

ספר
אשר בנחל

שנת
ה'תשע"ג

חלק רכ"ח

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור
חקמה יסודתם, עניינים נוראים ונפלאים, עצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל השם יתברך בכל דרגה ודרגה מפל
מקום שהוא יהיה מי שיהיה

*

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה אדמו"ר
רבי נחמן מברסלב זי"ע
ועל פי דברי תלמידו מורנו
הגאון הקדוש אור נפלא אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב זי"ע
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הובא לדפוס על ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ" הַאֲזִכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ" כֶּעַל כֹּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ" וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלִרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכֹל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵ לְרֹעַב נַפְשֶׁךָ וְנַפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ" וְלִחְשְׁבֵי שְׂמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתֵבִין אוֹתוֹ בְּסִפְרֵי זְכוּרֵי לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שֵׁם) "וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוּרֵי לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ" וְלִחְשְׁבֵי שְׂמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ" תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ" תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכויות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבועולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שזוכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

תּרפּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַעֲצָה הַכִּי פְּשׁוּטָה הוּא לֹא לָרִיב, מִי אוֹמֵר שְׂאֲתֶם צְרִיכִים לָרִיב?
מְרִיבוֹת בָּא רַק מִחֲמַת מִדַּת הַגְּאוּת, כִּי הוּא אוֹמֵר מָה? נִגְעַתְ לִי בְּכַבּוֹד
שְׁלִי? אִזּוּ הוּא מַחְזִיר לָהּ בְּכַפֵּל כְּפָלִים וְכוּ', וְהִיא אוֹמֵרֶת מָה? נִגְעַתְ לִי בְּכַבּוֹד
שְׁלִי? אִזּוּ הִיא מַחְזִירָה לוֹ בְּכַפֵּל כְּפָלִים, וְכֵן חוֹזֵר חֲלִילָהּ, וְהַכֵּל בָּא מִחֲמַת
מִדַּת הַגְּאוּת וְהַיִּשׁוּת שְׁיִשׁ בִּינֵיכֶם וְכוּ', הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתְּהִיּוּ וְתִרְגְּמִים לוֹתֵר אֶחָד
לְהַשְׁנֵי וְכוּ', וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְר־הַמְּדוּת, אוֹת גְּאוּה, סִימָן ל"ג) גְּאוּה הוּא סִימָן
עַל שְׂבָר חַס וְשְׁלוֹם; וְלִכֵּן לְמָה אֲתֶם צְרִיכִים אֶת זֶה? תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַסְתַּכֵּל
עַל הַתְּכָלִית הַנִּצְחִי, אֲשֶׁר סוּף כָּל סוּף נִצְטָרֵךְ לְעֹזֵב אֶת זֶה הַעוֹלָם, וְהַגּוֹרֵף
לְקַבּוּרוֹת יוֹבֵל וְכוּ', וּמָה יִהְיֶה אִזּוּ? וְעַם מִי תְּרִיבוּ אִזּוּ?

נָא וְנָא תִּפְסְקוּ לָרִיב אֶחָד עִם הַשְּׁנֵי, תַּעֲשׂוּ לְמַעַן הַיְלָדִים, הֵם צְרִיכִים
לְרֵאוֹת אִיךָ שְׂאֵבָא וְאֵמָא רַבִּים בִּינֵיהֶם, וּמְקַלְלִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וּמְנַבְּלִים
אֶת הַפֶּה וְכוּ' וְכוּ', הָרִי זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם רַע אֲצִלָּם, וּגּוֹרֵם לָהֶם צִלְקַת בְּנַפְשָׁם
וְכוּ', וְיִלְדִים שְׁנוֹלְדִים אֲצִל הוֹרִים בְּעֵלֵי כַּעַס וּמְרִיבוֹת וְכוּ', נַפְגָּעִים נַפְשִׁית
וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן לְמָה אֲתֶם צְרִיכִים אֶת זֶה?

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִכֶּם שֶׁתִּתְאַזְרוּ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאֶפְלוּ
שְׂזָה בָּא לְכֶם מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכְרוּ מָה שְׂאֲמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ: (אֲבוֹת, פָּרָק
ה') "לְפּוּם צִעְרָא אֲגָרָא", וְדַעוּ לְכֶם כְּשֶׁאֲדָם עוֹצֵר אֶת עַצְמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזָה
אֶפְלוּ שְׁנַמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא
בְּטֵל וּמְבַטֵּל אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוּת וְלֹא
לְהַנְס כְּכַעַס, שְׂבַדְרֵךְ כָּלל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוּת, אָדָם צְרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עַצְמוֹ כָּל
כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוּ תַרְעֻמַּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ' אוֹ עַל
בְּעֵלָהּ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעֵלָהּ, וְהַבְּעַל הוּא חֶלֶק מֵאִשְׁתּוֹ, וְהַיְלָדִים
הֵם חֶלֶק מִשְׁתֵּיהֶם, וְלִכֵּן לְמָה צְרִיכִים לְהַתְּעַצְבֵּן וְלָרִיב בְּפִית?

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת קִלְפָּה, חֵלֶק ב', סִימָן א') יֵשׁ שְׁדִים שְׁמֻצּוּיִים בְּבֵתָיִם, שֶׁהֵם מְקַלְקְלִין הַשְּׁלוֹם בֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה כְּעֵס וּקְטָטוֹת בְּבֵית. וְעַקֵּר הַבֵּית הוּא הָאִשָּׁה כִּי: (יִזְמָא ב.) בֵּיתוֹ זֹו אִשְׁתּוֹ, וְעַל כֵּן עַל פִּי רַב עַקֵּר הַקְטָטוֹת מִמֶּנָּה. וְלִפְעָמִים נֶאֱחָזִים בְּשָׂאֵר בְּנֵי הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים הַקְטָטוֹת וְהַמְרִיבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים יִסּוּרִים עַל בְּנֵי הַבֵּית. וְזֶה מִפְּרֵשׁ בְּפִסְוִק: (אִיּוֹב כ"א) "בְּתֵיהֶם שְׁלוֹם מִפְּחַד", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֵינֵי רַשִׁ"י שָׁם) "מִפְּחַד" - אֵלוֹ שְׁדִים, וְזֶהוּ "שְׁלוֹם מִפְּחַד" כִּי הַשְּׁלוֹם הַפֶּךָ הַפְּחַד, שֶׁהֵם הַשְּׁדִים הַמְקַלְקְלִים הַשְּׁלוֹם, וְזֶהוּ "וְלֹא שִׁבְט אֱלוֹהִים" וְכוּ', הֵינּוּ הַיִּסּוּרִים, עֵינֵי שָׁם.

וְאֵנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַשְּׁדִים הָאֵלוֹ נִבְרָאִים רַק מִהַכְּעַס וְהַמְחַלְקָת וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ט"ו) בְּמִקּוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשְּׁטָן; וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מֵאֵד מְכַעַס, כִּי כְּעַס בְּבֵית מַחְרִיב אֶת הַבֵּית. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת כְּעַס, סִימָן ט"ו) כְּעַס שֶׁל אִשָּׁה מַחְרִיב אֶת הַבֵּית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשְׁמוֹ "שְׁלוֹם" יַעֲשֶׂה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, הָעַקֵּר תְּצִיטוֹ אוֹתִי, וְתִרְאוּ אִיךָ שֶׁתִּהְפְּכוּ אֶת הַבֵּית שְׁלָכֶם לְגַן עֵדֵן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַפֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ו' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

אֵף שֶׁעַדִּין שׁוֹרָה דִּינִים, וְעֲלִינוּ לְהַתְחַזֵּק בֵּיתָר שְׁאֵת בֵּיתָר עַז לֹוֹמֵר בְּכֵל יוֹם אֶת מִזְמוֹר פ"ג, כְּדֵי לְבַטֵּל אֶת שְׁרֵי מַעְלָה שֶׁל אֲדוֹם וַיִּשְׁמַעְעָל וְכוּ', שֶׁהֵם מְאֹד מִפְּחָדִים מִמָּה שֶׁעֲתִיד לְבֹא עֲלֵיהֶם וְכוּ', עִם כֵּל זֹאת עֲלִינוּ לְהַתְחַזֵּק בֵּיתָר שְׁאֵת בֵּיתָר עַז בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְהַצְּדָקָה, לְעֹזֵר לְכֹל אֵלוֹ שֶׁהִצְרָכּוֹ לְגִלוֹת מִבְּתֵיהֶם, וְעֲלִינוּ לְקַבֵּל אוֹתָם בְּזוּעוֹת פְּתוּחוֹת וּבְאֵהָבָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד,

כּי סוּף כָּל סוּף כָּל עַם יִשְׂרָאֵל הֵם קוֹמָה שְׁלֵמָה, וּכְשֶׁלֹּאֶחָד כּוֹאֵב הֶרְגֵּל וְכוּ', מְרַגֵּשׁ גַּם הָרֹאשׁ וְכוּ'.

נָא וְנָא תַתְחִזֵּק בֵּיתָר שְׂאֵת וּבֵיתָר עַז בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, שְׂזֵה מְאֹד מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם, כּי עַם יִשְׂרָאֵל הֵם בְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (דְּבָרִים י"ד א') "בְּנִים אַתֶּם לַהוְי"ה אֱלֹקֵיכֶם", וְאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע כְּשִׂאוּהֵבִים אֶת הָאָבָא אוֹהֲבִים גַּם אֶת הַבָּנִים, וְלִכֵּן זֶה סִמְּן אִם יֵשׁ לְאָדָם אֲהַבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִם הוּא אוֹהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל בְּנִפְשׁוֹ, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהַתְחַזֵּק בֵּיתָר שְׂאֵת בֵּיתָר עַז בְּמַדַּת אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וּמוֹכָא בְּזֵהר (וַיֵּצֵא קִס"ג:): זְכָאָה חוּלְקֵהוּן דְּיִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן עָלְאִין עַל עַמִּין עַבּוּרִים, בְּגִין דְּדִרְגָא דְּלֵהוּן לְעֵילָא, וְדִרְגִין דְּעַמִּין עַבּוּרִים לְתַתָּא, אֲלִין בְּסִטְרָא דְקִדְשָׁה, וְאֲלִין בְּסִטְרָא דְמִסְאָבָא, אֲלִין לִימִינָא וְאֲלִין לְשִׁמְאַלָא, [אַשְׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁהֶם עָלְיוּנִים עַל הָעַמִּים עוֹבְדֵי עַבּוּדַת כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת, מִשׁוּם שְׂדִרְגָתָם לְמַעַלָּה, וְהַדְּרָגוֹת שֶׁל הָעַמִּים עוֹבְדֵי עַבּוּדָה זָרָה, הֵם לְמַטָּה, עַם יִשְׂרָאֵל מִצַּד הַקְּדוּשָׁה, וְאַמּוֹת הָעוֹלָם מִצַּד הַטְּמָאָה, אֵלוּ לִימִין וְאֵלוּ לְשִׁמְאַלָא], וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ עַבּוּר כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, כּי בְּזֵה מְרַאִים שְׂאוּהֵבִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כּי זֶה תְּלוּי בְּזֵה, וְלִכֵּן אֲשֵׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְעֹזֵר עַכְשָׁו לְכָל אֵלוּ שְׁהַצְּרִכוּ לְעֹזֵב אֶת בְּתִיָּהֶם, וְלֵהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהַזְמִינָם לְבֵיתוֹ.

תַּהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בֵּיבְנָאֵל בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - "אַהֲל אַבְרָהָם", שְׁפַתּוּחַ לְכָל דְּכַפִּין, וְזֶה גּוֹרֵם נַחַת רוּחַ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְאַשְׁרִי מִי שְׂיַתֵּן יָד וְכַתֵּף לְעֹזֵר לָנוּ לְהַרְחִיב אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל בְּמָה שְׂרַק יָכוֹל, וְאַשְׁרִי מִי שְׂמַכְנִים בְּבֵיתוֹ קַפַּת צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", וּבְזֵה יַעֲזֹר לְבָנוֹת אֶת קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׁהִיא קְהֵלָה מִיְחַדָּת בְּמִינָהּ, הֵן לְגַבֵּי הָאַחַדוּת וְהָאַהֲבָה שֵׁישׁ בֵּין אֶחָד לְהַשָּׁנִי שְׂרַבְנוּ ו"ל רְצָה אֶת זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר: (חֵי-מוֹהֲר"ן, סִמְּן רצ"ב) "הָעוֹלָם רְאוּי שְׂיַתְמָהוּ עַצְמָן עַל אֲהַבָּה שְׂבִינְנוּ"; הֵן גְּדֵל הַחֶסֶד שֵׁישׁ בְּקֵהֲלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, שְׁכָל הַדְּבוּרִים סוֹכְבִים רַק עַל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וּמְדַבְּרִים אֶחָד לְהַשָּׁנִי דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, וּמְחַזְּקִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלִכֵּן אֲשֵׁרִי מִי שְׂיַכְנִים בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ קַפַּת צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", וְזִכֵּר וְגַם זָכַר מֵה שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ זוּטָא, שִׁיר הַשִּׁירִים, פְּרָשָׁה א') חֲטָא אָדָם

- יָשׁוּב וַיִּתֵּן צְדָקָה וַיִּמְחַל לוֹ שְׁנָאֲמַר: (משלי ט"ו) "בְּחֶסֶד וְאֱמֶת יִכְפֹּר עוֹן" - אַם יֵשׁ לְאָדָם אֶלֶף רְבוּא אֵין עוֹמְדִים לוֹ בְּשַׁעַת צָרְכּוֹ בְּצָרְתּוֹ שֶׁכֵּן הוּא אוֹמֵר: (שם י"א ד) "לֹא יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם עֲבָרָה", וּמִי עוֹמֵד לוֹ?! אֶסֶר אֶחָד שֶׁהוּא נוֹתֵן שְׁנָאֲמַר: (שם י"ב) "וְצְדָקָה תַצִּיל מַמּוֹת". כָּל הַנוֹתֵן צְדָקָה אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא חָטָא וְנָתַן צְדָקָה - מִיָּד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר: אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לְשַׁלֵּט בּוֹ, כִּי שָׂכַר אוֹתָהּ צְדָקָה שֶׁנָּתַן מִקְדָּיִם לְמַלְאָךְ וְאֵינוֹ מִנִּיחוֹ לְשַׁלֵּט בּוֹ, וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׂדוּחַפּוֹ וְכוּפְתּוֹ עַל פָּנָיו וּמִפִּיס עֲלָיו וְאוֹמֵר: אֵף עַל פִּי שֶׁחָטָא וְנָתַנָּה - אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לְשַׁלֵּט בּוֹ, אֲנִי קוֹדֵמְתִי רְשׁוּתִי וְקוֹדֵמָה לְרְשׁוּתוֹ, כִּדְאִי הִיא הַצְדָקָה שֶׁנָּתַן לְרַעֲבִים, וְאֵלוּלֵי שֶׁהֶאֱכִילָן הָיוּ מֵתִים, הוּא כִּפְסָה עֲרוּמִים וְאֵלוּלֵי שֶׁכִּסֵּן הָיוּ מֵתִים, כִּדְאִי הִיא הַצְדָקָה שֶׁקִּיִּם נִפְשׁוֹת לְהַצִּילוֹ מִמּוֹת.

וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁשׁוּרָף וּמִבְטָל אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבָּרָא הָאָדָם מִעֲוֹנוֹתָיו כְּמוֹ צְדָקָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (תנא דבי אליהו רבה, פרק י') אֵין לָךְ סֵם חַיִּים לְמַלְאָךְ הַמּוֹת אֶלָּא מִדַּת הַצְדָקָה בְּלִבְהּ, וְלִמָּה אָדָם לֹא נוֹתֵן צְדָקָה? כִּי חוֹשֵׁב שֶׁצָּרִיךְ לָתֵת בְּפַעַם אַחַת סָכוּם גְּדוֹל, וּמִחֲמַת שֶׁאֵין לוֹ אֲזִי יְכוּל לְעֵבֵר יוֹם אַחַר יוֹם וְלֹא נוֹתֵן צְדָקָה, שְׂזָה מִצּוֹת עֲשֵׂה כְּמוֹ הַנַּחַת תַּפְלִין וְצִיצִית וּמְזוּזָה וְכוּ' וְכוּ', וְאִם הָאָדָם הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁבְּזָה שֶׁנּוֹתֵן בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה קִיִּם מִצּוֹת צְדָקָה, הָיָה שֶׁשׁ וְשִׁמַּח לָתֵת כָּל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת, וּבִפְרָט לְפָנֵי הַתַּפְּלָה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בבא בתרא דף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהָדָר מִצְּלִי אֲמַר דְּכִתִּיב (תהלים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחַזֶּה פָּנֶיךָ", וְכֵן בַּעַת הָאֶכֶל הוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לָתֵת צְדָקָה, וְכֵן בְּכָל עֵת מְצוּא, וּבִפְרָט קֹדֶם שִׁיוּצָאִים לְדֶרֶךְ אֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"א) צְרִיכִים לָתֵן צְדָקָה כְּדִי שִׁיְהִיָּה שְׁמור עַל הַדֶּרֶךְ מִכָּל מִינֵי יְסוּרִים, וְלִכֵּן אֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, אֶלָּא בְּכָל יוֹם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת בְּקַפְתַּת הַצְדָקָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֶׁהַדְּרָכִים בַּחֲזָקַת סִכְנָה, אֲזִי לְפָנֵי שִׁיוּצָאִים לְדֶרֶךְ, כִּדְאִי לָתֵת כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה בְּקַפְתַּת הַצְדָקָה "קִרְן הַצְדִּיק", וְאֵל יְהִיָּה דְּבַר זֶה קַל בְּעֵינֶיךָ, וּמִסָּפָר שׁוֹרְבֵי יִצְחָק ז"ל הָיָה כָּל כּוֹ רִגִּיל בְּקַפְתַּת הַצְדָקָה, שֶׁלְפָנֵי אֲמִירַת חֲצוֹת הַכְּנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, וְלְפָנֵי כָּל שְׁעוֹר שֶׁלְמַד תּוֹרָה, הַכְּנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, וְלְפָנֵי כָּל תַּפְּלָה, הַכְּנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, וְלְפָנֵי קִיּוּם כָּל מְצוּהָ, הַכְּנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, וְאֲמַר

שָׁכַן רָאָה אֶצֶל אָבִיו מוֹהַרנ"ת ז"ל, וְלָכֵן אֲשָׁרִי מִי שְׂרָגִיל לְהַכְנִיס בְּכָל יוֹם בְּקַפְתַּת הַצְּדָקָה כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, וְאֵל יִהְיֶה נֶקֶל בְּעֵינַיִךְ הַפְּרוּטוֹת הָאֵלוּ, כִּי כָּבֵד אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּבֵא בַתְּרֵא ט:) מֵאֵי דְכָתִיב (יִשְׁעִיָּה נ"ט) "וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשֵׁרִיז"? לֹמַר לָךְ: מֵה שְׂרִיוֹן זֶה כָּל קְלָפָה וְקְלָפָה מִצְטַרְפֶּת לְשְׂרִיוֹן גְּדוֹל, אֲף צְדָקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מִצְטַרְפֶּת לְחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל; שְׁכָל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שְׂאָדָם נוֹתֵן מִצְטַרְפֶּת לְחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל.

נָא וְנָא הֲרַגְל אֶת עֲצָמֶיךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׂאִתָּה צְרִיָּה, וְצְרִיָּךְ שֶׁתִּדַע שְׁכָל דְּבוּר וְדְבוּר יִקָּר בְּעֵינַיִךְ יִתְבָּרַךְ, וְגַם בְּזֶה בְּנֵי אָדָם מִתְרַשְׁלִים, כִּי חוֹשְׁבִים שְׂצָרִיכִים לְשִׁבְתָּ וְלְדַבֵּר שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת, וְלָכֵן לֹא מְדַבְּרִים כָּלוּם, וּבִאֲמַת צְרִיכִים לְזַכֵּר שְׂדְבוּר אַחַד שְׂמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

אִם אִתָּה רוּצָה קַפְתַּת צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", תִּפְנֶה אֶל הַמְּשָׁרֵד שְׁלֹנּוּ בִּיבְנֵאֵל, וְתִהְיֶה מִמְזַכֵּי אֶת הַרְבִּים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ שִׁיִּהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַצָּה

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ו' כִּסְלוֹ הַתַּשְׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ דִּיקָא עֲכָשׁוּ כְּשַׁעַם יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים בְּצָרָה גְּדוֹלָה מֵאֵד, וְאֲנַחְנוּ מִחֲפִים עַל כָּל יוֹם וְעַל כָּל שְׁעָה וְעַל כָּל רִגְעַ שְׁהַפְּלִשְׁתִּים הָאֲרוּרִים יִפֹּל עֲלֵיהֶם פַּחַד, וַיִּפְסִיקוּ לְהַמְטִיר טִילִים עַל עַם יִשְׂרָאֵל וְכוּ', דִּיקָא עֲכָשׁוּ רְאוּי בִּיּוֹתֵר לְהִתְאַחַד יַחַד נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִשָּׁה תִּעֲזֹר לְרַעוּתָהּ לְחִזְקָה וְלֵאמֻצָּה וְלַעוֹדְדָה, כִּי זֶה מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּשַׁעַם יִשְׂרָאֵל מִתְאַחֲדִים יַחַד, כִּי בְּאֲמַת כָּלֵל נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם קוֹמָה אַחַת,

וּכְשִׁכּוּאֵב הֶרְגַל וְכו', לֹא יִכּוֹל לְהִגִּיד הָרֹאשׁ: מָה אֲכַפֵּת לִי? כִּי הָרֹאשׁ שְׁלִי לֹא כּוּאֵב וְכו', כִּי הָרִי זֶה קוֹמָה שְׁלֵמָה, וְכָל הַגּוּף מְרֻגֵשׁ אֶת הַכָּאֵב, כְּמוֹ כֵּן לֹא שִׁיף לְהִגִּיד שְׁאֵלוֹ שְׁעֲדִין רְחוּקִים מִקִּיּוֹם מִצּוּת מַעֲשִׂיּוֹת וְכו', שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מַה שְׁעוֹבֵר וְכו', וְשֵׁלֵא יִהְיֶה אֲכַפֵּת לִי וְכו', אֲדַרְבָּה כְּלָנוּ בְּנֵי אֲבָרְהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזֵק, וְצָרִיכִים לְהִרְגִישׁ תְּמִיד אֶת הַכָּאֵב שֶׁל הַזּוּלָת, וּבְזֶה יִכּוֹלִים לְדַעַת אִם יֵשׁ לְאָדָם אֲהַבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִם יֵשׁ לוֹ אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל, וּכְמֵאֲמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, כְּשִׁאֲוָהֵבִים אֶת הָאָבָא אוֹוָהֵבִים גַּם אֶת הַבָּנִים, וְלָכֵן זֶה סִימָן אִם יֵשׁ לְאָדָם אֲהַבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִם הוּא אוֹוֵהֵב אֶת כָּל בְּרַי יִשְׂרָאֵל בְּנִפְשׁוֹ.

נָא וְנָא לְקַבֵּל בְּסֵפֶר פָּנִים יְפוֹת כָּל אֵלוֹ שְׂבָאִים אֵלֵינוּ מִהַדְרוֹם וּמִהַמְרָקוֹ וְכו', שֶׁהֲצָרְכוּ לַעֲזֹב אֶת בְּתִיחֵם מִפְּנֵי הַצָּר הַצּוֹרֵר הָאֵמָה בְּזוּיָה הַפְּלִשְׁתִּים הָאֲרוּרִים וְכו', עֲלֵינוּ לַעֲזֹר לְכָל מְשַׁפְּחָה וּמְשַׁפְּחָה מַה שְׁאֲנַחְנוּ יִכּוֹלִים, וְתַהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ לְהַתְגָּאוֹת עִם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - "אֵהֵל אֲבָרְהָם" שְׁפִתוּחַ לְכֻלָּם, וְאֶת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁכָל אִשָּׁה שְׂבָאָה לַעֲזֹר בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל, הִיא גּוֹרְמַת נַחַת רוּחַ גְּדוּלָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה צָנוּר שֶׁל חֶסֶד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תַּעֲשִׂי צְדָקָה וְחֶסֶד עִם הַזּוּלָת, וּבְזִכּוֹת זֶה גַם לָךְ יִתְרַחֵב בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, כִּי הַיּוֹם הַדּוֹר מְאֹד פְּרוּץ וְהַפָּקָה, וְלֹא יִכּוֹלִים לֹאמֵר אֵין לִי כַח וְכו', אֲנִי לֹא יִכּוֹל לְהַשְׁתַּלֵּט עֲלֵיהֶם וְכו', זֶה לֹא תְרוּץ, הַהוֹרִים צָרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ הַרְבֵּה בְּהַיְלָדִים, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכּוּ אַחַר כֵּךְ לִילְדִים נְפְלָאִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרצא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ניצא, ו' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה רק מאמר העולם שמי שטובל במקוה האריז"ל לא ימות בלא תשובה, אבל אין על אמרה זו מקור מסמך.

וזה שהאריז"ל טבל שם זה בטוח, והולך בקבלה מדור דור, ויען שהוא טבל שם השאיר אחריו הארה גדולה, כמוכא ב"בן איש חי" (שנה ראשונה, פרשה בראשית, סימן י') האריז"ל הקדוש היה משתהה הרבה זמן במקוה בהמעין שם בצפת, והיה מיחד הרבה יחודים בתפלותיו, ודרכו היה לברך על הטלית קטן בצאתו מהטבילה, מפני שהיה מתעכב בטבילה, ועושה בו כונות הרבה, והיה לו הסח הדעת וכו'. הרי שלך לפניך שבמעין הזה שבמקוה האריז"ל טבל, וכונן המון כוננות, ויחוד יחודים, ובודאי השאיר שם רשימו עד היום הזה, ולכן זה דבר גדול מאד לטבל בהמעין שהיא נובע עד עכשו מים חדשים, כי באותו מים טבל האריז"ל ובודאי השאיר שם הארה נוראה מאד, ולכן זה דבר גדול לטבל שם.

הקדוש ברוך הוא זכה אותי לטבל במקוה האריז"ל כמה פעמים ש"י טבילות בפעם אחת, כי אני רגיל במים קרים, כי כך הרגלתי את עצמי כי באם פעם אצטרף לטבל בנהר שלא יהיה קשה לי, אשרי מי שנהנה בטבילת מקוה.

רבנו ז"ל אומר: (ספר-המדות, אות יראה, סימן ל"ז) ש"י טבילות מסגלים ליראה, וכן הוא: (שם, אות פחה, סימן י"ח) ש"י טבילות מבטלים הפחד.

הקדוש ברוך הוא יעזור לך שתהיה זהיר תמיד בטבילת מקוה, כי כך אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן כ"ג) שמקוה אינה מזקת כלל, והדאקטיר שיאמר לו, שמקוה מזקת, אינו דאקטיר כלל. אדרבה, טבילת מקוה טובה מאד לבריאות הגוף, כי יש נקבים קטנים הרבה בגופו של אדם

וְהֵם נִקְבִי הַזְעָה, שְׁדָרְךָ שֶׁם יוֹצֵא הַזְעָה מִן הָאָדָם, וְהֵם צְרִיכִין לְהַפְתִּיחַ, כִּי אִם נִסְתָּמִין נִקְבִי הַזְעָה יוֹכֵל לְהַחֲלֵשׁ וְלִפְלֹל לְחַלְשָׁה חֵס וְשְׁלוֹם, וְעַל יְדֵי טְבִילָה בְּמֵים נִפְתָּחִין נִקְבִי הַזְעָה, וְזֶה טוֹב מְאֹד לְבְרִיאוֹת הַגּוּף. רַק שְׁלֹא יִהְיוּ הַמֵּים קָרִים בְּיוֹתֵר, כִּי כִי אִז מִיָּא מְטָרְשִׁי לְהִנְקָבִים, אָבֵל כְּשֶׁאֵין הַמֵּים קָרִים מְאֹד, אִזִּי הַטְּבִילָה בְּהֵם טוֹבָה מְאֹד.

וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (סִפְר־הַמְדוּת, אוֹת הַמִּתְקַת דִּין, סִימָן נ"ד) עַל יְדֵי יְשִׁיבָה בַּמְקוֹה תַּחַת הַמֵּים עַד שְׁלֹא יוֹכֵל לְהַחְזִיק בְּעִצָּמוֹ הָרוּחַ וְהַנְּשִׁימָה נִמְתָּק הַדִּין.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ו' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּאַמִּין לִי שְׁמָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכו', מַעַת יְלִדוּתְךָ וְכו', עוֹבֵר עַל הַרְבֵּה אֲנָשִׁים, וּמִחֲמַת שְׁאֵין מִי שְׁיָבִין הֵיטֵב אֶת נִבְכֵי הַנֶּפֶשׁ וְכו', וְלִכֵּן אֶפְלוּ חֲכָמִים גְּדוֹלִים לֹא יָרְדוּ לְסוּף דַּעְתָּן שֶׁל אֱלוֹ שְׁעוֹבְרִים אֶת הַבְּעִיָּה שְׂאֵתָה עוֹבֵר וְכו' וְכו'.

וְהִנֵּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָמַל עַל עַם יִשְׂרָאֵל וְשָׁלַח אֵל דּוֹרוֹתֵינוּ אֱלוֹי שְׁמָה כְּזוֹ שְׁיִכּוֹל לְרַדֵּת אֵל כָּל נִבְכֵי הַנֶּפֶשׁ וְכו', וּמִבִּינְךָ אֶת שְׂרָשׁ נֶפֶשׁ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאַחַת וְכו' וְכו', וְלִכֵּן מִצָּא תְרוּפָה לְכֹלם, וְכֹל מִי שֶׁרַק מַעֲיִן בְּדַבְּרֵיו הַקְדוּשִׁים מוֹצֵא מְקוֹר מֵים חַיִּים בְּדַבְּרֵיו, וְהוּא רַבְּנֵי הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא רַבִּי נַחֲמָן בֶּן שְׁמֻחָה ז"ע שֶׁהוּא מִנְחָם הַכֹּל וּמְשַׁמַּח הַכֹּל (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), וְשִׁמוֹ מוֹבָא בְּהַתּוֹרָה (בְּרֵאשִׁית ה') "זֶה יִנְחַם מְנוּחָה מִמֵּעַשָׁנוּ וּמִעַצְבוֹן יְדִינוּ"

מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַרְרָה הַיּוֹי"ה וְיִסּוּד הַיְסוּדוֹת אֲצִלוּ הוּא שִׁיחָה בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ, שְׂאָדָם צָרִיף לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, בְּלִי שׁוּם שְׂכָל וְהַשְׂכָּלוֹת כָּלֵל, רַק שְׂיַדְבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּהּ, וְכָל מַה שְׂמַעִיק לוֹ אוֹ מַצִּיק לוֹ, הַכֵּל לְכָל יִסְפֹּר רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. שְׂיִלָּף בְּמָקוֹם שְׂאִין שְׂמָה בְּנֵי אָדָם, וְיִדְבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וְאִף שְׂבַהֲתַחֲלָה יִהְיֶה נִדְמָה לוֹ שְׂאִף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ וְכוּ' וְלֹא צָרִיף אוֹתוֹ וְכוּ', וְהוּא כְּבָר לֹא שׁוּה לְשׁוּם דְּבַר וְכוּ', וּמִמֶּנּוּ כְּבָר לֹא יֵצֵא כְּלוּם וְכוּ', הַכֵּל דְּמִיּוֹן גְּדוּל, אָדָם צָרִיף לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת, וְיִתְמִיד בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, עַד שְׂבַמְשֻׁף הַזְּמַן יִבְנֶה אֶת עֲצֻמוֹ, וְאֵת הַמִּתְנַהֵּה הַזֶּה הִבִּיא לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל וְעָשָׂה אֶת זֶה לְדָרֶךְ כְּבוֹשָׁה לְכָלֵם, לְכָל מִי שְׂרַק רוּצָה לְצִיַּת אוֹתוֹ, וְהַגְּאֵלָה תִּהְיֶה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדֻקְנוֹ שֶׂהוּא יִכְנִיס אֶת דְּבַר זֶה בְּכָל עַם יִשְׂרָאֵל וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּמוֹ שְׂכַתּוּב (צַפְנִיָּה ג') "כִּי אֲז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְּרוּרָה לְקִרְא כָּלֵם בְּשֵׁם הַיּוֹי"ה לְעַבְדוֹ שְׂכֵם אֶחָד" וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן רס"ו) כָּל מַה שְׂמְשִׁיחַ יַעֲשֶׂה טוֹבוֹת לִישְׂרָאֵל אֲנִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת, רַק הַחֲלוּק הוּא שְׂמְשִׁיחַ יִגְזֹר אֶמַר וְיָקוּם וְכוּ' [הֵינּוּ אֲצִלִּי עַדִּין יֵשׁ בְּחִירָה, אֲבָל אֲצִל מְשִׁיחַ כְּבָר לֹא יִהְיֶה בְּחִירָה כָּלֵל]. וְלִכֵּן אִם אִתָּה רוּצָה לְצִיַּת מַעֲצָמָךְ וְלַהֲתַחֵל לְבָנוֹת אֶת הַמַּהוּת שְׂלָךְ וְכוּ', תְּרַגֵּל אֶת עֲצָמָךְ בְּעַבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה שֶׁל שִׁיחָה בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ שְׂנַקְרָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל הַתְּבוּדָדוֹת, וְאִף שְׂבַהֲתַחֲלָה יִגִּיעַ לָךְ דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי יִהְיֶה נִדְמָה לָךְ שְׂאִף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתָךְ וְכוּ', כָּל זֶה בָּא מִחֻמַּת הַכְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת שְׂנַכְנַס בְּאָדָם עַל יְדֵי עׁוֹוֹנוֹתָיו, כִּי כֵּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אָמוּנָה, סִימָן כ"ב) הַפֶּשַׁע שֶׁל אָדָם מְכַנִּיס כְּפִירָה בְּאָדָם; וּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ב) וּבְאֲמַת אִם הִיָּה יוֹדֵעַ אָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָם שְׂמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה וְדַאי הִיָּה מִתְפַּלֵּל בְּהַתְּלַהּבוֹת גְּדוּל וְהִיָּה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכַוֵּן אֶת דְּבָרָיו, וּבְשִׁבִיל שְׂהָאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ זֹאת יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָם, בְּשִׁבִיל זֶה אֵינוֹ מִתְּלַהֵב כָּל כֵּף וְאֵינוֹ מְדַקְדֵּק כָּל כֵּף וְכוּ', עֵינַי שָׂם. עַד שִׁישׁ בְּנֵי אָדָם שְׂנַלְקַח מֵהֶם הָאָמוּנָה לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן קָשָׁה לָהֶם לְהַתְּבוּדֵד וּלְדַבֵּר וּלְהַשִּׁיחַ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲבָל מִי שְׂרוּצָה לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל וּלְקַיֵּם אֶת דְּבָרָיו אִפְלוֹ שְׂכַבֵּר

הַסְתַּבֵּף בְּמָה שֶׁהִסְתַּבֵּף וְכו', וְעָבַר עָלָיו יָמִים וְשָׁנִים בְּלִי שׁוּם תְּכַלִּית בַּחַיִּים וְכו', וְנִדְמָה כְּמוֹ יֵתֵר בְּזֶה הָעוֹלָם וְכו', אִם יִהְיֶה עֶקֶשׁן עַל דְּבַר זֶה, הַיְנו לְדַבֵּר וּלְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, זֶה מֵה שְׁיִוְצִיאוֹ מִנְבוּכֵי הַנְּפֶשׁ שֶׁנִּכְנַס בָּהֶם.

וְכַבֵּר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל: (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ה) הַהִתְבּוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עָלָיונָה וְגִדּוּלָה מִן הַכֹּל. דִּהְיִנו לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהִתְבּוּדֵד לְבָדוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתְּלוֹת בְּדַבְרֵי חַן וְרִצּוּי וּפִיוֹס, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, שְׁיִקְרָבוּ אֵלָיו לְעַבּוּדָתוֹ בְּאַמְתּוֹ. וְתַפְּלָה וְשִׁיחָה זֹו יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׁמִדְבָרִים בּוֹ וְכו', וְהַנְּהָגָה זֹו הוּא גִדּוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶּרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׁכוֹלֵל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שְׁיִחָסֵר לוֹ בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מִכָּל וְכֹל מִעַבּוּדָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וּיְבַקֵּשׁ מֵאִתּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִפְלוֹ אִם לְפַעְמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאִינוֹ יְכוֹל לְפַתַּח פִּי לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ כְּלָל, אַף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעַצְמוֹ טוֹב מְאֹד. דִּהְיִנו הַהִכְנָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְחַפֵּץ וּמִשְׁתַּקֵּק לְדַבֵּר, אֵךְ שְׁאִינוֹ יְכוֹל, זֶה בְּעַצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וְתַפְּלָה מְזֶה בְּעַצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעַצְמוֹ יִצְעַק וְיִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, שֶׁנִּתְרַחַק כָּל כֶּן, עַד שְׁאִינוֹ יְכוֹל אִפְלוֹ לְדַבֵּר. וּיְבַקֵּשׁ מֵאִתּוֹ יִתְבַּרֵּךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שְׁיִחַמֵל עָלָיו וְיַפְתַּח פִּיו, שְׁיִוְכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו.

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל שְׁכַמָּה וְכַמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים מִפְּרָסְמִים סִפְרוּ, שֶׁלֹא בָּאוּ לְמִדְרַגָּתָם, רַק עַל יְדֵי הַנְּהָגָה זֹו. וְהַמְשַׁכֵּיל יִבִּין מִעַצְמוֹ גְּדֵל מַעֲלַת הַנְּהָגָה זֹו, הָעוֹלָה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה, וְהוּא דְבַר הַשְּׁוּהָ לְכָל נֶפֶשׁ מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כָלֵם יְכוֹלִים לְנַהֵג הַנְּהָגָה זֹו, וְעַל יְדֵי זֶה יְבוֹאוּ לְמַעֲלָה גְּדוּלָה. אֲשֶׁרֵי שְׁיֵאחֲזוּ בְּזֶה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוֹר לָךְ שֶׁתִּזְכֶּה לְקִים אֶת כָּל זֶה בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, אֲזִי לֹא יַעֲבֹר זְמַן רַב וְתִהְיֶה נִהְפֵּךְ לְאָדָם אַחֵר לְגַמְרֵי, וּבִלְבָד שֶׁתִּזְרַק אֶת שְׁכָל עֲצַמְךָ לְגַמְרֵי, אֲשֶׁר רַק בְּזֶה תְּלוּי כָּל הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנּוּ ז"ל, כְּמוֹכָא בְּדַבְרָיו ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קכ"ג) הָעֶקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשֵׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבִדּוֹר, וּלְקַבֵּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֵאמַר כִּי הוּא

זֶה, דָּבָר קָטָן וְדָבָר גָּדוֹל. וְלִבְלֵי לְנִטּוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יָמִין וְשְׂמָאל, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סְפָרִי, פְּרִשְׁת שׁוֹפְטִים) 'אֲפֹלוֹ אֹמֵר לָךְ עַל יָמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יָמִין תִּצְיֵית אוֹתוֹ', וְלִהְשָׁלִיף מֵאֵתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלֶק דַּעְתּוֹ כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שְׂכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדוֹה. וְכָל זְמַן שְׁנִשְׂאָר אֲצֵלוֹ שׁוֹם שְׂכָל עֲצָמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק; כִּי הָעֵקֶר לְבִטֵּל אֵת שְׂכָלוֹ הַמְדַמָּה וְהַבְדוּי לְגַמְרִי, וְלִצְיֵית אֵת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַצַּג.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶלּוֹ הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

חֶסֶר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בִּיִּידִישׁ, הַנִּ"ל יִדְפְּסוּ בְּעֵזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל
בִּיִּידִישׁ).

חֶסֶר, (כָּאֵן הָיוּ מְכַתְּבִים בְּיִיִּדִישׁ, הַנֶּ"ל יִדְפְּסוּ בְּעִזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל
בְּיִיִּדִישׁ).

תרצה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶלּוֹ הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבָךְ.

אתם צריכים לדעת שקהלתנו "קהלת חסידי ברסלב ביבנאל", היא חממה של אמונה, קהלה פתוחה לכלם, כל אחד יכול לבוא ולהתרושם מהנהגת הקהלה, לא מכריחים את אף אחד לבוא ולגור בהקהלה, ולא מכריחים את אף אחד לצאת מהקהלה, אלא אנחנו מאד מקפידים שקהלתנו תהיה קהלה מסדרת, ושלא כל ארחי פרחי וכו', וכל מיני מסממים וכו', או עברינים וכו', ימצאו בקהלתנו, אותם אנחנו מוציאים בכל הפח על פי החק, פי יבנאל זה לא מערי מקלט, ולכן כל מי שרוצה לבוא ולהתרושם מקהלתנו הקדושה, יכול לבוא ולהתרושם ממנה.

תהלה לאל, שבנינו קהלה קדושה, חממה של אמונה, מקור של חסד, ממש לתפארת ביבנאל, שעד עכשו היה שם מדבר שמים מהיהדות, ומאז שיסדו את יבנאל בשנת תרס"א עד שבאנו לשם בשנת תשמ"ח לא היה זכר של יהדות כלל וכו', ואדרבה פה היה המקום שהעבירו על הדת את עדת התוניסאים ואת עדת התימנים וכו' וכו', וממש המקום היה שמים לגמרי מיהדות וכו', והיה המקום פה שמים לגמרי בלי שום זכר של יהדות, ותהלה לאל, היום המקום פורח ברוחניות, מי שרק נכנס שמה לא יכול להאמין מה שרואה לפני מראה עיניו, חושב שהוא נמצא בירושלים, או בכני ברק, או בברוקלין, או בכני ברק, או בברוקלין, בלי שום הגזמה, קדם יש מגינים מותיקין עד חצות לילה, שחרית, מנחה, ערבית - מגין אחר מגין, שדבר כזה אין רק בעירות הגדולות, אבל לא באיזה מושבה נדחת, שלא ידעו אי פעם איפה זה על המפה וכו', אחר כך יש לנו מקנה מפארת ענקי לגברים עם שלשה בורות לטבילה, וכן יש לנו מקנה טהרה מפארת לנשים (אגב שמסגלת מאד לפקידת עקרות, כי נבנה במסירות נפש הכי גדולה במחתרת כמו ברוסיה לפני שבעים שנה, כי זה שצריך להיות ממנה על הדת, הוא אשר עכב את בניית המקנה בכל מיני מסירות אשר לא יאמן כי יספר וכו'), וכן יש לנו מערכת חנוף שלמה, הינו שיש לנו פעוטונים, גנים לבנים ולבנות, בית ספר לבנות, וסמינר לבנות, תלמוד תורה לבנים, וישיבה קטנה, וישיבה גדולה לבחורים מציינים, וכן יש לנו ישיבה של בעלי תשובה, ומדרשיה לבעלות תשובה, אשרי עין ראתה זאת כמו עיניו, מלבד זאת יש לנו כולל לבעלי בתים "אור המאיר", שלומדים שמה קרוב למאה אברכים, וכן כולל להוראה "תפארת בנימין", שלומדים שמה

חַמְשִׁים אַבְרָכִים אֶת הַהוֹרָאָה, וְתַהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ "בֵּית הַוֹרָאָה" עִם גָּאָב"ד
 וְעִם שְׁלֹשֶׁה דֵינִים, שֶׁהֵם פּוֹסְקֵי הַלְכוּת הַמְצוִיּוֹת וְכוּ', וְשׁוֹאֲלִים אוֹתָם אֶת
 כָּל הַשְּׁאֵלוֹת שֶׁיֵּשׁ לְכָל אֶחָד, וְהַמָּקוֹם שׁוֹקֵק בִּיהֲדוּת, וְעַל כָּלֵם יֵשׁ לָנוּ בֵּית
 הַתְּבַשִּׁיל - "אֵהֵל אַבְרָהָם", שֶׁמְחַלְקֵת אֶכָּל בְּחֻנָּם לְכָל מִי שֶׁרָק רָעֵב, וּבְכָל יוֹם
 מִתְפַּלֵּת וְתִיקֵין עַד עֶשֶׂר בְּעָרֵב זֶה פְּתוּחַ לְכָלֵם, גְּבָרִים וְנָשִׁים וְיֵלָדִים, וּבְכָל
 יוֹם מִחֻלְקִים לְמַעֲלָה מֵאֲלֶף מְנוֹת אֶכָּל טְרִי וְטָעִים, יֵשׁ לָנוּ בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שֶׁשָּׁה
 שְׁעוּרִים נִפְרָדִים בַּדֶּף הַיּוֹמִי, וּפֹה מְדַבְּרִים מֵאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת, שֶׁאֵף אֶחָד
 לֹא יָדַע אִי פַעַם אֵיפֹה שָׁזָה נִמְצְאָת וְכוּ', וְעַכְשָׁו, תַּהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ כְּבָר לְמַעֲלָה
 מֵאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב פֶּן יִרְבוּ, וְזֶה לְמַעֲלָה מִשְׁנַתִּים
 שֶׁפְּתַחְנוּ פֹה חֲנוּת יוֹדְאִיקָה "בְּרֶסֶלֶב סְנַטֵר" כָּל מֵה שֶׁיְהוּדִי צָרִיךְ בְּנִקְדָּה
 אַחַת, וְתַהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ מִהֶפְכָּה בִּיבְנָאֵל בִּיהֲדוּת, זֶה אַרְבַּעִים שָׁנָה שְׁמוֹנְעִים
 מִתּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם לְהַכְעִיס וּבְרִשְׁעוֹת כָּל הַקְּשׁוֹר לִיהֲדוּת וְכוּ', וְתַהֲלָה לְאֵל,
 מִהֲרֹגַע שֶׁנִּפְתַּח הַחֲנוּת הַתְּחִילוּ תוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם לְהַכְנִס, וְכָל אֶחָד קוֹנֵה: זֶה
 מְזוּזָה, זֶה צִיצִית, זֶה תְּפִלִּין, זֶה טְלִית, זֶה כְּפוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִי כְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל
 גּוֹי אֶחָד בְּאַרְץ, לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹר קִדְשֵׁת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת,
 וְכֵן רוֹאִים אֵיךְ שֶׁיֵּשׁ דוּ קִיּוֹם בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב, לֹא מִפְּרִיעִים
 לְאֵף אֶחָד וְכוּ', הֵם קֵהֵל פְּתוּחָה וְכוּ', בְּבַחֲנִית: חֲזִיה וְתֵן לַחֲיּוֹת וְכוּ', לֹא
 מִתְעַרְבִים בְּחַיֵּי אֵף אֶחָד וְכוּ', יְבַנְאֵל יֵהִיה דְּגָמָא וּמוֹדֵל מֵה קֶמֶץ קֶטֶן שֶׁל
 יְהוּדִים עִם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ יְכוּלִים לְהַפְךָ מְדַבֵּר שְׁמֵם מִיהֲדוּת וְכוּ', לְמָקוֹם
 פְּוֹרַח, וְעוֹד רְבוֹת יִסְפְּרוּ עַל זֶה, אַחַר חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים שֶׁל רְדִיפוֹת וּמְסִירוֹת
 וְכוּ' וְכוּ', שְׂרוּדֶף וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ מִי שְׂרוּדֶף וּמוֹסֵר וְכוּ' וְכוּ', וְשֵׁם מְקֻלוֹת
 בַּהֲגִלְגָּלִים וְכוּ', וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכָב כָּל דְּבַר הַשִּׁיף לְקִדְשָׁה, וְאֵף עַל פִּי כֵן בְּכַח
 הַרְצוֹן הַחֻזֵק, שֶׁהַכְּנִיס בְּנוּ רַבְּנוּ ז"ל, הַצְּלַחְנוּ לְהַקִּים אִמְפֵּרִיָּה כּוֹז, וְלֹא בְּחֻנָּם
 שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (תִּי-מוֹהֲרָן, סִימָן רי"ח) "בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם אֵיךְ הָאֵב אוֹיִסְגַּעֲפִירֵט
 אֵיךְ וְעַל אוֹיִס פִּירָן", "נִצְחִיתִי וְאַנְצַח", וְתַהֲלָה לְאֵל, אֹר הַקִּדְשָׁה רַק עוֹלָה,
 וְחֻשֶׁף הַטְּמָאָה רַק מִתְעַלְמַת עַד שֶׁיִּתְבַטֵּל לְגַמְרִי, וִיקָיִם (זְכָרְיָה י"ג ב') "וְאֵת רוּחַ
 הַטְּמָאָה אֲעִבִיר מִן הָאָרֶץ".

אֲדַרְבֶּה כָּל מִי שְׂרוּצָה לְבוֹא וּלְרְאוֹת וּלְהַתְרַשֵּׁם מִהַמָּקוֹם, בְּרוּךְ הַבָּא,

הקהלה מאד מאד פתוחה ושקופה, ותהלה לאל, אין אנו מתבישים משום קהלה בעולם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרצו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ו' כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶחֱוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אני לא יודע למה אתה צריך לחיות ברגשי אשמה וצער ויסורי מצפון וכו' וכו', אף אחד לא מכריח אותך להיות מלמד או ראש ישיבה וכו', אם אתה רוצה תעשה את זה באמונה ובאהבה, ואם אתה לא רוצה אל תעשה את זה וכו', אף אחד לא מכריח אותך בעבודה הקדושה הזו וכו', בודאי כל אדם צריך לתת מעצמו גם לאשתו ולילדיו, כי זה שייך בכל עבודה ככה, אדם צריך למסר את נפשו בעבודה שקבל על עצמו, ולעשות את זה בנאמנות, וכשגומר את העבודה הוא צריך לחזור אל אשתו ואל ילדיו, ולתת מעצמו אליהם, ולכן אני לא מבין את הטענות שלך, מה אתה מתלונן? ואיזה חששות יש פה? הבחירה ביך, אם אתה רוצה תהיה ראש ישיבה או מלמד וכו', ואם אתה לא רוצה תגיד שלום וכו', אני לא מבין מה אתה צריך להתבלבל כל כך? אתה צריך תשומת לב?

דבר אחד אני מכרח להגיד לך, כי מלמדות זה אחריות הכי גדולה שרק יש, כי בן כתב (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה, הלכה ג') מלמד התינוקות שהוא מניח התינוקות ויוצא או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן או שהוא מתרשל בלמודן - הרי זה בכלל - ארור עושה מלאכת השם ומיה לפיכך אין ראוי להושיב מלמד אלא בעל יראה מהיר לקרות ולדקדק: וכן מובא בשלחן

עָרוּךְ (יִוְרָה דַּעַה, סִימָן רַמ"ה, סַעִיף ט"ז) "וְאֵין לְמַלְמֵד לְהִיּוֹת נַעֲוֵר בְּלִילָה יוֹתֵר מִדְּאֵי שְׁלֵא יְהִיָּה עֲצֵל בְּיוֹם לְלַמֵּד, וְכֵן לֹא יִתְעַנֶּה אוֹ לַעֲצֹר בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתֵּה אוֹ לֶאֱכַל וּלְשִׁתוֹת יוֹתֵר מִדְּאֵי כִּי כָּל אֵלוֹ הַדְּבָרִים גּוֹרְמִים שְׁלֵא יוּכַל לְלַמֵּד הַיֵּטֵב וְכָל הַמְּשַׁנֶּה יָדוּ עַל הַתַּחְתּוֹנָה וּמְסַלְקִין לִיהִ"; וְזֶה לֹא כְּמוֹ סֵתֵם עֲבוּדָה, וַיְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל מֵאֵד מֵאֵד הַקְּפִיד לֹא לְהִיּוֹת מְלַמֵּד, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ מַעֲסָקֵי עוֹלָם הַזֶּה, אִם אָדָם נּוֹגֵעַ בְּכֶסֶף שֶׁל הַזּוֹלָת חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ', הוּא יְכוּל לְהַחְזִיר לוֹ אֶת זֶה, אֲבָל מְלַמֵּד אִם הוּא לּוֹקַח אֶת הַזְּמַן מִהַיְלָדִים וְכוּ', זֶה לֹא נִתֵּן לְהַשְׁכּוֹן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּי וְכוּ', וְכֵן יְדוּעַ שְׁמַלְמֵד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן אוֹ רֹאשׁ יְשיבָה אוֹ מוֹרָה בְּבֵית סֵפֶר, הֵם אֲשֶׁר בּוֹנִים אֶת מַהוּת הַתְּלַמִּיד אוֹ הַתְּלַמִּידָה, כִּי כְּפִי שְׂבוּנִים אֶת הָאִישִׁיּוֹת שְׁלָהֶם, כִּכָּה הֵם יִשְׁאַרוּ לְכָל הַחַיִּים, וְאִם יִשְׁפִּילוּ אוֹתָם וַיִּדְכְּאוּ אוֹתָם, הֵם יִשְׁאַרוּ בְּעֵלֵי מוֹמִין כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם וְכוּ', כִּי מְלַמֵּד אוֹ מוֹרָה זֶה אַחֲרֵי כֵּן גְּדוּלָּה שְׂרַק יוּכַל לְהִיּוֹת, זֶה לֹא סֵתֵם עֲבוּדָה מִפְּנֵי שְׁאִין לִי מִשְׁהוּ אַחַר אֲזִי אֲנִי נַעֲשִׂיתִי מוֹרָה אוֹ מְלַמֵּד וְכוּ', וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְהַחְלִיט מָה אַתָּה רוֹצֵה מַעֲצָמָךְ?

דְּבַר אֶחָד אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁמַלְמֵד אוֹ מוֹרָה צָרִיכִים סְבָלָנוֹת כְּמוֹ פְּלָדָה, כִּי הַיְלָדִים יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת מַחְנֻכֵיהֶם מִשׁוּוֵי מִשְׁקָל וְכוּ' וְכוּ', וּמִי שְׁאִין לוֹ אֶת הַסְּבָלָנוֹת הַזֶּה, לֹא כְּדֹאֵי לוֹ בְּכָלֵל לְהַכְּנִס בְּתַחוּם שֶׁל הוֹרָאָה וְכוּ'.

עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לְדַעַת שְׁאֵת הַשְּׂכָר שֶׁל מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, אוֹ מוֹרָה בְּבֵית סֵפֶר, כְּשֵׁיִשׁ לָהֶם סְבָלָנוֹת, אִי אִפְּשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂכָר שְׁמַקְבָּלִים, כְּמוֹ שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים (עַרוּבֵין נד): רַבִּי פְּרִידָא הָוָה לִיהִ הֵהוּא תְּלַמִּידָא דִּיהוָה תְּנִי לִיהִ אַרְבַּע מֵאָה זִמְנֵי וְגַמְרֵי יוֹמָא חַד בְּעִיּוּהַ לְמַלְתָּא דְּמַצְוָה תְּנָא לִיהִ וְלֹא גַמְרֵי אֲמַר לִיהִ הָאִידְנָא מֵאִי שְׁנָא? אָמַר לִיהִ: מִדְּהִיא שְׁעָתָא דְּאֲמַרוּ לִיהִ לְמַר אִיכָּא מַלְתָּא דְּמַצְוָה אֲסַחֲאֵי לְדַעְתָּאֵי וְכָל שְׁעָתָא אֲמִינָא הַשְׁתָּא קָאֵי מַר הַשְׁתָּא קָאֵי מַר אָמַר לִיהִ הַב דַּעְתָּךְ וְאֲתַנִּי לִיךְ הַדָּר תְּנָא לִיהִ אַרְבַּע מֵאָה זִמְנֵי [אַחֲרֵינִי] נְפַקָּא בַת קְלָא וְאֲמַרָה לִיהִ נִיחָא לִיךְ דְּלִיִּסְפוּ לָךְ אַרְבַּע מֵאָה שְׁנֵי אוֹ דְּתַזְכוּ אֶת וְדָרִיךְ לְעַלְמָא דְּאֲתִי אֲמַר דְּנַזְכּוּ אֲנָא וְדָרִי לְעַלְמָא דְּאֲתִי אֲמַר לָהֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תְּנִי לוֹ זוֹ וְזוֹ; הַרִי שְׁלָךְ

לְפָנֶיךָ שְׂרָבִי פְרִידָא הִיָּה לּוֹ סְבָלְנוֹת, וְלָמַד עִם הַתְּלָמִיד אַרְבַּע מֵאוֹת פְּעַם אֶת הַחֶמֶר, וְאַחַר כֵּן הַתְּלָמִיד שָׂכַח מִה שֶׁלָּמַד אִתּוֹ, אֲזִי הִתְחִיל עוֹד פְּעַם לְלַמֵּד אִתּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת פְּעָמִים, אֲזִי הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לּוֹ מִתְּנָה אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת בְּשִׁבְלִי זֶה, וְדִי לְחַפְיָמָא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶלּוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צַר לִי לְהוֹדִיעַ לְךָ שֶׁהִיא לֹא צְרִיכָה לְסַפֵּר בְּכֹלל אֶת הָעֵבֶר שְׁלָה, כְּמוֹ שֶׁהֶחֱתַן מִתְבַּיֵּשׁ לְסַפֵּר אֶת הָעֵבֶר שְׁלוֹ, כֵּן הוּא לֹא יִכּוֹל לְצַפּוֹת מִכְּלָתוֹ שֶׁהִיא תְּסַפֵּר לּוֹ אֶת הָעֵבֶר שְׁלָה, זְכוּתָהּ הַמְּלֵאָה שֶׁכָּל הָעֵבֶר יִהְיֶה מֵאַחוּרֵיהָ, וְלִכֵּן אִם הוּא כָּל כֵּן מְלַחֵץ וְכוּ' וְכוּ', הִיא לֹא צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּמִצּוּקָה, וְלֹא צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְבֻלְבֶּלֶת, אֲלָא לְהַגִּיד לְהַחֲתֵן פְּתוּחַ, שְׁנִינוּ חֲזַרְנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה וְכוּ', וְאִין לָנוּ עֵבֶר כָּל כֵּן מִזְהִיר וְכוּ', חֲזַרְנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה נִגְמַר הַסְּפוּר וְאַנְחֵנוּ מִתְחִילִים דָּף חֲדָשׁ בְּהַחֲיִים, אִם אֲתָה רוֹצֵה לְקַבֵּל אוֹתִי בְּצוּרָה כְּזוֹ, מִה טוֹב וּמִה נָעִים, וְאִם לֹא אֲזִי שְׁלוֹם וְלֹא לְהַתְרַאוֹת, כִּי אִם הִיא לֹא תַעֲמַד עַכְשָׁו חֲזָקָה עַל זֶה, אֲזִי כָּל הַחֲיִים שְׁלָה הוּא יִצִּיק לָהּ וְכוּ', וְיִכּוֹל לְצַאֵת מִזֶּה שְׂבֵר עֲצָבִים, וְלִכֵּן הִיא צְרִיכָה עַכְשָׁו לְהַגִּיד מִה שִׁישׁ לָהּ לְהַגִּיד לּוֹ, אִם הוּא יִקַּבֵּל אֶת זֶה הָרִי טוֹב, וְאִם לֹא אֲזִי שְׁלוֹם וְכוּ' וְכוּ', לֹא יִכּוֹלִים לְחִיוֹת אֶת הַחֲיִים עִם טְרוּר, וּבְפָרֻט זוּג שְׂמִתְחִילִים עַכְשָׁו אֶת הַחֲיִים, צְרִיכִים לְהַבִּין אַחַד אֶת הַשְּׁנִי וְלַעֲזוֹר אַחַד אֶת הַשְּׁנִי, וְלְהִיוֹת פְּתוּחַ אַחַד עִם הַשְּׁנִי וְכוּ' וְכוּ', אִם אֲנִי מִתְבַּיֵּשׁת עִם הָעֵבֶר שְׁלִי, זֶה זְכוּתִי וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁהוּא לֹא רוֹצֵה לְסַפֵּר מִהָעֵבֶר שְׁלוֹ, שְׁזֶה זְכוּתוֹ.

אַקוּהָ שְׁתַּבִּינִי, הַחַיִּים נִתְּנוּ לַחַיּוֹת עִמָּהֶם, וְלִהְתַּעַנֵּג בָּהּ וְכוּ', וְלֹא לַחַיּוֹת תַּחַת טָרוֹר וְכוּ', וְלִגְרָם לְעַצְמוֹ אֶת הַגִּיּוֹנוֹם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְצַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ו' כִּסְלוֹ הַתַּשְׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַקִּמְתִּי אֶת הַתְּלַמּוּד תּוֹרָה וְאֶת הַבֵּית סֵפֶר בְּמִסְיוֹרֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, בְּיַזַּע וּבְדָם פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה, מִי שְׁלֹא חִי מִהַתְּחִלָּה עַד עַכְשָׁיו, שְׁזָה עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנִים, שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם הֶרְשַׁע יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ וְנִמַּח זָכְרוּ מִלְּהַזְכִּירוֹ, רַק רְצָה לְסַגֵּר לָנוּ אֶת הַחֲנוּךְ וְכוּ', אֲבָל בְּחִסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִם הַמוֹן תְּפִלוֹת וּדְמָעוֹת לֹא הַצְּלִיחַ הַטָּמֵא הַזֶּה.

וְלָכֵן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁלֵנוּ יִהְיֶה מוֹסְדוֹת חֲנוּךְ עַל טְהָרַת הַקִּדְּשׁ, וּמִסְפִּיק שִׁישׁ לָנוּ אֶת הַבְּעִיּוֹת יוֹם יוֹמִיּוֹת וְכוּ', מִהֵילָדִים שֶׁל קֶהֱלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהֵם לֹא קָלִים וְכוּ', וְהַהוֹרִים בְּכָלֵל לֹא עוֹזְרִים, וְאֲדַרְבֵּה עוֹד מוֹנְעִים וְכוּ', וּבְאִים בְּטַעֲנוֹת וְכוּ', לֹא מְשַׁלְּמִים שָׂכָר לַמּוֹד וְכוּ', וְלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם אִיפֹה הֵילָדִים מִסְתּוֹכְבִּים וְכוּ', וְעוֹד יֵשׁ לָהֶם טַעֲנוֹת וּמַעֲנוֹת עֲלֵינוּ וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַתְמוּדָד עִם זֶה יוֹם יוֹם, וְתִהְיֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ מְצַלִּיחִים בְּזֶה בְּגְדוֹל, לְעַמַּת שְׂאֵר מוֹסְדוֹת הַכִּי חֲרָדִים, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְהַכְנִיס מִבְּחוּץ יְלָדִים שֶׁהֵם בּוֹדָאֵי בָאִים מִמְשַׁפְּחוֹת הַרוֹסוֹת וְכוּ', וּבִפְרָט שִׁ"יֵד לְאֲחִים" רוֹצִים לְשַׁלַּח יְלָדִים מִהַמּוֹשְׁבִים סְבִיב לִיבְנָאֵל אֵלֵינוּ, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזָה מְדַבֵּר מִמְשַׁפְּחוֹת מִפְּקָקוֹת, אוֹ שִׁישׁ שְׁמָה בְּעִיָּה שֶׁהַבְּנוֹת הוֹלְכוֹת עִם עַרְבִים רַחֲמָנָא לְצַלֵּךְ וְכוּ', וְלָמָּה לָנוּ לְהַכְנִיס אֶת עַצְמָנוּ בְּסַכְנָה וְכוּ', לְסַכֵּן אֶת יְלָדֵינוּ,

וְלָכֵן אֲנִי לֹא מִסְכִּים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן לְדַבְרִים כְּאֵלוֹ, וְצָרִיכִים לְהִתְחַמֵּק עִם כָּל מֵינֵי תְרוּצִים.

כִּי מִסְפִּיק שְׁאֲנַחְנוּ סוּבְלִים מִמָּה שְׁיִישׁ לָנוּ וְכוּ', וּמִמָּה שְׁאֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְהִתְחַזֵּק וְכוּ', וְלָמָּה לָנוּ לְהִכְנֵס בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים לְקַחַת יְלָדִים מִה שְׁ"יָד לְאַחִים" שׁוֹלְחִים אֵלֵינוּ? אֲנִי מִקְנֶה שְׁתֵּבִין טוֹב טוֹב בְּמָה מְדַבֵּר, וְתֵבִין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר וְכוּ', וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת פְּחוּד, חֵלֶק ב', סִימָן ג') מִי שְׁבוֹרַח מִן הַצָּרָה, הוּא פִקְח; וְזָכַר כָּלֵל זֶה בְּקִבְעוֹת, כְּדֵי שְׁלֹא תִצְטָרֵךְ לְשָׂאֵל אֶת דַּעְתִּי בְּכָל פַּעַם וְכוּ', זֶה הֵקוּ שְׁאֲנִי רוֹצֶה שֶׁהַתְּלַמוּד תּוֹרָה וְהַבֵּית סֵפֶר וְהַגְּנִים יִתְנַהֲגוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַצֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶלּוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַחְלִיט פַּעַם וּלְתַמִּיד מָה אֶת רוֹצֶה מִמֶּךָ? וְאֵיזָה חֶתֶן אֶת צְרִיכָה? כִּי אֶת יְכוּלָה לְהִתְבַּלְבֵּל מְאֹד מְאֹד מִכָּל דְּבַר.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (יְכֻמוֹת טג.) "נְחִית דְּרַגָּא נְסִיב אֲתַתָּא", אֶת צְרִיכָה לְוֹרֵת מְדַרְגָּה וְאֵז תִּמְצָאִי אֶת זְיוּוג שְׁלֶךְ, כִּי בְּדִרְךָ כָּלֵל בַּחוּרָה הִיא גְּאוּתְנִית וְכוּ', וְלֹא מִתְאַיִם לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', "אֲנִי הִכִּי חֻכְמָה וְהִכִּי יָפָה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה?" אוֹ "אֲנִי הִכִּי חֻכְמָה וְהִכִּי יָפָה וְהִכִּי מִשְׁפָּלָת וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה?" וְהִיא מְסַתּוּבְכַת וּמְחַפְשֶׁת אֶת הַבֵּן זׁוג שְׁלָהּ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנִכְנַס בָּהּ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מָה הִיא? וְהִיא רוֹצֶה שְׁיָבוּא אֵלֶיהָ זׁוג מִשְׁהוּ שְׁעָדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפְשֶׁת וְכוּ', וּמְסַתּוּבְכַת וַיּוֹצֵאת לְפִגִּישׁוֹת פֶּן וְאוּלֵי אֲמַצָּא אֶת בְּחִיר לְבָבִי שְׁיָבוּא אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שְׁקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבַּחוּרָה מְחַפָּה עַד שְׁיִוָּלַד זׁוג כְּזֶה, וּבֵינן כֶּךָ הִיא

לא קולטת שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסת את עצמה רואה שהיא כבר בגיל שלשים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות סג.) נחית דרגא נסיב אתתא, תרדי מדרגה ואל תחזיקי מעצמך כל כך גדולה וכו', ואז תמצאי בקלות בן זוג מה שיתאים לך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ת.ש.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ניצא, ו' כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על כל הספרים ששלחת לי, כי קבלתי את זה ותשואת חן לך על זה מאד.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כשמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב: (דברי הימים, א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדנה במקמו", אשרי מי שמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, אוריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי

של היום שבת מ"ח. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ו' כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יצליח את דרכך, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שבשרת לי שהיא רוצה לעזר לתת שעורים להנשים הצעירות, וזה חלקי מכל עמלי, להחזיק את נשמות ישראל ולהרחיקם מכל רע, והלואי שתרצה להמשיך, כי היא חקוקה בתוך לבי, כך תמסרי לה.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם

תהיו לי לעם, ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מקם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ו' פסלו התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אין מלים בפיי להסביר לך את גדל השמחה שיש לי שסוף כל סוף נכנס בך קצת דעת, ולחזור ולתת שעורים, שזה חלקי מכל עמלי וכו' וכו', כי הרי השקעתי בך שנים על גבי שנים וכו' וכו', ולבסוף תטפחי לי הכל על הפנים וכו' וכו', בודאי זה כואב וכו', ולכן מאד מאד שמחתי לקראת הבשורה משמחת שאת תחזורי לתת שעורים, ואני מכרח להגיד לך שתזכרי טוב טוב שאין בלבי עליך שום דבר וכו', אדם הוא בשר ודם ויכול להכשל וכו', אבל הוא גם יכול לחזור בתשובה, וחכמינו הקדושים אמרו (ויקרא רבה, פרשה כ"א, סימן ד) אם עשית חבילות של עברות, עשה כנגדן חבילות של מצוות; וזה עקר התשובה, נכשלתי ונפילתי וכו' וכו', עכשו אני קם ואני אתן להסמך מ"ם בשנים וכו' וכו', שזה מה שאמר הנביא: (מ"ה ז' ח) "כי נפילתי קמתי כי אשב בחשך הוי"ה אור לי".

ספר לי אחד מאנשי שלומנו מהדור העבר, איך הוא התקרב אל חסידי ברסלב, הוא נכנס פעם להתפלל מנחה בבית הכנסת של אנשי שלומנו בעיר

וְרָשָׁא, וְשׁוֹמֵעַ שְׁאָחַד אוֹמֵר לְחִבְרוּ בְּזֶה הַלְשׁוֹן "אָחִי, נְפֹלֶתָ? תִּקּוּם וּתְמַשִּׁיךְ. אֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוֹם דְּבָר, כִּי כִּף לְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, נוֹפְלִים וְכוּ', אֲזִי קָמִים וּמְמַשִּׁיכִים לְלֶכֶת", וְאִיךְ שְׁשָׁמַע אֶת הַפְתָּגָם הַזֶּה, זֶה נִתֵּן לוֹ הַדְחָף לְהִתְעַנֵּן מִה קוֹרָה פֹּה? אֵיזָה סוּג אֲנָשִׁים הֵם? וְנִשְׁאַר כֶּבֶר שְׁמָה, וְשָׁמַע שְׁעוֹר בֵּין מִנְחָה לְמַעְרִיב, וְזֶה מָה שְׁכַבֵּר נִתֵּן לוֹ אֶת הַדְחִיפָה לְהִתְקַרֵּב אֶל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁגַם אֶת תְּעֻשֵׁי אֶת זֶה, וּתְקִימִי אֶת זֶה, וּתְפַסְיִקִי עִם הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְהִקְטַנּוּגִיּוֹת וְכוּ', בּוֹדָאֵי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', כִּי אֵין אָדָם שִׁיְהִיָּה נְקִי וְכוּ', וּכְמוֹ שְׁכָתוּב: (קֹהֶלֶת ד' כ') "כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחָטָא", אַךְ צָרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק שְׁזֶה גְדֻלַּת הָאָדָם שִׁיְכוּל לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי מַצְבִּים שְׁבָעוּלָם, וּחְכָמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַא דְּבֵי אֱלִיהוּ, רַבָּה פָּרָק ד') אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִם אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה לְפָנַי אִם חוֹזֵר וְעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה הֲרִי אֲנִי עֲמוּ בְּרַחֲמִים וְאֲנִי מְקַבֵּל אֶת תְּשׁוּבָתוֹ, וְאֵין אֲנִי זוֹכֵר לוֹ אִפְלוּ מְקַצֵּת עֲוֹנוֹתָיו; וְכֵן הוּא (שֵׁם פָּרָק ו') אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנִי, אֲנִי אֲמַרְתִּי לָכֶם אֵין חֲפָצִי אֶלָּא בְּרָכָה וּבְמִי שְׁאֵין בּוֹ עֲבֵרוֹת. וְחִזַּרְתִּי בּוֹ בְּדַבְּרֵי אִפְלוּ יַעֲשֶׂה אָדָם מְאֵה עֲבֵרוֹת זֹו לְמַעֲלָה מִזֹּו וְיִחְזוֹר וְיַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וְיִשְׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ לְאָרֶץ וְיִרְאֶה אֶת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ הוּא חֲצִיו זְכָאֵי וְחֲצִיו חַיִּב וְיִרְאֶה אֶת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ חַיִּב בְּאֶשֶׁם תְּלוּי בְּכָל יוֹם. הֲרִינִי עֲמוּ בְּרַחֲמִים וּמְקַבְּלוּ בְּתְשׁוּבָה וְאֶתֵּן לוֹ בְּנִים שֶׁל בְּעֲלֵי קוֹמָה וְעוֹסְקֵי בְּתוֹרָה וּמְקִימֵי מִצְוֹת; וְכוּ' עֵינֵן שָׁם, לִי אִישִׁית אֵין לִי נִגְדָּךְ שׁוֹם דְּבָר וְכוּ', אֲדַרְבָּה אֲנִי יוֹדַע אֶת גְּדֻלַּת הַצְּרוּת וְהַנְּסִיוֹנוֹת הַקָּשִׁים שְׁאֵת עוֹבְרָת וְכוּ', אֲבָל לֹא טוֹרְקִים אֶת הַדְּלֵת וּבּוֹרְחִים וְכוּ', שְׁזֶה נִצְחוֹן שֶׁל הַסְּמ"ךְ מ"ם שְׁרוּצָה לְרֹאוֹת בְּמַפְלַת הָאָדָם וְכוּ', אֲבָל אָדָם שְׁרוּצָה לְנִקֵּם בְּהַסְּמ"ךְ מ"ם שְׁגָרָם לִי מִה שְׁגָרָם וְכוּ' וְכוּ', אוֹמֵר לְעַצְמוֹ: עֲכָשׁוּ אֲנִי אֲקַרֵּב עוֹד מְאֵה אֲנָשִׁים וְאֶחָד אֹתָם, וְאֲמַשֵּׁךְ אֶת לִבְכֶם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן הֲלוֹאֵי שְׁתוּכְלִי לְקַיֵּם אֶת זֶה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפַּלל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשג.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר ניצא, ו' פסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

בּוֹדְאֵי שְׁלִיחֵי מִצְוָה אֵינָן נְזוּקִין, וְאַתָּה יְכוֹל לְנַסֵּעַ וּלְמַסֵּר לָהֶם כַּמָּה קוֹנְטְרַסִּים שְׂאֵתָה יְכוֹל, וְזֶה זְכוּי הַרְבִּים גְּדוֹל מְאֹד, וְכֵן אִם אַתָּה מְרַגֵּשׁ שְׂמֻחָכִים עָלֶיךָ לְתַת שְׁעוּרִים, אֲדַרְבָּה תִּסָּע וְתִצְלִיחַ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק אֶת הַדִּינִים מִכָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְיִפִּיל אִימָה וּפְחַד בְּלֵב הַפְּלִשְׁתִּינִים הָאֲרוּרִים יִמַּח שְׁמָם.

בְּעֵינֵי הַתְּאוּמוֹת וְכוּ', תִּגִּיד לְהֶאֱמָא שְׂזֵה הַכֹּל מִמְּנִי, וְשְׁלֵא תִהְיֶה בְּרַנְיָת, וְאַחַר כֵּן תִּשְׁלַם עַל זֶה מְחִיר כְּבוֹד, כִּי כֵּן אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (פְּסָחִים ק"ג.) בַּתָּךְ בְּגֵרָה שְׁחָרַר עַבְדְּךָ וְתָן לָהּ; וְלִכֵּן שְׁלֵא תִהְיֶה חֲכָמָה יוֹתֵר מְדַאֲנִי, וְרוֹצִים רַק אֶת הַטּוֹב שֶׁל הַבְּנוֹת שְׁלָהּ.

אֲנִי מִקְוֶה שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב בְּהִישִׁיבָהּ, וְתִלְךְ עִם הַקּוּ שְׂאֲמִרְתִּי לָךְ, שְׂאֲנִי מְעַנֵּן רַק בְּבַחֲוֵרִים טוֹבִים וְנוֹרְמָלִים וְלֹא בְּעִתִּיִּים, וְכֵן נוֹכַל לְחַתֵּן אוֹתָם.

נָא וְנָא תִהְיֶה חֲזוֹק בְּלִמּוּד דְּךָ הַיּוֹמִי, כִּי דָךְ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׂמִירָה לְנַפְשָׁךְ, כִּי גְּמִרְא' רָאשֵׁי תְבוֹת אַרְבְּעָה מְלֶאכֶי הַשְּׂמִירָה גְּבִרְיָאֵל, מִיכָאֵל, ר'פָּאֵל, אִוְרְיָאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוּמְדִים דְּךָ גְּמָרָא, נְשָׁמְרִים מִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים, הַדָּךְ הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת מ"ח. תַּעֲשֶׂה מֵהַ שְׂתַעֲשֶׂה, אֲבָל דָּךְ גְּמָרָא תִלְמַד אֲפִלוּ בְּגֵרָסָא, אִם אַתָּה לֹא מְבִין, כְּמֶאֱמָרָם ז"ל: (עֲבוּדָה זָרָה ט.) לְעוֹלָם לְגֵרָסָא אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר; הַלּוֹאֵי שְׂתַצִּית אוֹתִי בְּזָה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָךְ, וְכִלְלֵל זֶה תִּקַּח בְּיָדֶךָ, כֹּל זְמַן שִׂיהוּדֵי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאֵר יְהוּדֵי יִרְאָ שָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטִלְן וְרָאָה מֵהַ לְפָנֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ו' פְּסָלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צְרִיף לְהִבִּין שֶׁהַבְּחוּרִים עוֹבְרִים עִכְשׁוֹ שְׁנוֵי דְרָסְטִי וְכוּ', שֶׁהֵם
צְרִיכִים לְהִשָּׁאֵר שְׁמָה עַד הָעָרֶב, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְלַכֵּת אִתָּם לֹאט לֹאט וְכוּ',
כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (שְׁמוֹת כ"ג ל') "מַעַט מַעַט אֲגַרְשְׁנוּ מִפְּנֵיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה וְנִחַלְתָּ
אֶת הָאָרֶץ", וְלִכֵּן צְרִיכִים לְתַת לָהֶם יוֹתֵר זְמַן לְשַׁחַק, רַק תִּכְנִיס לָהֶם בְּרֹאשׁ
אִם הֵם רוֹצִים לְבוֹא לְפָה, הֵם צְרִיכִים לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד, וְזֶה גַם כֵּן לֹא שִׁיף
לְכָל אַחַד, אֲלֹא לְהִרְצִינִים, תְּאֲמִין לִי שְׁזֶה נִס בְּתוֹךְ נִס שֶׁהֵם רוֹצִים לְהִשָּׁאֵר
שְׁמָה עַד הָעָרֶב.

אוֹדוֹת ... תְּחִיָּה, צְרִיכִים לְבָרַר אִם הַבְּחוּר נוֹרְמָלִי וְכוּ', כִּי זֶה שֶׁהִיָּה
קָדָם וְכוּ', הוּא הִיָּה אֵלִים מְאֹד וְכוּ', וְאִים עָלֶיָּה לֹא פַעַם אַחַת שְׁיִהְרַג אוֹתָהּ
וְכוּ', וְלִכֵּן מִסְכָּנָה צְרִיכִים לְבָרַר אִם הִיא מְתוּנָה וּמִיִּשָּׁב וְכוּ' וְכוּ', וּבְנֹדָאִי אִם
הַכֵּל בְּסֹדֵר, שְׁיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב.

וּבְעֵינַי ... נְרוּ יְאִיר, בְּנֹדָאִי אִם הוּא יְכוֹל לְהִתְפַּרְנֵס בְּאִיזָה פְּרִנְסָה, מֵה
טוֹב וּמֵה נְעִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁיִהְיֶה רַק שְׁמֵחוֹת בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלָכֶם, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

תְּאֲמִין לִי שְׁאֲנִי מִשְׁקִיעַ אֶת כָּל הַכַּחוֹת שְׁלִי בְּבִנְיַי הַנְּעוּרִים, וְהַלּוֹאִי
שְׁאֲזֹכָה לְרֹאוֹת יוֹצְאִים מֵהֶם תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים גְּדוֹלִים וְכוּ', אֲבָל מֵה לַעֲשׂוֹת

שְׁהַנְסִינֹת מְאֹד קָשִׁים וּמְרִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ו' פְּסָלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי תִבְדָּקִי אֶצֶל אוֹפֵטִיקָאִי אֶת הָעֵינַיִם וְכו', כִּי לְפַעְמִים מִכָּאֵב עֵינַיִם
כָּא כָּאֵב רֵאשׁ וּסְחָרְחוּרוֹת וְכו', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לָךְ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד אֶת וּבַעֲלֵךְ לְהַתְחַזֵּק יַחַד, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְלִהְיִין
אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּפִרְוֹנָה, כִּי הַכֹּל תִּלּוּי כְּפִי
הַשְּׁלוֹם בֵּית שֵׁשׁ בֵּין זֹג, וְזֹכְרֵי הַיֵּטֵב כִּי: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה
בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פֶּרֶק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי
אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה
נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרַכָּה מְצוּיָה, רַק שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי
"שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, (שְׁבַת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת,
הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפִּלָּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשו.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר ויצא, ו' כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בענין נתוח ליזר בעינים וכו', אתה צריך לברר אצל מי שעשה את זה וכו', ואיך זה עובד וכו', כי אני לא בקי בדברים כאלו וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה בהצלחה גדולה.

בענין שלום בית, אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שבניך להשלים עם אשתך וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גורמים פרווד בכל העולמות, ולכן תעשה כל מה שביקלתך תכף ומיד להתפייס עמה, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לכם אם תריבו וכו' וכו', ואמרו חכמינו הקדושים: (שבת קט"ז.) לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה: שמי, שנכתב בקדשה ימחה על המים; ואם הקדוש ברוך הוא כבר מסכים שימחק כביכול שמו שמחזיק את כל העולם העקר שיהיה שלום בין איש לאשתו וכו', בודאי אתם צריכים להשלים ביניכם.

אתה לא יכול לתאר ולשער איזה אשה טובה, חסודה ונפלאה נתן לך הקדוש ברוך הוא מתנה, ולכן תחזיק את המתנה הזו מאד מאד יקר, ובזכות זה יהיה לך פרנסה בשפע, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר: (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והיגנו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, אוריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מפל מיני מזיקים, הדף היומי של היום שבת מ"ח. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא,

אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, הלואי שתציית אותי בזה, ותראך איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ו' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא מפסיק להתפלל להקדוש ברוך הוא על אביך ... שיעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לו רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, וצריכים הרבה רחמים ותחנונים שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

אני יודע שאתה עובר עכשו בשביל זה הרבה צער ועגמת נפש וחלישות הדעת וכו', ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז, ותדע שגדול אדונינו ורב להושיע, ואצלו יתברך הכל יכול להיות, ולכן רק תתחזק, והקדוש ברוך הוא ישמיע לנו בשורות משמחות תמיד.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי גמרא ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה גבריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי של היום שבת מ"ח. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, הלואי שתציית אותי בזה, ותראך

איזוה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ו' כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני שמח על שהבת התחתנה וכו', אבל לדעתי את צריכה לערב את בנך ... גרו יאיר שידבר אתה ויסביר לה בפרטיות את הכל וכו', כדי שלא ימאס לה החתן וכו', אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שאם ידברו אתה, אז הכל יסתדר, וכן אם יש אשה שקרובה אליה שתוכל לדבר על לבה, זה יהיה הכי טוב.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ותרוי רב נחת וקדשה מכל יוצאי חלציה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשט.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר ויצא, ו' כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךָ.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאשתף בהריון, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות.

בענין האתר וכו', רציתי שתבנה את זה מה שיותר יפה, ותרחיב את זה יותר ויותר וכו', כדי שיגיע מסוף העולם ועד סופו, והיום זה דבר מאד מאד קל כידוע לך.

בענין שמירת עינים, מה אמר לך! כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרום לו מכשול כמו העינים", ואדם צריך מאד מאד לשמר על העינים שלא לא להסתכל על נשים, כי זה משגע אותו לגמרי, כמו שכתוב: (דברים כ"ח ל"ד) "והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה", כי מי שלא שומר על העינים שלו נעשה משגע ממש פשוטו כמשמעו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א, סימן ל"ו) שרוב המשגעים משתגעים רק מחמת תאות נאוף.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי של היום שבת מ"ח. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמה, הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשי.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ו' פסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שנכנסת בהריון, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות, ותולדי בקלות.

אני מאד מאד מבקש אותך שאל תכנסי בלחץ וכו', תקחי את הכל בקלות, כי אני מבטיח לך שהפעם זה יעבר בקלות מאד, רק תהיי רגילה לומר בכל יום שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר: (ספר-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית, כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים, שאת יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולדי בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך, בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזר לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה

להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניה, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה י"י צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשיא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ו' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל למד אותנו (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ב') שאדם צריך להרגיל את עצמו בתורה ובהודאה, להודות, להלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא על הנסים שעושה עמנו בכל יום ויום, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הנסים שהקדוש ברוך הוא עושה עם בני אדם, עד כדי כך שהם בעצמם לא יודעים את הנסים שעושה עמם הקדוש ברוך הוא, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים: (נדה ל"א.) לעולם אפלו בעל הנס אינו מפיר בנסו; אדם חושב שיש פה טבע, מקרה ומזל, ובשביל זה הוא תמיד בעצבות ובמרה שחורה ובדפאון, ונדמה לו כאלו רק רוצים מלמעלה את הרע שלו, והוא לא קולט איך שהקדוש ברוך הוא שומר עליו בכל עת, הוא חושב שפך צריך להיות שיוכל ללכת, שיוכל להתנענע, שיוכל לנשם, שיוכל לראות וכו', ואינו שם לב שהכל נס אחד גדול מאד, וכך אמרו חכמינו הקדושים: (שמות רבה, פרשה כ"ד, סימן א') בוא וראה כמה נסים עושה הקדוש ברוך הוא עם האדם והוא אינו יודע, שאלולי היה אוכל פת כשהיא חיה, היתה יורדת בתוך מעיו ומשרטת אותו, אלא ברא הקדוש ברוך הוא מעין בתוך גרגרתו שהוא מוריד את הפת בשלום; אדם חושב שזה טבע שאוכל ובולע את האכל וכו', ואינו שם לב את הרטיבות שיש בתוך פיו וכו', שעולה לו רק וכו', וזה כמו

מעין שְׁבָרָא לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגֵרוֹנוֹ, כְּדִי שֶׁהֶאֱכֵל תֵּרֵד בְּשָׁלוֹם, וְזֶה נֶס בְּתוֹךְ נֶס, אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁזֶה טֹבֵעַ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁתְּמִיד עוֹסֵק רַק בְּתוֹדָה וּבַהוֹדָאָה, שֶׁמֶרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל דְּבָר, וְאָז יִרְאֶה שֶׁהַחַיִּים לֹא כָּל כֶּף מְרִים כְּמוֹ שֶׁהוּא חָשֵׁב, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אֶתּוֹ נְסִים וְנִפְלְאוֹת בְּכָל רִגַע וְרִגַע שֶׁאֲפִלוֹ הוּא לֹא שֵׁם לֵב אֶל זֶה, כְּמֵאמְרָם ז"ל (שׁוֹחֵר טוֹב, תְּהִלִּים ק"ו) אִי אֲפֹשֶׁר לְעוֹלָם בְּלֹא נֶסִין וּבְלֹא פְלִאִין. כִּיצַד, אָדָם נִתּוֹן עַל גְּבֵי הַמַּטָּה וְהַנְחָשׁ בְּאָרֶץ לְפָנָיו וּבֹא לְעַמֵּד וְהִרְגִישׁ בּוֹ הַנְּחָשׁ, כִּיּוֹן שֶׁבֹא לְתַן רִגְלוֹ עָלָיו בְּרַח הַנְּחָשׁ מִפְּנָיו. וְאִינוּ יוֹדַע מַה פְּלִאִי עֹשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִמּוֹ. וּמִי יוֹדַע, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁנֶּאמַר, "לְעֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ". הוּא לְבָדוֹ יוֹדַע נְסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ; אָדָם הוֹלֵךְ עַל הַמְדַרְכָּה וְכוּ', מִתֵּר לוֹ לְלַכֵּת שָׁמָּה? בְּוֹדָאִי, זֶה מְקוֹם שְׁמוּרָה? בְּוֹדָאִי, וְהִנֵּה לֹא פַעַם אַחַת שֶׁמַּעֲנֵנו שָׂרָכֵב בָּא וְלֹא יָכַל לְעַצֵּר, וְעָלָה עַל הַמְדַרְכָּה וְהִרְגַּ בֶּן אָדָם, אוֹ שְׂאָר תְּאוֹנוֹת שֶׁקוֹרָה לְמַעְלָה מִדְּרָךְ הַטֹּבֵעַ, וְזֶה לֹא עַל פִּי שֶׁכָּל, הִרִי שֶׁלֶךְ לְפָנָיִךְ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה נְסִים וְנִפְלְאוֹת עִם הָאָדָם, אֵף שֶׁהוּא לֹא יוֹדַע, שֶׁזֶה: "לְעֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ". הוּא יִתְבָּרַךְ לְבָדוֹ יוֹדַע נְסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ, וְאַנְחָנוּ אֲפִלוֹ לֹא שְׁמִים לֵב אֶל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעֹשֶׂה עִמָּנוּ.

וְכַתֵּב מוֹהֲרֵנִי תִּזְ"ל (לְקוּיִטִי-הֶלְכוֹת, כְּלָאֵי בְהֵמָה, הֶלְכָה ד', אוֹת ט') שֶׁכְּשֶׁהָאָדָם רוֹאֶה גְּדֹל צְרוּתָיו בְּגוֹף וְנִפְשׁ וּמְמוֹן שֶׁהוּא רְחוּק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְאֹד כְּמוֹ שֶׁהוּא יוֹדַע בְּעַצְמוֹ, וְגַם בְּפִרְסָהּ וּבְגוֹף יֵשׁ לוֹ גַם כֵּן יִסּוּרִין כְּמוֹ שֶׁשְׂכִיחַ בְּרַב הָעוֹלָם, וְאֲפִלוֹ כְּשֶׁבֹא עָלָיו אֵיזָה צָרָה מִמֶּשׁ חֵס וְשָׁלוֹם, הוּא צָרִיךְ לְבַל יִתְבַּלְּבַל לְגַמְרֵי מַחֲמַת הַצָּרוֹת וְהִיִּסּוּרִין חֵס וְשָׁלוֹם. רַק בְּכָל עַת וְעַת בְּפִרְט בְּעַת צָרָה חֵס וְשָׁלוֹם יִתֵּן עֵינָיו, לְבוֹ וְדַעַתוֹ לְהִסְתַּכֵּל וְלְהִתְבּוֹנֵן הֵיטֵב עַל חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְטוֹבוּתָיו שֶׁעֹשֶׂה עִמּוֹ עַד הִנֵּה, כִּי כָּל אָדָם כְּמוֹ שֶׁהוּא מֵאַחַר שֶׁהוּא בְּכָלל יִשְׂרָאֵל וּמִנִּיחַ טְלִית וְתַפְלִין בְּכָל יוֹם וּמִיחַד שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּעַמִּים בְּכָל יוֹם וְיוֹם, רְאוּי לוֹ לְתַן הוֹדָאָה וְתוֹדָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, עַל עֲצָם חֲסָדוֹ וְטוֹבוֹ יִתְבָּרַךְ עָלָיו, שֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת בְּכָלל יִשְׂרָאֵל מְקַבְּלֵי הַתּוֹרָה, מְכַל שֶׁכֵּן שֶׁכָּל אֶחָד יוֹדַע בְּנַפְשׁוֹ כְּמָה טוֹבוֹת נִפְלְאוֹת בְּפִרְטוֹת שֶׁגָּמַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמּוֹ מֵעוֹדוֹ עַד אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְצָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל

וּלְשִׁבַח לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לְבוֹ נְכוּן בְּטוֹחַ שְׂגֵם עֵתָהּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לֹא יִסִּיר חֲסֵדוֹ וְטוֹבוֹ מֵאֵתוֹ, וַיַּחֲזֵק אֶת לְבוֹ לְצַעֲקָה וּלְהַתְחַנֵּן לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיְצִילֵהוּ גַם עֵתָהּ מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִין, כְּמוֹ שְׁאָמַר דָּוִד: (תהלים ק"ח י"א) "מִי יִבְלַנִּי עִיר מִבְּצָר מִי נַחֲנִי עַד אֲדוֹם", הֵינּוּ שְׂמִי שְׁעוֹר לִי עַד הַנֶּהָ, "נַחֲנִי עַד אֲדוֹם" הוּא "יִבְלַנִּי עִיר מִבְּצָר" גַּם כֵּן, וְזֶה: (תהלים י"ח ד') "מִהֲלֵל אֶקְרָא הַיְיָ" וּמִן אִיבֵי אוֹשַׁע", שְׁטָרַם שְׁאֲנִי קוֹרָא אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ עַל צָרוֹתַי, אֲנִי מִהֲלֵלוֹ וּמִשְׁבַּחוֹ עַל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמִּי עַד הַנֶּהָ, כִּי דִּיקָא עַל יְדֵי זֶה אֲנִי יָכוֹל לְקָרוֹתוֹ, וְזֶה: (תהלים נ') "זָבַח לְאֱלֹקִים תּוֹדָה וְשִׁלְמִים לְעֵלְיוֹן נְדַרְיָה: וְקִרְאֵנִי בַיּוֹם צָרָה אֲחַלְצֶךָ וּתְכַבְּדֵנִי", הֵינּוּ שְׂגֵם קָדָם שְׁיוֹצֵאִין מִהַצָּרָה שֶׁל עֲכָשׁוּ, צָרִיכִין לְקָרוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן צָרִיכִין מִקָּדָם לְהִבְיֵא תּוֹדָה עַל הָעֶבֶר, וְאֵז דִּיקָא "וְקִרְאֵנִי בַיּוֹם צָרָה", שְׁיוֹכֵל אַחַר כֶּף לְבַקֵּשׁ עַל לְהִבְיֵא, וְכַעֲיֵן שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ג"ה) שְׁצָרִיכִין לְהִיּוֹת מוֹדָה עַל הָעֶבֶר וּמִבְּקֵשׁ עַל לְהִבְיֵא, כִּי כְּשֵׁאִין מוֹדִים עַל הָעֶבֶר, קֶשֶׁה מְאֹד לְקָרוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל לְהִבְיֵא, מִגְּדֵל אֵטֶם הַלֵּב שֶׁנִּתְאַטֵּם מִרְבּוֵי הַצָּרוֹת שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, בְּפֶרֶט עֵתָהּ בְּאֶרֶץ הַגְּלוּת הַמֵּר מְאֹד, שְׁכַמְעֵט אֵין יוֹם שֵׁאִין צָרְתוֹ מִרְבָּה מִחֲבֵרוֹ חֵס וְשְׁלוֹם וְהַפְּרִנְסָה דְחוּקָה מְאֹד, וְהַבְּעַל דְּבַר מִתְּפַשֵּׁט עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְאֶרֶץ וּלְרַחֲב, וְהַמְחַלֶּקֶת וְהַקְּטוּגוּרְיָה וְהַקְּנָאָה וְהַשְּׁנָאָה מִתְּרַבָּה בְּכָל פַּעַם, וְכָל מַה שְׁרוּצִים לְהַתְחַיֵּל לְצִאת מִמָּה שְׁצָרִיכִין לְצִאת וּלְהִתְקַרֵּב לְאַיְזָה עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. אֵין מְנִיחִין אוֹתוֹ וּמִתְגַּרִּין בּוֹ יוֹתֵר חֵס וְשְׁלוֹם, וּמַעְצֵם רְבּוּי הַמְּנִיעוֹת, אֵין יְכוּלִין לְפָתַח פֶּה לְפָרֵשׁ שִׁיחְתּוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, עַל כֵּן צָרִיכִין לִילֵךְ בְּדַרְךָ זֶה מְאֹד, שְׁבְכָל פַּעַם כְּבוֹאוֹ לְפָרֵשׁ שִׁיחְתּוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹ לְהִתְקַרֵּב לְאַיְזָה דְּבַר שְׁבַקְדֻשָּׁה, יִזְכִּיר אֶת עֲצוֹמוֹ קָדָם רְבּוּי הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמּוֹ מֵעוֹדוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְחַזֵּק לְכַבּוֹ לְבַטַח בַּהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיְשַׁמַּע תְּפִלָּתוֹ גַּם עֵתָהּ, וְעַל יְדֵי זֶה יוֹכֵל לְהִתְקַרֵּב אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרֵשׁ לְפָנָיו שִׁיחְתּוֹ כְּרְאוּי; וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטִלָּן, וְאֵל תִּמְשַׁךְ אֶת עֲצָמָךְ אֶל הַצַּעַר, כִּי כֶּף אֲמְרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרִכּוֹת ל"ד) כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחַר הַצַּעַר - הַצַּעַר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו, אֲלֵא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְתַן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה אֶתְךָ כְּכָר עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּוֹשִׁב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי שְׁלֵא הֵייתִי צְרִיף לְהִתְיַחֵס אֵל הַשְּׂאֵלָה שְׁלֶךָ, כִּי זֶה דְּמִיּוֹן
אֶחָד גְּדוֹל, עִם כָּל זֹאת מְאַחֵר שְׂאֵתָה שׁוֹאֵל וְכֵן חֲבָרִיף מִתְעַנֵּינִים בְּזֶה, אֲזִי
כְּדַאי פֶּעַם וּלְתַמִּיד לְבָרַר אֶת כָּל הָעֲנִיָּן, כְּדִי שְׁלֵא יִפְלוּ עוֹד בַּחֲוָרִים וְאִבְרַכִּים
תְּמִימִים כְּמוֹךָ, רְאֵה וְגַם רְאֵה אִיךָ הַדְּמִיּוֹן עוֹבֵד עַל בְּנֵי אָדָם, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה
מְצִיאוֹת וְכוּ'.

הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתְךָ, אִם בְּאֵמַת הוֹצִיאוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל מִקְּבָרוֹ
בְּאוֹמֵן וְהִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְהָר צִיּוֹן בִּירוּשָׁלַיִם, הָאֵם לֹא הָיָה רַעַשׁ גְּדוֹל כָּכָל
הָעוֹלָם, וְהִיתָה לְוָיָה עֲנֻקִית, וְהָיוּ רַבָּבוֹת אֲנָשִׁים בָּאִים לְלוֹת אוֹתוֹ, וַיִּדְעוּ
כְּדִיוֹק אִיפֹה הַקְּבֵר בְּהַר צִיּוֹן, וְהָיוּ שָׁמַיִם עַל זֶה מְצַבָּה כְּרֵאוּי לְצַדִּיק זֶה?
עַכְשָׁו אֲשָׂאֵל אוֹתְךָ הָאֵם אֵינִן זֶה דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל? וְאֵתָה רוֹאֶה אֵל מֶה
הַדְּמִיוֹנוֹת יְכוּלִים לְהִבִּיא אֶת הָאָדָם? עַד שִׁיִּכְנַס בּוֹ אֲמוּנָה כּוֹזֶבֶת.

הַדְּבַר הַשֵּׁנִי אִם תֹּאמַר שְׁזֶה רַק בְּרוּחַנִיּוֹת וְכוּ', גַּם כֵּן אִיפֹה הַמְּקוֹם
בְּהַר צִיּוֹן? לְמָה לֹא עוֹשִׂים שְׁמָה מְצַבָּה? הֲרֵי שְׁלֶךָ לְפָנֶיךָ שְׁמֵי שְׁנַכְנַס בְּכַח
הַמְּדַמָּה, קֶשֶׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצִאֵת מִזֶּה, וְכַתֵּב מוֹהֲרַנְיָת ז"ל (לְקוּטִי-הַלְכוֹת,
חֻקֹּת מְטֻלְטְלוֹת, הַלְכָה ב', אוֹת ג') בְּאֵמַת אֲנַחְנוּ אֵינִן חוֹשְׁדִּין אֶת אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
שִׁישְׁקֵר לְגַמְרֵי בְּלִי שׁוּם צַד הַתֵּר, רַק יִתְכַּוֵּן לְגִזְלָה גְּמוּרָה חַס וְשְׁלוֹם, כִּי
יִשְׂרָאֵל לֹא נַחֲשָׁדוּ עַל זֶה, רַק אָנוּ דְּנִין אֶת הַמְּשַׁקֵּר שְׁנַכְשֵׁל בְּעֶסֶק זֶה עַל יְדֵי
הַכַּח הַמְּדַמָּה שֶׁהוּא מְטַעֵה אֶת עֵינֵי הָאָדָם וּמְדַמָּה לוֹ מִלְּתָא לְמִלְּתָא, וּמוֹרָה

לו איזוה התר בטעות על ידי הדמיונות של הכח המדמה, ועל ידי זה נכשל בשקר זה לכחש בעמיתו, כי המדמה מטעה לפעמים את האדם הפך האמת; עין שם, הרי שלך לפניך איך אדם יכול על ידי הדמיון שלו לטעות ולהטעות את הזולת, עד שיעשו מזה אמונה טפלה וכו'.

הדבר השלישי אין עוד דבר שיכולים כל כך להטעות בני אדם, כמו בחקמת הקבלה, כי מאחר שרב בני אדם לא מבינים בזה, וזה להם דבר למעלה משכלם, כי זה למוד עמק וכו', ובני אדם לא מבינים בזה, אזי יכולים להטעות בזה בני אדם בקלות, ומזה יוצא כל הדמיונות שקורה היום עם אלו הבעלי דמיונות שקורים את עצמם בעלי מקבלים, ובני אדם רצים אחריהם כאלו מי יודע לאיפה הוא הגיע וכו', וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רכ"ה) שקבלה הוא חכמה כמו שאר חכמות וכו', ויכולים להטעות בני אדם בזה מאד מאד, כמו שאמר רבנו ז"ל לאחד שעמד לפניו (חיי-מוהר"ן, סימן תקכ"ו) שהיה עוסק ללמוד בספרי קבלה, ובאמת לא היה ראוי ללמוד קבלה. והוכיח אותו רבנו ז"ל שלא ילמד קבלה, ואמר לו קבל"ה בגימטריא נוא"ף, וכתב מוהרנ"ת ז"ל (שם) שמעתי מאחד שהיה מדבר עם איש אחד, והיה אותו האיש קובל לפניו שאין לו לב הינו שאין לו התעוררות הלב לתפלה ועבודה, והשיב לו רבנו ז"ל שזהו בשביל שלומד קבלה, כי נאף אשה חסר לב" (משלי ו) וקבל"ה בגימטריא נוא"ף, וכל זה למי שאין ראוי לזה, אבל לכמה אנשים הזהיר בעצמו שילמדו קבלה, וצריכין להתפלל להשם יתברך שיוליכו בדרך האמת אם ללמד קבלה ואם לחדל; על כל פנים בעניני קבלה יכולים להטעות מאד מאד בני אדם, עד שילכו בדמיונות גדולות מאד, וכיון שאדם נכנס בדמיונות, מאד מאד קשה להוציא אותו משמה, כי הדמיון מטעה את האדם לגמרי וכו', עד שהוא חושב שהוא עף בשמים וכו', ומספן הוא אפלו לא על הארץ, אלא חי בעולם הדמיון.

ולכן ראו מה לפניכם איך שיכולים להטעות בני אדם, בענין נורא כזה שתלוי בתקון העולמות, כידוע איך שרבנו ז"ל הזהירונו מאד מאד לבוא אליו על ראש השנה, ולמסר את נפשו עבור זה, ובהתורה האחרונה שאמר בעלמא הדין בראש השנה (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') הרבה לדבר מענין

לְהוֹסִיף בְּתִים לְבֵית הַתְּפִלָּה, הִינּוּ לְהִבְיֵא מֵה שְׁיוֹתֵר אָנָּשִׁים אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְזֶה גּוֹרֵם צְרוּפִים עֲלִיוֹנִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עַד כְּדֵי כִף שְׁמוֹהֶרֶן ז"ל מֵאֲרִיף בְּזֶה מָאד (תַּי-מוֹהֶר"ן, סִימָן מ"ג) אִיף שְׁכַשְׁבָּא וְנִתְּוֹסַף אֶפְלוּ נֶפֶשׁ אֶחָד אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁלָּנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, נַעֲשֶׂה מִזֶּה צְרוּפִים לְמִילֵי מִלְּיוֹנִים וְכוּ', וְכוּ', וְאִם נִתְּוֹסַף עוֹד נֶפֶשׁ נִכְפָּל מְלֵי מִלְּיוֹנִים, עֵינֵי שָׁם כָּל הַחֲשׁוֹבֹן שְׁמִבִּיא בְּהִסְבֵּר נִפְלָא, וְזֶה רַק אִם נִתְּוֹסַף אֶחָד אוֹ שְׁתֵּים, וּמְכַל שְׁכָן עֲשָׂרָה, מְכַל שְׁכָן מָאָה וְכוּ', אִין לְתֹאֵר אִין לְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַצְּרוּפִים שְׁנַעֲשִׂים עַל יְדֵי זֶה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְהַהֶפֶךְ מוֹבֵן מִמִּילָא אִם רַק מוֹנְעִים אֶחָד מִלְּהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, עִם דְּעוֹת כּוֹזְבוֹת וְדַמְיוֹנוֹת שֶׁל שְׂוֹא וְשֶׁקֶר וְכוּ', גּוֹרְמִים חֶרֶבֶן מָאָד, כִּי נִחְסֵר הַצְּרוּפִים מְלֵי מִלְּיוֹנִים, מְכַל שְׁכָן כְּשִׁגּוֹרְמִים שְׁמַנֵּן שְׁלֵם לֹא יִהְיֶה, הָרִי הוּא מַחְרִיב עוֹלָמוֹת וְכוּ' וְכוּ', עֵינֵי כָּל זֶה שָׁם בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת.

וְלִכֵּן לְדַעֲתֵי לֹא כְּדֹאֵי יוֹתֵר לְדַבֵּר מִזֶּה, הֵאֱמַת עַד לְעֲצֻמוֹ, הֵאֱמַת הוּא אֶחָד וְהַשֶּׁקֶר הוּא הֶרְבֵּה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (שְׁבֵת ק"ד) קוֹשְׁטָא קֵאִי שְׁקֵרָא לֹא קֵאִי; וְאִמְרוּ: (מִדְרַשׁ אֲגֵדָה) שְׁקֵר אִין לוֹ רְגָלִים; כִּי לְבִסּוּף הוּא מְכַרַח לְפָל, וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ רוֹאִים שְׁבַמְשַׁף מֵאֲתִים שָׁנָה אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מוֹסְרִים אֵת נֶפֶשׁם פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְבּוֹא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאִיף יְכוֹל בַּעַל דְּמִיּוֹן אֶחָד לְהַמְצִיא חֲדָשׁוֹת כְּאֵלוֹ פֶּרַח מִשֵּׁם רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ'? הֵאִין זֶה דְּמִיּוֹן כְּמוֹ שְׂאֵר הַדַּמְיוֹנוֹת שְׁמֻטְעִים אֵת בְּנֵי אָדָם וְעוֹבְדִים עֲלֵיהֶם וְכוּ'? וְלִכֵּן לֹא בְּחֻנָּם שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנוּ ז"ל מָאד מָאד (לְקוּטֵי-מוֹהֶר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"ה) כִּי צְרִיף כָּל אָדָם לְהוֹצִיא אֵת עֲצֻמוֹ מֵהַמְדַמָּה וְלַעֲלוֹת אֶל הַשֶּׁכֶל, וּכְשֶׁנִּמְשַׁף אַחַר הַמְדַמָּה זֶה בְּחִינַת שְׁרִירוֹת לֵב, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ אַחַר הַמְדַמָּה שְׁבֵלֵב וְכוּ', וְעַל זֶה צְרִיכִים לְבַכּוֹת הֶרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִשְׁפֹּף לְבוֹ כַּמִּים שְׁלֹא יִכְנַס בּוֹ שׁוֹם דְּמִיּוֹן וְשׁוֹם דְּבַר, וְיִהְיֶה מַחוּ וְדַעֲתוֹ מְזַכְכֶּת, עַד שְׁלֹא יִרְצֶה שׁוֹם דְּבַר וְכוּ', וְשׁוֹם רְצוֹן אַחַר וְכוּ', מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ שְׁלֹא יִטְעוּ אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁחוּת-הֶר"ן, סִימָן נ"א) אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֵּנִי שְׁלֹא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, הָעוֹלָם מִטְעֶה מָאָד, וּבְכֻלָּל צְרִיכִים הֶרְבֵּה לְהַתְּבַדֵּד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁלֹא יִדְבֵק בּוֹ אִיזֵה דְּמִיּוֹן מִבְּעַלֵּי הַדַּמְיוֹנוֹת, שֶׁהֵם מְלֵאִים יִשׁוֹת וְגֹאוֹת וְכוּ', כִּי אָדָם צְרִיף לְהִיּוֹת בָּטֵל וּמְבַטָּל אֶל הָאִין

סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יִרְצֶה רְצוֹן אַחַר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁפָּךְ לְבוֹ כַּמַּיִם יוֹם בַּתְּפִלָּה וּבַתְּחִנּוּנִים, וְכֵן יִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד תּוֹרַה הַקְּדוּשָׁה מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, הַלְכָה וְאָגָדָה, וְלֹא יֵצֵא מֵהַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ כִּי הוּא זֶה, כִּי בְּקַל מְאֹד בְּדוֹר הַחֲלָשׁ הַזֶּה לְהִטְעוֹת בְּנֵי אָדָם שֵׁישׁ לָהֶם עֲצָבִים חֲלָשִׁים וְכוּ', וּבְקִלּוֹת הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁל עוֹלָמוֹת יְכוּל לְהִכְנִס בָּהֶם, וְרַבִּים וְכֵן שְׁלָמִים הֵלְכוּ שׁוֹלָל עַל יְדֵי זֶה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְשַׁלֵּיךְ אֶת דְּעַתּוֹ הַפְּגוּמָה, וּמִתְנַהֵג בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת כְּמוֹ שֶׁרְצָה רַבְּנוֹ ז"ל, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י"ב) כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחֲרֵי שְׂכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ, יוֹכֵל לִפְלֵ בְּטַעֲוֹתָיו וּמְכַשׁוֹלוֹת רַבִּים, וְלָבוֹא לִידֵי רַעוֹת גְּדוֹלוֹת חֵס וְשְׁלוֹם. וַיֵּשׁ שֶׁקְּלָקְלוֹ הִרְבֵּה כַּגּוֹן הַרְשָׁעִים הַגְּדוֹלִים מְאֹד הַמְּפָרְסְמִים, שֶׁהִטְעוּ אֶת הָעוֹלָם, וְהִכֵּל הִיָּה עַל יְדֵי חֻכְמָתָם וְשְׂכָלָם. וְעָקַר הַיְהִידוּת הוּא רַק לִילֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּלֵי שׁוּם חֻכְמָוֹת, וְלְהִסְתַּכֵּל בְּכָל דְּבָר שֶׁעוֹשֶׂה, שִׁיְהִיָּה שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלָבֵלִי לְהַשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל כְּבוֹד עֲצוּמוֹ. רַק אִם יֵשׁ בְּזֶה כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה, וְאִם לֹא לֹאוֹ, וְאִזִּי בְּוֹדָאֵי לֹא יִכָּשֵׁל לְעוֹלָם; עֵינֵי שָׁמַיִם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל אֱלוֹ הַבְּעֲלֵי דְמִיּוֹנוֹת הַמְּטַעִים בְּנֵי אָדָם, וּמוֹלִיכִים אוֹתָם שׁוֹלָל, וְלִבְסוּף מְאוּמָה אֵינִי בְּיָדָם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרֵי וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין שֶׁתְּכִלִּית הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁיִּקַּל מִמֶּנּוּ אֶת הַחַיִּים, לֹא שִׁיכְבִּיד עָלָיו אֶת הַחַיִּים, וְלִכֵּן אִם בְּעֲלֵךְ מְמַרְמֵר וְכוּ', בְּמָקוֹם עֲבוּדָתוֹ שֶׁאֵינוֹ גּוֹרֵם לוֹ שְׁלוֹהַ וְשִׁקּוּט וְכוּ', אִזִּי לָמָּה הוּא צָרִיךְ לְהַשְׁאֵר בְּזֶה? עֲדִיף

לְלַכֵּת בְּמָקוֹם אַחֵר, מִשְׁנֵה מָקוֹם מִשְׁנֵה מִזֵּל, שִׁילַף לּוֹ הַחַיִּים יוֹתֵר קְלִים, לְמָה לְכֶם לְסִבַּל בְּסִבַּל שְׂאִין לּוֹ קִץ?

וְהִנֵּה אִי אֶפְשָׁר לְתַת עֲצָה לְאָדָם שִׁילַף לְגוֹר בְּאִיזָה מָקוֹם, כִּי כָּל אֶחָד נִמְשָׁף בְּמָקוֹם אַחֵר, כִּי כָּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה מו:). חֵן מָקוֹם עַל יוֹשְׁבָיו; וּבִפְרָט לְתַת עֲצָה לְלַכֵּת לְגוֹר עַל יַד הַגְּבוּל עִם הַרוֹצְחִים וְכוּ', זֶה בְּיָדָאֵי לֹא שִׁיף וְכוּ', כִּי כָּל אֶחָד כְּפִי תַבְעֵרַת לְקַבּוֹ וְכוּ'.

וְלִכֵּן הֵייתִי מֵיַעֵץ לְכֶם קִדָּם אֵל תִּמְכְּרוּ אֶת הַבַּיִת בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, אֲלֹא לְבַדֵּק כְּמָה מְקוֹמוֹת וְכַמָּה יְשׁוּבִים, וְלִהְתְּרָשׁם מִהַמְקוֹמוֹת שְׂאֵתָם רוֹצִים לְלַכֵּת לְגוֹר שָׁם, וְעַדִּיף לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּקִיץ בְּעַת הַחֹפֶשׁ הַגָּדוֹל, שְׂאֵז עוֹבְרִים לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת חֲדָשִׁים, וְרוֹאִים אִיף מִתְאַקְלָמִים שָׁם וְכוּ', כִּי לֹא כְּדָאֵי לְמַכֵּר בַּיִת עַד שְׂלֹא בְטוּחִים שְׂזָה בְּאַמֵּת מִה שְׂאֵתָם רוֹצִים.

לַעֲת עֵתָה רְאִי לְחֻזֵּק וְלַעֲוֹדֵד וְלִשְׂמַח אֶת בְּעֵלָהּ, וְלִדְבַר עַל לְבוֹ, כִּי מִסְּפֵן עוֹבֵר לְחֻצִים וְהַשְּׁפָלוֹת גְּדוּלוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂמַחֲזֵקַת וּמַעֲוֹדֵדַת וּמִשְׂמַחַת אֶת בְּעֵלָהּ בְּעַת שְׂרַע וּמַר לּוֹ, וְנוֹתְנַת לּוֹ חֵם וְאֶהְבָּהּ, שְׂבִזְכוֹת זֶה הִיא תִקְבַּל חֲזָרָה כְּפֹל כְּפֹלִים מִמֶּנּוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְכֶם שְׂתִמְצְאוּ אֶת הַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה, וְתִרְוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְתִגְדְּלוּ אוֹתָם בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמַחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁוּד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אִף שְׂלֹא אוֹמְרִים קְדִישׁ אֲלֹא בְשָׁנָה רֵאשׁוֹנָה, וְכֵן בְּיוֹם הַשָּׁנָה, עִם כָּל

זאת כְּשֵׁשׁ מִנִּין וְאֵין שְׁמָה חַיִּיב שְׁצָרִיף לְהַגִּיד קִדִּישׁ יְתוּם, אַזִּי מִי שְׁאֵין לוֹ אָב אוֹ אִם, יְכוּל לְהַגִּיד אֶת הַקִּדִּישִׁים, כְּדֵי לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים, וְזֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁהוּא גוֹרֵם שִׁיהוּדִים יַעֲנֶנּוּ אֲמֵן, אֲמֵן? הֵיא שְׁמִיָּה רַבָּא, וּמּוּבָא בְּזֵהָר (תְּרוּמָה קכ"ט:). תָּא חַזִּי, קְדוּשְׁתָּא דָּא לָאו אִיהוּ כְּשַׁעַר קְדוּשָׁאן דְּאֵינוּן מְשַׁלְּשִׁין, אַבְּל קְדוּשְׁתָּא דָּא אִיהי סְלֵקָא בְּכָל סְטָרִין, לְעֵילָא וְתַתָּא וּבְכָל סְטָרֵי מַהִימְנוּתָא, וְתַבְרָא מְנַעוּלִין וּגּוּשְׁפִּנְקָן דְּפִרְזָלָא וּקְלִיפִין בִּישִׁין, לְאַסְתְּלֵקָא יְקָרָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל כֻּלָּא. וְאֵנָן בְּעֵינֵן לְמִימַר לֵה בְּלִישְׁנָא דְסִטְרָא אַחְרָא, וְלֵאֲתַבָּא בְּחֵילָא תְּקִיף אֲמֵן? הֵיא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ. בְּגִין דִּיתְבַּר חֵילָא דְסִטְרָא אַחְרָא, וְיִסְתַּלֵּק קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה עַל כֻּלָּא, וְכֹד אֲתַבַּר בְּקְדוּשְׁתָּא דָּא חֵילָא דְסִטְרָא אַחְרָא, קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲסַתְלֵק בִּיקְרִיָּה, וְאֲדַכַּר לְבִנּוּי, וְאֲדַכַּר לְשְׁמִיָּה, וּבְגִין דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲסַתְלֵק בִּיקְרִיָּה בְּקְדוּשְׁתָּא דָּא, לָאו אִיהי אֱלָא בְּעִשְׂרָה. וּבְלִישְׁנָא דָּא עַל כְּרַחֲמֵי דְסִטְרָא אַחְרָא אֲתַכְפִּיא וְאֲתַתְּבַר חֵילֵיהּ, וְאַסְתְּלֵק יְקָרָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְתַבַּר מְנַעוּלִין וּגּוּשְׁפִּנְקָן וְשִׁלְשָׁלָאן תְּקִיפִין וּקְלִיפִין בִּישִׁין, וְאֲדַכַּר קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשְׁמִיָּה וְלְבִנּוּי, זַכָּאִין אֵינוּן עֲמָא קְדִישָׁא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא? הֵב לָן אֲוֵרִיתָא קְדִישָׁא, לְמַזְכֵּי בֵּה לְעֵלְמָא דְאַתִּי; הֵינוּ שְׁעַל יְדֵי אֲמִירַת קְדִישָׁא, מְכַנְיַעִים אֶת הַסִּטְרָא אַחְרָא, וְשׁוּבְרִים אֶת כָּל הַמְּנַעוּלִים הַסְּגוּרִים, וּגּוֹרְמִים נַחַת רוּחַ גְּדוֹל לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְשָׁמוּ יִתְבָּרַךְ מִתְעַלָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרִי עִם יִשְׂרָאֵל, עִם הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנַתֵּן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתָנוּ לְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל יְדֵי אֲמִירַת קְדִישָׁא מִמְּשִׁיכִים אֶת הַקְּדוּשָׁה הַעֲלִינָה כָּאֵן לְמַטָּה, עֵין שָׁם, וְלִכֵּן זֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד כְּשֵׁאֵין חַיִּיב בְּבֵית הַכְּנֶסֶת לומר קְדִישׁ יְתוּם, אַזִּי מִי שְׁאֵין לוֹ אָב אוֹ אִם, שֶׁהוּא יְגִיד אֶת הַקְּדִישׁ יְתוּם.

בְּעֵינֵן קְדִישׁ דְּרַבְּנָן 'עַל יִשְׂרָאֵל' שְׁאוּמְרִים אַחַר "רַבֵּי יִשְׁמַעֲלָא", אוֹ אַחַר "אֵין כְּאַלְקִינוּ", הַקְּדִישׁ הַזֶּה יְכוּל לְהַגִּיד גַּם מִי שֵׁישׁ לוֹ אָב וְאִם, כִּי זֶה שִׁיף לְהַבְעֵל תְּפִלָּה, אֱלָא אִם יֵשׁ חַיִּיב, אַזִּי מְגִיעַ הַקְּדִישׁ הַזֶּה לְחַיִּיב, כְּמוֹ כֵּן אַחַר הַלְמוּד תּוֹרָה בְּרַבִּים, זֶה צָרִיף לומר הַמְּגִיד שְׁעוֹר שְׁדוּרֵשׁ בְּרַבִּים, וְאִם הוּא לֹא רוֹצֵה מִחַמַּת שֵׁישׁ לוֹ אָב וְאִם, אַזִּי יְתוּם יְכוּל לְהַגִּיד אֶת זֶה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשטו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ו' פסלו התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיהָ

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

את צריכה לרקד מרב שמחה שהקדוש ברוך הוא נתן לך מתנה בת, ומאחר שעברת כמה וכמה הפלות וכו', תשמרי עכשיו על עצמך ותחכי וכו', כדי שהגוף ינוח וכו', כי זה מסכך הפלה אחר הפלה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רפואה שלמה, ותתחזקי בכחות חדשים.

רק תהיי בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביתר שאת בירת עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והעקר תשמחי עם בעלה, ותשתדלי מאוד מאוד לחיות ביחד באהבה ובהבנה הדרית, כי אין עוד דבר יותר חשוב בשמים כמו שלום ואהבה בין זוג, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים,

(שְׁבֵת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶלּוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת לֹא צְרִיכָה לְשַׁנּוֹת אֶת הַשֵּׁם, כִּי הוּא שֵׁם טוֹב, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה בְּהַחַיִּים, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

רַק תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְר־הַמְדוּת, אוֹת שִׂמְחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שִׂמַּח תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ.

אִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים אֵל מַה שִׂמְחָה מְבִיאָה, הֵיוּ תְּמִיד שִׂמְחִים וְעֹלִיזִים, כִּי כָּל הַצְלָחַת הָאָדָם תְּלוּי כְּפִי מֵדַת הַשִּׂמְחָה שִׁישׁ לוֹ, וְאֵל תְּחַשְׁבֵי שְׂלֵהֲגִיעַ לְשִׂמְחָה זֶה דְּבַר קָל, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ תְּמִיד אַחַר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲזָלוֹת, וְלִכְּן צְרִיךְ לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְזֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת הַהַצְלָחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשיז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ר' פסלו התשע"ג
 שלום רב אַל ... תחיה
 לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לבנות לעצמך את הבטחון עצמי, כי כשיש בטחון עצמי,
 יכולים להצליח בכל התחומים, ובפרט בנהיגה וכו', אל תכנסו בלחץ וכו',
 ואל תמשכי את עצמך אל הצער וכו', כי כל זה מראה על חסרון בטחון
 עצמי, צריכים להגיד לעצמה: אני כן יכולה, ואני כן אצליח וכו' וכו', וכך
 באמת תצליחי.

צריכים רק לדעת שלנהוג רכב זה אחריות מאד גדולה, כי זה גובל
 בפקוח נפש ממש, הן של עצמו והן של אחרים, ולכן צריכים מאד מאד
 להקפיד לנהוג כחוק, ולכן טוב מאד ללמד ולחזור את כללי החקים ולקיימם,
 וזה בכלל: "ונשמרתם מאד לנפשתיכם".

הקדוש ברוך הוא יצליח את דרכך, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשיח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ר' פסלו התשע"ג
 שלום וברכה אַל ... גרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך.

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר כשאדם פוגם בדבורו הוא צריך
 לסבל מאשתו, מי יודע כמה ימים ושנים פגמת בדבורך בלשון הרע, רכילות,
 ליצנות וכו', ועכשו מזככים אותך וכו'.

ולכן עצתי שתק, ואל תענה לאשתך דבר, רק ראה להבליג וסוף

הכבוד לבוא, שתזכה להכליל בכבודו יתברך, אשר מלא כל הארץ כבודו, וזה התענוג הכי גדול כשאדם מתענג בזיו השכינה.

תעשה לעצמך חשבון הנפש מה? ואיך? עבר עליך ימי חייה, כמה ימים ושנים דברתי כל מיני דבורים אסורים וכו', שזה עוון חמור מאד מאד, ועכשו רוצים מהשמים לזכך את נשמתך, ולכן אתה צריך לסבל מאשתך שהיא מחרפת ומגדפת אותך באפן מגעיל.

העצה לזה רק לשתק ולברח אל הקדוש ברוך הוא, ולהיות רגיל להתודות אליו יתברך, כי כל מי שמתודה על עוונותיו, הקדוש ברוך הוא מוחל לו, ולכן אבקשך: אל תקח אל לבך את הדבר הזה כלל, ואף שזה כואב מאד מאד, שתק והכל יתקן.

העקר קבע לעצמך שעורים קבועים בתורה הקדושה, במקרא, במשנה ובגמרא ובמדרשים, וסוף הכבוד לבוא.

אדם צריך לשמח מאד בשעה שבאים עליו יסורים ובזיונות, כי זהו לו לכפרת עוונות ולזכוף הנפש עד מאד, ולכן בשעה שבא לך בזיונות, שתק ואל תכנס בשום וכוחים עם אף אחד, ובפרטיות עם אשתך, ודיקא על ידי זה יאיר עליך מלך הכבוד בעצמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשיט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ז' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואף שאני חוזר על עצמי יום ויום וכו', כבר אמר מוהרנ"ת ז"ל: על כל כפית התעוררות, צריכים קערה שלמה של התחזקות, כי עובר על בני אדם צרות ויסורים, מרירות ומכאובים וכו', זה בכה וכו', וזה בכה וכו', ואי אפשר להתחזק אלא

על ידי התחדשות, שצריכים להתחדש בכל פעם מחדש, וכמוכא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוט-הלכות, תפלין, הלכה ה', אות ט) כי עקר מדרגתם הנשגבה של גדולי מבחרי הצדיקים, היתה בזה העולם העובר רק מפני שהתחדשו בכל יום ובכל שעה ובכל רגע מחדש, וזה עקר התשובה, להתחיל בכל פעם מחדש, ולשכח את העבר לגמרי, ואת הלמוד הזה למד אותנו רבנו ז"ל, וספר לנו שכה היתה דרכם של הצדיקים להתחדש בכל פעם, ודיקא על ידי אלו הצדיקים הגדולים שמתחילין בכל פעם מחדש, ואפלו כשמגיעים למדרגה הגבוהה שבמדרגות וכו', אפלו למדרגות בני עליה הגדולים, במעלה נוראה ונפלאה מאד, אף על פי כן אינם מסתפקין עצמם בזה וכו', רק הם אומרים, מי יודע מה שיש עוד להשיג? ומתחילין בכל פעם מחדש וכו'. עד שבאים בכל פעם להשגות חדשות נפלאות ונוראות מאד וכו' וכו', על כן בכח הצדיקים האלו יכולים להתחדש בכל פעם אפלו אלו שפכו נפלו בנוקבא בתהומא רבה וכו' וכו', ועובר עליהם מה שעובר צרות ויסורים, מרירות ומכאובים, כמו ששכיח עתה הרבה בחשך הגלות הזה שהתגברה הסטרא אחרא והבעל דבר מאד על כל הרוצה להתחיל לעסק בעבודת השם יתברך, ומפילים אותו בכל פעם כל אחד ואחד כפי מה שמפילים אותו חס ושלום רחמנא לצלן, ובפרט שיצרא דנאוף מתגבר ומתפשט מאד בעולם, ומשם נובע הכפירות ואפיקורסות, כמאמרם ז"ל (ברכות י"ב:) על הפסוק: (במדבר ט"ו ל"ט) "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", אחרי לבבכם - זה מינות, ואחרי עיניכם - זה נאוף; כי זה תלוי בזה, כפי שאדם שקוע בתאות נאוף, כף נכנסים בו ספקות באמונה הקדושה, וצריכים לחזק אותם ולהחיותם בכל פעם בשבעה משיבי טעם שלא יתיאשו עצמן לעולם, ויתחילו בכל פעם מחדש, ואת הכח הזה מקבלין מהצדיקים הגדולים במעלה נוראה ונפלאה מאד, שהם זוכים להתחדש בכל פעם וכו', וכף מכניסים בנו שגם אנחנו נוזה להתחדש בכל פעם, ולעשות התחלה חדשה, ולכן ההכרח בכל יום להתחדש מחדש, ולחזק את אחרים מחדש, אשר אין עוד דבר גדול מזה, כי בעתים הללו עובר על נשמות ישראל מה שעובר, כי הסמ"ך מ"ם עושה את שלו, והכניס בבתי ישראל הפלי הטמא שנקרא מחשב (מכשף) שיכולים לקשר את זה עם אינטרנט, עד שיכולים להסתכל בכל הזבל והטנפת שרק יש רחמנא

לְצַלֵּן וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה כְּמוֹ כְּשׁוֹף, מְכַשֵּׁף אֶת הָאָדָם וּמֵהִפְנֵט אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', כִּי מִי שֶׁנִּכְנַס בְּטַמְאָה וּבְזֵהָמָה הַזֶּה, הוּא מְסַתּוֹבֵב בְּדַמְיוֹנוֹת וּבִהֲרָהוּרִים רַעִים, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ כֹּל זֶה לְאִיזָה תַעֲנוּג רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְהוּא לֹא קוֹלֵט שְׁהִסְמֵךְ מ"ם תַּפְס אוֹתוֹ בְּמַצּוֹדָתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן הִתְחִילוּ הַפְּלִשְׁתִּים הָאֲרוּרִים לְהִמְטִיר עַל כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל טִילִים, וְאִף אֶחָד לֹא קוֹלֵט אִיזָה נְסִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אִתָּנוּ, שְׂזָה לֹא עוֹשֶׂה הָרֶס, אֲלֵא מְכַנֵּס בְּאָדָם פַּחַד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרַכּוֹת נ"ט). עַל הַפְּסוּק: (קֹהֶלֶת ג' י"ד) "וְהָאֱלֹקִים עֲשֶׂה שִׁירָאוֹ מִלְּפָנָיו", אֱלוֹ הָרַעֲמִים; וְכֵמוֹ כֵּן שְׁעַם יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּצֵרָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְלֹא יוֹדְעִים הֵיכָן יִפְלוּ הַטִּילִים הָאֵלּוּ, וְכֵלָם חַיִּים תַּחַת פַּחַד וְחֲרָדוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל כְּדֵי שֶׁנִּבְרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְנִתְחַדֵּשׁ מִחֲדָשׁ לְחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְזֶה עֲבוֹדַת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וּנְפִלְאָה מְאֹד שֶׁהֵם בְּבַחֲיַת מִשָּׁה רַבְּנוּ, שֶׁפְּתוּב בּוֹ: (שְׁמוֹת י"ז י"א) "וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר יִרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבְרַת יִשְׂרָאֵל וְכֹאֲשֶׁר יִנִּיחַ יָדוֹ וְגִבְרַת עַמְּלֶךְ", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (רֹאשׁ הַשָּׁנָה כ"ט ט) וְכִי יָדִיר שֶׁל מֹשֶׁה עוֹשׂוֹת מְלַחְמָה אוֹ שׁוֹבְרוֹת מְלַחְמָה? אֲלֵא לֹאמַר לָךְ כֹּל זְמַן שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְסַתְּכָלִין כְּלִפֵּי מַעֲלָה וּמְשַׁעֲבָדִין אֶת לְבָם לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים, הָיוּ מִתְגַּבְּרִים, וְאִם לֹא הָיוּ נוֹפְלִים; הֵינּוּ כֹל זְמַן שֶׁמֹּשֶׁה שֶׁהוּא הַצְּדִיק הָאֲמֵת מְחֻזַּק וּמַעֲוֹדָד אוֹתָנּוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִהְסַתְּכָל רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִבְרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה מְנַצְּחִים, אֲבָל תַּכְּף וּמַיִד שֶׁנִּפְסַק הַהִתְחַזְּקוֹת וְהַתְּעוּרוֹת שֶׁקָּבְלוּ מֵהַצְּדִיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא בְּחַיַּת מִשָּׁה, עַל יְדֵי זֶה מִתְחִילִים לְנַפֵּל נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים כָּל יוֹם וְכָל שְׁעָה וְכָל רִגַע לְדַבֵּר מִזֶּה, וְלַחֲזוֹק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְזֶה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזוֹק, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַנְּבִיא: (יִשְׁעִיָּה מ"א ו') "אִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזוּר וּלְאֲחֵיו יֹאמֵר חֲזוֹק", כִּי מְכַרְחִים לַחֲזוֹק אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם, בְּכָל שְׁעָה, בְּכָל רִגַע מִחֲדָשׁ, וְאֲשֶׁרִי בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׁעוֹסֵק בְּזֶה, וְאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר שְׁכָרוֹ בְּשָׁמִים, כִּי אֲצַלּוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יְקָר יְהוּדֵי שְׁמִחָזֵק וּמַעֲוֹדָד וּמְשַׁמַּח אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׁכָלָם חֲרָדִים וּמְפַחְדִים מֵהַשְּׁעָה הַבָּא יָבִיא וְכוּ', וְלִהְיֵכֵן יִפֵּל הַטִּיל הַבָּא וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלַחֲזוֹק וְלֵאמֹר וְלַעֲוֹדָד וְלִשְׁמַח אוֹתָם, שְׁכָל מִי שְׁעוֹסֵק בְּעֲבוֹדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת לַחֲזוֹק נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַקְּדוֹשׁ

ברוך הוא מוחל לו על כל עוונותיו, ולכן אשרי מי שמפיץ את החוכרות והקונטרסים שמגלים ומפרסמים את אמתת מציאותו יתברך, ופותחים את הפה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר זה השער להכניס אליו יתברך.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריא'ל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדף היומי של היום שבת מ"ט. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהידי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

חזק ואמץ מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולספר לפניו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, שאין למעלה מזה, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו דבור אחד זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה ל', סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא, לא כהן ולא אורים ותמים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם, אל תבזה את תפלתם: (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון", מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, ו"עם נברא יהלל יה" - שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה; ולכן כל מה שאתה צריך, תבקש רק ממנו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ז' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּשַׁתְּדֵלִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז
וְלִצְאֵת מֵעֲצָמְךָ, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְהוֹדוֹת וְלִהְלֵל וְלִשְׂבַּח אֶת הַבוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שָׁמוּ, עַל כָּל הַחֶסֶד וְהַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשָׂה וְעוֹשֶׂה עִמָּךְ בְּכָל יוֹם וּבְכָל
שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ, וְאֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה
עִכְשָׁו לְעַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַפְּלִשְׁתִּים הָאֲרוּרִים מִמְּטִירִים טִלִּים וְכוּ', שֶׁהֵיוּ יְכוּלִים
לַעֲשׂוֹת כְּלִיּוֹן רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְעַם כָּל זֹאת רוֹאִים אֶת הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים
גְּמוּרִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ שֶׁהוּא מְרַחֵם עָלֵינוּ, וְשׁוֹמֵר אוֹתָנוּ, וְלִכְן צְרִיכִים
רַק לְעֶסֶק תְּמִיד בְּתוֹדָה וּבִהְדוּאָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב מוֹהַר"נ ת"ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, כִּלְאֵי
בַּהֲמָה, הַלְכָה ד', אוֹת ד') שֶׁצְּרִיכִים לְעֶסֶק תְּמִיד לְהוֹדוֹת וְלִהְלֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל
כָּל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ מִימֵת עוֹלָם עַד הַנֵּה בְּכָל־יְמֵי
וּבְפִרְטֵי־יָמָיו. וְלִזְכֹּר הֵיטֵב וְלִבְלִי לִשְׂכַח כָּל הַטּוֹבוֹת הַנוֹרְאוֹת שֶׁגּוֹמֵל עִמָּנוּ בְּכָל
עֵת וְעַתָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תְּהִלִּים ק"ג ב') "וְאֵל תִּשְׁכַּחֲכִי כָּל גְּמוּלָיו". כִּי בְּאֵמֶת זֶה
הַדְּרָךְ שֶׁל הוֹדָאָה וְתוֹדָה הוּא דְרָךְ נִפְלֵא מֵאֵד לְהִתְקַרֵּב עַל יְדוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא צְרוּת וְיִסוּרִים וְיִגּוֹנוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:
(קֹהֶלֶת ב' כ"ג) "כָּל יָמָיו כְּעֵס וּמְכַאֲבוֹת", וְכָתִיב: (אֵיּוֹב ה' ז') "אָדָם יֵלֹד אֲשֶׁה
קָצֵר יָמִים וְשִׁבְעֵה רִגְזוֹ". וְאֵין טוֹב בְּעוֹלָם כִּי אִם הַתּוֹרָה, כִּי אֵין טוֹב אֶלָּא
תּוֹרָה (אֲבוֹת פֶּרֶק א), וּמֵעַצְם הַצְּרוּת וְהַיִּסוּרִין וְהַמְּגִיעוֹת שֶׁבִּזְהָה הָעוֹלָם, קָשָׁה
וְכָבֵד עַל הָאָדָם לְהִתְקַרֵּב לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִפְלוּ לְהִתְפַּלֵּל וְלִהְתַּחַנֵּן וּלְפָרֵשׁ
צַעְרוֹ לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גַּם כֵּן קָשָׁה מֵאֵד, מִחֲמַת רִבּוּי הַמְּגִיעוֹת וְהַיִּסוּרִים
שֶׁאוֹטְמִין אֶת לְבוֹ, עַד שֶׁאֵינוּ יְכוּלִים לִפְתַּח אֶת פִּי וְלֹא לְהִתְקַרֵּב לְשׁוֹם עִבּוּדָה
תְּמָה, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵעַ כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַכְּבוֹדוֹת שֶׁיֵּשׁ עָלָיו בְּכָל פֶּעַם וּפֶעַם בְּכָל
יוֹם וְיוֹם וְכוּ', וְעַל כֵּן עָשָׂה גְּדוּלָה לְזֶה שֶׁבְּכָל פֶּעַם יִזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ אֶת כָּל
הַטּוֹבוֹת הָאֲמִתִּיּוֹת וְהַנְּצַחִיּוֹת שֶׁעָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ, עִם כָּל
אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטֵי־יָמָיו, וְהַעֲקָר מֵהַ שְׂזֻכָה לְהִיּוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, בְּכָל־ל מְקַבְּלֵי
הַתּוֹרָה, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אִם יִסְתַּכֵּל הֵיטֵב עַל כָּל מֵה שֶׁעָבַר עָלָיו

מעודו, יראה ויבין חסדי השם יתברך וטובו ונפלאותיו עליו בלי שעור וכו' וכו', כְּשֶׁרַק נִכְנָסִים לְבַיַּת חוֹלִים וְעוֹבְרִים בְּכָל הַמַּחְלָקוֹת, וּבִפְרָט בְּמַחְלַקַּת הַיְלָדִים וְכוּ', וְרוֹאִים כַּמָּה חוֹלִים מְסַכְנִים שׁוֹכְבִים שָׁם וְסוֹבְלִים יְסוּרִים מְרִים וּמְרוּרִים וְכוּ', וּמִתְאַנְחִים מְרַב כְּאַבֶּם וְכוּ' וְכוּ', אַזִּי כָּבַר כָּל אֶחָד מֵאַתְנֵן צְרִיךְ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא בְּרִיא, וְשָׂלָא יִהְיֶה לוֹ טְעֻנּוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶי לְהִתְחַזֵּק בֵּיתָר שְׂאֵת בֵּיתָר עַז, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, רַק תַּחֲזִיקִי מֵעַמֵּד שְׂאֵת נִמְצָאת בַּקְהֵלָה קְדוּשָׁה חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה, שְׂאֵשֶׁה עוֹזֶרֶת לְרַעוּתָהּ, שְׂזֵה מִדַּת הַחֶסֶד שְׂזִכִּיתִי לְהַטְבִּיעַ בָּכֶם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּמַשְׁכִּי לַעֲשׂוֹת חֶסֶד, וּבִפְרָט לְבּוֹא לְבַיַּת הַתְּבַשִּׁיל – אֶהֱל אֲבָרְהָם וְלַעֲזָרָה, וּבִפְרָטִי פְּרִטִיּוֹת עַכְשָׁיו שְׂאֲנָשִׁים מִהַדְרֹם וּמִהַמְּרֹכֵז וְכוּ', הֵם בְּצִרוֹת גְּדוֹלוֹת, וּבָאִים צְפוּנָה וְכוּ', צְרִיכִים לְקָרֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹתֵדֵל שִׁיְהִיָּה לוֹ אֲכַל בְּשֶׁפַע, כִּי סוּף כָּל סוּף מָה יִשְׂאָר מֵאַתְנֵנוּ? רַק הַחֶסֶד שְׂזִכִּינוּ לַעֲשׂוֹת עִם הַזּוֹלָת, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ו) שֶׁקְּלַפֵּת עֲמַלְק שֶׁהָשַׁר שְׁלוֹ הַסַּמ"ךְ מ"ם, כָּל הָעֲנָיִן שְׁלוֹ רַק לְגַנֵּב וְלְגַזֵּל וְלִהְיוֹתֵדֵל תַּקְצִיבִים וְכוּ', וְלִמְלָאוֹת אֶת הַכִּיִּסִּים שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', הַעֲקָר לֹא לַעֲזֹר לְהַזּוֹלָת, וְזֵה לַעֲמַת זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְרַק בְּזָכוֹת זֶה אֲנַחְנוּ נְצוּלִים מִהַמְּשַׁחִיתִים וְכוּ', כְּמוֹ שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (מדרש זוֹטָא, שִׁיר הַשִּׁירִים, א') הַדּוֹרוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צְדָקָה, שְׁכֵן הוּא אוֹמֵר: (משלי כ"א ג') "צְדָקָה וּמִשְׁפָּט נִבְחָר לְהוֹי"ה מְזֻבָּח", כֵּן הַנוֹתֵן צְדָקָה אֶפְלוּ הִיתָה בְּיָדוֹ עֲבָרָה וְנַחַתֵּם דִּינוֹ לְהַאֲבִד וְנִתְּנָה רְשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמְּמַנֶּה עַל הַפְּרָעָנוֹת לִילֵךְ וַיִּפְרַע מִמֶּנּוּ אִינוּ יְכוּל, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לוֹ: (משלי י"ב) "צְדָקָה תַּצִּיל מַמּוֹת", וְיְכוּל לְהִיּוֹת מְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה בְּכָל יוֹם שְׂנַאָמַר: (תהלים פ"ט ט"ו) "חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדָּמוּ פִּנְיָךְ", וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לְמַלְאָךְ שֶׁל פְּרָעָנוֹת: אֵל תִּגַּע בּוֹ, מְצַאֲתִי לוֹ זְכוֹת לְמַחֵל עַל כָּל עוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן בּוֹאִי וְתַעֲזְרִי לִי בְּבַיַּת הַתְּבַשִּׁיל – אֶהֱל אֲבָרְהָם, כִּי כָּל הַחַיִּים שְׁלֵי תְלוּיִים רַק בְּזֵה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשכא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ז' כסלו התשע"ג.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, והלואי שתוכל לגנוב בכל יום מדי פעם חמש דקות, וזה לא כל כך קשה, אבל למעלה בשמים חמש דקות זה מועזע את כל העולמות, כי אפלו דבור אחד שמדברים אליו יתברך, זה דבר גדול מאד, ומהרה"ת ז"ל אמר "גרויסע פינף מינוט" חמש דקות זה דבר גדול מאד, ויכולים לפעל אז הרבה דברים, ותאמין לי שעל ידי שמרגילים את עצמו לדבר חמש דקות עם הקדוש ברוך הוא, אחר כך נמשך יותר ויותר, ולכן רק תתחיל להתבודד חמש דקות, ותראה איזה נעם וערכות זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ודבר זה מטהר את המחשבה, וזוכים לישוב הדעת אמתי, ואין לתאר את הענין הזה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, שזה המפתח להכנס אליו יתברך, ולכן תהיה חזק להתבודד בכל יום חמש דקות, ואחר כך אחר איזה שעות עוד פעם חמש דקות, ולאט לאט תרגיל את עצמך להתרגל לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה,

כִּי כִשְׂאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַח שׁוּם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלָיָהּ, כִּי הַטְּמֵאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאִין בֶּן הַקִּדְשָׁה זֶה רַק שְׂמֵחָה, וּבִזְזָה אָדָם יוּכַל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְדָּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהַטְּמֵאָה וְכוּ', שְׂיִסְתַּכַּל אֵיךְ שֶׁהוּא מַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת רַגִּיל לֹמֵר הֲרֵבָה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת כְּסֻדְרָן, וְזֶה יִזְכֹּךְ אֶת נִשְׁמַתְךָ בְּזִכּוֹן אַחַר זִכּוֹן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהדְרִין מ.ב.) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מְלַחֲמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁשׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה. וּמוּבָא (מְדַרְשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שְׂאֲשֹׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֲנוּם, וּמִי שֶׁהֲרֵבָה לְלַמֵּד מְשָׁנִיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהִכְנֵס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שִׁגְרַס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, כִּי מִשְׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, וְכֵן מִשְׁנָה אוֹתִיּוֹת מִשְׁנָה, שְׂזָה מִשְׁנָה אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, אֲשָׁרִי הַבְּחֹר שְׂמַתְמִיד בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת, וְאֵז אֶל רַב טוֹב הִגְנוּז יִזְכָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדְרֵי וִיצָא, ז' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל גְּרוֹ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י"ד) אִי אֶפְשָׁר לְקָרֵב אֶת הַגְּרִים עִם בְּעָלֵי הַתּוֹשׁבָה, אֲלֵא עַל יְדֵי תּוֹרָה כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב: (מְשָׁלֵי ה') "יִפּוּצוּ מְעִינְתֶיךָ חוּצָה", שְׂצָרִיךְ לְהַשְׁקוֹתָם שֶׁהֵם מְבַחוּץ לְהוֹדִיעַ לָהֶם הַדְרָךְ יִלְכוּ בָהּ, וְזֶהוּ: (נְרַמְיָה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא פּח) אֵלּוֹ שְׂמַקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, מְזוּלוֹתָא דְגְלוּתָא וְכוּ', עֵינִ שָׁם הָרִי שְׁלֵךְ לְפָנֶיךָ שָׂרָק כִּךְ יְכוּלִים לְקָרֵב נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי שְׂמִפְיָצִים לָהֶם תּוֹרָה וְדִיקָא אֵלּוֹ שֶׁהֵם בְּחוּץ.

וַיִּדְוַע מַה שְּׁמוּבָא (חיי-מוהר"ן, סימן תקמ"ג) רבנו ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד לְקָרֵב נַפְשׁוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, לְהִשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם בְּנֵי אָדָם כְּדִי לְעוֹרְרָם וּלְהַשִּׁיבָם וּלְקָרְבָם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וּרְצוּנוֹ הָיָה אֲפֹלוּ לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הָעוֹלָם שִׁיחֹת חֲלִין בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם, אוֹלֵי יִצְמַח וַיִּתְגַּלְגַּל מִזֶּה דְבוּרִים שְׂעִוְרוּ אוֹתָם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֲפֹלוּ אִם לֹא יַפְעַל כִּי אִם תְּנוּעָה בְּעֵלְמָא, שְׂיִכְנַס בָּהֶם אִיזָה הַרְהוּר תְּשׁוּבָה אוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת לְפִי שְׁעָה, גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, מִכָּל שַׁכְּן שְׂיִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׂפָרְבוֹת הַיָּמִים כְּשִׂדְבַר עִמָּהֶם וַיִּחְזַר וַיִּדְבַּר, אוֹלֵי יִזְכֶּה לְעוֹרְרָם בְּאַמַּת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וּלְקָרְבָם לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה וְכוּ', וְקָרָא אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֹא רוֹצִים לַעֲשׂוֹת בְּזָה עֲצִים יְבֻשִׁים שְׁלֹא מוֹצִיאִים פְּרוֹת וְכוּ', וּבְזָה אוֹתָם מְאֹד וְכוּ', עֵינֵי שָׁם

וּפְעַם סִפֵּר רַבְּנוּ ז"ל מִשָּׁל לְמָה צְרִיכִים לְקָרֵב אַנְשִׁים (חיי-מוהר"ן, סימן תמ"ז) פְּעַם אַחַת הָיָה עֲשִׂיר גְּדוֹל שֶׁהָיוּ לוֹ כַּמָּה אֲלָפִים וּרְבָבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וַיְהִי הַיּוֹם עֲשָׂה הָעֲשִׂיר כְּרוֹז וְאָמַר, כָּל מִי שְׂצָרִיךְ לְלוֹות כֶּסֶף, יָבֹא אֲצִלוּ וְהוּא יְלוּהוּ, מִסְתַּמָּא הָיוּ עַל זֶה קוֹפְצִים רַבִּים, וּבָאוּ אֲצִלוּ הַרְבֵּה אַנְשִׁים וְלוֹוּ אֲצִלוּ כֶּסֶף, וְהָעֲשִׂיר הַזֶּה הָיָה אֲצִלוּ פְּנִקְס עַל כָּל הַחֻבוֹת וְכוּ', מִי שְׁלוּהָ אֲצִלוּ, וּמִי שְׁחָיֵב לוֹ וְכוּ', פְּעַם אַחַת לָקַח אֶת הַפְּנִקְס בְּיָדוֹ וְהִתְחִיל לְעֵינֵי בּוּ, וְרָאָה שְׁהוֹצִיא הַרְבֵּה כֶּסֶף עַל עַסֵּק הַהֲלוֹאוֹת שֶׁהָלְוָה לְכָל כֶּף הַרְבֵּה אַנְשִׁים וְכוּ', וְאֵין אִישׁ שָׁם עַל לֵב שְׂיָבֹא לְהַחְזִיר וּלְפָרַע לוֹ מִה שְׁלוּהָ מִמֶּנּוּ. וְחָרָה לוֹ עַל זֶה, וְהָיָה לוֹ עֲגַמַת נַפְשׁ וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים, בְּתוֹךְ הַלוּוִים הָיָה אִישׁ אֶחָד שְׁלוּהָ גַם כֵּן אֲצִל הָעֲשִׂיר, וְאֵבַד וְהַפְסִיד אֶת הַכֶּסֶף שֶׁהָלוּהָ בְּאִיזָה מִשָּׂא וּמִתֵּן וְכוּ', עַד שְׁלֹא הָיָה לוֹ מִמָּה לְפָרַע חוּבוֹ, וְהָיוּ לוֹ יִסּוּרִים גְּדוֹלִים מִזֶּה, הִינּוּ שְׁהָאִישׁ הַזֶּה שְׂאֵבַד אֶת הַכֶּסֶף בְּאִיזָה עַסֵּק שֶׁעֲשָׂה וְלֹא הִצְלִיחַ וְכוּ', הָיָה לוֹ יִסּוּרִים גְּדוֹלִים מִזֶּה שְׂאֵין לוֹ לְפָרַע חוּבוֹ, וְהִתְיָשַׁב הָאִישׁ הַזֶּה בְּדַעְתּוֹ, שֶׁעַל כָּל פְּנִים צְרִיךְ לְהִתְרַאוֹת פְּנִים עִם הָעֲשִׂיר וּלְסַפֵּר לוֹ כָּל לְבוֹ, בְּאֲשֶׁר שֶׁהוּא אָנוֹס בְּדַבֵּר וְאֵבַד אֶת הַכֶּסֶף, וְאֵין לוֹ מֵאִיפָה לְשֵׁלֵם וְכוּ'. וּבָא אֲצִל הָעֲשִׂיר וְהִתְחִיל לְסַפֵּר לְפָנָיו לְבוֹ בְּאֲשֶׁר שְׂאֵיךְ שְׂקַבֵּל אֲצִלוּ כֶּסֶף בְּהֲלוּאָה וְהִגִּיעַ זְמַן פְּרַעוֹן וְאֵין לוֹ מִמָּה לְשֵׁלֵם כִּי הַפְסִיד אֶת כָּל הַכֶּסֶף וְכוּ', וְאֵינוּ יוֹדַע כָּלֵל לְשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשׁוֹ מִה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה וְכוּ', עֲנָה הָעֲשִׂיר וְאָמַר לוֹ, מִה אֲכַפֵּת לִי הַכֶּסֶף שְׂאֵתָה חָיֵב לִי וְכוּ', כִּי מִה כְּבָר נֶחְשָׁב אֲצִלִּי סוֹךְ קָטָן כְּזֶה שְׂאֵתָה חָיֵב לִי כְּשִׁתְּחִזִּיר לִי אֶת זֶה,

או להפך נגד סך הכולל מההלואות אשר עולה לאלפים ולרכבות וכו', על כן רצוני שתלך אצל כל הלווים שלי ותתבע אותם, ותזכיר אותם שהם חייבים לי כל כך הרבה כסף, ולמה לא משלמים לי חזרה מה שלוו אצלי? ואפלו אם לא יפרעו ויחזירו את הכל, רק כל אחד יתן ויחזיר אפלו מעט מחובו וכו', גם כן יעלה אלפים פעמים כמו סך כל החוב והלואה שלי; הינו כשאדם חוטא וכו', ובא לבכות להקדוש ברוך הוא שהוא מאד מתחרט למה חטא ולמה עשה שטיות בהחיים, ורוצה לחזור בתשובה, אבל קשה לו, כי הרע מתגבר עליו וכו', אומר לו הקדוש ברוך הוא: לך תגבה את החובות אצל שאר אנשים, הינו תעורר אותם בתשובה שלמה שיחזרו אלי וכו', ואפלו שלא יחזרו בשלמות, רק כל אחד יקים כמה מצוות, זה כבר שוה אצלי פי מיליונים ממה שאתה חייב לי וכו', ואם תגבה לי חובות אחרים, אז אני אֶמְחַל גם את החוב שלך, הינו אם תחזיר בני אדם בתשובה, אזי אני אֶמְחַל גם את העוונות שלך, רואים מזה את גדל המעלה של מי שהולך להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ולקרב רחוקים.

אשרי מי שזוכה להפיץ בכל יום את ספרי רבנו ז"ל אשר אין עוד מעלה יותר גדולה מזו בתקון הברית, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות נאוף, סימן מ"א) תקון להוצאת זרע לבטלה שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה; ומי יכול להתפאר שהוא נקי מחטא הזה, כי מובא בספר "ראשית חכמה": (שער התשובה, פרק ג', סימן י') ומתדברים שצריך השב לתקן, הוא לתקן אות ברית הפגום בהוצאת זרע לבטלה, שאין אדם בזמננו נצול ממנו בכחרותו, עין שם. ואם שכתב את זה לפני ארבע מאות וארבעים שנה, כי הוא היה תלמיד הרמ"ק ז"ל שהיה בדורו של האריז"ל, וכבר אז כתב: "שאין אדם בזמננו נצול ממנו בכחרותו" מה נאמר אנחנו בדור הזה שהכל פתוח, והכל פרוץ, ובני הנעורים נכשלים בגדול בחטא המגנה והמרור הזה, ורק אלו הספרים, הקונטרסים והחוברות שהם תמצית דברי רבנו ז"ל ומהרנ"ת ז"ל מציל את האדם מאבדון ומהתאבדות ומחזירים אותו בתשובה, כאשר יעידו כל המפיצים

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁכָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ז' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יַעַן שְׁאֲשַׁתֶּךָ וְהִילָדִים עֲכָשׁוּ רוֹעֵדִים מִפֶּחַד וְכוּ', הֵייתִי מְצִיעַ לְךָ שְׁתַּעֲבֹר
לְשָׁבוּעַ וְכוּ', עַד שְׁיִרְגַע הַמַּצָּב, אִף שְׁבִשׁוּם מְקוֹם אָדָם לֹא בְטוּחַ וְכוּ', אִם כָּל
זֹאת מֵאַחֵר שֶׁהֵם נִכְנָסִים לְלַחֵץ וּלְפַחַד, כְּדֹאֵי לְנִסֵּעַ עֲכָשׁוּ לְצַפּוֹן כְּדֵי שְׁיִרְגִיעוּ
אֶת עַצְמָם, כִּי אַחֵר כֶּף יַחֲיוּ תָמִיד בְּפֶחַד וּבְלַחֵץ, וְלָמָּה צְרִיכִים אַתְּ זֶה?.

הַעֲקֹר אֶתְּהָ צְרִיף לְהִיּוֹת עֲכָשׁוּ הַגָּבֵר לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשַׁתְּךָ
וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְלְהִרְגִיעַ אוֹתָם, זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת עֲבוֹדַת הַבַּעַל לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד
אֶת הָאִשָּׁה וְאֶת הַיְלָדִים, וְהַעֲנִין הַזֶּה גּוֹבֵל בְּפִקּוּחַ נַפְשׁ, וְלִכְּן אֵל תִּקַּח אֶת
זֶה בְּקִלּוֹת אֲלֵא תִדְבֹר עַל לִבְּךָ דְבוּרֵי בְשָׁחוֹן וְחִזּוֹק שְׁלֹא יִפְחָדוּ, הַכֹּל יַעֲבֹר
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶתְּכֶם מִכָּל רַע וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁכָּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ז' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מָה אִמְר לְכֶם! יֵשׁ לִי חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת גְּדוֹל מְאֹד, שְׁמַתְעֵכֶב הַדְּפִסַּת

שו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" אַתֶּם אוֹמְרִים שְׁחַלֵּק ק"ג נִמְצָא אֲצֶל ... נְרוּ יֵאִיר, תִּקְחוּ אֶת זֶה מִמֶּנּוּ, וְתִגְמְרוּ אֵת זֶה לְבַד, אֵיזָה תְרוּץ זֶה? תִּאֲמִין לִי שְׁאֲנִי נִחְלַשׁ בְּכָל יוֹם יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְאִינִי יוֹדֵעַ מֵה יוֹלֵד יוֹם, אֲנִי כָּל כֶּף רְצִיתִי לְרֵאוֹת כְּבָר הַכֵּל בְּדַפּוֹס, וְעַם רְצוֹן טוֹב יְכוּלִים לְהֵרֵאוֹת אֵת זֶה, וְאִם זֶה קִשָּׁה לָכֶם יֵשׁ לָנוּ הַיּוֹם בְּמִשְׁרָד כַּמָּה וְכַמָּה גְבָרִים וְנָשִׁים שְׂיֹדְעִים לְתַקְתֵּק וּלְנַקֵּד, וְיִהְיֶה לִי הַהֶכְרַח לְבִסּוֹף לָתֵת לָהֶם שְׂיִגְמְרוּ לִי אֵת כָּל הַכְּתָב יָד, כִּי כָּל כֶּף חָבֵל לִי, רְצִיתִי לְרֵאוֹת אֵת הַכֵּל מִדַּפֵּס.

הַבְּטַחְתִּי לָכֶם וְאִנִּי מְבֹטֵיחַ לָכֶם עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם, אִם תַּעֲסִקוּ בְּהַדְפַּסֵּת שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַצְאוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַחֻבּוֹת, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר אֲצֵלְכֶם עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, כִּי סוּף כָּל סוּף נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מַחִיִּים אֵת עֲצָמָם עִם הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁוּבָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ז' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֵת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדָקָה, חֵלֶק ב', סִימָן י"ד) יֵשׁ תְּפִלוֹת שְׂאִינָם נִתְקַבְּלִים לְמַעַלָּה אֲלֵא עַד שְׁנוֹתֵינִים כָּל כֶּף מַעוֹת לְצְדָקָה כְּפִי מִסְפָּר הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה הַשְּׂיִף לְזֶה הַדְּבָר, לְמִשְׁלַל כְּשִׁמְתַּפְּלֵל אֵלּוּ הַתְּבוֹת: "תֵּן לִי בָּנִים", צָרִיךְ לְתֵן צְדָקָה כְּמִסְפָּר אוֹתִיּוֹת "תֵּן לִי בָּנִים"; זֶה תְלוּי כְּפִי כַח הָאָדָם, אִם אֶחָד יְכוּל לָתֵת כְּמִסְפָּר שְׁקָלִים שְׂיִתֵּן כְּמִסְפָּר שְׁקָלִים, אִם אֶחָד יְכוּל לָתֵת

כְּמִסְפַּר דּוֹלָרִים שִׁיתֵן כְּמִסְפַּר דּוֹלָרִים, אִם אֶחָד אֵין לוֹ כְּלוּם, יִתֵּן עַל כָּל פְּנִים
כְּמִסְפַּר פְּרוּטוֹת.

הֶעֱקָר לְקִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי כָּל דְּבֹר
שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, בְּפֶרֶט בְּסִפֵּר הַמְדוּת, זֶה הֵלְכָה פְּסוּקָה וְעֵצָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה,
וְצָרִיכִים לְקִים אֶת זֶה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל.

וּמְמַלֵּךְ מְאֹד לְקִים אֶת זֶה אַרְבָּעִים יוֹם רְצוּפִים, וּבְמוֹצָאֵי שַׁבַּת נוֹתְנִים
בְּמָקוֹם שַׁבַּת, וְכָל דְּבָר שְׁעוֹשִׂים אַרְבָּעִים יוֹם רְצוּפִים, יֵשׁ לָזֶה תַּקָּף חֲזָקָה
מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר וּיְצֵא, ז' כִּסְלוֹ הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּבָא בִתְרָא י'): מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם וְיִהְיֶה לוֹ בְּנִים
זְכָרִים? רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יִפְזֹר מְעוֹתָיו לְעֵנִיִּים, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר יִשְׁמַח
אֶשְׁתּוֹ לְדַבֵּר מְצוּהָ; וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְקִים אֶת שְׁתֵּי הָעֲצוֹת הָאֵלוֹ, מִצַּד אֶחָד תִּרְבֶּה
בְּצַדְקָה, שִׁיְהִיָּה לָךְ קַפַּת צַדִּיקָה בְּבֵית, וּלְפָנֶי כָּל מְצוּהָ אוֹ לְפָנֶי כָּל תְּפִלָּה, אוֹ
לְפָנֶי שְׂאֵתָה יוֹצֵא בְּדַרְךָ, אוֹ בְּעֵת הָאֲכֹל, תִּכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׁזָה
מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעְלָה, וְהֶעֱקָר תִּשְׁתַּדְּלֵךְ לְשִׂמְחָה אֶת אֶשְׁתְּךָ שְׁתִּהְיֶה תְּמִיד
רְגוּעָה, שְׂמִתָּה וְעִלְיָזָה, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לָרִיב עִמָּה, וּתְפַנֵּן אוֹתָהּ, כְּדִי
לְהַרְחִיב אֶת דַּעְתָּהּ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ עַל יְדֵי זֶה שְׁתִּזְכֶּה לְזֶרַע שֶׁל
קִימָא.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (סְנֵהֲרִין מֵה). אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמִי שְׁעִינִיו רֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם: "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנַי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר: "אֵין לָךְ אֲבָר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לֹו מְכָשׁוּל כְּמוֹ הָעֵינַיִם", וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הָעֵינַיִם שְׁלוֹ, וְאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים אֶת הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים קמ"ה) "עֵינַי כָּל אֶלְיָךְ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ", פְּשׁוּט "יִשְׁבְּרוּ" הוּא לְשׁוֹן בְּטָחוֹן, אֲבָל יֵשׁ עוֹד פְּרוּשׁ "יִשְׁבְּרוּ" הוּא לְשׁוֹן שְׁבִירָה, אִם אָדָם שׁוֹבֵר אֶת תְּאוּוֹת לְבוֹ לֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל נְשִׁים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִּיעַ עָלָיו שְׁפַע בְּפִרְנֶסָה, כִּי אָדָם צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הָעֵינַיִם שְׁלוֹ, וְאָמְרוּ" (ירוּשְׁלַמִּי בְּרִכּוֹת, פָּרָק א', הִלְכָה ה') לִיבָא וְעֵינָא תְּרִי סְרוּרֵי דְחֻטְאָה, אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵי יְהִיבִית לִי לִיבָא וְעֵינָא, אָנָּא יִדַע דְּאַתָּ לִי, כִּי צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הָעֵינַיִם לֹא לְהִסְתַּפֵּל בְּרֵאוֹת אֲסוּרוֹת, שְׂזָה מְשַׁגַּע אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (דְּבָרִים כ"ח ל"ד) "וְהִיִּיתַתְּ מְשַׁגַּע מִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", כִּי מִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה מְשַׁגַּע מְמֹשׁ, פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ו) שָׂרֵב הַמְשַׁגָּעִים מְשַׁתְּגָּעִים רַק מִחֲמַת תְּאוֹת נֹארוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ז' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבֵּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ"ב) סוּד נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד עַל הַמְשָׁנָה: (אֲבוֹת פָּרָק ג') רַבִּי חֲנִינָא בֶּן חֲכִינָאֵי אוֹמַר: הִנְעוּר בְּלִילָה וְהַמְהִלָּךְ בְּדֶרֶךְ יְחִידִי וְהַמְפְּנֶה לְבוֹ לְבִטְלָה, הֲרִי זֶה מִתְּחִיב בְּנִפְשׁוֹ, שְׁעָקֵר הַשְּׁלֵמוֹת

של התבודדות, הוא בלילה בשעה שכלם ישנים, ואין מי שיפריע לו, והולך בדרך יחידי במקום שאפלו ביום אף אחד לא הולך שמה, ומפנה את לבו לגמרי מהבלי עולם הזה בעת ההתבודדות, והוא בטל ומבטל אז אליו יתברך, על ידי זה זוכה להפיל במחייב המציאות שהוא יתברך קדמון לכל הקדמונים וכו' וכו', ואשרי מי שיכול להראות את זה בתמימות ובפשטות לעבדא ולמעשה, ומי שלא יכול, כבר כתב רבי חיים ויטאל זי"ע (הקדמת ספרו "שער הקדשה") שיש חכמים שישבו בביתם דבוקים בו יתברך, בדמיון הולכי מדברות ורקיקי הסלעים וכו', הינו שישבו בביתם אחר חצות, ונדבקו בו יתברך, והתבודדו עמו יתברך, ועל ידי זה המשיכו על עצמם רוח אלקי דבקות באין סוף ברוך הוא, ולפי דברי רבנו ז"ל, אז בעת הלילה אחר חצות שכלם ישנים, אז אף אחד לא יכול לבטל ולבלבל אותו, וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ד) על הפסוק: (תהלים ע"ז) "אזכרה נגינתי בלילה עם לבכי אשיחה ויחפש רוחי", הינו בלילה אז עקר הזמן של ההתבודדות, להתבודד בינו לבין קונו, ולפרש שיחתו לפני השם יתברך, לשוח עם לבבו, וליחפש הרוח טובה דהינו הנקודות טובות שיש בו עדין, לבררם מתוך הרוח רע וכו', עין שם.

עם כל זאת עליך לדעת שמי שזוכה למח ברור ומזוף, ומחשבתו תמיד חושבת רק ממנו יתברך, אזי הוא רואה בעיני שכלו איך שכל הבריאה כלה מלא כל הארץ כבודו, ואיהו ממלא כל עלמין וסוכב כל עלמין ובתוך כל עלמין, אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, כי הכל לכל אלקות גמור הוא, ודומם, צומח, חי, מדבר זה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, אין טבע, מקרה ומזל כלל, ולכן אדם כזה יכול להתבודד בכל מקום ובכל עת, כי תמיד הקדוש ברוך הוא לפני מראה עיניו, ומשיח ומספר את כל אשר עם לבבו עמו יתברך.

ולכן לא פדאי להתבלבל משום דבר, אלא כל אחד ידבר עם הקדוש ברוך הוא מתי שהוא רוצה ואיפה שהוא רוצה, שמלא כל הארץ כבודו, והוא יתברך שומע תפלת כל פה, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשכח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ז' כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מקבל מצדיקים שצריכים מאד מאד לשמור לא לשרק בפיו וכו', כי זה גורם לעורר עליו דינים, וכן להביא עליו קלפות ומשחיתים וכו', וזה מנהג גויים לשרק בפיו, והוא מנהג ישראל ללא שום מקור, רק מנהג מקבל אצל עם ישראל, עם כל זאת צריכים לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (מנחות כ:): מנהג אבותינו תורה היא, וכן הוא (ביצה ד:): מנהג אבותיכם בידכם, ומוכא (ירושלמי פסחים, פרק ד', הלכה א') מנהג נשים תורה היא, וכן מוכא בספרים מנהג שעשו אבותיך אל תשנה אותה, ולכן אצלנו מקפידים על זה מאד מאד.

יעזר הקדוש ברנך הוא שנוצח לקים את כל מנהגי ישראל, ונהייה שמורים מדרכי הגויים, ולא ללכת בדרכיהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשכט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ז' כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תשואת חן על התפלות שאתה מתפלל עבור בריאותי.

אתם צריכים לשמח מאד מאד שזכיתם לחזור בתשובה שלמה, כי אין למעלה מזה, ומי שזוכה לחזור בתשובה שלמה, ראוי לו לשמח בכל יום יום על נעם חלקו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ה): במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, ואמרו חכמינו הקדושים: (פסיקתא רב כהנא) גדול כחה של תשובה שפיון שאדם מהרהר

בלבבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמ"ך מ"ם מאד מאד מפחד מן אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו; וכן אתה צריך לשמח מאד מאד שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל, אשריך ואשרי חלקך, כי כך אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קע"ז) שראוי לכם לשמח בהשם יתברך. ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמך עלי. כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק: (תהלים קל"ה ה') "כי אני ידעתי כי גדול הוי"ה וגו', גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה.

בענין לעבר לגור ביבנאל וכו', אני בטבע לא מכתוב לאנשים מה לעשות וכו', ובפרט לבוא לגור באיזה מקום, כל אחד יאחז בדרך, ואמרו חכמינו הקדושים (סוטה מז.) חזן מקום על יושביו; ואמרו (תענית כ"א:) לא מקומו של אדם מכבדו אלא אדם מכבד את מקומו; ומי שרוצה לבוא לגור ביבנאל, עליו קדם לבוא ולהתרושם מהמקום, ואחר כך יחליט בעצמו, תהלה לאל, הקהלה שלנו היא קהלה פתוחה, והיא שקופה לכל, אנחנו לא מסתירים שום דבר, אדרבה כל מי שרוצה לבוא ולהתרושם מהקהלה, שיבוא ברוך הבא.

אודות פרנסה וכו', צריכים רק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פותח את ידך", יוצא גם מפסוק: (דברים ט"ז ט"ו) "והיית אף שמח", ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממנות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתפק יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, כי השמחה היא הצלחת האדם, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות הנצלה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד, על ידי זה הוא מצליח.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ז' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נָרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן ש"ג) שֶׁהַתּוֹרָה שְׁלִי הִיא כְּלָה בְּחֵינּוֹת,
הֵינּוּ כְּשֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר מִשְׁהוּ, יְכוּלִים לְפָרֵשׁ אֶת זֶה בְּכֹמָה וְכֹמָה אֲפָנִים, וְזֶה
הַקְדָּמוֹת לְכֹמָה וְכֹמָה דְרוּשִׁים, וְכַעֲזִין שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת פ"ח:)
תְּנִי דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל "וְכַפְטִישׁ יִפְצֹץ סֵלַע" - מֵה פְטִישׁ זֶה מִתְחַלֵּק לְכֹמָה
נִצּוּצוֹת, אֲף כָּל דְבוּר וְדְבוּר שְׁיֵצֵא מִפִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִחְלַק לְשִׁבְעִים
לְשׁוֹנוֹת; וְזֶה נִקְרָא 'בְּחֵינּוֹת', הֵינּוּ דְבוּר אֶחָד מִתְפָּרֵשׁ לְהִרְבֵּה כּוּוּנִים.

וּמִי שֶׁבָּקִי בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְלוֹמֵד בְּעֵמֶק אֶת דְּבָרָיו, יִבִּין אֶת זֶה הַדָּק
הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב הַדָּק.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַח לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ז' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את לא צריכה לשנות שום שם, את צריכה רק להיות שמחה ועליזה, ותמיד ללכת עם חיוך על הפנים, ולא להיות ברונית, אלא השדוף הראשון שמציעים לך, תקחי לשם שמים ובלבד שימצא חן בעיניך, כי סוף כל סוף את הגעת כפר לגיל עשרים וארבע.

אני רגיל לומר לרוקים ורוקות שמתחילים להתבגר, את מה שאמרו חכמינו הקדושים (יבמות ג). "נחית דרגא נסיב אתתא", את צריכה לרדת מדרגה ואז תמצאי את הזוג שלך, כי בדרך כלל בחורה היא גאונית וכו', ולא מתאים לה לקחת את זה או את זה וכו', "אני הכי חכמה והכי יפה וכו', אקח את זה?" או "אני הכי חכמה והכי יפה והכי משכלת וכו', אקח את זה?" והיא מסתובבת ומחפשת את הבן זוג שלה כפי הדמיון שנוכנס בה כאלו מי יודע מה היא? והיא רוצה שיבוא אליה זוג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשת וכו', ומסתובבת ויוצאת לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר לבבי שיבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחורה מחכה עד שיוולד זוג כזה, ובין כך היא לא קולטת שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסת את עצמה רואה שהיא כבר בגיל שלשים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות ס). "נחית דרגא נסיב אתתא", תרדי מדרגה ואל תחזיקי מעצמך כל כך גדולה וכו', ואז תמצאי בקלות בן זוג מה שיתאים לך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתזכי למצא את בן זוגך בקרוב מאד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תּשׁלֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ז' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְרַקֵּד מְרַב שְׂמִיחָה שְׂזִכִּית שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתַּן לְךָ מִתְּנָה בַת, אֲשֶׁר זֶה הַמִּתְּנָה הִכִּי יָפֵה שְׂמִמְקַבְּלִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֹת תִּשְׁמָחִי עִם הַמִּתְּנָה הַזֶּה, וְאֵל תִּכְנָסִי עִכְשָׁו בְּלִחְץ זו הַדְּחַק לַעֲשׂוֹת עוֹד טְפוּלִי פּוֹרְיֹת וְכוּ', כִּי לָמָּה לְךָ לְסַכֵּן אֶת עַצְמֶךָ? יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִהְיֶה טְבִיעִי, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאִי לְמִסֵּר אֶת נַפְשֶׁךָ עַל שְׁלוֹם בֵּית, וְתִתְאַוְרִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מְזוֹ, וְאִפְלוּ שְׂזֵה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵה שְׂאִמֵּר הַתְּנָא הַקְדוּשׁ: (אֲבוֹת, פָּרָק ה') "לְפֹנִים צַעֲרָא אֲגָרָא", וְדַעֲי לְךָ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצְרַת עַצְמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מְצַלֶּת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין שְׁלָה וְכוּ', כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וְקִנְיָה וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרִאוֹת שְׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעֲמַת עַל בְּעִלָּה, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעִלָּה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: (בְּרַאשִׁית ב' כ"ג) "וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עָצָם מִעַצְמִי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָה זֹאת", וְלִכְּנֹת אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂקִנְתָּה לַעֲצֵמָה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת לְגַבִּי בְּעִלָּה וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אַחַד אֶת הַשְּׂנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׂרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נִשׂוּאֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדֶף שִׂיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ז' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

תּשׁוּאַת חֵן עַל הַבְּרָכוֹת וְהַאֲחוּלִים וְכֹל הַמְבָרָךְ מִתְבָּרָךְ מִפִּי אֵל עֲלוּיֹן.

הַשֵּׁם שֶׁל הָאָדָם הוּא כְּמוֹ שְׁקוֹרָאִים אוֹתוֹ בְּעַת הַבְּרִית, וְלֹא שִׁיךְ לְהוֹרִיד אוֹ לְהוֹסִיף וְכוּ', בְּדֶרֶךְ כָּלֵל קוֹרָאִים אֶת הָאָדָם רַק בְּשֵׁם אֶחָד, וְלִכֵּן אִם קוֹרָאִים אוֹתָךְ רַק ... תַּחֲזִיק בְּזֶה, אֲבָל אַתָּה לֹא יָכוֹל לְבַטֵּל אֶת הַשֵּׁם ... שֶׁנִּתְּנוּ לָךְ וְכוּ', וּבְכַתְּבָה מְכַרְחִים לְכַתֵּב אֶת שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת שֶׁנִּתְּנוּ לָךְ בְּעַת הַבְּרִית, וְכֵן בְּעַת קְרִיאַת הַתּוֹרָה צְרִיכִים לְקַרֵּא אוֹתָךְ עִם שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ בַּחַיִּים, וְיְאִיר לָךְ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהַאֲרָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, רַק תִּהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאַל תִּתֵּן אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּאָגוֹת שֶׁיִּשְׁלֹטוּ עָלֶיךָ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שֹׂמֵחַ תְּמִיד, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ז' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אַתָּה צְרִיךְ לְעַבֵּד הַרְּבֵה עַל מֵדַת הַשְּׂמִיחָה, כִּי אַתָּה אִישׁ מְמַרְמֵר מְלֹא עֲצָבוֹת וְדִכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', וְלִכֵּן פִּתְאוֹם אַתָּה רוֹאֶה אֶת כָּל הַמּוֹמִיִן וְהַחֲסֵרוֹנוֹת בְּאַשְׁתְּךָ וְכוּ', וְרַק זֶה הַסִּבָּה לְכֹל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלָּךְ, שְׂאִין לָךְ מְשִׁיכָה וְקַרְבָּה לְאַשְׁתְּךָ וְכוּ', מַה קָרָה פִּתְאוֹם? הֲרֵי תַּחַת הַחֲפָה הַיִּיטָם הֲכִי מְאַשְׁרִים, וְהַיִּיתָ שֹׂמֵחַ כְּמוֹ מְלֶךְ, וּפִתְאוֹם נִכְנָס לָךְ דְּמִיּוֹן בְּרֹאשׁ שְׂאִין אֲהַבָּה, וְאִין מְשִׁיכָה

וכו', וממילא מזה יוצא מחלקת ומריבות, וכן ופוחים וקללות ונבול פה וכו' וכו', אין זה אלא מחמת חסרון השמחה שיש בה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מוכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמש שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מתחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא, ואז תראה איזה אשה טובה ויפה יש לה, ותודה להקדוש ברוך הוא על המתנה שנתן לך.

וזכר גם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים: (בבא מציעא נ"ט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר: (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, ואקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ואוי ואבוי לאדם ששם עין על אשה אחרת וכו', שאז יקים אצלו: (משלי כ"ו כ"ז) "כרה שחת בה יפול וגולל אכן אליו תשוב".

מובא (ספר מנורת המאור, ג' כ"ל ו', חלק ד', פרק א') אם האשה נוהגת כפראוי, מצוה על בעלה לכבדה ולשמחה, ושלא יכניענה יותר מדאי, וזהו טוב לו, גם יזהר שלא יונה אותה באונאות שלא כדין או באונאת דברים (דברי צער) ויהא זהיר בתבואה בתוך ביתו כדי שלא יבואו למריבה על זה, ואם יתנהג עמה כפראוי, יהיה שלום ביניהם, והשכינה מגנה בעדם, ואם יאהבנה כגופו מקים את התורה, כמו שפתיב: (בראשית ב' כ"ד) "והיו לבשר אחד" שהיא צלע מצלעותיו, ודרךנו לחזר אחריה ולפיסה בכל דבר, כמו שאמרו במסכת נדה (לא): שאלו תלמידיו את רבי דוסתאי בר ינאי מפני מה איש מחזר על האשה, ואין האשה מחזרת על האיש? אמר להם משל לאדם שאבדה לו אבדה, מי מחזר על מי? בעל אבדה (שנאבד הצלע מהאיש) מחזר על אבדתו, מפני מה איש

מקבל פיוס ואין אשה מקבלת פיוס? זה ממקום שנברא (אדמה רכה סופגת) וזו ממקום שנבראת (עצם קשה של הצלע שאינה סופגת).

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתהיה תמיד בשמחה, ואשתך תמצא חן בעיניך, כי היא המתנה שנתן לך הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשלה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ז' כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שפך הוא דרך העולם שכלה וחמותה אף פעם לא ישתוו וכו', ולכן תראי להשלים עם חמותך וכו', כי לא כדאי להיות צודקת, תהיי חכמה וכו', ועל ידי זה יחזור השלום בית שלך בשלמות וכו', כי את צריכה לדעת שכלה וחמותה אף פעם לא ישתוו, וזה טבע רע שנכנס בדמיון של חמות כאלו הכלה גנבה את הבן שלה וכו', ואם הכלה פקחית ולא משיבה שום דבר להחמות וכו', על ידי זה תמיד ישרה השלום בינה לבין בעלה וכו', כי סוף כל סוף זה האמא שלו וכואב לו אם את תדברי עליה וכו', ולכן תהיי פקחית ואל תדברי לפני בעלה נגד האמא שלו וכו', תשחקי את המשחק וכו', וכך הכל יסתדר על צד הכי טוב, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שאת מבינה אל מה אני מתכוון וכו' וכו'.

את צריכה לדעת כשזוג מתחתנים, בהתחלה זה מאד מאד קשה להם, לפעמים האשה עדין חוזרת בכל פעם אל ההורים שלה, והם אצלה יותר מבעלה, וזה כואב מאד מאד לבעל, מדוע את לא נותנת לי את התשומת לב? מדוע את רצה תמיד יותר אל האמא מאשר אלי? וכן להפך לפעמים הבעל חוזר בכל פעם אל ההורים שלו, והם אצלו יותר מאשתו, וזה כואב מאד מאד להאשה, מדוע אתה לא נותן לי את התשומת לב? מדוע אתה רץ

תמיד יותר אל האמא מאשר אלי? ולכן זוג שרוצים להצליח בנשואיהם, אסור לקנאות אחד בהשני למה עדין רצים יותר אל ההורים וכו', כי כך טבע העולם שנמשכים במקום שנחנו להם חם ואהבה ביותר וכו', ולכן עד שהזוג מכירים את עצמם יותר ויותר, ונכנה ביניהם חם ואהבה והכנה הדדית, זה לוקח זמן, ואסור לקנאות אחד בהשני וכו', ולא לחיות בקטנוניות כאלו הוא אוהב את ההורים שלו יותר ממני וכו', או כאלו היא אוהבת את ההורים שלה יותר ממני וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה ביניכם שלום בית ואהבה אמיתית, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכניה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכניה, ובמקום, שהשכניה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

תהיי פקחית ותדעי איך לשחק עם חמותך וכו', העקר שיהיה בינך וביני בעלך אהבה גדולה מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ז' בסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הבעיות והירידות והנפילות שיש לכל בעל תשובה בהתחלת התשובה, הוא רק מחמת רבוי אור, שרוצה דברים שהם למעלה מכחותיו וכו', ועל ידי זה הוא לא עושה אפלו מה שהוא יכול לעשות, וזה תסרוך

מָאד מָאד גְּדוֹל, כִּי עַקֵּר שְׁלֵמוֹת יְהוּדֵי כְּשֶׁר, שִׁיתְנַהֵג בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְלֹא יִצְפֶּה לְגְדוּלוֹת, רַק לְהִיּוֹת יְהוּדֵי פְּשׁוּט לְעִשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ אִף פְּעַם לֹא יִפֹּל, מֵאַחַר שֶׁאֵין לוֹ שׁוּם צְפוּיּוֹת וְכוּ', הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת רַק יְהוּדֵי פְּשׁוּט, וּלְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִזּוֹ הוּא שֶׁשׁ וְשִׁמְחָת תָּמִיד, וְכִכֵּר אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת, הַלְכָה ג', אוֹת ב') אֲשֶׁר בְּאַמְתָּ עַל פִּי רַב הָעֵקֶר מֵה שֶׁאֵין הָאָדָם מֵתְקַרֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וְאֵינוֹ חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאִף שֶׁהוּא חוֹזֵר הוּא תָּמִיד שְׂבוּר וְכוּ', וְיֵשׁ לוֹ מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת וְכוּ', אִף עַל פִּי שֶׁהַמְּנִיעָה מִחַמַּת הַתְּגַבְּרוֹת תְּאוֹת הַגּוֹף וְכוּ', אָבֵל גַּם זֶה הוּא מְנִיעָה גְּדוֹלָה מְלֵהֲתִקְרַב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ בְּשִׁבִיל רְבוּי תְּבַעֲרַת הַלֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂבוּעֵר חוּץ מִהַמְּדָה, כִּי בְּוֹדָאֵי אִם נִתְפַּס אֵיזָה אָדָם שֶׁהוּא בְּכָלל יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא נִזְרָקָה בּוֹ עֲדִין אֶפְיִקוּרְסוֹת וּמִינּוֹת וְכוּ', אִם נִשְׁאַל אוֹתוֹ אִם הוּא חֲפִץ בְּתִשׁוּבָה, לְחֹזֵר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּוֹדָאֵי הַכֹּל יִשְׁיבוּ פֶה אֶחָד שְׂרוּצִים מָאד מָאד לְשׁוּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וּמִתְגַּעְגְּעִים לְזֶה מָאד מָאד יָמִים וְשָׁנִים, וְגַם אִם נִשְׁאַל אוֹתוֹ אִם רוֹצֵה לְעִשׂוֹת אֵיזָה דְּבָר בְּשִׁבִיל הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ כְּדֵי לְשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּגוֹן לְלַמַּד דָּף גְּמָרָא אוֹ לִתְּן פְּרוּטָה לְצַדָּקָה, אוֹ לִילֵךְ לְטַבֵּל בַּמְּקוּהָ, וְכִיוּצָא בְּזֶה מְדַבְּרִים הַמְּקַדְּשִׁין אֶת הָאָדָם, בְּוֹדָאֵי יִשְׁיב בְּפֶה מְלֵא הֵז, כִּי בְּוֹדָאֵי אֲנִי מְרַצֵּה לְעִשׂוֹת בְּכַפְלִים, אֶפְלוּ כַּפֵּל כַּפְלִים מְכַל זֶה, וּבִלְבַד שְׂיוּעִיל לִי, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁכָל זֶה אֵינוֹ מוֹעִיל לִי, לְפִי עֲצָם רְבוּי הַפְּגָמִים וְהַחֲטָאִים שֶׁפְּגַמְתִּי נִגְדוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִחַמַּת זֶה שֶׁנִּדְמָה לוֹ שְׁכָל זֶה לֹא יוֹעִיל לוֹ, עַל כֵּן אֵינוֹ עוֹשֶׂה כְּלָל וְכוּ', עֵינַי שָׁם בְּאַרְיִכוֹת אֵיךְ שֶׁמְסַבִּיר שְׁאָדָם לֹא מֵאֲמִין שְׁעַם פְּרוּטָה לְצַדָּקָה, מְדַבְּקִים נִשְׁמָתוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי טְבִילַת מְקוּהָ הוּא מְטַהֵר אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְעַל יְדֵי דָף גְּמָרָא הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ כֹּל הַחֲסָדִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי מֵרַב חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת הַמוֹחִין, נִדְמָה לְאָדָם שֶׁכִּכֵּר לֹא יוֹעִיל לוֹ כֹּל אֵלוֹ הַדְּבָרִים, כִּי הוּא נִפֵּל כֹּל כֶּף בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רְבָא, עַד שֶׁאֲבַד מְנוּס וְתַקְוָה מִמֶּנּוּ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֵינוֹ עוֹשֶׂה כְּלוּם וְכוּ' וְכוּ', וְעַל כֵּן אֵל תַּהֲיֶה בְּטָלָן, תַּתְּחִיל לְחַפֵּשׂ אֶת הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּהּ, תַּהֲיֶה שֶׁשׁ וְשִׁמְחָת עִם זֶה, כִּי תַהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל הַמוֹן מְצוּוֹת, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרַכּוֹת נ"ו.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפָלַח הָרְמוֹן רִקְתָּךְ" - מֵאֵי רִקְתָּךְ? אֶפְלוּ רִיקְנִין שֶׁבְּךָ מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרַמּוֹן; צְרִיכִים רַק לְשִׁמְחָת עִם

זֶה, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הֵלָכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מְאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֵת שְׁמַע וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ וְאוֹכֵל אֵת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עָשָׂר וְחֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוּוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאֵין הַמְצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתְפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ מִלָּה בְּבִשְׂרוֹ, אֲרַבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְתּוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶיךָ צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר: (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנִנָּה מִלְּאֶפֶד הַיְוָ"ה סָבִיב לִירְאִיו וַיִּחַלְצֵם", וְלִכֵּן תִּרְגִּיל אֵת עֲצֻמָּךְ רַק לְשִׂמְחָה עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּהֶן, וְלֹא תִרְצֶה שׁוֹם שְׂכָר עַל שׁוֹם דְּבָר, וְאֵזוּ תִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחִיָּה, וְאָמַר רַבִּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמֻחָה, סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצָוָה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׁלִבּוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, כִּי שִׂמְחַת הַמְצָוָה מֵרָאָה אֵת טַהַר הַלֵּב שֶׁל הָאָדָם, שְׁכֻנָּתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאֵמַת בְּלִי שׁוֹם חֲשֻׁבוֹנוֹת פְּרָטִיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁלֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ח' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... שֵׁיחִיו נֵצַח

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מֵאֵד מֵאֵד שֶׁתְּשַׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָכְכֶם, אֲנַחְנוּ מְצַדְּנוּ עוֹשִׂים כָּל מִיּוֹי מֵאֲמָצִים בְּתִלְמוּד תּוֹרָה וּבְבֵית סֵפֶר לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים, לְהַחֲדִיר בְּהֶם אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְקִיּוּם מְצוּוֹת מְעֻשְׂיוֹת, וְדַרְךְ אֲרִץ וְכוּ', וּמְכַנְיָסִים כָּל הַכַּחוֹת בְּהַיְלָדִים, וְלִמְעָלָה מֵהַכַּחוֹת וְכוּ', אֲבָל הַעֲקָר תְּלוּי בְּהַהוּרִים, כִּי אִם הֵם לֹא יִשְׁמְרוּ עַל יְלָדֵיהֶם, כָּל הַעֲבוּדָה שְׂאֲנַחְנוּ מְכַנְיָסִים בְּיְלָדֵיכֶם עוֹלָה בְּרוּחַ וְכוּ'.

זְכְרוּ הַיֵּטֵב אֲשֶׁר חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי הַהוּרִים צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מֵאֵד לֹא לָרִיב בֵּינֵיהֶם, וְלֹא לְנוֹל אֵת הַפֶּה אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלֹא לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּאֵלִימוֹת פִּיזִית אוֹ מְלוּלִית וְכוּ', כִּי כָּל זֶה עוֹבֵר בִּירְשָׁה לְהַיְלָדִים, וְלִכֵּן

חמלו על ילדיכם, עכשו הם קטנים וצעירים, יכולים עוד להשפיע עליהם וכו', אבל כשיגדלו הכל יהיה אבוד, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, קדם תשתדלו שיהיה ביניכם שלום בית, אהבה והבנה הדדית, ואחר כך תראו לשמר על הילדים איפה הם הולכים בלילות? עם מי הם מתחברים? ואני מכרח להגיד לכם: הורים שלא שומרים על ילדיהם, הם בעיני רוצחים פשוטו כמשמעו, כי אחר כך ישלמו על זה במחיר כבד מאד, וכבר לא יהיה מה לתקן וכו', לא באתי להפחיד אתכם, אלא לעורר אתכם, חמלו על ילדיכם שהם העינים שלנו, כמו שצריכים לשמר על אישון עין שלא יכנס אפלו גרגיר אבק, כמו כן ויותר מכן צריכים לשמר על ילדינו וכו'.

כל בית שיש בו מחשב שיש יכול להתחבר לאינטרנט וכו', זה פצצה מסכנת שיום אחד תתפוצץ, והילדים רחמנא לישזבן יהיו נזוקים מזה וכו', כי הרגע שהילדים צופים בזבל ובכלכלוף ובזהמא, ערום, שקוץ, תעוב וזהום וכו' וכו', זה כמו סם מסכן שכבר אי אפשר להגמל מזה, ולכן אם יש לכם את הפלי משחית הזה, תראו לזרק את זה מבתיכם קדם שיהיה מאחר וכו', אל תקחו את דברי בקלות, כי הימי הנעורים פורחים וכו', והנה הילדים גדלים ויש לפניהם שתי דרכים, או להיות יהודים נאמנים להקדוש ברוך הוא בקיום מצוות מעשיות, ויוכלו להתחתן ולבנות בתים נאמנים להקדוש ברוך הוא, או להפוך חס ושלום לצאת לתרבות רעה, ולקחת סמים וכו', לגנב וכו', ולשתות משקה חריפה וכו', ולזרק את כל היהדות וכו', ולגדל פראי אדם וכו', אשר לבסוף גומרים בבית סהר וכו'.

ולכן אני מאד מתחנן אליכם, אנחנו בהתלמוד תורה ובבית ספר עושים כל מה שביכולתנו ולמעלה ממה שביכולתנו לשמר על הילדים שלכם, אבל אם אתם לא תעזרו, אזי כל העבודה שלנו הולכת לריק, ולכן אני מתחנן אליכם בכל מיני לשונות של תחנונים, חמלו וחוסו על ילדיכם שלא יצאו לתרבות רעה, שאז תהיו מהצועקים שאינם נענים וכו', שמרו מאד איפה הילדים הולכים?

כל אבא מכרח לקחת את הילדים שלו לבית הכנסת, וימסר את נפשו שישבו על ידו, וזה מעקרי החנוך.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצִּיטוּ אוֹתִי, וְלֹא תִתְחַרְטוּ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְכַל שְׂכָן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְתִאֲמִינּוּ לִי שְׂאֲנִי רוֹצֵה רַק אֶת הַטּוֹב שֶׁל יְלִדֵיכֶם, שֶׁהֵם הַיְלָדִים שְׁלִי, וְאֲנִי רוֹצֵה לְרֹאוֹת בְּשִׂמְחַתְּם הַנִּצְחִי.

הַכּוֹתֵב בְּצַעַר וּבְדֹאגָה גְדוֹלָה מְאֹד

תּשׁלַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בִּידְיָךְ, וְתִחְזֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי אֵין מְקוֹם יוֹתֵר בְּטוֹחַ לְהִסְתַּתֵּר, כְּמוֹ בְּסֵתֶר צַל כְּנָפָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ קְבִיעוֹת לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׂאֵמֵר מוֹהֲרֵינִי ז"ל "גְּרוּיֶסֶע פִּינְף מִינוֹט" חֲמֵשׁ דְּקוֹת גְּדוֹלוֹת, הֵינּוּ בְּחֻמֵּשׁ דְּקוֹת יְכוּלִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן בְּכָל פַּעַם וְכוּ', וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי עַדִּין אֲנִיחֵנוּ נִמְצְאִים בְּמַצֵּב סִכְנָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְכָל טִיל וְכוּ', כָּל כְּדוּר וְכוּ', כָּל פְּצָצָה וְכוּ', יֵשׁ לוֹ אֶת הַכְּתוּבַת שְׁלֵה, כִּי הִפַּל מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְזֵן צְרִיכִים לְקַיֵּם אֶת הַפְּסוּק: (מִשְׁלִי כ"ח י"ד) "אֲשֶׁרִי אָדָם מִפְּחַד תְּמִיד וּמִקְשָׁה לְבוֹ יִפּוֹל בְּרָעָה", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּמִדְבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה י"ט, סִימָן ל"ב) בֵּן הוּא מֵדַת הַצְּדִיקִים, אֵף עַל פִּי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּטִיחָן, אֵין פּוֹרְקִין בִּירְאָה, כִּי אָדָם צְרִיךְ תְּמִיד לְפַחַד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִשִׁים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְפָנָיו עֵינָיו, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי שְׁמֵרָגִילִים אֶת עֲצָמָם לְדַבֵּר מִדֵּי פַעַם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה מִמְּשִׁיךְ עַל הָאָדָם הַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית, לְהִיּוֹת מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִסּוּר לְהִיּוֹת חֲכָם בְּעֵינָיו שְׁלִי זֶה לֹא יִקְרָה וְכוּ' וְכוּ', אֲנִיחֵנוּ נִמְצְאִים עַכְשָׁו בְּמַצֵּב שֶׁל אֵימָה וּפְחַד וְכוּ', כִּי לֹא יוֹדְעִים מֵה יוֹלֵד יוֹם וְכוּ', אֲבָל בְּזֶה שְׂאָדָם יִחְבִּיא אֶת עֲצָמוֹ בְּסֵתֶר צַל כְּנָפָיו יִתְבָּרַךְ, אֲזִי נְכוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׂיִצִּילוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִחֲבָלֵי מְשִׁיחַ, וּמִלְבַּד שְׂיִהְיֶה שְׁמוֹר מְנֹאֵף, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (פְּסִיקְתָא רַבָּתִי) "לֹא תִנְאָף", לֹא תִגְרֵם לְאֵף שְׂיָבוֹא לְעוֹלָם; וּמִי שְׂמַחֲזִיק בִּידּוֹ כְּלֵי מְשִׁחִית מִחֲשָׁב (מְכַשֵּׁר),

שִׁיכּוּלִים לַחֲבָרוֹ אֶל אֵינְטֶרְנֵט וְלִרְאוּת שָׁם אֶת כָּל מִינֵי נְאוּף וְזִבּוּל וְעֵרוּם, שְׁקוּץ וְתַעֲבוּב וְכוּ' וְכוּ', צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לִפְחַד שְׁלֹא יֵנַע בּוֹ מִדַּת הַדִּין, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה, פְּרָשָׁה ט', סִימָן ד') אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: עַל הַכֹּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְּמָה אֲנִי כּוֹעֵס, וְאָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֹּל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹתֵר חוּץ מִן הַזְּמָה; וְלִכֵּן אֲנִי מִתְחַנֵּן אֲלֵיךְ אֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, הֵן אָמַת זֶה תֵּאָוֶה גְדוּלָה לְהַסְתַּכֵּל בְּכָל מִינֵי שְׁקוּץ, תַּעֲבוּב וְזֵהוּם וְכוּ', אֲבָל לְבִסוּף מְקַבְּלִים מִכָּה כְּזוֹ שְׁלֹא חָלְמוּ וְכוּ', וְלִכֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל פֶּעַם עַל כָּל פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלוּ עוֹשִׂים רָשָׁם גְּדוּל בְּשָׂמִים, וְכִכָּה אֵתָה מִסְתַּתֵּר בְּסֵתֵר צֶל כְּנַפְיֹי יִתְבָּרַךְ, וְכִשְׁתִּזְכֶּה לְהַתְדוּדוֹת עַל הָעֵבֶר שְׁלֶךְ, לֹא תִזּוּז מִשָּׁם, עַד שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לְךָ, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (תּוֹרַת כְּהֵנִים, בַּחֲקוּתִי) אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁמִיד שֶׁהֵם מִתּוֹדִים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם מִיד אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם שְׁנֵאמַר: (וַיִּקְרָא כ"ו) "וַיִּהְיֶה וַיִּתְדוּ אֶת עֲוֹנָם וְאֵת עֲוֹן אֲבֹתָם בְּמַעְלָם אֲשֶׁר מַעְלוּ"; לְצַעֲרָנוּ הֵרַב הֵנְאוּף מְטַמְטֵם אֶת הַדַּעַת וְאֵת הַלֵּב, עַד שֶׁחֹשֵׁב שֵׁישׁ פֹּה טֹבֵעַ, מִקְרָה וּמִזֶּל וְכוּ', וְכָל דְּאֵלִים גָּבַר וְכוּ', הוּא לֹא יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מְשֻׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן דִּיקָא עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם עֲצוֹת רַבְּנֵנוּ ז"ל, שֶׁהֵם שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֹדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, וְזִכֹּר שֵׁישׁ לָךְ אִשָּׁה וְיִלְדִים, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי בְּנַפְשֶׁךָ הוּא.

תֵּאמֵר לִי שֵׁישׁ לָנוּ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, שְׁמַחְזֵק וּמַעֲזֵר וּמְשַׁמַּח וּמַעֲזוּד אֹתָנוּ, וּמְנַהֵיגֵנוּ בְּהִנְהִיגָה נִפְלְאָה שְׁנוּכֵל לִפְתַּח אֶת הַפֶּה וְלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כְּלָל, וְלִכֵּן תְּצִיֵת אוֹתוֹ וְתִקֵּים אֶת זֶה, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁתִּהְיֶה שְׁמוֹר מְכָל מִינֵי מַזִּיקִים וּמְשַׁחִיתִים, וּמְכָל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת שְׁנַמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, אֲקוּהָ שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ שְׁנִכְתַּב בְּדָם לְכַבִּי וְכוּ', טוֹב טוֹב בְּלָבָךְ, וְכִכָּר תִּתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ אִפְלוּ כְּמָה דְבוּרִים, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכָל רַע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשלט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא, ח' כסלו התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמרי על עצמך מאד מאד, ובפרט במדת הצניעות, כי עדין הפרעניות נמצא באויר וכו', ודעי לך שכל טיל וכו', כל כדור וכו', כל פצצה וכו', יש לה כתבת וכו', ולכן עלינו להסתתר בסתר צל כנפיו יתברך, והוא יתברך אינו סובל פריצות ונאוף וכו', כי על הכל הקדוש ברוך הוא מוחל, אבל לא על נאוף וכו', ולכן אם יש לך בבית מחשב (מכשף) שמחבר לאינטרנט, תראי לזרק את זה, כי זה מאד מסכן, וזה לא משחק ילדים, כי משלמים על זה אחר כך מחיר כבד מאד, הן אמת יש על זה יצר הרע מאד גדול להסתכל בערום, שקוץ, תעוב וזהו, כי היצר הרע מאד חזק וכו', אבל אחר כך מקבלים מכה כזו שלא חלמו עליה, וכבר מאתה, וחקמינו הקדושים אמרו (סוטה ח.) אין יצר הרע שולט אלא במה שענינו רואות; ואמר רבנו ז"ל: (ספר-המדות, אות ה'הורים, סימן י"ט) אין היצר הרע תאב אלא לדבר שאסור לו; ולכן אני מאד מאד מבקש אותך עכשו כשמדת הדין מתוחה בעולם, ואף אחד לא בטוח עם החיים שלו, כדאי מאד לקבל על עצמו קבלה חזקה לנקות את עצמו מכל מיני שקוץ, תעוב וזהו, וריח של נאוף, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ל"ב) שמשית מקפיד על דבר זה מאד מאד, ואם תקחי את עצמך עכשו בידך ותעבדי על מדת הצניעות, ועל יסק החסד לעשות עם הזולת רק חסד, תראי איך שהקדוש ברוך הוא ישמר עליך ועל בעלך ועל ילדיך, ואל תקחי את זה בקלות, כי בנפשך הדבר, ואני מתחנן אליך למען טובתך הנצחית, שמרי מאד מאד מכל מיני ריח של נאוף, שקוץ, תעוב וזהו, ותשמרי שביתך יהיה בית קדוש שהשכינה

תְּשֻׁרָה בּוֹ, רַק תִּשְׁתַּדְּלִי לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ אֲפֹלוּ חֲמֵשׁ דְּקוּת, שְׁזֵה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֻדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עוֹשֶׂה רָשָׁם בְּשָׁמַיִם, וְנִצּוּלִים עַל יְדֵי זֶה מְכַל מִינֵי פְרַעֲגִיּוֹת וּמִמְזִיקִים וּמִמְשַׁחִיתִים, אֲשֶׁרֵי הָאֵשָׁה שְׂגוֹנֶכֶת לְעֲצָמָה חֲמֵשׁ דְּקוּת וּמִסְפָּרַת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּפִרְטֵי פְרִטִיּוֹת כָּל מֵה שְׁמַעִיק לָהּ וּמְצִיק לָהּ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּסְתַּתֵּר בְּסִתֵּר צֶל כְּנָפָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִהְיֶה שְׂמוּרָה מִהַכֵּל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֻשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁוּמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׁיִשׁ לִי שְׁסוּף כָּל סוּף מְצַאֲתֶם דִּירָה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמִפָּה תִצְאוּ לְהַדִּירָה שְׁלֹכֶם, וְאֵף שְׁזֵה נִרְאָה לְכֶם חֲלוּם וְכוּ', גַּם חֲלוּם מִתְגַּשֵּׁם, הָעֵקֶר זֶה תְּפִלָּה לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׁצָרִיכִים בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁכָלוֹת כָּלֵל, וְזֶה הַלְמוּד שֶׁלְמוּד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֵהָבָה שְׁיִשׁ לִי אֲלֵיכֶם, וְאַנִּי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הָעֵקֶר תִּשְׁמְרוּ עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם, וְתִבְנִינוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי: (סוּטָה י"ז) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בְּיַנְיָהֶן, וְאַמְרוּ: (יְרוּשְׁלַי בְּרַכּוֹת, פָּרָק ט', הַלְכָה ח') אִי אֲפָשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֲפָשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֲפָשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא

שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם, שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָּה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנִּיטִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁמֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדֵּר וַיֵּצֵא, ח' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אֵף שְׁדַבְּרֵתִי כְּכֹר עִם ... נְרוּ יְאִיר בְּעֵינַיִן זֶה, אִמְרֵתִי לְעוֹרֵר גַּם אוֹתָךְ, וְתִשִּׁים לֵב אֶל שׁוֹרוֹתַיִם אֵלוּ.

הֵהוּא שְׂאֵמֹר לְבָנוֹת שְׂכוּנָה וְכו', פְּשׁוּט נִתְגַּלָּה לְרֵמְאֵי וְכו', וּפְשׁוּט רַגְלֵי, לְקַח הַמּוֹן כֶּסֶף מְאֻנָּשִׁים, וְעַכְשָׁו הוּא לֹא יָכוֹל לְעֻמֵּד בְּהַתְנָאִים שֶׁהַצִּיעַ לְכֻלָּם וְכו', וְעַכְשָׁו הוּא רוֹצֵה לְתַפֵּס קְרֻבָּנוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִם יִתְנוּ לוֹ עֲשָׂרִים אֶלֶף דוּלָר מְקֻדְמָה, הוּא יָכוֹל לְבָנוֹת וִילוֹת וְכו', זֶה מֵה שֶׁהוּא מוֹכֵר, וְאִתָּה בְּעֶצְמָךְ יוֹדֵעַ שֶׁהַכֵּל שְׁקָר, וְלִכֵּן אֵל תִּתְעַסֵּק אִתּוֹ כָּלָל, בּוֹא נַחֲפָה עַד שְׂכוּנֵי נִכְסִים יִקַּח אֶת זֶה מִמֶּנּוּ, וְאֵז תּוֹכֵל לְקַנּוֹת אֶת הַכֵּל מֵהַכּוֹנֵס הַנִּכְסִים, אֲבָל עִם הָאָדָם הַהוּא שְׁלֵא יִהְיֶה לְךָ שׁוֹם עֵסֶק, כִּי הוּא פְּשׁוּט רֵמְאֵי, צְבוּעַ וְגַנָּב, תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא תִהְיֶה חֲזַק בְּלִמּוּד דִּף הַיּוֹמִי, כִּי דִף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ, כִּי ג' מ' ר' א' רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבְּעָה מִלְּאֲכֵי הַשְׁמִירָה ג' ב' רֵי אֵל, מ' יֵכָאֵל, ר' פֵּאֵל, א' ו' רֵי אֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמֵדִים דִּף גְּמָרָא, נִשְׁמְרִים מִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים, הַדִּף הַיּוֹמִי, שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת נ'. תַּעֲשֶׂה מֵה שְׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל דִּף גְּמָרָא תִלְמַד אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא,

אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, הלואי שתציית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשמב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא, ח' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תפחד זה כלום, יכול להיות זה רק התחלה של אולקוס וכו', הייתי מיצע לך ללכת אל רופא ממחה, כי אם רואים דם וכו', זה לא אומר שזה המחלה רחמנא לישזבן, ולכן שלא יכניסו אותך בלחץ, ואין לך מה לפחד כלל.

רק תשמר לא לאכל דברים מלוחים וחמוצים וחרפים וכו', וזה ילך ממך וכו', שאף אחד לא יגיד לך שזה המחלה רחמנא לישזבן.

רק חזק ואמן מאד ותאמר כל יום "יום תהלים", שממשיך כל הישועות לאדם.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'כאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי של היום שבת נ'. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על

גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתציית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תם ונשלם, שבה לאל בורא עולם!

תּשׁמג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבִיל הַנֶּעֱר, וְזֶה אֲצִלִּי יוֹתֵר מֵהַכֵּל, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י"א). כָּל הַמְקִיִּם נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאִלוֹ קַיִם עוֹלָם מְלֵא; וְאֲצִלִּי הַנֶּעֱר יוֹתֵר חָשׁוּב מֵהַכֵּל, וְאֵת הַבְּעִיָּה שֵׁישׁ הַיּוֹם עִם הַנֶּעֱר וְכוּ', זֶה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ בַּפֶּרֶט בְּעוֹלָם הַחֲרָדִי, וְלִכְּן אֵל תַּחֲשׁוּבוּ שֶׁאַצְלָנוּ זֶה הַכִּי גְרוּעַ, תְּאַמִּין לִי שֶׁאַצְלָנוּ זֶה הַכִּי טוֹב לְגַבִּי מֵה שְׁקוּרָה בַּחוּץ, אֶפְלוּ אֲצִלִּי הַכִּי חֲרָדִים, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְעוֹרֵר אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שֶׁאַתָּה בִּיתֵר עוֹ, וּבִזְכוּת זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֵא מִשְׁאַלוֹת לְבָרְךָ לְטוֹבָה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד יָקָר מֵה שְׁעוֹשִׁים לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא תַּהִיָּה חֲזָק בְּלִמּוּד דְּף הַיּוֹמִי, כִּי דְף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנֶפֶשׁ, כִּי גְמ'ר'א' רַאשֵׁי תְּבוֹת אַרְבְּעָה מְלֵאכֵי הַשְּׁמִירָה גְבֻרִיאֵל, מִיכָאֵל, רַפָּאֵל, אִוְרִיאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דְּף גְּמָרָא, נִשְׁמָרִים מִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים, הַדְּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת נ'. תַּעֲשֶׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל דְּף גְּמָרָא תִּלְמַד אֶפְלוּ בְּגֵרָסָא, אִם אֶתָּה לֹא מִבִּין, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט). לְעוֹלָם לְגֵרָס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאִי קָאָמַר; הַלּוֹאִי שֶׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אִיזֶה יְשׁוּעוֹת זֶה יִבִּיא לְךָ, וְכִלְלֵה זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּךָ, כָּל זְמַן שֶׁיְהוּדִי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאֵר יְהוּדִי יִרְאֵי שָׁמַיִם, וְלִכְּן אֵל תַּהִיָּה בְּטֵלָן וְרֵאָה מֵה לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשמד.

בעזרת השם יתברך, יום המישי לסדר ויצא, ח' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאתה מוסר את נפשך עבור הנער שלנו, וזה תקנון גדול מאד מאד על העבר שלך וכו' וכו', ואצלו יתברך זה מאד מאד חשוב כשמצילים את בני ובנות ישראל, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י"א.) כל המקימ נפש אחת מישראל כאלו קים עולם מלא; ואצלי הנער יותר חשוב מהכל, ואת הבעיה שיש היום עם הנער וכו', זה בכל העולם כלו בפרט בעולם החרדי, ולכן אל תחשבו שאצלנו זה הכי גרוע, תאמין לי שאצלנו זה הכי טוב לגבי מה שקורה בחוץ, אפלו אצל הכי חרדים, עם כל זאת אני מעורר אותך שתראה להכניס את עצמך ביתר שאת עז, ובזכות זה הקדוש ברוך הוא ימלא משאלות לך לטובה, כי אצלו יתברך מאד מאד יקר מה שעושים לנשמות ישראל.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי גמ'ר'א' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדף היומי של היום שבת נ'. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלאו שתיצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בדיקה, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני

מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכֵּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשמה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' פֶּסֶל הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַכֹּל טוֹב וַיִּפֶּה, אֲבָל כָּל זְמַן שִׁישׁ מַחֲשָׁב שֶׁמַּחְבֵּר לְאִינְטֵרְנֵט שְׂיִכּוּלִים לְהִסְתַּפֵּל שָׁמָּה כָּל הַזְּבֵל בַּעוֹלָם, שְׂקוּץ, תַּעוּב, עָרוּם וְזוּהוּם וְכו' וְכו', זֶה נִסְיוֹן מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְטַבֵּל בְּמִקְוֵה עִם שַׁרְץ בֵּיד וְכו', וְלִכֵּן רִצִּיתִי מְאֹד שֶׁתְּרַחֲיקוּ מִרְשׁוּתְכֶם כָּל מֵינֵי מַחֲשָׁבִים (מְכַשְׁפִּים) שֶׁמַּחְבְּרִים אֶל אִינְטֵרְנֵט, וְעַל יְדֵי זֶה נֶכּוֹן לְבַכֵּם יִהְיֶה בְּטוּחַ שֶׁהִלְדִּים יִהְיוּ קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים בַּקְּדֻשָּׁת הַבְּרִית, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקַלּוֹת, כִּי הַנֶּעֶר הַיּוֹם בְּסַכְּנָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

... גֵּרוּ יֵאִיר נָא וְנָא תִהְיֶה חֲזַק בְּלִמּוּד דָּךְ הַיּוֹמִי, כִּי דָךְ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׂמִירָה לְנַפְשׁ, כִּי גִ'מ'ר'א' רֵאשִׁי תְבוֹת אַרְבַּעָה מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה גִ'בְּרִיאֵל, מִיכָאֵל, ר'פָּאֵל, אִוְרִיאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמֵדִים דָּךְ גְּמָרָא, נִשְׁמְרִים מִכָּל מֵינֵי מִזִּיקִים, הַדָּךְ הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבָּת נ'. תַּעֲשֶׂה מֶה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל דָּךְ גְּמָרָא תִלְמַד אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, אִם אַתָּה לֹא מִבִּין, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לַעוֹלָם לְגֵרְסָא אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר; הַלּוֹאֵי שֶׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אִיזְהָ יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לְךָ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ, כָּל זְמַן שִׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכו', יִשְׁאָר יִהְיֶה יֵרָא שְׂמִים, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֵלָן וְרֵאָה מֶה לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי

מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּשְׁמוּרָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶל הַתַּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... שִׁיחֵיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתַחֲיוּ בְיַחַד בְּאַהֲבָה וְהַכְנָה הַדְּרִית.

..... תַּחֲיָה, אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְקָלוֹת, וְתַחֲיָה תַחֲיָה רְגִילָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מִסְּגָל לְלִדָּה קְלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ: (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטָּבֵעַ; וְלִכְן טוֹב שֶׁתֵּאמְרוּ בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לִוְרִיא אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְגָּא מִבְּרֶסְלַב, רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלַב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זֹכֵרֶת, תַּחֲיָה רְגִילָה לֹמֵר אֶת זֶה מְדִי פֶעַם, וְאַחַר כֵּן תֵּאמְרוּ אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֵרְאִי שְׁתוֹלִידֵי בְקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אֲבִי שְׁבַשְׁמַיִם, שֶׁבְזָכוֹת הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְכָּרְתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזָכוֹת צְדִיקְתֶּם וְתוֹרַתְם וּמִסִּירוֹת נִפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֵךְ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאַיְבָרָיו, וְאַזְכֶּה לְעַבֵּר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה

להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניה, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה י"י צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון.

... נרו יאיר נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדף היומי של היום שבת נ'. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

תשמז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא, ה' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

רציתי מאוד מאוד שתעשה כל מה שביקלתך קדם לעשות את העציצים בהכניסה של המקוה נשים, כדי שיהיה יותר מכבד וכו', זה שרצית לשבר את האספלט וכו', אף שזה תכנית יפה, אבל לעת עתה אין לנו שום תקציב לזה, כי אנחנו בצמצום מאוד גדול, ואני מקנה להקדוש ברוך הוא שסוף כל סוף נזכה לבנות מקוה חדשה ומפארת, אבל לעת עתה מה שיכולים ליפות יותר מבחוץ עם מינימום הוצאות, זה טוב מאוד, כי פשוט אנחנו מסובכים בהרבה חובות.

יש לי שדוף טוב עבור בתך תחיה, בחור מאד מאד מצין, רק תודיע לי אם אתם מענינים בזה.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי של היום שבת נ'. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשמה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא, ח' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו להתחזק יחד ולהשתדל מאד להבין אחד את השני ולכבד אחד את השני, והקדוש ברוך הוא יתן לך הצלחה בחייכם.

נא ונא תחזיקו מעמד ולא להשכר משום דבר, אל תעשו שום מאמץ רק תפלה, ותשמחו עם הילדים שנתן לכם הקדוש ברוך הוא, כי זה המתנה הכי יפה, ואם יהיה ברצונו יתברך לתת עוד, יתן לכם, רק לא לעשות שום פעולות גשמיות וכו' וכו'.

בענין לנסע לקנדה, לדעתי כדאי רק אחר חג הפסח, כי עכשו בימות

הַחֲרֹף יִהְיֶה שְׁלָגִים וְקָר עֵז וְכוּ', רַק תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְפָּשֵׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

... נְרוּ יְאִיר נָא וְנָא תִהְיֶה חֲזֵק בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ, כִּי ג'מ'ר'א' רֵאשִׁי תְבוֹת אַרְבַּעַה מְלֶאכִי הַשְּׁמִירָה ג'בְּרִיאֵל, מ'יכָאֵל, ר'פָּאֵל, א'וֹרִיאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דָּף גְּמָרָא, נְשֻׁמְרִים מְכַל מִינֵי מְזִיקִים, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁכַת נ'. תַּעֲשֶׂה מַה שְׁתַּעֲשֶׂה, אָבֵל דָּף גְּמָרָא תִלְמַד אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, אִם אַתָּה לֹא מִבִּין, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט). לְעוֹלָם לְגַרְסַי אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזָה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ, וְכָלֵל זֶה תִּקַּח בְּיַדְךָ, כֹּל זְמַן שְׁיִהוּדֵי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאֵר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכְּנָן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָן וְרֵאָה מַה לְפָנֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁמ"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דְּעֵי לָךְ מַה שְׁתַּפְּלוֹת פּוֹעֲלוֹת, שׁוֹם דְּכַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְלִכְּנָן תִּמְשִׁיכֵי לְהִתְפַּלֵּל אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִרְאֵי נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, יֵשׁ קִנְטֵרְס "מְצִיאַת הַזּוּג", תֵּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלוֹת הַמוֹבָאוֹת שֵׁם, וְתִרְאֵי נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן תִּקְיָמִי כֹל מַה שְׁנֵאמַר שֵׁם, כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אָמְרוּ אֶת הַתְּפִלוֹת הַמוֹבָאוֹת שֵׁם אַרְבַּעִים יוֹם, וְכִשְׁנִגְמַר מְצִאוּ אֶת זְוֹגָם, אַזִּי אֲנִי מְקוּהָ שְׁגַם אֶצְלָךְ יִהְיֶה כְּכָה, רַק אֵל תִּכְנָסִי בְּלַחֲץ, מֵאַחַר

שאת אומרת שאת לא ברננית, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליחי בחייה, העקר לא להיות שבורה, כי אם את מקרבת אל רבנו ז"ל את צריכה לדעת מה שאמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פ"ט) שהצדיק הוא השדכן, וכן מובא (תני-מוהר"ן, סימן פ"ד) שרבנו ז"ל שאל מה יהיה פרנסתי? ואמרו לי שאהיה שדכן, ולכן בודאי מאחר שאת מקרבת אליו, הוא ידאג לך לשדוך, רק תהיי שמחה ועליזה ולא להשבר משום דבר בעולם, כי יש נשמות שעד שמזוגים אותם יחד לוקח הרבה זמן וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שמספיק חכית, ועכשו תמצאי את בן זוגך בסימן טוב ובמזל טוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשנ.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר ויצא, ח' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתתחתן בסימן טוב ובמזל טוב, ותשתדלו שיהיה ביניכם תמיד שלום ואהבה והבנה הדדית, והשכינה ישרה אצלכם. הטבעת של הקדושין מכרח להיות של כסף דיקא, ויש בזה סוד נפלא.

כל יום מסגל לעשות בו חתונה, ואף שיש מנהגים בזה וכו', זה בכה וזה בכה וכו', אבל חקמינו הקדושים אמרו (פסחים ק"י:) כללא דמלתא כל דקפיד קפדי בהדיה וכל דלא קפיד לא קפדי בהדיה ומיהו למיחש מבעי; ואף ששם מדבר מזוגות וכו', עם כל זאת מובא בספרים שזה תלוי באדם איך שהוא מקפיד בדבר וכו', והיות שהדור היום כל כך פרוץ, לא צריכים לחכות או לברר איזה יום וכו', אלא כדאי להתחתן מה שיותר מהר, כי כך

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא עב:) עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים ט) "יִרְאֵת הַיְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד" אָמַר רַבִּי חֲנִינְא, זֶה הַלּוֹמֵד תּוֹרָה בְּטְהָרָה מֵאֵי הִיא? נוֹשָׂא אִשָּׁה וְאַחַר כֵּךְ לּוֹמֵד תּוֹרָה; וְלָכֵן כָּל יוֹם הוּא יוֹם סְגֻלָּה לְהִתְחַתֵּן בָּהּ, הָעֶקֶר לְהִיּוֹת אָדָם הַשְּׁלֵם מֵהַשְּׁיֹתֵר מֵהָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁנֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵת הַסְּגֻלָּה הַזֶּה שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדָקָה, חֵלֶק ב', סִימָן י"ד) יֵשׁ תְּפִלוֹת שְׂאֵינָם נִתְקַבְּלִים לְמַעַלָּה אֲלָא עַד שְׁנוֹתַיִם כָּל כֵּךְ מַעוֹת לְצְדָקָה כְּפִי מִסְפָּר הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה הַשֵּׁיף לְזֶה הַדְּבַר, לְמִשָּׁל כְּשֶׁמִּתְפַּלֵּל אֱלוֹ הַתְּבוֹת "תָּן לִי בְּנִים", צָרִיף לְתָן צְדָקָה כְּמִסְפָּר אוֹתִיּוֹת "תָּן לִי בְּנִים"; זֶה שֵׁיף עַל כָּל דְּבַר, כְּגוֹן "תָּן לִי פְּרֻנְסָה" "תָּן לִי בְּרִיאוֹת" "תָּן לִי זִוּוּג" שְׂיִתָּן צְדָקָה כְּמִסְפָּר זֶה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנוֹזְכָה לְקִיָּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, אֲשֶׁר רַק זֶה נִקְרָא הַהֲתַקְרָבוֹת אֱלֹוֵי, כְּמוֹ שְׂאֵמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קכ"ג) הָעֶקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשֵּׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבִדוֹר, וְלִקְבֵּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֵאמַר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קִטָּן וְדְבַר גְּדוֹל. וְלְבִלִּי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יְמִין וּשְׂמָאל, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (סְפָרֵי, פְּרַשְׁת שׁוֹפְטִים) 'אֶפְלוּ אוֹמַר לְךָ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין תַּצִּיַּת אוֹתוֹ, וְלֵהֲשַׁלִּיף מֵאֲתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלַק דַּעַתוֹ כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שְׁכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מִהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדוֹר. וְכֵל זְמַן שְׁנֹשָׂא

אָצלו שׁוּם שְׂכַל עֲצֻמוֹ, אִינּוּ בְשִׁלְמוֹת, וְאִינּוּ מְקַשֵּׁר לְהִצְדִּיק; כִּי הָעֶקֶר לְבַטֵּל אֶת שְׂכָלוֹ הַמְדַמָּה וְהַבְדּוּי לְגַמְרִי, וְלִצִּיַּת אֶת הִצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְקַרְבוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיֵהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשוב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶלּוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהֵנָּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים בְּשַׁבַּת חֲדָשׁ, וְעֵלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת כָּל הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, אֲשֶׁר כָּל דְּקָה וּשְׁנִיָּה שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחַ בְּשַׁבַּת, עַל יְדֵי זֶה הוּא עוֹלָה וְנִתְעַלָּה מֵעֵלָה מֵעֵלָה, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית) עֲנֵג שַׁבַּת כְּאֵלֶּף תַּעֲנִיּוֹת, וְצָרִיכִים לְשִׂמְחָה וְלִהְתַּעֲנֵג כָּל הַשַּׁבָּת, וְהַסֵּמֶף מ"ם מְנִסָּה לְשִׁבְרָ אֶת הָאָדָם דִּיקָא בְּעָרֵב שַׁבַּת, וְשִׁיְהִיָּה מְרִיבוֹת בְּבֵית, כְּדִי שְׂכַל הַשַּׁבָּת יִהְיֶה שְׁבוּר וְעֲצוּב וּמְדַכָּא וְכוּ', וּמוֹכָא מִהַגְּאוֹן הַחִיד"א זי"ע (בְּסִפְרוֹ "עֲבוּדַת הַקְדָּשׁ", מוֹרָה בְּאַצְבָּע, אוֹת ק"מ) "בְּעָרֵב שַׁבַּת בְּעֵלוֹת הַמְנַחָה הוּא עֵת מְסַכֵּן לְמַחְלַקַת בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וּמְשִׁרְתֵּיו וְכוּ', וְהַסֵּטְרָא אַחְרָא טוֹרַח מְאֹד לְסַכְסֵף וּלְחַרְחֹר רִיב וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל אִישׁ יֵרָא הַשֵּׁם יִכְף אֶת יָצְרוֹ, וְיִמְנַע מִכָּל הַקְּפָדָה וְכַעַס וּמַחְלַקַת, וְאֶדְרָבָה יֵאִיר פְּנִיּוֹ לְבִקְשׁ שְׁלוֹם", עֵינֵן שָׁם, וְאָמְרוּ: (גִּטִּין נ"ב.) "הִנְהוּ בִי תְרִי דְאֶגְרִי בְּהוּ שְׁטֵן דְּכָל בִּי שְׁמִשִּׁי הוּוּ קָא מְנַצּוּ בְּהַדִּי הַדְּדִי, אִיקְלַע רַבִּי מֵאִיר לְהִתֵּם עַכְבִּינְהוּ תִלְתָּא בִּי שְׁמִשִּׁי עַד דְּעֵבַד לְהוּ שְׁלֵמָא, שְׁמַעְיָה דְקָאֵמַר וּוִי דְאֶפְקִיָּה רַבִּי מֵאִיר לְהִהוּא גְבֵרָא מִבֵּיתִיָּה"; הֵרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְשִׁמְרָ כְּבוֹר בְּעָרֵב שַׁבַּת שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם מְרִיבוֹת אוֹ וּכְוֹחִים עִם אֶף אַחְדָּה, וּמִכָּל שְׁכֵן עִם אִשְׁתּוֹ וְיִלְדֵיו וְכוּ', וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִתְאָזֵר בְּמַדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְתִהְיֶה כָּל הַשַּׁבָּת רַק שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, וּרְבִנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נ"ז) אֲכִילַת שַׁבַּת הוּא כְּלָה

קִדְשׁ כְּלָה אֱלֻקוֹת, וְזָכַר גַּם זָכַר בְּזָה שֶׁתִּשְׁמַח כָּל הַשַּׁבָּת, וְתִלְךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, וְהַעֲקָר נִסְיוֹן יִהְיֶה לָךְ בְּעִנְיַן כַּעַס וְעֲצָבָנוּת וְכו', שְׂיִכְנִיס בְּךָ הַסְּמ"ךְ מ"ם לְשִׁבְרֵי אוֹתָךְ מְאֹד, וְלִכְּן תִּהְיֶה חֲכָם הַרוּאֵה אֶת הַנּוֹלָד, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצֻמָּךְ מְאֹד מְאֹד כָּל הַשַּׁבָּת לֹא לְהִיּוֹת עֲצָבָנִי, וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם בְּקִרְתָּ עַל אֲשֶׁתְךָ וְכו', וְכֵן רַק לְשִׁמַּח אוֹתָהּ וְכו', וְלִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל הַיְלָדִים לֹא לְהַשְׁפִּיל אוֹתָם, וְלֹא לְקַרְא אוֹתָם שְׁמוֹת, וְאִז תִּרְאֶה אֵיזָה טַעַם גַּן עֲדָן יִהְיֶה לָךְ בַּשַּׁבָּת, וְאִף שְׂזִיחָה נִרְאֶה כְּדַבְרִים פְּשוּטִים, אֲצַל רַבְּנֵי ז"ל הֵיךְ דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י"ז) צָרִיךְ לְהִזְהַר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ וְטוֹב לֵב בַּשַּׁבָּת, כִּי מַעֲלַת וּקְדוּשַׁת שַׁבָּת גְּדוּלָה וִיקָרָה מְאֹד, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה שְׂיִתְלַהֵב לְבוֹ לְקַבֵּל שַׁבָּת בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה וְעֲצוּמָה מְאֹד, וְלִכְּן אַל תִּקַּח אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ בְּקִלּוֹת, אֲלֵא דַע לָךְ שְׂעַכְשׂוּ בַּשַּׁבָּת יֵשׁ לָךְ הַזְדַּמְנוּת שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַקְבֵּל אֶת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע שְׂצָרִיכִים הֵרְבָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בַּשַּׁבָּת קִדְשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מִה יְכוּלִים לַפְעֵל עַל יְדֵי שְׂמִיחַת הַשַּׁבָּת, הָיוּ תְּמִיד שְׂמִיחִים וְעֹלִיזִים, וּמִחֲמַת שֶׁהַסְּמ"ךְ מ"ם שׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם, וּמְכַנֵּס בּוֹ קְרִירוֹת וְכו', וּסְפִקוֹת וְכו', הָאִם בְּזָה שְׂאֲנִי אֶהְיֶה שְׂמִיחַ בַּשַּׁבָּת יוֹעִיל לִי? בְּזָה הוּא תּוֹפֵס אוֹתוֹ בְּמַלְכָּת שְׁלוֹ וְכו', וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִה שֶׁתּוּכַל לְהִיּוֹת רְגוּעַ בַּשַּׁבָּת, וְלֹא לְהִכְנִס בְּעֲצָבִים, רַק לְשִׂמַּח וּלְהַשְׁרוֹת שְׂמִיחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת בַּשַּׁבָּת, וְאִז דִּיקָא עַל יְדֵי זֶה תִּזְכֶּה שְׂיֵאִיר עֲלֶיךָ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצוּמוֹ, וְתִרְגִּישׁ כָּל מִינֵי עֲרֻבוֹת וְנַעֲמֻמוֹת בְּחַיָּה.

תִּרְאֶה לְקַחַת אֶת הַבְּנִים שְׁלָךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְשְׂיִשְׁבוּ עַל יְדֶךָ, וְזֶה מַעֲקַר הַחֲנוּךְ שֶׁהָאָבָא צָרִיךְ לְהַחְזִיק אֶת הַבְּנִים אֲצֻלוֹ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת מִגִּיל שְׁבַע, כְּדֵי שְׂיַעֲנֶה אֲמֵן יִהְיֶה שְׂמִיחָה רַבָּה וְכו', וּגְדֹל הַשְּׂכָר שְׂמַקְבָּלִים עַל זֶה, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא לְתַת לָהֶם לְהִיּוֹת בְּחוּץ בַּעַת הַתְּפִלָּה, וְזֶה מַעֲקַר הַחֲנוּךְ שֶׁהַיְלָדִים יִשְׁבוּ עַל יַד הָאָבָא.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם

תשנג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויצא, ט' כסלו התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתשתדלי לקבל את השבת בשמחה עצומה, אשר רבנו ז"ל הזהירנו על זה ביותר, ואמרו חכמינו הקדושים: (ירושלמי ברכות, פרק ב', הלכה ח') "ברכת הוי"ה היא תעשיר", זו ברכת שבת; כי בזכות שבת יכולים להיות עשיר, אבל זה תלוי כפי השמחה שיש בשבת, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קי"ח). כל המענג את השבת נותנים לו נחלה בלי מצרים, ולכן תשתדלי מאד מאד כל השבת להיות רק בשמחה, ושלא יהיה שום צעקות ומריבות בבית, כי הסמ"ך מ"ם אורב על זה מאד מאד להפר את השלום בית דיקא בשבת, ומכל דבר קטן הוא עושה דבר גדול וכו' וכו', כדי לערב את תענוג שבת, ולכן תהיי פקחית ותשתדלי מאד לשמר על שמחה בשבת, ושיהיה לך סבלנות עם הילדים, ותשתדלי מאד שהבנים ילכו עם האבא לבית הכנסת, ואת הבנות תשמרי שלא יסתובבו סתם ככה על הרחובות, אז תרוי רב נחת דקדושה מילדיך.

נא ונא ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז במדת החסד, ואין עוד חסד יותר גדול מזה שתתאזרי במדת הסבלנות, שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש: (אבות, פרק ה') "לפום צערא אגרא", ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

את צריכה לשמר מאד מאד מלשמע איזה רע על קהלתנו הקדושה, שהיא חממה של אמונה וכו', כי הסמ"ך מ"ם יש לו את התרגילים שלו, ולוקח נשים שהן חלשות וכו', ומסית ומדיח אותן נגד קהלתנו הקדושה, שהיא קהלה פתוחה, קהלה שקופה, כל אחד יכול לבוא ולראות מה קורה בקהלתנו, אנחנו לא סגורים ולא מעלימים שום דבר מאף אחד וכו', אדרבה אנחנו גאים עם הקהלה הקדושה שלנו, רק הסמ"ך מ"ם הרשע מסית ומדיח נגד קהלתנו, ומכניס בין הנשים אשה אחת שתדבר נגד קהלתנו וכו', וצריכים לדעת שזה קלפת עמלק שמקרר את האדם מהקדושה, אשרי האשה שמתרחקת מאשה כזו שמדברת נגד קהלתנו הקדושה, והיא היא השליחה של הסמ"ך מ"ם הרשע ימח שמו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

תשנד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויצא, ט' כסלו התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידיו ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכונתו תמיד

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתתחזקו ביתר שאת ביתר עז באהבה, אחוה ורעות, שזה ממתיק כל הדינים מעם ישראל, כי כך מובא (זהר חדש נח) אם יהיה בית הכנסת אחד שיחזיקו את עצמם ביחד, יכולים להביא את הגאולה, ולכן רציתי מאד מאד שזה יהיה הבית הכנסת שלנו, שתהלה לאל, אין אצלנו את הגזענות הארורה, שהסמ"ך מ"ם ימח שמו מכניס בין עם ישראל, שיהיה מחלקת ופרודים וגזענות וכו' וכו', שבשביל זה בא כל המלחמות.

וידוע שמוהרנ"ת ז"ל היה תמיד אומר לאנשי שלומנו, את כלם רבנו

ז"ל יכול לקבל, אָבֵל לא בעל מחלקת ומחַרְחַר ריב ומדון, והפֵּלֵל הִזָּה הִזָּה ידוע בין אנשי שלומנו בכל הדורות, כי מי שעושה בקרת על זה ועל זה וכו', אינו אלא שליח מהסמ"ך מ"ם ימח שמו, שרוצה רק שיהיה פְּרֹוֹדִים בין נשמות ישראל, ולכן כל השבוע הִזָּה ראינו את הנסים והנפלאות שעשה אתנו הקדוש ברוך הוא, שהפֵּלֵשְׁתִּים האַרְוִרִים ירו למעלה מאֵלֶף וחמש מאות טילים וכו', והיה נסים ונפלאות מאד מאד למעלה מדָרְךָ הַטָּבֵע, כי אוי ואבוי אם זה היה מתפוצץ על מבנים מלאים דירים וכו', איזה קטסטרופה זה היה יכול להיות וכו', ומי יודע אם לא החסד והאהבה שהכנסתי בקהלתנו הקדושה, שזה עזר להציל את נשמות ישראל מכל רע.

ולכן באתי לבקש את כל אחד מאנשי שלומנו היקרים, תמשיכו לעשות חסד אחד עם השני, ותמסרו את נפשכם לעזר לי להרחיב את הפעולות בקהלתנו הקדושה, למען טובת הרבים, וכשבאים אורחים צריכים לקרב אותם בקרוב גדול מאד, כי זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, כי אין עוד דבר שעושה יחוד בכל העולמות, כמו היחוד הזה שיוצא מנשמות ישראל שמאחדים יחד, והולך לי בחיים שבקהלתנו הקדושה יהיה שרוי רק שלום ואהבה, ואיש את רעהו יאמר חזק, הלואי שאזכה לראות את זה במו עיני, כי זה חלקי מכל עמלי.

המאחל לכם שבת שלום

תשנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויצא, ט' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אל תפחדו הכל יעבר בקלות, רק לא להכניס בלחץ, אם תוכלו עוד להספיק לנסע בעת הצורך לבית חולים לניאדו, מה טוב ומה נעים, ואם כבר לא תספיקו, אז יכולים להוליד בפוריה.

הַעֲקָר לֹא לִפְחָד כִּי הַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתוֹלִידֵי בְקָלוֹת מְאֹד, רַק לֹא לְהַכְנִס בְּלִחְץ זֶה הַדְּחָק.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לָךְ סְבֻלָּנוֹת וְתֵרָאֵי אִיךָ שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקָלוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

תּשׁנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּיטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז' וְסִימָן ס"ח) שֶׁעֲקָר הַשְּׁלָמוֹת שֶׁל הַצְּדִיק שְׂיִהְיֶה לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, הֵינּוּ מֵצַד אֶחָד שֶׁהוּא יִהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא יִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כְּרַגַע, וּמֵצַד שְׁנֵי צָרִיף לְרֹדֶת לְהִכִּי יְרוּד וּפְחוֹת וּלְהִבִּין גַּם אוֹתוֹ, וְיוּכַל לְשַׁחַק אֹתוֹ עַד שְׂיוֹצִיא אוֹתוֹ מִשְׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתָּיו, וְזֶה הִיָּה רַק רַבֵּנוּ ז"ל יָכוֹל, כִּי מֵרַב עֲמָקוֹ וּגְבָהוֹ וּגְדָלוֹ בְּהַשְׁגָּתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁעַלָּה מַעַלָּה מַעַלָּה בְּמָקוֹם שֶׁעֲדִין אֵף אֶחָד לֹא עָלָה וְכוּ', וְלִכֵּן יָכַל לְרֹדֶת לְעַמְקֵי עֲמָקִים בְּשְׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתָּיו וְכוּ', וְכוּ', אִיפֹה שֶׁהִכִּי גְרוּעִים מִנְּחִים וְכוּ', וְזֶה מְצִיאוֹת, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ שְׂאִין צְדִיק בְּעוֹלָם שֶׁיָּכוֹל לְרֹדֶת אֶל הִכִּי יְרוּדִים וּפְחוֹתִים שְׂמֻנְחִים בְּמִקְוֹמוֹת הַמְּגַנִּים וְהַמְּלַכְלָכִים וְהַמְּזוּהָמִים וְכוּ', וְיִהְיֶה לוֹ שְׂפָה אֱלִיָּהֶם, וְיוּכַל לְהַגְבִּיֵה אוֹתָם וּלְהַחֲזִיר אוֹתָם עַד רוּם גְּבֵהֵי מְרוֹמִים וְכוּ', וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל בְּפֵרוּשׁ: (תִּי-מוֹהֲר"ן, סִימָן ש"י) "כְּמָה צָלַם אֱלָקִים הָיוּ מִנְּחִים בְּרַפֶּשׁ, שְׂאֵנֵי הוֹצֵאֲתִים מִהַרְפֶּשׁ וְהִטִּיט שְׁהָיוּ שָׁם, וְעַל יְדֵי נִתְקַרְבוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּהַתְקַרְבוֹת כְּזֹה, שְׂאִין לָהֶם לְהַתְבַּיֵּשׁ מֵצְדִיקִים גְּדוֹלִים וְכוּ', כִּי נִרְאָה בְּחוּשׁ שֶׁהַמְתַּקְרָבִים אֵלַי נִשְׁתַּנָּה פְּנֵיהֶם, וְכֹא עֲלִיָּהֶם פְּנִים שֶׁל יְהוּדֵי בְּחִינַת 'צָלַם אֱלָקִים'. הֵלֵא יֵשׁ אֲצֵלֵי אֲנָשִׁים, שְׂאֵינִי יוֹדֵעַ אִם הַשְּׂאוֹל תַּחְתִּית הִיָּה דֵי לָהֶם, כִּי גַם הַשְּׂאוֹל תַּחְתִּית הִיָּה קֶטֶן לְפְנֵיהֶם, שְׂאֵם

הִיָּה אֶפְשָׁר לָהֶם לַחְתּוֹר תַּחַת הַשְּׂאוּל תַּחְתִּית הָיוּ חוֹתְרִים, וְעַל יְדֵי נִתְקַרְבוּ וְכוּ'; וְאֵת הַכַּח הַזֶּה מָסַר רַבְּנוּ ז"ל לְתַלְמִידוֹ מוֹהֲרַנְת"ו ז"ל, שֶׁהוּא יְכַל לְרַדֵּת אֶל עֵמֶק בּוֹר וְדוֹת, לַחֲזֹק וְלַעֲוֹד וּלְשִׂמְחָה אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי רַק הוּא הֵבִיִן אֶת רַבְּנוּ ז"ל שֶׁכָּל עֲנִיָּנוּ הוּא רַק הַתְּחִזְקוֹת, לַחֲזֹק אֶת כָּל הַשְּׁבוּרֵי לֵב, הַנִּדְכָּאִים שְׁבוּרִים וְרִצּוּצִים מְרַב עֲוֹנוֹתֵיהֶם וְכוּ', וְעַל קֵטֵב זֶה נִבְנָה כָּל סִפְרֵי הַ"לְקוּטֵי הַלְכוֹת", שֶׁהוּא יָרַד אֶל סוֹף דַּעְתּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהֶעֱקַר לְרַדֵּת אֶל הַפְּחוּתִים וְהִירוּדִים וְהַנְּפֹלִים וְהַמְשֻׁלְכִים בְּעֲוֹנוֹת חַמּוּרִים וְכוּ', לְהוֹצִיאֵם מִשְׁמָה, וְלִהְגִּבְיָה אוֹתָם וְלִהְחַזִּירָם אֶל אֲמַתּוֹת מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדַמְתִּי לָךְ אֶת הַהַקְדָּמָה הַזֹּה, כְּדֵי שֶׁתְּבִיִן הֵיטֵב יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרַסְלָב, הִיָּה בֵּין אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַמוֹן תַּלְמִידִים בְּעֲלֵי מְדַרְגָּה נִשְׁגָּבָה מְאֹד, וְאֶחָד מֵהֶם רַבִּי אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן מְטוּלֵטְשִׁין ז"ל, שֶׁחֲבַר כַּמָּה סִפְרִים עֲמֻקִּים, כַּגּוֹן סִפֵּר "בְּאוֹר הַלְקוּטִים" פְּרוּשׁ עֲמֻק עַל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", וְכֵן פְּרוּשׁ עַל הַ"סִפְרוֹ-מַעֲשִׂוֹת", וְעוֹד נִשְׂאָר מִמֵּנוּ הַמוֹן כְּתִבִּי יָד שֶׁנֶּאֱבָדוּ בְּעִיר הָעֵתִיקָה בְּעַת הַגּוֹלָה שֶׁהִגְלוּ הִירוּדִים יִמַּח שְׁמֵם אֶת תּוֹשְׁבֵי הָעִיר הָעֵתִיקָה, עִם כָּל זֹאת מָה שֵׁיִשׁ לָנוּ מִמֵּנוּ, הֵם סִפְרִים עֲמֻקִּים מְאֹד, כַּגּוֹן הַ"בְּאוֹר הַלְקוּטִים", שֶׁהוּא מְבָאָר מִיָּנִיָּה וְכִיָּה וְכוּ', אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעֻמְקוֹת גְּדוֹל, אֲבָל זֶה לֹא אוֹמֵר שֶׁזֶה סוֹף פְּסוּק וְכוּ', כִּי דְבַר רַבְּנוּ ז"ל הוּא לְרַדֵּת אֶל הַכִּי יְרוּדִים וְנְפֹלִים, וְלִהְגִּבְיָהם מִהַשְּׂאוּל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתּוֹ, כַּמוֹכָא בְּדְבָרָיו ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י"ד) אִי אֶפְשָׁר לְקַרֵּב אֶת הַגְּרִים עִם בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה אֲלֵא עַל יְדֵי תוֹרָה, כַּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (מְשַׁלִּי ח) "יְפֹצֵוּ מַעְיִנְתֶיךָ חוּצָה", שֶׁצְּרִיךְ לְהִשְׁקוֹת אוֹתָם שֶׁהֵם מִבְּחוּץ, לְהוֹדִיעַ לָהֶם הַדְרָךְ יִלְכוּ בָּהּ, וְזֵהוּ: (וְרַמְיָהוּ ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכָא מִצִּיעָא פ"ח.) אֵלוּ שֶׁמְקַרְבִּים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְזֵהוּ נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזוּלוֹתָא דְגְלוּתָא, כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁנִּפְלוּ כָּל כֶּף וְכוּ', שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְקַרְבָּם אֲלֵא עַל יְדֵי תוֹרָה, וְזֵה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי מוֹהֲרַנְת"ו ז"ל, שֶׁרָמַז עָלָיו (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה') שֶׁהִמְגִּיב אֶרֶץ יְכוּלִים לְעַצֵּר מִתְּבַעֲרַת תְּאוֹת נְאוּף, כִּי יֵשׁ לָהֶם דְּבוּרִים כְּשֵׁרִים לְהַחֲיוֹת וּלְהַשִּׁיב אֶת הַנְּשֻׁמוֹת הַנְּפֹלוֹת, כִּי יֵשׁ נִשְׁמוֹת שֶׁנִּפְלוּ שֶׁצְּרִיכִים לְהַחֲיוֹת וּלְהַשִּׁיב אוֹתָם בְּכָל מִיָּנִי מְטַעְמִים הַמְשִׁיבִים אֶת הַנֶּפֶשׁ

וכו', עיין שם, וְזֶה נֶעֱשֶׂה רק על ידי דרכו של מוהרנ"ת ז"ל, לא כן אלו שְׁלוֹמֵדִים בְּעֵמֶק הַפְּשֻׁט וְכוּ', הֵם לֹא יְכוּלִים לְדַרְת לְהַמּוֹן עִם וְכוּ'.

וְהִנֵּה רַבֵּי אַבְרָהָם בֶּן רַבֵּי נַחֲמָן ז"ל חָבַר אֶת פְּרוּשׁוֹ עַל ה"לְקוּטֵי מוהר"ן", בְּסִפְרוֹ "בְּאוּר הַלְקוּטִים", וְחָלַק אֶחָד מִפְּרוּשׁוֹ בַּתּוֹרָה "וַיְהִי נָא פִי שְׁנַיִם בְּרוּחֶךָ" (לְקוּטֵי-מוהר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ו) נִקְרָא בְּשֵׁם "אַמּוּנָה וַיְדִיעָה רוּחַנִיּוֹת", וְכוּתֵב שֶׁם בְּזֶה הַלְשׁוֹן: וְלִרְב עֵמֶק וְדַקּוֹת וְהַפְּלֵאָת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי בַּחֲדָר הַזֶּה, יִרְאֵתִי וְנִפְחָדְתִּי פֶּן יִהְרְסוּ הַקּוּרָאִים וְהַמְעֵינִים בּוֹ לְדָרֵשׁ וְלַחְקֹר עַל יְדֵי זֶה גַם בַּמְּפֵלֵא וּמִכֶּסֶה לְכֹל אָדָם יוֹתֵר מִגְּבוּל דַּעְתּוֹ, אֲצַלְתִּי וַיְחַדְתִּי אוֹתוֹ לְהִיּוֹת לְחַבּוּר וְסִפֵּר בְּפָנַי עֲצָמוֹ, וְלִמְשַׁמֵּרֵת מְדוּר לְדוּר, לְבַל יִתְגַּלֶּה וַיִּנְתֵּן לְדָפוּס עַד כִּי יָבוֹא שִׁילָה; עֵינַי שָׁם, וְזֶה נִמְצָא בְּכַתֵּב יָד וְגַם לִי יֵשׁ הַעֲתָק מִזֶּה, אֲבָל הַהִכְרַח לֹמַר אֶת הָאֱמֶת כְּפִי שְׁאֵנִי מִכִּיר אֶת הַדּוּר הַזֶּה, וּמָה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים וְכוּ', וְאַפְלוֹ עַל שְׂאָר אַבְרָכִים וְכוּ', לֹא הִיָּה צְרִיךְ רַבֵּי אַבְרָהָם בֶּן רַבֵּי נַחֲמָן ז"ל כָּל כֶּךָ לִירָא וְלִפְחָד פֶּן יִהְרְסוּ הַקּוּרָאִים וְהַמְעֵינִים בּוֹ וְכוּ', רַבָּם כְּכֹלֵם לֹא מְבִינִים מִמִּילָא מָה שֶׁכָּתוּב שָׁם, וְזֶה אֲצַלֵּם כְּסִפֵּר הַחֲתוּם, וַיֵּשׁ מִסְפִּיק סְפָרִים מִסְפָּרֵי קַבְלָה שֶׁנִּדְפְּסוּ בְּעֵמֶק וּבְעַמְקוֹת עֲצוּמָה, כְּגוֹן "מְגַלֶּה עֲמֻקּוֹת", "בְּרִית כְּהֵנֵת עוֹלָם" וְכוּ' וְכוּ', שֶׁהֵם סְפָרִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים, אֲבָל מִי שֶׁלֹּא אוֹחֵז בְּזֶה, לֹא מוֹצֵא אֶת יְדָיו וְרַגְלָיו בָּהֶם.

הַכֹּלל שְׁעָקֹר הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא הֵן לְדָרֵי מַעְלָה, לְהִירָאוֹת לָהֶם שְׁעַדִּין לֹא יוֹדְעִים כְּלוּם בִּידִיעַת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוֹ, וְכִכֵּל שְׁזָכוּ לְהַשִּׁיג כְּבָר בְּעֵמֶק חֲכָמַת הַקַּבְלָה וְכוּ', עַדִּין אֵינָם מִתְחִילִים לְדַעַת כְּלוּם, כִּי לְגַדְלָתוֹ יִתְבָּרַךְ אֵין חֲקוֹ, וְכִכֵּל שְׁאָדָם יַחֲשֵׁב שֶׁכְּבָר הַגִּיעַ לְאִיזָה הַשְּׂגָה, מְרָאָה לוֹ רַבְּנוּ ז"ל שְׁעַדִּין לֹא הִתְחִיל כְּלָל וְכוּ' וְכוּ', וְלִהְפֹךְ אֵלָיו שֶׁנִּפְּלוּ וַיִּרְדּוּ לְעַמְקֵי עֲמֻקִּים בְּהַשְׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתְחַתִּיו, שְׁעֵשׂוּ אֶת הַכִּי גְרוּעַ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, עַדִּין יְכוּלִים לְחַזֵּר וְלָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה גְדֻלָּתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁאֵין בְּשׁוּם סִפֵּר כְּעוֹלָם גְּלוּיִים כְּאֵלוֹ אֵיךְ שְׁנֵי הַפְּכִים בְּנוֹשָׂא אַחָד, מִצַּד אֶחָד הוּא עוֹלָה אֶל הַבְּעָלִי מְקַבְּלִים שְׁעוֹסְקִים בְּעֵמֶק קַבְלָה, וְעַדִּין מְרָאָה לְדַעַת שֶׁהֵם חַיִּים בְּדַמְיוֹן אֶחָד גְּדוֹל, וְעַדִּין לֹא מַשִּׁיגִים שׁוּם הַשְּׂגָה וְכוּ', וַדִּיקָא שֶׁם הֵם יְכוּלִים לְבוֹא לְטַעֲוִיּוֹת גְּדוּלִים וְכוּ', כִּי שָׁם יְכוּלִים לְטַעוֹת בְּדַמְיוֹנוֹת גְּדוּלִים וְכוּ',

ויחשב שהוא כבר הגיע לאיזה השגה וכו', ועדין עומד בחוץ לגמרי וכו', ולהפך אלו הירודים והנפולים שאפלו השאול תחתית ומתחתיו לא מספיק להם, כי אפלו שם הם מחפשים עוד יותר בירידה אחר ירידה ובנפילה אחר נפילה, עם כל זאת בגדל כח הקדשה והטהרה של רבנו ז"ל, והשגתו הנוראה והנפלאה מאד, שעדין לא הגיע לזה שום צדיק בעולם, הוא יכול להגביה את כלם וכו', ולכן העקר לעסק הרבה בספרי רבנו ז"ל ובספרי מוהרנ"ת ז"ל, ושם תמצא מרגוע לנפשך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום

תשנז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח, י"א כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מה אמר לך! ידידי היקר, עלינו לשמח כל כף שאנחנו יודעים מרבנו ז"ל, ועלינו להתמיד בספריו הקדושים, ועל כל פנים לדבר מעצותיו הקדושים בכל יום, עם חברינו וידידינו וכו', וכשמדברים עם הזולת, אזי הדבורים קופצים חזרה אליו, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ד) שיש אור ישר ואור חוזר, כי כשמדברים עם הזולת, הדבורים אפלו אם זה לא פועלים אצל הזולת, זה פועל אצלו, ולכן אצל אנשי שלומנו היו מדברים בכל יום אחד עם השני מעצות רבנו ז"ל, והתחזקו אחד עם השני, וזה שלמות ההתקרבות אל רבנו ז"ל, לקבל את הנקדה של חברו, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ד) "ומקבלין דין מן דין", שאחד צריך לקבל מחברו, לא כתוב "ונותנין זה לזה", כי אי אפשר להכתיב את הזולת מה לעשות וכו', אלא כל אחד יקבל את נקדת החבר, וכמו שאנו אומרים בתפלה "וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה, ונותנים באהבה רשות זה לזה", וזה יסוד גדול באהבת חברים, שצריכים להתחזק

יחד, כי בזה העולם עובר על כל אחד ואחד מרירות דמרירות, ונסיגות קשים ומרים וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אשרי מי שזוכה לחזק את הזולת, ובזה שמחזק את הזולת, הוא גם כן יתחזק.

אני מאד מאד מבקש אותך ומתחנן אליך, הנה יום והנה לילה והנה עוד שבוע וכו', תתחיל מהיום ללמד חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, כי כל כך חבל להפסיד שבוע אחד מללמד מקרא שזה סגולה לאריכות ימים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח). לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו; שומעים כל כך הרבה אסונות לא עלינו, למה לא לקחת על עצמנו ללמד בכל יום שנים מקרא ואחד תרגום, באפן שעד יום ששי יגמר את זה, וכמובא בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן רפ"ה, סעיף ג) מיום ראשון ואילך נקרא עם הצבור, וכתב המשנה ברורה: (שם) בספר "מעשה רב" כתב בהנהגת הגר"א שהיה נוהג תוך אחר התפלה בכל יום לקרא מקצת מהסדרה שנים מקרא ואחד תרגום ומסים בערב שבת; ואל תדחה את זה ליום ששי, כי מרב הטרדות אתה יודע בעצמך שלא תסים את זה, ולכן כדאי מרן לסמך עליו, ובפרט שהגר"א גם כן נהג ככה, אזי יש על מי לסמך.

וכן תעשה לעצמך שעור כסדרן משניות, שאין למעלה מזה, כי אשרי מי שזוכה ללמד בכל יום כמה פרקים משניות, שזה מזכך את הנפש מכל מיני חלדה, ואמרו חכמינו הקדושים (פנהדרין מב). במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר כן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שייגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנה אותיות נשמ"ה, משנה עולה כמספר פרנס"ה, שכל המתמיד במשניות, נמשך עליו פרנסה בשפע, ועל כלם ראה ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי גמ'רא' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי של היום שבת נ"ג. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם

ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך, וכן תלמד הלכות שרבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן כ"ט) שכל איש ישראל י מחיב ללמד בכל יום ויום פוסקים חק ולא יעבה. ואף אם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמד על כל פנים איזה סעיף "שלחן ערוך" באיזה מקום שהוא אפלו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוך. כי צריך ללמד איזה דין ב"שלחן ערוך" בכל יום ויום כל ימי חייו. וכשאינו אנוס ילמד כסדר כל הארבעה "שלחן ערוך" מדי יום ביומו וכשיגמר ויסיים הארבעה "שלחן ערוך" יחזור ויתחיל ללמוד כסדר. וכן ינהג כל ימי חייו; וצריך שתדע שעל דבר זה הקפיד רבנו ז"ל יותר מהכל, כי יהודי הוא רק מי שמתנהג על פי שלחן ערוך, ועל כלם הרגל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בתמימות ובפשיטות גמור, וזה יקשר אותך אל הקדוש ברוך הוא, והעקר לבקש הרבה רחמים על הילדים שיהיו שמורים מן החטא, כי בלי תפלה זה לא ילה, ורחמינו הקדושים ספרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק י"ח) מעשה בכהן אחד שהיה ירא שמים בסתר, והיו לו עשרה בנים מאשה אחת, ששה זכרים וארבע נקבות, ובכל יום ויום היה מתפלל ומשתטח ומתחנן ומבקש רחמים ומלחך בלשונו עפר, כדי שלא יצא אחד מהן לידי עברה ולידי דבר מכער, מה היה עושה, בכל יום ויום היה מכניסן לבית פנימי, וישב ומשמרן בבית החיצון, ומתפלל ומשתטח ומבקש רחמים ומלחך בלשונו עפר כדי שלא יהא אחד מהן בא לידי עברה ולידי דבר מכער, אמרו, לא יצאת אותה שנה ולא שנתה ולא שלשה, עד שבא עזרא והעלה את ישראל מבל, והעלה אותו כהן עמהם, לא נכנס אותו כהן לבית עולמו, עד שראה כהנים גדולים ופרחי כהנה מכניו ומכני בניו עד חמשים שנה, ואחר כך נכנס אותו כהן לבית עולמו, ועליו הכתוב אומר: (תהלים ל"ג) "בטח בהוי"ה ועשה טוב וגו'".

וכמוכן שצריכים גם להשקיע הרבה בהילדים, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות בנים סימן ק"ז) הבנים שוטים, כשאביהם כעסן; כי טבע של

לְיָדַי שְׁשׁוּאָלִים שְׁאֵלוֹת וְקִשּׁוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאִם הַהוֹרִים מִתְעַצְבָּנִים וְדוֹחִים אוֹתָם וְכוּ', אֲזַי נִשְׁאַרִים שׁוֹטִים רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְלִכֵּן כָּל אָבָא וְאָמָא צָרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשָׁם לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמָם אֶל הַיְלָדִים, וְרַק כִּף יִגְדְּלוּ בְרִיאִים בְּנַפְשָׁם וּבְשִׁכְלָם, תְּהִיָּה פְקֻחַ וְתַקִּים אֶת כָּל זֶה, וְתִרְאֶה שְׁלֵא תַפְסִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּיְשִׁלַּח, י"א כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מֵאד מֵאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלִתְךָ לְשִׂמְחַ אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂזָה מִצְוָה מֵאד מֵאד גְּדוּלָּה לְחֻזֵּק אֶת הַזּוּלָּת, וְכַמְּהָ שְׁאֲנִי לֹא אֶכְתֵּב מְזָה, זֶה לֹא מִסְפִּיק, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל"ד) שְׁצָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת נִקְדַּת הַחֵבֶר, בְּבַחֲיִנַת "וּמִקְבְּלִין דִּין מִן דִּין", שְׁאֶחָד צָרִיךְ לְקַבֵּל מִחֵבֶרוֹ, לֹא כְּתוּב "וְנוֹתְנִין זֶה לְזֶה", כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַכְתִּיב אֶת הַזּוּלָּת מַה לַעֲשׂוֹת וְכוּ', אֲלֵא כָּל אֶחָד יִקְבֵּל אֶת נִקְדַּת הַחֵבֶר, וְכַמוֹ שְׁאֲנוּ אוֹמְרִים בַּתְּפִלָּה "וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עָלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם זֶה מְזָה, וְנוֹתְנִים בְּאֶהְבָּה רְשׁוֹת זֶה לְזֶה", וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּאֶהְבַת חֵבְרִים, שְׁצָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְכַמוֹ שְׂזָה אֲצֵל גְּבָרִים, כִּף צָרִיךְ לְהִיּוֹת אֲצֵל נְשִׁים, שְׁפָּל אֶשֶׁה צָרִיכָה לְדַבֵּר עִם כַּמָּה חֵבְרוֹת לְחֻזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחַ אוֹתָהּ, שְׂזָה דְבַר גְּדוֹל מֵאד מֵאד, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אַחַת וְאַחַת מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, וְנִסְיוֹנוֹת קִשְׁיִם וּמְרִים וְכוּ', כָּל אַחַת כְּפִי בַחֲיִנְתָּהּ וְעִנְיָנָהּ, סוֹכְלַת מַה שְׁסוֹכְלַת, הֵן בְּשִׁלּוֹם בֵּית, וְהֵן בְּפִרְנֶסָהּ, וְהֵן צַעַר מִהַיְלָדִים וְכוּ', וְלֹא חָסַר עֲגָמַת נַפֶּשׁ וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֶשְׁרִי הָאִשָּׁה שְׂזוֹכָה לְחֻזֵּק אֶת הַזּוּלָּת, וּבְזָה שְׁמַחְזֻקַת אֶת הַזּוּלָּת, הִיא גַם כֵּן תִּתְחַזֵּק, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאד מֵאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, תִּרְאִי רַק לְחֻזֵּק נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּלְעֲשׂוֹת חֶסֶד אַחַת עִם הַשְּׁנִיָּה, שְׁרַק בְּזִכּוֹת זֶה אֲנַחְנוּ קִיִּמִים בְּזֶה הָעוֹלָם, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד אַחַת עִם הַשְּׁנִיָּה, וְאֲנִי מֵאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲזְרֵי לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל "אֵהֵל אֲבָרְהֵם",

אֲשֶׁר זֶה מִחֲמַד עֵינֵי וְכוּ', וְעֵינֵי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַזְּמַן וְכוּ', וְרַק בְּזָכוֹת זֶה אָנִי חַי, וְדַעִי לָךְ בְּזֶה שְׁעוֹשִׁים חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הָעוֹשֶׂה חֶסֶד, וְלָכֵן תְּרַבִּי בְּמִדַּת הַחֶסֶד שֶׁהִיא הַמְּדָה הַכִּי יָפָה.

וּתְשַׁמְרֵי מֵאֵד מֵאֵד מֵאֵלּוֹ שְׁמִסִּיתוֹת וּמְדִיחוֹת נִגְדַּת הַקְּהֵלָה הַקְּדוֹשָׁה שְׁלָנוּ, שֶׁהֵן בְּיָדָי פְּגוּמוֹת וְכוּ', כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ קְהֵלָה מֵאֵד מֵאֵד יָפָה, חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה וְכוּ', וּמִי שֶׁהִיא מְרַמֶּרֶת וְכוּ', זֶה מִפְּנֵי חֲטָאִיהָ וְעוֹנוֹתֶיהָ שְׁמֵבִלְבָלִין אוֹתָהּ וְכוּ', אֲבָל לֹא אַחֲרוֹת וְכוּ', וְכַעֲזֵן שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סֵפֶה נ"ב). כָּל הַגְּדוֹל מִחֲבָרוֹ יֵצְרוּ גְדוֹל הַיָּמֵנוּ; וּפְרָשׁוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "כָּל הַגְּדוֹל" אִם אֵת רוּאָה שְׁאֲחָד נַעֲשֶׂה גְדוֹל וְהִצְלִיחַ, "מִחֲבָרוֹ" מִפְּנֵי שֶׁהִיא לוֹ חֲבֵרוֹת טוֹבוֹת, "יֵצְרוּ גְדוֹל" אֲבָל אִם אֵת רוּאָה שְׁמַתְגַּבְּרַת הַיֵּצֵר הָרַע בְּלִשׁוֹן הָרַע וְרַכִּילוֹת וְלִיצְנוֹת וְכוּ', וּפְגָם בְּצַנִּיעוֹת וְכוּ', "הַיָּמֵנוּ" זֶה בֹּא מִמְּנָה בַעֲצָמָה, וְשֵׁלֵא יִזְרְקוּ אֵת זֶה עַל הַזּוֹלָת, כִּי מִי שְׁרוּצָה לֵהִיּוֹת חֲזָקָה, אִיפֹה שָׂרֵק לֹא תִשִּׁים אוֹתָהּ, הִיא תִהְיֶה חֲזָקָה כָּל כֶּף בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁעוֹד תִּשְׁפִיעַ עַל זוֹלָתָהּ, וְלָכֵן אֵין לוֹמַר שֶׁהַקְּהֵלָה לֹא בְּסֹדֵר וְכוּ', הַחֲבָרָה לֹא בְּסֹדֵר וְכוּ', הָאִשָּׁה לֹא בְּסֹדֵר וְכוּ', כִּי אִם הָאִשָּׁה הִיְתָה בְּסֹדֵר, הִיְתָה מֵהַפְּכַת אֵת כָּלֵן לֵהִיּוֹת בְּסֹדֵר, וְלָכֵן אֵין לִזְרֹק אֵת הָאִשָּׁמָה עַל הַזּוֹלָת, תְּמִיד לְקַחַת אֵת הָאִשָּׁמָה עַל עֲצָמָה, אִם הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ זֶה, אֲזִי מִצְּלִיחִים מֵאֵד מֵאֵד.

תְּאֲמִינֵי לִי שֶׁיֵּשׁ לָנוּ כְּמָה לֵהִיּוֹת גְּאִים עִם הַקְּהֵלָה הַקְּדוֹשָׁה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, מְקוֹר הַחֶסֶד, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם נִסָּה בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים לְשַׁבֵּר אֵת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ וְכוּ', וְלֹא הִצְלִיחַ וְלֹא יִצְלִיחַ, וְלֹא יִחְיֶה לְרֵאוֹת אֵת זֶה, אֲדַרְבֵּה אֲנַחֲנוּ רַק גְּדֻלִים וּמְתַרְחָבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׂם יָד וְכַתֵּף לַעֲזוֹר לִי לְבָנוֹת אֵת הַקְּהֵלָה בֵּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עוֹ, וְלִקְבַל אֵת כָּל אִשָּׁה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁנַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְּאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שֶׁזֶה הַמִּדָּה הַכִּי
יָפָה שָׂרָק יְכוּלִים לְקַבֵּל בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי הַסְּבָלָן הוּא הַמְּנַצֵּחַ, וְזֶה שֶׁיָּדָבְרָה בְּכָל
דְּבָרָה, בְּעַל צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְסִבָּל מֵאֲשֶׁתּוֹ מִיְלֻדֵיו וְכוּ', צָרִיךְ לְהַרְגִיל
אֶת עֲצָמוֹ לְסִבָּל מֵאֲנָשִׁים וְכוּ', וּלְבִסּוֹף הוּא יִנְצַח, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה) שֶׁלְּהִגִּיעַ לְמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שֶׁהוּא מִדַּת אַרְיֵכַת
אֲפִים, תְּלוּי בְּאֻמוּנָה, כְּכֹל שֶׁאָדָם יוֹתֵר מִחֲדָיִר בְּעֲצָמוֹ אֻמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁהִכָּל נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא
בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, כִּי יוֹכֵל לְדָם וְלִשְׁתֵּק וְלִסְבָּל עַל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר
עָלָיו, וְכִבֵּר אָמַר הַחֶכֶם "הַשְּׁתִיקָה לְפַעֲמִים טוֹבָה מִן הַדְּבֹר", כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם
שׁוֹתֵק וְאֵינּוּ עוֹנֶה בְּבִיתוֹ לְאֲשֶׁתּוֹ וְכוּ', אוֹ בַּחוּץ לְבְנֵי אָדָם וְכוּ', שֶׁמְחַרְפִּים
וּמְבִזִּים אוֹתוֹ וְכוּ', בְּזֶה הוּא יִצָּא הַמְּנַצֵּחַ, וְכִבֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֵלֶק א', סִימָן ר') עֲקָר הַתְּשׁוּבָה יִשְׁמַע בְּזִיווֹנוֹ יְדָם וַיִּשְׁתַּק, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ
אוֹתָךְ שְׁלֵא תִגִּיב וְלֵא תַעֲנֶה וְלֵא לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר לְאֵלוֹ שֶׁמְחַרְפִּים וּמְבִזִּים
אוֹתָךְ, רַק תִּרְאֶה לְשִׁתֵּק לָהֶם, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּפִלָּה סִימָן ע"ז)
כְּשֶׁתִּשְׁמַע חֲרַפְתָּךְ וְתִשְׁתַּק תִּזְכֶּה שִׁיעֲנָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקִשְׁתָּךְ; וְאָמַר
(שֵׁם, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן פ"ו) מִי שֶׁשׁוּמַע חֲרַפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק, עַל זֶה נִתְבַּטֵּל מִמֶּנּוּ
רְבוֹת רְעוֹת שֶׁהֵיָה רְאוּיִן לְבוֹא עָלָיו; וְאָמַר: (שֵׁם, סִימָן כ"ט) מִי שֶׁשׁוּמַע חֲרַפְתּוֹ
וְשׁוֹתֵק נִקְרָא חֲסִיד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת נַפְשׁוֹ; וְאָמַר: (שֵׁם, אוֹת
הַמִּתְקַת דִּין, סִימָן פ"ד) עַל יְדֵי שֶׁתִּיקָה נִמְתַּק הַדִּין. וְאָמַר: (שֵׁם, אוֹת אֻמוּנָה, סִימָן ט"ז)
כְּשֶׁמְחַרְפִּין אוֹתָךְ וְאֵתָה שׁוֹתֵק תִּזְכֶּה לְהִבִּין תְּרוּץ עַל קְשִׁיּוֹתֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְרוּחַ
בִּינָה.

מֵה אִמַר לָךְ! רַק חִזֵּק וְאִמַּץ מֵאֵד וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָל דְּבוּר שֶׁמְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר
וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי עַל יְדֵי כָל דְּבוּר שֶׁמְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ
אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵת הַמִּתְנָה הַזֶּה קִבְּלָנוּ מִרַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְצִיֵּת

אותו ומרגיל את עצמו לספר לו יתברך כל פרט ופרט שעובר עליו שאז כל החיים שלו ישתנו לטובה.

מה טוב ומה נעים באם תהיה חזק ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת הדף היומי, שאין למעלה מזה, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה שבת נ"ד, ומי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא, מרגיש ספוק לנפש מאד, ולכן אל תהיה בטלן, תראה לחטף בכל יום דף גמרא, אפלו שאתה לא מבין את הכל, על כל פנים תגרס דף גמרא בגרסא בעלמא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשס.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח, י"א כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

על אף שעובר עליך מה שעובר וכו', קטנות וחלישות הדעת ויסורים וכו', זכרי היטב שהמקום הכי בטוח זה לברח אל הקדוש ברוך הוא, להרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, לספר לפניו יתברך את כל מה שעובר עליך בפרטי פרטיות בשפת האם שלך, אשר את המתנה הזו קבלנו מרבנו ז"ל וזה המתנה הכי יפה שאדם רק יכול לקבל בחייו הפרטיים, כי תכף ומיד כשמרגילים את עצמם בעבודה הקדושה הזו, תמיד להיות רגיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא, בשפת האם שלו, אזי אדם אף פעם לא לבה, איפה שהוא רק הולך, ואיפה שהוא רק לא עומד, הוא נמצא עם הקדוש ברוך הוא, כעין

שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְלֻקוּט דְּבָרִים, רַמְזוֹ תתכ"ה) עַל הַפְּסוּק: (דְּבָרִים ד' ז') "כִּי מִי גוֹי גָדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרִבִּים אֵלָיו כִּהְיוּ"ה אֱלֹקֵינוּ בְּכָל קְרָאנוּ אֵלָיו", מַעֲשֵׂה בִסְפִינָה אַחַת שֶׁהִיְתָה כְּלָה שֶׁל נְכָרִים וְהָיָה בְּתוֹכָהּ יְהוּדֵי אַחַד, הִגִּיעוּ לְנֵמֵל אַחַד אֲמָרוּ לְאוֹתוֹ יְהוּדֵי טַל מְעוֹת וְעֵלָה לְנֵמֵל וְקַח לָנוּ מִשֶּׁם מְאוּמָה, אָמַר לָהֶם לֹא אַכְסָנָאֵי אָנִי וְאֵינִי מִכִּיר לְהִיכֵן אֵלָּה, אָמְרוּ לוֹ יֵשׁ יְהוּדֵי אַכְסָנָאֵי, בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ אֱלֹקֶיךָ עִמָּךְ, הָיִ: "אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרִבִּים אֵלָיו", זֹאת אוֹמְרַת יְהוּדֵי הוּא אֵף פַּעַם לֹא לְבַד, אֵיפֹה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ הוּא הוֹלֵךְ עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן אָמְרוּ (שם) "בְּכָל קְרָאנוּ אֵלָיו" בְּכָל לְשׁוֹן שִׁישְׁרָאֵל קוֹרְאִין לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹנָה אוֹתָם; נִמְצָא שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֵרְגִילִים אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ שְׁזָה נִקְרָא אֶצֶל רַבְנֵנוּ ז"ל הַתְּבוּדָרוֹת, אֲזִי הוּא אֵף פַּעַם לֹא לְבַד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שׁוֹחַר טוֹב, תַּהֲלִים כ') עַל הַפְּסוּק: (תַּהֲלִים צ"א ט"ו) "יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ", אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: בְּשַׁעַה שֶׁמִּגַּעַת צָרָה לְיִשְׂרָאֵל וּמִבְּקָשִׁין אוֹתִי וְהֵן מִשְׁתַּתְּפִין בְּכַבּוּדֵי, כְּבוּדֵי עִמָּהֶן, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה אָנִי עוֹנָה אוֹתָם, שְׁנֹאֲמַר: "יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ" לְמָה? "עֲמוּ אֲנֹכִי בְּצָרָה"; וְלִכֵּן כָּל מִי שִׁישׁ לוֹ צָרָה וְכוּ, אֵין עֲצָה אַחֲרַת לְהַנְצִיל מִזֶּה, אֲלֹא כְּשֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ זֶה לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, וְלִכֵּן אֵיפֹה שֶׁרַק הוֹלֵךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִתּוֹ, עֲמוּ וְאֶצֶּלוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְקִים זֹאת, וְאֲזִי זֶה יְלוֹה אוֹתוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו עַד הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן, כְּמֹאֲמָרֵם ז"ל (תְּנַא דְּבֵי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פְּרָק ט"ו) לְפִי שְׁכָל הַמְרַבָּה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם הַמְלוּיִם אוֹתוֹ עַד שִׁיגִיעַ לְבַיִת עוֹלָמוֹ; אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁמְלוֹהָ אֶת הָאָדָם עַד הִרְגַע הָאֲחֵרוֹנָה כְּמוֹ הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, חֲזָקִי וְאִמְצִי בְּעִבוּדָהּ הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת וְאֲזִי תִהְיֶי הִכִּי מְאֹשְׁרַת בְּחַיִּיךָ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תּוֹדָה רַבָּה מְאֹד עַל הָאֲחֻלַּיִם וְהַבְּרָכוֹת, וְכֵל הַמְּבָרָךְ מִתְבָּרָךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת שְׁכָךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ב') יְפָה תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דְּרָךְ אֶרֶץ שְׂגִיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁכַּחַת עֲוֹן, וְלִכֵּן אִם יֵשׁ לָךְ עֲכָשׁוּ הַזְדַּמְנוֹת פֹּז שֶׁהֵאֱבֵא יִכְנִיס אוֹתְךָ לְהַעֲבוּדָה אֲצִלוֹ, וְאֵתָה בְּעֲצֻמָּךְ כּוֹתֵב שֶׁהַעֲבוּדָה שֶׁהוּא מִצִּיעַ לָךְ תֵּאֲפֹשֶׁר לָךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה רַב הַיּוֹם, תִּקְבַּל מִשְׁכַּרְת טוֹבָה וְתִנְאִים טוֹבִים, תִּפְסַ אֶת זֶה, וְתוֹדָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה אֵתָה, הֵן הַזְדַּמְנוֹת פֹּז כְּזֶה, וְהֵן שֵׁישׁ לָךְ אֲבֵא נִפְלֵא כְּזֶה שְׂדוּאָג בְּשִׁבְלֶךָ, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר אִם תִּתְמַיֵּד בְּשִׁיחָה בֵּינָךְ לְבֵינֵי קוֹנֶךָ, שְׂזֶה תִּפְלָה וְהַתְבוּדוֹת שֶׁלֵּמַד אוֹתָנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל, וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים כְּסֵדֶרֶן לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם בְּסֵדֶר נְכוֹן, מְקָרָא: חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י וְתַרְגוּם מִפְרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: שְׁתַּתְחִיל לְגַרֵס פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת מֵהַתְחַלַּת בְּרָכוֹת, עַד שְׁתַּזְכֶּה לְסִים שֶׁשָׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְתַתְחִיל עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם וְכוּ' וְכוּ' כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי לְמוֹד מִשְׁנָה מְטַהֵרֶת אֶת הַנְּשֻׁמָּה מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, גְּמָרָא: תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אִם אֶפְשָׁר בְּסֵדֶרֶת הַדָּף הַיּוֹמִי מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְאִם אֵי אֶפְשָׁר לָךְ, אֲזִי תַתְחִיל לְלַמֵּד מִמְּסַכַּת בְּרָכוֹת דָּף אַחַר דָּף מְסַכַּת אַחַר מְסַכַּת, עַד שְׁתַּזְכֶּה לְסִים אֶת הַש"ס, כְּמוֹ כֵּן תַעֲשֶׂה בְּד' חֵלְקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף, לְלַמֵּד כְּסֵדֶרֶן מֵהַתְחַלַּת אֲרַח חַיִּים, וְכִשְׁתִּסֵּים תַתְחִיל לְלַמֵּד יוֹרָה דְּעָה, וְכִשְׁתִּסֵּים תַתְחִיל לְלַמֵּד אֲבָן הַעֲזוֹר, וְכִשְׁתִּסֵּים תַתְחִיל לְלַמֵּד חֲשׁוֹן מִשְׁפָּט, בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה וְהַשְּׁנִיָּה וְהַשְּׁלִישִׁית תִּלְמַד רַק מִחִבֵּר רַמ"א, כְּדִי שְׁתַּדַּע כֹּל סִימָן בְּשְׁלַחַן עֲרוּף עַל מֵה זֶה מְדַבֵּר, מְלַבֵּד זֹאת כְּדִי שְׁתַּהֲיָה בְּקִי בְּהִלְכָה, תִּלְמַד בְּקַצּוֹר שְׁלַחַן עֲרוּף "יִלְקוּט יוֹסֵף", כְּדִי שְׁתַּדַּע אֵיךְ יְהוּדֵי צְרִיף לְהַתְנַהֵג, וְאִם תַּתְנַהֵג

כְּכֹה, אֲזִי יִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי בְקָלוֹת תּוּכַל לְלַמַּד תּוֹרָה, כִּי אִם לומדים בסדר מסדר, אֲזוּ נִכְנָס חֲשֵׁק חֲדָשׁ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם בְּהַתְמַדָּה גְדוֹלָה.
וְאִם תִּתְנַהֵג כֵּן, לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שֶׁתּוֹזְכֶה לְמַצָּא אֶת בֵּית זְוִיגָה, וְתִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם וְתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

חֲזַק וְאִמְץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עַצְמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵי, וְכִשְׂאֵדָם שְׂמִיחַ מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וְיָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׂחֹזֵק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׂכָתוֹב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרָשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגַן עֵדֵן כְּאֶחָד מֵכֶם, וְלֹא תִהְיוּ מְדַעְזָעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרִגִּישׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוּ רַבְּנוּ ז"ל רּוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנֵי מִבְּקַשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

תּשׁב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

צְרִיךְ שֶׁתִּדַע שֶׁהַחֲטָא הַמְּגִנָּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, מְטַמְּטֵם אֶת הַמַּחַ וּמְעַקֵּם אֶת הַלֵּב, וּמְכַנִּיס בְּאָדָם קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ וְכוּ'

וכו', כי כל המחשבות של כפירות ואפיקורסות שנכנס באדם, זה רק על ידי שנכשלים בחטא המגנה הזה, מלבד זאת מה שאמרו חכמינו הקדושים: (נדה ג.) אמר רבי יוחנן כל המוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה; ואמרו: (שם) רבי יצחק ורבי אמי אמרי כאלו שופך דמים שנאמר (ישעיה נ"ז ה') "הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים" - אל תקרי "שוחטי" אלא "סוחטי"; כי מכל טפה וטפה יכולים להולד ולד, וכשסוחט את זרעו לבטלה הוא שוחט את ילדיו, והעוון הזה מטמטם את המח והדעת, ומכניס את האדם בחלישות הדעת וכיאוש גדול כאלו הקדוש-ברוך-הוא שונא אותו, ולא צריך אותו וכו' וכו'.

ובאמת למה כל-כך חמור החטא הזה? כי מכל טפת זרע יכול להולד ולד, כשאדם מוציא את זרעו לבטלה, על ידי זה הוא הורג את הולד וכו', ואם אחד הורג בן אדם, הרי הוא רוצח, ואם הורג שתי בני אדם, הוא רוצח שברוצחים וכו', וכן ככל שאדם הורג יותר אנשים, הוא ארכי רוצח, ומכל שכן כשאדם הורג את בנו או את בתו, זה רוצח משגע וכו', והנה מובא בספרים שאם יסתכלו בטפת זרע, יראו שמתנענע ולד שלם, ראש גופה, ידיים ורגלים וכו', ולכן כשאדם מוציא זרע לבטלה, הרי הוא הורג ולד, ומכל שכן כשמוציא זרעו לבטלה כמה וכמה פעמים, הרי הוא רוצח וכו', ולכן החמירו על זה חכמינו הקדושים יותר מהכל, מלבד שהחטא הזה מכניס באדם שיהיה תמיד ממרמר ומדכא, ולכן שלח לנו הקדוש-ברוך-הוא את רבנו ז"ל לדור הזה, כדי להציל את כל אלו הנשמות הנפולות והפגומות, ולהוציא אותם מהשאול תחתית ומתחתיו, ולכן עצתך להתקרב אל רבנו ז"ל על ידי למוד ספריו הקדושים, שאין למעלה מזה, כי רבנו ז"ל מכניס באדם תקנה לחיות וכו', ונותן עצות איך לצאת מזה, הנה טוב מאד שתעשה לעצמך שעור בספר הנפלא "קדשת ישראל" המדבר מהחטא הזה, ועצות איך לצאת מזה, וכן ספר "אוצר הקדשה" שגם בן מלא עצות איך לצאת מהחטא המגנה הזה, כי מי שנפל בחטא הזה, קשה לו מאד מאד לצאת מזה, כי זה מטמטם לו את כל השכל והדעת, עד שנעשה אמלל לגמרי, ולכן תעשה כל מה שביכולתך לקבל על עצמך קבלה חזקה שזהו זה, אתה לא חוטא יותר בחטא המגנה הזה שאתה הורס את הבריאות שלך וכו' וכו', כי

מוֹבָא (שְׁלַחן עָרוּף, אֲבוֹן הַעֲנֹה, סִימָן כ"ג) אָסוּר לְהוֹצִיא שְׂכֶבֶת זָרַע לְבִטְלָה וְעוֹוֹן זֶה חָמוּר מְכֹל עֲבֻרוֹת שְׁבִתוֹרָה וְכו', אֱלוֹי שְׁמֹנָאִים בְּיַד וּמוֹצִיאִים שְׂכֶבֶת זָרַע, לֹא דֵי לָהֶם שְׂאֵסוּר גְּדוּל הוּא, אֲלֵא שֶׁהָעוֹשֶׂה זֶה בְּנִדּוּי הוּא יוֹשֵׁב, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר (ישעיה א' ט"ו) "יְדִיכֶם דְּמִים מְלֹאוּ" וְכֵאלוֹ הָרַג הַנֶּפֶשׁ; וְלִכֵּן אֶתְּה צְרִיף לְקַחַת אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדֶּיךָ, וְלִהְפָּסִיק עִם הַזָּבֵל וְהַזְהֵמָא הַזֶּה שֶׁהוֹרֵס לָךְ אֶת הַחַיִּים שְׁלָךְ.

תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמָךְ לּוֹמַר בְּכֹל יוֹם אֶת הַתְּקוּן הַכִּלְלִי, עִם הַתְּפִלָּה שְׂאֲחֲרֵיהָ שְׂתַקֵּן מוֹהֲרַנְיָת ז"ל, וְתַתְּוֹדָה בְּכֹל יוֹם אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וְאֲזוּ וְשָׁב וּרְפָא לָךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִית שְׂאֲנֵי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁסג.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן כ"ה) אֲשֶׁה עֲקָרָה שְׂתַקָּרָא ב"סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיוֹת", תְּפַקֵּד לְטוֹבָה וְתוֹכָה לְבָנִים, כִּי הַסְּפוּרֵי מַעֲשִׂיוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הֵם בָּאִים מֵעוֹלָם מָאָד מָאָד גְּבוּהָ, הַמְּסַגֵּל לְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם מִהַשְׁנָה וְלַחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִהְפֹךְ אֶת הַטֵּבַע לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי לְעֲצָמָךְ קַבִּיעוֹת לְקֹרָא בְּיַחַד עִם בַּעֲלֶךָ בְּכֹל יוֹם אֶת הַסְּפוּרֵי מַעֲשִׂיוֹת מִהַתְּחִלָּה, וְתוֹכִי לְסִים בְּיַחַד עִם בַּעֲלֶךָ אֶת כָּל סֵפֶר סְפוּרֵי מַעֲשִׂיוֹת, וְתִרְאוּ נִפְלְאוֹת, וְהַיּוֹם יֵשׁ כֶּכָּר פְּרוּשׁ נִפְלֵא "נִהַר אֶפְרָסִמוֹן" עַל כָּל הַסְּפוּרֵי מַעֲשִׂיוֹת, וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נְּעִים לְלַמֵּד עִם הַפְּרוּשׁ הַזֶּה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שֶׁתְּפַקְדוּ בְּזָרַע שֶׁל קִימָא.

הַעֲקֹר הוּא תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל

מה שציריכים, ובפרט על ילדים, כי אין עצה אחרת רק תפלה, וזה השער והפתח להכניס אל הקדוש ברוך הוא, כמאמרם ז"ל: (ויקרא רבה, פרשה ל, סימן ג) בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותמים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם, אל תבזה את תפלתם: (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יי"ה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תּשׁוּד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"ב כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֵה

לְנֶכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבֶךָ.

מה אמר לך! זה התוצאות של כל הורים שמתגרשים, שהילדים הם הקרבנות וכו', ולכן קדם אני מדבר לכל ההורים שרוצים להתגרש מאיזה סבה שרק לא יתגרשו וכו', שיקחו בחשבון שהורגים את ילדיהם כמו ידיהם פשוטו כמשמעו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים: (גטין ז:) כל המגרש אשתו ראשונה אפלו מזבח מוריד עליו דמעות, נשאלה השאלה למה דוקא מזבח מורדת דמעות, למה לא שאר כלי המקדש, כגון הפיור, השלחן, המנורה, הארון וכו'? אלא המזבח מורדת דמעות מספיק קרבנות הביאו עלי, ולכן אני לא צריך יותר קרבנות, כי בגרושין מי הקרבנות? הילדים, ולכן המזבח דוקא מורדת דמעות, כי יש עלי מספיק קרבנות, אני לא צריך שביאו עלי עוד קרבנות, ולכן לפני שהולכים להתגרש, שיקחו בחשבון שהולכים להרג את הילדים שלהם כמו ידיהם.

עֲשׂוּ בְּעֵינַי שְׁלֹף וְכו', לְצַעֲרֵנוּ הָרַב הַבְּעֵינָה הַזֶּה קִיַּמְתָּ יוֹם בְּכָל בְּתִי
הַחֲנוּךְ, שְׁמִי שֶׁהוּא מְחַנֵּף אוֹ מְחַנֵּכֶת טוֹב, יִכִּיר תַּכְף וּמִיָּד בְּעֵינַי אֵיזָה יְלָדִים
הֵם בָּאִים מִמְשַׁפְּחוֹת הָרוֹסוֹת, כִּי הַצַּעַר יוֹצֵא מֵהַעֵינַי שְׁלֵהם, וְרַחֲמָנוּת מְאֹד
מְאֹד גְּדוֹלָה עֲלֵיהֶם, וְלָכֵן אֲשַׁרִי הַמְּחַנֵּף אוֹ הַמְּחַנֵּכֶת שְׂיֹדְעִים אֵיךְ לְחַנֵּף אֶת
הַיְלָדִים הָאֲמֻלִּים הָאֵלֶּה, לְחַזְקָם, לְעוֹדְדָם וּלְשַׁמְחָם וּלְדַבֵּר עַל לִבָּם וְכו',
וּמְכַל שְׂפֵן שְׁלֵא לְצַעֵק עֲלֵיהֶם וְכו', וְלֵהַעֲנִישָׁם וְכו', אֲלֵא לְהַשְׁתַּתֵּף בְּצַעֲרָם
שְׁזֵה הַמְצוּהָ הַכִּי גְדוֹלָה שָׂרָק יְכוֹל לְהִיּוֹת, כִּי הֵם מְסַכְּנִים יְתוּמִים חַיִּים וְכו'.

אֲשַׁרִיךְ וְאֲשַׁרִי חֵלֶקךָ שֵׁשׁ לָךְ רְצוֹן כָּל כֶּף חֶזֶק לְעֶזֶר לְהַתְלַמֵּדָה וְכו',
אָבֵל דְּעִי לָךְ זֶה לֹא כָּל כֶּף פְּשׁוּט לְאַמֵּץ אוֹתָהּ וְכו', כִּי זֶה כְּרוּף עִם הַרְבֵּה
בְּעִיּוֹת וְכו', שְׂיִכּוֹל לְצַאֵת מְזֵה, וְלָכֵן לְדַעֲתִי כֵן לְהוֹדִיעַ וּלְעַרְבֵי אֶת הַרְשִׁיּוֹת
וְכו', כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהַפְקִיר יְלָדִים מִפְּנֵי שֶׁהַהוֹרִים הֵם מְפַקְרִים וְכו', יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקַשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּחֲלִי וְתִצְלַחֲלִי.
הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁסָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כֶּל צְדִיק הִיָּה לוֹ אֶת הַהֲנַהֲגָה שְׁלוֹ וְכו', מֵהַטְעָמִים הַכּמוֹסִים עִמוּ וְכו',
זֶה לֹא אוֹמֵר שְׁצַרִּיכִים לְחַקוֹת אוֹתוֹ, כִּי לְחַקוֹת אָדָם זֶה כְּמוֹ קוּף שְׁמַחֲקָה אֶת
הָאָדָם, לָנוּ יֵשׁ שְׁלֶחֶן עָרוּךְ שְׂיִהְיֶה נִקְרָא מִי שְׁמַקִּים אֶת הַשְּׁלֶחֶן עָרוּךְ, וְאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמְנוּ רְגִילִים לוֹמֵר לְאֵלוּ שְׁשׂוֹאֲלִים אוֹתָם שְׂיִסְבְּרוּ אֵיךְ הַתְּנַהֵג רְבִנוּ ז"ל?
תַּפְתַּח אֶת הַשְּׁלֶחֶן עָרוּךְ וְשֵׁם תִּרְאֶה אֵיךְ רְבִנוּ ז"ל הַתְּנַהֵג, כִּי רְבִנוּ ז"ל הַקְּפִיד
מְאֹד מְאֹד עַל לְמוֹד שְׁלֶחֶן עָרוּךְ, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כ"ט) לְמוֹד הַפּוֹסְקִים

צְרִיכִים לְלַמֵּד יוֹתֵר מִכֹּל הַלְמוּדִים. וְרְאוּי לְלַמֵּד כָּל הָאַרְבָּעָה "שְׁלֹחַן עֲרוּף" כְּלֵם מְרֵאשֵׁם עַד סוּפֵם כְּסֻדָּר, אִם יְכוּל לְלַמֵּד כָּל הָאַרְבָּעָה שְׁלֹחַן עֲרוּף עִם כָּל הַפְּרוּשִׁים הַגְּדוּלִים מֵה טוֹב. וְאִם לֹא עַל כָּל פְּנִים יְלַמֵּד כָּל הָאַרְבָּעָה "שְׁלֹחַן עֲרוּף" הַקְּטָנִים [הִינּוּ מִחֵבֵר רמ"א]:

וְהוּא תְקוּנָה גְדוּלָה מְאֹד מְאֹד. כִּי עַל יְדֵי חֻטָּאִים נִתְעַרְב טוֹב וְרַע, וְעַל יְדֵי לְמוּד פּוֹסֵק - שְׁמִכְבָּר הַכָּשֵׁר וְהַפְּסוּל, הַמְתָּר וְהָאֶסוּר, הַטְּהוֹר וְהַטְּמֵא - עַל יְדֵי זֶה נִתְבָּרַר וְנִפְרָשׁ הַטוֹב מִן הָרַע. וְכַמוֹבָא (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח') מְעַלֵּת לְמוּד הַפּוֹסְקִים.

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל, שְׁכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מְחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם פּוֹסְקִים וְלֹא יַעֲבֹר. וְאִם הוּא אָנוּס וְאִין לוֹ פְּנְאִי, יְלַמֵּד עַל כָּל פְּנִים אֵיזָה סְעִיף "שְׁלֹחַן עֲרוּף" בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא אָפְלוּ שְׁלֹא בְּמְקוֹמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עִתָּה בְּשְׁלֹחַן עֲרוּף. כִּי צְרִיף לְלַמֵּד אֵיזָה דִּין בְּ"שְׁלֹחַן עֲרוּף" בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו. וְכַשְׂאִינוּ אָנוּס יְלַמֵּד כְּסֻדָּר כָּל הָאַרְבָּעָה "שְׁלֹחַן עֲרוּף" מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ וְכַשְׂיִגְמַר וְיִסִּים הָאַרְבָּעָה "שְׁלֹחַן עֲרוּף" יַחֲזֵר וְיִתְחִיל לְלַמְּדֵם כְּסֻדָּר. וְכֵן יִנְהַג כָּל יְמֵי חַיָּיו.

וְלִכֵּן זֶה יְסוּד גְּדוּלָה בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב לֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִכָּל מִינֵי הַנְּהַגוֹת שׁוֹנוֹת שֶׁהִתְנַהֲגוּ צְדִיקִים וְכוּ', כִּי אִין לְדָבָר סוּף וְכוּ', וְהוּא יִתְבַּלְבֵּל לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן אִין לְנוּ אֵלֵא מֵה שְׁכַתוּב בְּשְׁלֹחַן עֲרוּף וּבְנוּשְׂאֵי כְלָיו.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּף שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁוּר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁעָקֵר הַגְּאֻלָּה הַיָּא שְׁאָדָם יַחְדִּיר בְּעֶצְמוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יתְבַרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלָקוֹת גְּמוֹר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֵלָא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְהוּא יתְבַרַךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמַטָּה אֵלָא אִם בֵּן מַכְרִיזִין מִלְּמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע קִטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קָדָם מִלְּמַעְלָה, וְאָמְרוּ (יִמָּא לַח). בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבְמִקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ אֵין אָדָם נוֹגַע בְּמָה שְׁמוּכָן לְחַבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חֲבָרְתָּהּ כְּמֵלֵא נִימָא, זֹאת אוֹמְרַת אַף אַחַד לֹא יִכּוֹל לְגַע בְּמָה שְׁשִׁיף לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שְׁהַכְרִיזוּ קָדָם בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת נַח). "אֶפְלוּ רִישׁ גְּרַגְיָתָא - מִן שְׁמַיָּא קָמְנוּ לִיָּה"; זֹאת אוֹמְרַת שְׁאֶפְלוּ עֲבוּדָה בְּזוּיָה וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בִּיּוֹב וְכוּ', וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבֵּל מִשְׁרָה כְּזוֹ, עַד שְׁמַכְרִיזִין קָדָם בְּשָׁמַיִם וְכוּ', רוֹאִים מְכַל זֶה אֶת גְּדֵל הַשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרָטִי פְרָטִית עַל כָּל בֵּן אָדָם, וּכְשְׁאָדָם מַחְדִּיר בְּעֶצְמוֹ אֶת הַיְדִיעוֹת הָאֵלוֹ, עַד שֶׁהוּא מְרַגִּישׁ שְׁאֵין בְּלַעְדוֹ יתְבַרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֵׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲזֵ הוּא זוֹכֵה לְגְאֻלָּה פְרָטִית, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: (תְּהִלִּים ס"ט י"ט) "קָרְבָּה אֵל נִפְשֵׁי גְאֻלָּה", וּפְרַשׁ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, שְׁכָל אָדָם יִכּוֹל לְגַאֵל אֶת נִפְשׁוֹ כְּכָר עֲכָשׁוּ, וְזֶה הַגְּאֻלָּה הַפְּרָטִית שְׁלוֹ, וְלִמַּד אוֹתָנוּ רַבְנֵנוּ ז"ל: אֵיךְ זוֹכִים לְזֶה? עַל יְדֵי שְׁאָדָם מְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדָבָר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְשִׁיחַ וּמְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יתְבַרַךְ, בְּלִשׁוֹן שְׁרַגִּיל בְּהַ, שְׁזֵה נִקְרָא הַתְּבוּדָדוֹת, וְאָדָם צְרִיף לְהִיּוֹת כָּל כֶּף רַגִּיל לְדָבָר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁמַהֲרַגַע שְׁרַק פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם מִהַשְׁנָה וְכוּ', עַד שְׁסוּגַר אֶת הָעֵינַיִם בְּשִׁנָּה וְכוּ', יְדָבָר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֶפְלוּ כָּל דְּבּוּר וְדְבּוּר שְׁמַדְבְּרִים אֵלָיו יתְבַרַךְ, זֶה כְּכָר הַצְּלַחָה נְצַחִית וּמְקַרְבַּת אֶת הַגְּאֻלָּה, וְלִכֵּן הָעָקֵר לְהִיּוֹת קְבוּעַ בְּזֶה וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

וְלָכֵן אֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֲצֻמָּךְ מִשּׁוּם דְּבַר, אֲלֵא תִהְיֶי חֲזָקָה לְדַבֵּר בְּכָל פַּעַם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְבַקֵּשׁ עַל עֲצֻמָּךְ וְעַל בְּעָלֶיךָ, וְהַעֲקֹר שִׁיְהִי לָכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּרִית, וְתַאֲהָבוּ אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, וְתִשְׁמְחוּ בִּיחַד וְתִתְעַנְּגוּ מִזִּיו הַשְּׂכִינָה, שְׂאִין לָךְ גְּאֻלָּה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאִנִּי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁוּז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כֶּסֶל הַתּשׁע"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִי

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתָּבֶךָ.

קִדְם אֶת צְרִיכָה לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזָר לָךְ שֶׁהַקְּמַת בֵּית נִפְלָא עִם בְּעַל נִפְלָא וְעִם שִׁשָּׁה יְלָדִים חֲמוּדִים, בְּזֶה רְאוּי לָךְ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד, וְאִין עוֹד מִתְנּוֹת יוֹתֵר גְּדוּלוֹת כְּמוֹ זֶה, וְהַעֲקֹר שִׁיתְחַזֵּק אֲצִלְכֶם הַשְּׂמִחָה בַּתּוֹךְ הַבֵּית וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּרִית, שְׁזֶה יְסוּד מוֹסֵד בְּבֵית יְהוּדִי, כִּי: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (וַיּוֹשְׁלֵמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הֶלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיחֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרַכָּה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִי בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, (שִׁבְתָּ יז) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְּיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הִינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹךְ הַבֵּית.

בְּעִנְיָן לְבּוֹא לְגוֹר בִּיבְנָאֵל וְכוּ', תִּהְלֶה לְאַל, יֵשׁ לָנוּ קַהֲלָה נִפְלְאָה מְאֹד, אֲבָל אֶת צְרִיכָה לְבּוֹא עִם בְּעָלֶיךָ וְעִם הַיְלָדִים, וְלִהְתַּרְשֵׁם וְכוּ', לֹא שְׂפִיךְ לְשִׁכְנַע אֶת מִישֵׁהוּ לְבּוֹא לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה מז.) חֵן מִקּוֹם עַל יוֹשְׁבָיו; כָּל אֶחָד אוֹהֵב לְגוֹר אֵיפֹה שְׁמוֹשֵׁךְ אוֹתוֹ, הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ

זֶה מִיַּחַדָּת בְּמִינָהּ בְּכָל הַבְּחִינֹת, כִּי הִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה, מְקוֹר שֶׁל חֶסֶד, מִמֶּשׁ לְתַפְאֵרֶת בִּיבְנָאֵל, שְׁעַד עֶכְשָׁו הִיָּה שֵׁם מְדַבֵּר שְׁמֵם מֵהִיְהוּדוּת, וּמֵאֲזוֹ שְׁיִסְדּוֹ אֶת יִבְנָאֵל בְּשְׁנַת תרס"א עַד שְׁבָאנוּ לְשֵׁם בְּשְׁנַת תשמ"ח לֹא הָיָה זִכָּר שֶׁל יְהוּדוּת כָּלָל וְכוּ', וְאֲדַרְבָּה, פֹּה הִיָּה הַמְּקוֹם שֶׁהֶעֱבִירוּ עַל הַדָּת אֶת עֲדַת הַתּוֹנִיסְאִים וְאֵת עֲדַת הַתִּימָנִים וְכוּ' וְכוּ', וּמִמֶּשׁ הַמְּקוֹם הִיָּה שְׁמֵם לְגַמְרֵי מֵהִיְהוּדוּת וְכוּ', וְהִיָּה הַמְּקוֹם פֹּה שְׁמֵם לְגַמְרֵי בְּלֵי שׁוּם זִכָּר שֶׁל יְהוּדוּת, וְתַהֲלָה לְאֵל, הַיּוֹם הַמְּקוֹם פּוֹרַח בְּרוּחַנִיּוֹת, מִי שָׂרָק נִכְנַס שָׁמָּה לֹא יָכוֹל לְהֶאֱמִין מֵה שְׂרוּאָה לְפָנָי מְרָאָה עֵינָיו, חוֹשֵׁב שֶׁהוּא נִמְצָא בִירוּשָׁלַיִם, אוּ בְבִנְי בְּרָק, אוּ בְּבְרוּקְלִין, בְּלֵי שׁוּם הַגְּזֻמָּה, קֶדֶם יֵשׁ מְנִינִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֲרֵבִית מְנִין אַחַר מְנִין, שְׁדָבָר כְּזֶה אֵין רַק בְּעִירוֹת הַגְּדוּלוֹת, אָבֵל לֹא בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת, שְׁלֹא יֵדְעוּ אִי פְעַם אִיפֹה זֶה עַל הַמַּפָּה וְכוּ', אַחַר כֵּן יֵשׁ לָנוּ מְקוּהָ מִפְּאֵרֶת עֲנֻקִית לְגַבְרִים עִם שְׁלֹשָׁה בּוֹרוֹת לְטְבִילָה, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מְקוּהָ טְהָרָה מִפְּאֵרֶת לְנָשִׁים (אֲגַב שְׁמִסְגֻלַת מֵאֹד לְפִקִּידַת עֲקָרוֹת, כִּי נִכְנַתָּה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה בְּמַחְתָּרַת כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לְפָנָי שְׁבָעִים שָׁנָה, כִּי זֶה שְׁצָרִף לְהִיּוֹת מְמַנָּה עַל הַדָּת, הוּא אָשֶׁר עִכָּב אֶת בְּנֵית הַמְּקוּהָ בְּכָל מִינֵי מִסִּירוֹת וְכוּ'), וְעַל כָּלֵם יֵשׁ לָנוּ בֵּית הַתְּבָשִׁיל - "אֵהֵל אֲבָרְהָם", שְׁמַחֲלֵק אֲכָל בַּחֲנָם לְכָל מִי שָׂרָק רָעֵב, וּבְכָל יוֹם מִתְּפַלֵּת וְתִיקִין עַד עֶשְׂרׁ בְּעָרֵב זֶה פְּתוּחַ לְכָלֵם, גַּבְרִים וְנָשִׁים וְיִלְדִים, וּבְכָל יוֹם מַחֲלָקִים קְרוֹב לְאֵלָף מְנוֹת אֲכָל טְרִי וְטָעִים, מְלָבַד זֹאת יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָל לְבַעֲלֵי בָתִּים "אוֹר הַמְּאִיר", שְׁלוֹמְדִים שְׁמָה קְרוֹב לְמֵאָה אֲבָרְכִים, וְכֵן כּוֹלָל לְהוֹרָאָה "תְּפֵאֶרֶת בְּנִימִין", שְׁלוֹמְדִים שְׁמָה חֲמֻשִׁים אֲבָרְכִים אֶת הַהוֹרָאָה, וְתַהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ "בֵּית הוֹרָאָה" עִם גֶּאֱב"ד וְעִם שְׁלֹשָׁה דִּינִים, שֶׁהֵם פּוֹסְקֵי הַלְכוּת הַמְּצוּיּוֹת וְכוּ', וְשׁוֹאֲלִים אוֹתָם אֶת כָּל הַשְּׁאֵלוֹת שֵׁישׁ לְכָל אַחַד, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מֵעֲרַכַת שְׁלָמָה בַּחֲנוּף, הֵינוּ שֵׁישׁ לָנוּ פְּעוּטוֹנִים, גְּנִים לְבָנִים וְלִבְנוֹת, בֵּית סֶפֶר לְבָנוֹת, וְסִמְיָנָר לְבָנוֹת, תְּלִמּוּד תּוֹרָה לְבָנִים, וְיִשִּׁיבָה קִטְנָה וְיִשִּׁיבָה גְדוּלָה לְבַחּוּרִים מְצִינִים, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ יִשִּׁיבָה שֶׁל בְּעֵלֵי תְּשׁוּבָה, וּמְדַרְשִׁיָּה לְבַעֲלוֹת תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת בְּמוֹ עֵינָיו, וְהַמְּקוֹם שׁוּקָק בִּיהוּדוּת, יֵשׁ לָנוּ בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שֶׁשָּׂה שְׁעוּרִים נְפָרְדִים בְּדָף הַיּוֹמִי, וּפֹה מְדַבְּרִים מְאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת, שְׁאָף אַחַד לֹא יֵדַע אִי פְעַם אִיפֹה שְׁזָה נִמְצָאָת וְכוּ', וְעֶכְשָׁו וְתַהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ "בֵּית הוֹרָאָה" עִם גֶּאֱב"ד וְעִם שְׁלֹשָׁה דִּינִים,

שֵׁהם פּוֹסְקֵי הַלְכוֹת הַמְצוּיּוֹת וְכוּ', וְשׂוֹאֲלִים אוֹתָם אֵת כָּל הַשְּׁאֵלוֹת שֵׁישׁ לְכָל אַחַד, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מַעֲרַכַת שְׁלֵמָה בַּחֲנוּךְ, הַיְנוּ שֵׁישׁ לָנוּ פְּעוּטוֹנִים, גְּנִים לְבָנִים וְלִבְנוֹת, בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, וְסִמְיָנָר לְבָנוֹת, תְּלִמּוּד תּוֹרָה לְבָנִים, וְיִשִּׁיבָה קִטְנָה וְיִשִּׁיבָה גְדוֹלָה לְבַחְוָרִים מְצִינִים, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ יִשִּׁיבָה שֶׁל בְּעָלֵי תְּשׁוּבָה, וּמְדַרְשֵׁיהָ לְבַעֲלוֹת תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאִיתָה זֹאת בְּמוֹ עֵינָיו, וְהַמָּקוֹם שׁוֹקֵק בִּיְהוּדוּת, יֵשׁ לָנוּ בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שֶׁשָּׂה שְׁעוּרִים נִפְרָדִים בְּדֶף הַיּוֹמִי, וּפֶה מְדַבְּרִים מֵאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת, שְׂאָף אַחַד לֹא יִדַע אֵי פַעַם אֵיפֶה שֶׁזֶה נִמְצְאָת וְכוּ', וְעַכְשָׁו תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ כָּבֵד לְמַעַלָּה מְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲסִידֵי בְּרִסְלָב בֶּן יִרְבּוֹ, וְעַכְשָׁו בּוֹנִים אֶלֶף דִּירוֹת חֲדָשׁוֹת בְּשִׁבְלֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה שְׁנָה שֶׁפִּתְחָנוּ פֶּה חֲנוּת יוּדֵי אִיקָה "בְּרִסְלָב סְנַטָר" כָּל מֵה שִׁיְהוּדֵי צְרִיךְ בְּנִקְדָּה אַחַת, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ מִהֶפְכָּה בִּיבְנָאֵל בִּיְהוּדוּת, זֶה אַרְבַּעִים שְׁנָה שְׁמוֹנְעִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם לְהַכְעִיס וּבְרִשְׁעוֹת כָּל הַקְּשׁוֹר לִיְהוּדוּת וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל, מִהֶרְגֵעַ שֶׁנִּפְתַּח הַחֲנוּת הַתְּחִילוֹ תוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם לְהַכְנִס, וְכָל אַחַד קוֹנֵה זֶה מְזוּזָה, זֶה צִיצִית, זֶה תְּפִלִּין, זֶה טְלִית, זֶה כְּפוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִי כְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אַחַד בְּאֶרֶץ, לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר קִדְשַׁת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְרֵאִינוּ עַכְשָׁו קִדְם חַג הַסְּכוֹת, נִכְנְסוּ שְׁנֵי שְׁלֵישׁ מִתּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם לְהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטָר" וְקָנוּ ד' מִינִים, וְסִכּוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאִיתָה זֹאת, וַיִּבְנָאֵל תִּהְיֶה דְגָמָא וּמוֹדֵל מֵהַמָּקוֹם קָטָן שֶׁל יְהוּדִים עִם מִסִּירוֹת נֶפֶשׁ יְכוּלִים לְהַפְּךְ מְדַבֵּר שְׁמֵם מִיְהוּדוּת וְכוּ', לְמָקוֹם פּוֹרַח, וְעוֹד רְבוֹת וְסִפְרוֹ עַל זֶה, אַחַר חֲצִי יוֹבֵל שְׁנִים שֶׁל רְדִיפוֹת וּמִסִּירוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׂרוּדָף וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ מִי שְׂרוּדָף וּמוֹסֵר וְכוּ' וְכוּ', וְשֵׁם מַקְלוֹת בְּהַגְלָלִים וְכוּ', וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכָב כָּל דְּבַר הַשִּׁיף לְקַדְשָׁה, וְאָף עַל פִּי כֵן בְּכַח הַרְצוֹן הַחֹזֵק שֶׁהַכְּנִיס בָּנוּ רְבֵנוּ ז"ל, הַצְּלַחְנוּ לְהִקְיָם אִמְפֵּרִיָּה כּוֹז, וְלֹא בַּחֲנֵם שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן רי"ח) "בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֵיךְ הָאָב אוֹיֵס גְּעַפְרִיט אֵין וְעַל אוֹיֵס פִּרְוִן", "נִצְחָתִי וְאַנְצָחִי", וְתִהְיֶה לְאֵל, אֹרֶךְ הַקְּדָשָׁה רַק עוֹלָה, וְחֻשְׁךְ הַטְּמָאָה רַק מִתְּעַלְמַת עַד שִׁיתְּבַטֵּל לְגַמְרֵי, וַיִּקְיָם (זְכוּרֵיהָ י"ג ב')

"וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אַעֲבִיר מִן הָאֶרֶץ".

בְּעֵינַי שְׂאֵת בִּישְׁנֵית וְכוּ', אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁתִּהְיֶה לְאֵל, אֲצַלְנוּ יֵשׁ פְּעִילוֹת הַרְבֵּה בְּשִׁבְלֵי הַנְּשִׁים פְּעֵמִים בְּשָׁבוּעַ יֵשׁ לִילֵי שְׁמַחָה שֶׁכָּל הַנְּשִׁים

מִתְקַבְּצוֹת יַחַד, וְרוֹקְדוֹת וּשְׂמֵחוֹת, וַיֵּשׁ שְׁעוּרִים לְהִנָּשִׂים, וְאִשָּׁה עוֹזֶרֶת לְזוּלְתָהּ.

וּבְעֵינַי בְּעֵלָהּ, הָרִי הוּא שׁוֹחֵט בְּבֵית-שָׁאן, וְזֶה לֹא כֹף רְחוּק מִיִּבְנָאֵל, וְלִכֵּן לְדַעְתִּי אֵת יְכוּלָהּ לְתַרְם הַרְבֵּה לְהִנָּשִׂים דְּרַף הַמְקַצוּעַ שְׁלָהּ, הַתְּעַמְלוֹת וְכוּ', וְלִשִׁיר שִׁירִים וְכוּ'.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּבוֹאוּ קֳדָם וְתִתְרַשְׁמוּ, וְאַחַר כֵּן תִּחְלִיטוּ.
הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁסח.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֵת מַכְתְּבָךְ.

בְּחֹר רֶוֶק לֹא יִצְלִיחַ לְקַחַת גְּרוּשָׁה פְּעַמִּים, וּבִפְרָט כְּשֵׁיִשׁ לָהּ כֶּבֶר בֵּין נְשׁוּי וְעוֹד יְלָדִים בְּבֵיתָ, זֶה לֹא יִצְלִיחַ, יֵשׁ מִסְפִּיק בְּנוֹת רֶוֶקוֹת שְׁגָם כֵּן בְּאוֹתוֹ גִּיל, וְלִכֵּן מָה אֵתָהּ צְרִיךְ לְהַכְנִס בְּמִטָּה חוּלָה, רַק חֹזֵק וְאַמִּץ לֹא לְהִיּוֹת בְּרָרָן, וְלְקַחַת בַּחוּרָה רֶוֶקָה שֶׁהִיא בְּאוֹתוֹ מֵצֵב שְׁלָהּ, וּבִיחֻד תִּכְנֹנוּ בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלִיחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשסט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"ב כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הרב הקדוש מצאנו זי"ע בעל שו"ת "דברי חיים" אָמַר, כְּשֶׁהֵייתִי צָעִיר רְצִינִי לְהַחְזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בַתְּשׁוּבָה, הַתְּבַגְּרִי יוֹתֵר אֲמַרְתִּי שְׁזָה בְּלָתִי אֶפְשָׁרִי, אוֹלֵי אַחְזִיר אֶת מְדִינָתִי בַתְּשׁוּבָה, וְכִשֶׁהַתְּבַגְּרִי יוֹתֵר אֲמַרְתִּי שְׁזָה בְּלָתִי אֶפְשָׁרִי אוֹלֵי אַחְזִיר אֶת בְּנֵי עִירִי בַתְּשׁוּבָה, וְכִשֶׁהַתְּבַגְּרִי יוֹתֵר אֲמַרְתִּי זֶה בְּלָתִי אֶפְשָׁרִי, אוֹלֵי אַחְזִיר אֶת מְשַׁפְּחָתִי בַתְּשׁוּבָה, וְכִשֶׁרָאִיתִי שְׂגַם אֶת זֶה אֲנִי לֹא מְצָלִיחַ, אָזִי אֲנִי אוֹמֵר הֲלוֹאֵי שְׂאֻזְכָּה בְּעֶצְמִי לְחַזֵּר בַתְּשׁוּבָה, אֶת זֶה מָה שֵׁיִשׁ לִי לְהַגִּיד לָךְ, קִדְּם כָּל צְרִיכִים לְהַחְדִּיר אֲמוּנָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָךְ, וְלְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד שִׁיְהִיָּה לָךְ שְׁלוֹם בַּיִת, וְשֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָךְ. כִּי זֶה בָּא קִדְּם הַכֹּל וְכוּ', וְאַחַר כֵּן אִם יְכוּלִים לְדַבֵּר עִם הַשְּׂכֵנִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, מָה טוֹב וּמָה נְעִים וְכוּ', אָבָל לֹא לְצַפּוֹת גְּדוּלוֹת שְׁהוֹלְכִים עֲכָשׁוּ לְהַפְּךָ אֶת כָּל הָעוֹלָם וְכוּ', הֲלוֹאֵי שְׂנֻזְכָּה בְּעֶצְמָנוּ לְהַחְזִיר בַתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה וְלְהַחְדִּיר בָּנוּ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְּרָךְ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשע.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"ב כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּל הַבְּעִיּוֹת שְׁלָךְ זֶה רַק בְּעֵינָה אַחַת, שְׂאִין לָךְ שְׂמַחַת הַחַיִּים, וְאַתָּה

שְׂרוּי תְּמִיד בְּעֲצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבְדִכְאוֹן, וְלִכֵּן רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מַדַּת
הַשְּׂמֵחָה כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמֵחָה, וְכֹל כֶּף קֶשֶׁה לְאָדָם לְהִגִּיעַ
לְמַדַּת הַשְּׂמֵחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוּדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וּלְסַגֵּף
אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְלִכֵּן
עַל שְׂמֵחָה צָרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא
שְׂמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם, לֹא כֹּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמַחָה,
וְלֹא כֹּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מָצַר לְמַחָה, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם, וְאִם
תִּהְיֶה בְּשְׂמֵחָה כֹּל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרֵי לְגַמְרִי, כִּי תִזְכֶּה
לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י') מִה שְׂבַגְנִי אָדָם
רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶד לְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב
הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תְּמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה וְאֵז תִּזְכֶּה
לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין, וְאֵז כְּבָר לֹא יִפֹּל עָלֶיךָ שְׁנָה וּמְתַחִים, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד שָׂשׂ
וּשְׂמַח, אֵזוּי הוּא עֲרַנִּי, וְלִכֵּן תַּעֲבֹד הַרְּבֵה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה.

בְּעֵינֵי הַשְּׁנָה, רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל זְמַנֵּי הַשְּׁנָה, וְלֹא
לְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ עִם הַשְּׁנָה כְּלָל, אֲדַרְבֵּה אָדָם צָרִיךְ לִישֹׁן כְּפִי צָרְכוֹ, כִּי אַחֲרֵי כֶּף
מְסוּבֹבב כְּמוֹ שׁוֹס שְׂגָם בֶּן לֹא צָרִיךְ לִישֹׁן הַרְּבֵה, וְאָמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן,
סִימָן ק"י) יֵשׁ כְּמָה בְּלִבּוֹלִים הַמְתַּדְּבָקִים בְּהַמַּח וּבַפֶּרֶט בְּלִבּוֹלֵי אַמּוּנָה, וְעַל יָדֵי
הַשְּׁנָה נִפְרָדִים מִהַמַּח, וְלִכֵּן תִּישֹׁן כְּכֹל צָרְכֶיךָ, אֲבָל הָעֲצָה הַיְעוּצָה תִּלָּךְ לִישֹׁן
מְקַדָּם, כְּכֹה תִקּוּם מְקַדָּם, כִּי הַשְּׁנָה מְאֹד מְכַרַח לְמַח הָאָדָם, אֲבָל מָצַד שְׁנֵי גַם
רְבוּי הַשְּׁנָה הוֹרֵס אֶת הַמַּח לְגַמְרִי, וְלִכֵּן תִּשְׁמֵר עַל זְמַנֵּי הַשְּׁנָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא יִכְנִיס בְּךָ חֶשֶׁק לְהִיּוֹת אִישׁ שְׂמַח, וְאֵז לֹא יַחֲסֵר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁעָא

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אני מאד מאד שמח לשמע שבפרנסה כבר מתרחב לכם, ולאט לאט אתם מתאוששים מהחובות וכו', ולכן באתי לומר לכם שעדין אתם צריכים לשמר מאד מאד מחובות, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קכ"ב) שאם לא היה ממתין בבטחון לישועת השם כבר היה איש נוסע ומטלטל כמו כל הנוסעים ומטלטלים עצמם בשביל הפרנסה פנהוג עכשו. והפונה כי אמר זאת לענין הנהגת הבית בפרנסה ומלבושים ושאר צרכי הבית שעל פי רב חסר לאדם הרבה. כגון, לזה חסר מלבוש פשוט, ויש שחסר להם מלבושים חשובים או דירה וכו'. שצריכין להמתין לישועת השם ולכלי לדחק את השעה (ערובין יג:) למלאות החסרון תכף ומיד. רק צריכין להמתין עד ירחם השם, ואמר רבנו ז"ל על עצמו שאם לא היה ממתין, כגון כשהיה חסר לו איזה דבר, אם היה דוחק את השעה שיהיה דוקא תכף, היה צריך ללוות לעצמו ולהיות בעל חוב עד שהיה מכרח להיות נוסע ומטלטל וכו', כי לכל אדם חסר הרבה אפלו בעלי בתים ועשירים גדולים, מכל שכן מקבלי אפלו החשובים והגדולים. וצריך לזה להסתפק במעוט ולהנהיג ביתו כפי השעה והזמן. ואם נדמה לו שצריך מלבוש או לאשתו ובניו, אף על פי שמכרח לו אל דחק השעה ללוות ולהקיף ולהיות בעל חוב, אף ימתין עד שיבוא עתו. וטוב לסבל דחק אפלו במזונות וכל שכן במלבושים ודירות וכו' ולא להיות בעל חוב. ומוטב שיהיה בעל חוב לעצמו או לבני ביתו במלבושים מלהיות בעל חוב להחנני או לאחרים. כי בכל עניני פרנסה צריכין להמתין עד שיבוא עתו, כמו שכתוב: (תהלים קמ"ה ט"ו) "עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו", ואם אדם מרגיל את הבית שלו בצורה כזו, אזי אף פעם לא יבוא לחובות, שזה קלה גדולה מאד להיות בעל חוב, ויש בני אדם שלא אכפת להם לזוים על ימין ועל שמאל, ולא שמים לב שלבסוף הם צריכים לשלם את זה, והם נרדפים מעצמם וכו'.

בענין זוגיות שאתם עדין לא מסתדרים וכו', מה אמר לך! את צריכה להתאזר במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש: (אבות, פ"ק ה') "לפום צערא אגרא", ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל

הַאִינן סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הֵכֵל תְּלוּי כְּפֵי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִיס בְּכַעֲס, שְׁבֻדֶּרֶךְ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, אִשָּׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלֶיּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בְּעֵלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֵלָהּ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מְעַצְמֵי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אִשְׂרֵי הָאִשָּׁה שְׁקִנְתָּהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בְּעֵלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׂרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אִם אֶת מְרַגִּישָׁה שְׁבַעֲלָךְ יוֹרֵד עֲלֶיךָ וְכוּ', וּמִשְׁפִּיל אוֹתְךָ וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת פְּתוּחָה אִתּוֹ וְלוֹמַר לוֹ פְּתוּחַ, בְּעֲלֵי הַיָּקָר, אֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, אָבֵל אֲנִי לֹא יְכוּלָה לְקַחַת הַשְּׁפָלוֹת וְכוּ', אִתָּהּ יוֹדֵעַ שֶׁלֹּא לְקַחַת אִשָּׁה מִהֶרְחֹב, כִּי יֵשׁ לִי הַשְּׂכָלָה וְכוּ', אֵל תַּעֲשֶׂה עֲלַי בְּקוֹרוֹת, אֲנִי לֹא אוֹהֶבֶת אֶת זֶה וְכוּ' וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד פְּתוּחָה לְבְּעֵלָהּ, רַב הַנְּשִׂים שְׁסוּבֹלוֹת מִהַשְּׁפָלָה שֶׁהַבַּעַל מִשְׁפִּיל אוֹתָן וְכוּ', כִּי הֵן לֹא פּוֹתַחוֹת אֶת הַפֶּה לְהַגִּיד לְבְּעֵלֵיהֶן שְׁזֵה כּוֹאֵב לָהּ, וְלִהְפֹךְ הַבַּעַל חוֹשֵׁב שֶׁהוּא לֹא עָשָׂה שׁוֹם דְּבָר, הוּא שֶׁהַתְּמִימָה וְכוּ', וְכֵן צְרִיךְ בַּעַל לְהִתְנַהֵג, לְהַשְׁפִּיל אֶת אִשְׁתּוֹ וְכוּ', וְלִרְדֹת עֲלֶיהָ וְלַעֲשׂוֹת בְּקִרְתָּ עַל כָּל מַעֲשִׂיהָ וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְפַתַח אֶת הַפֶּה וְלִהְסָבִיר לוֹ שְׁזֵה לֹא הוֹלֵךְ כְּכֵה וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִם תִּתְנַהֲגִי כֵן לְפַתַח אֶת הַפֶּה וְלִהְסָבִיר לוֹ, אֲזוֹ הוּא יִפְתַּח אֶת הַעֵינַיִם וְכוּ', כִּי הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא צוֹדֵק, וְזֵה הַדְּרָךְ שֶׁל בַּעַל לְהַשְׁפִּיל וְלִרְדֹת וְלַעֲשׂוֹת בְּקִרְתָּ עַל הָאִשָּׁה וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוֹר לָךְ שִׁיחָה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מִהַיְלָדִים שִׁיחָיו יְלָדִים מְצֻלְחִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשעב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"ב כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּעֲבְרֵי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת מְאֹד, וְתוֹלִידֵי
בְּקִלּוֹת מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא תִצְטָרְכִי שׁוֹם פְּעֻלוֹת, כְּגוֹן אֲפִידוּרֵל וְכוּ', רַק הַכֹּל
יִלְךְ בְּזִרְיוֹת גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, אֶת לֹא צְרִיכָה לְשִׁמְעַ מֵה שְׁנָשִׁים אַחֲרוֹת
מִפְּחִידוֹת אוֹתָךְ שֶׁזֶה כְּאִבִּים עֲזִים וְכוּ', הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁהַכֹּל
יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת מְאֹד, וְאֵין לְךָ מֵה לְפַחַד וְכוּ'.

עַם כָּל זֹאת כְּשֶׁהֲרוּפָא מִמְּלִיץ לַעֲשׂוֹת זְרוּז, צְרִיכִים לַצִּיַּת אוֹתוֹ, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵת לֹא תִצְטָרְכִי שׁוֹם פְּעֻלוֹת גְּשְׁמִיּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשעג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"ב כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁבָכָל בְּעֵינָה בְּשִׁלּוֹם בֵּית, שְׁנִיָּהֶם תִּיְבִיִּם הֵן הַבְּעַל וְהֵן
הָאִשָּׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם בָּאִים מִשְׁנֵי עוֹלְמוֹת אַחֲרוֹת וְכוּ', מִשְׁתִּי עֲדוֹת
אַחֲרוֹת וְכוּ', מִשְׁתִּי מִשְׁפָּחוֹת אַחֲרוֹת וְכוּ', וַיֵּשׁ לָהֶם טְבָעִים אַחֲרִים וְכוּ', וְאָמַר
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן פ') שֶׁעָקַר הַשִּׁלּוֹם כְּשֶׁשְׁנֵי הַפְּכִים מִתְאַחֲדִים
בְּאַחֲדוֹת אַחַד, וְלִכְּן כָּל זֹג צְרִיכִים לְזַכֵּר טוֹב טוֹב אִם הֵם רוֹצִים לְבָנוֹת
בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם לְכַתְּחֵלָה לְהִיּוֹת וְתַרְנִיִּם, וְלִוְתָר אַחַד לְהַשְׁנִי,
וְאִז אִף פְּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלָכֵת אֵל שׁוֹם בֵּין אָדָם שְׁעוֹסֵק בְּשִׁלּוֹם בֵּית וְכוּ',

כדי שֶׁהַשְּׁלוֹם יִשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, צְרִיכִים רַק שֶׁכֵּל וְדַעַת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה, וְהַיּוֹת שֶׁעֲדִין אֵינן בֵּית חֲרָשֶׁת שְׁמִיּוֹצֵר שֶׁכֵּל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אֵינן חֲנוּת אוֹ קְנִיּוֹן וְכוּ', שְׁמוֹכְרִים שָׁמָּה שֶׁכֵּל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְכוּן בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם בְּעַת שְׁמֵת־פְּלִלִים אֶת הַבְּרָכָה: "אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֹנוּשׁ בִּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אֶזְעַל דַּעַת וְשֶׁכֵּל, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (נְדָרִים מ"א). "דַּעַת קְנִיּוֹת - מָה חֲסֵרְתָּ? דַּעַת חֲסֵרְתָּ - מָה קְנִיּוֹתְךָ?" אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת - יֵשׁ לוֹ הַפֶּלֶל, וְאִם אֵינן לוֹ דַּעַת - אֵינן לוֹ כְּלוּם, וְלִכֵּן כָּל זוּג צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ עַל דַּעַת וְשֶׁכֵּל, אֲשֶׁר הַשֶּׁכֵּל הֵיבֵשׁ אוֹמְרָת שְׁצְרִיכִים הַיּוֹת וְתַרְנִים, וְאֵז הַשְּׁלוֹם שׁוֹרָה בְּבֵית.

זֶה לֹא עֵצָה לְעֻזֵב אֶת הַבֵּית וְלִבְרוֹחַ עִם הַיְלָדִים וְכוּ', מִי אוֹמֵר שְׁבַעֲלֵךְ הוּא הַבְּעִיָּה, אוֹלֵי אֶת הַבְּעִיָּה? וְלִכֵּן עֵקֶר הָעֵצָה זֶה רַק לְהַיּוֹת פְּתוּחִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, אִם לְהַבַּעַל כּוֹאֵב לוֹ מִשְׁהוּ מְאֻשָּׁתוֹ, שִׁדְבֵר אֶתָּה פְּתוּחַ מַה כּוֹאֵב לוֹ וְכוּ', וּמָה הִיא מְכַאֵיבָה לוֹ וְכוּ', וְכֵן לְהַפְּךָ אִם לְהָאִשָּׁה כּוֹאֵב לָהּ מִשְׁהוּ מִבַּעֲלָהּ, שְׁתַּדְבֵּר אִתּוֹ פְּתוּחַ מַה כּוֹאֵב לָהּ וְכוּ', וּמָה הוּא מְכַאֵיב לָהּ וְכוּ', אֵינן זֶה עֵצָה לְבָרַח, אֲדַרְבָּה הַבְּרִיחָה זֶה מְבִיא לְתַסְכוּל יוֹתֵר, וּמְסַבֵּךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

וְלִכֵּן עֲצָתִי לְהַיּוֹת פְּתוּחָה עִם בַּעֲלָהּ, וְאֶת תְּנִסֵּי לְפַצַּח אֶת הָאֲגוּז הַקָּשָׁה וְכוּ', כִּי לְהָאִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי מַגְבְּלוֹת, וְהִיא לֹא יוֹדַעַת אֶת הַכַּחוֹת שֵׁישׁ לָהּ, וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׁבִיכְלֵתְךָ בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים לְהַשְׁלִים עִם בַּעֲלָהּ וְכוּ', וְאֵל תַּגִּידִי שֶׁזֶה בְּלִתֵּי אֶפְשָׁרִי וְכוּ', הַכֵּל אֶפְשָׁר צְרִיכִים רַק אֶת הַרְצוֹן וְכוּ', וְאִם יֵשׁ לָךְ טַעֲנוֹת עַל בַּעֲלָהּ, דַּעֵי לָךְ שֶׁיְכוּלִים לְפַתַּח אֶת הַרְצוֹן וְלְהַפְּךָ אוֹתוֹ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרִי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֶת הַשֶּׁכֵּל הַזֶּה לְדַעַת אֵיךְ לְהִסְתַּדֵּר בְּבֵית, הַבַּעַל עִם הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה עִם בַּעֲלָהּ, וְלְהַיּוֹת וְתַרְנִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, הַחַיִּים לֹא הוֹלְכִים קָלִים לְאֶפְסָר אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַמַּצָּב רוּחַ שְׁלוֹ וְכוּ', וְצְרִיכִים הַרְבֵּה לְעַבֵּד עַל עֲצָמוֹ שִׁיחֶיהָ לוֹ תְּמִיד מִצָּב רוּחַ טוֹב וְכוּ'.

יַעֲזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיחֶיהָ שְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְתַבִּינוּ אֶחָד אֶת

הַשָּׁנִי, וְתֵאֱהָבוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִהְיוּ פְתוּיָחִים אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְזִכְרֵי מֵאֵד שֵׁשׁ
 לָךְ כַּחַת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתי מַגְבֵּלִים, תִּנְצְלִי אֶת זֶה לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁעֵד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִתי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! הַיּוֹם יֵשׁ קֶלְפָה עֲצוּמָה שְׂכּוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חֲלָקֵי טוֹבָה,
 וּמְקַרְרַת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הִירָאֵת שְׁמַיִם מִבְּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנֵּס בּוֹ כְּפִירוֹת
 וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אֵינְטֶרְנֵט, אֵיפִידֵה בְּלִקְבְּרֵי וְכו', שְׂבֻזָּה
 יְכוּלִים לְרֵאוֹת כָּל מִינֵי שְׂקוּץ, תַּעֲוֹב, עֲרוּם וְזוּהוּם, וּמֵאֲמֵלֵלִים אֶת עֲצָמָם וְכו',
 וְאֶת הַיְלָדִים וְכו', וְלִכֵּן הַעֲקָר רֵאָה לְזֶרֶק מֵהַבֵּית מַחֲשָׁב אֵינְטֶרְנֵט אֵיפִידֵה
 בְּלִקְבְּרֵי, כִּי כִּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדֵרִין מ.ה.) אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלֶּא
 בְּמֵי שְׁעִינֵיו רֵאוֹת; וְאִמַּר הַחֲכָם "אֵין חוּצִץ בְּפָנֵי הַתְּאֻוָּה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם"
 וְאִמַּר "אֵין לָךְ אֶבֶר בְּאֶבְרֵי הָאָדָם שִׁיגָרָם לוֹ מִכְּשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵנִי מְכַרַח
 לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתִים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשָׁב אֵינְטֶרְנֵט
 בְּבֵית, וְאֵף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאֵלוֹ הַגְּזֵמָה וְכו', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח בְּשִׁבִיל הַכְּלִי
 הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכו', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וּלְבַסּוֹף הִתְגַּרְשׁוּ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֲסוּר
 בְּהַחֲלֵט שֶׁהָיָה בְּבֵית מַחֲשָׁב אֵינְטֶרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה שֶׁל
 הַיְהוּדוֹת, וּמוֹרִידָה אֶת הִירָאֵת שְׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמָה גַּם
 שְׂמֵאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקָח כְּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יָדוֹ וְכו', הוּא
 כְּכֹר נּוֹפֵל בְּשׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׂמַבְעֵר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה
 מִבֵּיתוֹ, וְאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמֹר עָלָיו.

אֵל תֵּאֲמַר שֶׁשְׂקָשָׁה לָךְ וְכו', כִּי הַבְּחִירָה בְּיָדְךָ, כִּי כִּף אִמַּר רַבֵּנוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק"ו) לְאֶחָד שֶׁשְּׂאֵל אוֹתוֹ כִּיצַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב

לוּ בַפְּשִׁיטוֹת: שֶׁהִבְחִירָהּ הִיא בְּיַד הָאָדָם בַּפְּשִׁיטוֹת, אִם רוּצָה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינּוּ רוּצָה אֵינּוּ עוֹשֶׂה וְכוּ', [נִכְתָּב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל וְדָבָר זֶה הוּא נֶצְרָף מְאֹד לְדַעַת, כִּי כַּמָּה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד, מַחְמַת שְׁהֵם מְרַגְלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מִנְעוּרֵיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שְׂאִין לָהֶם בַּחִירָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֵינָם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אָבָל בְּאֵמַת אֵינּוּ כֵן, כִּי בּוֹדְאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בַּחִירָה תְּמִיד עַל כָּל דְּבָר, וְכֵמו שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה].

אֵתָה לֹא מִתְאַר לְעֲצָמָךְ אֵיזָה נִזְק שְׂאֵתָה גּוֹרֵם לְעֲצָמָךְ עַל יְדֵי הַכְּלִי מִשְׁחִית הָאֵלוֹ וְכוּ', שֶׁבְּשֶׁרֶף מִתְחַמֵּם וְאֵתָה בָּא לְיַדֵּי הָעוֹוֹן הַחֲמוּר שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה שְׁזָה עוֹוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְאִמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (נִדְהָ י"ג.) אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כָּל הַמוֹצִיא שְׂכַבְת זֶרַע לְבִטְלָה חִיָּב מֵיִתָּה; וְאִמְרוּ: (שֵׁם) רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי אֲמִי אֲמָרִי כָּאֵלוֹ שׁוֹפֵף דְּמִים שְׁנֶאֱמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ז ה) "הַנְּחָמִים בְּאֵלִים תַּחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן שְׁחִטִּי הַיְלָדִים בְּנִחְלִים תַּחַת סַעֲפֵי הַסְּלָעִים" - אֵל תִּקְרִי "שׁוֹחֲטִי" אֵלָּא "סוֹחֲטִי"; כִּי מִכָּל טֶפֶה וְטֶפֶה יְכוּלִים לְהוֹלִד וְלָד, וְכִשְׁסוֹחֲט אֵת זֶרְעוֹ לְבִטְלָה הוּא שׁוֹחֲט אֵת יְלָדוֹ, וְהָעוֹוֹן הַזֶּה מְטַמֵּם אֵת הַמַּחַ וְהַדַּעַת, וּמְכַנֵּס אֵת הָאָדָם בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּבִיאֹשׁ גְּדוֹל כָּאֵלוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹנֵא אוֹתוֹ, וְלֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ וְכוּ', וְכוּ', וְלִכֵּן תַּהֲיֶה חֶכֶם וּפְקַח וְתִנְתַּק אֵת עֲצָמָךְ מֵהַזָּכֵל הַזֶּה פַּעַם וּלְתִמִּיד, וְתַהֲיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר בַּחֲיִיךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיַהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁעָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֵת מַכְתְּבָךְ.

בּוֹדְאֵי עֲבַרְתָּ טְרַאוּמָה כְּזֶה שְׁזָה מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה לְעַכֵּל וְכוּ', עִם כָּל זֹאת

אתה צריך להתחזק ביתר שאת ביתר עז ולא להשבר משום דבר, ואף שזה קל להגיד וקשה לקיים, עם כל זאת תעשה כל מה שביכולתך להיות בשמחה, אשר אין למעלה מזה, ומוהרנ"ת ז"ל הבטיח לאחד מתלמידיו: "אם תהיה תמיד שמח, לא תראה פני גיהנום!" ויכולים להבין את זה בפשיטות, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ט) אין עולם הזה יש או גיהנום או גן עדן! ולכן כשאדם מסתובב בזה העולם ממרמר מדכא וכו', אזי הוא טועם את טעם גיהנום בזה העולם רחמנא לישזבן, כי אין עוד קללה יותר מזו שאדם מסתובב ממרמר ומדכא ועצוב ומיאש וכו' וכו', וזה בעצמו הגיהנום שאדם מסתובב בעצבות ובדכאון, ולא מוצא את מקומו וכו', ולכן תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן תהיה היום בשמחה, ותגאל את עצמך מהגיהנום שאתה נמצא בה וכו', ואם תהיה בשמחה ותמיד יהיה חיוך על הפנים שלך, תמצא חן בעיני כל רואיה, והקדוש ברוך הוא יזמין לך בת זוג, רק תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא ולבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, כי אין דבר בעולם שלא מקבלים על ידי תפלה, ולכן תהיה מאד מאד חזק בזה, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים, ותשמיע לי בשורות טובות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשעו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"ב כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד הצטערתי לשמע את הבשורה הלא טובה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהכל יתהפך ויהיה לו עליית נשמה, ואתה תראה להקפיד לומר בכל יום קדיש, כי זה תקון גדול מאד.

הַמָּקוֹם יִנַּחֵם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא תוֹסִיפוּ
לְדַאֲבָה עוֹד.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵאֵד הַצְּטַעַרְתִּי לִשְׁמַע אֶת הַבְּשׂוּרָה לֹא טוֹבָה בְּהַסְתַּלְקוֹת אִמְךָ עָלַי
הַשָּׁלוֹם.

הַמָּקוֹם יִנַּחֵם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא תוֹסִיפוּ
לְדַאֲבָה עוֹד.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תְּדַאֲגֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּעֲבְרֵי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתוֹלִידֵי
בְּקִלּוֹת, וְהַכֵּל יַעֲבֹר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, לֹא צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, רַק לְהִיּוֹת
רְגִילָה בְּאַמִּירַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים בְּכָל יוֹם, מֵה שְׂאֵת זֹכְרָת בְּעַל פֶּה שְׁמֵאֵד
מִסְגָּל לְלֶדָה קִלְהָ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל
יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבִּיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּלוֹמַר
לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלָכֵן טוֹב שְׁתַּאֲמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים,

שאת יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך, בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון.

אני מאד מאד שמח שנכנסת לעבד במטה הבחירות וכו', פי אני הבטחתי להרב עובדיה זצוק"ל להביא לו אלה פעילים להצלחה, ולכן אני מאד מאד שמח שאת מעוררת נשים מבחוגץ, פי הולך לי בחיים שהם יצליחו עכשו בגדול, ולנו יצא מזה גם כן טובה גדולה מכמה בחינות וכו', ולכן אם את יכולה לרתם מה שיותר נשים מבחוגץ שירשמו את שמם ואת שם משפחתם דרך מטה הבחירות שלנו, זה יעזור לנו מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשעט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"ב כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אַנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִיָּה חֶזֶק בְּלִמּוּד דֶּךָ הַיּוֹמִי, כִּי דָךְ גַּמְרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ, כִּי גַמְר'ר'א' רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבְּעָה מִלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה גַבְרִיאֵל, מִיכָאֵל, רַפָּאֵל, אִוְרִיאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דֶּךָ גַּמְרָא, נְשָׁמְרִים מְכַל מִינֵי מְזִיקִים, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבַּת נ"ד. תַּעֲשֶׂה מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אָבֵל דָּךְ גַּמְרָא תִלְמַד אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, אִם אַתָּה לֹא מִבִּין, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגֵרִס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּיַּת אוֹתִי בְּזָה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ, וְכֻלָּל זֶה תִקַּח בְּיַדִּיךָ, כֹּל זְמַן שְׁיִהוּדֵי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמְרָא וְכו', יִשְׁאַר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכְּנֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטוֹן וְרֵאָה מֵהַלְּפָנֶיךָ.

הַעֲקָר רֵאָה לְזֶרֶק מֵהַבֵּית מַחֲשָׁב אֵינְטֵרְנֵט אִם יֵשׁ לָךְ, כִּי כֹף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סְנֵהֲדִין מ"ה.) אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵי שְׁעֵינֵינוּ רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם: "אֵין חוּצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר: "אֵין לָךְ אֲבָר בְּאֲבָרֵי הָאָדָם שְׁיִגְרֵם לוֹ מְכַשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתֵימֵי נְהַרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשָׁב אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְאָף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֻמָּה וְכו', אָבֵל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח בְּשִׁבִיל הַפְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכו', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמֵנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְּנֵן אֲסוּר בְּהַחֲלֵט שְׁיִהִיָּה בְּבֵית מַחֲשָׁב אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֵלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמּוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאָת שְׁמַיִם עַד הַשְּׁאוּל רַחֲמֵנָא לִישׁוּבָן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵךְ שְׁיִהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

תּשׁפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר וַיִּשְׁלַח, י"ב כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אם הרופא ממליץ לעשות עכשו ורוז ולהוליד עכשו, אז תעשי את זה ואל תכנסי בלחץ, והקדוש ברוך הוא יעזר שתעברי את הכל בקלות מאד, ותשמיעי לי בשורות משמחות, רק אל תפחדי, תזכירי שמות הצדיקים אשר רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית, כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים, שאת יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולדי בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך, בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזר לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תּשפּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ הַתּשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שִׁיחֵיו

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּחֲזִקוּ יַחַד, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁיְהִי בֵּינֵיכֶם
שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, וְתֵאָהֲבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִתְאַזְרוּ בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוּת, וְאֶפְלוּ
שְׂזֵה בָּא לְכֶם מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה, זְכְרוּ מֵה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ: (אָבוֹת, פָּרָק ה')
"לְפֹנֵם צַעֲרָא אֲגָרָא", וְדַעוּ לְכֶם כְּשֶׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עַצְמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֵה אֶפְלוּ
שְׁנַמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֵל
וּמִבְטָל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבֻלָּנוּת וְלֹא לְהַכְנִס
בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךָ כָּלָל בָּא מִגֵּאוּת וַיִּשׁוּת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עַצְמוֹ כָּל כְּלוּ
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשֶׁלֹּא יְהִי לוֹ אֶפְלוּ מִשֶּׁהוּ תְרַעַמַת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ' וְכֵן הָאִשָּׁה
שֶׁלֹּא יְהִי לָהּ מִשֶּׁהוּ תְרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ,
וְהַבַּעַל הוּא חֵלֶק מֵאִשְׁתּוֹ, וְהֵיִלְדִים הֵם חֵלֶק מִשְׁתֵּיהֶם, וְלָכֵן לְמָה צָרִיכִים
לְהַתְעַצֵּב וְלָרִיב בְּבֵית? תֵּאֲמִינוּ לִי אִם הֵייתֶם תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, לֹא הָיָה לְכֶם
שׁוּם בַּעֲיָה, הֵייתֶם הַכִּי מְאֹשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ
כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בִּיחָד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵי, וְכִשְׁאָדָם
שָׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגַע
שֶׁחֲזַק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלָל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי
זֶה נִפְתַּח פִּיּוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אֲשֶׁר זֶה
הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טוֹעֵם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (נִיקְרָא
כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִייתִי לְכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ
רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ',
אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ
נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל
רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׂמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז תִּהְיוּ הַכִּי מְאֹשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם.

... נְרוּ יְאִיר נָא וְנָא תִהְיֶה חֲזַק בְּלִמּוּד דְּף הַיּוֹמִי, כִּי דְף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה

שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריא'ל, מ'יכ'אל, ר'פ'אל, א'ורי'אל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדף היומי של היום שבת נ"ד. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמר ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

תשוב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"ב בסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כמה שאני רק לא אכתב לך את גדל הזכות שיש לך, זה לא מספיק, כי באמת אין עוד דבר יותר חשוב מלהחזיר אמונה פשוטה בילדי ישראל, וזה מאד מאד חשוב למעלה בשמים, ובפרט בעתים הללו שעובר על בני הנעורים מה שעובר וכו' וכו', ובכל העולם החרדי סובלים מזה, ולכן זה דבר גדול מאד מאד מה שאתה לקחת על עצמך, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך כחות הנפש ותצליח בגדול, ובזכות זה יעזר לך הקדוש ברוך הוא שיהיה לך נחת מילדיך, ותזכה לחתן את כלם בקלות מאד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְךָ שְׁאַתָּה עוֹזֵר לְכוּלָּל "שׁוֹמְרִים לְבָקָר", אֲנִי רוֹאֶה אוֹתָם כָּל יוֹם מִשְׁעָה שְׁלֹשׁ אוֹמְרִים תְּקוּן חֲצוֹת, וְכֵן תִּהְיֶה וְשֶׁאֵר לְמוֹדִים, וְזֶה נַחַת לְרֵאוֹת אוֹתָם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה לְךָ חֵלֶק בְּעִבּוּדֵה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת לְעוֹר לְאַבְרָכִי הַכוּלָּל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי עַל שְׁעִזְרַתְךָ לִי לְהִבְיֵא תוֹרְמִים בְּשָׂכִיל הַכוּלָּל וְאַתָּם עוֹזְרִים לִי מִדֵּי חֶדֶשׁ בְּחֶדְשׁוֹ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂבִיחוֹת זֶה תִּהְיֶה שְׂמִיחִים וְעִלְיָזִים וְיִהְיֶה אֶהְבֶּה גְּדוּלָּה בֵּינֵינוּ, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי אַתָּם זוּג מֵהַשָּׁמַיִם, וְתִזְכְּרוּ מֵהַ שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאַמְרוּ: (רוֹשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת,

פרק ט', הלכה ח') אי אָפּשׂר לַאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אָפּשׂר לַאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אָפּשׂר לְשַׁנֵּיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָהּ, וּבִמְקוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָהּ, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, (שַׁבָּת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מַכְנִיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

... נְרוּ יְאִיר נָא וְנָא תְהִיָּה חֲזַק בְּלִמּוּד דְּף הַיּוֹמִי, כִּי דְף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ, כִּי גְמִרָא רַאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּעַה מְלֹאכֵי הַשְּׁמִירָה גְבֻרִיאַל, מֵיכָאֵל, רַפָּאֵל, אִוְרִיאַל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דְּף גְּמָרָא, נְשָׁמְרִים מְכַל מִינֵי מְזִיקִים, הַדְּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבָּת נ"ד. תַּעֲשֶׂה מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אָבֵל דְּף גְּמָרָא תְלִמְד אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, אִם אֵתָה לֹא מִבִּין, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לְגֵרָס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר; הַלּוֹאִי שְׁתַּצִּיַּת אוֹתִי בְּזוֹה, וְתִרְאֶה אֵיזוֹה יְשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָהּ, וְכֻלָּל זֶה תַקַּח בְּיַדִּיךָ, כָּל זְמַן שִׁיְהוּדִי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאֵר יְהוּדִי יִרָא שְׁמַיִם, וְלָכֵן אַל תְּהִיָּה בְּטוֹלָן וְרֹאֵה מַה לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג כִּסְלוֹ הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אֵין אֵתָה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שִׁישׁ לָנוּ שְׁאֵנְחָנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְזוֹה צְרִיךְ לְהִיּוֹת עֵקֶר שְׁמִחְתָּנוּ, וְדַבָּר כְּזֶה אִי אָפּשׂר לְהַסְבִּיר לְמִי שְׁלֹא טַעַם אֶת הַטַּעַם מִיַּיִן הַהוֹנְגְרִי, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חֵי-מוֹהֲר"ן,

סימן ר"ס) שְׁפַעַם אַחַת נִסַּע סוֹחֵר גְּדוֹל עִם יֵינ טוֹב אֵינְגְרִישְׁעֵר [הוֹנְגְרִי]. פַּעַם אָמַר הַמְּשֵׁרֵת וְהַבַּעַל עֲגָלָה לְהַבַּעַל הַבֵּית הָלֹא אָנוּ נוֹסְעִים בְּדֶרֶךְ הַזֶּה עִם הַיֵּינ הַזֶּה, וְאָנוּ סוֹבְלִים הַצַּעַר כָּל כֶּף תָּנוּ לָנוּ לְטַעַם מְעַט. וְנָתַן לָהֶם לְטַעַם מִזֶּה הַיֵּינ הַטוֹב. לְאַחַר יָמִים נִתְגַּלְגַּל שְׂזֵה הַמְּשֵׁרֵת נִתְוַעַד יַחַד עִם שׂוֹתֵי יֵינ בְּעִיר קֶטְנָה וְשָׁתוּ יֵינ וְשִׁבְחוּ אוֹתוֹ מְאֹד, וְאָמְרוּ שֶׁהוּא יֵינ אֵינְגְרִישְׁעֵר [הוֹנְגְרִי] אָמַר הַמְּשֵׁרֵת תָּנוּ לִי לְטַעַם, וְנָתַנוּ לוֹ. וְאָמַר אֲנִי יוֹדַע שְׂאִינ זֶה יֵינ טוֹב אֵינְגְרִישְׁעֵר [הוֹנְגְרִי] כָּלֵל, וְגָעְרוּ בּוֹ וְדָחְפוּ אוֹתוֹ. וְהוּא אָמַר הָלֹא אֲנִי יוֹדַע שְׂאִינ זֶה יֵינ אֵינְגְרִישְׁעֵר [הוֹנְגְרִי] כָּלֵל, כִּי הָלֹא אֲנִי הֵייתִי אֲצֵל סוֹחֵר גְּדוֹל כְּזֶה וְכוּ', וְהֵם לֹא הִשְׁגִּיחוּ עָלָיו. וְסִים רַבֵּנוּ ז"ל וְאָמַר, כִּשְׂיִבּוֹא מְשִׁיחַ אֲזִי יִדְעוּ כִּשְׂתִּינּוּ יֵינ הַמְּשֵׁמֶר, אֲזִי לְאַחֲרִים יוּכְלוּ לְהִטְעוֹת וְיִתְנוּ לָהֶם יֵינ וְאֵלִיחֻשִׁין סְטְרָאוֹיִצְטִיר וְכוּ', וְיֹאמְרוּ לָהֶם שֶׁהוּא יֵינ הַטוֹב הַמְּשֵׁמֶר, אָבֵל לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא יוּכְלוּ לְהִטְעוֹת כִּי אֲנַחְנוּ טְעַמְנוּ הַיֵּינ הַטוֹב וְכוּ'; כִּי בְּאֵמֶת מִי שְׁמַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, וְכָל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת הוּא יוֹדַע שֶׁהִתְכַּתְּבַת זֶה רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, זֶה הַיֵּינ הַמְּשֵׁמֶר שְׁשׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל הַמְּזִיקִים, וְטוֹעַם אוֹר רוּחַנִי מְאֹד, כִּי אֵינ עוֹד אוֹר וְזִיו וְחִיּוֹת וְדַבְּקוֹת יוֹתֵר מִזֶּה שְׂאָדָם זוֹכֶה בְּכָל פַּעַם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר מִכָּל דְּבוּר וְדְבוּר נַעֲשֶׂה מֵה שְׁנַעֲשֶׂה וְכוּ', וְאִם הָיָה בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מֵה נַעֲשֶׂה לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים מִכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמַדְבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיָה מִתְמַיְדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ אֶת לְבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, נַעֲשֶׂה מִזֶּה צְרוּפִים וְשַׁעֲשׁוּעִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וּמִכָּל שִׁכּוֹן וְכָל שִׁכּוֹן כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל בָּא וּבּוֹכָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְסַפֵּר לוֹ עַל הַרוּחַנִיּוֹת שְׁלוֹ שְׁחַלֵּשׁ וְכוּ', עַל הַעֲבָר שְׁלוֹ וְכוּ', וְעַל הַגְּשָׁמִיּוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', זֶה מְנַעֲנַע אֶת כָּל הַעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם תַּעֲנוּג גְּדוֹל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׂגָלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּט-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סימן רנ"ט) כְּשְׂאָדָם מִתְבּוֹדֵד וּמְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וְצַעְרוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּמִתְוַדֶּה וּמִתְחַרֵּט עַל גְּדֵל הַפְּגָמִים שַׁעֲשֶׂה, אֲזִי גַם הַשְׂכִּינָה כְּנִגְדוֹ מְפָרֶשֶׁת לְפָנָיו שִׁיחָתָה וְצַעְרָה וּמְנַחֶמֶת אוֹתוֹ, כִּי כָּל פְּגָם וּפְגָם שְׂפָגַם בְּנִשְׁמָתוֹ, פָּגַם אֲצֵלָה גַם כֵּן כְּכִיכּוֹל, וְזֶה בְּחִינַת: (דְּבָרִים כ"ו) "אֶת הַיְוִי"ה הָאֲמַרְתָּ... וְהַיְוִי"ה הָאֲמַרְךָ" וְכוּ', וְהִיא

מנחמת אותו שתבקש תחבולות לתקן כל הפגמים; ולכן אשרי מי שיש לו שכל וכא בכל יום אליו יתברך, ושופך את כל לבו לפניו יתברך אפלו שעשה כבר מה שעשה וכו', יזכר שהוא בן של הקדוש ברוך הוא, וכמו שהבן לא מתבייש מהאבא, כך אדם לא צריך להתבייש לבוא הקדוש ברוך הוא לספר לו את כל אשר עם לבבו, והקדוש ברוך הוא אוהב מאד מאד שאדם משתדל כביכול לנצח אותו, כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכ"ד) שיר מזמור למנצח, זמרו למי שמנצחין אותו ושמח' (פסחים קי"ט). כי כשמדבר לפני הקדוש ברוך הוא ומפרש שיחתו בטענות ובקשות, רוצה לנצח את הקדוש ברוך הוא כביכול, והשם יתברך יש לו תענוג מזה. על כן שולח לו דבורים שיוכל לנצח אותו כביכול, כדי לקבל התענוג. כי בלא זה בודאי לא היה אפשר לבקר ודם לנצח את הקדוש ברוך הוא, אף השם יתברך עצמו שולח ומזמין לו דבורים וטענות לנצח אותו; ולכן אני מאד מתחנן אליה, אל תהיה בטלן, יבוא היום שכל דבור ודבור שאתה מדבר עמו יתברך, זה יעזר לך שלא יהיה עליך שום דין למעלה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ספרי, שופטים) כשיש דין למטה אין דין למעלה.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון", אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפלל; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל: (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

אני מאד מתחנן אליך לטובתך הנצחית, שתהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי של היום שבת נ"ה. תעשה מה

שְׁתַּעֲשֶׂה, אָבֵל דָּף גַּמְרָא תִּלְמַד אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, אִם אַתָּה לֹא מִבִּין, כְּמֵאמְרָם וְז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגַרְסַי אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קָאמְר; הַלֹּאֵי שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזוּה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָךְ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כָּל זְמַן שִׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמְרָא וְכוּ', יִשְׂאָר אֵיהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלֵן וְרֵאָה מַה לְּפָנֶיךָ.

וְעַל כָּלֵם אִם אַתָּה רוּצָה שִׁיְהִיָּה לָךְ שְׁפַע בְּפִרְנָסָה, וְלֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבַר, תִּזְכַּר מַה שְׂאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּבָא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר כְּכַבּוּד אֶשְׁתּוּ, שְׂאִין בְּרַכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֹא בְּשִׁבִיל אֶשְׁתּוּ, שְׂנֵאמְר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹאֲבָרֶם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבָנֵי מְחוּזָא, "אוֹקִירוּ לְנִשְׂיִיכוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעָתְרוּ", (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעַקְר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזַכּוּת הָאִשָּׁה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשפור.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלּוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

מְאֵד מְאֵד אֲנִי מִבְּקַשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּקְּחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִהְיִי רַק שְׂמִחָה וְעֵלְיָזָה, וְאֲנִי יוֹדַע שְׂזָה מְאֵד מְאֵד קָשָׁה לָךְ, כִּי מֵרַב הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְהַקְּטִנּוּת וְכוּ', שְׂמוֹשֶׁף אוֹתְךָ תְּמִיד לְמִטָּה וְכוּ', זֶה שׁוֹבֵר אוֹתְךָ וְכוּ', וְשׁוֹבֵר אֶת רִיחֶךָ וְכוּ', וְלִכְּנֵן הִזְהִירֵנוּ רַבֵּנוּ ז"ל מְאֵד מְאֵד לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְנוּ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמִחָה, וְאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת חֲזָקָה מְאֵד מְאֵד, כִּי יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי מְגַבְלִים, וְאֶפְלוּ אִם חַס וְשְׁלוֹם הַבַּעַל הוּא אֵלִים וְקָשָׁה וְכוּ', אֲזִי הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת פְּתוּחָה אֶתוֹ וְלוֹמַר לוֹ פְּתוּחַ, "בְּעֵלֵי הַיָּקָר, אֲנִי

אוהבת אותך מאד מאד, אבל אני לא יכולה לקחת השפלות וכו', אל תעשה עלי בקורות וכו', אני לא אוהבת את זה" וכו' וכו', את צריכה להיות מאד מאד פתוחה לבעלך, ורב הנשים שסובלות מהשפלה שהבעל משפיל אותן וכו', כי הן לא פותחות את הפה להגיד לבעליהן שזה כואב לה, ולהפך הבעל חושב שהוא לא עשה שום דבר, הוא שה תמימה וכו', וכך צריך בעל להתנהג, להשפיל את אשתו וכו', ולרדת עליה ולעשות בקרת על כל מעשיה וכו' וכו', אבל האשה צריכה להיות חזקה ולפתח את הפה ולהסביר לו שזה לא הולך ככה וכו', אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא, אם תתנהגי כך לפתח את הפה ולהסביר לו, אז הוא יפתח את העינים וכו', כי הוא חושב שהוא צודק, וזה הדרך של בעל להשפיל ולרדת ולעשות בקרת על האשה וכו', ורבנו ז"ל הזהירנו על זה יותר מהכל, ועוד לא היה צדיק שיידבר כל כך משלום בית כמו רבנו ז"ל, ולכן אני מאד מבקש אותך שתראי להיות חזקה, ואל תתני שישפילו אותך וכו' וכו', רק תהיי חזקה ותשתדלי מאד מאד שיהיה רק אהבה בתוך הבית, שזה מביא שמחת החיים, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שפת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תּשפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלּוֹ הַתּשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵהָ

כַּמָּה שָׂאֲנִי רַק לֹא אֶכְתֵּב לָךְ אִיךְ שָׂאתָ מְשַׁמַּחַת אוֹתִי בְּזֶה שָׂאתָ עוֹבְדֵת
בְּהַמְשָׁרָה, וּמִתְרַמֵּת אֲנָשִׁים לְמַעַן הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, זֶה לֹא מִסְפִּיק, כִּי אֲנִי מְאֹד
מְאֹד מְעִרִיךְ אֶת עֲבוּדְתָךְ, וְזֶה לִי שְׂמֵחָה גְּדוֹלָה שָׂאתָ עוֹזֵרֶת לִי לְכִסּוֹת אֶת
הַחֹבוֹת שְׁנִצְטָבְרוּ וְכוּ', וְכֵן הַהוֹצָאוֹת הַשׁוֹטְפוֹת וְכוּ', וְעַל כָּלֵם שָׂאֲנִי בְּאֲמִצֵּעַ
לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוֹלָם שִׁיְהִיָּה לְרוּחַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאֶת עוֹזֵרֶת לִי בְּזֶה, וְלִכֵּן
רְאוּי לָךְ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד שִׁישׁ לָךְ חֶלֶק בְּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּצְלִיחִי בְּמִשְׁמַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתַעֲלִי מַעְלָה מַעְלָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא יִשְׁלַם לָךְ חַזְרָה שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְשִׁמְחַת הַחַיִּים וְאֲשֶׁר רוּחְנִי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שָׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתַצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשפּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלּוֹ הַתּשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵהָ

אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְהַתְחַזֵּק, הֵן אֵמֶת שָׂאֲנִי יוֹדַע וּמִבִּין אֶת מְכֹאוּבֵי
נַפְשִׁךְ וְכוּ', מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', מְאֹד שְׁנִתְגַּלָּה לִי שֶׁהַתְּגַרְשֵׁת וְכוּ',
הַלֵּב שְׁלִי קָרוֹעַ בְּלִי שׁוֹם גְּזָמָא, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצִטְעֵר בְּצַעְרֶךָ הַקָּשָׁה,
וּבְכָלֵל אֲנִי יוֹדַע טוֹב טוֹב מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אֶפְלוּ בַחֲיֵי הַנְּשׂוּאִין, אִיךְ שֶׁהוּא
הַתְּעַלֵּל בְּךָ מְלוּלִית וְכוּ', שְׁזֶה הֵכִי גְרוֹעַ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵינְךָ שֶׁתַּעֲשִׂי כָּל
מַה שֶׁבִּיכָלְתְּךָ רַק לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, הֵן אֵמֶת אֲנִי יוֹדַע שְׁזֶה
קָל לְהַגִּיד תְּתַחַזְקִי וְכוּ', אָבָל זֶה קָשָׁה לְבַצֵּעַ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מַה תִּפְעָלִי
עִם הַעֲצוֹבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן? אֲדַרְבָּה תִּרְאִי לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שָׂאתָ בִּיתֵר

עז, ורק תהיי בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחללים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביותר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה מתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

אני מאד מאד מבקש אותך שלא תתבישי אם את צריכה משהו אצל או כדומה, אל תתבישי מלבקש מגברת ... תחיה, ותקבלי בחפץ לב, וכן לאכל בשמחה בבית התבשיל - אהל אברהם, כי זה כל חיותי לעזר למי שצריך עזרה וכו' וכו'.

אני מאד מבקש אותך שתראי לכתב לי וממש תחיני.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשפט

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ג כסלו התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

נתודע לי שאת שאלת את השאלה בשו"ת של האתר של קהלתנו, ואני יודע עכשו מאיזה בת זה מדבר וכו', את צריכה להבין שאוי ואבוי אם הרוחה תתודע מה שקורה שמה, יקחו לה את הילדים, מסכנה מספיק סבלה מהגרוש שלה מורות, וזה מה שחסר לה, ולכן תקחי מה שכתבתי, כתבתי בכלליות, אבל בהפרט הזה אל תקחי את העצה שנתתי שמה, ולא לרוח להרוחה, כי מסכנה האשה, אדרבה צריכים לעזר לה במה שרק יכולים.

יעזור הקדוש ברוך הוא שתמיד תעשי חסד עם הזולת, והקדוש ברוך הוא ישפיע עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשצ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ג פסלו התשע"ג
שלום וברכה אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני כתבתי מכתב להמורה ... תחיה, שבשום פנים ואפן לא תמסר אותה להרוחה וכו', כי מסכנה ... תחיה, לא מספיק שהבעל התעלל בה שנים על גבי שנים, ועוד זרק אותה לכלבים וכו', ממש באכזריות כזו שאי אפשר להסביר, ולכן תמנעי את המורה שלא תמסר אותה לרוחה.

אני מאד מאד שמח שיהיה חוגים להבנות, יעזור הקדוש ברוך הוא שנצליח בגדול, אבל את צריכה מאד מאד לשמר שהמועצה לא תעבד עלינו בענין הכסף וכו', כי פשוט גנבו מאתנו כבר מאה אלף ש"ח בלי רחמנות, עם כל מיני תרוצים שלא עשינו קבלות וכו' וכו', אבל זה נשאר אצלו וכו'.

לגבי התלמידה ... תחיה, צריכים להזהיר את ההורים, וכן שמעתי שיש גם בעיה רצינית עם התלמידה ... תחיה, שנפגשת עם איזה בחור וכו', וצריכים להודיע את זה להורים, המשדכת היתה ....

מה אמר לך! אין מלים בפי להסביר לך את גדל הזכות שיש לך לחנך את הבנות, כי זה מאד מאד חשוב אצלו יתברך, ובפרט בדור הזה שהכל הפקר ופתוח וכו' וכו', שזה עושה שמות בנשמות ישראל, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

אני כותב מחר עוד פעם מכתב לכל ההורים של הבית ספר, שישימו לב אל הבנות שלהם, וישמרו עליהן.

הקדוש ברוך הוא יתן לך את הכחות הנפש ויתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשצא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ג כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפי להסביר לך את גדל הזכות שיש לך, ותאמיני לי שאני מקנא את העולם הבא שלך, כי אין עוד מצוה יותר גדולה מלתת לאכל לעניים ורעבים וכו', ולצערנו הרב לא חסר אצלנו כאלו, הנה רק עכשו שמעתי מה שעוברת מסכנה ... תחיה, שאין שמה אפלו חתיכת לחם, בעלה התאכזר אליה וזרק אותה וכו', היא נשארה לבד בלי פלום, אני כתבתי לה שלא תתביש לבקש ממך אכל, ותאמיני לי שבזכות הזה שאנחנו נעזר להזולת, יתן לי הקדוש ברוך הוא את החיים, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא יא.) תניא אמרו עליו על בנימין הצדיק שהיה ממנה על קפה של צדקה פעם אחת באתה אשה לפניו בשני בצרת אמרה לו: רבי, פרנסני, אמר לה העבודה שאין בקפה של צדקה כלום אמרה לו רבי אם אין אתה מפרנסני הרי אשה ושבעה בנייה מתים, עמד ופרנסה משלו, לימים חלה ונטה למות, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם, אתה אמרת כל המקום נפש אחת מישראל כאלו קים עולם מלא, ובנימין הצדיק שהחיה אשה ושבעה בנייה ימות בשנים מועטות הללו? מיד קרעו לו גזר דינו, תנא הוסיפו לו עשרים ושתים שנה על שנותיו; ואני בטוח שרק בזכות זה אני חי, ולך יתן הקדוש ברוך הוא הצלחה בחיים, ונחת מהילדים, כי מספיק סבלת בחייה ומגיע לך כבר נחת, יעזר הקדוש ברוך הוא בזכות זה שאת עוזרת לי בבית התבשיל - אהל אברהם שזה כל החיים שלי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפִּיל לְבַעַדךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלּוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד נִגְדָה הָאֶפְנֶה שֶׁל ה"שאל", כִּי לְדַעְתִּי זֶה פְּרִיצוֹת מְאֹד
גְּדוֹלָה, כִּי זֶה מוֹשֵׁף אֶת הָעֵינַי שֶׁל הַגְּבָרִים לְהִסְתַּכֵּל עַל הַמְּפִלָּצֶת הַזֹּאת וְכוּ'
וְכוּ'.

כְּשֶׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן לֹא צְרִיכִים גְּרַבִּיוֹנִים וְכוּ', רַק פִּיזְמוֹת וְכוּ', כִּנְרָאָה
שְׁשִׁמוֹ אוֹתִי לְהִיּוֹת גְּנֻנָת בְּהַקְהֵלָה.

הַצְּנִיעוּת זֶה עֵקֶר גְּדוֹל בִּיהֲדוּת, אֲבָל צְרִיכִים לְדַעַת אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם
הַצְּנִיעוּת, לֹא לְהַפְרִיז וְלֹא לְהַגְזִים שְׂזֵה בְּעִצְמוֹ פְּרִיצוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה.

רְאֵי לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ
שְׂמִחָה, וְכָל כֵּךְ קֶשֶׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמִחָה יוֹתֵר מִכָּל הַעֲבוּדוֹת הַכִּי
קִשׁוֹת, קָל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עִצְמוֹ עִם סְגוּפִים קִשִּׁים וּמְרִים וְכוּ',
הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְלִכְּנֹן עַל שְׂמִחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוֹלָה,
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תְּנַחֲמָא שְׁמַיְנִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם,
לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר, לְפִי
שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶי בְּשְׂמִחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלֶךְ יִלְכוּ כְּבָר
בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכִּי לִישׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּיִטִּי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י') מִה שְׂבָנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת
חֶסֶד יוֹשֵׁב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יוֹשֵׁב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהַשְּׂמִחָה, וְלִכְּנֹן תְּמַסְרִי

את נפשוך להיות בשמחה ואז תזכי לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשצג.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ג כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי שמסרת שיעור, וזה כל החיות שלי, שאת תחזקי אחרות וממילא יהיה גם לך חזוק, תאמיני לי שאין אף אחד בעולם שיבין אותך כמו שאני מבין אותך, רק תציתי אותי ולא תפסיד לי לא בעולם הזה ומכל שכן לא בעולם הבא, החיים כל כך קצרים שהנה אנחנו כאן והנה אנחנו יוצאים מכאן וכו', כמו שאמרו חכמינו הקדושים: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב) "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כותל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף' דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים.

רציתי מאד מאד שתתחילי להיות פעילה למטה הבחירות שהקמתי עבורי ש"ס, ותעזרי כל מה שאת יכולה, כי זה יהיה גם לי עזרה גדולה מאד ולכל הקהלה, נא להיות בקשר עם ..... תחיה.

חזקי ואמצי מאד כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואת תצאי מכל הצרות, רק להחזיק מעמד ולשמר מאד מאד מהסמך מ"ם שרודף אחריו וכו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשצד.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כִּסְלוֹ הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל הָאֲבָרָךְ ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

לְדַעַתִּי אַתָּה טוֹעָה לְגַמְרֵי וְכוּ', וְלִכֵּן עוֹבֵר עָלֶיךָ כָּל כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת
וַיִּסּוּרִים וּמְרִירוֹת בְּבֵיתְךָ וְכוּ'.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת אִשָּׁה צְרִיכָה יַחַס שְׁבַעֲלָה יְתִיחַס אֵלֶיךָ, וַיִּתֵּן לָהּ
אַהֲבָה, וַיְדַאֵג לָהּ וְכוּ' וְכוּ', נוֹתְנִים לְאָדָם מִתְּנָה מִן הַשָּׁמַיִם אִשָּׁה, וְהוּא
צָרִיךְ לְהַחְזִיק אֶת הַמִּתְנָה יָקָר מְאֹד, וְלִתֵּת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁנָּתַן לָךְ מִתְנָה אִשָּׁה, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (יוֹמָא ע"ב:) לּוֹמֵד תּוֹרָה
בְּטָהֳרָה, נוֹשֵׂא אִשָּׁה וְאַחַר כֵּךְ לּוֹמֵד תּוֹרָה; כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם נִשְׁוִי וַיֵּשׁ לוֹ אֶת
אִשְׁתּוֹ, הָרִי יֵשׁ לוֹ פֶת בְּסֵלוֹ, וְלֹא צָרִיךְ לְלַכֵּת בְּזִבְלִים וְכוּ', וְלִהְיוֹת כָּל מִינֵי
לְכַלּוֹךְ שֶׁל נְאוּף הַמְטַמֵּט אֶת הַמֶּחֱ וְהַדַּעַת וְכוּ', וְעוֹקֵר אוֹתוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
וַיִּזְכֵּר מַה שְּׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י"א) גְּאוּת וְנְאוּף תְּלוּיִים
זֶה בְּזֶה, כְּשֶׂאֶחָד מִתְגַּאֵה עַל אִשְׁתּוֹ וּמְנַסֵּה לְהַשְׁפִּיל אוֹתָהּ, סִימָן שֶׁהוּא נּוֹאֵף
עִם מֶחֱ קָטָן, כִּי בַעַל גְּאוּה אֵין לוֹ דַּעַת וְשִׁכְלָא כָּלל, וְאִזִּי הוּא חוֹשֵׁב שְׂאִשְׁתּוֹ
הִיא שְׁפָחוֹתוֹ וְכוּ', וּמְנַסֵּה לְהַשְׁפִּילָהּ בְּכָל מִינֵי דְרָכִים, הֵן אֱלִימוֹת מְלוּלִית,
וְהֵן אֱלִימוֹת פִּיזִית וְכוּ', כִּי מִי שֶׁהוּא בַעַל גְּאוּה, חוֹשֵׁב אֲנִי וְאֶפְסִי עוֹד, וְמַה
שְׂאֵנִי אוֹמֵר - כֵּךְ צָרִיךְ לְהִיּוֹת, וְזֶה קְדוּשׁ וְכוּ', וְאִינוּ מִתְחַשֵּׁב עִם הַזּוּלָת
כָּלל, וּבִפְרָט בַּעַל עִם הָאִשָּׁה, בְּשַׁעָה שֶׁהוּא לֹא מִתְחַשֵּׁב עִם הַמִּתְנָה שֶׁנָּתַן לוֹ
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִשָּׁה כְּדִי לְהַצִּילוֹ מֵעֲבֻרוֹת וְחַטָּאִים וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הוּא
מִתְחִיל לְזַלֵּל בְּאִשְׁתּוֹ וְכוּ', וּמְנַסֵּה לְהַשְׁפִּילָהּ בְּכָל מִינֵי דְרָכִים וְכוּ', הוּא רַק

רוצה להשתלט עליה וכו', ולהראות שרק הוא הבעל הבית וכו', ורק היא צריכה לשמש אותו ולהיות שפחתו וכו', וכל זה נובע מגאות סרוחה שבו, וזה סימן שלבו נוטה לנשים אחרות וכו', וכן הוא מסתכל בפלי הטמא מחשב (מכסף) המחבר אל אינטרנט וכו', ששם יכולים להסתכל על כל מיני זבל וללונדן ערום, תעוב, זהו וכו', ועל ידי זה נכנס בו תבצרת המדורה של נאוף ונשתבש דעתו ושכלו, והוא מוציא את העצבים שלו על אשתו, צועק וצורח עליה, חושב שהיא שפחתו, ומנסה לדכא אותה כמה שרק אפשר וכו', עד שמוציא אותה משווי משקל וכו', וכבר אינה מסגלת לחשב לבה, ובפרטיות שהיא צריכה לעבר התעללות כזה מבעלה, מצד אחד עושה עמה מה שהיא רוצה וכו', ומצד שני יש לה חמשה ילדים קטנים שהיא צריכה לטפל בהם וכו', והוא לא מסגל אפלו להכניס אצבע במים קרים וכו', לעזר לה, אלא הוא נותן פקדות כל היום, צורח עליה כאלו היא שפחה וכו', ולכן מה אתה רוצה שהיא תחזיק ממך? שהיא תסכים אתך בכל מה שאתה עושה? אתה לא שם לב שזה ימים ושנים אתה מדכא אותה לגמרי, ומתעלל בה ממש כמו רוצח, לה אין שום מלה בבית וכו', אתה הנותן פקדות ואוי ואבוי אם היא לא תשמע לך וכו', מה אתה חושב שאשתך חתיכת סמרטוט? שאתה יכול לדכא אותה כל כך עד להשפיל אותה לגמרי? עד שאין לה כבר שום דעה כלל בבית, אתה לא קולט מה עשית עם אשתך כל השנים? לא נתת לה אפלו הזדמנות לדבר, ומכל שכן להביע דעה בבית וכו', רק אתה אדון, אתה המלך, והיא צריכה להיות שפחתך וכו', ועכשו אתה מתחיל לראות מה קורה כאן, היא קבלה שכל והיא מתנגדת לך וכו', בודאי היא צודקת, האם עשית פעם חשבון הנפש איך השפלת את אשתך יום יום, שבווע שבווע וכו' וכו', עד שהוצאת אותה מדעתה לגמרי וכו', כל היום רק פקדות, כל היום אתה צודק והיא כלום וכו', ההורים שלה הם כלום, כל המשפחה הם רשעים וכו', ואת זה היא צריכה לשמע יום יום, שעה שעה וכו', ולבסוף אתה רוצה שהיא תשמע אליך ותעשה רצונך וכו'? מה אתה חושב שזה הולך ככה? מי שמתאכזר כל כך על אשתו יום יום מדכא אותה אין לה שום מלה בבית, אין לה שום דעה וכו', הוריה הכי גרועים וכו', כל משפחה הכי רשעים וכו', את זה היא צריכה לשמע כל יום ויום ממך, אתה

לֹא נוֹתֵן לָהּ שׁוֹם הַזְדַּמְנוֹת לְהַבִּיעַ אֶת דַּעְתָּהּ וְכו', וּלְבַסּוֹף אַתָּה רוֹצֵה שְׁלוֹם בֵּית וְעוֹד שֶׁתִּתְרַצֶּה אֵלַיךָ וְכו', שְׁנַיִם עַל גְּבִי שְׁנַיִם הִיא טוֹבָה לָךְ בְּחֹדֶר שְׁנָה וְכו', וּמָה נִתְּתָ לָהּ תְּמוּרָת זֶה? רַק בְּזִיוּנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין הַשְּׁפָלוֹת, קִלְלוֹת וְכו', וְאַתָּה מְדַכָּא אוֹתָהּ בְּקִבְעוֹת וְכו', אֲזִי מָה אַתָּה רוֹצֵה עֲכָשׁוּ? הַרְסָתָ לָהּ אֶת כָּל הַחַיִּים, אִין לָהּ כְּבֹר שׁוֹם טַפַּת דַּעַת עֲצָמָה, הַיְלָדִים לְמַדּוּ מִמֶּךָ אִיךָ לְהַשְׁפִּילָהּ וְאִיךָ לְהַתְחַצֵּף אֵלֶיהָ, גַּם בְּעִינֵיהֶם הָאָמָא כְּבֹר לֹא שׁוּה לְשׁוֹם דְּבָר וְכו', כִּי כִּף תְּמִיד שׁוֹמְעִים מֵהָאָבָא, עֲכָשׁוּ אֲשָׂאל אוֹתָךְ: אֲזִי מָה אַתָּה רוֹצֵה? אִיךָ אַתָּה רוֹצֵה שְׁאֲנִי אָבִיא אוֹתָהּ חוֹזְרָה אֵלַיךָ? פְּלֵא עַל גְּבִי פְּלֵא לְכָלֶם יֵשׁ לָךְ מְלָה טוֹבָה, רַק לֹא לְאֲשֶׁתְּךָ, לְכָלֶם יֵשׁ לָךְ שְׂבָחִים וּמַחְמָאוֹת וְכו', אָבֵל רַק לֹא לְאֲשֶׁתְּךָ וְכו', בְּשַׁעָה שְׂכָלֶם יִתְנֶן לָךְ בְּעִיטָה בְּסוּף, וְרַק מִי נִשְׁאַר עִמָּךְ? הֲלֹא רַק אֲשֶׁתְּךָ, שֶׁהִיא הַמַּתְנָה הַכִּי יִקְרָה שְׁנִתֵּן לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַבְּעִיָה שְׁלִיךְ שְׂאֵתָה לֹא מְעַרֵיךְ מָה שְׁנִתֵּן לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אִם אַתָּה יְכוֹל לְקַרֵּא אוֹתָהּ שְׁמוֹת גְּנָאֵי וְכו', וְאַתָּה מְנַבֵּל אֶת הַפֶּה שְׁלִיךְ עֲלֶיהָ בְּצוּרָה הַכִּי מְגַעִילָה וְקוֹרֵא אוֹתָהּ וְכו', (שְׂאִי אֲפֹשֶׁר לְהַעֲלוֹת עַל הַפֶּתַח מַלִּים גְּסִים וְשְׁמוֹת מִתְעַבּוֹת פְּאֵלוּ וְכו') מָה אַתָּה רוֹצֵה שֶׁהִיא תִּחְזֹר אֵלַיךְ? מָה אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁהִיא לֹא בֶן אָדָם? רַק בְּמַטָּה הִיא טוֹבָה? אַתָּה צְרִיךְ לְהַתְּבַיֵּשׁ עַל הַנְּהַגְתְּךָ שֶׁהַתְּנַהֲגַתְּ כִּף עִמָּה עַד עֲכָשׁוּ וְכו', עַל הַהֲשַׁפְּלָה שֶׁהַשְּׁפָלָת אוֹתָהּ כִּף עַד עֲכָשׁוּ וְכו', עַל הַבְּטוּיִים שֶׁהַתְּבַטְּאָת עֲלֶיהָ כִּף עַד עֲכָשׁוּ וְכו'.

תְּאֵמִין לִי אִם תִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה וְתִתְחַרֵּט עַל מָה שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְאֶת הַנְּהַגָּה שֶׁהַתְּנַהֲגַתְּ עִמָּה עַד עֲכָשׁוּ בְּצוּרָה מַחְפִּירָה בְּיֹתֵר וְכו' וְכו', וְאֲזִי עַל יְדֵי יֵשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי וְחוֹזְרָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה וְחֲרָטָה אֲמַתִּית, וְתִבְקַשׁ קָדָם סְלִיחָה מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁזוֹלְזֵלֶת בְּהַמַּתְנָה שְׁנִתֵּן לָךְ אֲשֶׁה כְּזוֹ אֲשֶׁת חַיִל, שֶׁהִבִּיאָה לָךְ חֲמִשָּׁה יְלָדִים חֲמוּדִים וְעוֹזֵרֶת לָךְ וְכו', וְאַחַר כִּף תִּבְקַשׁ מִמֶּנָּה סְלִיחָה וְתִשְׁנֶה אֶת כָּל הַנְּהַגוֹתֶיךָ עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּכָלֵלוֹת וּבִפְרָטִיוֹת, אֲזִי שִׁיךְ שֶׁהִיא תִּחְזֹר אֵלַיךְ.

דְּרָךְ הַתּוֹרָה הִיא לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה וּכְמֵאֲמָרֶם ז"ל (בְּבֵא מִצִּיעָא נ"ט). "אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הִכִּי דַתְתַּעְתְּרוּ"; תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּשְׁטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׂכָל הַעֲשִׂירוֹת שְׁל

אָדָם בָּא רַק עַל יְדֵי אִשְׁתּוֹ, וְאִם אָדָם מִשְׁפִּיל תְּמִיד אֶת אִשְׁתּוֹ וְדוֹקֵר אוֹתָהּ מְלוּלִית וְכוּ', הוֹרֵס לָהּ אֶת הַחַיִּים וְכוּ', בְּיָדָאֵי יְהִיֶה כָּל יָמָיו עֲנִי וְאֶבְיוֹן וְמֵלֵא חוֹבוֹת, וְלִכְּן לֹא בַחֲנָם הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימָן רס"ד) לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ, וְאָמַר הֲלֹא כַּמָּה סֶכֶל הִיא סוֹבְלֶת, צַעַר עֲבוּר, צַעַר לְדָהּ, צַעַר גְּדוּל וְכוּ' וְכוּ'.

וּמָה עוֹשֶׂה הַבֶּעַל, רַק כָּל הַיּוֹם מִשְׁפִּיל אוֹתָהּ, מְדַכָּא אוֹתָהּ, מְקַלֵּל וּמְבַזֵּה אֶת כָּל מִשְׁפַּחְתָּהּ יוֹם יוֹם, שְׂעָה שְׂעָה וְכוּ', וְאַחַר כֵּן הוּא צָרִיף אוֹתָהּ וְכוּ', וְאָזִי אוֹמֵר לָהּ בּוֹאֵי וְכוּ', וְתַכְּף וּמִיָּד אַחַר כֵּן עוֹד פַּעַם חוֹזֵר חֲלִילָה הַהִשְׁפָּלוֹת וְהַבְּזִיווּת וְכוּ', אִם הֵייתָ בְּאֵמֶת שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וּבְאֵמֶת יֵרֵא אֱלֹקִים לֹא הֵייתָ בָּא לְמָה שֶׁבָּאת וְכוּ', אֵתָהּ מְזַלְזֵל בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין לָךְ אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לֹא נוֹתֵן לוֹ תּוֹדָה עַל מָה שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, עַל מָה שֶׁרַחַם עָלֶיךָ, וְעוֹזֵר לָךְ וְהִבִּיא לָךְ אִשָּׁה וְכוּ', שִׁכַחְתָּ כָּבֵד כַּמָּה בְּכִיּוֹת בְּכִיַּת בְּלִילוֹת שֶׁאֵתָהּ צָרִיף אִשָּׁה וְכוּ', וְהֵייתָ אוֹמֵר: אִם הָיָה לִי רַק אִשָּׁה הֵייתִי הַכִּי מֵאִשֵּׁר בְּחַיֵּי וְכוּ', וְכִשְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִתֵּן לָךְ כָּבֵד אִשָּׁה, אֵתָהּ כָּל כֵּן מְזַלְזֵל בָּהּ וּמִתְעַלֵּל בָּהּ כָּל הַיּוֹם וְלִרְבוֹת הַלִּילוֹת עִם קָלְלוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת, מְדַכָּא אוֹתָהּ וְכוּ' אֵין לָהּ שׁוֹם דְּעָה בְּבֵית כָּלֵל וְכוּ', כְּאֵלוֹ אֵתָהּ הַכִּי חָכָם, בְּשְׂעָה שְׁבֻלֵי אִשְׁתֶּךָ הִסְתַּכְּבַּת כְּמוֹ מַחְסֵר בֵּית וּפּוֹגֵם בְּבְרִית בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָהּ וְכוּ', וְאֵיךְ לֹא תִפְתַּח אֶת עֵינֶיךָ מֵה עֲשִׂיתָ לְאִשְׁתֶּךָ כָּל הַשָּׁנִים? רַק הַשְׁפָּלוֹת, רַק קָלְלוֹת, רַק לְדַכָּא אוֹתָהּ, רַק לְקַלֵּל אֶת הַהוֹרִים שְׁלָהּ, אֶת כָּל הַמִּשְׁפָּחָה שְׁלָהּ, וְלִבְסוֹף אֵתָהּ עוֹד צוֹדֵק, וַיֵּשׁ לָךְ טְעָנוֹת עָלֶיךָ שֶׁהִיא אֵינָה רוֹצֶה אוֹתָךְ וְכוּ', וְאֵינָה רוֹצֶה לְדַבֵּר עִמָּךְ וְכוּ'.

תֵּאֱמִין לִי שְׂאֲנִי יְכוֹל עוֹד לְכַתֵּב וּלְכַתֵּב וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל מָה יֵצֵא מִזֶּה? אִם אֵתָהּ לֹא תִשְׁתַּנֶּה מִהַקְצָה אֶל הַקְצָה, אִם לֹא תִתְחִיל לְכַבֵּד אוֹתָהּ וְאֶת כָּל מִשְׁפַּחְתָּהּ, אָזִי אֵין מָה לַעֲשׂוֹת כָּלֵל.

אֲקוּנָה שֶׁתִּכְנִס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּיךָ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ וְדַעְתֶּךָ וְתִחְזֹר בְּתִשְׁבּוּכָה שְׁלָמָה, וְאִזּוֹ וְשָׁב וּרְפָא לָךְ, וְהַכֵּל יִחְזֹר עַל מְקוֹמוֹ בְּשָׁלוֹם, וְיִזְכַּר מָה שֶׁאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (עַקְצִין פָּרָק ג') לֹא מֵצֵא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלֵי מַחְזִיק בְּרַכָּה

לְיִשְׂרָאֵל אֵלָא הַשְּׁלוֹם. שְׁנַאֲמַר: (תהלים כ"ט) "הַיְוָי"ה עֲזוּ לְעַמּוֹ? תַּן הַיְוָי"ה יְבַרְךָ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם".

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַכְּתָב יָכוֹל הַצְּדִיק הָאָמֵת לְהַפְּיֵר הַנֶּפֶשׁ וּפְנִימִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַכּוֹתֵב, וְהָאָמוּנָה וְשֵׁרֵשׁ הָאָמוּנָה שֶׁלוֹ וְכוּ' עֵינֵי שָׁם, בְּשִׁבִיל זֶה כְּשִׁבְּאִים אֶל צְדִיק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לְעוֹרֵר רַחֲמִים עָלָיו, הַהִכְרַח לְכַתֵּב אֶת שְׁמוֹ וְאֵת שֵׁם אָמוֹ, כְּדִי שֶׁהוּא יִקְשֶׁר אֶת הַנֶּשְׁמָה לְשֵׁרֶשֶׁהּ, וּבַפְּרָט כְּשֶׁמְזַכְּרִים חוּלָה, מְכַרְחִים לְכַתֵּב אֶת שֵׁם הָאָמָא, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנְי"ת ז"ל: (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, בְּרַכּוֹת הַשַּׁחַר, הַלְכָה ג', אוֹת י"ח) וְזֶה מֵה שְׁמֵזַכְּרִין שֵׁם הָאִם דִּיקָא כְּשֶׁמִּתְפַּלֵּל עַל הַחוּלָה, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת שֶׁל הָאָדָם נִמְשָׁךְ מִסוּד הַחֲלוּף שֶׁנִּתְחַלֵּף הַבֶּן מֵלֶךְ עִם בֶּן הַשְּׁפָחָה וְכוּ', שֶׁמִּתְגַּבֵּר חֵסֵד וְשְׁלוֹם בֶּן הָעֶבֶד עַל בֶּן הַמֶּלֶךְ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הֵם בְּחִינַת מִיתָה, שֶׁהוּא הַסְתַּלְקוֹת הַכּחוֹת וְהַחַיּוּת, וְעַקֵּר הַמִּיתָה נִמְשָׁכֶת מִסוּד זְהֻמַּת הַנֶּחֱשׁ, שֶׁהוּא זְהֻמַּת הָעֶבֶד שֶׁמִּתְגַּבֵּר עַל הַבֶּן מֵלֶךְ עַל יְדֵי חֲטָא אָדָם הָרָאוּן, כִּי זְהֻמַּת הַנֶּחֱשׁ וְזְהֻמַּת הָעֶבֶד הֵם בְּחִינָה אַחַת, סוּד אַרוּר הַנֶּאֱמַר בְּנֶחֱשׁ, שֶׁהוּא "אַרוּר כִּנְעֻז עֶבֶד עֶבְדִּים" וְכוּ', וּבִשְׁבִיל זֶה כְּשֶׁמִּתְפַּלֵּין עַל הַחוּלָה מְזַכְּרִין שֵׁם אָמוֹ דִּיקָא, כִּי עַקֵּר הַחַיּוּת שֶׁל הָאָדָם וְשֶׁל כָּל הַנְּבָרָאִים וְהַנּוֹצְרִים וְהַנֶּעֱשִׂים הוּא עַל יְדֵי הַשֵּׁם, סוּד "נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ", כִּי עַל יְדֵי הַשֵּׁם שֶׁל כָּל דְּבַר נִמְשָׁךְ הַחַיּוּת לְתוֹכוֹ מִחַי הַחַיִּים. וְגַם מִחַי הַחַיִּים אֵי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ הַחַיּוּת כִּי אִם עַל יְדֵי שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּפִיכּוֹל; וְכוּ', וְהִנֵּה שֵׁם הָאָב הוּא מִשֵּׁם חֲכָמָה, שֵׁשׁ הוּא לְמַעְלָה מִהַשְּׁכָל לְמַעְלָה מִהַדַּעַת וְכוּ', וּלְשֵׁם אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ, מֵה שְׁאִין בֶּן שֵׁם הָאִם הוּא מִשֵּׁם הַבִּינָה, שֶׁשְׁמָהּ בֶּן יוֹלִים לְהַגִּיעַ, וּבַפְּרָט

הצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, כשרואה על הכתב את השם ושם האמא, הוא יכול לדעת את כל מה שקורה עם הנשמה הזאת, ולכן כשבאים אל צדיק, צריכים לכתב פתקא עם שמו ושם אמו, וכך הצדיק יכול להמשיך עליו רפואה וישועה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשצו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ג כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לרקד מרב שמחה שבחורה שובבה כמוך זכית להתחתן, והקדוש ברוך הוא נתן לכם מתנה שני ילדים, בזה ראוי לך לשמח מאד מאד ולתת תודה והודאה להקדוש ברוך הוא על גדל החסדים והרחמים גמורים שעשה עמך.

אבל אני מכרח להגיד לך שבכל ריב יש שני צדדי המטבע, גם את לא טלית שכלה תכלת וכו', וכו', בעלך מחוץ לבית כבר חדש עקב אלימות פיזית וכו', וגם את נמצאת מחוץ לבית עקב פריצה וכו', אזי אני רואה שהקדוש ברוך הוא ידע איך לזוג את שניכם, כי אתם מתאימים מאד מאד אחד להשני וכו' וכו'.

את כותבת שלא ברור לך אם בעלך רוצה להשתפר וכו', אני לא יודע אם את מוכנה להשתפר וכו', ולכן עצתי אמונה שתפסיקו לריב ביניכם, ותעשו כל מה שבידכם להשלים ביניכם וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גורמים פרוד בכל העולמות, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם תכף ומיד להתפייס

אַחַד עִם הַשָּׁנִי, כִּי לֹא יֵאבֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סֵלַח לָכֶם אִם תִּתְגַּרְשׁוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (שִׁבְת קט"ז.) לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אִמְרָה תּוֹרָה: שְׁמִי שְׂנֵאתָב בַּקְּדֻשָּׁה יִמְחָה עַל הַמַּיִם; וְאִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵד מִסְּכִים שְׁיִמְחַק כְּבִיכּוֹל שְׁמוֹ שְׁמַחֲזִיק אֶת כָּל הָעוֹלָם הַעֲקָר שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְכו', בְּיָדָאִי אַתֶּם צָרִיכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם.

תּוֹכְרוּ טוֹב אֲשֶׁר כָּל זוּג אִם הֵם רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם לְכַתְחֹלָה לְהִיּוֹת וּתְרָנִים, וְלוֹתֵר אַחַד לְהַשָּׁנִי, וְאִז אִף פַּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת אֶל שׁוּם בֶּן אָדָם שְׁעוֹסֵק בְּשְׁלוֹם בֵּית וְכו', כְּדִי שֶׁהַשְׁלוֹם יִשְׂרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, צָרִיכִים רַק שְׁכַל וְדַעַת אִיךָ לְהַתְנַהֵג הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה, וְהִיּוֹת שְׁעֲדִין אֵין בֵּית חֲרָשֶׁת שְׁמִיּוֹצֵר שְׁכַל וְדַעַת וְכו', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קְנִיּוֹן וְכו', שְׁמוֹכְרִים שְׁמָה שְׁכַל וְדַעַת וְכו', וְעַל בֶּן צָרִיכִים לְכוֹן בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פַּעְמִים בְּיוֹם בַּעַת שְׁמַתְפַּלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאַגּוּשׁ בִּינָה" וְכו', לְבַקֵּשׁ אִז עַל דַּעַת וְשְׁכַל, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (נְדָרִים מ"א.) "דַּעַת קְנִיַת - מָה חֲסֻרְתָּ, דַּעַת חֲסֻרְתָּ - מָה קְנִיַתְּ?", אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכֵּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם, וְלָכֵן כָּל זוּג צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ, יִתְבָּרַךְ עַל דַּעַת וְשְׁכַל, אֲשֶׁר הַשְׁכַּל הֵיבֵשׁ אוֹמְרַת שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרָנִים, וְאִז הַשְׁלוֹם שׁוֹרָה בְּבֵית.

וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְכֶם לְחִזּוֹר אַחַד לְהַשָּׁנִי וְלִמְחַל אַחַד לְהַשָּׁנִי, וְגַמְרָנוּ מִפְּסִיקִים לְרִיב, וּמָה שְׁאֵנִי רוֹצֶה שְׁשִׁנִּיכֶם תִּתְחִילוּ לַעֲבֹד עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמִיחָה, שְׂאֵת וּבַעֲלָךְ תְּמִיד תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְאֵנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָכֶם שְׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם שְׁנַמְשָׁךְ תְּמִיד אַחַר הַעֲצָלוּת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפָאוֹן וְכו', וּבַפְּרָט שְׁעַד עֲכָשׁוּ לֹא הִיָּה שְׁלוֹם בֵּית וְכו', זֶה מָה שְׁמוֹנֵעַ אֶת הַשְּׂמִיחָה מִהַבְּעַל וְהָאִשָּׁה, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הַזוּג שְׁמִיּוֹשִׁבִים אֶת דַּעַתָּם כִּי חָבַל עַל הַמְרִיבוֹת, יְמִינוּ כְּצַל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מְכָאֵן, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ס"א) שְׁהַשְּׁבָעִים שְׁנָה פּוֹרְחִים כְּמוֹ רְבַע שְׁעָה, וְכֵן אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק"ח) אָדָם בְּשִׁבְלִיל תַּעֲנוּג קֶטָן שֶׁל רְבַע שְׁעָה הוּא יְכוֹל לְאַבֵּד אֶת כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה עִם הָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה שִׁיךְ

יותר במריבות בבית, ולכן אֲשֶׁרֵי הזוג שְׁמִשְׁלִימִים בִּינֵיהֶם ומִסְתַּכְלִים על התכלית הנצחית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ ומתפלל בעדך שִׁיהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וְתִצְלִיחִי. המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג כִּסְלוֹ הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְתַקֵּן אֶת טְעוּתְךָ וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל הוּא נִשְׁמָה חֲדָשָׁה שְׁעוֹד לֹא הָיָה בְּעוֹלָם כָּלָל, וּפְעַם סֵפֶר לָנוּ, אָדָם הָרֵאשׁוֹן שָׁבוּ כְּלוּלִים כָּל הַנְּשָׁמוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, כְּמוֹבָא בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל, כְּשֶׁהֲלֹךְ לְאָכַל מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, נִשְׁמָתוֹ בְּרַחֵה מִשֵּׁם וְכוּ', זֹאת אוֹמֶרֶת שְׂרַבְנוּ ז"ל הָיָה מֵאֲלוֹ הַנְּשָׁמוֹת שְׁלֹא טְעַמוֹ אֶת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע וְכוּ', וְלִכֵּן זֶה טְעוּת לְכַתֵּב שֶׁהוּא הָיָה גְּלוּל וְכוּ', וּמִכָּל שְׂכָן אֶת הַשְּׂטִיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת מִדְּתוֹת אַחֲרוֹת וְכוּ', כִּי יִדוּעַ שֶׁהַכֹּל הֵבֵל וְהַכְּלִים וְדְמִיוֹן אֶחָד גְּדוֹל, זֶה נוֹלַד בְּרַפְתָּ וְכוּ', וְעָשׂוּ מִמֶּנּוּ אֱלִיל וְכוּ', וְזֶה הָיָה לוֹ חֲלֵי נוֹפֵל וְכוּ', וְעָשׂוּ מִמֶּנּוּ נְבִיא וְכוּ', אֲשֶׁר שְׁתֵּי הַדְּתוֹת הָאֵלוֹ עַל דְּמִיוֹן אֶחָד נִבְנָה וְכוּ', וּמִכָּל שְׂכָן שְׂאָר הַדְּתוֹת שֶׁל הַמְּזוּרַח הִרְחוֹק וְכוּ', שְׂאֵלוֹ הַעוֹבְדֵי אֱלִילִים לְעֵץ וְאֶבֶן, לְשִׁמְשׁ וְלְלִבְנָה וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ, כִּי יֵשׁ בּוֹרָא כָּל עֲלָמִין שְׂבָרָא אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וּמְחִיָּה וּמַהוּוּהָ וּמְקַיֵּם אֶת הַכֹּל, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיוֹן, וְחִכְמִינּוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (עֲבוּדָה זָרָה נִיד'): שְׂאֵלוֹ פִּילוֹסוֹפִין אֶת הַזְּקֵנִים בְּרוּמֵי אִם אֱלֹהֵיכֶם אֵין רְצוֹנוֹ בְּעִבּוּדָת כּוֹכְבִים מִפְּנֵי מָה אֵינּוּ מִבְּטָלָה? אָמְרוּ לָהֶם אֵלוֹ לְדָבָר שְׂאִין לְעוֹלָם צָרָךְ לוֹ הֵיוּ עוֹבְדִין הָרִי הוּא מִבְּטָלָה, הָרִי הֵן עוֹבְדִין לַחֲמָה וְלְלִבְנָה וְלְכּוֹכְבִים וְלַמְזֹלוֹת יֵאבֹד

עוֹלָם מִפְּנֵי הַשּׁוֹטִים? אֵלָּא עוֹלָם כְּמִנְהַגוֹ נוֹהֵג וְשׁוֹטִים שֶׁקְּלָקְלוּ עֲתִידִין לְתַן אֶת הַדִּין; עֵינֵי שָׁם.

יְדוּעַ שְׁסוּד הַמַּעֲשִׂוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל רַק מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ יֹאמַר עַל זֶה פְּרוּשׁ, וְלִכֵּן עָלִינוּ רַק לְהוֹצִיא אֶת הַמוֹסֵר הַשְּׂכַל שֵׁישׁ בְּכָל סִפּוּר וְסִפּוּר שְׁבַנּוּי כְּפִי הַשְּׁתַּלְשֻׁלוֹת כָּל הָעוֹלָמוֹת, מֵרוּם גְּבַהֵי מְרוּמִים עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת וְכוּ', וְכוּ', וְהַכֵּל מְרַמֵּז שָׁם, וּבְמַעֲשֵׂה זֶה מֵהַזְכוּב וְהַעֲכָבִישׁ שָׁמָּה רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֶּה מַה שֶּׁהִיְתָה עִם נִשְׁמָתוֹ קֹדֶם שִׁירְדָה לְזֶה הָעוֹלָם, שֶׁהַסְּמ"ךְ מ"ם עָשָׂה רַעַשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, שְׂאֵם הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת תֵּרַד אֵין לִי כְּבֹר מַה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי הוּא יַחֲזִיר אֶת כָּלָם בְּתַשׁוּבָה, אָמְרוּ לוֹ: הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת מְכַרְחָה לְרֹדֶת, וְאַתָּה תֵצֵא וְתִמְצָא לַעֲצֹמֶךָ עֵצָה וְכוּ', וְיֵצֵא וְחֹזֵר עִם אֵיזָה זָקֵן שֶׁצָּחַק וְאָמַר שֵׁישׁ לִי כְּבֹר עֵצָה נִגְדוּ וְכוּ', וְאָמְרוּ אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁזֶּה הִיְתָה עֲצַת הַסְּמ"ךְ מ"ם שֶׁכָּל דָּבָר רַבְּנוּ ז"ל יִהְיֶה לְצַחוּק וְלֵלֶעַג אֲצֵל כָּלָם וְכוּ', וְכָל טַפֵּשׁ וְשׁוֹטָה וְכוּ', יַעֲשֶׂה צַחוּק מֵעַנִּין רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', וְאָפְלוּ אֵלּוּ שְׁנִקְרָאִים בְּעֵלֵי מַקְבָּלִים, בְּעֵלֵי דְמִיּוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', גַּם כֵּן יַעֲשׂוּ צַחוּק וְלֵעַג מִרַבְּנוּ ז"ל וּמֵעַנִּין הָרֹאשׁ הַשֵּׁנִי שֶׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן הַסְּמ"ךְ מ"ם יִמְנַע מִלְּתַת לְהַתְגַּלּוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לְהִיּוֹת מִפְּרָסָם בְּעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת הוּא לוֹקַח שְׁבוּיִים וְכוּ' וְכוּ', שְׁמוּצִיא נִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת מִשְׁנֵי הַסְּמ"ךְ מ"ם, וְיֵשׁ אֶחָד בְּכָל דּוֹר בֵּין הַשְּׁבוּיִים יִפֹּת תְּאֵר, שֵׁישׁ לָהּ כָּל מֵינֵי חַן שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ', שֶׁזֶה סוֹבֵב עַל אֶחָד שְׁמוּסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָאוֹר הַגִּנּוּזִי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁזֶה הָאוֹר הַגִּנּוּזִי שֶׁהָאִיר לְאָדָם הָרֹאשׁוֹן קֹדֶם הַחַטָּא, שֶׁזֶה גְלוּי אֱלֹקוֹת בְּלִי שׁוּם לְבוּשִׁים, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל"ג) שֶׁזֶה אוֹרִיתָא וְעִתִּיקָא סְתִימָאָה, שְׂאִינָה מְלַבֶּשֶׁת בְּשׁוּם לְבוּשׁ, אֵלָּא מְדַבְּרַת מִגְלוּי אֱלֹקוֹת בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה בְּלִי שׁוּם לְבוּשִׁים כָּלֵל.

אָקוּהָ שְׁתַּתְּחִיל לְהַתְמִיד יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "סִפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת" עִם הַפְּרוּשׁ "נִהַר אֶפְרַסְמוֹן", וְתִזְכֶּה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֹמְךָ בְּהֵם, וְלְהוֹצִיא רְמִזִּים בְּשִׁבְלֶךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵת הַגַּעַת כְּבֵר לְגִיל שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ, מַה אֵת מַחֲכָה? סוּף סוּף הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא הַזְּמִין לְךָ שְׂדוּךְ טוֹב שְׁיֵשׁ בֵּינֵיכֶם מְצִיאַת חֵן, וַיַּעֲדִים מְשִׁתְּפִים
וְכוֹ, רַק בְּעִיָּה אַחַת שְׁאֵת רוּצָה שֶׁהַדְּבוּר שְׁלוֹ לֹא נָקִי וְכוֹ, זֶה יְכוּלִים לְתַקֵּן,
בְּשָׁבִיל זֶה לֹא צְרִיכִים לַעֲכֹב אֶת הַשְּׂדוּךְ אֲפִלּוֹ לְיוֹם אֶחָד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְיֵתִי אוֹתִי וְתַגְמְרוּ אֵת זֶה בְּכִי טוֹב וְתַתְּחַתְּנוּ
לְשֵׁם שְׁמַיִם, וַיִּשְׁרֶה בֵּינֵיכֶם אֶהְבֶּה גְדוּלָּה מְאֹד מְאֹד.

כָּל זוּג שֶׁהֵם מוֹצְאִים חֵן אֶחָד בְּעֵינֵי הַשָּׁנִי, וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם מְשִׁיכָה גְדוּלָּה,
צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחִים וְעֵלְיִזִּים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן,
חֵלֶק א', סִימָן רס"ה) שְׁקֹדֵם שֶׁהַנְּשֻׁמוֹת יוֹרְדִים כְּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם, לְמַעַלָּה הֵם
נִשְׁמָה אֶחָד, וּכְשִׁיּוֹרְדִים לְזֶה הָעוֹלָם מִתְּפַצְּלִים, הַזְּכָר יוֹרֵד דְּרָךְ זוּג הוֹרִים
אֶחָד, וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדֵת דְּרָךְ זוּג הוֹרִים אֶחָד, וְעַד שְׂמוֹצְאִים אֶחָד אֵת הַשָּׁנִי
לוֹקַח זְמַן כִּי יֵשׁ הַמּוֹן עֲכוּבִים, כְּמֵאמָרֵם ז"ל: (סְנֵהֲדִין כָּב.) קָשָׁה זְווגוּ שֶׁל
אָדָם בְּקָרִיעַת יָם סוּף, וְהַרְגַע שְׂמוֹצְאִים אֶחָד אֵת הַשָּׁנִי, הֵם מִתְּאַחָדִים יַחַד
וְזֶה הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְדוּלָּה.

וְלִכֵּן אִם יֵשׁ בֵּינֵיכֶם מְצִיאַת חֵן וְאַתֶּם הוֹלְכִים בְּאוֹתוֹ קוֹ וְכוֹ, דַּעוּ לְכֶם
שְׂאֵתֶם שְׂדוּךְ מִהַשְּׁמַיִם, וְתַגְמְרוּ אֵת זֶה בְּכִי טוֹב בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְאַתֶּם
הַחֲסוּרֹנוֹת תְּמִיד יְכוּלִים לְתַקֵּן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ג כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם אתה גר בסביבות טבריה וכו', דע לך ששם הוא הציון של רבי מאיר בעל הנס, אשר ידוע שהתנא הקדוש הזה עשה נסים ונפלאות, ועד היום מי שרגיל לבוא אל הציון הקדוש שלו וישפך שיח ותפלה, ויתעקש שם, יראה נסים נגלים עין בעין, כי הוא בעצמו היה עצם בעל הנס, וכמאמרם ז"ל (יבמות כ"א). אמר רבי עקיבא פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שמטרפת ביים והייתי מצטער על תלמיד חכם שבה ומנו רבי מאיר, כשעליתי למדינת קפוטקיא בא וישב ודן לפני בהלכה אמרתי לו: בני מי העלך אמר לי גל טרדני לחברו וחברו לחברו עד שהקיאני ליבשה וכו', עין שם, ומוכא בירושלמי (פלאים. פרק טו', הלכה ג') רבי מאיר הוה אדמך ליה באסיא אמר אימורין לבני ארעא דישראל הא משיחון דידכון, אפלו פן אמר לון יהבי ערסי על גיף ימא כתיב: (תהלים כ"ד ב) "כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה", [רבי מאיר קדם היה באסיא, וקדם שנפטר אמר לתושבי המקום שאני הולך להסתלק, ותגידו לבני ארץ ישראל שהמשיח שלכם הינו רבכם מת בחוץ לארץ וכו', וצוה להם לאנשי אסיא שניחו את ארונו בתוך הים, והים הרי מחבר לארץ ישראל, הארון ישוט ויגיע לבסוף לארץ ישראל, וכן קרה שהארון שט עד טבריה והגיע לשפת הים ושם קברוהו], הרי שלך לפניך שכל ביאתו לארץ ישראל היה בדרך נס נפלא, ולכן המקום שלו זה מקום של נסים, וכל מי שצריך שיקרה לו נס, עליו לנסע אצל ציון רבי מאיר בעל הנס, ולהרבות שם בתפלה ובקשה, ובדאי ישמעו את תפלתו, והוא

בעל המאמר (ירושלמי ברכות, פרק ד', הלכה א') רבי חזקא בשם רבי יוחנן ורבי שמעון בן חלפתא בשם רבי מאיר, והיה כי הרבתה להתפלל לפני הוי"ה, מכאן שכל המרבה בתפלה נענה, ולכן יען שאתה נמצא בעת צרה, תברח לך מדי פעם אל ציון רבי מאיר בעל הנס, ושם תתעקש בתפלה ותשפך דמעות כמים, ותראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, ואני מכרח להגיד לך שאני בעצמי ראיתי שמה נסים ונפלאות שעשה עמי הקדוש ברוך הוא, ובכמה דברים נושעתי שמה בדרך של שדוד הטבע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ת.ת.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ג כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

יש לך בעיה רצינית שמרב השפלות וכו' שהשפיל אותך בעלך וכו', נשברת לגמרי עד שאין את יודעת את הכחות שיש לך, את צריכה להיות חזקה ולבנות חזרה את הבטחון עצמי שלך, ותגידי לבעלך חד משמעית בקול תקיף בזה הלשון "בעלי היקר, אני אוהבת אותך מאד, הבאנו לזה העולם חמשה ילדים בריאים ושלמים, עד עכשו התעללת בי מלולית, ותמיד אתה משפיל אותי ועושה עלי בקרת, אני מכרחת להגיד לך שעד כאן, אני לא מוכנה יותר לסבל, אם אתה לא משתנה וכו', פל הנהגת הבית הולך להשתנות לגמרי וכו', אני מרגישה שאני מאד מסורה בשבילך, ועושה את הכל בשבילך, לא מגיע לי מה שאתה עושה לי, ובפרט לפני הילדים, ולכן אני מבקשת אותך יפה אם אתה תשתנה, מה טוב ומה נעים, ואם לא מתחיל להיות פה סדר חדש בבית", וכו' וכו', בודאי שלא תעוררי מחלקת אתו, אלא

להיות תקיפה והעקר חזקה בדעתך, הגיע הזמן שתבני את הבטחון עצמי שלך שנאבד ממך כל השנים, עד שבצלך עשה אותך סמרטוט וכו', ולכן את צריכה לקחת את עצמך בידך ולהגיד לעצמך עד כאן, אני לא סובלת יותר וכו' וכו', ואת המסר הזה הוא צריך להבין, ואם תהיי תקיפה, לא חס ושלום לריב עמו, אלא תקיפה בדעתך, תראי איך שלא יקח הרבה זמן והוא כבר ישתנה מהקצה אל הקצה, כי הבעיה היא של הנשים שהן לא יודעות איך להתמודד עם בעל אלים, אלים פיזית, אלים מלולית, שזה אפלו יותר גרוע מאלומות פיזית וכו', כי הדבורים שהם לא על המקום וכו', הם יותר חדות מחרב, כמו שכתוב: (תהלים נ"ז ה) "נפשי בתוך לבאם אשכבה להטיים בני אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה", שדוד המלך מתלונן שהוא נמצא בין שונאים וכו', אשר מדברים עליו כל דבר אסור ומשפילים אותו עם חרב לשונם וכו' וכו', וכתיב: (משלי י"ב י"ח) "יש בוטה כמדקרות חרב", ולכן את צריכה להיות מאד מאד חזקה ולא לתת יותר שבצלך ירדך עליך, וישפיל אותך, וזה הבעיה של אשה שהיא נשברה יותר מדי מהר, ולא יודעת איך להתמודד עם בעיה וכו', ולכן את צריכה לקנות לעצמך בטחון עצמי, ולהיות אשה חזקה עד מאד, אני לא אסית אותך שתצאי נגד בעלך, אבל יש לך גם כן זכויות לחיות, ולא באת לזה העולם לסבל, ואת המסר הזה את צריכה להסביר לבעלך חד משמעית, ואם תעשי את זה, את אשה חזקה, ותראי איך שלא יקח הרבה זמן שהכל יתהפך לטובה, ותתחילו דף חדש בחיים, ותאהבו אחד את השני, ותותרו אחד להשני, כי זה חלק ויסוד גדול בחיי נשואין, להיות ותרגים לתור אחד להשני, ולא להשפיל אחד את השני, ולא לנסות להשתלט אחד על השני, זוג מצלח זה כשהם שתפים בכל דבר.

אם כל זוג היו לוקחים את ההקדמה הזו שלמד אותנו רבנו ז"ל, היו מצליחים מאד בנושואין, עוד לא היה צדיק שדבר כל כך משלום בית ואהבה והבנה הדדית כמו רבנו ז"ל, ובפרוש גלה לנו (שיחות-הר"ן, סימן רס"ג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרווד לגמרי, חס ושלום. ואמר שזה מעשה בעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצודתו, חס ושלום, על ידי זה. כי הוא אורב על

זֶה מְאֹד לְתַפְסֵם בְּנַעֲוֵיָהֶם עַל יְדֵי קְלִקוּל הַשְּׁלוֹם בַּיִת, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁגוּרִם בְּעַרְמוּמֵיּוֹתוֹ לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שְׁבִינֵיהֶם וְהָאָרֶץ בְּשִׂיחָה זֹאת כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ לְאַבְרָכִים לְדַעַת אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי אָנָשִׁים פְּגוּמִים וְכוּ', שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׁמַתְמַחִים בְּעִנְיֵי שְׁלוֹם בַּיִת וְכוּ', וְלוֹקְחִים הַרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', וְנִקְרָאִים "מְפָרְסְמִים" לְעִנְיֵי שְׁלוֹם בַּיִת וְכוּ', וּבִאֲמַת נִתְקַיֵּם מֵה שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א) שִׁישׁ מְפָרְסְמִים וּמְנַהֲיָגִים שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת עַצְמָם, וְאִיךָ יִנְהַיְגוּ אֶת אֲחֵרִים?! וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מְאָנָשִׁים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וְכִלְל זֶה יִהְיֶה בְּיָדְךָ, אִם אַחַד רוֹצֵה כֶּסֶף עֲבוּר לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בַּיִת, הוּא כְּבָר שֶׁקָּרַן גְּדוּל מְאֹד, וְהוּא לֹא מְעַנֵּן שִׂיחָה אֲצֵל הַזּוּג שְׁלוֹם בַּיִת, כִּי הוּא יִמְשֹׁךְ אֶת זֶה לְכָל הַפְּחוֹת לְחֻצֵי שָׁנָה אוֹ לְשָׁנָה, כִּי הֵרִי זֶה הַפְּרָנְסָה שְׁלוֹ, וְכִכָּה אִם הוּא יִגְמַר עִם זֶה אַחַת שְׁתַּיִם וְכוּ', אֲזַי לֹא יִחְזְרוּ אֵלָיו, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מְאָנָשִׁים כְּאֵלוֹ, וְאֲשֶׁרֵי הַזּוּג שְׁלוֹקְחִים אֶת עַצְמָם בְּיַדֵּיהֶם וּמְשַׁלְּמִים אַחַד עִם הַשָּׁנִי, וּמִתְחִילִים דֶּף חֲדָשׁ, וּמְשַׁנִּים אֶת הַגִּישָׁה אַחַד לְהַשָּׁנִי, וּמִתְחַזְּקִים בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה בְּדִיוֹק כְּמוֹ שְׁעַמְדוֹ תַּחַת הַחֶפֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׂיחָה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ת.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יְאִיר תְּלַמִּיד כּוֹלֵל
לְהוֹרָאָה "תְּפָאֲרַת בְּנֵימִין"

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתְךָ לֹא לְהַחֲסִיר יוֹם אַחַד מִלְּבוֹא לְהַכּוֹלֵל, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר מַעֲלַת הָאֲבָרָךְ שְׁלוֹמֵךְ בְּכוֹלֵל, וְכֵן אֲמַרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (אֲבוֹת פָּרָק ג') כָּל הַמְּקַבֵּל עֲלָיו עַל תּוֹרָה, מְעַבְרִין מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת וְעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ; וְאֲמָרוּ: (יְרוּשְׁלַמִּי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, פָּרָק ד', הַלְכָה ח') כִּיּוֹן

שְׁקַבְלֶתֶם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאִלּוּ לֹא חֲטַאתֶם מִמִּיכֶם, אָדָם שְׁנִכְשֵׁל עִם כָּל כֶּף הַרְבֵּה עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל אִם הוּא לּוֹקֵחַ אֶת עֲצָמוֹ וְנִכְנַס בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוּחַל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלָכֵן אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ הֲאֵם זֶה לֹא כְּדָאי לְלַמֵּד תּוֹרָה, שְׁבֻזָּה נִתְכַפֵּר לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו? וְלָכֵן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְבֹא בְּכוֹלֵל בְּזִמְן הַנִּכּוֹן.

וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁהִתְחַלַּתֶם לְלַמֵּד גַּם "אֶפְיָקִי מִים" קַצּוֹר הַלְכוֹת נְדָה, כְּדֵי שֶׁתִּהְיוּ בְּקִיָּאִים בְּעִקְרֵי הַהֲלָכוֹת, שְׂבֻזָּה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, כִּי זֶה גּוֹבֵל בְּאֶסְנוּרֵי כְּרִיתוֹת, וְצָרִיכִים לְהִזְהַר עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאֲנָשִׁים לֹא קוֹלְטִים אֶת חֲמֵר הָאֶסְנוֹר וְכוּ', וּבִפְרָט בְּעִנְיַי הַרְחַקוֹת שְׂבֻזָּה לֹא אֵיזָה חֲמָרָא וְכוּ', אֶלָּא עַקֵּר גְּדוֹל מְאֹד, וְכַמְאָמְרָם ז"ל (שְׁבַת יג:) תְּנִי דְבֵי אֱלֹהִים: מַעֲשֵׂה בְּתַלְמִיד אַחָד, שֶׁשָּׁנָה הַרְבֵּה וְקָרָא הַרְבֵּה, וְשָׁמַשׁ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים הַרְבֵּה, וּמַת בְּחֻצֵי יָמָיו. וְהִיתָה אִשְׁתּוֹ נוֹטֶלֶת תְּפִלּוֹ וּמְחַזֵּרֶתָן בְּבֵיתִי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתִי מְדַרְשׁוֹת, וְאָמְרָה לָהֶם, כְּתִיב בַּתּוֹרָה: (דְּבָרִים ל') "כִּי הוּא חֵייד וְאֶרְךְ יָמָיךְ", בְּעֲלִי, שֶׁשָּׁנָה הַרְבֵּה וְקָרָא הַרְבֵּה, וְשָׁמַשׁ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים הַרְבֵּה מִפְּנֵי מַה מַת בְּחֻצֵי יָמָיו? וְלֹא הָיָה אָדָם מְחַזֵּרָה דְּבַר. פַּעַם אַחַת נִתְאַרְחַתִּי אֶצְלָהּ וְהִיתָה מְסַפֶּרֶת כָּל אוֹתוֹ מְאָרַע. וְאָמַרְתִּי לָהּ: בֵּיתִי, בִּימֵי נְדוּתְךָ - מַה הוּא אֶצְלָךְ?

אָמְרָה לִי, חֵס וְשְׁלוֹם, אֶפְלוּ בְּאֶצְבַּע קִטְנָה לֹא נִגַע בִּי. בִּימֵי לְבוּנֶיךָ מַה אֶצְלָךְ? אָכַל עָמִי, וְשָׁתָה עָמִי, וְיִשָּׁן עָמִי בְּקְרוּב בְּשֵׁר, וְלֹא עָלְתָה דַעְתּוֹ עַל דְּבַר אַחֵר. וְאָמַרְתִּי לָהּ: בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁהֲרַגּוּ, שְׂוֹא נֶשָׂא פָּנִים לַתּוֹרָה, שֶׁהָרִי אָמְרָה תּוֹרָה: (וַיִּקְרָא י"א) "וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָה לֹא תִקְרָב".

וְגַם כְּדָאי שֶׁתַּחֲזוֹר עִם אִשְׁתְּךָ הַלְכוֹת נְדָה מְדִי פַעַם לְפַעַם, כְּדֵי שֶׁתִּהְיוּ שְׂמוּרִים מְאֹד מְאֹד בְּזָה.

נָא וְנָא תִהְיֶה חֶזֶק בְּלִמּוּד דְּךָ הַיּוֹמִי, כִּי דָךְ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ, כִּי ג' מ' ר' א' רָאשֵׁי תְבוֹת אַרְבְּעָה מְלֻאכֵי הַשְּׁמִירָה ג' בְּרִיאֵל, מ' יְכָאֵל, ר' פְּאֵל, א' וּרִיאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דָּךְ גְּמָרָא, נִשְׁמְרִים מִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים, הַדָּךְ הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת נ"ה. תַּעֲשֵׂה מַה שֶׁתַּעֲשֵׂה, אָבֵל דָּךְ גְּמָרָא תְּלַמֵּד אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, אִם אִתָּה לֹא מְבִין, כַּמְאָמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסֵי אֲיִנִּישׁ וְאִף עַל

גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתציית אותי בזה, ותראא איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שי'הודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

אבקש אותך בקשה פרטית, אני הבטחתי להגאון המפלא רבי עובדיה יוסף ..... , להביא אלך פעילים למטה הבחירות, לזאת הקמתי ביבנאל מטה בחירות "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד רוצה שתעזר לי שיהיה לך חלק בזה, ולכן תגש אל המטה שלנו ותקח מהם את כל החמר שהכנתי לכל אחד מאנשי שלומנו, וכן להדביק על הרכב מדבקה שהדפסנו, וזה קדוש השם גדול מאד, כי באמת רק רבי עובדיה יוסף ..... הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה דרוסה עד לעפר וכו', ולכן הולך לי בחיים שהפעם יצליחו בגדול, אקנה שתעשה את רצוני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ת.ת.ב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ג פסלו התשע"ג
שלום וברכה אל ההורים היקרים ... שיחיו

באתי לבקש אתכם מאד מאד לשמר על הבנות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (במדבר רבה, פרשה י"א, סימן ה') "וישמרן" בבנות שצריכות שמירה; כי עכשו הדור מפקר לגמרי, והבנות מתחמקות מתחת גבם של ההורים ועושים מה שעושים וכו' וכו', וההורים אפלו לא קולטים, ולכן הבנות צריכות שמירה מאד מאד גדולה.

ולכן אני מאד מבקש אתכם, היות שאני משקיע את חלבי ודמי להצלחת הבנות בבית ספר "בית פייגא" ובסמינר "בית מלכה", המורות והמנהלת ממש מוסרות את נפשן עבור הבנות, עם כל זאת אני צריך את העזרה של ההורים, כי בלי זה, זה לא ילך בשום פנים ואפן, ואל תקחו את זה בקלות, כי בת מאד מאד מסכנת שלא תפל עם חברה לא טובה וכו', כי

כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (סְנֵהדְרִין ק:) בַּת לְאַבְיָה מִטְּמֵנַת שְׂוֵא, מִפְּחָדָה לֹא יִישָׁן בְּלֵילָה, בְּקִטְנוּתָהּ - שְׂמָא תִתְפַּתֵּהּ, בְּנַעֲרוּתָהּ - שְׂמָא תִזְנֶה, בְּגֵרָה - שְׂמָא לֹא תִנְשָׂא, נִשְׂאָת - שְׂמָא לֹא יִהְיֶה לָּהּ בְּנִים; וְזֶה לֹא סֵתָם אִמְרָה, אֲלֵא לְצַעֲרָנוּ הָרַב זֶה מְצִיאֹת, מֵה שְׁקוּרָה עֲכָשׁוּ בְּכָל עוֹלָם הַחַרְדִּי, שֶׁהַמוֹסְדוֹת סוֹבְלוֹת מְאֹד מְאֹד מִהַמְחָשָׁב (מִכְשָׁף) שְׁקִשׁוֹר לְאִינְטֵרְנֵט, שְׂזָה מִמֶּשׁ מְכַשֵּׁף פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ אֶת הַבְּנוֹת, וּמוֹשֵׁף אוֹתָן אֶל כָּל מִינֵי לְכֻלּוֹף וְזֻבְל, וְצָרִיכִים רַק בַּת אַחַת שִׁיְהִיָּה לָּהּ כְּלֵי מִשְׁחִית הַזֶּה, אֲזִי מִתְעוֹרָר בַּהּ הַיָּצֵר הָרַע, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּעֲזְרוּ לִי וְתַעֲזְרוּ לְעַצְמְכֶם לְשַׁמֵּר עַל הַבְּנוֹת.

תְּהִלָּה לְאֵל, פִּתְחָנוּ עֲכָשׁוּ חוּגִים לְהַבְּנוֹת, וְכָךְ יִהְיֶה לָּהֶן תַּעֲסוּקָה וְלֹא יִסְתַּכְּבוּ עַל הַרְחוּבוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁכְּבָר הַיּוֹם תִּרְשְׁמוּ אֶת בְּנוֹתֵיכֶם בַּחוּגִים הָאֵלּוּ, וְתִהְיֶה בְּקִשְׁר עִם הַמְּנַהֲלֵת שֶׁל הַבַּיִת סִפֵּר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל הַצְּלַחַת הַבְּנוֹת שִׁיגְדְלוּ בְּנוֹת יִרְאוֹת שָׁמַיִם, וְתִרְוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַהוֹרִים הַיְקָרִים ... שִׁיחִיו

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁתַּפְּנוּ פְּעֵלָה אֶתִּי וְתִצְיְתוּ אֶל כָּל מֵה שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, הִיּוֹת שְׂאֲנִיחָנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּמַצֵּב שֶׁהַסֵּמ"ך מ"ם מוֹצִיא אֶת כָּל הַחֲצִים שְׁלוֹ עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְכָל הָעוֹלָם הַחַרְדִּי סוֹבְלִים מְזָה וְכו', שֶׁהִלְדִּים נוֹשְׂרִים מִהַקְדְּשָׁה וּמִתְפַּקְרִים לְגַמְרֵי רַחֲמָנָא לְצֻלָּן.

אִתָּם צָרִיכִים לְדַעַת שְׂאֲנִי מִשְׁקִיעַ אֶת חֲלָבֵי וְדָמֵי בְּהַצְּלַחַת הַבְּנִים בְּהַתְּלַמּוּד תּוֹרָה, וַיִּשׁ לָנוּ צוֹת מְאֹד מְעֵלָה שֶׁל מְלַמְדִּים שְׁמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם עֲבוּר הַיְלָדִים, שְׂזָה לֹא קָל לְגַמְרֵי, וְהַמְּנַהֵל ר' ..... נְרוּ יֵאִיר מוֹסֵר

אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ עֲבוּר הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה, וְכֵן ר' ..... גֵּרוֹ יֵאִיר
הַעֲזוֹר שְׁלוֹ, מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְמַעַן הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ
אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁתַּפּוּ פְּעֵלָה עִמָּהֶם, כִּי זֶה מְאֹד נְחוּץ, וְדַעוּ לָכֶם שֶׁזֶּה לֹא
צָחוּק, כִּי אִם הַהוֹרִים לֹא יִשְׁתַּפּוּ פְּעֵלָה וְכו', וְכו', אוֹי וְאֲבוֹי שֵׁיכוֹלִים לְאַבֵּד
אוֹתָם בְּקִלּוֹת וְכו', וְלִכֵּן שְׁלֹא יִהְיֶה הַדְּבָר הַזֶּה קֵל בְּעֵינֵיכֶם, אֲלֵא תִתְעַנְיֵנוּ
טוֹב טוֹב עִם מִי הַבְּנִים מִתְחַבְּרִים, וְאִיפֹה הֵם הוֹלְכִים, דַּעוּ לָכֶם שֶׁזֶה הַעֲתִיד
שְׁלָכֶם, וְכִמוֹ עֵץ קָטָן אִם לֹא מְטַפְּלִים בּוֹ כְּפִי הַצָּרָה, הוּא צוֹמֵחַ עִקָּם וְכו',
וְכִמוֹ כֵּן וְיִתֵּר מִכֵּן אִם לֹא מִתְחִילִים עִם הַיְלָדִים בְּגִיל קִטְנוֹת לְהַדְרִיף אוֹתָם
בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְהַאֲמוּנָה וְכו', וְכו', הֵם יְכוֹלִים לְהִתְפָּרֵק לְגַמְרִי, וְלִכֵּן אֲנִי
צָרִיךְ אֶת הַעֲזָרָה שְׁלָכֶם שֶׁתִּשְׁתַּפּוּ פְּעֵלָה עִם הַצּוֹת שֶׁל הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה, שֶׁהֵם
מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם עֲבוּר הַבְּנִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִתְחַנֵּן וּמִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּקְחוּ
אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים לְתִשׁוּמַת לְבַבְכֶם, אֵל תִּתְּנוּ לְהַיְלָדִים שֵׁיִסְתּוֹכְבוּ בְּהַפְקָר וְכו', כִּי
אִם אֲתֶם לֹא תִשְׁמְרוּ עֲלֵיהֶם, לְבִסּוּף הַשֵּׁם יִשְׁמַר מֶה שֵׁיכוֹל לְצִאת מֵהֶם, וְכֵל
הָעוֹלָם הַחֲרָדִי סוֹבְלִים עִכְשָׁו מְזֵה, כִּי הַכְּלִי הַמְּשַׁחֵת הַמְּחַשֵּׁב (מַכְשֵׁף) שֶׁקְשׁוֹר
לְאִינְטֵרְנֵט, שֶׁזֶה מְמַשׁ מְכַשֵּׁף פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ אֶת הַבְּנִים, וּמוֹשֵׁף אוֹתָם אֶל
כָּל מִינֵי לְכִלּוֹף וְזָבֵל, וְצָרִיכִים רַק בֶּן אֶחָד שִׁיְהִי לּוֹ כְּלִי מְשַׁחֵת הַזֶּה, אֲזִי
מִתְעוֹרֵר בּוֹ הַיֵּצֵר הָרַע, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתְּעוֹרוּ לִי וְתַעֲזְרוּ
לְעִצְמָכֶם לְשַׁמֵּר עַל הַבְּנִים, כִּי בְּנַפְשְׁכֶם הַדְּבָר, וְלִי הוֹלֵךְ בְּחַיִּים לְהַצְּלִיחַ
בְּגִדּוֹל עִם הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה שֶׁהַקְּמָתִי בִּיזַע וּבְדָם וּבְמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה,
אֲקַנְהָ שֶׁתִּשְׁתַּפּוּ פְּעֵלָה אִתִּי, וְעַם הַהִנְהָלָה וְצוֹת הַמְּלַמְּדִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִי לָכֶם הַצְּלַחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

פַּה תִּקְבַּל מִכְתָּב אֶחָד לַהוֹרֵי הַבָּנִים וְאֶחָד לַהוֹרֵי הַבָּנוֹת, תִּכְנִיס אֶת
הַשְּׂמוֹת שְׁלָהֶם וְלַהֲכִנִּיס אֶת זֶה בְּמַעֲטָפָה, וְשִׁכַּל בֵּן אוֹ בַת שְׂיָבִיאוּ אֶת זֶה
הַבִּיטָה, כְּמוֹ שְׁעִשִׁיתִי לְפָנָי שָׁבוּעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשַׁלַּח
מִכְתָּב כְּזֶה לַהַהוֹרִים כָּל שָׁבוּעַ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לָךְ חֶלֶק בְּזֶה,
כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הִילָדִים שְׁלֹנּוּ, וְזֶה הַעֵינַיִם שְׁלֹנּוּ, וְזֶה הַעֲתִיד שְׁלֹנּוּ, וְאֲנַחְנוּ
צָרִיכִים לְדַאֵג עֲבוּרָם.

נָא וְנָא תַהֲיֶה חֲזוֹק בְּלִמּוּד דִּךָ הַיּוֹמִי, כִּי דִךָ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׂמִירָה לְנַפְשׁ,
כִּי גְמָרָא רְאֵשִׁי תְבוֹת אַרְבַּעַה מְלֵאכֵי הַשְּׂמִירָה גְבֻרִיאַל, מִיכָאֵל, רְפָאֵל,
אֲוִרִיאַל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דִּךָ גְּמָרָא, נְשִׁמְרִים מְכַל מִינֵי מְזִיקִים, הַדִּךָ הַיּוֹמִי
שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת נ"ה. תַעֲשֶׂה מַה שְׂתַעֲשֶׂה, אֲבָל דִּךָ גְּמָרָא תְלַמַּד אֶפְלוּ בְּגִרְסָא,
אִם אַתָּה לֹא מְבִין, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסַי אִינִישׁ וְאִף עַל
גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קְאָמַר; הַלּוֹאִי שְׂתַצִּית אוֹתִי בְּזֶה, וְתַרְאֶה
אִיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ, וְכִלְלֵל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כָּל זְמַן שְׂיִהוּדֵי מְדַפְדֵּף אֶת
הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאֵר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכְּן אֵל תַּהֲיֶה בְּטִלָּן וְרֵאָה מַה לְפָנֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

תתה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ג כסלו התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גְּרוּ יְאִיר

היות שלקחת על עצמך להיות מנהל יחסי ציבור וקדום פעילות המטה באמצעות המדיה האלקטרונית וכו', וכו', עבור הבחירות, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשה את עבודתך בנאמנות הכי גדולה ורצינית, כי הולך לי בחיים שאנחנו נצליח בגדול, כי אני הבטחתי להגאון המפלא רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, להביא אלף פעילים למטה הבחירות, כי הוא הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה דרוסה עד לעפר וכו', ולכן הולך לי בחיים שהפעם נצליח בגדול, אקנה שמעשה את רצוני, ולכן תעמד חזק על המשמר שנוכח לבצע את המשימה על צד הכי טוב,

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתצליח במשימתך הקדושה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ג כסלו התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעזר לי אישית למסר את נפשי כדי שנצליח בגדול בהבחירות האלו, כי אני הבטחתי להגאון המפלא רבי עובדיה יוסף ..... , להביא אלף פעילים למטה הבחירות, לזאת הקמתי ביבנאל מטה בחירות "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד רוצה שתעזר לי שיהיה לך חלק בזה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתכניס את עצמך במלא המרץ שתהיה אחראי שכל אחד מאנשי שלומנו יבואו להמטה שלנו "ברסלב למען ש"ס", ויקחו את כל החמר, ויעשו את עבודתם בנאמנה, וכן להדביק על הרכב מדבקה שהדפסנו, וזה קדוש השם גדול מאד, כי באמת רק רבי עובדיה יוסף ..... , הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה

דְרוֹסָה עַד לְעֶפֶר וְכוּ', וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁהַפֶּעַם יִצְלִיחוּ בְגָדוּל, אֲקַנֶּה שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, כִּי גַם לַקְהֵלְתֵּנוּ הַקְדוֹשָׁה תֵצֵא מִזֶּה טוֹבָה גְדוֹלָה מְאֹד בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, כִּי גַם אֲנַחְנוּ הֵיינו עַד עַכְשָׁו בְּתַכְלִית הַשְּׁפָלוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְכִיר לָךְ טוֹבָה אִם תִּכְנִיס אֶת עֲצֻמְךָ בַעֲבוּרָה הַקְדוֹשָׁה הַזֶּה, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנַצְלִיחַ בְּגָדוּל.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. **הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם**

תתז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שָׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת מִזֵּל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדַת הַבַּת, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְווּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְתִהְיֶוּ הַמְשַׁפְּחָה הַכִּי מְאֻשָּׁרַת בְּעוֹלָם.

לְדַעֲתִי תִתְּנּוּ אֶת הַשֵּׁם מְלֻכָּה, שֶׁהִיא רְאִשֵׁי תְבוֹת כִּי לִ'הַוְיָ'ה הַמְ'לוּכָה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתּוּכְלוּ לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּקָלוֹת מְאֹד.

נָא וְנָא תִשְׁמְחוּ עַל הַמִּתְנָה שְׁנַתֵּן לָכֶם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁזֶה מִתְנָה הַכִּי יִפְה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתַצְלִיחוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתח.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ג כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מה טוב ומה נעים אם תמצא איזה עבודה אפלו עבודה קלה לאשתך, כדי שלא ישעמם לה, כי חכמינו הקדושים אמרו (כתובות נט). הבטלה מביאה לידי שעמום (שג"ע) וכו' וכו', ואם אין להשיג עבודה, שתלמד לארגן שזה מאד מאד יתן לה ספוק, זה חכמה ואינה מלאכה, אבל כשלוומדים איה לארגן, אזי מקבלים ספוק מאד גדול, ויש המון נשים שעוסקות בזה, העקר לשמר לא להיות בשעמום וכו'.

אתה צריכה להסביר לאשתך שאתה עושה כל מיני מאמצים להביא פרנסה בבית, ואתה לא יכול להשאיר אתה כל היום, ואתה עוזר לה בכל מה שאתה רק יכול, ותבטיח לה את אהבתך אליה, ותשתדל להתקשר אליה לכל הפחות פעמים ביום, ולדרוש בשלומה.

הקהלה הקדושה שלנו ביבנאל תקנתי פעמים בשבוע שמכרח להיות ליילי שמחה רק להנשים, כדי שיצאו להתאורר כמה שעות לרקד ולשמח ולפטפט וכו' וכו', העקר שלא יהיו משעממות, וצריכים להבין את הנשים, שהם כל היום עם הילדים לבד, והבעל עסוק בפרנסה וכו', אבל צריכים להתחשב גם עם הנשים.

יעזר הקדוש ברוך הוא שהיא תקח את עצמה בידיה, ותחשב על ענין אריגה שזה מאד מאד קל לאשה להתלמד, וזה יענין אותה מאד מאד, וכך היא תהיה עסוקה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תּתט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֻדְר וַיִּשְׁלַח, י"ג כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר
לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

פַּעַם בָּאָה אִשָּׁה אֶל הַחֲפִיץ חַיִּים זי"ע, וּבִקְשָׁה בְּרָכָה שֶׁהֵבֵן שְׁלָה יְהִיָּה
תְּלִמִּיד חָכָם גָּדוֹל מְאֹד, אָזִי חִיָּף וְאָמַר לָהּ "עַם בְּרָכָה אֶת רוּצָה שֶׁהֵבֵן שְׁלָךְ
יְהִיָּה תְּלִמִּיד חָכָם? לְהִיּוֹת תְּלִמִּיד חָכָם צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ הַרְבֵּה, לְהַתְמִיד
בַּתּוֹרָה, וּלְחַזֵּר פַּעַמִּים אִין מִסְפָּר אֶת הַתּוֹרָה, כִּף נַעֲשִׂים תְּלִמִּיד חָכָם", הָרִי
שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ שְׂאִין דְּבַר כְּזֶה לְבָרֶךְ שֶׁהִלְדִּים יְהִיו צְדִיקִים, זֶה תְּלוּי רַק כְּפִי
הַבְּחִירָה שֶׁל הִילְדִים, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה זֶה תְּלוּי כְּפִי הַחֲנוּךְ שֶׁהִילְדִים
מִקְבָּלִים מֵהַהוֹרִים, אִין דְּבַר כְּזֶה לְבָרֶךְ שֶׁהִילְדִים יְהִיו צְדִיקִים, וְהַהוֹרִים לֹא
יִכְנִיסוּ אֶפְלוֹ אֶצְבַּע קִטְנָה בְּמַיִם עֲבוּר חֲנוּךְ יְלִדֵיהֶם, דְּבַר כְּזֶה אִין, וְלִכֵּן שְׂאִף
אֶחָד לֹא יִגִּיד לָכֶם שֵׁשׁ דְּבַר כְּזֶה וְכו' וְכו'.

כְּדִי לְזַכּוֹת לִילְדִים צְדִיקִים, צְרִיכִים הַהוֹרִים הַרְבֵּה לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וּבִפְרָט שִׁיְהִיו שְׁמוֹרִים מֵעַבְרוֹת חַמּוּרוֹת, וּכְמוֹ שֶׁסָּפְרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים: (תְּנֵא דְבִי אֵלֶיהוּ רַבֵּה, פֶּרֶק י"ח, סִימָן ג) מַעֲשֵׂה בְכֹהֵן אֶחָד שֶׁהָיָה יָרֵא
שְׂמִים בִּסְתֵר, וְהָיוּ לוֹ עֲשָׂרָה בָּנִים מֵאִשָּׁה אַחַת, שֶׁשָּׂה זְכוּרִים וְאַרְבַּע נְקִבוֹת,
וּבְכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה מִתְפַּלֵּל וּמִשְׁתַּטַּח וּמִתְחַנֵּן וּמִבְקֵשׁ רַחֲמִים וּמְלַחֵף בְּלִשׁוֹנוֹ
עֶפְרוֹ, כְּדִי שְׁלֹא יֵצֵא אֶחָד מֵהֶן לִידֵי עֲבָרָה וְלִידֵי דְבַר מְכַעַר, מֵה הָיָה עוֹשֶׂה,
בְּכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה מִכְנִסֵּן לְבֵית פְּנִימִי, וַיֵּשֶׁב וּמִשְׁמָרֵן בְּבֵית הַחִיצוֹן, וּמִתְפַּלֵּל
וּמִשְׁתַּטַּח וּמִבְקֵשׁ רַחֲמִים וּמְלַחֵף בְּלִשׁוֹנוֹ עֶפְרוֹ כְּדִי שְׁלֹא יֵהָא אֶחָד מֵהֶן בְּאֵ
לִידֵי עֲבָרָה וְלִידֵי דְבַר מְכַעַר, אֲמָרוּ, לֹא יֵצֵאת אוֹתָהּ שָׁנָה וְלֹא שְׁנָתָה וְלֹא
שְׁלִשָּׁה, עַד שְׂבֵא עוֹרָא וְהַעֲלָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּבָבֶל, וְהַעֲלָה אוֹתוֹ כִּהֵן עִמָּהֶם,
לֹא נִכְנַס אוֹתוֹ כִּהֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ, עַד שֶׁרָאָה כִּהֵנִים גְּדוֹלִים וּפְרָחִי כִּהֵנָה מִבְּנֵי
וּמִבְּנֵי בְּנֵי עַד חֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְאַחַר כִּף נִכְנַס אוֹתוֹ כִּהֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ, וְעָלִיו
הַכְּתוּב אוֹמֵר: (תְּהִלִּים ל"ז ג) "בְּטַח בַּהֲרִי"ה וַעֲשֵׂה טוֹב" וְגו'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּחֲוִּילוּ לְקַיָּים אֶת זֶה לְבִקְשׁ הַרְבֵּה רַחֲמִים

וסייעתא דשמיא על ילדים צדיקים, וכן להשקיע בהם המון בהחננוך שלהם, וכן יגדלו צדיקים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתי.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ג כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שתהלה לאל, התחברתם חבורה שלמה ולומדים בכל יום שלש שעות "לקוטי הלכות", וידוע מה שאמר מוהרנ"ת ז"ל העולם אומרים שספר השל"ה הוא האוצר של הגן עדן, ואני אומר שספרי "לקוטי הלכות" שלי, הם הגן עדן של השם יתברך בעצמו, ובעת ששלח את אחד מתלמידיו להדפיס בפעם הראשונה הספר הקדוש הזה, אמר בזו הלשון: "מזה שאינו חושב על תכליתו האחרון מה יהיה בסופו כשיהיה שוכב על הארץ ורגליו אל הדלת וכו', מזה איני מדבר כלל, כי זה הוא דומה לבהמה ממש, רק מי שחושב היטב מה יהיה בסופו ולבו חושק מאד לעבודת השם, ובודאי נעשה עמו מה שנעשה, כי ההתגברות גדול מאד פידוע, בשביל זה האיש חברתי את ספרי, כי אותו יחזקו דברי, ואותו יאמצו", כמוכן כל זה למי שמעין בספרים הקדושים האלו, והקפיד מאד על כמה בני אדם שהתפלאו מאד על נפלאות החדושים הכתובים בספריו הקדושים, ואמר להם: "זה הוא החסרון שלכם, שאתם סוברים שפונתי על החדוש והדרוש, הגם כי באמת הם נפלאים וטובים מאד, אך כבר אמרו חכמינו הקדושים: (אבות פרק א') לא המדרש הוא העקר אלא המעשה, וכוונתי כפשוטו כשאתם מתעטפים בציצית, תדעו ותזכרו ותשימו על לבכם היטב כל מה שנתבאר בדברינו בסוד ענין ציצית, על פי ההקדמות הנוראות שקבלנו מרבנו ז"ל, עד שתזכו על ידי זה להתחזק תמיד בעבודתו יתברך", ולכן אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל השמחה

שׁיֵשׁ לִי שְׂאֵתָם שׁוֹקְדִים בְּכָל יוֹם בְּסַפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת", כִּי אֵין הַתְּחִזְקוֹת כְּמוֹ שׁיֵשׁ בְּסַפְרִים הָאֵלוֹ.

אֲנָשִׁים מִתְּפִלָּאִים אֵיךְ הַתְּחִזְקָתִי בְּכָל הַשָּׁנִים הַקָּשִׁים שֶׁעָבְרוּ עָלַי, זֶה לְמַעַלָּה מִחֲמָשִׁים שָׁנִים שׁיֵשׁ לִי עֶסֶק עִם רַבִּים וְכוּ', וְקָמוּ עָלַי מִי שֶׁקָּמוּ וְכוּ', וְכוּ', אֲבָל הַהֲכָרַח לומר לָכֵם כִּי בִימֵי נַעֲרוּתִי מִמֶּשׁ הֵייתִי בְּגִיל שְׁמוֹנָה עָשָׂרָה וּתְשַׁע עָשָׂרָה, אִזְ הָיָה תְּקוּפָה שְׁזִכִּיתִי לְסִיִּם כָּל חֹדֶשׁ אֶת כָּל הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְכֵכָה סִימָתִי שְׁלֹשִׁים חֲדָשִׁים בְּלִי הַפֶּסֶק כָּלָל, בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָּה לְמִדְתִּי רַב הַיּוֹם רַק בְּ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", מְלַבֵּד שֶׁלְמַדְתִּי פַעַם אַחַת אֶת כָּל הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" כְּפִי סֵדֵר הַתּוֹרוֹת, וְכֵן כָּל כַּרְף חֲזָרְתִי כְּמָה וְכְמָה פְּעַמִּים, וְזֶה נִכְנַס בְּתוֹךְ הַדָּם שְׁלִי, וְזֶה הַחִיּוֹת שְׁלִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְכָל זֶה אֲנִי כוֹתֵב לָכֵם כְּדֵי לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶתְכֶם שֶׁתִּמְשִׁיכוּ לְלַמֵּד "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", שֶׁרַק מוֹהֲרָנִי ת"ל הַבֵּינן בְּשִׁלְמוֹת אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְכָכָל שֶׁמִּתְמַיִדִים בְּסַפְרֵי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", יוֹתֵר מִבֵּינֵים אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל.

בְּעֵינַי הַשְּׂאֵלָה שֶׁל רַבּוּי אֹר וְכוּ', בּוֹדָאִי גַם אֶל הַהֲתַקְרְבוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל יֵשׁ רַבּוּי אֹר, וְכִבָּר אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן ע"ב) גַּם בְּעֵינַי הַהֲתַקְרְבוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יֵשׁ יִצְרַח הָרַע גְּדוּל, שֶׁלְפַעְעָמִים רַבּוּי הַהֲתַלְהַבּוֹת חוּץ לְהַמְדָּה הוּא מֵהִיִּצְרַח הָרַע, כִּי זֶה בָּא מִפְּנֵי יְהִרְסוֹ וְכוּ', כִּי יֵשׁ יִצְרַח הָרַע גְּדוּל כְּשֶׁמִּתְחִיל לְהִתְקַרֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל פֶּן בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה הַזֹּהִיר הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ לְמַשָּׂה: (שְׁמוֹת י"ט) "רַד הָעֵד בְּעַם פֶּן יִהְרְסוּ אֶל הַיְוִי"ה לְרֵאוֹת", כִּי יִשְׂרָאֵל הָיוּ אִזְ בְּמַעַלָּה גְּדוּלָּה, וְהִצְרַחוּ לְהַזְהִירָם מֵהִיִּצְרַח הָרַע שׁיֵשׁ בְּהִתְקַרְבוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, עֵינַי שָׁם, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר מִפְּנֵי יְהִרְסוֹ, וְגַם בְּעֵינַי הַנְּסִיעוֹת בְּכָל פַּעַם אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, יֵשׁ בְּזֶה בְּחִינָה שֶׁל פֶּן יִהְרְסוּ, צְרִיכִים לְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ', לְשַׁבֵּת בְּמָקוֹם אֶחָד וּלְלַמֵּד תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה וּבִתְשׁוּקָה עֲצוּמָה, וְלִהְשַׁתְּדֵל מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד עַל פִּי סֵדֵר דְּרָף הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הַמוּבָא (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ע"ו), וְלְסִיִּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, תַּנְיָ, בְּבִלִי יְרוּשְׁלַיִם, תּוֹסַפְתָּא, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עָרוּף, וְכָל הַמְדַרְשִׁים כָּלָם, וְסַפְרֵי הַזֶּהֱרָה וְהַתְּקוּנִים וְכוּ', וְכֵן זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֶלָּא כְּשִׁיוֹשֵׁב בְּמָקוֹם אֶחָד בְּקִבְעוֹת עֲצוּמָה, וּמִתְמַיִד בְּלִמּוּד, וְכֵן לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה וּבְקִשָּׁה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

שְׁזֶה יְכוּלִים לָקִים בְּכָל מְקוֹם, כִּי מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וּדְבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהִשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כִּדֵּי כֹף שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חֲלִיז'ו): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם בֶּן מַכְרִיזִין מִלְמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע קִטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קִדָּם מִלְמַעְלָה, וְלָכֵן בְּכָל מְקוֹם יְכוּלִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתיא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג כִּסְלוֹ הַתּוֹשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה, אֲשֶׁר רַבְּנוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ה) הַהַתְּבוּדָּה הוּא מַעְלָה עֲלִיוֹנָה וְגְדוּלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבוּדָּה לְבַדּוֹ בְּאִיזָה חֲדָר אוֹ בְּשָׂדֶה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵי בְטַעֲנוֹת וְאִמְתָּלוֹת בְּדַבְרֵי חַן וְרִצּוֹי וּפִיּוֹס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁיִקְרְבוּ אֵלָיו לְעַבּוֹדָתוֹ בְּאַמֶּת. וְתְּפִלָּה וְשִׁיחָה זֹו יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׁמִדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהַנְּהִיגָה זֹו הוּא גְדוּלָה בְּמַעְלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶרֶךְ וְעֶצֶה טוֹבָה מְאֹד לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֹאת הִיא עֶצֶה כְּלָלִית, שְׁכוֹלָל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שְׁיִחְסֹר לוֹ בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מִפֶּל וְכֹל מִעַבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וּבִקְשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ; וְכֵן לְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוֹ ז"ל שְׁעַל כָּל דְּבַר קָטָן מָה שְׁאָדָם צְרִיקָה, עֲלִיוֹ לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,

כִּי תִפְלֶה פּוֹעֵלֶת תְּמִידָה, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּיָאוֹשׁ וּבִקְטָנוֹת הַמּוֹחִין, רַק תִּרְגְּלוּ אֹתָהּ וְאֶשְׁתַּף לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם שִׁיְהִיָּה לָכֶם בֵּית מִשְׁלָכְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לַגּוֹר בְּשִׁכִּירוֹת, תִּרְאֶה אֵיזָה נְסִים יַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מְלַבֵּד לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵין, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ו) אָסוּר לְאַדָּם לַעֲמֹד עִצְמוֹ עַל שׁוּם דְּבַר, הֵינּוּ שְׂאֵסוּר לְהַתְּעַקֵּשׁ בַּתְּפִלָּתוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ דְּוָקָא אֶת בִּקְשָׁתוֹ, כִּי זֶה הוּא כְּמוֹ לֹקַח דְּבַר בְּחֻזְקָה, בְּגִזְלָה. רַק צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל וְלְהַתְּחַנֵּן לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, אִם יִתֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִתֵּן וְאִם לֹא לֹא, וְזֶה (אָבוֹת פָּרָק ב') 'אֵל תַּעֲשֶׂה תְּפִלָּתְךָ קְבֵעַ, מִלְּשׁוֹן גְּזוּלָה, כְּמוֹ שִׁכְתּוֹב: (מְשָׁלִי כ"ב) "וְקָבַע אֶת קַבְעֵיהֶם נִפְשֵׁי". הֵינּוּ שְׂכָל מַה שֶּׁהוּא מְבַקֵּשׁ, הֵן פְּרִנְסָה אוֹ בָּנִים אוֹ שְׂאָר צְרִיכִים, אָסוּר לְהַתְּעַקֵּשׁ וּלְעַמֵּד עִצְמוֹ בַּתְּפִלָּתוֹ, שְׂדוּקָא יַעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת תְּפִלָּתוֹ, כִּי זֶה הוּא תְּפִלַּת קְבֵעַ שְׁלֹקַח הַדְּבַר בְּחֻזְקָה בְּגִזְלָה, רַק יִתְפַּלֵּל רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ל"ב:): כָּל הַמְּאַרִיךְ בַּתְּפִלָּתוֹ וּמַעֲיֵן בָּהּ סוּף בָּא לְיַדֵּי כְּאֵב לֵב שְׁנֹאמְרוּ: (מְשָׁלִי י"ג י"ב) "תּוֹחַלַּת מְמַשְׁכָּה מַחֲלָה לֵב", וּפְרַשׁ רַש"י: מְצַפֶּה שֶׁתַּעֲשֶׂה בִּקְשָׁתוֹ עַל יְדֵי הָאַרְכָּתוֹ, סוּף שְׂאִינָה נַעֲשִׂית, וְנִמְצָאת תּוֹחַלַּת מְמַשְׁכַּת חֲנָם, וְהִיא כְּאֵב לֵב כְּשֶׁאָדָם מְצַפֶּה וְאִין תְּאוּתוֹ בְּאֵה; עֵינֵי שָׁם.

וְצָרִיךְ שֶׁתִּזְכַּר כִּי מַה שֶׁתְּפִלֶּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְלִכֵּן אֵל תִּתְיָאֲשׁוּ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּזִכּוֹת הַתְּפִלָּה שֶׁתְּפַלְּלוּ אֵלָיו יוֹם יוֹם עַל דִּירָה, שִׁיְהִיָּה לָכֶם דִּירָה מִשְׁלָכְכֶם.

בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא לְהַשְׁקִיעַ אֶת הַכֶּסֶף בְּשׁוּם מְקוֹם, כִּי הַיּוֹם אָסוּר לְהֶאֱמִין לְאַף אַחַד, וּמִי שֶׁמִּשְׁקִיעַ אֶת זֶה בְּאֵיזָה מְקוֹם וְכוּ' וְכוּ', זֶה כְּמוֹ שְׁמִנְיַח אֶת זֶה עַל קֶרֶן הַצְּבִי וְכוּ', הַצְּבִי בּוֹרַח עִם הַכֶּסֶף בִּיחַד, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוּר לֹא לְהַשְׁקִיעַ בְּשׁוּם דְּבַר, כִּי לֹא חֶסֶר שְׁקָרְנִים רְמָאִים צְבוּעִים וְכוּ', אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְהַחֲזִיק אֶת זֶה בְּבִנְיָן, מַה טוֹב וּמַה נְעִים, עַד עַתָּה בּוֹא דְּבָרוֹ שֶׁתּוֹכְלוּ לְתַתּ מְקַדְמָה עַל דִּירָה גְּדוּלָה מִשְׁלָכְכֶם.

רַק חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׂנִיכֶם בִּיחַד, וְתַכְרִיחוּ אֶת עִצְמָכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵי, וְכִשְׂאָדָם שִׁמַּח מִתְּרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בַּעֲצָמוֹ אִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע

שְׁחֹזַק בְּאִמּוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיּוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שֶׁכָּתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרָשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנּוֹ ז"ל רּוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זּוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכְּן תַּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵךְ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּתִיב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ד כֶּסֶלּוֹ הַתַּשְׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁכַבְרַתְךָ תִּנְתַּק אֶת עֲצָמֶיךָ מִכָּל הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה וְכוּ', אֶתְּךָ לֹא רוֹאֶה שֶׁהִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כִּי הַחַיִּים פּוֹרְחִים כְּמוֹ צֶל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כִּצְלָ יִמְיָנוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מִקְנֶה", וְהַלּוֹאֵי כִצְלוּ שֶׁל כֶּתֵל אוֹ כִצְלוּ שֶׁל אֵילָן, אֵלָא כִצְלוּ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עוֹף דְּכִתִּיב: (תְּהִלִּים ק"ד) "כִּצְלָ עוֹבֵר", וְאִין מִקְנֶה", וְאִין מִי שִׁיִּקְנֶה שֶׁלֹּא יָמוּת הַכֵּל, יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים.

וּמָה נִשְׂאָר מִהָאָדָם? רַק מָה שֶׁזּוֹכֶה לְחַטֵּף בְּצֶל הַהֶבֶל הַזֶּה, וְהוּא לְלַכַּת בְּכָל יוֹם לְמִקְנֶה לְטַבֵּל, שְׂאֶתְךָ צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁבְּשַׁעָה שֶׁהַגּוֹף טוֹבֵל פֶּה לְמִטָּה, בּוֹ בְּרַגַע הַנִּשְׁמָה נִטְבַּלֶת בְּמִקְנֶה הַעֲלִיּוֹנָה וְכוּ', וְכֵן שֶׁזּוֹכִים לְהַכְנִס לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁזֶה

מִמְשִׁיךְ עַל הָאָדָם הַשְּׁגָחָה פְּרִטִית, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ו:): כָּל הַרְגִיל לְבֵא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בֵּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֵה שְׂאָדָם רְגִיל לְבּוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בֵּא, כְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בֵּא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרֵי שֶׁמִּשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלֵינוּהָ, וְנוֹתְנִים כָּל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה, שְׂאֵלוֹ הַפְּרוּטוֹת יִלְכוּ לְפָנָיךָ לְנֶצַח, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (שְׁעִיָּה נ"ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנָיךָ צְדָקָה כְּבוֹד הַיְי"ה יֵאֲסָפֶךָ" וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (סוּטָה ג:): כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת בְּעוֹלָם הִזֵּה מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֵכֵת לְפָנָיו לְעוֹלָם הֵבֵא שְׂנֵאָמֵר "וְהִלֵּךְ לְפָנָיךָ צְדָקָה"; אֵיזָה נִחַת רוּחַ יְהִיָּה לְאָדָם כְּשֶׁנִּשְׁמָתוֹ תִּצָּא מִגּוּפוֹ וְתַעֲלֶה לְמַעְלָה, וְאֵלוֹ הַפְּרוּטוֹת שֶׁנִּתְּנָן בְּכָל יוֹם יִלְכוּ לְפָנָיו, וְעוֹד דָּרְשׁוּ עַל פְּסוּק זֶה: (בְּבֵא בְּתָרָא יא.) אֲבוֹתֵי גִנְזוֹ לְעוֹלָם הִזֵּה, וְאֵנִי גִנְזָתִי לְעוֹלָם הֵבֵא שְׂנֵאָמֵר: "וְהִלֵּךְ לְפָנָיךָ צְדָקָה כְּבוֹד הַיְי"ה יֵאֲסָפֶךָ" אֵתָּה לֹא יִכּוֹל לְתַאֵר אֵיזָה שְׂמִחָה יְהִיָּה לָךְ שֶׁם בְּשָׂמִים עִם הַפְּרוּטוֹת הָאֵלוֹ שֶׁנִּתְּנָתָּ כָּל יוֹם לְקַפֵּת הַצְּדָקָה, וְלִהְפֹךְ לֹא יִכּוֹלִים לְתַאֵר אֶת הַצַּעַר שֶׁיְהִיָּה לְאָדָם אִיךָ לֹא הֵייתִי חֲכָם בְּזֵה הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי כְּמָה פְּרוּטוֹת שֶׁהֵייתִי נוֹתֵן כָּל יוֹם לְצַדָּקָה הִיָּה מְאִיר לִי כָּאֵן בְּעוֹלָם הֵבֵא, אֲבָל אִזְ כְּבָר מְאַחֵר, כִּי 'הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם' כָּל זְמַן שְׂאָדָם חֵי הוּא יִכּוֹל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְאַחֵר כֵּךְ כְּבָר מְאַחֵר וְכוּ', וְכֵן אָדָם זוֹכֵה לְהַכְּנִס בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבֹעֵעַ, שֶׁזֶּה סִגְלָה לְאַרְיִכּוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (בְּרִכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שָׁנִים מִקְרָא וְאַחֵד תְּרַגּוּם, שֶׁכָּל הַמְשָׁלִים פְּרִשְׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאַרְיִכִין לוֹ יָמָיו וְשִׁנּוּתָיו, וְכֵן גּוֹרֵם מִשְׁנִיּוֹת שֶׁזֶּה מִזְכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וּמִצִּילָהּ מִהִשְׁאֹל תַּחְתִּית, כְּמֵאמָרָם ז"ל (סִנְהֶדְרִין מב) בְּמִי אֵתָּה מוֹצֵא מִלַּחֲמַתָּה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה. וּמוֹבָא (מְדֻרָשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שְׂאָשֵׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֵנוּם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְּנִס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשֵׁרִי מִי שִׁיגְרַס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית, כִּי מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, מִשְׁנֵי"ה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרָנְס"ה, שֶׁכָּל הַמִּתְמַיֵּד בְּמִשְׁנִיּוֹת, נִמְשָׁךְ עָלָיו פְּרָנְסָה

בשפע, ועל כלם לחטף בכל יום דף גמרא בסדרת הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות לנפש, ואשרי מי שחוטף בכל יום דף גמרא אפלו בגרסא, ואין לתאר ואין לשער את המעלה הנוראה הזו של למוד דף גמרא ביום, והרב הקדוש רבי שלמה מזוויהל זי"ע אמר כשאדם אינו לומד כל יום דף גמרא, הפנים שלו נעשה צורה של חיה ובהמה, וכו', ולכן אשרי מי שזוכה לחטף בכל יום דף גמרא, שזה מזכך את האדם, וכל זמן שאדם חזק ללמוד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותו מכל רע, וחכמינו הקדושים אמרו: (פנהרין כה) "במחשפים הושיבני כמתי עולם" אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל; ולכאורה איך יכולים לומר על תלמוד בבלי את הלשון הזה שהושיבני בחשך כמתי עולם? אלא הפרוש הוא אחרת, דיקא מחמת שאנחנו נמצאים בגלות מר מאד שחשך לנו ולא אור, והושיבו אותנו במחשפים, ואנחנו נדמים בגלות כמו מת, מה יכול להחיותינו? על זה אמר רבי ירמיה: זה תלמודה של בבל, הינו ללמוד הרבה תלמוד בבלי.

אבקש אותך בקשה פרטית, אני הבטחתי להגאון המפלא רבי עובדיה יוסף שליט"א, להביא אלף פעילים למטה הבחירות, לזאת הקמתי ביבנאל מטה בחירות "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד רוצה שתעזר לי שיהיה לך חלק בזה, ולכן תגש אל המטה שלנו ותקח מהם את כל החמר שהכנתי לכל אחד מאנשי שלומנו, וכן להדביק על הרכב מדבקה שהדפסנו, וזה קדוש השם גדול מאד, כי באמת רק רבי עובדיה יוסף ..... , הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה דרוסה עד לעפר וכו', ולכן הולך לי בחיים שהפעם יצליחו בגדול, אקנה שתעשה את רצוני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ד כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּחֲזִיקי בִּיתֵר שָׂאת בִּיתֵר עַז בְּמֵדַת
הַצְּדָקָה וְהַחֶסֶד, וְהַעֲקֹר לְהוֹצִיא מֵה שְׁיוֹתֵר נָשִׁים מֵהַבֵּית וְלִבּוֹא לְלִילֵי שְׁמִחָה
וְאֶל הַשְּׁעוּרִים, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶן מְשַׁעֲמֵם בְּבֵית לְבַד בֵּין אַרְבָּעָה קִירוֹת,
וְזֶה הַצְּדָקָה וְהַחֶסֶד הַכִּי גְדוֹלָה שְׁיִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת עִם אִשָּׁה, כִּי יֵשׁ נָשִׁים
שֶׁהֵן בִּישְׁנֵיּוֹת וְקָשָׁה לָהֶן לְהִתְחַבֵּר עִם נָשִׁים אַחֲרוֹת וְכו', קָשָׁה לָהֶן לַעֲשׂוֹת
חֲבֵרוֹת, וְלָכֵן צְרִיכִים לְתַפֵּס אוֹתָן וּלְהַבִּיא אוֹתָן עִם כַּח, כְּדֵי שֶׁיִּתְרַגְּלוּ אֶל
נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלֹא יִהְיוּ כָל כָּךְ בִּישְׁנֵיּוֹת וְכו', וְכִכֵּר אֲמֹר רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ו, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ג) בְּעֵנֵין הַשְּׁמִחָה. עַל פִּי מִשְׁל, שֶׁלְּפַעֲמִים כִּשְׁבָּנֵי
אָדָם שְׁמִחִים וּמְרַקְדִים, אֲזִי חוֹטְפִים אִישׁ אֶחָד מִבְּחוּץ, שֶׁהוּא בְּעַצְבוֹת
וּמְרָה שְׁחוּרָה, וּמְכַנִּיסִים אוֹתוֹ בְּעַל כְּרַחוּ לְתוֹךְ מַחוּל הַמְּרַקְדִים, וּמְכַרְיָחִים
אוֹתוֹ בְּעַל כְּרַחוּ שֶׁיִּהְיֶה שְׁמַח עִמָּהֶם גַּם כֵּן, כֵּן יֵשׁ בְּעֵנֵין הַשְּׁמִחָה. כִּי
כְּשֶׁאָדָם שְׁמַח, אֲזִי הַמְּרָה שְׁחוּרָה וַיִּסּוּרִים נִסְתַּלְקִים מִן הַצַּד. אֲבָל מַעֲלָה
יִתְרָה לְהִתְאַמֵּץ לְרַדֵּף אַחַר הַמְּרָה שְׁחוּרָה דוֹקָא, לְהַכְנִיס אוֹתָהּ גַּם כֵּן בְּתוֹךְ
הַשְּׁמִחָה, בְּאִפֵּן שֶׁהַמְּרָה שְׁחוּרָה בְּעַצְמָהּ תִּתְהַפֵּף לְשְׁמִחָה. שֶׁיִּתְהַפֵּף הַמְּרָה
שְׁחוּרָה וְכָל הַיִּסּוּרִין לְשְׁמִחָה, כְּדִרְךְ הַבָּא לְתוֹךְ הַשְּׁמִחָה, שְׂאֵז מַגְדֵּל הַשְּׁמִחָה
וְהַחֲדוּדָה מֵהַפֶּךְ כָּל הַדְּאָגוֹת וְהַעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוּרָה שְׁלוֹ לְשְׁמִחָה. נִמְצָא
שְׁחוּטֵף הַמְּרָה שְׁחוּרָה וּמְכַנִּיס אוֹתָהּ בְּעַל כְּרַחֵה לְתוֹךְ הַשְּׁמִחָה, וְזֶה פְּרוּשׁ:
(יִשְׁעִיָּה ל"ה) "שְׁשׁוֹן וְשְׁמִחָה יִשְׁיָגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וְאֲנָחָה" - שֶׁהַיָּגוֹן וְאֲנָחָה בּוֹרְחִים
וְנָסִים מִן הַשְּׁמִחָה, כִּי בְּעַת הַשְּׁמִחָה דִּרְךְ הַיָּגוֹן וְאֲנָחָה לְעַמֵּד מִן הַצַּד, אֲבָל
צְרִיךְ לְרַדֵּף אַחֲרֵיהֶם דִּיקָא, וְלִהְשִׁיגֵם וְלִהְגִיעֵם, לְהַכְנִיס אוֹתָם דוֹקָא לְתוֹךְ
הַשְּׁמִחָה, וְזֶהוּ "שְׁשׁוֹן וְשְׁמִחָה יִשְׁיָגוּ" וְגו', שֶׁהַשְּׁשׁוֹן וְשְׁמִחָה יִשְׁיָגוּ וְיִתְפָּסוּ
אֶת הַיָּגוֹן וְאֲנָחָה, שֶׁהֵם נָסִים וּבּוֹרְחִים מִן הַשְּׁמִחָה, לְהַכְנִיס אוֹתָם בְּעַל כְּרַחֵם
לְתוֹךְ הַשְּׁמִחָה, כִּי יֵשׁ יָגוֹן וְאֲנָחָה שֶׁהֵם הַסְּטָרָא אַחֲרָא, שְׂאִינֵם רוֹצִים לְהִיּוֹת
מְרַכְבָּה אֶל הַקְּדוּשָׁה, וְעַל כֵּן הֵם בּוֹרְחִים מִן הַשְּׁמִחָה. עַל כֵּן צְרִיךְ לְהַכְרִיחַ
אוֹתָם לְתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה, דִּהְיָנוּ אֶל הַשְּׁמִחָה בְּעַל כְּרַחֵם; וְכִמוֹ כֵּן יֵשׁ נָשִׁים שֶׁהֵן

עומדות מהצד ומתבישות בין חברה וכו', ולכן ההכרח לתפס אותן ולהביא אותן גם כן להתאחד עם שאר נשות אנשי שלומנו, וזה המצוה הכי גדולה והחסד שיכולים לעשות עם אשה שהיא בודדה וגלמודה ומשעממת וכו', ואין עוד מצוה יותר גדולה מזו, ולכן רציתי שתעסקי בעבודה הקדושה הזו להביא את כל הנשים אל הערבי שמחה באולם השמחות.

אבקש אותך בקשה פרטית, אני הבטחתי להגאון המפלא רבי עובדיה יוסף ..... , להביא אלך פעילים למטה הבחירות, לזאת הקמתי ביבנאל מטה בחירות "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד רוצה שתעזרי לי שיהיה לך חלק בזה, ולכן תגשי אל המטה שלנו ותקחי מהם את כל החמר שהכנתי לכל אחת מנשות אנשי שלומנו, וכן להדביק על הרכב מדבקה שהדפסנו, וזה קדוש השם גדול מאד, כי באמת רק רבי עובדיה יוסף ..... , הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה דרוסה עד לעפר וכו', ולכן הולך לי בחיים שהפעם יצליחו בגדול, אקנה שתעשי את רצוני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתיד.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר וישלח, י"ד כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (סוטה ב.) ארבעים יום קדם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת: בת פלוני לפלוני; בודאי גם לך הכריזו את הזיווג שלך, ובודאי גם לך יש זיווג, אלא אתה דוחה את זה בשתי ידיך עם תרוץ "זה צריך להגיע מאהבה ומשיכה כל שהיא מהצד השני", אבל אתה שוכח שהקדוש ברוך הוא כבר זמן לך את בת זוגך, ואתה דוחה את זה בשתי ידיך, ולכן אחזר לכתב לך מה שאני כותב לכל רוק או רוקה אותו דבר, מה שאמרו חכמינו הקדושים: (יבמות ג.) "נחית דרגא נסיב אתתא", צריכים לרדת מדרגה ואז

מוצאים את הזוג, כי בדרך כלל בחור או בחורה הם גאותנים וכו', ולא מתאים להם לקחת את זאת או את זה וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', אקח את זו? או אני הכי חכמה והכי יפה והכי משכלת וכו', אקח את זה? והם מסתובבים ומחפשים את הזוג שלהם כפי הדמיון שנכנס בכל אחד ואחת כאלו מי יודע מה הוא, והם מחיבים שיבואו להם זוג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשים וכו', ומסתובבים ויוצאים לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר לבבי שיבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור או הבחורה מחכים עד שיוולד זוג כזה, ובין כך הם לא קולטים שהזמן לא מחפה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסים את עצמם רואים שאנחנו כבר בגיל שלשים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה: (יבמות סג.) "נחית דרגא נסיב אתתא", תרדו מדרגה ואל תחזיקו מעצמכם כל כך בגדול וכו', ואז תמצאו בקלות זוג מה שיתאים לכם.

בודאי אם הבטחתי לך שישועתך קרובה, זה ככה, אבל מה לעשות שאתה דוחה את זה בשתי ידים, ואתה לא יכול להחליט וכו', אתה לא יכול להשלים עם מה שנגזר עליך בשמים, אזי מי חייב לך? צריכים להתחתן לשם שמים, ולבנות בית נאמן בישראל, ואז יהיה הכי מאשר בחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתנו.

בעזרת השם תברך, יום רביעי לסדר וישלח, י"ד כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גור יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה כותב שחזרת בתשובה ונשארת לבד וכו', אתה צריך לדעת שאין

דָּבָר כְּזֶה יְהוּדֵי נִשְׁאָר לְבַד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ב', סִימָן ט"ז) אָמַר רַבִּי תַנְחומָא מְעַשֶׂה בְּסִפְיָנָה אַחַת שֶׁהֵיטָה כְּלָה שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וְהָיָה בְּתוֹכָהּ יְהוּדֵי אֶחָד הַגִּיעוּ לִנְס אֶחָד אָמְרוּ לְאוֹתוֹ יְהוּדֵי פְלוֹנֵי טוֹל מְעוֹת וְעֵלָה לְנֵס הַזֶּה וְקַח לָנוּ מִשָּׁם מְאוּמָה אָמַר לָהֶם לֹא אֶכְסְנָאֵי אֲנִי מְכִיר אֲנִי לְהִיכֵן אֶלְךָ אָמְרוּ וַיֵּשׁ אֶכְסְנָאֵי יְהוּדֵי בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ אֶלְהִיךָ עִמָּךְ הָרִי: (דְּבָרִים ד' ט') "אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו"; תַּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִז אַף פַּעַם לֹא תִהְיֶה לְבַד, לְמָה תִּדְבַּר שְׁטוּת שְׁכָל הַזְּמַן נִכְנָס לָךְ מִחֻשְׁבוֹת לְהִזִּיק לְעֲצֻמְךָ וְכוּ', לְדַעֲתִי אַתָּה צָרִיךְ כְּדוּרֵי הַרְגָעָה זֶה לֹא צָחוּק, אֲסוּר לְחֻשָׁב מִחֻשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ, מָה אַתָּה חוֹשֵׁב בְּקִבְר יוֹתֵר טוֹב? רַבְנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הָר"ן, סִימָן פ"ד) עַל מֵאמָרָם ז"ל (אֲבוֹת פָּרָק ד') "יֵאֵל תֹּאמַר שֶׁהֲשֵׂאוֹל וְהַקִּבְר בֵּית מְנוּס לָךְ" כִּי בַּעוֹלָם הַזֶּה שֵׁישׁ לְהֶאָדָם טְרָדוֹת וְעַל הַפְּרָנְסָה, יְכוּל לְהִיּוֹת שֵׁיעֶקֶץ וַיִּנְשֵׁף אוֹתוֹ פְּרַעוֹשׁ וְהוּא לֹא יִרְגֵישׁ, מִחֻמַּת שְׂמִחְשֻׁבְתּוֹ טְרוּדָה בְּאִיזָה מִחֻשְׁבָּה שֶׁל פְּרָנְסָה וְכִיּוֹצֵא. אֲבָל שֵׁם בְּקִבְר שָׂאוֹ אֵין לְהֶאָדָם שׁוּם טְרָדָא וְשׁוּם מִחֻשְׁבָּה אַחֲרָת, אִז הוּא שׁוֹמֵעַ אֶפְלוּ הַרְחִישָׁה וְהַהֲלוּךְ שֶׁל הַתּוֹלְעִים אֵיךְ הֵם רוֹחֲשִׁים וּבָאִים אֵלָיו, וּמְרַגֵּשׁ הַצַּעַר שֶׁל כָּל נִשְׁכָּה וְנִשְׁיכָה. וְאֵין שׁוּם דְּבָר שֵׁיטְרִידֵהוּ וַיִּמְנַעֵהוּ מִגְדֹּל צַעֲרוֹ הַקָּשָׁה רַחֲמָנָא לְצַלָּן; אִזִּי מָה אַתָּה כָּל כֵּךְ רוֹצֵה לְלַכֵּת שְׂמָה? עֲדִיף שְׂתַחֲיָה וְתִהְיֶה שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, וְתִזְכָּה לְהַכִּיר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְתִהְיֶה רַגִּיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

תִּאֲמִין לִי שֶׁלֹּא חֶסֶר בְּנוֹת לְהִתְחַתֵּן, אֲלֵא אֲסוּר לָךְ לְהִיּוֹת בְּרָרָן, רַב הַבְּחוּרִים הֵם בְּרָרָנִים, וְלָכֵן אֶת הַשְּׂדוּךְ הָרֵאשׁוֹן שֵׁיִצִיעוּ לָךְ, תִּקַּח לְשֵׁם שְׂמִים וְתִזְכָּה לְהִתְחַתֵּן וּלְבְנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) שְׂגָם חֻכְמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רַעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֻמַּת חֶסְרוֹן הַשְּׂמִחָה, וְלָכֵן צָרִיכִים לְהִתְאֲמֵץ בִּיתֵר שֶׁאַתָּה בִּיתֵר עַז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׂחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלָכֵן תְּכַרִּיחַ אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים

אָמְרוּ: (תּנַחֲוּמָא שְׁמַיִי) אֵינן הַשְׁמַחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שֶׁמַּח לְמַחֵר, וְלִכְּנֵן רֵאָה לְחַטְפֵי שְׂמִיחָה וְלִהְיוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשֵׁף עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּתטז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ד כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לומר שֶׁהוּא הַצְדִּיק שְׁבִדּוֹר וְכו', וּמוֹהַרְנֵ"ת ז"ל תְּמִיד הָיָה חוֹזֵר עַל הַפְּסוּק: (אִיּוֹב ג' י"ט) "קָטַן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא", מִי שֶׁהוּא קָטָן אוֹ גָדוֹל זֶה רַק יוֹדְעִים לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם, וְלִכְּנֵן לְדַעֲתִי תַעֲזֹב אוֹתִי, אֲצַלִּי הַצְדִּיק שְׁבִדּוֹר הוּא רַבְּנוּ ז"ל בַּעֲצֻמוֹ, וְצָרִיכִים לְקַיֵּם מַה שֶׁהוּא אָמַר: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קכ"ג) הָעֵקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשֵׁר עֲצֻמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבִדּוֹר, וְלְקַבֵּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קָטָן וְדְבַר גָּדוֹל. וְלְבַלִּי לְנִטּוֹת, חַס וְשָׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יְמִין וּשְׂמָאל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (סְפָרִי, פְּרַשְׁת שׁוּפְטִים) אֶפְלוּ אוֹמֵר לְךָ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין תִּצְיֵת אוֹתוֹ, וְלִהְשָׁלִיךְ מֵאֵתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלַק דַּעֲתוֹ כְּאֵלוֹ אֵינן לוֹ שׁוֹם שְׂכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבַּל מִהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדּוֹר. וְכָל זְמַן שֶׁנִּשְׁאַר אֲצִלוֹ שׁוֹם שְׂכָל עֲצֻמוֹ, אֵינּוּ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינּוּ מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק; כִּי הָעֵקֶר לְבַטֵּל אֶת שְׂכָלוֹ הַמְדוּמָה וְהַבְדּוּי לְגַמְרֵי, וְלַצִּיַּת אֶת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת.

בְּזֶה שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ אֵל אַחַד שְׂמִחוֹק אוֹתָךְ בְּאֻמוּנָה, וְאֵתָה הוֹלֵךְ אֵל הַשְׁעוּרִים שְׁלוֹ, מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אֲבָל הָעֵקֶר תִּזְכֹּר שֶׁהַכֹּל זֶה לְעַבְדָּא

וּלְמַעֲשֵׂהָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: (אֲבוֹת פָּרָק א') "עֲשֵׂה לָךְ רַב", וְצִרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מִי הוּא הָרַב, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (שיחות-הַר"ן, סִימָן ו') הַיִּצְרָר הָרַע דּוֹמֶה כְּמוֹ מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְרָץ בֵּין בְּנֵי אָדָם, וַיְדוּ סְגוּרָה, וְאִין אָדָם יוֹדֵעַ מָה בְּתוֹכָהּ. וְהוּא מְרַמֶּה בְּנֵי אָדָם וְשׂוֹאֵל לְכָל אַחָד, "מָה אָנִי אוֹחֵז?" וְלְכָל אַחָד נִדְמָה כְּאִלוֹ הוּא אוֹחֵז מָה שֶׁהוּא מְתַאֲוֶה. וְעַל כֵּן הִכַּל רְצִים אַחֲרָיו כִּי כָּל אַחָד סוֹבֵר שֵׁישׁ בִּידוֹ מָה שֶׁהוּא חֲפִץ וְכוּ'. וְאַחַר כֵּף הוּא פּוֹתַח אֶת יְדוֹ וְאִין בַּהּ כְּלוּם וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ הַיִּצְרָר הָרַע שֶׁהוּא מְרַמֶּה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהִכַּל רְצִים אַחֲרָיו, וּמְרַמֶּה לְכָל אַחָד וְאַחָד, עַד שֶׁנִּדְמָה לְכָל אַחָד וְאַחָד כְּאִלוֹ יֵשׁ בִּידוֹ מָה שֶׁהוּא חֲפִץ, כָּל אַחָד כְּפִי שְׂטוּתוֹ וְתַאֲוָתוֹ, וְאַחַר כֵּף בְּסוּף הוּא פּוֹתַח אֶת יְדוֹ, וְאִין בַּהּ כְּלוּם, כִּי אִין מִי שֶׁיִּמְלֵא תַאֲוָתוֹ אֲצִלוֹ, וְכֵן הוּא אֲצֵל רַבָּנִים וְכוּ', אָדָם רָץ אַחַר מִישֶׁהוּ יָמִים וְשָׁנִים וְכוּ', וְהוּא מְכוֹר אֵלָיו לְגַמְרֵי וְכוּ', וְנִדְמָה לוֹ שִׁישׁוּעָתוֹ תְּלוּי בְּרַב זֶה וְכוּ', וְהָהוּא עוֹבֵד עֲלָיו וּמוֹרִיק לוֹ אֶת הַכִּיסִּים וְכוּ', אוֹ מֵהַפְּנֵט אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וּמוֹצִיא לוֹ אֶת הַשֶּׁכֶּל מֵהַדַּעַת וְכוּ', וְלְבִסּוּף הָהוּא פּוֹתַח אֶת הַיָּד וְרוֹאֶה שֶׁהִכַּל כְּלוּם וְכוּ', וּסְתָם בְּלִיתִי אֶת הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים הַכִּי טוֹבוֹת שְׁלִי בֵימֵי חַיִּי, וּמְאוּמָה אִין בִּידֵי וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל זֶה כְּבָר מְאַחֵר וְכוּ', וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מִתְקַרֵּב אֶל אֵיזָה רַב יֵהִיָּה מִי שִׁיְהִיָּה, צָרִיף תְּמִיד לְזָכֹר מָה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סִימָן נ"א) אֶת זֶה תְּקַבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעָה מְאֹד מְאֹד, אִם לֹא מְקַבְּלִים מִהָרַב תְּכֵף וּמִיָּד מָה שֶׁהוּא צָרִיף וְכוּ', צִרִיכִים לְדַעַת שֶׁהוּא חַי בְּדַמְיוֹן וּבְטַעוֹת גְּדוֹלָה וְכוּ', וּמָה צָרִיף אָדָם? שֶׁכָּל וְדַעַת, וְעַקֵּר הַדַּעַת וְהַשֶּׁכֶּל הוּא (דְּבָרִים ד') "אֵתָּה הָרֵאתָ לְדַעַת כִּי הָיִי"ָּה הוּא הָאֱלֹקִים אִין עוֹד מִלְּבַדּוֹ", שִׁיחֲדִיר בּוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְיִלְמַד אוֹתוֹ אִיף מְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁזָה יֵשׁ לוֹ תְּכֵף וּמִיָּד בֵּיד, "וּמָה שֶׁבִּיד בְּטוּחַ", כִּי לְמַדְתִּי אֲצֵל הַצַּדִּיק הִזָּה אִיף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלְדַעַת שֶׁאֲנִי עֲצֵמָאִי וְאִין לִי אִף אַחָד בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרַק הוּא יִתְבַּרֵּךְ יְכוּל לְעוֹר לִי, וְכֵן הָרַב צָרִיף לְהַכְנִיס בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן צָרִיף לְזַכֵּר: "מָה שֶׁבִּיד בְּטוּחַ", אִם אֲנִי הִתְחַלֵּתִי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וְכוּ', בְּזָכוֹת הָרַב הִזָּה, וְלֹא הִתְסַרְתִּי יוֹם אַחָד מִבְּלִי לְמוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אֲזִי עָלִי לְדַעַת "מָה שֶׁבִּיד בְּטוּחַ", וְכֵן אִם הָרַב מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ שִׁיְהִיָּה שְׁלוּם

בית בינו לבין אשתו, צריכים לזכור: "מה שבפיד בטוח", ואם חס ושלום לא מקבלים את זה מהרב, צריכים לדעת שהכל דמיון גדול מאד, ולבסוף יפתח את היד ויראו שאין ביד שום דבר, וסתם רצתי אחריו ימים ושנים, ואבדתי את שנותי היקרים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתיז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח, י"ד כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׁאֲנִי מֵבִין אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא הַתַּחֲתָן אֲתָךְ וְלֹא עִם הַהוֹרִים שְׁלֶךָ, וּבִעַל אוֹהֵב שְׁאֲשֶׁתוֹ אֲתוֹ, עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, וְלִכְן אֲתָ צְרִיכָה לְהִבְטִיחַ לְבִעְלֶךָ כְּשֶׁהוּא יְהִי בְּבֵית, אֲזַי גַּם אֲתָ תְהִי בְּבֵית, אֲבָל כְּשֶׁהוּא לֹא בְּבֵית, מֵה כָּל כֶּךָ נוֹרָא שְׁתִּהְיִי אֶצֶל הַהוֹרִים שְׁלֶךָ, שְׁהֵם עוֹזְרִים לָכֶם כָּל כֶּךָ הִרְבֵּה וְכוּ', וְסוּף כָּל סוּף אֲשֶׁה מְגִיעַ לָהּ שְׁתִּלַּךְ לְבַקֵּר אֶת הַהוֹרִים שְׁלָהּ, וְאֵת זֶה צְרִיכִים לְהַסְבִּיר לְבִעְלֶךָ, וּמֵה שֶׁהַהוֹרִים שְׁלוֹ מְמַלְאִים לוֹ אֶת הָרָאשׁ שְׁלֹא יִלְךָ לְגוֹר עַל יַד הַהוֹרִים שְׁלֶךָ וְכוּ', צְרִיכִים לְהַסְבִּיר לוֹ אֲשֶׁר כָּלָה וְחִמּוּתָהּ אֵף פֵּעַם לֹא יִשְׁתּוּ, וְזֶה טִבֵּעַ רַע שְׁנִכְנַס בְּדִמְיוֹן שֶׁל חֲמוֹת כְּאֵלוֹ הַכֹּלֵה גְּנֹבָה אֶת הַבֵּן שְׁלָהּ וְכוּ', וְלִכְן בִּעַל שְׁמִתְחַתֵּן הוּא צְרִיךְ לְהִיּוֹת עֵצְמָאִי, וְלֹא לְהִיּוֹת כָּל כֶּךָ פְּרוּךְ אֶל הָאֲמָא שְׁלוֹ וְכוּ', הֵן אֲמַת זֶה הוֹלֵךְ גַּם הַפּוֹד, שְׁבִעַל לֹא מְעַנֵּין שְׁאֲשֶׁתוֹ תִּשָּׁב תְּמִיד אֶצֶל הָאֲמָא שְׁלָהּ, כִּי הִרִי הוּא הַתַּחֲתָן רַק אֲתָהּ, וְלֹא עִם הָאֲמָא, וְלִכְן אֲתָ צְרִיכָה לְהַסְבִּיר אֶת זֶה לְבִעְלֶךָ בְּצוּרָה יְפָה מְאֹד, יַעַן שֶׁהוּא עוֹבֵד בְּמִשְׁמְרוֹת וְלֹא נִמְצָא הִרְבֵּה בְּבֵית, אֲזַי קוֹשֶׁה לְךָ מְאֹד, וְאֵת צְרִיכָה אֶת הַעֲזָרָה שֶׁל הַהוֹרִים, וְלִכְן עֲצַתִּי שְׁתִּסְבִּירִי לוֹ

כשהוא יהיה בבית את תהיי רק אתו, וכך צריך להיות, הבעל והאשה צריכים לאהב אחד את השני ולעזר אחד להשני ולהבין אחד את השני, ולדאג אחד להשני, והעקר לדעת אשר אין עוד דבר טוב ובקריא לזוג כשמתחתנים, כמו לא לערב את ההורים בחיי הנשואין שלהם, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ד) "על כן יעזב איש את אביו ואת אמו וידבק באשתו והיו לבשר אחד".

ולכן את צריכה להסביר טוב טוב לבעלך והכל יסתדר על צד הכי טוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתיח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח, י"ד כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל למד אותנו שמדת השכחה היא דוקא מאד מעלה לחיי האדם, ואמר: (שיחות-הר"ן, סימן כ"ו) אצל העולם השכחה היא חסרון גדול בעיניהם. אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא היתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם יתברך אם היה זוכר כל מה שעבר לא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך בשום אופן, גם היו מבבלים את האדם מאד כל הדברים שעוברים עליו. אבל עכשו על ידי השכחה נשכח מה שעבר.

ואצלו אמר רבנו ז"ל הוא הדרך שכל מה שעבר והלך, נפסק והולך לחלוטין ואינו חוזר בדעתו עוד כלל. ואינו מבבל כלל עצמו עוד במה שכבר עבר והלך וכו'.

וענין זה הוא דרך ועצה טובה גדולה מאד בעבודת השם יתברך, כי

על פי רב יש להאדם בלבולים רבים וערוב הדעת מאד ממה שחלף ועבר. בפרט בשעת התפלה, שאז באים עליו כל הבלבולים ומערבבים ומעקמים את דעתו ממה שכבר עבר. לפעמים יש לו בלבולים מענין המשא ומתן שלו ועסקי ביתו וכיוצא, באשר כי לא טוב עשה בענין זה וכיוצא וכך היה צריך לעשות וכיוצא בזה הדבר. ויש שמבלבלים אותו בעת עבודתו בתורה או בתפלה וכיוצא, בהפגמים שפגם מקדם באשר שבענין זה לא עשה כהגון נגדו יתברך וכיוצא בזה הרבה מאד. כאשר ידוע לכל אדם בעצמו. על כן השכחה היא עצה טובה גדולה מאד לזה, שתכף ומיד שחולף ועובר הדבר, יעביר ויסלק אותו מדעתו לגמרי, ויסיח דעתו מזה לגמרי. ולא יתחיל לחשב עוד במחשבתו בענין זה כלל.

והנה את הכללים האלו רבנו ז"ל נתן לעניני רוחניות, אבל ידוע שכל דבור ודבור שייצא מפי רבנו ז"ל זה גם טוב ועצות נפלאות גם בגשמיות לחיות עמם, כי אי אפשר לעבר את החיים אם זוכרים את העבר, את הכלל הזה צריכים להחזיר בעצמו טוב טוב אם רק רוצים לחיות חיים טובים בזה העולם.

אמת מהעבר יכולים ללמד הרבה על העתיד וכו', מהשגיאות והטעויות יכולים ללמד הרבה על להבא וכו', מהכשלונות שבתוונתם יכולים ללמד הרבה איך להצליח, אבל רק אם מחזירים בעצמם את העצה של רבנו ז"ל לשכח לגמרי את העבר ולעשות התחלה חדשה, וזה הדבר הכי קשה לאדם שעבר ימי נעורים קשים והתעלליות קשים, עם כל זאת אי אפשר להתקיים בזה העולם אלא שמחזירים בעצמם ענין השכחה לשכח בכל יום ובכל שעה ובכל רגע את העבר, ולעשות כל רגע התחלה חדשה, אני יודע שזה דבר קשה מאד מאד, כי סוף כל סוף שאדם עבר התעללות והשפלות שנים על גבי שנים, קשה מאד לשכח את זה, אבל אם אדם רוצה לחיות חיים טובים, חיים מאשרים, ההכרח ללכת עם העצה הזו שרבנו ז"ל נתן לנו להיות רגיל בשכחה, לשכח את העבר לגמרי ולעשות התחלה חדשה, בכל יום, בכל שעה ובכל רגע, וכמו שאמר רבנו ז"ל על עצמו "לא רק כל מחשבה, דבור ומעשה אצלי חדש, אלא אפלו כל נשימה שאני נושם זה חדש", וזה מראה

שְׁאָדָם נִכְלָל בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל שְׁאָדָם מִחְדִּיר בְּעֵצְמוֹ שְׂאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר, וְהוּא מְרַגֵּיל אֶת עֵצְמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, כִּךְ הוּא נִדְבֵק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל יְהוּדֵי נִקְרָא בֵּן לְהֶקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: (דְּבָרִים י"ד א) "בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה" הֵאֱלֻקִּיכֶם".

תְּאֻמֵּין לִי שְׂאֵנִי מִבֵּין מְאֹד מְאֹד אֶת הַפְּאָב שְׁלֹךְ, אֲבָל לֹא יִכּוּלִים לַחְיּוֹת בְּכַה, עֲלִיךְ לַעֲשׂוֹת הַתְּחֵלָה חֲדָשָׁה וְלַחְזוֹר עַל דְּבַר זֶה פְּעָמִים אֵין מִסְפָּה, אֵיךְ שָׂרְבֵנוּ ז"ל לְמַד אוֹתֵנוּ שְׁבִרוּחֲנֵינוּ צְרִיכִים תְּמִיד לְשַׁכַּח אֶת הָעֵבֶר, וְלַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחֵלָה חֲדָשָׁה, וְכִמוֹ כֵּן בְּגִשְׁמֵיּוֹת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַתְּחֵלָה חֲדָשָׁה בְּכָל פַּעַם וְלְשַׁכַּח אֶת הָעֵבֶר, וְכִךְ יִכּוּלִים לְשַׁקֵּם אֶת עֵצְמוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא רַק לְשַׁקֵּם אֶת עֵצְמוֹ, אֲלֵא שְׂיִהְיֶה לוֹ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִמְיֵי רַגִּילוֹת, לַעֲזוֹר גַּם כֵּן לְאַחֲרִים שֶׁעָבְרוּ אֶת אוֹתוֹ טְרָאוּמָה שֶׁהוּא עֵבֶר וְכוּ'.

פַּעַם בָּא אָדָם שֶׁעָבַר בְּחַיּוֹ הַמוֹן נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד וְכוּ', וְעָבַר הַרְבֵּה עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת בְּחַיּוֹ וְכוּ', אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל וְהִתְלוֹנֵן שֶׁכִּכֵּר הִיָּה אֲצֵל הַמוֹן צְדִיקִים וְכֵלָם נִתְּנָה לוֹ תְּקוּנִים אֶחָד יוֹתֵר קָשָׁה וְכִבֵּד מֵהַשְּׂנֵי וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא לֹא יִכּוּל לַעֲמֹד בְּזֶה, מָה עֲלָיו לַעֲשׂוֹת? הוּא בְּכַה מְאֹד, כִּי הוּא מְרַגֵּישׁ הַמוֹן רַגִּישֵׁי אֲשֶׁמָה בְּחַיּוֹ וְכוּ', עֲנֶה וְאָמַר לוֹ רַבְּנֵנוּ ז"ל: מָה אַתָּה צְרִיךְ אֶת כָּל זֶה? תַּחֲזוֹר עַל הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים ב' ז) "הַיְיָ" הֵאֱמַר אֵלַי בְּנֵי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדִתִּיךְ", וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר אֶת זֶה בְּעִמְקוֹת וּבִתְמִימוֹת כָּל כִּךְ עֲמַקָּה, עַד שֶׁהָאָדָם הַרְגִישׁ שֶׁעָכְשׁוּ נוֹלָד מִחֲדָשׁ, וְזֶה הַכְּנִיס בּוֹ מֶרֶץ לְהַתְּחִיל אֶת חַיּוֹ מִחֲדָשׁ, וְחֲזוֹר בְּתַשׁוּבָה וְנַעֲשֶׂה עוֹבֵד הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד, רוֹאִים מִכָּל זֶה כִּשְׁאָדָם קוֹנֶה לַעֲצְמוֹ אֶת הַמִּדָּה הַיְיָרָה הַזֹּאת לְשַׁכַּח בְּכָל פַּעַם אֶת הָעֵבֶר שְׁלוֹ, וְלַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחֵלָה חֲדָשָׁה, הוּא מִשְׁתַּנֵּה וְנַעֲשֶׂה אָדָם אַחֵר לְגִמְרֵי.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאֵינוּ מְטַעֵה אֶת עֵצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֲלֵא מְצִיַת אֶת רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּוֹט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ד כֶּסֶל הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תִּשׂוֹאֵת חֵן עַל הַתְּפִלוֹת וְהַאֲחוּלִים לְרַפּוֹאֲתִי, וְכָל הַמְּבָרֵךְ מִתְבָּרֵךְ מִפִּי
אֵל עֲלִיּוֹן.

לְדַעֲתִי אִם אַתָּה מְפָרְסֵם בְּתַחֲנוּם הַשְּׁקוּם וְהַאֲוֵרְטוֹפְדִיָּה וְכו', וַיֵּשׁ לְךָ
בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי וְכו', עֲדִיף שֶׁתִּפְתַּח חֲנוּת כְּזֶה לְמִכִּירַת מוֹצְרֵי אֲוֵרְטוֹפְדִיָּה וְכו',
כִּי פֶה אַתָּה חֲזַק וּבָקִי וְכו', מֵה שְׂאִין כֵּן לְפִתּוֹחַ דְּבָר שְׂאִין עוֹד בְּבִנֵי בְּרַק,
וְסַפֵּק גְּדוֹל מְאֹד אִם זֶה יִתְקַבֵּל בְּקֵהֶל הַחֲרָדִי וְכו', וְעוֹד זֹאת שְׂאֵתָה צְרִיף
לְהַשְׁקִיעַ הַמוֹן כֶּסֶף שְׂאִין לְךָ וְכו', וְאַתָּה צְרִיף לְהַלּוֹת וְכו', לֹא כְּדַאי לְךָ.

בְּדַרְךָ כָּלֵל כְּשֶׁאֲדֵם לְמַד מִקְצוֹעַ שְׁנַיִם, וְעֵבֶד אֲצֵל הַזּוּלַת וְכו', עִם יֵשׁ
לוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי עֲדִיף לְהִיּוֹת עֲצָמָאִי.

רַק אֵל תִּבְלַבֵּל אֶת עֲצָמְךָ פְּרָגַע, כִּי לְחִיּוֹת עִם בְּלִבּוֹלִים וְסַפְקוֹת וְכו'
זֶה לֹא כְּדַאי, אֲדֵם צְרִיף תְּמִיד לְהִיּוֹת בְּגִדְלוֹת הַמוֹחִין וְלֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשּׁוֹם
דְּבָר, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחַיִּים, וְזֶה שֶׁיֵּךְ הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחַנִיּוֹת, וְאַתָּה צְרִיף
לְזַכֵּר מֵה שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י') מֵה שְׂבִנֵי אֲדֵם רְחוּקִים
מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵינִי יֵשׁוּב הַדַּעַת?
כִּי חֶסֶד מִהַשְׁמַחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ תִזְכֶּה לְגִדְלוֹת
הַמוֹחִין, וּכְבֹר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ת.כ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו התשע"ג.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתחדיר בעצמך השגחתו הפרטית, שאין שום דבר בעולם שלא יהיה משגח ממנו יתברך, בני אדם חושבים פן ואולי יש טבע, מקרה ומזל וכו', ולכן כל אחד שבור ומדכא וכו', למה אין לו מזל? למה הטבע הביא אותו לדבר זה? שזה מה שכתוב: (תהלים קט"ו ד) "עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם", אדם הוא בעצבות מפני שחושב שכסף וזהב תלוי במעשה בני אדם וכו', ולכן כל העולם כלו מסתובבים שבורים ורצוצים ומעצבנים וכו', למה לא הולך להם שום דבר, ושוכחים שאין פה שום טבע, מקרה ומזל כלל, אלא הכל משגח בהשגחה פרטית, כמאמרם ז"ל (חלין ז) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; זאת אומרת אפלו מכה קטנה באצבע הקטנה לא מקבלים לפני שהכרוז קדם מלמעלה בשמים, וכן אמרו (יומא לח.) בשמך יקראוך ובמקומך יושבוך אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה כמלא נימא, זאת אומרת אף אחד לא יכול לגע במה ששיך להשני, אם לא שהכריזו קדם בשמים, וכן אמרו (ברכות נח.) "אפלו ריש גריגיתא - מן שמיא קמנו ליה"; זאת אומרת שאפלו עבודה בזויה ופשוטה כמו לנקות בייב וכו' וכו', אדם לא יקבל משרה כזו, עד שמכריזין קדם בשמים וכו', רואים מכל זה את גדל השגחתו הפרטי פרטית על כל בן אדם, והבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר שאפלו חתיכת קש שנופלת מהעגלה לאיזה כוון שיפל, זה גם כן משגח ממנו יתברך וכו', ואי אפשר להסביר את זה בשכל אנושי, איך השגחתו הפרטית על כל פרט ופרט מפרטי הבריאה, וכשאדם

יודע דבר זה, אזי במקום להסתובב עצוב, ממרמה, מדכא, עצבני וכו', מה טוב ומה נעים לפנות תכף ומיד אל הקדוש ברוך הוא בעצמו, שזה מה שלמד אותנו רבנו ז"ל, שעל כל דבר צריכים לבקש בפרטי פרטיות ממנו יתברך, שהוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, והכל תלוי בידו, ולכן מי שמרגיל את עצמו להתפלל על כל דבר בפרטי פרטיות וכו', וכל מה שעובר עליו הוא מספר להקדוש ברוך הוא, על ידי זה הוא חי חיים שקטים ונפלאים, ששום דבר לא יכול לשבר אותו, מאחר שידע שהכל ממנו יתברך, והוא חוזר אליו יתברך, ואפלו חס ושלום שהוא מקבל מכות וכו', הוא חוזר עד מכהו, לא נשבר משום דבר, יש לו ישוב הדעת וסבלנות גדולה מאד מאד, וזה המעלה של שיחה בינו לבין קונו שלמד אותנו רבנו ז"ל, ואנחנו צריכים להיות מאד מאד חזק בזה חק ולא יעבר יום יום, לדבר עמו יתברך כאשר ידבר הבן אל אביו, וירגיל את עצמו לבקש כל דבר רק ממנו יתברך, ברחמים ובתחנונים אם יתן יתן וכו', כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ו) אסור לאדם לעמד עצמו על שום דבר, הינו שאסור להתעקש בתפלתו שהקדוש ברוך הוא יעשה לו דוקא את בקשתו, כי זה הוא כמו לוקח דבר בחזקה, בגזלה. רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים, אם יתן השם יתברך יתן ואם לאו לאו, וזה: (אבות פרק ב') אל תעשה תפלתך קבע, מלשון גזלה, כמו שכתוב: (משלי כ"ב) "וקבע את קבעיהם נפש". הינו שכל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר צרכים, אסור להתעקש ולעמד עצמו בתפלתו, שדוקא יעשה הקדוש ברוך הוא את תפלתו, כי זה הוא תפלת קבע שלוקח הדבר בחזקה, בגזלה, רק יתפלל ברחמים ותחנונים; ולא יעזב את הקדוש ברוך הוא בשום פנים ואופן, כי אדם תלוי רק בידיו יתברך, ואם הוא רוצה משהו וכו', צריך לבקש רק ממנו יתברך, ולהתחנן אליו יתברך פעם אחר פעם ברחמים ובתחנונים, וכעין שאמר חכמינו הקדושים (ברכות לב:) אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה יחזור ויתפלל שנאמר: (תהלים כ"ז י"ד) "קוה אל הוי"ה חזק ויאמץ לבך וקוה אל הוי"ה", כי בודאי אם מתעקשים אצלו יתברך פעם אחר פעם ולא מתעייפים בתפלה, אזי רואים ישועות גדולות, כי מה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא יכול לפעול, עם כל זאת למדו אותנו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ב:)

כָּל הַמְאָרִיךְ בַּתְּפִלָּתוֹ וּמַעֲיֵן בָּהּ - סוּף בָּא לְיַדֵּי כָּאֵב לֵב, שְׁנֵאמַר: (משלי י"ג
 "ב) "תּוֹחַלֵּת מִמְשָׁכָה מַחֲלָה לֵב", וּפְרָשׁ רַש"י: מִצָּפָה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּקִשְׁתּוֹ עַל
 יַדֵּי הָאֲרֻכָּתוֹ, סוּף שְׂאִינָה נַעֲשִׂית, וְנִמְצָאֵת תּוֹחַלֵּת מִמְשָׁכַת חֲנֹם, וְהִיא כָּאֵב
 לֵב כְּשֶׁאָדָם מִצָּפָה וְאִין תְּאֹתוֹ בָּאָה; עַיֵן שָׁם, וַיֵּשׁ בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבִין קוֹנֹ
 חֲכָמָה עֲמָקָה, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ כָּל דְּבָר רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וַיְהִיָּה עֲקָשָׁן גְּדוֹל
 עַל דְּבָר זֶה, כִּי הִכַּל תְּלוּי רַק בִּידוֹ יִתְבָּרַךְ, עִם כָּל זֹאת אִם הוּא לֹא מְקַבֵּל
 מֵה שֶׁהוּא בְּקִשׁ, שְׁלֹא יִתְיַאֵשׁ מִתְּפִלָּה, אֲלֵא שְׂיִמְשִׁיךְ בְּרַחֲמִים וּבַתְּחִנּוּנִים
 בְּעֲקֻשְׁנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וַיַּחֲכֶה וַיִּצְפֶּה עַד שְׁסוּף כָּל סוּף יִקְבַּל מֵה שְׂרָצָה, כִּי
 תְּפִלָּה זֶה הַבֵּית מְנוֹס הַכִּי בְּטוֹחַ לְאָדָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִצִּית אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּרְגִּיל
 אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַּי הָאֵם שְׁלוֹ, וְכָל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ
 יֵשׁ לוֹ אֶת הַכְּתָבַת שְׁזֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְטוֹבְתְךָ הַנִּצְחִית, שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּךְ
 גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּךְ הַיּוֹמִי, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר שְׁכָל זְמַן שְׂיִהוּדִי פּוֹתַח בְּכָל יוֹם אֶת
 הַגְּמָרָא, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדִי יֵרָא שְׁמִים, וְלֹא יַחֲסֹר לוֹ שׁוּם דְּבָר, אֲבָל הָרִגַע
 שְׂאָדָם לֹא פּוֹתַח גְּמָרָא, יְכוּל לְעִבֵּר לוֹ שְׁבוּעַ וְחֹדֶשׁ וְאֶפְלוּ שְׁנָה שְׁלֹא יִפְתַּח
 גְּמָרָא וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ יֵשׁ לוֹ טְעֻנוֹת לָמָּה הוּא הַתְּקַרֵּר מִיִּרְאַת שְׁמִים וְכוּ',
 וְכָל הַיְהוּדוֹת שְׁלוֹ בָּא לוֹ בְּכַבְּדוֹת וְכוּ', כִּי אִם הֵייתָ יוֹדַע מֵה זֶה לְלַמַּד אֶפְלוּ
 בְּגִרְסָא דָּךְ גְּמָרָא לְיוֹם, הֵייתָ שֵׁשׁ וְשִׁמַּח כָּל יוֹם וְיוֹם לְגִרְסַת אֶת הַדָּךְ גְּמָרָא,
 הַדָּךְ שֶׁל הַיּוֹם זֶה שְׁבַת נ"ז.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה
 בְּיוֹתֵר, וְאָמַר: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
 תָּמִיד, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהַרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת
 הַבָּאִים עַל הָאָדָם כָּלֵם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר
 אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֵי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲוּמָא
 שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְתְּנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר,
 וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְתְּנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן
 יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יְהִיָּה הַשְּׂמִחָה מִצְוִיָּה אֲצִלָּהּ, כִּי אִין טוֹב מִזֶּה,
 וְעַל יַדֵּי שְׂמִחָה מִתְּרַחֵב הַלֵּב וַיְכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,

וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יתְבַרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוּ בְתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה לְשׂאֵין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוּ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תַּכְף וּמֵיד שְׁמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּתְכֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזְּקִי בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעוּלָם, וּדְעִי לָךְ שֶׁכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִּרְטִיּוֹת זֶה מִמֶּנּוּ יתְבַרֵךְ, כִּי הוּא רוֹצֵה לְשַׁמֵּעַ אֶת קוֹלְךָ שֶׁתְּבוֹאֵי אֵלָיו יתְבַרֵךְ וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יתְבַרֵךְ כָּל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה, כְּעִין שְׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא ע"ג) שְׁאֵלוּ תַלְמִידָיו אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי מִפְּנֵי מֵה לֹא יֵרֵד לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל מִן פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, אָמַר לָהֶם אֲמַשֵּׁל לָכֶם מִשָּׁל לְמֵה הַדְּבַר דּוּמָה: לְמַלְךְ בְּשׂוֹר וְדָם שִׁישׁ לוֹ בֶּן אַחַד פֶּסֶק לוֹ מְזוֹנְוֹתָיו פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְלֹא הָיָה מִקְבִּיל פְּנֵי אָבִיו אֲלֵא פַעַם אַחַת בְּשָׁנָה, עַמֵּד וּפֶסֶק מְזוֹנְוֹתָיו בְּכָל יוֹם וְהָיָה מִקְבִּיל פְּנֵי אָבִיו כָּל יוֹם, אֲף יִשְׂרָאֵל מִי שִׁישׁ לוֹ אֲרַבְּעָה וַחֲמִשָּׁה בָּנִים הָיָה דוֹאֵג וְאוֹמֵר שְׁמָא לֹא יֵרֵד מִן לְמַחַר וּנְמַצָּאוּ בְּלָן מֵתִים בְּרַעַב, נְמַצָּאוּ בְּלָן מְכוֹנִים אֶת לְבָם לְאַבְיָהֶן שְׁבַשְׁמִים; וְזֶה הַסִּבָּה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם מֵה שְׁעוֹבֵר, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לְשַׁמֵּעַ אֶת קוֹלְנוּ, וּבְכָל יוֹם יוֹצֵא בַת קוֹל וּכְרוֹז מֵהַשָּׁמַיִם לְכָל אַחַד וְאַחַד: (שִׁיר הַשִּׁירִים ב' י"ד) "הֲרֵאִינִי אֶת מְרֵאִיךָ הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עֲרַב וּמְרֵאִיךָ נָאוֹה", הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לְרָאוֹת אִיךָ אֲנַחְנוּ נְרָאִים? אִם יְהוּדִי הוֹלֵךְ עִם זָקֵן וּפְאוֹת זָכוּ, אִם אִשָּׁה הוֹלְכַת בְּצַנִּיעוֹת כְּרָאוֹי לְאַשָּׁה יְהוּדִית? וְאִז הוּא רוֹצֵה לְשַׁמֵּעַ אֶת קוֹלְנוּ, וְאוֹמֵר שֶׁהַקּוֹל שֶׁלְנוּ עֲרַב מֵאֵד אֲצִלוּ, וְכֵן אִם יֵשׁ לָנוּ צָלִם אֱלֻקִּים, אֲזִי הוּא אוֹמֵר שֶׁהַמְּרָאָה שֶׁלְנוּ נָאוֹה וְיִפֶּה מֵאֵד, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֵל תִּשְׁכַּרְי מִשׁוּם דְּבָה, רַק הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר

אַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כֹּל מֵה שְׁאַתְּ צְרִיכָה בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתֵרָאֵי שְׂאֵם תְּהִי רְגִילָה בְּזֶה, סוּף כֹּל סוּף הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְתִקְבְּלִי כֹל מֵה שְׁתִּרְצִי, רַק תְּהִי חֲזָקָה בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וּכְבֹר אָמַר הַחֲכָמִים מִכָּל אָדָם: (מְשָׁלִי כ"ח כ') "אִישׁ אָמוּנוֹת רַב בְּרִכּוֹת".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּתְּכַב.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶל הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

חֶסֶר, (כָּאֵן הֵיוּ מִכְּתָבִים בִּיִּדִישׁ, הַנִּ"ל יִדְפְּסוּ בְּעֵזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל
בִּיִּדִישׁ).

חֶסֶד, (כָּאן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִידיש, הַנִּ"ל יִדְפְּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל בְּיִידיש).

תתכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כִּסְלוּ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲצִלִּי הַעֲקָר שֶׁהִבְלַנְיֹת יִתְנוּ יַחַס לְהַנָּשִׁים שְׂאִין כְּמוֹהוּ וְכוּ', כִּי זֶה מֵה שְׂאִשָּׁה צְרִיכָה, הַרְבֵּה יַחַס, וּבִכְפֻרְט אֵלּוּ הַחֲלוּנִיּוֹת שֶׁבָּאוֹת לְהַמְקֹוה, מְכַרְחוֹת לְקַבֵּל יַחַס מִיְחָדָה, וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְהַסְבִּיר לְךָ וּלְכָל הַבְּלַנְיֹת אֶת גְּדֵל הַזְכוּת הַזֶּה, כִּי אִם נוֹתְנִים לְאִשָּׁה יַחַס וְלֹא חוֹקְרִים אוֹתָהּ יוֹתֵר מְדִי, אֲזִי הִיא תִרְצָה לְבוֹא עוֹד פְּעַם לְמַקְוֶה וְעוֹד פְּעַם לְמַקְוֶה וְכוּ' וְכוּ', וְטִהַרְתְּ הַמְשַׁפָּחָה זֶה עֲקָר הַיְהוּדוֹת, כִּי רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן אִם לֹא שׁוֹמְרִים טִהַרְתְּ הַמְשַׁפָּחָה זֶה כְּרִיתוֹת, וְלִכֵּן לֹא כְּדַאי לְשַׁאֵל אוֹתָן שְׂאֵלוֹת יוֹתֵר מְדִי וְכוּ', חֶסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהֵן בָּאוֹת לְמַקְוֶה לְטַבֵּל.

תַּתְּנִי וְתִמְסְרֵי לְכָל הַבְּלַנְיֹת בְּשָׂמִי, שְׂאִין מִסְפִּיק שְׂכָר לְשֵׁלֶם לְהֵן מִן הַשָּׂמִים, כְּמֵה שֶׁהֵן עוֹשׂוֹת עִם הַנָּשִׁים שֶׁבָּאוֹת לְטַבֵּל, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּזְכוּת זֶה יִהְיֶה לְהֵן יְלָדִים טוֹבִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמִים

תתכז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי שנוֹלְדָה לְכֶם בת למזל טוב, יְעוֹזֵר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּגְדְּלוּ אוֹתָהּ בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אודות שם וכו', מה טוב שתתנו לה שם אחר אחת מהסבבות שתסכימו ביניכם.

נא ונא תתחזקו מאד מאד כי גדול אדונינו רב להושיע, ובודאי תראו ישועות גדולות שיעשה עמכם הקדוש ברוך הוא, רק תתחזקו יחד להיות בשמחה, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתכח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אני מוסר את כל האחריות עליך, ואתה אחראי, ולכן אם אתה מרגיש שאַתְּ הַבְּחוּר הַזֶּה צָרִיכִים לְרַחֵק, תַּעֲשֶׂה כְּרִצוֹנְךָ, וְתִסְבֵּיר לְהָרַב ... גְּרוּ יְאִיר אֶת כָּל הַסְּבוֹת לְזָהָה.

אני לא רוצה פה מפלצות וכו', או תמהונים וכו', אני רוצה ישיבה טובה.

אתה תראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל

לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, דַּע לָךְ שְׂאֵתָה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינֵי שְׂאֵתָה לּוֹמֵד בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר אֶת זְכוּתָךְ בְּשָׂמִים, וְאֶפְלוּ שְׂיִבּוֹאוּ רַק שְׂתִים אוֹ שְׁלֹשׁ אֲנָשִׁים, זֶה גַם כֵּן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וּמְכַל שְׂכֵן שְׂיִבּוֹאוּ עוֹד יוֹתָה, צְרִיכִים רַק סִבְלָנוֹת.

שׁוֹב פַּעַם אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שְׁלֹא תִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, וְשְׁלֹא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, הַדְּבָק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְתִדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וּבְצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדְבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְאֵת זֶה צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ וְכֵן בְּאַחֲרִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּכְּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדֵּר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת לֹא יִכּוֹלָה לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂחִזְרָתָה לְמִסְלוֹל, וְלִתַּת שְׁעוּרִים וְכוּ', כִּי כַּמָּה וְכַמָּה נְשִׁים הִתְקַשְּׁרוּ אֵלַי, וְכֵן קַבְּלָתִי כַּמָּה וְכַמָּה מַכְתְּבִים שְׂכָל הַחַיּוֹת שְׂלָהֶן זֶה מִהַשְּׁעוֹר שְׂלָהֶן, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂתַקְחִי אֶת כְּלֵן מִי שְׂרַק רוּצָה לְבוֹא, אֶפְלוּ אֵלַי שְׁלֹא לְמַדּוּ אֶצְלִי בְּעֲלִיָּהֶן, תּוֹמִינֵי אוֹתָן, כִּי יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי רַגְלִים.

אֵל תַּהֲיֵי שְׂבוּרָה מִשׁוֹם דְּבַר, אִם הִרְגַּשְׁתָּ שְׂנַפְגָּעַת מִהַפְּקָסִים וְכוּ' וְכוּ', תַּקְחִי אֶת הַכֹּל לְכַפְרַת עֲוֹנוֹתַי, כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו') שְׁעַר הַתּוֹבָה לְשִׁמְעַת בְּזִיוְנוֹ יָדָם וַיִּשְׁתַּק, וּמוּבָא מִצְדִּיקִים שְׂבוּשָׁה אַחַת שְׂמַקְבָּלִים, זֶה כְּמוֹ אֲלֶךְ תַּעֲנִיּוֹת, וְלִכֵּן תַּתְּחִזְקִי מְאֹד מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה מַאֲחֻרְיָה, וְתַתְּחִילִי דָף חֲדָשׁ בְּהַחֲיִים, וְרַק לְהַסְתַּכֵּל

קדימה, שֶׁזֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵל תַּעֲשֵׂי עֶסֶק מֵאַף בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם יִהְיֶה מֵה שְׂיֵהִיָּה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיֵהִיָּה, אֶת צְרִיכָה לִהְיוֹת חֲזָקָה, וְאִיךָ זֹכִים לָזֶה? עַל יְדֵי שְׂמִחָזְקִים נְשִׁים אַחֲרוֹת, וְזֶה מֵאֵד מֵאֵד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִם הֵייתָ יוֹדַעַת אֶת זְכוּתְךָ בְּשָׂמִים, הֵייתָ רוֹקֶדֶת בְּכָל יוֹם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמְשִׁיכִי בָּזֶה, וְאֵל תְּשִׁימִי לֵב לְשׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּלְשׁוּם בְּלִבּוֹל כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי שְׂאֵתָה הַתְּחִלָּתָה
לְלַמֵּד בְּרַבִּים, כִּי יֵשׁ לָךְ תְּהִלָּה לְאֵל, הַרְבֵּה מֵה לְמַכֵּר.

בָּזֶה שֵׁישׁ לָךְ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׂאֲחָד דּוֹקֵר אוֹתְךָ וְכוּ', אֵל תְּשִׁים לֵב אֵל
זֶה, כִּי מוֹבָא מִצְדִּיקִים שְׁבִזְיוֹן אֲחָד הוּא כְּמוֹ אֶלְךָ תַּעֲנִיּוֹת, תִּאֲמִין לִי כְּדֹאִי
לְסַפֵּג עֲלִבּוֹנוֹת, בִּזְיוֹנוֹת, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים וְכוּ' וְכוּ', כְּדִי לְהַפְטֹר מִעֲוֹנוֹתֵינוּ
הַמְּרַבִּים, וְלִכֵּן אֵל תְּשִׁים לֵב לְכָל זֶה מֵה שְׂעוֹשִׁים עֲלֶיךָ בְּקִרְתָּ, וְאֲנִי תְּמִיד
אוֹמֵר: בְּקִרְתָּ זֶה רַק עוֹזֵר לְאָדָם לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה, כְּמוֹ הַשְּׂדֵה שְׂמֻזְבְּלִים
אוֹתָה עִם גָּלֵל שֶׁל פְּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', כְּכֹל שְׂמֻזְבְּלִים אֶת זֶה יוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ',
מוֹצִיא פְּרוֹת יוֹתֵר יָפִים, כְּמוֹ כֵּן כְּשֶׁאָדָם סוֹבֵל חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים, אֲזִי הוּא יָכוֹל
יוֹתֵר לְחִזּוֹק בְּנֵי אָדָם, כִּי הוּא רוֹאֶה אֶת הַטְּבַע רַע שֵׁישׁ בֵּין בְּנֵי אָדָם, וְלִכֵּן
אֵל תְּשִׁים לֵב לְכָל זֶה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׂמִחוֹת.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד שְׂמִיחַ שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה אֶת הַקְּלָטוֹת מֵהַסְּפָרִים שֶׁזְּכַנִּי הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, גַּם אֲנִי שְׂמַעְתִּי פַעַם עַל הַדֶּרֶךְ אִיךָ שְׂאֵתָה מְקַלֵּט בְּהַקְּלָטָה נִפְלְאוֹה

אַת סִפֵּר "פִּעֲלַת הַצְדִּיק", וְזֶה יֵצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֵה, וְהַחֲיָה אוֹתִי, כִּי בְּאַמְצֵעַ הַנְּסִיעָה לֹא יְכוּלִים לַעֲיֵן בְּסִפֵּר, אֲזִי שׁוֹמְעִים אֶת הַהִקְלָטָה.

בְּעֵינֵי הַשְּׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת בְּאַתֵּר בְּרִסְלָב, הִיָּה טוֹב מְאֹד שְׁתַּעֲתִיק גַּם אֶת הַשְּׂאֵלוֹת, כִּי בְּאַמַּת כָּל הַמַּכְתָּבִים שְׁנֹכַתְבוּ מִשְׁנַת תּשׁכ"ד עַד הַיּוֹם הַזֶּה, הֵם בְּאוֹתוֹ רְמָה וְאוֹתוֹ דָּבָר וְכוּ' וְכוּ', אֶךְ הַהִפְרָשׁ בִּינֵיהֶם הוּא שְׁשֻׁמָּה לֹא כְּתוּב הַשְּׂאֵלוֹת, וְלִכֵּן זֶה נִדְמָה כְּמוֹ אֲנִי חוֹזֵר עַל עֲצָמֵי וְכוּ' וְכוּ', וּבְאַמַּת אֲנִי חוֹזֵר עַל עֲצָמֵי, כִּי צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּנוֹ אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמְהִינָה וּמִקָּמָה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְצְרִיכִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֵין לָנוּ אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְסוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, הַגּוֹף לְקַבּוּרוֹת יוֹבֵל, וְהַנְּשֻׁמָּה תַעֲלֶה לְמַעְלָה, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָנוּ כְּבָר עֲכָשׁוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׁזֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה.

וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ בְּעַבְדֶּה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּדַרְכָּךְ, וְאַל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם, רַק תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם רוֹצֵה לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ מִפְּנֵי שִׁישׁ לָךְ כַּחוֹת עֲצוּמִים.

רְאֵה לְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי אִשָּׁה צְרִיכָה יַחַס וְשִׁמְחָה.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּתֵּלָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ וַיֵּאֵר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּרְתָּם בְּעִירָךְ עֲבוּר מִטָּה הַבְּחִירוֹת שְׁלָנוּ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְתִרְאֶה לְפַעַל מַה שְׁאַתָּה רַק יְכוּל, וְאַפְלוּ לְמַעְלָה מִכְתָּבָךְ, כְּדִי שְׁנֻזְכָּה לְהַצְּלִיחַ לְגִיס מַה שְׁיִוָּתֵר פְּעִילִים, וְכֵן לְרִשָּׁם מַה שְׁיִוָּתֵר אֲנָשִׁים,

כדי שִׁיבְחָרוּ לְמַעַן תְּנוּעַת ש"ס, וְתִשְׁלַח אֶת הַשְּׂמוֹת שֶׁרִשְׁמַתְּ אֶל הַמְּטָה הַכִּלְלִי שֶׁלָּנוּ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס" בִּיבְנָאֵל, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁהַפְּעַם נִצְלִיחַ בְּגִדּוֹל, אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְהַגָּאוֹן הַמְּפֹאֵל רַבִּי עוֹבַדְיָה יוֹסֵף זצוק"ל, לְהַבִּיא אֵלַי פְּעִילִים לְמַטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת הַקְּמַתִּי בִּיבְנָאֵל מְטָה בְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁתַּעֲזֹר לִי שִׁיְהִי לָךְ חֵלֶק בְּזֶה, וְלִכֵּן תִּתְקַשֵּׁר אֶל הַמְּטָה שֶׁלָּנוּ וְתִקַּח מֵהֶם אֶת כָּל הַחֲמֵר שֶׁהַכְּנִיתִי לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְהַדְבִּיק עַל הַרְכָּב מְדַבְּקָה שֶׁהַדְּפִסְנוּ, וְזֶה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד, שֶׁדִּיקָא אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב תְּלַמִּידֵי "הַיֵּכֶל הַקְּדוֹשׁ" מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם עֲבוּר הַצְּלַחַת ש"ס, כִּי בְּאֵמַת רַק רַבִּי עוֹבַדְיָה יוֹסֵף זצוק"ל, הַגְּבִיחַ אֶת קַרְנָם שֶׁל עֲדוֹת הַמְּזֻרַח שֶׁהִיְתָה דְרוֹסָה עַד לְעַפְר וְכוּ', וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁהַפְּעַם יִצְלִיחוּ בְּגִדּוֹל, אֶקְוֶה שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית שְׂאֵל תִּאֲכֹזֵב אוֹתִי, הַפְּעַם תַּעֲזֹר לִי, אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֵף פַּעַם אֲנִי לֹא מְבַקֵּשׁ מֵאֵף אֶחָד כְּלוּם, אֲבָל הַפַּעַם אֲנִי רוֹצֶה שֶׁנִּתְאַחַד יַחַד, וְנוֹכַל לְהַגְּבִיחַ אֶת קַרְנָם שֶׁל עֲדוֹת הַמְּזֻרַח, וְלַגְדֵּעַ וְלִשְׁרֵשׁ אֶת הַגּוֹעֲנוֹת הָאֲרוּרָה שֶׁנִּמְצְאוּ וְכוּ' וְכוּ', שֶׁזֶה עֲכוּב הַגָּאֵלָה, וְלִכֵּן תְּהִיָּה בְּקִשְׁר עִם הַמְּטָה הַכִּלְלִי שֶׁהַקְּמַתִּי בִּיבְנָאֵל "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁנִּזְכֶּה לְאַחַד אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִקְרָב אֶת הַגָּאֵלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כִּסְלוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל זֶה שֶׁאַתָּה מְצִית אוֹתִי וְעוֹזֵר לִי בְּפַעֲלֵינוּ עֲבוּר "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", מִי יִתֵּן שֶׁתַּעֲזֹר עוֹד אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל שֶׁיַּעֲזְרוּ לִי וְיִתְחַבְּרוּ אֶל הַמְּטָה שֶׁלָּנוּ בִּיבְנָאֵל, וְזֶה לֹא בְטוֹל זְמַן, כִּי כָּךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (וְיוֹשְׁלָמֵי בְּרוּכוֹת, פָּרָק ה', הַלְכָה א') הַעוֹסֵק בְּצָרְכֵי עֲבוּר כְּעוֹסֵק בְּתוֹרָה; וְאֵין עוֹד עוֹסֵק בְּצָרְכֵי עֲבוּר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, מְלַרְאוֹת לְהַגְּבִיחַ

אַתְּ קַרְנָם שֶׁל עֲדוֹת הַמְזֻרָח, שֶׁהִשְׁפִּילוּ וְכוּ', וְעַדִּין מִשְׁפִּילִים אוֹתָם וְכוּ', עִם הַגְזַעְנוּת הָאֲרוּרָה וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהַצְלִיחַ בְּגִדּוֹל, וְכֵן תַּעֲזֹר אֶת כָּל מִשְׁפַּחְתְּךָ וַיְדִירֶיךָ, וְכֵלָם שִׁיְהִיו קְשׁוּרִים אֶל הַמְטָה שֶׁל "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְנוּ בְּגִדּוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּתְּלֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶל הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיה

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל זֶה שֶׁאַתָּה מְצִיַּתָּת אוֹתִי וְעוֹזֶרֶת לִי בְּפַעֲלוֹת עֲבוּר "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", מִי יִתֵּן שֶׁתַּעֲזֹרֵרֵי עוֹד נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בִּיבְנָאֵל שִׁיעֲזָרוּ לִי וַיִּתְחַבְּרוּ אֶל הַמְטָה שֶׁלֵּנוּ בִּיבְנָאֵל, וְזַכְרֵי הַיֵּטֵב מֵהַ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (אֲבוֹת פָּרָק ב') וְכֵל עֲמִלִים עִם הַצְּבוּר יִהְיוּ עֲמִלִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שָׁמַיִם; וְאֵין עוֹד עֶסֶק בְּצָרְכֵי צְבוּר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, מְלֻרְאוֹת לְהַגְבִּייה אֶת קַרְנָם שֶׁל עֲדוֹת הַמְזֻרָח, שֶׁהִשְׁפִּילוּ וְכוּ', וְעַדִּין מִשְׁפִּילִים אוֹתָם וְכוּ', עִם הַגְזַעְנוּת הָאֲרוּרָה וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזֹרֵי לִי לְהַצְלִיחַ בְּגִדּוֹל, וְכֵן תַּעֲזֹרֵרֵי אֶת כָּל מִשְׁפַּחְתְּךָ וַיְדִירֶיךָ, וְכֵלָן שִׁיְהִיו קְשׁוּרִים אֶל הַמְטָה שֶׁל "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְנוּ בְּגִדּוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתלד.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אנחנו יהודים וצריכים למסר את נפשנו בשביל היהדות, ואף שזה בא מאד מאד קשה, עם כל זאת ראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו שנבראנו מזרע ישראל ולא עשנו גוי כגויי הארצות, וזה שמחתנו שאנו מקימים את ההלכות שבתורה בשמחה עצומה, ובחשק נפלא.

צריכים לשמר על שש שעות בין בשר לחלב וכו', ואם קשה לך אז אל תאכלי בשר וכו', לא יכולים לזוז מהלכה כהוא זה, אדרבה ראוי לנו לשמח שיש לנו גבולות מה כן ומה לא.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו ותברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתלה.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! ידידי היקר, אין אדם בזה העולם שלא יעבר עליו בכל יום ויום משבר בחייו הפרטיים, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק ב',

סימן ע"ו) שְׁכַל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֶפְלוּ צְדִיק גָּדוֹל, צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ אֵיזָה צַעַר בְּכָל יוֹם, וְגַם מִי שְׁדַעְתוֹ יוֹתֵר גְּדוֹלָה, צַעְרוֹ גָּדוֹל בְּיוֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (קֹהֶלֶת א') "וַיִּוְסִיף דַּעַת יוֹסִיף מְכַאוֹב", אֵינן אָדָם שְׁלֵא יַעֲבֹר עָלָיו צַעַר בְּכָל יוֹם, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁיְכוּל לְהַפְּךְ אֶת כָּל הַצַּעַר לְשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

וְאֵל תַּחֲשֹׁב שְׁלֵהֲגִיעַ לְשִׂמְחָה זֶה דְּבַר קָל וְכוּ', זֶה בָּא לְאָדָם יוֹתֵר קָשָׁה מִכָּל דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִכֵּן מְכַרְחִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצָמָךְ לְשִׂמְעַ קְלָטַת שֶׁל שִׂמְחָה שְׂזָה יִרְחִיב אֶת דַּעְתָּךְ, וְכִשְׂאֵתָה תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, גַּם אֲשֵׁתָךְ תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְכָל הַבַּיִת יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁךְ עַל מַדַּת הַשִּׂמְחָה כִּי אֵינן דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שִׂמְחָה, וְכָל כֶּף קָשָׁה לְאָדָם לְהִגִּיעַ לְמַדַּת הַשִּׂמְחָה יוֹתֵר מִכָּל הַעֲבוּדוֹת הַכִּי קְשׁוֹת, קָל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הַעֲקֵר לֹא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן עַל שִׂמְחָה צָרִיכִים מְסִירוֹת נַפְשׁ גְּדוֹלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמָחָר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מָצַר לְמָחָר, לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכֶּה לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י"ג) מַה שְׁבַנֵּי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵינן יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מִהַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשָׁךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגְדֻלַּת הַמוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יַחֲסֵר לָךְ שׁוּם דְּבַר.

וְאֵל תַּחֲשֹׁב שְׁלֵהֲגִיעַ לְשִׂמְחָה זֶה קָל, צָרִיכִים הַרְבֵּה לְהִתְפַּלֵּל רַק עַל שִׂמְחָה, וְאִז נְכוּן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שִׁיִּגִיעַ לְשִׂמְחָה, כִּי מַה שֶׁתְּפַלֵּה פּוֹעֶלֶת שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְלִכֵּן תִּגִּיד אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ שִׂמְחָה אֲמִתִּית שִׂמְחָה נִצְחִית.

רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זְכַנֵּי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְאִזְכֶּה לְהִרְגִישׁ אֶת הַשִּׂמְחָה בְּאֲבְרֵי וּגְיָדֵי וּבְכָל טְפֵי דְמִי, עַד שֶׁהַשִּׂמְחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלֵי, שְׂאִזְכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מְרַב שִׂמְחָה עַל גְּדֻלַּת הַחֶסֶד שֶׁעֲשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁנִּבְרָאתִי מְזַרְעַ יִשְׂרָאֵל, וְאֵנִי יְכוּל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אָנָּה, אָבִי שֶׁבְּשָׂמִים, רַחֵם עָלַי וְהִרְחַק מִמֶּנִּי אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, וְזַכַּנֵּי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֲרִים

מִשְׁמָחָה, וְאִזְכָּה לְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרֵימ, וְעַל יְדֵי זֶה גַם אֲנִי אִזְכָּה לְשִׂמְחָה, וּבִזְכוּת הַשְׂמֵחָה אִזְכָּה לְהַכְלִיל בְּךָ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינַי רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹוֹתֶיךָ יִתְבָּרֶךְ, אִיךְ שְׂאֵתָה מְחִיָּה וּמְהִוָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזַפְנִי לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שְׂאִזְכָּה לְדַעַת בִּיּוֹדֵעָה בְּרוּרָה שְׂאֵתָה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְתִמְשִׁיךְ עָלַי שְׁפַע שְׁלֹא אֶצְטָרֶךְ שׁוּם טוֹבוֹת מִבְּשׂוּר וְדָם, אֲלֹא תִפְרַנְסֵנִי מִיָּדְךָ הַמְּלֵאָה לְבָד, וְעוֹד אִזְכָּה לְתַת צְדָקָה לְהַזְוֹלַת, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאִזְכָּה לְהַכְלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אֲמֵן סֵלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבִכְכֹּל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּוֹ הַתַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ! הַבְּעֵיָה שְׁלֹךְ שְׂאֵת לֹא שְׂמֵחָה וְעַלִּיזָה, וְאִין לְךָ בְּטַחּוֹן עֲצִמִי לְגַמְרִי, וְזֶה מָה שֶׁהוֹרֵס לְךָ אֶת כָּל הַעֲתִיד שְׁלֹךְ, וְלִכְּנֵן הַבְּחִירָה בְּיַדְיָךְ, לְשָׁנוֹת אֶת עֲצִמְךָ לְגַמְרִי מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה, וְאֵל תֵּאֲמַרִי שְׂאֵת לֹא יְכוּלָה, כִּי הַבְּחִירָה בְּיַדְךָ, וּבְכַבֵּר אִמַּר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק"י) לְאִישׁ אֶחָד שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ: כִּיצַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב לוֹ בְּכַשִּׁיטוֹת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בְּכַשִּׁיטוֹת, אִם רוּצָה עוֹשֶׂה, וְאִם אִינוֹ רוּצָה אִינוֹ עוֹשֶׂה. וְכַתַּב מוֹהַרנ"ת ז"ל רְשָׁמְתִי זֹאת, כִּי הוּא נִצְרָךְ מְאֹד, כִּי כַּמָּה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד, מִחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְּלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מִנְעוּרֵיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שְׂאִין לָהֶם בְּחִירָה חַס וְשְׁלוֹם, וְאִינֵם יְכוּלִים לְשָׁנוֹת מַעֲשֵׂיהֶם.

אַבֵּל בְּאַמַּת אֵינוּ כֵּן, כִּי בְּיָדָאֵי יֵשׁ לְכֹל אָדָם בְּחִירָה תְּמִיד עַל כָּל דְּבָר, וְכִמּוּ
שֶׁהוּא רוֹצֵה עוֹשֶׂה.

וְאִם בְּכֹל זֹאת אֶת נִכְנֻסֶת בְּתוֹךְ עֲצֻמָּה וְיֵשׁ לָךְ פֶּחַד גְּדוֹל מְאֹד וְכו', וְכו',
אַזִּי אֶת צְרִיכָה לְקַחַת תְּרוּפָה לְהַשְׁקִיט אֶת הָעֲצָבִים וְכו', וְזֶה בְּכֹלֵל לֹא בּוֹשָׁה
וְכו', יוֹתֵר בּוֹשָׁה לְשַׁגֵּעַ בְּנֵי אָדָם, הִנֵּה אֲנִי מִתְחַתֶּנֶת וְכו', וְהִפֵּל מוֹכֵן וְכו',
וְאַחַר כֵּךְ מִבְּטָלִים אֶת הַכֹּל וְכו', וְזֶה בָּא מִפֶּחַד וְדִכְאוֹן פְּנִימִי וְכו', וְהַיּוֹם
יְכוּלִים לְרַפְּאוֹת אֶת זֶה עַל יְדֵי תְּרוּפּוֹת מִיְחַדוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁיִהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדֵּר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּאִמְנִי לִי שְׂאִין לָךְ בְּעֵינָה בְּחִנּוּךְ הַיְלָדִים וְכו', יֵשׁ לָךְ בְּעֵינָה בְּחִנּוּךְ
עֲצֻמָּה וְכו', אִם אֶת מִתְפַּעֲלַת מֵיֶלֶד בְּגִיל אַרְבַּע וְכו', וְאֶת נִשְׁבְּרַת בְּזָה שֶׁהוּא
כּוֹעֵס וּמְנַבֵּל אֶת הַפֶּה שְׁלוֹ בְּקִלְלוֹת וְכו', אַזִּי יֵשׁ לָךְ בְּעֵינָה בְּחִנּוּךְ עֲצֻמָּה.

חִנּוּךְ זֶה לְמוֹד עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ, צְרִיכִים הַמוֹן סְבִלְנוֹת לִילְדִים,
וּבִפְרָט לְקִטְנִים בְּגִיל זֶה, וְלֹא לְהִרְאוֹת לָהֶם חֵלְשָׁה שְׂאֵת מַגְבִּיָּה יָרִים וְאֶת
מִתְיָאֶשֶׁת וְכו' וְכו', אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת חֲזָקָה וְלֹא לְעֲנוּת תְּמִיד, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא
לְהִגִּיב בְּשַׁעָה שֶׁהוּא מִתְפַּרַע וְכו', בְּשַׁעָה שְׁנִכְנַס בְּעֲצָבִים וְכו', בְּקֹר רוּחַ אֶת
צְרִיכָה לְקַחַת אוֹתוֹ אוּ לְסַגֵּר אוֹתוֹ בְּחֶדֶר, אוּ לְהוֹצִיא אוֹתוֹ מִהַבַּיִת וְכו', וְהוּא
יְכַפֵּה, וְאִזּוֹ יִלְמַד לְהַשְׁתַּנּוֹת וְכו', אַבֵּל אֲסוּר לְהַכּוֹת יְלָדִים, כִּי זֶה רַק מְעַצְבֵּן
אוֹתָם יוֹתֵר וְכו', אַבָּא אוּ אִמָּא צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד חֲזָקִים עִם הַיְלָדִים,
וְלֹא יִתְנוּ שֶׁהַיְלָדִים יִקְפְּצוּ לָהֶם עַל הָרָאשׁ, וּבִפְרָט בְּגִיל צְעִיר כְּזֶה, בְּגִיל
אַרְבַּע וְכו', צְרִיכִים לְחַנֵּךְ אֶת עֲצֻמוֹ עִם הַמוֹן סְבִלְנוֹת, שְׂזָה בָּא עִם שְׂמִיחָה,

אם אחד שש ושִׁמַּח אָזִי נִתְרַחֵב לוֹ דַּעְתּוֹ, וְאָז אֵין לוֹ שׁוּם בְּעֵינָה מְלֵהוּת סְבָלָן עִם הַיְלָדִים, לֹא צְרִיכִים לְהִשְׁבֵּר מְכַל בְּכִי וְכוּ', אוֹ כָּל קְלָלָה וְכוּ', מֵה שְׁהֵילָדִים מְפִלִיטִים מֵהֶפֶה אוֹ בּוֹכִים וְכוּ', הַהוֹרִים צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים מְאֹד מְאֹד, וְצְרִיכִים לְדַעַת שְׁמֵלָה זֶה מְלָה, אִם אָבֵא אָמַר מִשְׁהוּ כִּךְ צְרִיף לְהִיּוֹת, וְאִמָּא אָסוּר לֵה לְהִתְנַגֵּד, וְאִם אִמָּא אָמְרָה מִשְׁהוּ כִּךְ צְרִיף לְהִיּוֹת, וְאָבֵא אָסוּר לוֹ לְהִתְנַגֵּד, וְאִם הַהוֹרִים יִסְפִּימוּ בִּינֵיהֶם עַל דְּבָר אֶחָד, הֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּזֶה, וְזֶה מֵעַקֵּר הַחֲנוּנִף לְחַנּוּף קִדְּם אֶת עֲצֻמוֹ, וְאָז כְּשֶׁהֵילָדִים רוֹאִים שְׁהַהוֹרִים חֲזָקִים וְלֹא יְכוּלִים לְמַשֵּׁךְ אוֹתָם בְּאֵף, אָזִי יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה.

וְלָכֵן אֶת הַבְּעֵינָה שְׁאֵת נִשְׁבָּרָת יוֹתֵר מְדֵי מֵהַר, תִּתְחַזְּקִי וְתִנְסִי לְהִיּוֹת חֲזָקָה, וְלֹא תִשְׁמִי לֵב כְּשֶׁהוּא מִתְפָּרַע וְכוּ', לֹא לְהִגִּיב לוֹ וְכוּ', וְלֹא לְהִטִּיף לוֹ מוֹסֵר וְכוּ', אָזִי הוּא בְּעֲצֻמוֹ יִפְסִיק, כִּי אִם הוּא רוֹאֵה שְׁזֶה מֵעֲצָבֵן אוֹתָךְ הוּא לֹא יִפְסִיק, וְלָכֵן תִּרְאִי לוֹ קֵר רֹחַ שְׁזֶה לֹא אֲכַפֵּת לָךְ וְכוּ', הַרִי הוּא רוֹצֵה רַק לְעֲצָבֵן אוֹתָךְ וְכוּ', אִם תִּהְיִי חֲזָקָה לֹא לְהִשְׁבֵּר מֵהַקְּלָלוֹת וְהַבְּכִי שְׁלוֹ, אָזִי הוּא יִשְׁתַּנּוּ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לָכֶם נַחַת דְּקִדְּשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶל הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת יְכוּלָה לְלַמֵּד אֶתֶם וְלְהַחְדִּיר בְּהֶם אֲמוּנָה וְקִיּוּם מְצוּוֹת מְעֻשְׂיוֹת, וְהַעֲקֹר בְּעַקִּיפִין וְכוּ', שְׁלֹא יִתְעוֹרוּרוּ כְּאִלוֹ אֶת רוֹצֵה לְהַכְנִיס בְּהֶם מִי יוֹדֵעַ מֵה וְכוּ', וְזֶה מְצוּה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה לְהַצִּיל אֶת הַנַּעַר בְּעֵתִים הַלָּלוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכַל רַע, וְתִזְכְּי לְהַחְדִּיר בְּהֵילָדִים דְּרָךְ

אָרֶץ וְקִיּוּם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וְהָיָה זֶה שְׂכָרְךָ, וּבִפְרָט כְּשִׁתּוּכְלִי גַם לְמַנַּע אוֹתָם מִלְעֵבֶר חֵס וְשָׁלוֹם עֲבֹרוֹת וְכוּ', וְכוּ', שֶׁזֶּה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

כְּמוֹכֵן שְׂטוֹב מְאֹד לְדַבֵּר מִקְדָּשֵׁת שְׁבַת וְכוּ', וּמְאֲכִילֵת רַק מְאֲכִלִים כְּשֹׂרוֹת וְכוּ', וְהַתְּלַמִּידִים וְהַתְּלַמִּידוֹת כְּשִׁמְלַמְדִים אוֹתָם בְּנִיחוּתָא וּבִסְבָּלוֹת, הֵם יִקְבְּלוּ אֶת זֶה מְאֹד יָפֵה, וְהָיָה זֶה שְׂכָרְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתלט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שָׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲצַלְנוּ הַמְּנַהֵג לְהוֹרִיד אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁל רַש"י תַּכְּף וּמִיד אַחַר אֲמִירַת "וּבָא לְצִיּוֹן", כָּל הַמְּתַפְּלִים יַחַד, וְכְמוֹכֵן שֶׁהַחֲזוֹן מְחַכֶּה עַד שְׁכַלְמֵם יִלְבִּישׁוּ תְּפִלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם, וְאִזּוּ מִמְּשִׁיכִים אֶת גְּמַר הַתְּפִלָּה, וּבְרֵאשׁ חֲדָשׁ הַחֲזוֹן מְחַכֶּה לְפָנֵי חֲזַרַת הַש"ץ וְאִזּוּ מוֹרִידִים אֶת תְּפִלִּין דְּרַש"י, וּמִלְּבִישִׁים תְּפִלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם, וְאִזּוּ מִתְחִיל הַחֲזוֹן לומר אֶת שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה בְּקוֹל, וְכֵן צְרִיכִים לומר הַלֵּל עִם הַתְּפִלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם.

יְדוּעַ שְׁאֲצַל רַבְּנֵנוּ ז"ל הָיָה קִפִּידָא מְאֹד גְּדוֹלָה שֶׁתַּכְּף וּמִיד שֶׁהִבְחוּר נַעֲשֶׂה בַּר מְצוּהָ שִׁיקְנוּ לוֹ גַם תְּפִלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם.

יַעֲזֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכֶּה לְקִיּוּם מְצוֹת תְּפִלִּין בְּשִׁלְמוֹת, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (מְנַחוֹת מ"ה) כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין מְאָרִיךְ יָמִים, וְאָמְרוּ: (שׁוֹחֵר טוֹב תְּהִלִּים א') אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַמְּקוֹם אָנּוּ רוֹצִים לִיַּגַע בְּתוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה אֲבָל אֵין לָנוּ פְּנָאי. אָמַר לָהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא:

קִימוּ מִצֹּת תְּפִלִּין וּמַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלוּ אַתֶּם יְגַעִים יוֹמָם וְלַיְלָה; מִכָּל זֶה רוֹאִים מַעֲלַת הָאָדָם שֶׁמֵּנִיחַ תְּפִלִּין כָּל יוֹם וַיּוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתמ.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, ט"ו פְּסָלוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

יֵשׁ דְּרֵךְ אַרְכָּה וּקְצָרָה, וַיֵּשׁ דְּרֵךְ קְצָרָה וְאַרְכָּה, הֵינְנוּ אִם אָדָם קוֹנֶה רֶכֶב יִשָּׁן בְּכֶסֶף מְזֻמָּן שֶׁנִּמְצָא בְּרִשׁוֹתוֹ, זֶה דְּרֵךְ קְצָרָה, אֲבָל אַחַר כֵּן אַרְכָּה, כִּי כָּל שְׁנֵי וַחֲמִישֵׁי יִצְטָרֵךְ לְהַכְנִיס אֶת הָרֶכֶב לְמוֹסָף, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁקוֹנֶה רֶכֶב חֲדָשׁ, זֶה דְּרֵךְ אַרְכָּה, כִּי אֵין לוֹ אֶת הַכֶּסֶף, אֲבָל אַחַר כֵּן זֶה דְּרֵךְ קְצָרָה, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ בַּעֲוֹת עִם זֶה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכָל הַכַּחוֹת, לְהִיּוֹת אֶךְ שִׁמְחַת תְּמִיד. כִּי טֹבַע הָאָדָם לְמִשְׁךְ עֲצָמוֹ לְמֶרֶה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת מַחֲמַת פְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֹא בִּיסוּרִים, עַל כֵּן צָרִיךְ לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוֹל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד וּלְשִׂמְחַת אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יוּכַל, וְצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי תְּרַגְלִים הַעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה גְּאֻלַּת הָאָדָם לְגַאֵל אֶת עֲצָמוֹ מִכָּל פְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתמא.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע שעקר התכלית בזה העולם הוא להכיר את הקדוש ברוך הוא, ואף שמסתובב בזה העולם הגשמי והחמרי, עם כל זאת לא יסיח את דעתו ממנו ותברך, ויקשר את העולם הבא לעולם הזה, והעולם הזה לעולם הבא, אמה קדם שפראת העולם, ואמה משפראת העולם, וזה התכלית להחזיר בעצמו תמיד רק אמתת מציאותו ותברך, ולא ירצה רצון אחר מבלעדי רצונו ותברך, שאין לה נעם וזיו וחיית יותר מזה.

גן עדן התחתון זה שאדם לא מענין בעולם הזה כלל, הוא רוצה רק את הקדוש ברוך הוא, מקים את המצוות בלי שום קווי שחר, רק עושה את זה למענו ותברך, גן עדן העליון, זה שאדם לא מענין גם בעולם הבא, הוא רוצה רק את הקדוש ברוך הוא בעצמו, לעשות לו ותברך לבד נחת רוח.

הרב הקדוש רבי שניאור זלמן זי"ע בעל התניא והשלחן ערוך שר פעם את הפסוק: (תהלים ע"ג כ"ה) "מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ", בדבקות נפלאה מאד כדרכו, ופרש את הפסוק בצורה כזו: "מי לי בשמים" - לאין לי אף אחד בשמים רק אותך ותברך שמה, "ועמך" - ואם יש לי רק אותך, "לא חפצתי בארץ" - אני כבר לא רוצה אפלו את הגשמיות, ונכנס בדבקות גדולה ושר: איה דארף נישט דיין עולם הבא, איה דארף נישט דיין עולם הזה, נאר דיר אליין [אני לא צריך את העולם הבא שלך, אני לא צריך את העולם הזה שלך, רק אותך לבד], אשרי מי שזוכה להגיע לבטול כזה, והוא דבוק בחי החיים בו ותברך, שאז הוא הכי מאשר בחייו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

תתמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַף, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר וְיִשְׁלַח, ט"ז כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תַּלְמִידֵי "הַיְכָל הַקִּדְשׁ" הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

מָאד מָאד אַנִּי מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבָּת
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כְּאֲשֶׁר הִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן י"ז)
שְׁצָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים:
(תַּנְחוּמָא בְּרַאשִׁית) עֲנֵג שַׁבַּת כְּאֶלֶף תַּעֲנִיתִים; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק
א', סִימָן ג"ז) אֲכִילַת שַׁבַּת בְּלֶה קִדְשׁ, בְּלֶה אֱלָקוּת, וְלִכֵּן צָרִיכִים מָאד מָאד
לְהִזָּהַר לְהִתְעַנֵּג כָּל הַשַּׁבַּת, וְאָמַר הַרַב הַקְּדוּשׁ רַבִּי יִצְחָק מֵאִיר מַגּוּר זי"ע
(בַּעַל חֲדוּשֵׁי הַרִי"ם) עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (שַׁבַּת י'): אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשְׁהָ,
מִתְנַה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנֹזִי וְשַׁבַּת שְׂמָה, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ לְתַנְה לְיִשְׂרָאֵל לְךָ
וְהוֹדִיעֵם; שֶׁהוּא לְשׁוֹן עֲתִיד, שְׁבַכְל עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ סְמוּךְ לְשַׁבַּת, הוֹלֵךְ מִשְׁהָ
רַבְּנוּ בְּעֲצָמוֹ לְכָל אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל לְהוֹדִיעוּ שֶׁשַׁבַּת הוֹלֵכֶת וּבָאָה, וּמִזְהִיר לְכָל
בַר יִשְׂרָאֵל שְׁיִכִּין אֶת עֲצָמוֹ לְכַבּוֹד שַׁבַּת קִדְשׁ.

נָא וְנָא אֲבַקֵּשׁ מִכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁיִשְׁמַר עַל יְלָדָיו כָּל הַשַּׁבָּת
אִיפֹה הֵם הוֹלְכִים? וְעַם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים? וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי הַיּוֹם
צָרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל הַיְלָדִים מָאד מָאד, וְכָל אָבָא וְאִמָּא אַחְרָאִים עַל יְלָדֵיהֶם.

אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בְּקִשָּׁה פְּרָטִית, יַעַן שְׂאֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְהַגְאֹן הַמְּפֹאֵל רַבִּי
עוֹבְדֵיהַ יוֹסֵף זְצוּק"ל, לְהַבִּיא אֶלְךָ פְּעִילִים לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת הַקְּמַתִּי
בְּיְבִנְאֵל מִטָּה בְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מָאד מָאד רוֹצֵה שְׁתַּעֲזְרוּ
לִי שְׁיִהְיֶה לְכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֶלֶק בְּזֵה, וְלִכֵּן תִּגְשׁוּ אֶל הַמִּטָּה שְׁלָנוּ
וְתִקְחוּ מֵהֶם אֶת כָּל הַחֲמֹר שֶׁהִכְנַתִּי לְכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְהַדְבִּיק עַל
הַרֹכֵב מִדְּבִקָּה שֶׁהִדְפַסְנוּ, וְזֶה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוֹל מָאד, אֲשֶׁר "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב"
תַּלְמִידֵי "הַיְכָל הַקִּדְשׁ", נִכְנְסוּ בְּעִבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת בְּמֵלֵא הַמַּרְץ, וְאִתָּם
צָרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר רַק רַבִּי עוֹבְדֵיהַ יוֹסֵף זְצוּק"ל, הַגְּבִיָּה אֶת קַרְנָם שֶׁל

עֲדוֹת הַמְזַרְח שֶׁהִיָּתָה דְרוֹסָה עַד לַעֲפָר וְכוּ', וְלָכֵן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁהַפְּעַם יִצְלִיחוּ בַגְּדוֹל, אֲקוּהָ שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אָנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁעַכְשָׁו לְכַבּוֹד חֲנֻכָּה, שִׁיקְנוּ אֶת כָּל צָרְכֵי הַחֲנֻכָּה כְּגוֹן פְּתִילוֹת וְשִׁמְנִים וְנֵרוֹת וְחֲנֻכּוֹת וְכוּ' וְכָל מִינֵי מִתְנֹנֹת לְהִילָדִים וְלְהֵאֱשָׁה וְכוּ' וְכוּ', אֲךָ וְרַק בְּהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנָטֵר" שֶׁהַקְּמָתִי בִּיזַע וּבְמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְמַעַן זְכוּי הַרְבִּים, שֶׁזֶּה שִׁיף לִי לְמַעַן זְכוּי הַרְבִּים, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיתֵן לִי יָד וְכַתֵּף לִפְתַּח יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַחֲנוּת הַזֶּה שֶׁזֶּה זְכוּי הַרְבִּים לְלַמְעֵלָה מְאַרְבָּעִים וְשׁוֹבִים סָבִיב יְבֻנָּאֵל, שֶׁבָּאִים וְנִכְנָסִים לְקִנּוּת כָּל מָה שִׁיְהוּדִי צָרִיף, וְרוֹאִים אֶת מַעֲלַת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּלֵם נִמְשָׁכִים אֶל הַקְּדוּשָׁה, וּמִנְעוּ מֵהֵם כָּל הַשָּׁנִים אֶת הַיְהוּדוּת וְכוּ', כִּי הֵם בָּאִים צְמֵאִים לְקִנּוּת כָּל מָה שֶׁשִׁיף לַיהוּדִי, כְּפוֹת, צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוּזוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁרִי מִי שִׁיעֲזוֹר לִי לִפְתַּח אֶת הַחֲנוּת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּדִי לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים, שֶׁזְכוּת הַרְבִּים תְּלוּי בּוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

תתמג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְר וְיִשְׁלַח, ט"ז כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר

מָה מְאֹד גְּדוֹלָה שֶׁמְחַתִּינוּ שֶׁהֵנָּה נִכְנָס עוֹד שַׁבַּת, שֶׁרְאוּי לָנוּ לְשִׂמְח מְאֹד מְאֹד כָּל הַשַּׁבַּת, וּכְבֹּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תָּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פְּרָק כ"ו) קֹדֶשׁת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְקֹדֶשׁת שַׁבַּת, וְקֹדֶשׁת יִשְׂרָאֵל, שֶׁלְשִׁתָּם חֲשׁוּבוֹת כְּאַחַת; וְלָכֵן כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁ וְשִׂמְח בְּשַׁבַּת, הוּא נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ אֶל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הֵרֵב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי בּוֹנֵם מִפְּשִׁיחָא זִי"ע אָמַר כִּי חֲבִיב עָלָיו מִצּוֹת סְפָה יוֹתֵר מִכָּל הַמִּצְוֹת, כִּי נִכְנָס בָּהּ לְתוֹךְ הַמִּצְוָה עִם כָּל אַבְרָיו, אֶפְלוֹ עִם מִנְעָלָיו וְכוּ', וְאָמַר עַל זֶה הֵרֵב הַקְּדוֹשׁ בַּעַל חֲדוּשֵׁי הַרִי"ם, וְאֲנִי חֲבִיב עָלֵי מִצְוֹת שַׁבַּת בְּיוֹתֵר, כִּי כָּל הַיֵּכָן שֶׁהוּא אֵינוֹ יוֹצֵא מִהַמִּצְוָה, כִּי הַמִּצְוָה הוֹלֵכֶת עִמִּי, הֵינוּ שַׁבַּת קְבִיעָה וְקִימָא, שַׁבַּת לֹא

תלוי בבן אדם, אם הוא כן רוצה או לא רוצה, הוא נמצא בתוך השבת, ואי אפשר לברוח מזה, ולכן שבת כל כך גדול, עד שאמרו חכמינו הקדושים: (שמות רבה, פרשה כ"ה, סימן י"ב) אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל, אם תזכו לשמר שבת מעלה אני עליכם כאלו שמרתם כל המצוות שבתורה, ואם חללתם אותה מעלה אני עליכם כאלו חללתם כל המצוות, וכן הוא אומר: (ישעיה נ"ז) "שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע", בעת שאדם שומר את השבת, גוזר גזרה והקדוש ברוך הוא מקימה, שנאמר: (שם נ"ח) "אם תשיב משבת רגלך" מה פתיב אתריו? "אז תתענג על הוי"ה", כמה דתימא: (תהלים ל"ו) "והתענג על הוי"ה ויתן לך משאלת לבך", ולא עוד אלא כל מה שאתה אוכל בעולם הזה אינו אלא מן הפרות, אבל הקרן קימת לך לעולם הבא, שנאמר: (ישעיה נ"ח) "והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי הוי"ה דבר".

נא ונא ראה לשמר על השלום בית שלך, כי הסמך מ"ם אורב מאד לשבר את השלום בית דיקא בערב שבת, כמובא מהגאון החיד"א ז"ע (בספרו "עבודת הקדש" מורה באצבע אות ק"מ) "בערב שבת בעלות המנחה הוא עת מספן למחלקת בין איש לאשתו ומשרתיו וכו', והסטררא אתרא טורח מאד לסכסך ולחרחר ריב וכו', ולכן כל איש ירא השם יכף את יצרו, וימנע מכל הקפדה וכעס ומחלקת, ואדרבה יאיר פניו לבקש שלום", עין שם, ואמרו: (גטין נ"ב) "הנהו בי תרי דאגרי בהו שטן דכל בי שמשי הוו קא מנצו בהדי הדדי, איקלע רבי מאיר להתם עכבינהו תלתא בי שמשי עד דעבד להו שלמא, שמעיה דקאמר ווי דאפקיה רבי מאיר לההוא גברא מביתה"; הרי שלך לפניך איך שצריכים לשמר כבר בערב שבת שלא יהיה שום מריבות או וכווחים עם אף אחד, ומכל שכן עם אשתו וילדיו וכו'.

תהלה לאל, החנות "ברסלב סנטר" שהקמתי ביזע ובדם ובמסירות נפש הכי גדולה כדי לזכות את נשמות ישראל בקיום מצוות מעשיות, יש בזה הצלחה מפלגת, כי תהלה לאל, המון אנשים מארבעים ישובים שסביב יבנאל התחילו לבוא ולקנות זה מזוזות, זה תפלין, זה ציצית וכו' וכו', שזה קדוש השם גדול מאד מאד, וזכוי הרבים, ולכן אני רוצה שגם אתה תעשה את כל הקניות שלך בהחנות הזה, שהיא לא למטרת רוחים, אלא לזכות את

נשמות ישראל, ותקנה שמה כל מה שאתה צריך לכבוד חנכה, תראה לקנות את כל צרכי החנכה כגון פתילות ושמינים ונרות וחנכיות וכו', וכל מיני מתנות להילדים ולהאשה וכו', וכו', ובזה אתה מחזק את החנות שאוכל להרחיב את הפעילות בזכויה הרבים יותר ויותר, ותהיה ממזכיר את הרבים.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמר על הילדים כל השבת איפה הם הולכים? ועם מי הם מתחברים? כי כל אבא מכרח לקחת את הילדים שלו לבית הכנסת, וישמר עליהם, אין דבר כזה לומר: אין לי סבלנות להילדים שלי וכו', איפה האחריות? איפה החנוכה? ילדים טובים לא צומחים על האילן, צריכים להשקיע בהם, וכפי ההשקעה כך מצליחים עמם, העקר אל תלך אתם ביד קשה, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות בנים, סימן צ"ו) מי שאין לו רחמנות על בניו, בידוע שאין לו חלק בשכל דקדושה; ולכן תשמר מאד מאד לא להוציא את כל העצבים שלך על הילדים.

חסדי השם יתברך שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, וראוי לנו לשמח בזה מאד מאד, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קע"ז) שראוי לכם לשמח בהשם יתברך, ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמך עלי. כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק: (תהלים קל"ה ה) "כי אני ידעתי כי גדול הוי"ה" וגו', גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה.

המאחל לך שבת שלום

תתמד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישלח, ט"ז כסלו התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתקבלי את השבת הזו בשמחה עצומה, כי שבת זה מתנה שנתן לנו הקדוש ברוך הוא, כמאמרם ז"ל (שבת י:) אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, מתנה טובה יש לי בבית גנני ושבת שמה ואני

מִבְּקֵשׁ לְתַנּוּה לְיִשְׂרָאֵל לָךְ וְהוֹדִיעֵם; וְנוֹהֲגִים הַנְּשִׁים הַכְּשׁוּרוֹת שֶׁהִשְׁלַחְן כָּבֵר מוֹכֵן מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר עִם הַמִּפְּהָ וְהַנְּרוֹת וְכוּ', וְזֶה מִכְּבוֹד שְׁבֵת שְׁמִכְנִים אֶת הַכֹּל בְּזִמְן, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי בְּעָרֵב שְׁבֵת הַסְּמִיךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת בְּבֵית עִם הַבְּעַל וְעַם הַיְלָדִים, כְּדִי שִׁיתְבַּזְּבוּ לָהֶם כָּל הַשְּׁבֵת בְּשִׁטּוֹת וְכוּ', וּבְמַחְלָקָת וּבְמְרִיבוֹת וּוְכוּחִים וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיִּדִיךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּשִׁבְתְּךָ קִדְשׁ.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֲזוֹ, וְתִשְׁמְרִי שְׂאֵל יִהְיֶה לָךְ מִשְׁעָמִם וְכוּ', תְּרַגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ תְּמִיד לְהִיּוֹת עֲסוּקָה עִם מִשְׁהוֹ, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל לְדַבֵּר עִם שְׂאָר נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לְהִתְחַבֵּר יַחַד, וְאַשְׁה תַּעֲזֹר לְרַעוּתָהּ, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד שְׂאֵל יִמְצֵא בִּינֵינוּ אֵיזָה קְלִפָּה וְכוּ', שְׁמִסִּיתָה נֶגֶד הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה וְכוּ', כִּי הַקְּלִפָּה הַזֶּה שְׁלִיחָה שֶׁל הַסְּמִיךְ מ"ם יִמַּח שָׁמוֹ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעֲמֹד עַל הַמִּשְׁמֵר, שְׂאֵל תִּכְנַס זָרָה בִּינֵינוּ וְכוּ', וְכוּ', תִּהְיֶה לָּאֵל, אֵינִי לָנוּ מֵה לְהַתְּבַשֵּׁשׁ מִהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ מִשׁוּם קְהֵלָה בְּעוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַבְּרִי עִם כָּל נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּבִיחֻד לְשִׁמַּח עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ אִם יִהְיֶה לָךְ זִמְן פְּנוּי, שֶׁתְּבוֹאִי בְּתוֹרַת מִתְּנַדְּבַת לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת שֶׁהִקְמֵנוּ פֶּה בִּיבְנָאֵל "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", כִּי זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְהַגְּאוֹן הַמְּפָלָא רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּק"ל לְהִבְיֵא אֶלְךָ פְּעִילִים לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת הַקְּמַתִּי בִּיבְנָאֵל מִטָּה בְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שֶׁתַּעֲזֹרִי לִי שִׁיְהִיָּה לָךְ חֶלֶק בְּזֶה, וְלִכֵּן תִּגְשִׂי אֶל הַמִּטָּה שְׁלָנוּ וְתִקְחִי מֵהֶם אֶת כָּל הַחֲמֵר שֶׁהַכְּנִיתִי לְכָל אַחַת מִנְּשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְזֶה יִהְיֶה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד, שֶׁקְהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה "הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ" "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" יַעֲזְרוּ לְרַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּק"ל, אֲשֶׁר הוּא הַגְּבִיָּה אֶת קָרְנֵם שֶׁל עֲדוֹת הַמְּזוּרַח שֶׁהִיְתָה דְרוּסָה עַד לְעַפְּרָ וְכוּ', וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים שֶׁהַפַּעַם יִצְלִיחוּ בְּגְדוֹל, אֲקַנְהָ שֶׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם

תתמה.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישלח, ט"ז כסלו התשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו

באתי לבקש אתכם היות שהסמ"ך מ"ם ימח שמו עושה ביום ראשון
בלילה התקבצות במתנ"ס, ופושט את טלפיו כחזיר הזה להראות כשר אני
וכו' וכו', שאף אחד לא יעזו ללכת שם, ובכלל אני נגד ללכת למקום שהוא
נמצא שם.

אנחנו לא שכחנו ולא נשכח, את מה שעשה לנשותינו סגר את המקנה
ולא נתן להם לטבל וכו', והצרכו לצאת להפגין בחוץ שאנחנו צריכות מקנה,
שדבר זה לא היה מאז קבלת התורה שנשים יצאו להפגין שיפתחו את
המקנה וכו' וכו', עד שהלכנו, ובעצמנו הצרכנו לבנות מקנה במסירות נפש
הכי גדולה, כמו ברוסיה לפני שבעים שנה, וגם את זה מסר אותנו.

אנחנו לא שכחנו ולא נשכח, את מה שעשה לילדינו, גנב מאתנו את
המבנים של הממ"ד שזה שיף לנו, שאנחנו תושבי המקום וזה מגיע לנו,
שאנחנו משלמים מסים וארנונה כמו כל התושבים, והילדים שלנו סבלו
ועדין סובלים מאד מאד, זרקו אותנו על יד הבית עלמין, בתוך קרואנים
סרוחים, את הקר והגשמים בחורף אי אפשר להסביר למי שלא סבל את זה
וכו', והחם בקיץ שיכולים להחנק וכו', וגם את זה קבלנו לא בחסד, אלא
אחרי משפטים ובגציים וכו', שעלה לנו עשירות אלפי דולרים.

אנחנו לא שכחנו ולא נשכח, איך שהפיל לנו שלש פעמים תכניות
לבנית הבית כנסת הגדול, והוא ורק הוא אחראי על זה, שיש לנו את כל
ההוכחות בידי שלא נתן לבנות את הבית הכנסת במשך עשרים שנה.

אנחנו לא שכחנו ולא נשכח, איך שקפח את הפרנסה של השוחט שלנו,
מה סך הכל רצינו? שיהיה שחיטה כשרה עם שוחט הגון, והוא ורק הוא
לחם נגד זה.

אני כבר לא מדבר איך שהסית ועדין מסית את תושבי המקום נגדנו

יוֹמָם וְלַיְלָה, שְׁאַנְחָנוּ נִסְגָּר כְּבִישִׁים וְכו', וּמְכַל שְׂכָן מֵה שְׂרוּדָף אוֹתִי מֵאֵז שְׁנִכְנִסְתִּי לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, כְּמָה מְסִירוֹת שְׁמֶסֶר אוֹתִי וְלֹא יִכְלִתִּי לְהִכְנֵס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ שָׁנִים, כְּמָה מְאוֹת אֶלְפֵי דוֹלָרִים עָלַה לָנוּ עוֹרְכֵי דֵינִים, כְּדִי לְהִנְצֵל מֵהֶטְמֵא הַזֶּה, וְעַכְשָׁו הוּא חוֹשֵׁב שְׁיִוְכַל בְּדַרְךָ עֲרֹמָה לְהִכְנִיס אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה אֶל הַהֶתְקַבְּצוֹת בְּמִתְנָ"ס וְכו', הוּא טוֹעֵה מְאֹד, יֵשׁ לָנוּ סֵפֶר עֲבֵה כָּרֵס עִם כָּל הַרְשָׁעוֹת וְהַאֲכֻזָּרוֹת שֶׁהַתְּנַהֵג וְעַדִּין מִתְּנַהֵג עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מֵאֵז חֲצִי יוֹבֵל שָׁנָה שְׁאַנְחָנוּ פֹּה בִּיבְנָאֵל וְכו', בִּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים וְכו', וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁבִשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן אֵל תִּלְכוּ שָׁם, וְגַם לֹא לְהִנִּיחַ אֶת הַיְלָדִים לְלֶכֶת שָׁם, וּבְכֻלָּל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא נִמְצָא יִהְיֶה הֵיכָן שְׁיִהְיֶה אֵינן לָנוּ מֵה לַעֲשׂוֹת שָׁם, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ, וְאֵף שְׁאַנְחָנוּ לֹא מְקַבְּלִים אֶפְלוּ מִיְנִימוּם מֵה שְׁמַגִּיעַ לְתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם וְכו', עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ שְׂמֵחִים וְעֵלְיִזִּים עִם הַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ, וְאַנְחָנוּ חַיִּים אֶת הַחַיִּים שְׁלָנוּ, וְיֵשׁ לָנוּ אֶת הַבַּיִת הַנּוֹרָאָה שְׁלָנוּ, וְכֵף נַחֲיָה גַם לְהִבָּא.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצִיְתוּ אוֹתִי, וְהִיָּה זֶה שְׂכָרִי.
הַמְּאַחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם

תתמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְר וְיִשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד הֶצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַע עַל פְּטִירַת אִמְךָ עָלֶיךָ הַשְׁלוֹם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִנְחֵם אוֹתְךָ בְּתוֹךְ שְׂאָר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא הוֹסִיף לְדַאֲבָה עוֹד.

וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד רַק בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

תתמוז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישלח, ט"ז כסלו התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה

לנכון קבלתי את מכתבך כבר כמה פעמים, אך מרב חלשתי וטרדתי
נדחה מיום ליום ולא בזדון.

רק חזקי ואמצי מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, והקדוש
ברוך הוא יעזור שיתרחב לכם בכל המובנים.

בדואי לפי חלשת העצבים והגוף, יש לך החר על עוד שנתים, יעזור
הקדוש ברוך הוא שתמיד תבשרי לי בשורות משמחות, והעקר שתהיו הכי
מאשרים בחייכם.

המאחל לך שבת שלום

תתמוח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישלח, ט"ז כסלו התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיו

מאד מאד אני מבקש אתכם שיהיה ביניכם שלום בית אמתי, ותאהבו
אחד את השני, ובזה ישרה שכינתו בביתכם, כי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו
שכינה ביניהן, ואמר: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא
אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום,
שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה
גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש
ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא
שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

... נרו יאיר תמסר את נפשך להתפלל בכל יום את השלש תפלות
שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.)

מאי דְּכַתִּיב: (תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלְתִי לָךְ הַיְיָ"ה עַת רְצוֹן" אִימְתִי עַת רְצוֹן?
 בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמָךְ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאוֹ
 טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק ב', סִמָּן ח') עַל מֵאֲמָרָם
 ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הָיָה, תִּלְתָּא פְרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם
 מִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא
 רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחַיֵּל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, זֶה כְּבָר קִלְפַת
 עוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן שִׁיעַקֵר אוֹתוֹ מֵהִיֵּדוּת, וְאִף שֶׁזֶה יְבוֹא לָךְ מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל
 זֹאת אִם אַתָּה רוֹצֶה לְהַצְלִיחַ בְּחַיִּיךָ, תִּקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, אִף פְּעַם
 אֵל תִּתְפַּלֵּל בִּיחִידוּת, וְאוֹ תִרְאֶה אִיךְ שֶׁהַשְּׂגָחַתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵאִיר
 עֲלֶיךָ, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו:) כָּל הַרְגִיל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת
 וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם רְגִיל לְבוֹא
 לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ
 הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרָטִי פְרָטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עֲלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא
 לֹא בָּא, כְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמְשָׁלִים
 לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הָרִי שֶׁמִּשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל
 עַצְמוֹ הַשְּׂגָחָה עֲלִיוֹנָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁמְרוּ לֹא לְרִיב וְלִהְיוֹכַח בֵּינֵיכֶם, וּמְכַל
 שְׁכָן שְׂלֵא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוֹם שְׂנְאָה וְכוּ', כִּי זוּג שְׂגָרִים בְּאַהֲבָה וּמְכַבְּדִים אֶחָד
 אֶת הַשֵּׁנִי, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַת, וְרַק בְּזֶה תְלוּי
 כָּל הַהַצְלָחָה בְּבֵית, אִם יֵשׁ שְׁלוֹם בֵּית, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁתְּצִיְתוּ אוֹתִי, כִּי אֲנִי
 אוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי רוֹצֶה רַק אֶת הַטוֹב שְׁלָכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִי לָכֶם הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ
 וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

תתמט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישלח, ט"ז פסלו התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

מאד מאד רציתי שיתחיל כבר את הקדושים מה שהמהנדס צריך
בשביל היועץ קרקע, פי אני רוצה כבר להתחיל לבנות, ולכן תזדרזו בזה
במה שרק תוכל, כי חבל לי על כל יום שהולך לבזבז.

את השטח הגובל להבית הפנסת והכולל, רציתי לקנות כדי לבנות
שמה ישיבה ובית התבשיל, ואף שהמקום צר, זה בדיוק טוב, קומה אחת
לישיבה, ומתחתיו הבית התבשיל.

יעזר הקדוש ברוך הוא שנוכל לבצע את זה מה שיותר מהר.

זכר וגם זכר מה שאמרנו חכמינו הקדושים (פרכות ו): כל הרגיל לבא
לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם
רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך
על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם
יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא
בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי
זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל.
המאחל לך שבת שלום

תתנ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישלח, ט"ז פסלו התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אם זה בהתייבשות הרב ... נרו יאיר, זה טוב מאד.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ותעשי רק מה שהרופא אומר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

תתנא.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישלח, ט"ז כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על האחולים ועל התפלות, וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן א') שבר ישראל נברא שיהיה לו ממשלה על המלאכים, וזה התכלית והסוף של ישראל, כמאמרם ז"ל: (ירושלמי שבת, פרק ב', הלכה ט') עתידין צדיקים שיהיה מחצתם לפני ממלאכי השרת, שנאמר: (במדבר כ"ג כ"ג) "כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל", שהמלאכים יצטרכו לשאל מישראל כשירצה לדעת מה פעל אל, ההפך בין מלאך לבין בר ישראל הוא, כי מלאך הוא נשמה בלי גוף, חתיכת אש, מה שאין כן בר ישראל זה נשמה עם גוף, תבערת אש המלבשת בגוף, מלאך אין לו שום בחירה, מה שאין כן בר ישראל יש לו בחירה, מצד אחד אם הוא זוכה לזכך את הגוף שלו, אזי הנשמה מוארת בתבערת אש דקדשה אליו ותברך, עד שנתגלה אליו עצם עצמיות אלקותו ותברך, ומצד שני אם אינו זוכה לזכך את הגוף שלו, אדרבה הגוף שלו מכסה יותר ויותר את נשמתו, על ידי זה בוער בו תבערת היצר הרע בכל מיני תאוות מגנות ומשחתות,

וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיף לְרֵאוֹת שִׁיְהִיָּה לוֹ מִמְשָׁלָה עַל הַמְּלֹאכִים, הִיָּנוּ שִׁיזְדַּכֵּף כָּל כֶּף שִׁיְהִיָּה לְמַעַלָּה מִמְּלֹאָה, כִּי אֶפְלוּ שֶׁהַגּוֹף מְכַסֶּה אֶת נִשְׁמָתוֹ, מִזְכֵּךְ כָּל כֶּף אֶת הַגּוֹף, עַד שֶׁגַּם הַגּוֹף יִגְלֶה אֱלֻקוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"ב) שְׁצָרִיף כָּל אֶחָד לְרַחֵם עַל בֶּשֶׂר גּוֹפוֹ לְהֵרֵאוֹת לוֹ מִכָּל הָאָרֶז וּמִכָּל הַשְּׂגָה שֶׁהַנֶּשְׁמָה מְשַׁנֵּת, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (יִשְׁעִיָּה נ"ח) "וּמִבְּשָׂרָךְ לֹא תִתְעַלֵּם", לֹא לְהַעֲלִים עֵינֶיךָ מִלְּרַחֵם עַל בֶּשֶׂר גּוֹפֶךָ, עַד שִׁיִּקְיָם אֶצְלוֹ: (אִיּוֹב י"ט) "מִבְּשָׂרִי אֲחַזֶּה אֱלוֹהִי", אָבֵל צָרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר שֶׁהַמְּלֹאכִים לֹא יִתְקַנְאוּ בוֹ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ע"ב) שֶׁהֵיָצַר הָרַע שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל זֶה מִלְּאָף הַקְּדוֹשׁ, הִיָּנוּ שֶׁמְכַנְיִם בוֹ כְּעַס וְעַצְבָּנוֹת שֶׁמֵאֲבֵד אֶת הַיִּשׁוּב הַדַּעַת שְׁלוֹ, וְעַל דִּי זֶה הוּא נּוֹפֵל נְפִילָה אַחַר נְפִילָה וְכוּ' וְדַבֵּר זֶה שִׁיָּף לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל, יְהִיָּה מִי שִׁיְהִיָּה וְיִהִיָּה מֵה שִׁיְהִיָּה, כָּל יְהוּדֵי הוּא חֵלֶק אֱלֻקֵי מִמַּעַל, הוּא צָרִיף רַק לְשָׁמֵר שֶׁהַמְּלֹאכִים לֹא יִתְקַנְאוּ בוֹ, הִיָּנוּ שֶׁלֹּא יִפִּילוּ אוֹתוֹ לְיַדֵי כְּעַס וְרִצְיָחָה שֶׁמִּשְׁם נוֹבַע עַצְבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן וְכוּ' וְיִתְחִיל לְבַעַר תְּמִיד בְּתַבְעֵרֶת אֵשׁ דִּקְדָּשָׁה רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁלֹּא יֵרָאֶה בְּמֵרָאֶה עֵינָיו רַק אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִהְבִּיל אֶת כָּל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה, וְאִזּוֹ לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְאֵל זֶה כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יְכוּל לִזְכוֹת אִם הוּא רַק יִרְצֶה, אָבֵל כְּמוֹכֵן צָרִיכִים לְעַבֵּד עַל עַצְמוֹ הַרְבֵּה מְאֹד, שִׁיזְכֶּה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת כְּזוֹ לְדַעַת שְׁאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֵלָא בְּהַשְׁנָחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֵלִין ז':) אִין אָדָם נוֹקָף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמַטָּה אֵלָא אִם כֵּן מְכַרִּיזִין מִלְּמַעַלָּה; שְׁאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרִּיזִין עַל זֶה קָדָם מִלְּמַעַלָּה, וְאִזּוֹ כְּשָׁחִי עִם תַּחוּשָׁה זוֹ, אִזִּי יֵשׁ לוֹ מִמְשָׁלָה עַל הַמְּלֹאכִים.

אֲבָרְהֵם אֲבִינוּ לֹא יַדַע שֶׁזֶה מְלֹאכִים לְפִי דְבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, אֵלָא חָשַׁב שֶׁהֵנָּה שְׁלֵשָׁה אֲנָשִׁים נֹצְבִים עָלָיו, וְשִׁמַּשׁ אוֹתָם בְּהַכְּנַסַּת אוֹרְחֵים, וְזֶה לֹא קָשׁוּר אֵל כָּל זֶה.

עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא רָאֶה לְחַזֵּק אֶת עַצְמָךְ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עַז

לזכר את עצמה, ותהיה תמיד שש ושמח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בה, ותצליח ורבה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום

תתנב.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישלח, ט"ז כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להרגיל את עצמו לחפש ולבקש ולמצא בעצמו את הנקודות טובות שיש בו, כמו שהזיכרנו רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפ"ב) וצריכים לדון את עצמו לכף זכות, ולהיות שש ושמח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, וישמר את עצמו מפני יהרסו, כי כך מובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע"ב) שגם בהתקרבות להקדוש ברוך הוא יש ענין של פן יהרסו לעלות אל הוי"ה, צריכים לצמצם את ההתלהבות שלו שלא יהיה יותר מדי, שאחר כך לא יעשה כלום וכו', ואל זה זוכים על ידי תקף השמחה, בר ישראל צריך תמיד לשמח על נעם חלקו שנברא מזרע ישראל, ולא עשני גוי כגויי הארצות, שזה השמחה העולה על כל השמחות, מלבד זאת כל בר ישראל מלא מצוות כרמון, כמאמרם ז"ל (ברכות נ"ז.) על הפסוק: (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רתנתך מאי רתנתך, אפלו ריקנין שבך מלאים מצוות כרמון; ואמרו חכמינו הקדושים: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ה') "תני בשם רבי מאיר: אין לך אחד מישראל, שאינו עושה מאה מצוות בכל יום: קורא את שמע ומברך לפניה ולאחריה, ואוכל את פתו ומברך לפניה ולאחריה, ומתפלל שלש פעמים של שמונה עשרה, וחוזר ועושה שאר מצוות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר: אין לך אדם בישראל, שאין המצוות מקיפות אותו:

תּפִּלִּין בְּרֵאשׁוֹ, וּתּפִּלִּין בְּזֵרוּעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ, מִיְלָה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מִקִּיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׁדוּד אָמַר: (תּהִלִּים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלֵתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךָ". וְכֵן הוּא אָמַר: (תּהִלִּים ל"ד) "חֲנֵה מְלֶאךָ הַיּוֹי"ה סָבִיב לִירְאִיו וַיַּחֲלִצֵם", וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיךְ רַק לְשַׁמַּח עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבָךְ, וְכֹל בְּרָכָה וּבְרָכָה וְכֹל מְצוּהָ וּמְצוּהָ יִהְיֶה מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה בְּעֵינֶיךָ, וְאִזּוֹ אִף פֶּעַם לֹא תִפֹּל בְּכַעַס וּבְרָצִיחָה וְכוּ', וְתִהְיֶה תְּמִיד סְבֻלָּה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה) שֶׁלְּהִגִּיעַ לְאַרְיֵכוֹת אַפִּים שֶׁהוּא מֵדַת הַסְּבָלָנוּת, זֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקָּה הָאֲמוּנָה, שְׁצָרִיכִים לְהַחְדִּיר בְּעַצְמוֹ שְׂאִין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה בְּעַצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֶּאֱצִיל הָעֲלִיוֹן, וְלִכֵּן לְמַה צְרִיךְ לְהִיּוֹת עֲצֻבְנִי, אֲפֹלוֹ שְׁלֹא הוּלָךְ לוֹ כְּלוּם, לְמַה לְהַתְעַצֵּבֵן וְכוּ', הָרִי הַכֵּל מִלְמַעְלָה, וְכַפִּי שְׂאֵדָם מִחְדִּיר בְּעַצְמוֹ אֲמוּנָה, כִּף יִזְכֶּה לְשִׁמְחָה, וְכַפִּי שְׂמֵכְנִים בְּעַצְמוֹ שִׁמְחָה, עַל יְדֵי זֶה זֹכֶה לְהַגְדִּיל אֶת דַּעְתּוֹ, וְאִזּוֹ כְּבָר אִף פֶּעַם אֵינוֹ מֵתְעַצֵּבֵן וְלֹא נִמְצָא בְּמַצְבִּים שְׂמֻדְכָאִים אוֹתוֹ וְכוּ', אֲלֵא הוּא שֶׁשׁ וְשִׁמַּח עִם כָּל נְקֻדָּה וְנְקֻדָּה טוֹבָה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ.

רֵאָה לְלַמַּד בְּכֹל יוֹם אֲפֹלוֹ קֶצֶת דְּקֶצֶת, כִּי תִפְסֹת מְרַבָּה לֹא תִפְסֹת, וְלִכֵּן תִּקְבַּע לְעַצְמְךָ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן לְלַמַּד בְּכֹל יוֹם בְּסֻדְרָן נְכוּן, מִקְרָא: חֲמֵשׁ וְרִש"י וְתַרְגוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבִיעִי, מִשְׁנָה: שֶׁתִּתְחִיל לְגַרְס פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת מֵהַתְּחִלַּת בְּרָכוֹת, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיִּם שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְתִתְחִיל עוֹד פֶּעַם וְעוֹד פֶּעַם וְכוּ' וְכוּ' כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי לְמוֹד מִשְׁנָה מְטַהֵרַת אֶת הַנִּשְׁמָה מִכָּל מִיַּיִן חֲלָדָה, גְּמָרָא: תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אִם אֲפֹשֶׁר בְּסֻדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי מַה טוֹב וּמַה נְעִים, וְאִם אֵי אֲפֹשֶׁר לָךְ, אֲזִי תִתְחִיל לְלַמַּד מִמִּסְכַּת בְּרָכוֹת דָּף אַחַר דָּף מִסְכַּת אַחַר מִסְכַּת, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיִּם אֶת הַש"ס, כְּמוֹ כֵּן תַּעֲשֶׂה בְּדֵי חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף, לְלַמַּד כְּסֻדְרָן מֵהַתְּחִלַּת אֲרַח חַיִּים, וְכִשְׁתִּסֵּם תִּתְחִיל לְלַמַּד יוֹרָה דַּעָה, וְכִשְׁתִּסֵּם תִּתְחִיל לְלַמַּד אֲבֵן הַעֲזָה, וְכִשְׁתִּסֵּם תִּתְחִיל לְלַמַּד חֲשׁוֹן מִשְׁפָּט, בְּפֶעַם הָרֵאשׁוֹנָה וְהַשְּׁנִיָּה וְהַשְּׁלִישִׁית תִּלְמַד רַק מִחֲבַר רַמ"א, כְּדֵי שֶׁתִּדַּע כָּל סִימָן בְּשְׁלַחַן עֲרוּף עַל מַה זֶה מְדַבֵּר, מְלַבֵּד זֹאת כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה בְּקִי בְּהַלְכָּה, תִּלְמַד בְּקַצּוֹר שְׁלַחַן עֲרוּף "יִלְקוּט יוֹסֵף", כְּדֵי שֶׁתִּדַּע אִיךָ יִהְיֶה צְרִיךְ לְהַתְנַהֵג, וְאִם תִּתְנַהֵג כְּכֹה, אֲזִי יִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי בְּקַלּוֹת תּוּכַל לְלַמַּד תּוֹרָה, כִּי אִם לּוּמְדִים בְּסֻדְרָן מְסֻדָּר, אִזּוֹ נִכְנַס חֲשָׁק חֲדָשׁ לְלַמַּד בְּכֹל יוֹם

בְּהַתְמַדָּה גְדוֹלָה, וְזָכַר גַּם זָכַר מַה שְּׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל "מֵעַט גַּם כֵּן טוֹב", כִּי אִם אָדָם רוֹצֵה לְלַמֵּד בְּפַעַם אַחַת הַרְבֵּה, אָזִי הוּא לֹא לְלַמֵּד כְּלוּם, וְלָכֵן תְּהִיָּה רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּתְבַקֵּשׁ כָּל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ עַל נֶגְדַת הַשְּׂמִיחָה, וְתִהְיֶה רְגִיל בַּתְּפִלָּה זוֹ

רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְכַנִּי לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאִזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ אֶת הַשְּׂמִיחָה בְּאַבְרֵי וּגְיָדֵי וּבְכָל טַפֵּי דָמַי, עַד שֶׁהַשְּׂמִיחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלֵי, שְׂאִזְכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מְרַב שְׂמִיחָה עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שְׁנִבְרָאתִי מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יְכוּל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אָנָּה, אָבִי שְׂבִשְׂמִימִים, רַחֵם עָלַי וְהִרְחַק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, וְזַכֵּנִי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֵרִים מִשְּׂמִיחָה, וְאִזְכֶּה לְשִׂמְחָה אֶת אַחֵרִים, וְעַל יָדֵי זֶה גַּם אֲנִי אִזְכֶּה לְשִׂמְחָה, וּבִזְכוּת הַשְּׂמִיחָה אִזְכֶּה לְהַכְלִיל בָּךְ לְגַמְרֵי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינַי רַק אֶת אִמְתַּת מִצִּיאוֹתֶיךָ יִתְבַּרְךָ, אֵיךְ שְׂאִתָּה מַחִיָּה וּמְהוּוָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזַכֵּנִי לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֵּכַת שְׂאִזְכֶּה לְדַעַת בִּידִיעָה בְּרוּרָה שְׂאִתָּה נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדֶּיךָ נִמְצָא, וְעַל יָדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְתִמְשִׁיךְ עָלַי שִׁפְעַ שְׁלֹא אֶצְטָרֵךְ שׁוֹם טוֹבוֹת מִבְּשׂוֹר וְדָם, אֶלֶּא תִפְרַנְסֵנִי מִיָּדֶךָ הַמְּלֹאָה לְבָד, וְעוֹד אִזְכֶּה לְתַת צְדָקָה לְהַזוּלוֹת, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאִזְכֶּה לְהַכְלִיל בָּךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

וְלִמְעַן טוֹבְתֶךָ הַנְּצַחִית תִּתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֵל תְּהִיָּה בְּכַעַס שְׁזָה עוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִשְׂרָשׁוֹ, רַק תְּהִיָּה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִז עוֹלָמְךָ תִּרְאֶה בְּחַיִּיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

תתנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרָה וַיִּשְׁלַח, י"ז כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר
לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

עֲלִיךָ לְדַעַת שְׂאִין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה מְלַקְרֵב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא עַל יְדֵי עֲצוּתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר רַק הוּא יוֹדֵעַ אֶת נִבְכֵי
הַנֶּפֶשׁ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְהוּא יוֹרֵד אֶל פְּנִימִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ וְכוּ', וַיְכּוֹל לְרַפְּאוֹת
אֶת כָּלֶם, כְּאֲשֶׁר הִמְצִיאֹת מֵרָאָה בַּפֶּרֶט בְּדוֹרוֹת אֱלוֹ, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל עוֹבְרִים
צְרוֹת וַיְסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמַכְאוּבִים וְכוּ', יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת עֲמֻקּוֹת וְכוּ', וְרַק
רַבְּנוּ ז"ל יְכוֹל לְהַצִּיל אוֹתָם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד רַבִּים אֶת סִפְרֵי
רַבְּנוּ ז"ל, וְלַקְרֹב אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ לְחֻזְקָם, לְאַמְצָם, לְעוֹדוּדָם
וְלִשְׂמֻחָם וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר אֵין עֲרוּךְ לְזֶה, וּכְבָר אֲמַרוּ בְּזֵהר (תְּרוּמָה קכ"ח:) תָּא
חֲזִי כָל מֵאֵן דְּאֶחִיד בִּידָא דְחִיבָא, וְאֲשֶׁתְּדַל בִּיהַ לְמַשְׁבַּק אֲרַחָא בִישָׂא, אִיהוּ
אֲסִתְלַק בְּתַלְתָּ סְלוֹקִין מַה דְּלָא אֲסִתְלַק הִכִּי בַר נֶשׁ אַחְרָא, גָּרִים לְאַכְפִּיָּיא
סְטָרָא אַחְרָא, וְגָרִים דְּאֲסִתְלַק קֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִיקְרִיָּה, וְגָרִים לְקִיָּמָא כָּל
עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהַ לְעִילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב: (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיִּתְהַ
אִתּוּ חַיִּים וְהַשְׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא
דְּאִתִּי, כָּל מְאָרִי דִּינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידֵן לִיהַ בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאִתִּי, עָאֵל
בְּתַרִּיסַר תְּרַעִי וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִּידִיָּה. וְעַל דָּא כְּתִיב: (תְּהֵלִים קי"ב) "גְּבוֹר
בְּאֶרֶץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דוֹר יִשְׂרָאֵל יִכְרֹךְ הוּן וְעֲשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמַדַּת לְעַד זֶרַח
בַּחֲשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו' אֲצֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב יְהוּדֵי
שְׂמֻקְרֵב אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהוּא מְאֹד חֲשׁוֹב לְמַעְלָה בְּשָׂמִים, וּלְפָנָיו פְּתוּחִים
כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', אֶךְ הַסֵּמ"ךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מְפַחַד מְזֵה, שִׂיתְקַרְבוּ נַשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן הוּא לוֹקַח אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה שְׁעוֹסֵק לְקַרְב
אַחֲרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעוֹשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְתָּו לְחַרְפוֹ לְגַדְפוֹ וְלִהַשְׁפִּילוֹ לְפָנָי
כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא צְרִיכִים לְהַתְּפַעֵל מֵהַסֵּמ"ךְ מ"ם וּמְשֻׁלּוּחֵיו,
אֲדַרְבָּה כָּל שֵׁשׁ יוֹתֵר וְיוֹתֵר מְנִיעוֹת וְעַפּוּבִים וְלָצִים שְׂמַתְלוּצְצִים מִמֶּךָ.

תִּרְאֶה לִהְיוֹת יוֹתֵר חֲזָק, וְדוֹקָא כֵּן לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד סִפְרֵי רַבְנּוּ ז"ל בְּרַבִּים, לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אֵין עֲרוּךְ אֲלֵיהֶּ.

אֲצִלִּי מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׁעוֹסֵק לְקָרֵב נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, יִהְיֶה מִי שְׁיִהְיֶה, אִם הוּא רַק מְקָרֵב נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ זְכוּתוֹ גְּדוֹלָה מְאֹד בְּשָׂמִים, וּכְבֹּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית כ"ב.) "רַבִּי בְרוּקָא חוּזָא הוּי שְׂכִיחַ בְּשׁוּקָא דְבִי לְפֹט, הָרָה שְׂכִיחַ אֲלֵיהּ גְּבִיָּה, אָמַר לִיה, אֵיכָּא בְּהַאי שׁוּקָא בַר עֲלָמָא דְאֲתִי? אָמַר לִיה, לֹא. וְכוּ' אֲדַהֲכִי וְהֲכִי אֲתוּ הֵנָּה תְּרִי אֲתִי. אָמַר לִיה: הֵנָּה נְמִי בְּנִי עֲלָמָא דְאֲתִי נִינְהוּ. אֲזַל לְגַבְיֵיהּ. אָמַר לְהוּ, מֵאִי עוֹבְדֵיִיכוּ? אֲמָרוּ לִיה, אֲנָשֵׁי בְּדִיחֵי אֲנָן, מְבַדְּחִינָן עֲצִיבִי. אֵי נְמִי, כִּי חֲזִינָן בִּי תְּרִי דְאִית לְהוּ תִּיגְרָא בְּהַדְּיֵיהּ טְרַחֲנִין וְעוֹבְדֵינָן לְהוּ שְׁלָמָא"; הָרִי שְׁלָף לְפָנֶיךָ שְׁאֲלֵיהּ הַנְּבִיא הַעִיד עַל אֱלוֹ שְׁעוֹשִׁים שְׁלוֹם בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי וְכוּ', וְעַל אֱלוֹ שְׁמִשְׁמָחִים וּמְבַדְּחִים בְּנֵי אָדָם, שְׁהֵם בְּנֵי עוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

תַּתְּנֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסַדֵּר וּיִשְׁלַח, י"ז כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

קָדָם כָּל זֶה רַק חֲשָׁדוֹת וְכוּ', וְדָבָר שְׁנֵי עַד שְׁאֵין עֲדוֹת חַיָּה שְׂרָאוּ וְכוּ', אֵי אֲפָשֶׁר לְפַסֵּל וְכוּ', וְאֵי אֲפָשֶׁר לְבַקֵּשׁ לְפָתַח תִּיק בְּרַבְּנוֹת וְלַהֲתַגְרֹשׁ.

עַכְשָׁו אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ, כְּמוֹ שְׁאֲשֶׁה צְרִיכָה תְּשׁוּמַת לֵב וְכוּ', וְהַבְּעַל שְׁיֵאֱהָב אוֹתָהּ וְכוּ', וְיִהְיֶה מְסוּר אֲלֵיהָ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְשִׁלָּא יִהְיֶה בְּעוֹלָמָה רַק בְּעֵלָהּ וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן וְיוֹתֵר מִכֵּן צְרִיךְ גַּם הַבְּעַל תְּשׁוּמַת לֵב מֵאֲשֶׁתּוֹ וְכוּ', וְאֲשֶׁתּוֹ

תֵּאָהָב אוֹתוֹ וְכוּ', וְשִׁתְּהִיָּה מְסוּרָה אֵלָיו לְגַמְרֵי וְכוּ', וְשִׁלָּא יְהִיָּה בְּעוֹלָמוֹ רַק אֲשֶׁתּוֹ וְכוּ', וְתִכְבֵּד אוֹתוֹ וְתִמִּיד תִּסְתַּכַּל עָלָיו וְכָל מְלָה שְׁלֹו יְהִיָּה אֲצִלָּה קֹדֶשׁ וְכוּ', בְּעַל שְׁמִקְבָּל אֶת זֶה מֵאֲשֶׁתּוֹ הוּא אָף פֶּעַם לֹא יִבְגַּד בְּאֲשֶׁתּוֹ, מֵאַחַר שֶׁהוּא מִקְבָּל אֶת כָּל הַתְּשׁוּמַת לֵב מֵאֲשֶׁתּוֹ.

וְזֶה כָּלֵל גְּדוֹל לְזוּג שְׁמִתְחַתְּנִים, הֵם צְרִיכִים לְדַעַת שְׁאֵם הֵם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם וְכוּ', אֲזִי יִמְסְרוּ אֶת נַפְשָׁם לְאֹהָב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלִכְבֵּד וְלִיקַר אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאָף פֶּעַם לֹא לַעֲשׂוֹת בְּקִרְתָּ אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, וְאִזּוּ נְכוּן וְלִבְּסֵי יְהִיָּה בְּטוֹחַ שְׁאֶחָד לֹא יִבְגַּד בְּשְׁנִי.

זוּג שְׂרוּצִים לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם מְכַרְחִים לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְּׁנִי, שְׂזֶה יִסוּד גְּדוֹל בְּחַיִּים לְלַמֵּד לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וְלִכְבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלִהְיֵעֵץ אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, אָף פֶּעַם לֹא לַעֲשׂוֹת הַחֲלָטוֹת לְבָה, בְּלִי שְׁתוּף פְּעֻלָּה עִם הַצַּד הַשְּׁנִי, וְאִזּוּ נְשׂוּאִין כְּאֵלוֹ יֵשׁ לָהֶם הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כְּשׂוּזִג מִתְחַתְּנִים, בְּהַתְּחַלָּה זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָהֶם, לְפַעְמִים הָאֲשֶׁה עֲדִין חוֹזֵרֵת בְּכָל פֶּעַם אֶל הַהוֹרִים שְׁלָה, וְהֵם אֲצִלָּה יוֹתֵר מִבְּעֻלָּה, וְזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד לְבַעַל, מִדּוּעַ אֶת לֹא נוֹתֵנֵת לִי אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב? מִדּוּעַ אֶת רִצְיָה תְּמִיד יוֹתֵר אֶל הָאִמָּא מֵאֲשֶׁר אֵלָי? וְכֵן לְהַפְּךְ לְפַעְמִים הַבַּעַל חוֹזֵר בְּכָל פֶּעַם אֶל הַהוֹרִים שְׁלֹו, וְהֵם אֲצִלּוֹ יוֹתֵר מֵאֲשֶׁתּוֹ, וְזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד לְהָאֲשֶׁה, מִדּוּעַ אֶתָּה לֹא נוֹתֵן לִי אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב? מִדּוּעַ אֶתָּה רֵץ תְּמִיד יוֹתֵר אֶל הָאִמָּא מֵאֲשֶׁר אֵלָי? וְלִכֵּן זוּג שְׂרוּצִים לְהַצְלִיחַ בְּנְשׂוּאֵיהֶם, אֲסוּר לְקַנְאוֹת אֶחָד בְּהַשְּׁנִי לְמָה עֲדִין רִצִּים יוֹתֵר אֶל הַהוֹרִים וְכוּ', כִּי כֶּךָ טֹבַע הָעוֹלָם שְׁנִמְשָׁכִים בְּמָקוֹם שְׁנָתְנוּ לָהֶם חֵם וְאֶהְבָּה בְּיוֹתֵר וְכוּ', וְלִכֵּן עַד שֶׁהוּזִג מִכְּפִירִים אֶת עֲצָמָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְנִבְנָה בִּינֵיהֶם חֵם וְאֶהְבָּה וְהִבְנָה הַדְּדִית, זֶה לּוֹקֵחַ זְמַן, וְאֲסוּר לְקַנְאוֹת אֶחָד בְּהַשְּׁנִי וְכוּ', וְלֹא לְחִיּוֹת בְּקִטְנוּנִיּוֹת כְּאֵלוֹ הוּא אוֹהֵב אֶת הַהוֹרִים שְׁלֹו יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכוּ', אוֹ כְּאֵלוֹ הִיא אוֹהֶבֶת אֶת הַהוֹרִים שְׁלָה יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכוּ'

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבוע טוב

תתנה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת קדש לסדר וישלח, י"ז כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין שזה דבר טבעי, כשהורים מתגרשים זה משאיר צלקת עצמקה בלב הילדים וכו', כי עולמם חרב לפני עיניהם והם לא יכולים לעשות שום דבר וכו', ולכן אל תאשים את עצמך כאלו הבעיה שלך, ואתה חייב וכו', זה בכלל לא אשמתי, ולכן אסור לך לחיות ברגשי אשמה כאלו שזה סוף העולם, בודאי זה כואב, אם כל זאת אתה צריך להתחיל לחיות את החיים שלך.

ולכן זכור תזכר שכל העתיד לפניך, ואתה יכול לשקם את עצמך מאד בקלות אם רק תרצה, כי החכם מפל אדם אמר (משלי ט"ו כ"ג) "שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב", אדם שרוצה לשמח צריך תמיד רק לדבר בשמחה, ולשמח את אחרים, כי הכל תלוי בפה של האדם, ואם תמיד תהיה בשמחה וחינוך על פניך, הבנות ירוצו אחריך ותמצא בקלות את בת זוגך, כי אנשים מאד מאד אוהבים פנים שמחות ועליזות, כי כשאחד הולך עם פנים שמחות, והוא מחיך תמיד, הרי זה עושה גם את אחרים לשמח ולחייך, ואנשים נמשכים אחריו, כי כל אחד אוהב איש שמח ומבדח, ולכן "ודבר בעתו מה טוב", אתה נמצא עכשו במצב עגום, ועל כן תתישב בדעתך, מה יועיל לך העצבות והמרירות והדכאון? הרי תסתבך יותר ויותר, וזה יביא אותך ליאוש גמור וכו', וידוע שרבנו ז"ל אמר: (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח; ולכן עצתי שתתחיל

לבקש את הקדוש ברוך הוא בכל יום רק על שמחה, וזה ירחיב לך את דעתך, ואז כשתהיה שמח ויהיה לך הרחבת הדעת הכל יתהפך לטובה ותצא מכל הצרות שלך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך שבוע טוב

תתנו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת קדש לסדר וישלח, י"ז כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם את צריכה להודות להקדוש ברוך הוא על החסד חנם שעשה עמך שזכית לחזור בתשובה, שזה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, כמאמרם ז"ל (ברכות ל"ד): במקום שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אינם יכולים לעמד; וכן את צריכה לשמח שזכית להתחתן עם בעל נפלא, ויש לכם שלשה ילדים שאלו הם המתנות הכי יפות שרק יכולים לקבל.

את צריכה להבין שזה לא קל לאשה שעברה כמה נתוחים וכו', וזה טבעי שיהיה לאשה פחדים וחרדות וכו' וכו', וכן אדם נורמלי היה נמצא באותו מצב שלך בתרדות ופחדים וכו', ולכן אל תאשימי את עצמך, אני מבטיח לך ששום דבר בעולם לא יקרה לך, את תהיי אשה בריאה ואמא בריאה ותגדלי את הילדים בקלות.

תוציאי מהראש שלך כן מיני פחדים של הבל, ותבטחי רק בהקדוש ברוך הוא, וכך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות בטחון, אות א') מי שיש לו בטחון אין לו שום פחד; ולכן תקחי את עצמך בידיך בבטחון חזק שאין לך שום דבר וכו', כי רק הדמיון עובד אצלך שעות נוספות וכו', ואמר רבנו ז"ל (שם,

סימן י"א) מי שיש לו פחדים יזמר זמר של שמחה, ויען שאת מחזקת אחרים, תמשיכי בעבודה קדושה זו שאין למעלה מזה, ותשתדלי מאד שבבית שלך ישמעו רק קלטות של שמחה ונגונים, וזה יכניס בך חיות וכו'.

אני מבטיח לך ששום דבר רע לא יקרה לך, ותהיי הכי מאשרת בחיך אם רק תתחזקי להיות בשמחה תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבוע טוב

תתנו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת קדש לסדר וישלח, י"ז כסלו התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה
לְנֶכֶן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אדם נבנה כפי המחשבות שלו, ולכן תכניסי בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלכי, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה, ולכן מה את צריכה להתבלבל מהעבר? הרי זה כבר עבר! וכן מה את צריכה להתבלבל מהעתיד? שעדין לא בא! הרי יש לך רק את ההווה, הינו היום הזה השעה הזו שאת נמצאת בו, ולכן למה לך להתבלבל מה היה ומה יהיה וכו' וכו', תהיי שמחה ועליזה.

החיים כל כך יפים רק למי שמרגיל את עצמו לחשב טוב, כי כך אָמַר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"א) במקום שהמחשבה חושבה שם כל

הָאָדָם, וְלִכְּנֵן תַּחֲשָׁבִי רַק טוֹב אֲזַי יִהְיֶה לְךָ טוֹב, כִּי הִכַּל הוֹלֵךְ כְּפִי הַמַּחֲשָׁבָה, וְלִכְּנֵן הִזְהִירוּנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַמַּחֲשָׁבָה, וְאָמַר: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ג') הַמַּחֲשָׁבָה בְּיַד הָאָדָם לְהִטּוֹתָהּ כְּרִצּוֹנוֹ לְמָקוֹם שֶׁהוּא רוֹצֵה, אִי אֶפְשָׁר שֶׁיִּהְיֶה שְׁתֵּי מַחֲשָׁבוֹת בְּיַחַד כָּלֵל, וְאֶפְלוּ אִם לְפַעֲמִים הוֹלֵכֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ וּפּוֹרַחַת וּמְשׁוֹטְטֶת בְּדַבְרִים אַחֲרִים וְזָרִים, הוּא בְּיַד הָאָדָם לְחַזֵּר וּלְהִטּוֹתָהּ בְּעַל כְּרַחֵם אֶל הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר, לְחַשֵּׁב מֵה שְׂרָאוּי. וְהוּא מִמֶּשׁ כְּמוֹ סוֹס שֶׁפּוֹנֶה מִן הַדֶּרֶךְ וְסָר לְדֶרֶךְ אַחֵר, שֶׁתּוֹפְסִין אוֹתוֹ בְּאֶפְסָר וְכִיּוֹצֵא, וּמַחֲזִירִין אוֹתוֹ בְּעַל כְּרַחוּ אֶל הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר, כְּמוֹ כֵּן בְּמַחֲשָׁבָה מִמֶּשׁ, שֶׁיִּכּוֹלִין לְתַפְסָה בְּעַל כְּרַחֵם לְהַשִּׁיבָה אֶל הַדֶּרֶךְ הָרְאוּי, וְלִכְּנֵן תַּחֲדִירִי בְּמַחֲשַׁבְתְּךָ שֶׁהִכַּל טוֹב, וְיִהְיֶה טוֹב, וְאֲזוּ תַחֲיִי חַיִּים טוֹבִים וּמְאֻשְׁרִים, לֹא צְרִיכִים לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ בְּמַחֲשָׁבוֹת שֶׁל הַבַּל וְדַמְיוֹנוֹת, שֶׁרַק מַפְחִידִים אֶת הָאָדָם.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְכֵן אָמַר הַחֶכֶם: "בְּשִׂמְחָה וּבְצַחֲוֹק יִרְאֶה אֶצְלָם הַזְּמַן קָצֵר, וְלִדְוֹאָגִים וְלִמְצַטְעָרִים יִרְאֶה הַזְּמַן יוֹתֵר אָרֶךְ", וְלִכְּנֵן לָמָּה לָךְ לְהִיּוֹת שְׂבוּרָה וְלִדְאָג וְכוּ', תִּסְתַּכְּלִי עַל הַחֶסֶד שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שֶׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי. הַמְּאֲחֵל לְךָ שְׂבוּעַ טוֹב

תַּתְּנַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְיִשְׁלַח, י"ז כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר

חסר, (כאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אָפּר בנסל ביידיש).

תתס.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, אני יודע שעובר עליך מה שעובר וכו' וכו', אבל אתה צריך לזכר שאין אדם בזה העולם שלא יעבר עליו איזה משבר, כמו שכתוב: (איוב ה') "כי אדם לעמל יולד" ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ט) כנראה שפה זה הגיהנום כפי מה שעובר על בני אדם, עם כל זאת אמרו חכמינו הקדושים: (בראשית רבה, פרשה י"ג, סימן ז') "אדם לעמל יולד" אשרי מי שעמלו בתורה, ועל זה אומר רבנו ז"ל הינו מאחר שכל אדם נולד לעמל, ואי אפשר להמלט מזה בשום פנים ואופן, אפלו אם יהיה לו כל הכסף שבועולם וכו', כי כך אמר החכם מפל אדם: (קהלת ב') "כי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם בלילה לא שכל לבו" ולכן החכם עיניו בראשו שיהפך העמל לעמל של תורה, ואז אשרי לו כי נצול מעמל עולם הזה, ולכן מאחר שזכינו להתקרב אל רבי נורא ונפלא כזה שלא נותן לנו לישן, אלא יום יום הוא מעורר אותנו מהשנה, כמוכא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס') שהצדיק מעורר מהשנה, ולכן ראוי לנו לשמח מאד מאד שזכינו להתקרב לרבי כזה, וראוי לנו לקבע

שעורים ב"שיחות-הַר"ן" וב"חיי-מוהר"ן" שהם השיחות שרש"ם מוהר"ן פתח ו"ל שבפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן שני"ח) שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי ויא איד מיי א גוטער איד) אם ירצה לילך עמה לקיים כפי שיחתו הקדושה, [וגם אפלו עכשו בשלומדין דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יהיה באיזה מדרגה שיהיה. אפלו מי שהוא במדרגה עליונה מאד יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו. וכן להפך מי שהוא בתכלית מדרגה התחתונה חס ושלוש באיזה מקום שרק לא יהיה, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם יתברך באמת אם ישים לבו לדבריו היטב, ויקיים אותם באמת ובתמימות בלי שום חקמות, אשרי מי שיאחז בהם.]

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, אוריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי של היום שבת ס'. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתציית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפנך. ואם אתה מקיים את זה ולומד בכל יום דף גמרא, אתה יכול לרקד מרב שמחה, כי אי אפשר להסביר בשכל אנושי מה זה ללמד דף גמרא, אשרי מי שחזק בזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תּתסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח כֶּסֶלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזְּקִי לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאֶפֶס
שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂעוּבֵר עֲלֶיךָ מִה שְׂעוּבֵר, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים
שְׂבַעוּלִים רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל, בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת,
וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וּרְבִנּוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה יוֹתֵר מִהַכֵּל, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק
ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת
וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם פְּלִים בָּאִים רַק
מִחֲמַת קִלְקוּל הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לִהְיוֹת תְּמִיד
בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת
לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמַחֵר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר
לְמַחֵר, לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד
יִהְיֶה הַשִּׂמְחָה מִצְוִיָּה אֲצִלָּה, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב
וַיְכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל
אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשִּׁיטוֹת גְּמוּר, כִּי מִה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר
אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן,
אֲבָל תַּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֵל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

תְּהִלָּה לְאֵל, הַחֲנוּת "בְּרֶסֶלֶב סֵנְטֵר" שֶׁהִקְמַתִּי בִּיזַע וּבְדָם וּבְמִסִּירוֹת
נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה כְּדֵי לְזַכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקִיּוֹם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, יֵשׁ
בְּזֶה הַצְּלָחָה מְפֻלְגָּת, כִּי תְּהִלָּה לְאֵל, הַמוֹן אֲנָשִׁים מֵאַרְבָּעִים יְשׁוּבִים שֶׁסָּבִיב
יְבַנְאֵל הַתְּחִילוֹ לְבוֹא וְלִקְנוֹת זֶה מְזוּזוֹת, זֶה תְּפִלִּין, זֶה צִיצִית וְכוּ' וְכוּ', שְׁזֶה
קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, וְזִכּוּי הַרְבִּים, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה שְׁגָם אֶת תַּעֲשִׂי
אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שֶׁלְךָ בְּהַחֲנוּת הַזֶּה, שֶׁהִיא לֹא לְמִטְרַת רוּחִים, אֲלֵא לְזַכּוֹת אֶת
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִקְנֵי שְׁמָה כָּל מִה שֶׁאֵת צְרִיכָה לְכַבּוֹד חֲנֻפָּה, תִּרְאִי לְקְנוֹת
אֶת כָּל צְרִיכֵי הַחֲנֻפָּה כְּגוֹן פְּתִילוֹת וּשְׂמָנִים וְנֵרוֹת וְחֲנֻכִּיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מִינֵי

מִתְּנִיחַ לְהִילָדִים וְכוּ', וְכֵּן אֶת מַחְזָקֵת אֶת הַחֲנוּת שְׂאוּכַל לְהִרְחִיב אֶת
הַפְּעִילוּת בְּזִכּוּי הָרַבִּים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְתִהְיֶי מְמֻזְכָּי אֶת הָרַבִּים.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּתְּסַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ח כִּסְלוֹ הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָרָה לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

חָסֵר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בִּיִּדְיֵשׁ, הַנִּלְיָד פִּסּוֹ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֵלְקֵי אֲשֶׁר בְּנִחַל
בִּיִּדְיֵשׁ).

חסר, (פאן הייז מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר בנחל ביידיש).

תתסג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

יש לי צער גדול מאד איך שאתה מחנך את הבן שלך עם ענשים קשים וכו', ילד שכבר למעלה מבר מצוה לא מעיפים מהבית כמעט בכל פעם בגלל שאתה מתעצבן עליו וכו', אתה הורס במו ידיך את הילד הזה, עד שהוא ישתגע לך לגמרי, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך ומזהיר אותך, אם לא תשנה את הגישה אל הבן שלך, אתה במו ידיך הורס לו את כל העתיד שלו, אני כבר לא מדבר שכל כך הרבה דברתי אתך וכתבתי לך בענין השלום

בית שלף, איך שאתה מתנהג אתה בצורה ברוטלית מאד מאד, אבל זה כבר העניין שלך וכו', אבל הבן שלך מתלוננים הן ההנהלה של התלמוד תורה והן המלמד שלו, שפשוט אתה מתעלל בו ברציחה הכי גדולה, עד שאתה תוציא אותו מדעתו, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך תשנה את הגישה שלך עם הבן שלך.

הקדוש ברוך הוא ירחם עליך שיתן לך דעת ושכל, ותחזור בתשובה שלמה, ותתאזר במדת הסבלנות הן לגבי אשתך והן לגבי ילדיך.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתסד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמיני לי שאני בטוח במיליון אחוז שאני יכול לעשות אצלכם שלום בית, אבל את צריכה לציית אותי והוא צריך לציית אותי, אחרת זה לא ילך וכו', בעלך הוא לא צדיק וכו', וגם את לא צדיקה וכו', יש לשניכם חסרונות גדולות וכו', אבל יען שיש לכם ילדים, אזי לא מתגרשים ויכולים הכל לתקן, ואני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שאזכה לתקן את הנשואין שלכם על צד הכי טוב.

זכרי מה שאמרנו חכמינו הקדושים (גטין צ): כל המגרש אשתו ראשונה אפלו מזבח מוריד עליו דמעות, נשאלה השאלה למה דוקא מזבח מורדת דמעות, למה לא שאר כלי המקדש, כגון הכיור, השלחן, המנורה, הארון וכו'? אלא המזבח מורדת דמעות מספיק קרבנות הביאו עלי, ולכן אני לא צריך יותר קרבנות, כי בגרושין מי הקרבנות? הילדים, ולכן המזבח דיקא מורדת דמעות, כי יש עלי מספיק קרבנות, אני לא צריך שביאו עלי עוד

קִרְבָּנוֹת, וְלִכְּנֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תִּפְסִיקִי לְרִיב, אֲנִי אֶתְעַרֵּב בְּהִנְשׂוּאֵינְךָ
שְׁלָכֶם, וְאֶסְדֹּר אֶת זֶה שֶׁהִכֵּל יָבוֹא עַל צֵד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּתְּסָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

דַּע לָךְ כְּמוֹ שֶׁאֲשַׁתָּךְ לֹא צִדִּיקָה וְכוּ', גַּם אַתָּה לֹא צִדִּיק וְכוּ', יָמִים
וְשָׁבוּעוֹת וְחֻדְשִׁים וְשָׁנִים שֶׁאֲנִי מְעוֹרֵר אוֹתָךְ שֶׁצָּרִיכִים לִהְיוֹת בֶּן אָדָם
לְאֲשַׁתָּךְ, וְאַתָּה לֹא רְצִיתָ לְקַבֵּל אֶת דְּבָרִי, וְעַכְשָׁיו יֵשׁ בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת וּפְחוּחִים
כְּאֵלוֹ וְכוּ', עַד שֶׁאַתָּה לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְקַרֵּא אֶת אֲשַׁתָּךְ בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּנָאֵי הַכִּי
גְּרוּעִים שָׂרָק יְכוּלִים, וְאַתָּה שׁוֹכַח שֶׁהֵילָדִים שׁוֹמְעִים אֶת זֶה וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה לֹא
דְּגִמָּא יְפָה לְהֵילָדִים וְכוּ', אֲנִי בְּטוֹחַ בְּמִילִיּוֹן אַחוּז שֶׁאֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת בֵּינֵיכֶם
שְׁלוֹם בֵּית רַק אִם אַתָּה וְאֲשַׁתָּךְ תִּצְיָתוּ אוֹתִי פַּעַם וּלְתַמִּיד.

זְכַר וְגַם זְכַר מֵה שֶׁאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (גִּטִּין ז:) כָּל הַמְּגַרֵּשׁ אֲשַׁתוֹ
רֵאשׁוֹנָה אֶפְלוּ מִזְבַּח מוֹרִיד עָלָיו דְּמָעוֹת, נִשְׁאַלָּה הַשְּׁאֵלָה לָמָּה דְּוָקָא מִזְבַּח
מוֹרְדָת דְּמָעוֹת, לָמָּה לֹא שְׁאָר כְּלֵי הַמְּקַדָּשׁ, כְּגוֹן הַכִּיּוֹר, הַשְּׁלֶחֶן, הַמְּנוֹרָה,
הָאָרוֹן וְכוּ'? אֵלָּא הַמְּזַבַּח מוֹרְדָת דְּמָעוֹת מִסְפִּיק קִרְבָּנוֹת הַבִּיאוּ עָלַי, וְלִכְּנֵן
אֲנִי לֹא צָרִיךְ יוֹתֵר קִרְבָּנוֹת, כִּי בְּגֵרוּשֵׁינִי מִי הַקִּרְבָּנוֹת? הֵילָדִים, וְלִכְּנֵן הַמְּזַבַּח
דְּוָקָא מוֹרְדָת דְּמָעוֹת, כִּי יֵשׁ עָלַי מִסְפִּיק קִרְבָּנוֹת, אֲנִי לֹא צָרִיךְ שְׂבִיבֵיאוּ עָלַי
עוֹד קִרְבָּנוֹת, וְלִכְּנֵן אֵל תִּשְׁכַּח שֶׁאַתָּה כְּהֵן, וְהִרְגַע שֶׁאַתָּה מְגַרֵּשׁ אֶת אֲשַׁתָּךְ,
אַתָּה כְּבָר אַף פַּעַם לֹא תוּכַל לְחַזֵּר אֵלַיָּהּ, וְהִרְגַתָּ אֶת יְלָדֶיךָ בְּמוֹ יְדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתסו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר, אבל להגיע לשמחה צריכים הרבה להתפלל להקדוש ברוך הוא, ולכן תהיה רגיל בתפלה זו:

רבנו של עולם, זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אגא, רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, וזכני לאמונה ברוחה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברוחה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל ציונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם, אמן סלה

בענין לתת שעור לכל אנשי שלומנו, זה רק שבוע הבא, כי השבוע אני מרגיש מאד מאד חלש.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאתה עוזר לכולל

"שומרים לבקר", כי אני רואה אותם כל יום שמתחילים משעה שלש לפנות בקר עד ותיקין אומרים תקון חצות, ותהלים, ומשניות, ותקוני זהר, וזה זכות מאד מאד גדולה.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי גמ'ר'א ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה גבריאל, מ'כאל, ר'פאל, אוריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי של היום שבת ס'. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתסז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שעברת את הטסט, יעזר הקדוש ברוך הוא שאף פעם לא יצא תקלה מידיך, ויהיה לך רכב משלך, ותעשי עם זה הרבה חסד, וזה דבר גדול מאד לעשות רק חסד עם הנשים.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי

שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם לֹא כֹל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שֶׁמַּח לְמַחֵר, וְלֹא כֹל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחֵר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מְצוּיָה אַצְלָךְ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּתּסּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

עֲכָשׁוּ יֵשׁ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ שִׁפְעַת מְאֹד חֲזָקָה שְׂאֲנָשִׁים מְרַגְּשִׁים חֲלָשׁ וְהַצְּטַנְנֵנוּ וְכו', מִפְּנֵי חֲלוּף הָעֵתִים וְכו', וְלִכֵּן אֵל תִּפְחֹד זֶה לֹא רְצִינִי וְכו', הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְאֵנִי מִבְּטִיחַ לְךָ שֶׁתִּצָּא מִזֶּה, אֲתָה רַק צְרִיף לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כָךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) שֶׁגַּם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אוֹמְרִים שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֲסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיבֶיךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יִבִּיא לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיבֶיךָ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאֶה שְׂזֶה יִמְשִׁיךְ לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

אֵנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְלַמַּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי הַיּוֹם, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְאֵף שְׁבָא לְךָ קֶשֶׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת תִּרְאֶה לְלַמַּד אֶפְלוּ בְּגִרְסָא שְׂזֶה גַם כֵּן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לְגַרְסַּ אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמְרָה, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתסט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי זה רעיון נפלא מאד שאם הבחורים רוצים לשמע את השעור שלך, למה שלא תקח את זה? הרי בכלל אתה צריך רק להשים אברך לשמור שיהיה סדר ושלא יפנס כל ארחי פרחי אלא ללמדו שמה, והנה יש שעור דף היומי ויש שעור בהלכה, שאז אתה ממילא לא צריך להיות שמה, ולכן לדעתי זה רעיון נפלא, אבל אתה צריך להיות שלם עם עצמך.

בודאי יש לי רצון חזק לפתח ישיבה רצינית יותר ויותר, אבל לעת עתה אני מאד מאד חלש בצורה שאי אפשר להסביר, ולכן כל דבר קטן מאד מאד קשה לי וכו', אבל אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שגם לזה יהיה הזמן.

בענין ההכשרים שדווח לי האברך ... נרו יאיר, שכמה מתושבי המקום מבקשים הכשר, לדעתי זה דבר טוב מאד, ואף שיש כמה פרצות בדבר וכו', עם כל זאת הם ממילא ימכרו, למה שלא יהיה להם הכשר טוב, כמוכן אם אתה נותן הכשר, אתה צריך לעשות את התנאים שלך, ואפלו למנות איזה משגיח מטעמך שייבוא פתאום בכל מקום שאתה נותן הכשר, ולהתודע אם הבשר זה באמת בית יוסף, שיראה את החבילה ואת החותמת וכו', וכן שאר המוצרים שצריכים הכשר, לבוא לבקור פתע בכל פעם וכו', וכך יהיה מירתת לעשות ככל אשר עם לבבו.

אבקש אותך בקשה פרטית, אני הבטחתי להגאון המפלא רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, להביא אלף פעילים למטה הבחירות, לזאת הקמתי ביבנאל מטה בחירות "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד רוצה שתעזור לי שיהיה לך חלק בזה, ולכן תגש אל המטה שלנו ותקח מהם את כל החמר שהכנתי לכל אחד מאנשי שלומנו, וכן להדביק על הרכב מדבקה שהדפסנו, וזה קדוש השם גדול מאד, כי באמת רק רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה דרוסה עד לעפר וכו', ולכן הולך לי בחיים שהפעם יצליחו בגדול, אקנה שתעשה את רצוני.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתע.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאת מפיצה, כי אין דבר יותר גדול וחשוב מזה.

אבקש אותך בקשה פרטית, אני הבטחתי להגאון המפלא רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, להביא אלף פעילים למטה הבחירות, לזאת הקמתי ביבנאל מטה בחירות "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד רוצה שתעזרי לי שיהיה לך חלק בזה, ולכן תגשי אל המטה שלנו ותקחי מהם את כל החמר שהכנתי לכל אחת מנשות אנשי שלומנו, וכן להדביק על הרכב מדבקה שהדפסנו, וזה קדוש השם גדול מאד, כי באמת רק רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה דרוסה עד לעפר וכו', ולכן הולך לי בחיים שהפעם יצליחו בגדול, אקנה שתעשי את רצוני.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ שֶׁהֲלַכְתֶּם לְהִתְאוּרֵר וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁיִהְיֶה לָכֶם כַּחוֹת חֲדָשִׁים וְכוּ', וְתִרְוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם
מִהֶבֶן וְהִבַּת יִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה הַרְבֵּה נַחַת.

וְתִזְכּוּ לְכַנּוֹת וּלְהִרְחִיב לְמִטָּה דִּירוֹת, כְּדֵי שְׁיִהְיֶה לְהַשְׁכָּרָה, כִּף יִהְיֶה
לָכֶם הַכְּנָסָה.

אֲבִקֵּשׁ אֶתְכֶם בְּקִשָּׁה פְּרִטִית, אֲנִי הִבְטַחְתִּי לְהַגְאֹן הַמְּפֹאֵל רַבִּי עוֹבְדֵיָה
יוֹסֵף זְצוּק"ל, לְהֵבִיא אֶלְךָ פְּעִילִים לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת הַקְּמַתִּי בִּיבְנֵי אֵל
מִטָּה בְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שְׁתַּעֲזְרוּ לִי שְׁיִהְיֶה
לָכֶם חֵלֶק בְּזֶה, וְלִכֵּן תִּגְשׁוּ אֶל הַמִּטָּה שְׁלַנּוּ וְתִקְחוּ מֵהֶם אֶת כָּל הַחֲמֵר
שֶׁהִכְנֵיתִי לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְהַדְבִּיק עַל הַרְכָּב מְדַבְּקָה שֶׁהַדְּפִסְנוּ,
וְזֶה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּאַמַּת רַק רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּק"ל, הַגְּבִיָּה
אֶת קֶרֶן שֶׁל עֲדוֹת הַמְּזֻרָח שֶׁהִיְתָה דְרוֹסָה עַד לְעַפְרֵר וְכוּ', וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי
בְּחַיִּים שֶׁהַפַּעַם יִצְלִיחוּ בְּגְדוֹל, אֲקַנְהָ שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתעב.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

לְדַעְתִּי תִגִּיד לְהִבֵּן שְׁלֹךְ ... נְרוּ יְאִיר שְׁיִכְנַס אֶךְ וְרַק בִּישִׁיבַת "דְּמָשֶׁךְ אֶלְיָעֶזֶר" וְיִשָּׁב בַּפְּנֵה וְיִחְזֹר מֵאֵה וְאֶחָד פְּעָמִים מִסְכַּת תַּעֲנִית וְיִתְמִיד בַּלְמוּד, וְיִתְקַן אֶת הַמַּדּוֹת שְׁלוֹ, וְיִצִּית אֶת הָרֹאשׁ יְשִׁיבָה הָרַב ... נְרוּ יְאִיר, אֲזוּ בְּבּוֹא הַיּוֹם אוֹכֵל לְחַתֵּן אוֹתוֹ בְּקָלוֹת.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסַּמֵּךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּךְ חִזֵּק לְהַפִּילוֹ בַּעֲצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבִדְכָאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁמִכְנִיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בַחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוֹ, וְלִכֵּן אֶתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שִׁתְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ז, חֵלֶק ב', סִימָן י"י) מָה שְׁבַנִּי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶד יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְׁמָחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֲזוּ תִזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּקִשָּׁה פְּרִטִית, אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְהַגְאוֹן הַמְּפֹלֵא רַבִּי עוֹבֵדְיָה יוֹסֵף זְכוּק"ל, לְהַבִּיא אֵלַי פְּעִילִים לְמַטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת הַקְּמַתִּי בִּיבְנָאֵל מַטָּה בַחֲיִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שִׁתְּעוֹזֵר לִי שִׁיְהִיָּה לְךָ חֵלֶק בְּזֶה, וְלִכֵּן תִּגַּשׁ אֶל הַמַּטָּה שְׁלָנוּ וְתִקַּח מֵהֶם אֶת כָּל הַחֶמֶר שֶׁהִכְנַתִּי לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְהַדְבִּיק עַל הָרֶכֶב מִדְּבָקָה שֶׁהִדְפַסְנוּ, וְזֶה קְדוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד, כִּי בְאַמַּת רַק רַבִּי עוֹבֵדְיָה יוֹסֵף זְכוּק"ל, הַגְּבִיָּה אֶת קַרְנֵם שֶׁל עֲדוֹת הַמּוֹזְרָח שֶׁהִיְתָה דְרוּסָה עַד לְעַפְרָו וְכוּ', וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בַחֲיִים שֶׁהַפַּעַם יִצְלִיחוּ בְּגִדּוֹל, אֶקְנֶה שִׁתְּעוֹשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּתעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ח כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתְּךָ, וְהַנְּתוּחַ יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת וְכוּ', וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה שֶׁהִיא תִתְחִיל לִהְיוֹת אִשָּׁה שְׂמֵחָה וְעַלִּיזָה, כִּי מִהֲמָרָה מִשְׂמָה בָּא הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה וְכוּ' וְכוּ'.

בְּעֵינֵי הַמִּשְׁפָּט שְׁלֹךְ וְכוּ', מוּבָא מִהַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל גּוֹמֵר אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים בְּפַעַם אֶחָד בְּלִי לְהַפְסִיק, עַל יְדֵי זֶה נִמְתָּק מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים, וְהַלְבִּישׁ אֶת זֶה בְּפָסוּק: (תְּהִלִּים ק"ו ב) "מִי יִמְלֵל גְּבוּרוֹת הַיְוִ"ה יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ", מִי שְׂרוּצָה לְמַלְּל וּלְבַטֵּל אֶת הַגְּבוּרוֹת וְכוּ', הָעֲצָה יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ, שִׁיגִיד אֶת כָּל הַתְּהִלִּים בְּפַעַם אַחַת.

אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵתָה נִמְצָא בְּכוּלָּל "שׁוֹמְרִים לְבַקֵּר", וְאַתָּה אוֹמֵר אֲזוֹ אֶת סֵדֵר תְּקוּנַת חֲצוֹת, וְכֵן אוֹמֵר תְּהִלִּים וּמְשֻׁנֵּיּוֹת וְתְקוּנַי זֶה, וְאַחַר כֵּן מִתְּפַלֵּל וְתִיקֵין שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, הַזְּכוּת הַזֶּה יִגֵּן לָךְ עַל כָּל הַיּוֹם, וּמוּבָא כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ שֶׁהַגְּאֻלָּה תְּבוּא רַק עַל יְדֵי אֱלוֹ שְׂקָמִים לְפָנוֹת בְּקָר וְאוֹמְרִים אֶת סֵדֵר תְּקוּנַת חֲצוֹת, וּמַעַלַת הָאָדָם שַׁעַר אֲזוֹ, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבִיכּוּל נִמְצָא אֲזוֹ פַּה לְמַטָּה בְּזֵה הָעוֹלָם, בְּסוּד פְּנִים אֶל פְּנִים, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב: (אֵיכָה ב' י"ט) "שְׂפָכִי כַּמִּים לְבֶדֶךְ נִכַח פְּנֵי הַיְוִ"ה", וְרַבְּנּוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמ"ט) חֲצוֹת הוּא מְסַגֵּל כְּמוֹ פְּדִיּוֹן, כִּי הוּא הַמְתָּקַת הַדִּינִים, וְלִכֵּן אִם יֵשׁ לְמִישֵׁהוּ דִין, הָעֲצָה שִׁיחֶיהָ עַר אֲזוֹ וַיֹּאמֵר אֶת סֵדֵר תְּקוּנַת חֲצוֹת, וְיִמְתַּק מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים, וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל אָמַר: (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, הַשְּׂכַמַת הַבְּקָר, הַלְכָה א', אוֹת ט"ו) כְּמוֹ שֶׁהַגְּאֻלָּה הִרְאֵנוּ הֵיטָה בְּחֲצוֹת לִילָה, כְּמוֹ כֵן הַגְּאֻלָּה הָעֵתִידָה תִּהְיֶה רַק בְּזְכוּת אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים שְׂקָמִים בְּחֲצוֹת לִילָה, כִּי הֵיטָה הַגְּאֻלָּה הִרְאֵנוּהָ בְּחֲצוֹת דִּיקָא. וְכֵן גְּאֻלָּה הָאֲחֵרוֹנָה שְׂאֵנוּ מְקוּיִם בְּמִהְרָה

בְּיָמֵינוּ תִּהְיֶה עַל יְדֵי בְּחִינַת חֲצוּת, עַל יְדֵי הַכְּשָׁרִים וְהִירָאִים הָעוֹמְדִים בְּכָל לַיְלָה בְּחֲצוּת.

וְלָכֵן אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשֹׂמַח עִם זֶה, שֵׁישׁ לָךְ חֵלֶק גָּדוֹל בְּהַתְקַרְבוּת הַגְּאֻלָּה, וְאַבְקָשׁ אוֹתָךְ מְאֹד בְּשָׁעָה שְׂאֵתָה כְּבֹר מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, תִּזְכֵּיר גַּם אוֹתִי בְּתַפְלֵתְךָ, כִּי אֲנִי צָרִיךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד חָלֵשׁ וְאֲנִי צָרִיךְ רְפוּאָה גְּדוּלָּה.

אַבְקָשׁ אוֹתָךְ בְּקִשָּׁה פְּרָטִית, אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְהַגְאוֹן הַמְּפֹאֵל רַבֵּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּק"ל, לְהֵבִיא אֵלַי פְּעִילִים לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת הַקְּמַתִּי בִּיבְנָאֵל מִטָּה בְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שְׂתַעְזֹר לִי שִׁיְהִי לָךְ חֵלֶק בְּזֶה, וְלָכֵן תִּגַּשׁ אֶל הַמִּטָּה שְׁלַנּוּ וְתִקַּח מֵהֶם אֶת כָּל הַחֲמֵר שֶׁהִכַּנְתִּי לְכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְהַדְבִּיק עַל הָרֶכֶב מְדַבְּקָה שֶׁהִדְפַּסְנוּ, וְזֶה קְדוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוּל מְאֹד, כִּי בְּאַמַּת רַק רַבֵּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּק"ל, הִגְבִּיחַ אֶת קַרְנָם שֶׁל עֲדוֹת הַמְזֻרָח שֶׁהִיְתָה דְרוּסָה עַד לְעַפְרֹ כּוֹ, וְלָכֵן הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁהַפַּעַם יִצְלִיחוּ בְּגְדוּל, אֶקְנֶה שְׂתַעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּשָּׁב, י"ח כִּסְלוֹ הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

אַתָּה לֹא יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי שְׂאֵתָה נִמְצָא בְּכוֹלֵל "שׁוֹמְרִים לְבַקֵּר", וְאַתָּה אוֹמֵר אֲזוּ אֶת סֵדֵר תְּקוּנַת חֲצוּת, וְכֵן אוֹמֵר תְּהִלִּים וּמְשֻׁנִּיּוֹת וְתִקּוּנֵי זֶה, וְאַחַר כֵּן מִתְפַּלֵּל וְתִקֵּין שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, הַזְכוּת הַזֶּה יִגַּן לָךְ עַל כָּל הַיּוֹם, וּמוּבָא כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים בְּזֶה הַקְּדוּשׁ שֶׁהַגְּאֻלָּה תְּבוּא רַק עַל יְדֵי אֵלוֹ שְׁקָמִים לְפָנוֹת בְּקֵר וְאוֹמְרִים אֶת סֵדֵר תְּקוּנַת

חֲצוֹת, וּמַעֲלַת הָאָדָם שֶׁעַר אָז, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבִיכּוֹל נִמְצָא אֲזַי פֶּה לְמִטָּה בְּזֶה הָעוֹלָם, בְּסוּד פְּנִים אֶל פְּנִים, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: (אֵיכָה ב' י"ט) "שֶׁכַּכִּי כַּמִּים לְבַךְ נִכַח פְּנֵי הַיָּם" וְרַבְנּוּ ז"ל אָמַר: (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קמ"ט) חֲצוֹת הוּא מְסַגֵּל כְּמוֹ פְּדִיוֹן, כִּי הוּא הַמְּתַקֵּת הַדֵּינִים, וְלִכֵּן אִם יֵשׁ לְמִישֵׁהוּ דִין, הַעֲצָה שִׁיְהִיָּה עַר אֲזַי וַיֹּאמֶר אֶת סֹדֵר תְּקוּן חֲצוֹת, וַיִּמְתַּק מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים, וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל אָמַר: (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, הַשְּׂכַמֵּת הַבֶּקֶר הַלְכָה א' אוֹת ט"ו) כְּמוֹ שֶׁהֲגָאֵלָה הָרֵאשׁוֹנָה הִיְתָה בְּחֲצוֹת לַיְלָה, כְּמוֹ כֵן הֲגָאֵלָה הַעֲתִידָה תִּהְיֶה רַק בְּזִכּוֹת אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים שֶׁקָּמִים בְּחֲצוֹת לַיְלָה, כִּי הִיְתָה הֲגָאֵלָה הָרֵאשׁוֹנָה בְּחֲצוֹת דִּיקָא. וְכֵן גָּאֵלָה הָאֲחֵרוֹנָה שְׁאֲנּוּ מְקוּיִם בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ תִּהְיֶה עַל יְדֵי בְּחִינַת חֲצוֹת, עַל יְדֵי הַכְּשָׁרִים וְהִירָאִים הָעוֹמְדִים בְּכָל לַיְלָה בְּחֲצוֹת.

וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח עִם זֶה, שִׁישׁ לָךְ חֵלֶק גָּדוֹל בְּהַתְקַרְבוֹת הֲגָאֵלָה, וְאַבְקֵשׁ אוֹתָךְ מְאֹד בְּשַׁעַה שְׁאַתָּה כְּבָר מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, תִּזְכִּיר גַּם אוֹתִי בְּתַפִּלְתֶּךָ, כִּי אֲנִי צָרִיךְ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד חָלֵשׁ וְאֲנִי צָרִיךְ רַפּוּאָה גְּדוּלָה.

אַבְקֵשׁ אוֹתָךְ בְּקִשָּׁה פְּרָטִית, אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְהִגָּאוֹן הַמְּפָלֵא רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּק"ל, לְהִבְיֵא אֵלַי פְּעִילִים לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת הַקְּמַתִּי בִּיבְנֵאֵל מִטָּה בְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוּצָה שְׁתַּעֲזֹר לִי שִׁיְהִיָּה לָךְ חֵלֶק בְּזֶה, וְלִכֵּן תִּגַּשׁ אֶל הַמִּטָּה שְׁלֵנוּ וְתִקַּח מֵהֶם אֶת כָּל הַחֲמֹר שֶׁהִכְנַתִּי לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְהַדְבִּיק עַל הַרְכָּב מִדְּבַקָה שֶׁהַדְּפִסְנוּ, וְזֶה קְדוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּאַמַּת רַק רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּק"ל, הִגְבִּיָּה אֶת קַרְנֵם שֶׁל עֲדוֹת הַמְּזוּרָח שֶׁהִיְתָה דְרוּסָה עַד לְעַפְרֹ כּו', וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁהַפֶּעַם יִצְלִיחוּ בְּגִדּוֹל, אֶקְנֶה שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפִּלְתִּי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֹדף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרָבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתעה.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אתה לא יכול לתאר ולשער איך שאני שש ושמש שאתה לומד בכל יום את הדף היומי, זה חלקי מכל עמלי שהקהלה שלנו יהיה קהלה של תורה.

נא ונא תעשה כל מה שביכולתך שיהיה שלום ואהבה בינך ובין אשתך, כי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בבית. הבית.

בענין לתת שכר למגידי שעור וכו', תאמין לי שכמעט כל אנשי שלומנו נמצאים במצב מאד קשה בפרנסה, וכלנו קשי יום שעובר עלינו משברים וגלים וכו' וכו', ולכן אי אפשר לבקש מאף אחד שישתתף, וגם המשרד נמצא עכשו במצב מאד מאד עגום וכו', מלא חובות וכו'.

אבקש אותך בקשה פרטית, אני הבטחתי להגאון המפלא רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, להביא אלך פעילים למטה הבחירות, לזאת הקמתי ביבנאל מטה בחירות "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד רוצה שתעזור לי שיהיה לך חלק בזה, ולכן תגש אל המטה שלנו ותקח מהם את כל החמר שהכנתי לכל אחד מאנשי שלומנו, וכן להדביק על הרכב מדבקה שהדפסנו, וזה קדוש השם גדול מאד, כי באמת רק רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה דרוסה עד לעפר וכו', ולכן הולך לי בחיים שהפעם יצליחו בגדול, אקנה שתעשה את רצוני.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתעורר.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאת מכינה ומארגנת ערבי שמחה לחנכה, זה חלקי מכל עצמלי, כי הולך לי בחיים שיהיה רק שמחה בין נשות אנשי שלומנו, כי זה היה הרצון של רבנו ז"ל, שאנשי שלומנו יהיו תמיד רק שמחים ועליזים, ולכן תשואת חן לך על דבר זה, ואני מאד מאד מקנה שתמשיכי בעבודה הקדושה הזו, והיה זה שכרי.

תעוררי בלילי שמחה את נשות אנשי שלומנו שיתפללו עלי, שאני צריך רפואה שלמה, כי אני מאד מאד חלש.

אבקש אותך בקשה פרטית, אני הבטחתי להגאון המפלא רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, להביא אלף פעילים למטה הבחירות, לזאת הקמתי ביבנאל מטה בחירות "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד רוצה שתעזרי לי שיהיה לך חלק בזה, ולכן תגשי אל המטה שלנו ותקחי מהם את כל החמר שהכנתי לכל אחת מנשות אנשי שלומנו, וכן להדביק על הרכב מדבקה שהדפסנו, וזה קדוש השם גדול מאד, כי באמת רק רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה דרוסה עד לעפר וכו', ולכן הולך לי בחיים שהפעם יצליחו בגדול, אקנה שתעשי את רצוני.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֻשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, י"ח כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דְּעִי לְךָ שֶׁצְּרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת, וְאִסוּר לֶאֱכֹל רַק
מֵאֲכָלִים בְּרִיאִים, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד עַל זֶה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח
לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְתִפְקְדֵי בְּזֵרַע שֶׁל קַיִמָּא, רַק אֵל תִּכְנָסִי בְּלַחֲץ, תִּתְאַזְרִי
בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאֵין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שֶׁזֶה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד
קָשָׁה, זְכָרִי מֵה שְׂאֵמֵר הַתְּנַא הַקְדוּשׁ: (אָבוֹת, פָּרָק ה') "לְפֻסֵּם צַעֲרָא אַגְרָא", וְדְעִי
לְךָ כִּשְׂאֵשָׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכו', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר
הַקְּלָפוֹת וְכו', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכְנַס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ
כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשּׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וְשֵׁלָא תַהֲיֶיהָ לֵה שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בְּעֵלָה, כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֵלָה, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמֵי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי
מֵאִישׁ לָקְחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשָׁה שֶׁקִּנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת
לְגַבִּי בְּעֵלָה וְכו', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבָא אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז
הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּקֻשָׁה פְּרֻטִית, אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְהַגְאוֹן הַמְּפֻלָּא רַבִּי עוֹבְדֵיךָ
יוֹסֵף זְצוּק"ל, לְהֵבִיא אֵלַי פְּעִילִים לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת הַקְּמַתִּי בִּיבְנָאֵל
מִטָּה בְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שֶׁתַּעֲזְרִי לִי שִׁיְהִי
לְךָ חֵלֶק בְּזֶה, וְלִכֵּן תִּגְשִׂי אֵל הַמִּטָּה שְׁלֵנוּ וְתִקְחִי מֵהֶם אֶת כָּל הַחֲמֹר שֶׁהִכְנַתִּי

לְכָל אַחַת מִנְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְהַדְבִּיק עַל הַרְכָּב מְדַבְּקָה שֶׁהִדְפִּסְנוּ, וְזֶה קְדוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּאֵמַת רַק רַבִּי עֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּק"ל, הַגְּבִיָּה אֶת קַרְנֵם שֶׁל עֲדוֹת הַמְזֻרָח שֶׁהִיָּתָה דְרוֹסָה עַד לְעַפָּר וְכוּ', וְלָכֵן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁהַפַּעַם יִצְלִיחוּ בְּגְדוֹל, אֲקַנְהָ שְׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, י"ח כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תִּשׁוּאָת חֵן לָךְ עַל הָאֲחֻלִּים וְהַבְּרָכוֹת וְכוּ' וְכוּ', יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנַתִּיחֶזֶק יַחַד וְקַהְלֵתְנוּ הַקְדוּשָׁה תַעֲשֶׂה נַחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רְאֵה מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹמֵר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֵךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה רַק שְׁמִחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרַכָּה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מִכְּנִיסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

נָא וְנָא תַהֲיֶה חֶזֶק בְּלִמּוּד דֶּךָ הַיּוֹמִי, כִּי דֶךָ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ, כִּי גְמַרְיָא רֵאשִׁי תְבוֹת אַרְבְּעָה מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבִרְיָאֵל, מִיְכָאֵל, רַפָּאֵל, אֲוִרְיָאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דֶּךָ גְּמָרָא, נִשְׁמָרִים מִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים, הַדֶּךָ הַיּוֹמִי

שֶׁל הַיּוֹם שַׁבָּת ס'. תַּעֲשֶׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אָבֵל דָּף גְּמָרָא תִּלְמַד אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, אִם אֶתָּה לֹא מֵבִין, כְּמֵאֲמָרְסָא ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לַעֲוֹלָם לַגֵּרֵס אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמְר; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזָה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יֵבִיא לָךְ, וְכִלְל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כֹּל זְמַן שִׁיְהוּדֵי מִדְּפַדְף אֶת הַגְּמָרָא וְכו', יִשְׂאָר יְהוּדֵי יִרָא שְׁמַיִם, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטִלָּן וְרֵאָה מֵה לְפָנֶיךָ.

אֲבָקֶשׁ אוֹתָךְ בְּקֶשֶׁה פְּרֻטִית, אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְהַגְאֹן הַמְּפֹלֵא רַבֵּי עוֹבְדֵיךָ יוֹסֵף זְצוּק"ל, לְהַבִּיא אֵלַי פְּעִילִים לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת הַקְּמִתִּי בִּיבְנָאֵל מִטָּה בְּחִירוֹת "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד רוּצָה שֶׁתַּעֲזֹר לִי שִׁיְהִי לְךָ חֶלֶק בְּזָה, וְלִכֵּן תִּגְשׁ אֶל הַמִּטָּה שְׁלַנּוּ וְתִקַּח מֵהֶם אֶת כָּל הַחֲמֵר שֶׁהַכְּנִיתִי לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְכֵן לְהַדְּבִיק עַל הַרְכָּב מִדְּבָקָה שֶׁהַדְּפִסְנוּ, וְזֶה קְדוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוֹל מֵאֵד, כִּי בְּאֵמַת רַק רַבֵּי עוֹבְדֵיךָ יוֹסֵף זְצוּק"ל, הַגְּבִיָּה אֶת קַרְנֵם שֶׁל עֲדוֹת הַמְּזָרֵחַ שֶׁהִיָּתָה דְרוֹסָה עַד לְעַפְר וְכו', וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁהַפַּעַם יִצְלִיחוּ בְּגְדוֹל, אֲקַנְהָ שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּעֲט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּשָּׁב, י"ח כֶּסֶלּו הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׁמִחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵת מִתְחַזְּקֵת וְאֵת מִתְחַזְּקֵת נְשִׁים אַחֲרוֹת, שְׂזָה מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב בְּעֵינַי יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכִי בְּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה לְחֹזֵק אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְזֶה הַמְּצֹנָה הַכִּי גְדוֹלָה, רַק דְּבַר אֶחָד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ תִּתְאַזְרִי בְּמֵדַת הַסְּבִלְנוֹת שְׂאֵין מְדָה יוֹתֵר יְפֵה מִזֶּה, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לְךָ מֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵה שְׂאָמַר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ:

(אבות, פֶּרֶק ה') "לְפֻּם צַעֲרָא אַגְרָא", וְדַעֵי לָךְ כְּשֵׁאֲשֶׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מַצְלֵת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלֵה וְכוּ', כִּי הִכַּל תְּלוּי כְּפֵי מִדַּת הַסְּבָלָנוּת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וְקִנְיָה וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרֹאוֹת שְׁלֹא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מַעֲצָמִי וּבִשְׂרַר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת", וְלָכֵן אֲשָׂרִי הָאֲשֶׁה שְׁקִנְתָּהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוּת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׂרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

אַבְקֵשׁ אוֹתָךְ בְּקֶשֶׁה פְּרִטִית, אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְהַגְאוֹן הַמְּפֹלֵא רַבֵּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּק"ל, לְהַבִּיא אֶלְךָ פְּעִילִים לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת הַקְּמַתִּי בִּיבְנָאֵל מִטָּה בְּחִירוֹת "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שְׁתַּעֲזְרֵי לִי שִׁיְהִיָּה לָךְ חֵלֶק בְּזֶה, וְלָכֵן תִּגְשִׂי אֶל הַמִּטָּה שְׁלֵנוּ וְתִקְחִי מֵהֶם אֶת כָּל הַחֲמֵר שֶׁהַכְּנִתִּי לְכָל אַחַת מִנְּשׂוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְהַדְּבִיק עַל הַרְכָּב מְדַבְּקָה שֶׁהַדְּפִסְנוּ, וְזֶה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּאַמַּת רַק רַבֵּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּק"ל, הַגְּבִיָּה אֶת קַרְנֵם שֶׁל עֲדוֹת הַמְּזוּרַח שֶׁהִיָּתָה דְרוֹסָה עַד לְעַפְרֵר וְכוּ', וְלָכֵן הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁהַפְּעַם יִצְלִיחוּ בְּגְדוֹל, אֲקַנְהָ שְׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.פ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, י"ח כֶּסֶלּוֹ הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל הַחֲסֵד שְׂאֲתָה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּפְרִטִיוֹת שְׂאֲתָה שְׁלוּחָא דְרַבְּנָן, וּמִחֲלַק קְפוֹת וְאוֹסֵף קְפוֹת וְכוּ', וּמִי יִתֵּן שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַעֲזְרוּ לָזֶה, כִּי אֵף אֶחָד לֹא יוֹדַע אֶת הַמַּצָּב הַכֶּסְפִּי שְׁבָה אֲנַחְנוּ

נמצאים במינוס גדול וכו', אך ורק כל שמחתי שתהלה לאל, כל הדחקות שיש עכשו וכו', זה רק מפני שאנחנו עוזרים לאנשי שלומנו ולהרחיב את הפעילות של הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה.

אבל לך מגיע התודה הכי גדולה שאתה יוצא ומחלק קפות ואוסף קפות וכו' וכו', ודיקא אלו הפרוטות עוזר לנו מאד מאד, ולכן אני מאד מאד מודה לך על זה, ותמשיך בזה, והקדוש ברוך הוא יתן לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ותשא חן בעיני כל רואיך.

תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מרחק לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוה"ר, חלק ב, סימן י) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

אבקש אותך בקשה פרטית, אני הבטחתי להגאון המפלא רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, להביא אלך פעילים למטה הבחירות, לזאת הקמתי ביבנאל מטה בחירות "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד רוצה שתעזר לי שיהיה לך חלק בזה, ולכן תגש אל המטה שלנו ותקח מהם את כל החמר שהכנתי לכל אחד מאנשי שלומנו, וכן להדביק על הרכב מדבקה שהדפסנו, וזה קדוש השם גדול מאד, כי באמת רק רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה דרוסה עד לעפר וכו', ולכן הולך לי בחיים שהפעם יצליחו בגדול, אקנה שתעשה את רצוני.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתפא.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר וישב, י"ט כסלו התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מה אמר לך! ככל שיום בא ויום הולך, יותר ויותר אני רואה שצריך לשמח שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, שהוא מחדיר בנו אמתת מציאותו ותברך, ועל ידי זה נפתח פינו לדבר אליו ותברך, כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ב) ובאמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם, 'שמלא כל הארץ כבודו' (ישעיהו), והקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפלה, ושומע התפלה, ודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכון את דבריו. ובשביל שהאדם אינו יודע זאת ידיעה בלב שלם, בשביל זה אינו מתלהב כל כך, ואינו מדקדק כל כך. וכל אחד לפי מעוט שכלו וידיעתו, כן התלהבותו ודקדוקו. והידיעה היא מהיצר הטוב שבלב, והסתרת הידיעה היא מהיצר הרע שבלב. והסתרת הידיעה, הן הן אפיקורסות וקשיות, שהיצר הרע מקשה את לבו לפל ברעה; כי באמת התכלית בזה העולם הוא רק להפיר את הקדוש ברוך הוא, כי רק בשביל זה הורידו את הנשמה מרב גבהי מרומים מלמעלה מאצילות וכו', אל תכלית הגשמיות של עולם הזה, מלבישים לו גוף מגשם ועכור וכו', כדי שהוא יזכך גם את הגוף להשיג אלקות, עד שיהיה נכלל לגבי האין סוף ברוך הוא, שהוא עדין נמצא בזה העולם הגשמי והחמרי, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא נשא) בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את העולם נתאוה שיהא לו דירה בתחתונים; הינו שבני אדם שמתובכים פה בעולם הגשמי והחמרי המלא העלמות והסתרות וקלפות וכו', המלבישים בשקרנים, רמאים, צבועים וכו', וכל אחד חושב שהוא עובד על השני וכו', בשעה שהוא עובד על עצמו, כי באמת המאמין האמתי שיודע ועד אשר בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, אדם כזה לא יכולים להטעות כלל, כי אצלו היצר טוב מאיר והארה נוראה ונפלאה מאד, שמרגיש את אלקותו ותברך ומדבר תמיד אליו ותברך, רק הבעיה היא אצל כל אחד שהגוף הגשמי והחמרי וכו' וכו', וכן הסביבה סביב מטעים את עצמם וכו', שחושבים שאין מי שישגיח

עליהם וכו', משם נמשך האפיקורסות שבלב שזה היצר הרע שעובד על בן אדם, שמכניס בו יאוש ודכאון כאלו הכל הפקר וכו', וכאלו כל דאלים גבר וכו', ובשביל זה סובלים מה שסובלים וכו', נמצאים בדכאון ובעצבות וכו', ולכן עלינו לשמח מאד שיש לנו את רבנו ז"ל, שהוא מוריד מאתנו את ההעלמות וההסתרות, ויום פותח את עינינו לראות ולהרגיש אלקותו יתברך, עד שנפתח פינו לדבר אליו יתברך, והרגע שאדם מדבר אל הקדוש ברוך הוא, אזי הוא רואה שחבל מאד לריב עם אשתו ועם ילדיו ועם אנשים, כי ימינו כצל עובר, ואמרו חכמינו הקדושים: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקנה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", ואין מקנה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"א) שכל השבעים שנה הם כרבע שעה, ולכן כדאי בשביל רבע שעה לאבד את העולם הזה והעולם הבא? וכן אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"ח) אדם בשביל תענוג קטן של רבע שעה הוא יכול לאבד את כל העולם הזה עם העולם הבא.

ורואים בני אדם שיקרנים, רמאים, צ'בועים, שר'ץ' השורץ על הארץ, שעובדים על בני אדם, ויש שנקראים גם רע-בנים, ובני אדם רצים אחריהם ומאמינים בהם כאלו ישועתם תלויה בידם וכו', ואינם יודעים שזה עובד עליהם וכו', וכמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ו') היצר הרע דומה כמו מי שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה ואין אדם יודע מה בתוכה. והוא מרמה בני אדם ושואל לכל אחת, מה אני אוחז? ולכל אחד נדמה כאלו הוא אוחז מה שהוא מתאוה. ועל כן הכל רצים אחריו כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ וכו'. ואחר כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום וכו', כמו כן ממש היצר הרע שהוא מרמה כל העולם כלו, והכל רצים אחריו, ומרמה לכל אחד ואחד, עד שנדמה לכל אחד ואחד כאלו יש בידו מה שהוא חפץ, כל אחד כפי שטותו ותאוותו, ואחר כך בסוף הוא פותח את ידו ואין בה כלום, כי אין מי שימלא תאוותו אצלו; אבל אחר כך כבר מאחר, כי עבר לו הימים והשנים וכו', בלא כלום וכו'.

הַיּוֹם הוּא י"ט כֶּסֶל, הַיּוֹם הַהֲלֹא שֶׁל הַמַּגִּיד הַגָּדוֹל מִמְעֶזְרֵיטֶשׁ זי"ע, שְׂרַבְנוּ ז"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלָתוֹ מֵאֵד מֵאֵד, עַד שֶׁהִתְבַּטָּא בְּכֹל מְקוֹם שֶׁהַמַּגִּיד מְסַתְּפֵל, רוֹאֶה אֶת הַשְּׁבָעָה רוּעִים וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן הַיּוֹם הוּא הַיּוֹם שֶׁנִּגְאָל תַּלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ הַבֶּעַל הַתַּנְיָא זי"ע מִבֵּית הַסֵּהר, שֶׁמָּסַר אוֹתוֹ "רַב" מִפִּינְסֶק אַחַד בְּשֵׁם אַבִּיגְדוֹר, שֶׁהָיָה טָמֵא מִטְּמֵא, שְׂכוֹר וְנוֹאֵף וְכוּ', וְאֵף עַל פִּי כֵן הָיָה "רַב", וְהוּא מָסַר אֶת הַבֶּעַל הַתַּנְיָא זי"ע, וְהָיָה צָרִיף לַעֲבֹר אֶת הַצֶּעַר וְהַיִּסּוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', לְהִיּוֹת בְּבֵית הָאֲסוּרִים הָרוֹסִי וְכוּ', אִישׁ אֱלָקִים קְדוֹשׁ הוּא, הָיָה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְרַבְּנוּ ז"ל קָרָא אוֹתוֹ שֶׁר הָאֱלֹף וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אַחַד שֶׁנִּקְרָא "רַב", וְאֲנָשִׁים רַבִּים טְעוּ בּוֹ, וְהִרְשַׁע הַזֶּה מָסַר אֶת הַבֶּעַל הַתַּנְיָא זי"ע, וּבַיּוֹם הַזֶּה יֵצֵא לַחֲרוּת, וְלָכֵן הוּא יוֹם שֶׁל הַתְּבוּנָנוֹת שֶׁצָּרִיכִים לְהִתְבוּנֵן הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, אִיךָ יְכוּלִים לְטַעוֹת בְּמִישֶׁהוּ וְלַחֲשֹׁב שְׁזָה "רַב", וְהָיָה מְפָרְסֵם וְכוּ', וּלְבַסּוֹף אֵינּוּ אֵלָא טְמֵא מִטְּמֵא וְכוּ', וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְשַׂמַּח שְׂאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא פּוֹתַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם לֹא לְרוּץ אַחֵר כָּל טֶפֶשׁ וְשִׁקְרָן וְכוּ', אָדָם רֵץ אַחֵר מִישֶׁהוּ יָמִים וְשָׁנִים וְכוּ', וְהוּא מְכוֹר אֶלָּוֹ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְנִדְמָה לוֹ שִׁישׁוּעָתוֹ תְּלוּי בְּרַב זֶה וְכוּ', וְהוּא עוֹבֵד עֲלָיו וּמוֹרִיק לוֹ אֶת הַכִּיסִּים וְכוּ', אוֹ מֵהַפְּנֵט אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וּמוֹצִיא לוֹ אֶת הַשְּׁכָל מֵהַדַּעַת וְכוּ', וּלְבַסּוֹף הוּא פּוֹתַח אֶת הַיָּד וְרוֹאֶה שֶׁהַכֹּל כְּלוּם וְכוּ', וְסֵתֵם בְּלִיתִי אֶת הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים הַכִּי טוֹבוֹת שְׁלִי בַיָּמֵי חַיִּי, וּמֵאוּמָה אֵין בְּיַדִּי וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל זֶה כְּבָר מֵאַחֵר וְכוּ', וְלָכֵן כְּשֶׁאָדָם מֵתְקַרֵּב אֶל אֵיזָה רַב יְהִיָּה מִי שִׁיְהִיָּה, צָרִיף תְּמִיד לְזַכֵּר מַה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (שיחות-הַר"ן, סִימָן ג"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שֶׁלֹּא יִטְעָה אֲתֶכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מֵאֵד מֵאֵד, אִם לֹא מְקַבְּלִים מֵהַרַב תַּכְף וּמִיָּד מַה שֶׁהוּא צָרִיף וְכוּ', צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהוּא חַי בְּדַמְיוֹן וּבְטַעוֹת גְּדוֹלָה וְכוּ', וּמַה צָרִיף אָדָם? שְׁכָל וְדַעַת, וְעַקֵּר הַדַּעַת וְהַשְּׁכָל הוּא: (דְּבָרִים ד') "אַתָּה הָרֵאתָ לְדַעַת כִּי הוּיָ"ה הוּא הָאֱלָקִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ", שִׁיחֲדִיר בּוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִלְמַד אוֹתוֹ אִיךָ מְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, "שְׁזָה יֵשׁ לוֹ תַּכְף וּמִיָּד בֵּיד, "וּמַה שְׂבִיד בְּטוֹחַ", כִּי לְמַדְתִּי אֲצֵל הַצְּדִיק הַזֶּה אִיךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלְדַעַת שְׂאֵנִי עֲצָמָי וְאֵין לִי אֵף אַחַד בְּנֵה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרַק הוּא יִתְבָּרַךְ יְכוּל לַעֲזֹר לִי, וְכֵן הֵרַב צָרִיף לְהַכְנִיס בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמַּד תּוֹרָה

הקדושה, ולכן צריך לזכור: "מה שביד בטוח", אם אני התחלתי ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא וכו', בזכות הרב הזה, ולא החסרתי יום אחד מבלי למוד תורה הקדושה וכו', אזי עלי לדעת: "מה שביד בטוח", וכן אם הרב מוסר את נפשו שיהיה שלום בית בינו לבין אשתו, צריכים לזכור: "מה שביד בטוח", ואם חס ושלום לא מקבלים את זה מהרב, צריכים לדעת שהכל דמיון גדול מאד, ולבסוף יפתח את היד ויראו שאין ביד שום דבר, וסתם רצתי אחריו ימים ושנים, ואבדתי את שנותי היקרים.

את זה אתה צריך להחדיר טוב טוב בלבך, ודיקא ביום הזה י"ט כסלו שאחד שנקרא "רב" מסר את איש אלקים קדוש הבעל התניא זי"ע, וזה למוד לדורות אידן שצריכים לשמר מאלו הטמאים המלבישים את עצמם בלבוש של "רב", וכבר אמר רבנו ז"ל: (ספר-המדות, אות בושה, סימן ב') מתר לביש את הרבנים, ששוכרין את הרבנות לשם גאווה, וראוי לבזותן ולהקל בכבודן, ואין עומדין בפניהם, ואין קורין אותן רבי, והטלית שעליו כמרדעת של חמור; עין שם, תאמין לי דיקא שביום זה ראוי לנו לרקד מרב שמחה שהקדוש ברוך הוא קרב אותנו אל רבנו ז"ל, והוא המלמד אותנו דעת ושכל שלא נטעה את עצמנו אחר שקרנים, רמאים, צבועים, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתפב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, י"ט כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתעוררי בשמחה עצומה שאת מקרבת אל רבנו ז"ל, שהוא מחזק ומעודד ומשמח אותנו יום יום לחזור אליו יתברך, ולעשות חסד אחד עם השני, כי היום הזה הוא חג הגאולה שבו נגאל הרב הקדוש הבעל התניא זי"ע מבית הסהר, שמסר אותו לא אחר אלא אחד שהיה "רב" מפניסק בשם אביגדור, שהיה גנב ונואף טמא מטמא, והאיש

האַלקי הַזֶּה הָיָה צָרִיף לַעֲבֹר אֶת הַסֶּבֶל הַזֶּה וְכוּ', וְלִכְּנֵן הַיּוֹם הַזֶּה הוּא יוֹם שֶׁל הַתְּבוּנָנוֹת אִיף: כּוֹלִים לְטַעוֹת בְּמִישֵׁהוּ וְלַחֲשֵׁב שִׁזָּה "רַב", וַיְהִי מִפְּרֶסֶם וְכוּ', וְלִבְסוֹף אֵינּוּ אֶלָּא טָמָא מְטָמָא וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח שְׂאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא פּוֹתַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם לֹא לְרוּץ אַחַר כָּל טַפֵּשׁ וְשִׁקְרָן וְכוּ', אָדָם רִץ אַחַר מִישֵׁהוּ יָמִים וְשָׁנִים וְכוּ', וְהוּא מְכוּר אֵלָיו לְגַמְרֵי וְכוּ', וְנִדְמָה לוֹ שִׁישׁוּעָתוֹ תְּלוּי בְּרַב זֶה וְכוּ', וְהוּא עוֹבֵד עֲלָיו וּמוֹרִיק לוֹ אֶת הַכִּסֵּיִם וְכוּ', אוֹ מִהַפְּנֵט אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וּמוֹצִיא לוֹ אֶת הַשֶּׁכַּל מִהַדְּעַת וְכוּ', וְלִבְסוֹף הוּא פּוֹתַח אֶת הַיָּד וְרוֹאֶה שֶׁהַכֵּל כְּלוּם וְכוּ', וְסַתֵּם בְּלִיתִי אֶת הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים הַכִּי טוֹבוֹת שְׁלִי בַיָּמֵי חַיִּי, וּמְאוּמָה אֵין בְּיַדִּי וְכוּ', וְכוּ', אָבֵל זֶה כְּכֹר מְאָחֵר וְכוּ', וְלִכְּנֵן כְּשֶׁאָדָם מִתְקַרֵּב אֶל אֵיזָה רַב יְהִיָּה מִי שִׁיְהִיָּה, צָרִיף תְּמִיד לִזְכֹּר מַה שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֹא יִטְעָה אַתְּכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעָה מְאֹד מְאֹד, אִם לֹא מְקַבְּלִים מִהָרַב תִּכְף וּמִיָּד מַה שֶׁהוּא צָרִיף וְכוּ', צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהוּא חַי בְּדַמְיוֹן וּבְטַעוֹת גְּדוֹלָה וְכוּ', וּמַה צָרִיף אָדָם? שֶׁכָּל וְדַעַת, וְעַקֵּר הַדַּעַת וְהַשֶּׁכַּל הוּא: (דְּבָרִים ד') "אַתָּה הָרַאתָ לְדַעַת כִּי הָיִי" הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מְלַבְּדוּ", שִׁיְחַדִּיר בּוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיִּלְמַד אוֹתוֹ אִיף מְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שִׁזָּה יֵשׁ לוֹ תִּכְף וּמִיָּד בֵּיד, "וּמַה שְּׁבִיד בְּטוֹחַ", כִּי לְמַדְתִּי אֶצֶל הַצַּדִּיק הַזֶּה אִיף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלְדַעַת שְׂאֵנִי עֲצֵמָאֵי וְאֵין לִי אֵף אַחַד בְּנֵה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרַק הוּא יִתְבַּרֵּךְ יְכוּל לַעֲזֹר לִי.

וְאֵת דְּבַר זֶה אֶת צָרִיכָה לְהַחֲדִיר טוֹב טוֹב בְּלִבְךָ, וְדִיקָא בַּיּוֹם הַזֶּה י"ט כֶּסֶל שְׂאֲחַד שְׁנִקְרָא "רַב" מְסַר אֶת אִישׁ אֱלֹקִים קְדוֹשׁ הַבַּעַל הַתַּנְיָא זי"ע, וְזֶה לְמוֹד לְדוֹרוֹת אִיף שְׁצָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹלוֹ הַטְּמָאִים הַמְּלַבְּשִׁים אֶת עֲצָמָם בְּלִבוֹשׁ שֶׁל "רַב", וְכִכֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (סְפָר-הַמְּדוּת, אוֹת בּוֹשָׁה, סִימָן ב') מִתָּר לְבִישׁ אֶת הַרְבָּנִים, שְׁשׁוֹכְרִין אֶת הַרְבָּנוֹת לְשֵׁם גְּאוּהָ, וְרְאוּי לְבִזּוֹתָן וְלַהֲקַל בְּכַבּוּדָן, וְאֵין עוֹמְדִין בְּפָנֵיהֶם, וְאֵין קוֹרִין אוֹתָן רַבִּי, וְהַטְּלִית שְׁעָלָיו כְּמִדַּעַת שֶׁל חֲמוּר; עֵינַי שָׁם, תְּאֲמִין לִי דִיקָא שְׁבִיוֹם זֶה רְאוּי לָנוּ לְרַקֵּד מְרַב שְׁמַחָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרַב אוֹתָנוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא הַמְּלַמֵּד אוֹתָנוּ דַּעַת וְשֶׁכַּל שְׁלֹא נִטְעָה אֶת עֲצָמָנוּ אַחַר שְׁקָרְנִים, רְמָאִים, צְבוּעִים, אֲשֶׁרִינוּ

מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ שְׁזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא פּוֹתֵחַ אֶת עֵינֵינוּ כְּמוֹבֵא בְּדַבְּרָיו ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ס"ז) שֶׁהַצְּדִיק פּוֹתֵחַ אֶת הָעֵינַיִם וְהַעֵקֶר לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ שְׁלֵא יִטְעוּ אוֹתוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּתפּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ט כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָרָה לִי מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר

חֶסֶר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בִּיִּדְיִשׁ, הַנִּלְיָ לְיִדְפֶּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֶלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל
בִּיִּדְיִשׁ).

תּתפּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כָּלֵל גְּדוֹל בְּנִשְׁוֹאִין, שְׁכַרְב רַבִּם הַמְקָרִים כְּלָה וְחֲמוּתָהּ לֹא מִשְׁתּוּיִם בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְאִדְרָבָה הַחֲמוּת שׁוֹנֵאת אֶת הַכְּלָה, זֶה מְצִיאוֹת וְאִי אֶפְשֶׁר לְשַׁנוֹת אֶת הַמְצִיאוֹת הַזֹּאת, עַד כְּדִי כֶּךָ שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְסֻפְּרִים: (שְׁבַת כו.) הִהִיא חֲמַתָּא דְּהוֹת סְנִיָּאָה לָהּ לְכַלְתָּהּ אֲמָרָה לָהּ זֵיל אִיקְשִׁיט בְּמִשְׁחָא דְּאַפְרִסְמָא אֲזֵלָא אִיקְשִׁיט כִּי אֶתְת אֲמָרָה לָהּ זֵיל אִיתְלִי שְׁרָגָא אֲזֵלָא אֶתְלָא שְׁרָגָא אִינְפַח בָּהּ נוֹרָא וְאֶכְלָתָהּ; [הִיָּה חֲמוּת שְׁשֻׁנָּאָה אֶת כְּלָתָהּ וְקִנְתָּהּ לָהּ מִתְּנָה שְׁמֹן אֶפְרִסְמוֹן (מִיָּן בִּשָּׁם) וְהִלְכָה הַכְּלָה וְקִשְׁטָהּ אֶת עֲצָמָה עִם הַבֶּשֶׂם הַזֶּה אֲבָל זֶה הִיָּה מַחְמֵר דְּלִיק וְכִשְׁבָּאָה אֶל חֲמוּתָהּ אֲמָרָה לָהּ בְּבִקְשָׁה כְּלַתִּי, הַדְּלִיקִי לִי אֶת הַנְּרוֹת, וְתַכְךָ וּמִיד כְּשֶׁהַדְּלִיקָה אֵשׁ הִיא נֹאחֲזָה בְּאֵשׁ וְנִשְׂרָפָה כְּלִיל].

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂאֵל תּחֲשִׁבִי מַחְשְׁבוֹת קְטַנוּנְיּוֹת וְכוּ', כְּמוֹ שְׁחֲמוּתְךָ חוֹשְׁבֶת וְכוּ', לְהַכְנִס בְּעֲמוּת מִי יִתְפַּסֵּס אֶת מִי קֵדֵם, הִיָּנוּ אוֹ הַכְּלָה אֶת הַבְּעַל שְׁלָהּ, אוֹ הָאֲמָא אֶת הַבֵּן שְׁלָהּ וְכוּ', זֶה מַחְשְׁבוֹת שֶׁל קְטַנוּנְיּוֹת, אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין שְׁכָלָה וְחֲמוּתָהּ אֶף פַּעַם לֹא יִשְׁתּוּוּ, וְזֶה טַבַּע רַע שְׁנִכְנַס בְּדַמְיוֹן שֶׁל חֲמוּת כְּאֵלוֹ הַכְּלָה גְּנַבָה אֶת הַבֵּן שְׁלָהּ וְכוּ', וְאִם הַכְּלָה פִּקְחִית לֹא מְשִׁיבָה שׁוּם דְּבַר לְהַחֲמוּת וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה תְּמִיד יִשְׁרָה הַשְּׁלוֹם בֵּינָה

לְבִין בְּעֵלָה וְכוּ', כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הָאָמָא שְׁלוֹ וְכוּאֵב לוֹ אִם אֶת תְּדַבְרֵי עֲלִיָּה וְכוּ', וְלָכֵן תְּהִי פִקְחִית וְאֵל תְּדַבְרֵי לְפָנַי בְּעֵלְךָ נִגְדַּת הָאָמָא שְׁלוֹ וְכוּ', תִּשְׁחַקִּי אֶת הַמְשַׁחֵק וְכוּ', וְכָךְ הִכָּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵת מְבִינָה אֶל מָה אֲנִי מִתְכוּן.

לְדַעֲתִי אֶת צְרִיכָה לְהִרְאוֹת הַמוֹן אֲהַבָּה לְבַעֲלָהּ, וְלִקְרַב אוֹתוֹ, וְאֵף פַּעַם לֹא לְדַבֵּר רַע עַל הָאָמָא שְׁלוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הָאָמָא שְׁלוֹ שֶׁהוֹלִידָה אוֹתוֹ, וְגִדְלָה אוֹתוֹ, וְלָכֵן תִּלְכִּי בְּגִדְלוֹת הַמוֹחִין, לֹא בְּקִטְנוּנוּת מִי יִכְבֹּשׁ אֶת לֵב מִי, אוֹ אֶת אֶת לֵב בְּעֵלְךָ, אוֹ הָאָמָא אֶת לֵב בְּנֵה וְכוּ', וְאִם תִּלְכִּי בְּגִישָׁה כְּזוֹ, אֲזִי בְּעֵלְךָ יֵאָהֵב אוֹתָךְ, כִּי יֵרָאֶה שְׂאֵת מְכַבֶּדֶת אֶת הָאָמָא שְׁלוֹ וְכוּ', אֵף שְׁבַלְבֵל שְׁלָךְ אֶת יוֹדַעַת שֶׁהִיא סֵתֶם חֲזָה בְּקִטְנוּת הַמוֹחִין וְכוּ', כְּאֵלּוֹ שְׂאֵת רוֹצֵה לְגַנֵּב אֶת הַבֵּן שְׁלָהּ וְכוּ', תִּאֲמִינִי לֹא כְּדֹאֵי אֶפְלוֹ עִם בְּעֵלְךָ לְהַכְנִס בְּכוֹחוֹתַי בְּשִׁבִיל זֶה, טַבַּע בְּרִיאֵי אֵי אֶפְשָׁר לְהַפְדֵּי וְכוּ', רַק אֶת תְּרֵאֵי אֲהַבָּה גְדוּלָה לְבַעֲלָךְ כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׁבַעַל וְאֲשֶׁה יֵאָהֵבוּ אַחַד אֶת הַשְּׁנַי וְיִבְיִנוּ אַחַד אֶת הַשְּׁנַי, וְאֲזִי בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן בְּעֵלְךָ יִתְפַּס בְּעַצְמוֹ מִה קוֹרֶה פֶּה, וְלָכֵן תַּעֲשִׂי כָּל מִה שְׁבִיכְלִתָּךְ לְהִיּוֹת רַק שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, וְלֹא לְהִיּוֹת בְּקִטְנוּת הַמוֹחִין וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר וְכוּ', רַק תְּהִי שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה עִם בְּעֵלְךָ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְהִבִּין אַחַד אֶת הַשְּׁנַי, כִּי: (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (יְרוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת, פֶּרֶק ט', הַלָּכָה ח') אֵי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאֵי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אֵי אֶפְשָׁר לְשְׂנִיָּהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיֵהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֲהַבָּה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הִינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיֵהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּתפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וּתְבָרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר וַיִּשָּׁב, י"ט כִּסְלוּ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אַתָּה צָרִיף לְדַעַת מַה שְּׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סוּטָה מו.) חֵן מְקוֹם
עַל יוֹשְׁבָיו, לֹא יְכוּלִים לְהִגִּיד לְאָדָם בּוֹא וְתִגּוּר בְּמְקוֹם פְּלוּנֵי אוּ בְּמְקוֹם
אַלְמוּנֵי וְכוּ', כָּל אֶחָד צָרִיף לְגוּר אִיפֹה שֶׁהֵלֵב שְׁלוֹ מוֹשֶׁף, הָעֵקֶר לְחַפֵּשׁ
אַחַר קֵהֶלֶה חֲמָה, מְאַחֲדָת, וְשׁוֹרָה בִּינֵיהֶם אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, וְזֶה מְקוֹם תּוֹרָה,
וְחֲנוּף טוֹב לְהִילָדִים, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל עֲשִׂית חֶסֶד, כִּי קֵהֶלֶה שְׁעוֹשֶׂה חֶסֶד
עִם הַזּוֹלָת, בְּזֶה יְכוּלִים לְרֹאוֹת אֶת מַעֲלָתָהּ, כִּי אֶצְלוּ יְתַבָּרֵךְ הָעֵקֶר הוּא חֶסֶד,
וּבְמְקוֹם שְׁעוֹשִׁים חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, שֵׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה, וְשֵׁם כְּדָאֵי לְגוּר, כִּי
שֵׁם זֶה מְקוֹם שֶׁל דַּעַת וְשִׁכְל, כְּמוֹ שְׁאַמְר רַבְּנוּ ז"ל: (סִפְר־הַמְּדוּת, אוֹת דַּעַת, סִימָן
כ"ד) כְּשֵׁאִין אַתָּה עוֹשֶׂה חֶסֶד, עַל יְדֵי זֶה אֵין לָךְ דַּעַת, וּמִמֵּילָא מוּבָן בְּמְקוֹם
שְׁעוֹשִׁים חֶסֶד, שְׁמָה יֵשׁ דַּעַת וְגִדְלוֹת הַמוֹחִין.

תְּהִלָּה לְאֵל, שְׁבִנֵינוּ קֵהֶלֶה קְדוּשָׁה, חֲמָמָה שֶׁל אַמוּנָה, מְקוֹר שֶׁל חֶסֶד,
מִמֶּשׁ לְתַפְאֲרַת בִּיבְנָאֵל, שְׁעַד עַכְשָׁו הִיָּה שֵׁם מְדַבֵּר שְׁמֵם מֵהִיָּדוּת, וּמֵאֶז
שְׁיִסְדּוּ אֶת יְבִנָּאֵל בְּשַׁנַּת תּרס"א עַד שְׁכָּאנוּ לְשֵׁם בְּשַׁנַּת תּשׁמ"ח לֹא הִיָּה זִכָּר
שֶׁל יְהוּדוּת כָּלֵל וְכוּ', וְאַדְרָבָּה פֹּה הִיָּה הַמְּקוֹם שֶׁהַעֲבִירוּ עַל הַדָּת אֶת עֲדַת
הַתּוֹנִיסָאִים וְאֶת עֲדַת הַתִּימָנִים וְכוּ' וְכוּ', וּמִמֶּשׁ הַמְּקוֹם הִיָּה שְׁמֵם לְגַמְרֵי
מִיָּהוּדוּת וְכוּ', וְהִיָּה הַמְּקוֹם פֹּה שְׁמֵם לְגַמְרֵי כְּלֵי שׁוּם זִכָּר שֶׁל יְהוּדוּת, וְתִהְיֶה
לְאֵל, הַיּוֹם הַמְּקוֹם פּוֹרַח בְּרוּחַנִיּוֹת, מִי שֶׁרַק נִכְנַס שְׁמָה לֹא יְכוּל לְהֶאֱמִין
מַה שְּׁרׁוּאָה לְפָנָי מְרֹאָה עֵינָיו, חוֹשֵׁב שֶׁהוּא נִמְצָא בִירוּשָׁלַיִם, אוּ בְכַנֵּי בְּרַק,
אוּ בְּכַרְוֶקְלִין, אוּ בְכַנֵּי בְּרַק, אוּ בְּכַרְוֶקְלִין, כְּלֵי שׁוּם הַגְּזֻמָּה, קֶדָם יֵשׁ מְנִינִים
מִוִּתִּיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֲרַבִית - מְנִינֵן אַחַר מְנִינֵן, שְׁדָרְךָ
כְּזֶה אֵין רַק בְּעִירוֹת הַגְּדוּלוֹת, אֲכָל לֹא בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה נִדְחָת, שְׁלֹא יָדְעוּ אֵי
פַעַם אִיפֹה זֶה עַל הַמַּפָּה וְכוּ', אַחַר כֵּךְ יֵשׁ לָנוּ מַקְּנָה מְפֹאֲרַת עֲנָקֵי לְגַבְרִים
עִם שְׁלֶשֶׁה בּוֹרוֹת לְטַבִּילָה, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מַקְּנָה טְהוֹרָה מְפֹאֲרַת לְנָשִׁים (אָגב

שְׁמִסְגֵּלֶת מֵאֵד לַפְּקִידַת עֲקָרוֹת, כִּי נִבְנְהָ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה בְּמַחְתֶּרֶת כְּמוֹ בְּרוֹסִיָּה לַפְּנֵי שְׂבָעִים שָׁנָה, כִּי זֶה שְׁצָרִיף לְהִיּוֹת מִמָּנָה עַל הַדֵּת, הוּא אֲשֶׁר עִכַּב אֶת בְּנֵי הַמִּקְוָה בְּכָל מִינֵי מִסִּירוֹת אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מֵעֲרֶכֶת חֲנוּף שְׁלֵמָה, הֵינּוּ שֵׁישׁ לָנוּ פְּעוּטוֹנִים, גְּנִים לְבָנִים וּלְבָנוֹת, בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, וְסִמְיָן לְבָנוֹת, תְּלֻמוֹד תּוֹרָה לְבָנִים, וְיִשִּׁיבָה קִטְנָה, וְיִשִּׁיבָה גְדוּלָה לְבַחֲוֹרִים מְצִינִים, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ יִשִּׁיבָה שֶׁל בְּעָלֵי תְּשׁוּבָה, וּמְדַרְשִׁיָּה לְבַעֲלוֹת תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאִיתָה זֹאת בְּמוֹ עֵינָיו, מְלַבֵּד זֹאת יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָל לְבַעֲלֵי בְּתִים "אוֹר הַמְּאִיר", שְׁלוֹמְדִים שְׁמָה קְרוֹב לְמֵאָה אַבְרָכִים, וְכֵן כּוֹלָל לְהוֹרָאָה "תְּפָאֶרֶת בְּנֵימִין", שְׁלוֹמְדִים שְׁמָה חֲמִשִּׁים אַבְרָכִים אֶת הַהוֹרָאָה, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ "בֵּית הוֹרָאָה" עִם גְּאֹבֵ"ד וְעִם שְׁלֹשָׁה דִּינִים, שֶׁהֵם פּוֹסְקֵי הַלְכוֹת הַמְּצוִיּוֹת וְכוּ', וְשׁוֹאֲלִים אוֹתָם אֶת כָּל הַשְּׁאֵלוֹת שֵׁישׁ לְכָל אֶחָד, וְהַמְּקוֹם שׁוֹקֵק בִּיְהוּדוּת, וְעַל כָּלֵם יֵשׁ לָנוּ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - "אֵהֵל אַבְרָהָם", שְׁמַחֲלֶקֶת אֶכָּל בְּחֵנֶם לְכָל מִי שָׂרַק רָעַב, וּבְכָל יוֹם מִתְּפַלֵּת וְתִיקֵן עַד עֶשֶׂר בְּעָרַב זֶה פְּתוּחַ לְכָלֵם, גְּבָרִים וְנָשִׁים וְיִלְדִים, וּבְכָל יוֹם מַחֲלִקִים לְמַעֲלָה מֵאֶלְף מִנּוֹת אֶכָּל טְרֵי וְטָעִים, יֵשׁ לָנוּ בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שֶׁשָּׂה שְׁעוֹרִים נִפְרָדִים בְּדֶף הַיּוֹמִי, וְפֹה מְדַבְּרִים מֵאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת, שְׂאָף אֶחָד לֹא יֵדַע אִי פֶּעַם אֵיפֹה שָׁזָה נִמְצְאָת וְכוּ', וְעַכְשָׁו, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ כְּבֹר לְמַעֲלָה מֵאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב כֵּן יִרְבּוּ, וְזֶה לְמַעֲלָה מִשְׁנַתִּים שְׁפַתְחָנוּ פֹה חֲנוּת יוֹדְאִיקָה "בְּרֶסֶלַב סְנַטֵר" כָּל מֵה שִׁיְהוּדֵי צָרִיף בְּנִקְדָּה אַחַת, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ מִהַפְּכָה בִּיבְנָאֵל בִּיְהוּדוּת, זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה שְׁמוֹנְעִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם לְהַכְעִים וּבְרִשְׁעוֹת כָּל הַקְּשׁוֹר לִיְהוּדוּת וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל, מִהֲרַגַע שְׁנִפְתַּח הַחֲנוּת הַתְּחִילוֹ תוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם לְהַכְּסֹס, וְכָל אֶחָד קוֹנֵה: זֶה מְזוּזָה, זֶה צִיצִית, זֶה תְּפִלִּין, זֶה טְלִית, זֶה כְּפוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִי כְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצָךְ, לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר קִדְשֶׁת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאִיתָה זֹאת, וְכֵן רוֹאִים אֵיךְ שֵׁישׁ דוֹ קִיּוֹם בֵּין תוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב, לֹא מְפָרִיעִים לְאָף אֶחָד וְכוּ', הֵם קָהֵל פְּתוּחָה וְכוּ', בְּבַחֲנִינָת: חֲזִיה וְתֵן לַחֲיּוֹת וְכוּ', לֹא מִתְּעַרְבִים בְּחַיֵּי אֶף אֶחָד וְכוּ', יְבַנְאֵל יִהְיֶה דִּגְמָא וּמוֹדֵל מֵה קִמְץ קָטָן שֶׁל יְהוּדִים עִם מִסִּירוֹת נֶפֶשׁ יְכוּלִים לְהַפְּךְ מְדַבֵּר שְׁמֵם מִיְהוּדוּת וְכוּ', לְמַקְוֶם פּוֹרַח, וְעוֹד רַבּוֹת יִסְפְּרוּ עַל זֶה, אַחַר חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים שֶׁל רְדִיפוֹת וּמִסִּירוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׂרוּדָף וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ מִי שְׂרוּדָף וּמוֹסֵר וְכוּ' וְכוּ', וְשֵׁם מְקוֹלוֹת

בְּהַגְלָגְלִים וְכוּ', וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכָב כָּל דְּבַר הַשִּׁיף לְקַדְשָׁהּ, וְאִף עַל פִּי כֵן בְּכַח הַרְצוֹן הַחֹזֵק, שֶׁהַכְּנִיס בְּנוֹ רַבְּנוּ ז"ל, הַצְּלַחְנוּ לְהַקִּים אִמְפֵּרִיָּה כְּזוֹ, וְלֹא בְּחִנּוּם שָׂרְבְּנוּ ז"ל אָמַר (חִי-מוֹהַר"ן, סִימָן רי"ח) "בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֵיךְ הָאֵב אוֹיֶסְגַּעפִּירַט אֵיךְ וְעַל אוֹיֶס פִּירְן", "נִצַּחְתִּי וְאַנְצַח", וְתַהֲלֶה לְאֵל, אוֹר הַקְּדוּשָׁה רַק עוֹלָה, וְחִשְׁף הַטְּמָאָה רַק מִתְעַלְמַת עַד שִׁיתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, וְיִקָּיִם (זְכָרְיָה י"ג ב') "וְיָאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֲעֵבִיר מִן הָאָרֶץ".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בַּעֲדָךְ שִׁיחֶיָּה לְךָ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּתּפּזּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשָּׁב, י"ט כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לְךָ! אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כְּשׁוּגַּ מִתַּחַתָּנִים, בְּהַתְּחִלָּה זֶה מָאָד מָאָד קָשָׁה לָהֶם, לְפַעְמִים הָאִשָּׁה עֲדִין חוֹזֶרֶת בְּכָל פַּעַם אֶל הַהוֹרִים שְׁלָהּ, וְהֵם אֲצִלָּה חֲשׁוּבָה יוֹתֵר מִבְּעִלָּהּ, וְזֶה כּוֹאֵב מָאָד מָאָד לְהַבְעֵל, מְדוּעַ אֶת לֹא נוֹתַנְתָּ לִּי אֶת הַתּשׁוּמַת לֵב? מְדוּעַ אֶת רְצָה תְּמִיד יוֹתֵר אֶל הָאֵמָא מֵאֲשֶׁר אֵלֵי? וְכֵן לְהַפְּךָ לְפַעְמִים הַבְעֵל חוֹזֵר בְּכָל פַּעַם אֶל הַהוֹרִים שְׁלוֹ, וְהֵם אֲצִלוּ יוֹתֵר חֲשׁוּבִים מֵאֲשֶׁתּוֹ, וְזֶה כּוֹאֵב מָאָד מָאָד לְהָאִשָּׁה, מְדוּעַ אֶתָּה לֹא נוֹתַן לִי אֶת הַתּשׁוּמַת לֵב? מְדוּעַ אֶתָּה רֵץ תְּמִיד יוֹתֵר אֶל הָאֵמָא מֵאֲשֶׁר אֵלֵי? וְלִכֵּן זוּג שְׂרוּצִים לְהַצְּלִיחַ בְּנִשׁוּאֵיהֶם, אָסוּר לְקַנְאוֹת אֶחָד בְּהַשְׁנִי לְמָה עֲדִין רְצִים יוֹתֵר אֶל הַהוֹרִים וְכוּ', כִּי כִּף טֵבַע הָעוֹלָם שְׁנַמְשָׁכִים בְּמָקוֹם שֶׁנִּתְּנָה לָהֶם חֵם וְאַהֲבָה בְּיוֹתֵר וְכוּ', וְלִכֵּן עַד שֶׁהַזּוּג מְפִירִים אֶת עֲצָמָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְנִבְנָה בְּיַנְיָהֶם חֵם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, זֶה לּוֹקַח זְמַן, וְאָסוּר לְקַנְאוֹת אֶחָד בְּהַשְׁנִי

וכו', וְלֹא לַחַיּוֹת בְּקִטְנוּנוֹת כָּאֵלוּ הוּא אוֹהֵב אֶת הַהוֹרִים שְׁלוֹ יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכוּ', אוֹ כָּאֵלוּ הִיא אוֹהֵבֶת אֶת הַהוֹרִים שְׁלֵה יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכוּ'.

וְלִכֵּן תּוֹצִיאִי מֵהָרֵאשׁ שְׁלֶךְ מִחֻשְׁבָּה כְּזוֹ הַתְּגַרְשׁ, אֲדַרְבָּה אֶתֶם זוּג מֵאֵד נִפְלְאִים, אָבֵל בְּעֵלֶךְ הוּא עֵדִין חַי בְּקִטְנוּנוֹת וְכוּ', וְלֹא חֵס וְשְׁלוֹם שֶׁהוּא נִגְדֵךְ וְכוּ', וְלִכֵּן אֶת תְּשׁוּבָתְךָ לְהִרְאוֹת לוֹ הַמוֹן אֶהְבֶּה וְחֵס, וְתִרְאִי אִיךָ שִׁיגִיעַ הַזְּמַן שֶׁהוּא לֹא יִרְצֶה לְעֹזֵב אוֹתְךָ, וְלִהְיוֹת עִמָּךְ.

רק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד לֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע וְיִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלִיחַ מִן הַשָּׁמַיִם

תתפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ט כִּסְלוֹ הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הִנֵּה לְהוֹצִיא תְּקוּנִים עֲבוּר שְׁנֵי שְׁלוֹ בְּאֲכִילַת טְרֵפוֹת וְכוּ', זֶה לֹא שִׁיךְ אֶלָּא לִיחִידֵי סִגְלָה בְּדוֹר וְכוּ', וְלִכֵּן עֲצַתִּי שֶׁתִּקְבְּלִי עַל עֲצֻמָּךְ לְמַעַן תְּשׁוּבָה לֹא לֵאכֹל יוֹתֵר בָּשָׂר בְּאַרוּעַ, וְזֶה הַתְּשׁוּבָה הַכִּי טוֹבָה וְהַכִּי יַעֲלֶה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֶהְבֶּה, חֵלֶק ב', סִימָן ד') עַל יְדֵי שְׁנֵי אֲתָת חֲנָם נִכְשָׁל בְּטְרֵפוֹת; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְקַבֵּל עַל עֲצֻמוֹ אֶהְבֶּת יִשְׂרָאֵל לְאַהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְלִשְׁמֹר מְאֹד לֹא לְדַבֵּר עַל שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל, וְזֶה יִתֵּן לוֹ שְׁמִירָה שְׁלֵא יִכְשָׁל אֶף פַּעַם בְּאֲכִילַת טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת.

וְכֵאֵן הַמְּקוֹם לְעוֹרֵר עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם מֵה שְׁאַנִּי תְּמִיד מְעוֹרֵר, שְׁצְרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְקַנּוֹת בְּשָׂר מִשׁוּם מְקוֹם שְׁבָעוּלָם, אֶלָּא מִשְׁחִיטָה מְהֵרָת שִׁישׁ עַל זֶה הַכֹּשֶׁר מִבֵּית דִּין מִפְּרָסָם לִירְאֵי הַשֵּׁם, כְּגוֹן בְּד"ץ "בֵּית יוֹסֵף", בְּד"ץ עֵדֶה הַחֲרָדִית, הַכֹּשֶׁר הָרַב לְנֵדָא, הַכֹּשֶׁר כָּלֵל חֲסִידֵי

וכו', כי אחרת יכולים להכשיל בטרפות ונבלות בלי שום רחמנות, וכתב הרמב"ם: (אגרת תימן) אם אדם אוכל טרפות ונבלות, על ידי זה קשה לו מאד לקבל את האמונה הקדושה, כי הדם שלו נעשה מעפר וכו' וכו', וקשה לו כבר לקבל את האמונה בו יתברך, וגם באולמות צריכים לשמר לראות אם יש שמה משגיח תמידי, איש ירא השם, והעולה על הכל צריכים הרבה תפלות לבקש את הקדוש ברוך הוא שלא יכשל אף פעם באכילת נבלות וטרפות.

מה טוב ומה נעים לומר מדי פעם את התפלה ממוהרנ"ת ז"ל

רבוננו של עולם, חוסה עלי ועל נפשות בני ביתי, ותשמרנו ותצילנו ברחמיך הרבים ממאכלות אסורות. ולא יבוא לתוך פינו שום דבר האסור לנו. ולא נכשל לעולם בנבלות וטרפות, אפלו בשוגג ובאנס. ותציל אותנו ברחמיך משוחטים שאינם הגונים. ותפריש אותנו ותבדיל אותנו מכל מיני נבלות וטרפות דאורייתא ודרבנן. ותזמין לנו ברחמיך תמיד שוחטים הגונים וכשרים. ותהיה עמם תמיד ותשמר אותם ואתנו שלא יפשו עמך ישראל על ידם לעולם בנבלות וטרפות חס ושלום. ותעזר להשוחטים שיכוננו תמיד היטב בברכת השחיטה, באפן שיזכו להעלות הנפש המלבש בהחי, מחי למדבר. עד שיעלו כל הנפשות העשוקות המגלגלים בחיות ועופות ובהמות אל השכינה. ויהיה נעשה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידם. ונזכה שיהיה נמשך על ידי זה עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום. ונזכה לפרנסה טובה בכבוד בלי שום יגיעה וטרחה וטרדא כלל. אבינו שבשמים גומל לחיבים טובות, גומל חסדים טובים, אתה יודע שאין בנו כח לשמר עצמנו משוחטים שאינם הגונים המצויים עכשו הרבה מאד. ואין מי שיעמד בעדנו וישתדל בתקון נפשותינו, ויציל אותנו מפגם השוחטים שאינם הגונים הגורמים מה שגורמים, רחמנא לצלן.

רבוננו של עולם, רחם עלינו למען שמך, ולמען שכינת עזך, ולמען אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ולמען כל הצדיקים אמתיים, ועזרנו והושיענו והצילנו ומלטנו משוחטים רעים, משוחטים שאינם הגונים. ושמרנו תמיד שלא יבוא לתוך פינו שום מכשול נבלה וטרפה, כי אתה "כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה", ובדרך הכל. ואתה יכול לשמר אותנו גם עכשו בדורות

הללו מנבלות וטרפות ומשוחטים שאינם הגונים. חוס וחמל עלינו, למענך ולא למעננו, וקדשנו בקדשתך, והבדילנו מן מאכלות אסורות כמו שכתוב: "ואבדל אתכם מן העמים להיות לי". ונזכה לקיים מקרא שכתוב: "ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, לכלב תשלכון אתו" וכתוב: "והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני". ויגים מקרא שכתוב: "טרף נתן ליראיו, יזכר לעולם בריתו", יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי אמן סלה.

רק חזקי ואמצי מאד ותרבי בצדקה לעניים, ובנדאי הקדוש ברוך הוא ימחל לך שיהיית שוגגת, עם כל זאת הכי טוב לתקון בדבר פנה, שמהיום את לא אוכלת בשר בשום ארוע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלילי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתפט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, י"ט כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לשמר על הבן שלך יותר מהפל, כי זה יותר חשוב מהפל, כי אדם קרוב אצל עצמו, ולכן צריכים קדם לדאג לשלום הבן שלך שהוא כבר בר מצוה, ואם תכניסי את אחותך שחיה חיים של הפקרות, היא יכולה לדרדר אותו עד התהום, ולמה את צריכה את זה, כי חייך קודמים, אדם צריך לעזור להזולת, אבל לא על החשבון של האשה ושל הילדים, ובפרט במצב כזה.

אין שום ספק וספק ספיקא אם היא תמשיך עם הישמעאלי הזה, הוא

יְהַרְג אוֹתָהּ לְבִסּוּף, כְּמוֹ שֶׁקָּרָה הַמּוֹן מִקָּרִים כְּאֵלּוּ וְהַעֲלִימוּ אֶת זֶה מִהַצְבּוֹר, כִּי אִם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַעִידָה וְאָמְרָה: (בְּרֵאשִׁית ט"ז י"ב) "וְהוּא יִהְיֶה פְּרָא אָדָם יָדוּ בְּכָל יוֹד כָּל בּוֹ", אֲזִי זֶה כִּכָּה וְאִי אֶפְשֶׁר לְשַׁנּוֹת אֶת זֶה, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַחְזִיק אוֹתָהּ בְּבֵית שְׁלֹף, זֶה מְאֹד מְאֹד מִצַּעַר, אֲבָל הַמְּצִיאוֹת לְמָה אֶת צְרִיכָה לְהַסְתַּבֵּךְ בְּצִרוֹת בְּחַנּוּם, בְּשַׁעָה שְׁלֹא חָסַר לָךְ אֶת הַצְּרוֹת שְׁלֹךְ?

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְנִזְכֶּה וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּשָּׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּוֹדָאֵי טוֹב מְאֹד לְנִסְעֵ רַק עִם קְבוּצָה מְאַרְגְּנֶת שֶׁל נָשִׁים אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזֵה, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁאֵין בְּרָרָה וְאֵין נְסִיעוֹת מְאַרְגְּנוֹת רַק קְבוּצָה מְעַרְבֶת, אֲשֶׁר בְּטוֹחַ שְׁנִסְיעוֹת כְּאֵלּוּ הֵם בְּהַפְרָדָה כְּכָל הַנֶּתֵן, אֲזִי נוֹסְעִים אַתָּם, כִּי לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אֵין לְמַעֲלָה מְזֵה, וּמִי שְׁעֵדִין לֹא הִיְתָה אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, עֲדִיף לְנִסְעֵ מַה שְׁיִוְתֵר מֵהָ, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְדַעַת מַה שְׁהַמְחֵר יְבִיא, וְלִכֵּן לְקַבֵּל תַּקּוּן מְרַבְּנוּ ז"ל שְׁהַבְטִיחַ עִם שְׁתֵּי עֲדִים נְאֻמָּנִים שְׁמִי שְׁיָבוֹא לְצִיּוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ בְּעִיר אוֹמֵן וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ, וַיֹּאמֶר אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תַּקּוּן הַפְּלִלִי", אֶפְלוּ אִם עֲצָמוּ וּגְבַהּוּ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאוּ מִהַשָּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֻזְדָּרוּ לְנִסְעֵ שָׁם מַה שְׁיִוְתֵר מֵהָ, כְּדִי לְתַקֵּן תַּקּוּן כְּזֶה שְׂאֵף צְדִיק בְּעוֹלָם לֹא הַבְטִיחַ בְּפִרוּשׁ הַבְּטָחָה כְּזוֹ, וְעַל כֵּן מִי שְׁעֵדִין לֹא הִיְתָה אֵף פַּעַם אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כְּדָאֵי לוֹ כְּכֹר לְנִסְעֵ וְלֹא לְחַכּוֹת.

מוהרנ"ת ז"ל אָמר, ענש הגלגול זֶה ענש מאד מאד קשה, אָכל באַם הֵייתי יודע שְׁכַשְׁאֲתַגְלַגַּל עוד פעם בְּזֶה העולם, אָזְכָּה להיות אָצל ציון רבנו ז"ל, אָזי הֵייתי מוכן להַתְגַּלְגַּל עוד פעם, כָּל כֵּן הִיָּה גָדוּל וְחָשׁוּב בְּעֵינָיו הַעֲנִין שֶׁל הַהֵיּוֹת אָצל ציון רבנו ז"ל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתצא.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ט כִּסְלוֹ הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֵה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּדַבָּר זֶה הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתַּתִּיעֲצִי עִם הָרַב ... נְרוּ יֵאִיר שֶׁהוּא בָּקִי בְּרוּפָאִים טוֹבִים בְּאֶרֶץ וּבְחוּץ לְאֶרֶץ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְאִם יֵשׁ שְׁלֵשָׁה רוּפְאִים מְמַחִים שְׂאוּמְרִים שְׁצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת נְתוּחַ, אָז תַּעֲשִׂי אֶת הַנְּתוּחַ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְתִהְיֶי בְּרִיאָה וְשְׁלֵמָה, וְשְׁלֵא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דָּבָר.

רק תַּרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הַתְּפִלָּה שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד כְּדֵי כֵּן שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךָ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים, וְאִין לָהֶם אֵלָא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבְדָּ אָמַר דָּוִד לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תְּבֹזֶה אֶת תְּפִלָּתָם: (תְּהִלִּים ק"ב)

"תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נבוא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתצב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, י"ט כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

העבר אין, מה שהיה כבר היה, מעכשיו תראי להתחזק ביותר שאת ויתר עז לאהב את בעלך, ותחיו ביחד באהבה גדולה מאד, ובהבנה הדדית, שזה מצוה מאד מאד גדולה, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים: (שבת קט"ז.) לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה: שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; עד כדי כך חשוב אצלו יתברך שיהיה שלום בין איש לאשתו, שאפלו ימחקו את שמו יתברך כביכול, הוא מותר העקר שיהיה שלום בין איש לאשתו, כי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ולכן תעשי כל מה שביכולתך להיות פתוחה לבעלך, ותחיו ביחד בשלום ובאהבה ובשמחה אמתית.

אודות אחותך, אל תעירי להאמא וכו', אלא תדברי עם אחותך וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתצג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, י"ט כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוט-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"כ) אחד מאנשי שלומנו ספר למוהר"ן ת"ל, שיהיה מדבר עם רבנו ז"ל בעבודת השם יתברך כדרךנו, והבין רבנו ז"ל שהוא עוסק קצת לכוון פגנות בתפלתו, והקפיד עליו רבנו ז"ל מאד ואמר לו, שלא יעסק עוד בזה, ולא יתפלל עם פגנות, רק יכון פרוש המלות כפשוטו. (אף על פי שזה האיש למד כתבי האריז"ל על פי פקדתו, אף על פי כן לא רצה שיתפלל עם פגנות כלל). ואמר לו רבנו ז"ל שמי שאינו ראוי לזה, כשמתפלל עם פגנות הוא כמו כשופ, כי בכשופ נאמר: (דברים י"ח) "לא תלמד לעשות", ודרשו חכמינו הקדושים (שבת ע"ה) 'לא תלמד לעשות, אבל אתה למד להבין ולהורות'. כך הוא בענין הפגנות להבדיל, שאין צריכין ללמד אותם, כי אם להבין ולהורות, אבל לא לעשות עמהם, דהינו לכוונם בתפלה, מי שאינו ראוי לזה:

ואמר כי עקר התפלה היא דבקות להשם יתברך, והיה טוב יותר להתפלל בלשון לעז, שמדברים בו, כי כשמתפללים בלשון שמדברים בו, אזי הלב סמוך ודבוק מאד בדבורי התפלה, ויכול לדבק עצמו ביותר להשם יתברך. אך כבר תקנו לנו אנשי כנסת הגדולה סדר התפלה (מחמת שלא כל אדם יכול לסדר סדר התפלה לעצמו), על כן אנו חייבים להתפלל בלשון הקדש כמו שסדרו לנו. אבל העקר הוא רק לכוון פרוש המלות כפשוטו, שזהו עקר

הַתְּפִלָּה, שֶׁמִּתְפַּלְלִין לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל דְּבָר וְדָבָר, וְעַל יְדֵי זֶה מִתְקַרְבִּין וּמִתְדַבְּקִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ:

וְהִנֵּה מִי שֶׁמְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ תָּמִיד, (כַּגּוֹן מִי שֶׁנּוֹלַד בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל), אֵין צְרִיךְ לַחֲשׁוֹב בְּדַעְתּוֹ פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, רַק שְׂיִטָּה אֲזַנּוֹ מַה שֶׁהוּא אוֹמֵר, וְזֶה עֵקֶר כּוֹנֵנוֹ בַּתְּפִלָּה. וְאַצֵּל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה, אֲצֵלֶם כָּל הַכּוֹנֵנוֹת שֶׁל הָאָרֶזׁ"ל הֵם פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, שֶׁבְּפְרוּשׁ הַמְּלוֹת שֶׁלָּהֶם כְּלוּלִים כָּל הַכּוֹנֵנוֹת.

הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ מַה דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵינֵי כּוֹנֵנוֹת בַּתְּפִלָּה, הָעֵקֶר בְּשִׁעָה שְׂאָדָם אוֹמֵר אֵת תְּבוּת הַתְּפִלָּה, שְׂיִכּוֹן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, שְׂאֲזוֹ הוּא נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּסוּד: (דְּבָרִים י' כ"א) "הוּא תְּהִלָּתְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ", כִּי דִּיקָא בְּשִׁעָה שְׂאָדָם מְכוּן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, הוּא נִדְבֵק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר הָרַב הַקֹּדֶשׁ הַשֵּׁר שְׁלוֹם מְבַעֲלָזָא זי"ע, בְּאֵם אָדָם יִכּוֹן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת מִתְחַלֵּת הַתְּפִלָּה עַד הַסּוּף, יִזְכֶּה לְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל יְדֵי זֶה, כִּי אוֹתִיוֹת וְתְבוּת הַתְּפִלָּה שְׂאָדָם מוֹצִיא מְשַׁפְּתִיו, זֶה בְּעַצְמוֹ עֲצָם הַיְחודִים, אֲבָל הַצְּדִיקִים שֶׁבְקִיאִים בְּכַתְבֵי הָאָרֶזׁ"ל, אֲזִי אֲצֵלֶם הַשְּׂמוֹת וְהַכּוֹנֵנוֹת בְּעַצְמָם פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וּבְשִׁעָה שֶׁמִּתְפַּלְלִים זֶה כְּבָר מִמִּילָא הוֹלֵךְ בִּיחַד, עִם כָּל זֶה רַב בְּנֵי אָדָם לֹא בְקִיאִים בְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֵין טַעַם לְקַחַת סְדוּר מְלֵא שְׂמוֹת וְלַהֲסַתְּכַל בְּזֶה כְּמוֹ הַתְּנַגּוּל בְּאֱמִירַת 'בְּנֵי אָדָם' וְכוּ'.

תְּהִלָּה לְאֵל, הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא זְכִנִי לְחַבֵּר סֵפֶר "יְחוד הַשֵּׁם" כּוֹנֵנוֹת כָּל הַיְחודִים, וְכֵן סְדוּר תְּפִלָּה "אוֹר הָאוֹרוֹת" עַל כָּל סְדֵר הַתְּפִלוֹת עִם הַשְּׂמוֹת וְהַכּוֹנֵנוֹת מִהָאָרֶזׁ"ל, עִם כָּל זֶה אֵנִי בְּכָלֵל לֹא יוֹדַע שְׂאֵנִי אֲדַפִּיס אֵת זֶה פַּעַם, אֵת הַכּוֹנֵנוֹת שֶׁנִּדְפְּסוּ בְּסֵפֶר "נֵר לְהַצְּדִיק", זֶה נִלְקַח מִהַסְּדוּר "אוֹר הָאוֹרוֹת", וְזֶה הָיָה רַק חֵד פַּעְמִי לְפָנֵי לְמַעֲלָה מְשַׁלְשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה, כִּי אֲזִי הָיָה הֶרְבֵּה מִחֻלְקַת וּוּכּוּחִים וְקִטְנוּנוּת בֵּין אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכָאֵב לִי מְאֹד שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֵל רַבִּי כָּל כֶּף גְּדוֹל שֶׁהוּא מְאִיר אֵת עֵינֵינוּ בְּדַבְּקוֹת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ אֶל הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁרַק יְכוּלִים לְהַגִּיעַ וְכוּ' וְכוּ', וּפֶה מִתּוֹכָחִים עַל כְּבוֹד וְכוּ', וְעַל כֶּסֶף וְכוּ', וְלִכֵּן הִדְפַּסְתִּי אֵת זֶה כְּדֵי שִׁירָאוּ שֵׁישׁ מְשֻׁהוּ וְיִתֵּר חֲשׁוֹב מְכַסֵּף וְכְבוֹד וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹבָא קֵטַע הַזֶּה שָׁם, אֲבָל בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא הִדְפַּסְתִּי אֵת זֶה כְּדֵי לְכוּן אֵת הַכּוֹנֵנוֹת וְכוּ'.

וְהַיּוֹם אֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שֶׁהֵייתִי צוֹדֵק לֹא לְהַדְפִּים אֶת הַסְּפָרִים הַנִּזְכָּרִים, כִּי מִי שֶׁלֹּא רָאוּי לָזֶה יִכּוֹל לִבּוֹא לְטַעְוִיּוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד מְאֹד, וְלִהְיוֹנְס בְּדַמְיוֹנוֹת וְכוּ', עַד שֶׁיִּתְהַפֵּף לוֹ הַשֶּׁכָּל לְגַמְרִי, וְיִכּוֹל לְדַמְיֵן דְּמִיוֹנוֹת שֶׁאֵין לָהֶם שִׁחַר וְכוּ', וְכִמוֹ שֶׁצְדִיקִים אָמְרוּ שֶׁאֶפְלוּ גְדוֹלִים וְקְדוּשִׁים צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְדַמְיוֹנוֹת וְכוּ', כִּי לְפַעַמִּים גַּם עֵץ רְקוֹב מְאִיר בְּלִילָה וְכוּ', וְדִי לְחַפְיָמָא, וְמִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהִתְבּוֹדֵד בְּלִילָה בְּשֹׁדֵה אוֹ בְּיַעַר, אִם הוּא רוֹצֵה רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא רוֹצֵה שׁוֹם דָּבָר, אֲזִי יִזְכֶּה לְהַפְלִיל בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אָבֵל אִם הוּא מַחְפֵּשׂ מְדַרְגּוֹת, פְּתָאוּם הוּא יִרְאֶה נִיצוּצֵי אוֹר... שֶׁהֵם סֵךְ הַכֹּל זְבוּבֵי אוֹר שֶׁמְאִירִים בְּלִילָה כְּיָדוּעַ לְהִטְבְּעִים שֶׁיֵּשׁ זְבוּבִים כְּאֵלוֹ שֶׁבְּלִילָה מְאִירִים, וְהַטְפֵּשׂ הַזֶּה חוֹשֵׁב שֶׁהוּא רוֹאֶה נִיצוּצֵי אוֹר וְכוּ', וְרַבִּים חָלְלִים הִפִּילָה אֵלָיו שֶׁנִּכְנְסוּ בְּדַמְיוֹנוֹת שֶׁל בְּעֵלֵי מְקַבְּלִים וְכוּ', עַד שֶׁנּוֹתְנִים תְּקוּנִים וְכוּ', וְזֶה סֵתֵם שִׁטוֹת וְלִיצְנוֹת וְכוּ', וַיֵּשׁ שֶׁכָּבֵר רוֹאֶה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל לֹא נִמְצָא בְּאוּמָן, אֶלָּא הוּא רָאָה בְּמוֹ עֵינָיו שֶׁלְקָחוּ אוֹתוֹ מִשָּׁם וְהִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְהַר צִיּוֹן וְכוּ', וְנִכְנַס בְּדַמְיוֹן כְּזֶה עַד שֶׁרוֹאֶה אֶת זֶה בְּדַמְיוֹנוֹ וְכוּ', הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שֶׁבְקַבְּלָה יִכּוֹלִים לְהַטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְקַיֵּם בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלִשׁוֹן נּוֹכַח, וַיְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁאֵין בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כִּי מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּתְּצַד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רבנו ז"ל אָמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב') כְּשֶׁאָדָם זֹכֵה וּמִתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה
 לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִטְהַר מִחַשְׁבֹּתָיו, עַד שֶׁמֵּאִיר לְפָנָיו עֵינָיו
 הַשְּׁמוֹת שֶׁל נֹקְבָא דְפְרֻדְשָׁקָא, שֶׁהֵם הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַד' עוֹלָמוֹת, ע"ב ס"ג מ"ה
 ב"ן, וְהַכְּתָרִים שֶׁלָּהֶם, וּכְכֹל שֶׁמִּתְבּוֹדֵד יוֹתֵר, אָז מֵאִיר לְפָנָיו תְּמִיד הַשְּׁמוֹת
 הָאֵלוֹ לְפָנָיו עֵינָיו אֶפְלוּ שְׁלֹא רוּצָה, מְרַב הַתְּכַלְלוֹתוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כֵּן מֵאִירִים
 לְפָנָיו הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֵלוֹ, בְּסוּד: (תהלים ט"ז) "שׁוֹיִתִּי הוֹי"ה לְנִגְדֵי תְמִיד",
 וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיצֶעֶנְסֶק זִי"ע (נעם אֱלִימֶלֶךְ - נח) "וְזֶה
 סִימָן לְבַעַל תְּשׁוּבָה גְמוּר כְּשֶׁהֵשֵׁם הַקְּדוֹשׁ שֵׁם הוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד לְנִגַּד
 עֵינָיו הוּא סִימָן שֶׁתִּקַּן בְּיָרְאָתוֹ כָּל חַטָּאִיו", וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן,
 חלק א', סימן כ"א) שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְזַכֵּךְ אֶת הַשְּׁבַעָה גְרוֹת שֶׁלּוֹ שֶׁהֵם הָעֵינָיִם,
 אֲזַינִים, הַחֲטָט וְהַפֶּה, אָז מֵאִיר לוֹ הַמַּח בְּהֶאֱרָה נוֹרָאָה וּנְפִלְאָה מְאֹד, וּמִבְּקָא
 בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל (עץ חיים שַׁעַר א') שֶׁהַד' שְׁמוֹת הָאֵלוֹ ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, הֵם
 נִגְדֵי הָעֵינָיִם, הָאֲזַינִים, הַחֲטָט וְהַפֶּה, וּמִמֵּילָא מוּכָן כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵר עַל
 פִּיּוֹ, מֵאִיר לְפָנָיו תְּמִיד שֵׁם ב"ן, כְּשֶׁאָדָם שׁוֹמֵר אֶת חֲטָטוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס,
 מֵאִיר לְפָנָיו תְּמִיד שֵׁם מ"ה, כְּשֶׁאָדָם שׁוֹמֵר מְאֹד לֹא לְהִשְׁמִיעַ לְאֲזַיְנוֹ כָּל מִינֵי
 דְּבָרִים בְּטָלִים וְנִבּוּל פֶּה, אָזִי מֵאִיר בּוֹ שֵׁם ס"ג, כְּשֶׁאָדָם שׁוֹמֵר אֶת עֵינָיו
 לֹא לְהִסְתַּכֵּל בְּמַקּוֹמוֹת אֲסוּרִים, עַל יְדֵי זֶה מֵאִיר בּוֹ שֵׁם ע"ב, הָרִי שֶׁלְּךָ
 לְפָנֶיךָ שֶׁהַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הָאָדָם וּמְדוּתָיו, אִם אָדָם זֹכֵה וְיֵשׁ לוֹ שֶׁכֵּל וּמִתְבּוֹדֵד
 הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִבְּקָשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ עֵינָיִם קְדוּשׁוֹת,
 אֲזַינִים קְדוּשׁוֹת, חֲטָט קְדוֹשׁ, פֶּה קְדוֹשׁ, לֹא לְהִסְתַּכֵּל בְּמַקּוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים, וְלֹא
 לְשַׁמֵּעַ דְּבָרִים אֲסוּרִים, וְלֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּבִרְצִיחָה, וּלְדַבֵּר לְדַבֵּר נִבּוּל פֶּה,
 לְשׁוֹן הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, אָזִי מִמֵּילָא מֵאִיר לוֹ לְפָנָיו אֶת הַשְּׁמוֹת הָאֵלוֹ,
 וְאִם עֲדִין לֹא מֵאִיר סִימָן שֶׁעֲדִין לֹא נִתְקַבַּל תְּשׁוּבָתוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְלִכְן
 אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁמִּבְּקָשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ עַל שֶׁכֵּל וְדַעַת, וְלֹא בַּחֲנָם שֶׁחֲכַמְנוּ
 הַקְּדוּשִׁים הַתְּקִינּוּ לְבַקֵּשׁ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם "אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת", כִּי עַל
 דַּעַת צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא הַנוֹתֵן חֲכָמָה, כְּמוֹ
 שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים כ"א) "יְיָהּ חֲכַמְתָּא לְחַכְמִין וּמְנַדְעָא לְיַדְעֵי בִינְהּ".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתצה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, י"ט כסלו התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מבקש אותך אישית בקשה פרטית שאל תשיבי את פני ריקם, אני הבטחתי להגאון הצדיק רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, להביא אלך פעילים למטה הבחירות, לזאת הקמתי ביבנאל מטה בחירות "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד רוצה שתעזרי לי שיהיה לך חלק בזה, ותראי להתנדב למען הפעילות, כי בזה נזכה לקדש שם שמים ברכים, כי באמת רק רבנו רבי עובדיה יוסף זצוק"ל הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה דרוסה עד לעפר וכו', וגם עכשו עדין יש הגזענות הארוה שלא יכניסו בנות ספרדיות בבתי ספר אשכנזים, ועוד הפליות רבות שעושים עם עדות המזרח, ולכן הולך לי בחיים שהפעם יצליחו בגדול, אקוה שתעשי את רצוני לגשת אל מטה הבחירות שלנו, ולעזר לעשות טלפונים וכו', וכן לרשם את כל בני המשפחה שלך "ברסלב למען ש"ס", ואני בטוח אם נהיה חזקים לעזר לקול הקריאה של רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, נוכל לנצח בגדול.

נא ונא אל תשכחי שהקהלה הקדושה שלנו זה קהלה של חסד, חממה של אמונה, ולכן תעשי את החסד הזה לקרב את נשמות ישראל אליו יתברך, כי כל אלו שייבחרו ש"ס דרכנו, כלם יחזרו אליו יתברך, וישפע עליהם שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, ואת יכולה להבטיח לכל מי שיתרשם אצל "ברסלב למען ש"ס", ואת תמסרי לי את השם שלהם, לא אפסיק לבקש עבורם ממנו יתברך על כל מה שהם צריכים, יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכה להיות שליחים נאמנים להקדוש ברוך הוא, ונזכה להצלחת בגדול.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֹשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלַחֵחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּתצוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשָּׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְקָר לִי מֵאֵד צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים
הַרֵב ... נִרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֹשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית בְּקֶשֶׁה פְּרָטִית שְׁאֵל תִּשָּׁב אֶת פְּנֵי
רִיָקָם, אֲנִי הִבְטַחְתִּי לְהַגְאֹן הַצְּדִיק רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּקֵל לְהִבְיֵא אֶלְךָ
פְּעִילִים לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת הַקְּמָתִי בִּיבְנֵאל מִטָּה בְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן
ש"ס", וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד רוּצָה שְׁתַּעֲזֹר לִי שְׁיִהְיֶה לְךָ חֶלֶק בְּזָה, וְתִרְאֶה לְעֲשׂוֹת
הַתְּעוּרָרוֹת גְּדוּלָה בְּעִיר בֵּת יֵם, לְהַתְנַדֵּב לְמַעַן הַפְּעִילוֹת שֶׁל "בְּרִסְלָב לְמַעַן
ש"ס", כִּי בְּזָה נִזְכָּה לְקַדֵּשׁ שָׁם שָׁמַיִם בְּרַבִּים, כִּי בְּאֶמֶת רַק רַבְּנּוּ רַבִּי עוֹבְדֵיָה
יוֹסֵף זְצוּקֵל הַגְּבִיָּה אֶת קַרְנָם שֶׁל עֲדוֹת הַמְזוּרָח שְׁהִיתָה דְרוּסָה עַד לְעַפְרָ
וְכוּ', וְגַם עֲכָשׁוּ עֲדִין יֵשׁ הַגּוֹזְעוֹת הָאֲרוּרָה שֶׁלֹּא יִכְנִיסוּ בְּנוֹת סְפָרְדִיּוֹת בְּבִתִּי
סְפָר אֲשִׁכְנִזִים וְכוּ', וְעוֹד הַפְּלִיּוֹת רַבּוֹת שְׁעוֹשִׂים עִם עֲדוֹת הַמְזוּרָח וְכוּ', וְלִכֵּן
הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁהַפַּעַם יִצְלִיחוּ בְּגִדוֹל, אֶקְנֶה שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי וְתִהְיֶה
בְּקֶשֶׁר עִם מִטָּה הַבְּחִירוֹת שֶׁלֵּנוּ, וְתַעֲבִיר אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַבּוֹחֲרִים אֶל
הַמִּטָּה שֶׁלֵּנוּ שֶׁהַקְּמָנוּ בִּיבְנֵאל "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי בְּטוֹחַ אִם נִהְיֶה
חֲזָקִים לְעֵזֶר לְקוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּקֵל נוֹכַח לְנִצָּח בְּגִדוֹל.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֹשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲזֹר לִי בְּמֵלֵא הַמְרָץ, כִּי אֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ
שְׁכָל אֵלוּ שִׁיבְחָרוּ ש"ס דְּרַכְנּוּ, כְּלָם יַחֲזְרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁפַּע עֲלֵיהֶם שְׁפַע
בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, וְאַתָּה יְכוֹל לְהַבְטִיחַ לְכָל מִי שִׁיתְרַשֵּׁם
אֶצֶל "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאַתָּה תִּמְסַר לִי אֶת הַשֵּׁם שֶׁלָּהֶם, לֹא אֶפְסִיק לְבַקֵּשׁ
עֲבוּרָם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל מֵה שֶׁהֵם צְרִיכִים, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכָּה
לְהִיּוֹת שְׁלִיחִים נְאֻמָּנִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִזְכָּה לְהַצְּלִיחַ בְּגִדוֹל.

רק חֶזֶק וְאַמֶץ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה שֵׁישׁ לָנוּ חֶלֶק בְּדָבָר קָדוֹשׁ כְּזֶה,
לְאַחַד אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁרַחֲקוּ אוֹתָם כְּכֹל מִיָּנִי רַחוּקִים

וְכוּי, וְנִזְכָּה לְקָרֵב אֶת כָּלֵם אֶל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְיִתְקַדֵּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם וְשֵׁם
רַבְּנוּ ז"ל עַל יְדִינּוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה שְׂתַעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמַחוֹת
תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּתצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בְּקֶשֶׁה אַחַר בְּקֶשֶׁה, שְׂתַשְׁמְרוּ מְאֹד עַל
הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, הַיּוֹם יוֹתֵר מְאִי פַעַם הַיְלָדִים שְׁלָנוּ חֲשׂוּפִים לְכָל מִיָּנִי בְּעִוֹת
בְּעוֹלָם וְכוּי, מְאַחַר שֶׁהַכֹּל פְּתוּחַ וְכוּי, וַיֵּשׁ הַכְּלִי הָאָרוּרָה שֶׁנִּקְרָא מַחְשָׁב
(מְכַשֶּׁף) הַמְּחַבֵּרֵת אֶל אֵינְטֵרְנֵט, שָׁבוּ יְכוּלִים לְרְאוֹת כָּל מִיָּנִי זָבֵל וְלִכְלוּף
בְּעוֹלָם, וְלָכֵן הַיּוֹם הַיְלָדִים שְׁלָנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים מְרַבִּים יוֹתֵר מְאִי פַעַם, וְזֶה
לֹא סֵתֵם בְּדִיחָה וְכוּי, וְזֶה לֹא סֵתֵם בְּקֶשֶׁה וְכוּי, וְאַף אֶחָד לֹא יְכוּל לְהַגִּיד
שְׁלֵהַיְלָדִים שְׁלִי לֹא יִקְרָה שׁוֹם דְּבָר וְכוּי, אֵינן דְּבָר כְּזֶה, כָּל הַיְלָדִים הֵם עֲכָשׁוּ
בְּסִכְנָה גְדוּלָה מְאֹד, שְׁלֹא יִפְלוּ בַּפֶּח שֶׁל הַסֶּמֶךְ ״מ״ם שְׁלִקַח אֶת עֲצָמוֹ עַל
נַעֲרֵי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׂתַשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים
שְׁלָכֶם כְּמוֹ שְׂאֵתֶם שׁוֹמְרִים עַל אִישׁוֹן עֵינֵיכֶם וְיוֹתֵר וְיוֹתֵר מְזֵה, וְהַעֲקֹר לְלֶכֶת
אִתְּם בְּנַעֲם וּבְאַהֲבָה וְכוּי, אֵינן יוֹתֵר מְכוֹת וְכוּי, עֲנָשִׁים וְכוּי, שְׂרַבְנוּ ז"ל הֲיָה
מְאֹד מְאֹד נִגְדָה זֶה, וְאָמַר ״שְׁעַם טוֹב יְכוּלִים לְפַעֵל בְּקִלוֹת, וְאִם לְפַעֲמִים
פּוֹעֲלִים בְּיַד חֶזֶקָה, דַּע לָךְ שְׂאֵם הֵייתָ הוֹלֵךְ בְּטוֹב עִם הַיְלָדִים שְׁלָךְ, הֵייתָ
מְצַלִּיחַ יוֹתֵר״, וְלָכֵן אָבָא וְאָמָא צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁם בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים
שְׁלָהֶם, בְּוֹדָאֵי זֶה קֶשֶׁה, אֲבָל מְאַחַר שֶׁהַבְּאֵתֶם אֶת הַנִּשְׁמוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הָאֵלוֹ

בְּזֶה הָעוֹלָם, אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְאָזֵר בְּסִבְלָנוּת, אִין דְּבַר כֵּזֶה לְהִשְׁפִּיל אֶת הַיְלָדִים, וּמִכָּל שְׂכָן לֹא לְקַרֵּא אוֹתָם עִם שְׁמוֹת שֶׁל גְּנָאִי, וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן לֹא לְתַת לָהֶם מְכוֹת וְכו' וְכו', הָאִם בְּשִׁבִיל זֶה הִבְאֵתֶם יְלָדִים לְזֶה הָעוֹלָם לְהִשְׁפִּיל אוֹתָם? הֲרֵי הַתְּכֵלִית הִיְתָה לְהִבְיֵא יְלָדִים כְּדֵי לְגַלּוֹת לָהֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ וַיִּתְבַּרֵךְ, וְשִׁיקִימוּ אֶת הַמְצֻוֹת שֶׁהֵם רְצוּנוֹ וַיִּתְבַּרֵךְ, שְׁעַל זֶה דוֹד הַמֶּלֶךְ מְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: (תְּהִלִּים פ"ט ב') "חֲסִדֵי הַיְוָי"ה עוֹלָם אֲשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֲמוֹנַתְךָ בְּפִי", שְׁאֲנִי יְכוֹל לְהוֹדִיעַ לְהַיְלָדִים שְׁלִי שֶׁהֵם יוֹדִיעוּ לְהַיְלָדִים שְׁלָהֶם שִׁישׁ בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲנַחְנוּ בְּנֵינוּ, וְלִכְּן אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח עִם הַמִּתְנֹת שֶׁנָּתַן לָכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְלָדִים, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהַחְזִיק אֶת הַמִּתְנֹת הָאֵלוּ מְאֹד מְאֹד בְּחִשְׁבֻּבוֹת, וְלֹא לְהַנִּיחַ אוֹתָם הַפְּקָר שִׁיִּסְתּוֹכְבוּ עַל הָרַחֲוּבוֹת, אֲדַרְבָּה אַתֶּם צְרִיכִים לְהוֹרִיד אֶת עַצְמְכֶם אֲלֵיהֶם, וְלַעְזֹר לָהֶם כְּכֹל יְכַלְתְּכֶם וְכו', וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (יְלִקוּט תְּהִלִּים, רִמּוֹ תתמ"ה) "שְׁתוּלִים בְּבֵית הַיְוָי"ה", אֵלוּ הַתִּינּוּקוֹת שֶׁכְּבִית הַסֶּפֶר; כְּמָה מְסֻרְתִי אֶת נַפְשִׁי שִׁיְהִי תַלְמוּד תּוֹרָה וּבֵית סֶפֶר, וְאֲנִי עוֹשֶׂה יוֹתֵר מִיְכַלְתִּי בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ עֲצוּמָה לְהַחְזִיק בְּהַשְׁנִים אֶת הַמוֹסְדוֹת שֶׁלִּנּוּ, וְהַכֹּל שִׁיִּצְאוּ מֵאֲתָנוּ יְלָדִים יִרְאִי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, הֵן הַמְּנַהֵל וְהֵן הַמְּנַהֵלֶת וְהֵן הַמְּלַמְּדִים וְהֵן הַמּוֹרֹת מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם עֲבוּר יְלָדֵיכֶם, אָבָל אִם אִין שְׁתוּף פְּעֻלָּה עִם הַהוֹרִים, אֲזִ לֹא פְעֻלָּנוּ שׁוּם דְּבַר, עַכְשָׁו זֶה לֹא זְמַן לְהִתְפַּלֵּל וְכו', עַכְשָׁו זֶה לֹא זְמַן לְהִתְנַפֵּחַ וְכו', עַכְשָׁו זֶה זְמַן לְשַׁמֵּר עַל הַיְלָדִים שֶׁלִּנּוּ עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, וְעִם מִי הֵם מְסֻתּוֹבְבִים וְכו' וְכו', וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם תְּקַחוּ אֶת דְּבָרֵי שְׁאֲנִי כוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי, וְתִכְנִסוּ אֶת זֶה בְּלִבְכֶם, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזְפָה לְרוּחוֹת רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִיְלָדֵינוּ.

גַּא וְנָא תִרְאוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת שֶׁתִּקַּן מוֹהַרנ"ת ז"ל.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמַּל עֲלֵינוּ, וְעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִזְמִין לָנוּ מְלַמְּדִים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים לְבְנֵינוּ שִׁיְהִיו עוֹסְקִים בְּמִלְאַכְתָּם בְּאֲמוּנָה, לְלַמֵּד הַרְבֵּה עִם בְּנֵינוּ בְּתְכֵלִית הַמוֹעִיל בְּאֲמַת. וְיִהְיוּ כָּל הַמְּלַמְּדֵי תִינּוּקוֹת אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים וְצַדִּיקִים שְׁלֹא יִקְלְקְלוּ חֵס וְשְׁלוֹם אֶת הַהֶבֶל הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, שֶׁהוּא הֶבֶל פֶּה שְׁאִין בּוֹ חֵטָא. וְיַעֲלֶה וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע

לפניך ההבל הקדוש של התינוקות של בית רבן. ועל ידי זה תזכר את ברית אבותינו, ותמתיק ותבטל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל כל הדינים וכל הגזרות שאינם טובות שנגזרו על עמך ישראל בכלל או בפרט, בין שהוא קדם גזר דין בין שהוא לאחר גזר דין. כלם תמתיק ותבטל בזכות הבל פה שאין בו חטא של התינוקות של בית רבן. ותזכנו ברחמיך הרבים ותקדשנו בקדשתך העליונה, ותזכנו לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת בכל לב ונפש. ונזכה לתקן את כל אשר שחתנו. ונזכה להגביר הנפש על הגוף, עד שיתבטל הגוף לגמרי לגבי הנפש. ונזכה לתן צדקה הרבה לעניי ארץ ישראל. עד שנהיה נכללים באורא דארץ ישראל, בההבל הקדוש שאין בו חטא. עד שנזכה כלנו עמך בית ישראל שיהיה הבל פינו הבל שאין בו חטא כמו אורא דארץ ישראל וכמו הבל פיהם של תינוקות של בית רבן. חוסה נא ברחמיך עלינו, ועשה למענך, ועזרנו והושיענו שנזכה לעשות את רצונך, ולקדש את שמך על ידי ילדינו, שהם משיכו את השרשרת הזזה של עם ישראל, וכלנו יחד נזכה לקבל פני משיח צדקנו במהרה במינו אמן ואמן.

נא ונא זכרו היטב שאבותינו ואבות אבותינו הכניסו בכל יום בקפת הצדקה כמה פרוטות לצדקה, והורידו כמה דמעות בשביל הילדים שלהם שיהיו מצלחים, ולא לקחו את זה בקלות, ורק כך נבנה כלל ישראל, וחכמינו הקדושים ספרו לנו (תנא דבי אליהו רבה, פרק י"ח) מעשה בכהן אחד שהיה ירא שמים בסתר, והיו לו עשרה בנים מאשה אחת, ששה זכרים וארבע נקבות, ובכל יום ויום היה מתפלל ומשתטח ומתחנן ומבקש רחמים ומלחך בלשונו עפר, כדי שלא יצא אחד מהן לידי עברה ולידי דבר מכוער, מה היה עושה, בכל יום ויום היה מכניסן לבית פנימי, וישב ומשמרן בבית החיצון, ומתפלל ומשתטח ומבקש רחמים ומלחך בלשונו עפר כדי שלא יהא אחד מהן בא לידי עברה ולידי דבר מכוער, אמרו, לא יצאת אותה שנה ולא שנתה ולא שלשה, עד שבא עזרא והעלה את ישראל מבבל, והעלה אותו כהן עמהם, לא נכנס אותו כהן לבית עולמו, עד שראה כהנים גדולים ופרחי כהנה מבניו ומבני בניו עד חמשים שנה, ואחר כך נכנס אותו כהן לבית עולמו, ועליו הכתוב אומר: (תהלים ל"ג) "בטח בהנ"ה ועשה טוב". ויהתענג על הו"ה

וַיִּתֵּן לָךְ מִשְׁאֲלֹת לְבָבְךָ וְגו', הַלּוֹאֵי שְׂגַם אֲנַחְנוּ נַחֲקָה אֶת הַכֹּהֵן הַזֶּה, וְכֵן נִבְכָּה וְנִתְפַּלֵּל עֲבוּר יְלֵדֵינוּ, וְאִזְנֵיהָ בְּטוּחִים שִׁיְהִיָּה לָנוּ יְלָדִים מְצַלְחִים.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתצה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, י"ט כסלו התשע"ג

שלום רב אַל ... תחיה

את לא יכולה לתאר ולשער איך שאת מחממת את לבבי הנשבר והכאובה וכו', בזה שאת עובדת בהמשרד, ואת מתרימה אנשים לצדקה אמתית שרואים את הפרות מזה, שתהלה לאל, הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה גודלת מדי יום ביומו בכמות ואיכות, ואת החסד שיוצא מאתנו, אין בשום מקום, איפה רואים דבר כזה בית התבשיל שכבר יהיה פתוח ביום ובלילה, ולהאכיל רעבים ולהשקות צמאים, ולכן את צריכה להיות מאד מאד שמחה ועליזה שאת שליחה נאמנה לקהלה כל כך קדושה.

אני מברך אותך שתמיד תהיי שמחה ועליזה, ותהיי הכי מאשרת בחייך, יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחיל לך ברכה והצלחה מן השמים

תַּתְצֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרֹו יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזַּק בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְאֵל
תַּתֵּן שֶׁהַחֲלִישוֹת הַדַּעַת יִתְפַּס אוֹתָךְ וְכוּ', כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם מִחֲלִישׁ אֶת דַּעַתוֹ
שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּמְכַנֵּס בּוֹ קְטָנוֹת הַמוֹחִין וְכוּ', שֶׁהַכֹּל נוֹבַע מִדְּמִיוֹנוֹת
וְכוּ', כִּי הַמְּאָמִין הָאֱמִתִּי שְׂמֵאֱמִין שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֵלֶקוֹת
גָּמוֹר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְכַמְשָׁפֶט,
וְדַבָּר גָּדוֹל וְדַבָּר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד
כְּדֵי כֶּף שְׂאֵמְרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה אֶלָּא
אִם בֶּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קְטָנָה בְּאֶצְבַּע קְטָנָה אִם לֹא
מְכַרְיִזִין עַל זֶה קֵדָם מִלְמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל:
(סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן פ"ג) אָמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנֶסָה; וְלִכְּן בְּזֶה שֶׁתִּשְׁמַח
עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ שֶׁנִּבְרָאתָ יְהוּדִי וְשִׁלָּא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמַחָה
וְהָאָמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׁפַע וְהַפְּרִנְסָה, וְלֹא תִהְיֶה מְנַח בְּקִטְנוֹת
הַמוֹחִין וְכוּ', וְלִחְשֵׁב תְּמִיד כְּאֵלוֹ זֶה יוֹתֵר גָּדוֹל מִמֶּךָ וְכוּ', וְזֶה יוֹתֵר קָטָן מִמֶּךָ
וְכוּ', אוֹ זֶה יִכּוֹל לְהַזִּיק לָךְ וְכוּ', כִּי הִרְגַע שְׂאָדָם מִחֲדִיר בְּעַצְמוֹ שְׂאִין בְּלַעְדוֹ
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא הִכִּי מֵאֲשֶׁר
בְּחַיִּים, כִּי אֵין עוֹד יוֹתֵר אֲשֶׁר מֵהֵדְבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן אֲנִי מֵאֵד
מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּצָּא מֵהַקְּטָנוֹת שְׁלָךְ, וְתִכְנִס
בְּדַעְתָּךְ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֵלֶקוֹת גָּמוֹר
הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זוֹ תְּמִיד תִּלָּךְ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מֵהַכֹּל, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק
חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְּבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע,
אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שׁוֹזֹכָה לְהַכְנִיס בְּמַחַ מַחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֹּל לְכֹל הוּא אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא
בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה.

הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמַח אֶת אַחֲרִים, שְׂאֵז מְבֻטָּח
לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (תַּעֲנִית כ"ב.) רַבִּי בְּרוּקָא חוּזָא הָיִי

שכיח בשוקא דבי לפט, הוה שכיח אליהו גביה, אמר ליה, איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי? אמר ליה, לא. וכו' אדהכי והכי אתו הנוך תרי אתי. אמר ליה: הנוך נמי בני עלמא דאתי נינהו. אזל לגבייהו. אמר להו, מאי עובדיכו? אמרו ליה, אנשי בדיחי אנן, מבדחינן עציבי. אי נמי, כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדיהו טרחינן ועבדינן להו שלמא; ולכן תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה ולשמח את אחרים, וכמובן את מי צריכים לשמח קדם הכל? זה האשה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו:): "אשה בעלה משמחה".

השמחה ירחיב לך את הדעת עד שתוכל תמיד לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ומי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשטות גמורה, זה סימן שהוא מקרב אל רבנו ז"ל, והוא ינצח את המלחמה, וזה מה שמשיח יכניס בעולם, כמובא בדברי רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב') עקר הכלי זין של משיח זה תפלה, הינו משיח יכניס בעולם את הענין של תפלה, ועל ידי זה ינצח בגשמיות וברוחניות, כי אין עוד דבר חזק כמו תפלה, ומי שהוא עקשן גדול מאד ולא יעזב את הקדוש ברוך הוא, בשום פנים ואפן, אלא יבקש ויבקש וכו', לבסוף יראה נסים נגלים, כמאמר ז"ל (תנחומא בשלח) כתיב: (ישעיה ס"א) "אל תיראי תולעת יעקב", למה נמשלו ישראל לתולעת? לומר לך מה תולעת הזו אינו מכה את הארזים אלא בפיו והוא רך ומכה את הקשה, כך אין להם לישראל אלא תפלה, שהעכו"ם נמשלו כארזים שנאמר: (יחזקאל ל"א) "הנה אשור ארו בלבנון" ואומר: (תהלים כ"ט) "וישבר הוי"ה את ארזי הלבנון", וכשהן מתגברים עליהם חוזרים בתשובה וצועקים ומתפללין והקדוש ברוך הוא עונה לעם ישראל בעת צרה; ארו שהוא רחב כמה מטרים, וארץ עשיריות מטרים וכו', באה תולעת קטנה ועם הפה הקטן שלה לאט לאט היא אוכלת ואוכלת ואוכלת, עד שנחתך כל הארז הגבוה והרחב הזה, ונפול על פניו, על אחת כמה וכמה בר ישראל שמתעקש בתפלה, הוא יקבל את כל מה שהוא רוצה, אבל צריכים לזכור שגם בתפלה צריכים סבלנות, כמו שרבנו ז"ל אמר: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ו) אסור לאדם לעמד עצמו על שום דבר, הינו שאסור להתעקש בתפלתו שהקדוש ברוך הוא יעשה לו דוקא את בקשתו,

כי זה הוא כמו לוקח דבר בחזקה, בגזלה. רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים, אם יתן השם יתברך יתן ואם לאו וזה: (אבות פרק ב) אל תעשה תפלתך קבע, מלשון גזלה, כמו שכתוב: (משלי כ"ב) 'וקבע את קבעיהם נפש'. הינו שכל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר צרכים, אסור להתעקש ולעמד עצמו בתפלתו, שדוקא יעשה הקדוש ברוך הוא את תפלתו, כי זה הוא תפלת קבע שלוקח הדבר בחזקה, בגזלה, רק יתפלל ברחמים ותחנונים.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'רא' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מפל מיני מזיקים, הדף היומי של היום שבת ס"ב. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מביין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שייהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

זכר וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (פרכות ו) כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתעניין בכיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

ואל תשכח לפני כל תפלה תכניס כמה פרוטות לצדקה בקפת הצדקה, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא דף י) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתוב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י) מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י) "טוב לתן צדקה קדם תפלה":

וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזֶהָר לִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה,
שָׂאז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחְזֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקן.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשָּׁב, כִּי כִסְלוֹ הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ בְּכָל מִינֵי לְשׁוֹנוֹת שֶׁל בְּקִשָּׁה שְׁלֵא יִהְיֶה לָךְ
שׁוֹם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן מִשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם, כִּי כָּל הַחֲלִישׁוֹת
הַדַּעַת בָּא מִהַסְמָךְ מ"ם שְׁמַחְדִּיר בְּאָדָם שֶׁהוּא לֹא שׁוֹה לְשׁוֹם דְּבָר, וּבִפְרָט
אֲשֶׁה נּוֹפְלֵת בְּכָל פַּעַם בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת הַמוֹחִין, עַד שֶׁהִיא מְקַנָּאָה
אֶת הַזֵּיוֹלֵת וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא בַחֲנֵם שָׂרְבֵנוּ ז"ל הַזֵּהִירֵנוּ מֵאֵד מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
תְּמִידָה, כִּי הִרְגַע שְׂאָדָם בְּשִׁמְחָה, אֲזִי זֹכָה לְהִגִּיעַ לְגִדְלוֹת הַמוֹחִין וְזֶה מְרַחֵב
לוֹ אֶת הַדַּעַת, וְאֵז שׁוֹם דְּבָר כְּבֵר לֹא יִכּוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מָה
שְׁבִיכְלֵתָךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְשִׁמַּח נָשִׁים אַחֲרוֹת, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ
אוֹתָךְ שְׁתַּבּוֹאֵי בְּלִילֵי שִׁמְחָה וְלְשִׁמַּח עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁמֵזָה נַעֲשֶׂה
יַחֲוֵד גְּדוֹל לְמַעֲלָה.

נָא וְנָא תַעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִיכְלֵתָךְ שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה בֵּינָךְ לְבֵין נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מֵאֵד שְׁכָּל אֲשֶׁה תַּבּוֹא לְלִיל שִׁמְחָה, וְאִם הִיא לֹא
בָּאָה תִּלְכִּי לְבָרֵר לָמָּה הִיא לֹא בָּאָה וְכוּ', כִּי יִכּוֹל לְהִיּוֹת שֶׁהִיא סוֹבְלַת סִבֵּל
גְּדוֹל בְּבֵית וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן מְצוּהָ גְּדוֹלָה לְשִׁמְחָה, לְעוֹדְדָה וּלְהִכְנִיס בָּהּ
בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, וְזֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְּדוֹלָה.

כְּשִׁמְסָרוּ אֶת הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבֵּי שְׁנִיאֹר זְלַמֵּן מְלָאָדִי זִי"ע הַבַּעַל הַתְּנַיָּא,
וּבְאֹר לְעַצֵּר אוֹתוֹ מִטַּעַם הַמְּלָכוֹת, אֲזִי בְּרַח מְדִלֵת אַחוּרִנִּית וְכוּ', וּכְשִׁדְּפָקוּ
עַל הַדִּלְתָּ שְׁלוֹ, יְצָאָה הַרְבֵּנִית וְשָׂאל אוֹתָהּ הַקָּצִין אִיפֵה בַעֲלָךְ? אֵז הִיא עֲנִתָּה
שְׁלֵא יוֹדַעַת, אֲזִי הַקָּצִין הִרְשַׁע הַזֶּה נִתֵּן לָהּ סְטִירָה כְּזוֹ שֶׁנִּפְלוּ לָהּ שְׁתֵּי שָׁנִים,

והיא בכלל לא התפעלה מזה, היא ידעה שבזה הציילה את בעלה לעת עתה, כמוכן שאחר כך נחלה הקצין הזה במחלה כזו שנפלו ממנו איברים איברים וכו', ולבסוף אחר הרבה שנים הרגו את הצאר ואת כל משפחת המלוכה וכו', ולא בחנם שאמרו חכמינו הקדושים: (אבות פרק ב') "והווי זהיר בגחלתן שלא תכנה, שגשיכתן נשיכת שועל, ועקיצתן עקיצת עקרב, ולחישתן לחישת שרף"; יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד נהיה מקשרים אל הצדיק, ונשמר על כבודו שלא יחלל, ואמר רבנו ז"ל" (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קכ"ט) כששונאי השם דוברים וחולקים על הצדיק, הוא כבוד גדול להצדיק.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקא.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר וישב, כ' כסלו התשע"ג
שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... נרו ואיר

חסר, (כאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר בנחל ביידיש).

חסר, (כּאן הײוּ מכתבײם בײדיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אָפּר בנחל בײדיש).

תתקג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, כ' כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אתה שואל שאלה מאד טובה, והתרוץ הוא פשוט ולענין, הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, החזיק שבמקום שהרגו יהודים שמה מקום מסכן, כי ההשארה של מלאך המות נשאר שם, ולכן לא כדאי ללכת במקום שהרגו

יהודים, בשביל זה כמה צדיקים הזהירו בכלל לא ללכת במחנות ההשמדה מהשוואה, שהמקום מלא קלפות, שהעמלקים הארורים ימח שמם וזכרם הרגו ושרפו וחקנו ובכל מיני מיתות משנות אנשים חפים מפשע, גברים, נשים וילדים על לא דבר, רק מפני שהם יהודים.

באומן ידוע שגם שם הרוצחים האוקראינים הארורים בראשם גונטה ימח שמו, טבח שלשים אלף יהודים שמסרו נפשם על קדוש השם, זאת אומרת לא במקום שרבנו ז"ל גנוז שם היה הטבח, אלא לפני הכנסיה שלהם שם גונטה וחקרו העמידו חפה נמוכה, ומתחת לזה צלב, והכריז שכל מי שרק יעבר דרך החפה (כמוכן שהוא מכרח להשתחוות כי החפה היתה נמוכה), ישאר חי, והפלא העצום שכל הגברים, הנשים והילדים העדיפו יותר לההרג מלעבר דרך החפה ולהשתחוות להצלב, והוא וחקרו הרג את כלם, והצדיק הנסתר רבי דוד חזן זי"ע, עם עוד כחמשים אנשים שהתחבאו באיזה מערה, כשהרוצחים השאירו את כל החללים על פני השדה, וכשעזבו את העיר אז יצא רבי דוד חזן זי"ע עם האנשים, וקברו את כל החללים על המקום שהם טמונים עכשו, ושם רצה רבנו ז"ל להטמן ביניהם, ואמר שהיה פה קדוש השם נורא מאד, יהודים מוכנים למסר את נפשם ולא לעבר דרך צלב ולהשתחוות אליו, ולכן בחר רבנו ז"ל להטמן שמה ביניהם, פי שמה קבורים אנשים שהלכו על קדוש השם, ולכן זה הפרש גדול מאד בין מקום גניזתו של רבנו ז"ל, ששם טמונים הקדושים, מאשר באושויץ וטרבלינקה ומיידנאק וכו' וכו', שמה השמידו את היהודים במיתות משנות חנקו אותם בגז ושרפו אותם, ואין זכר אפלו מהאפר שלהם, הקדוש ברוך הוא ינקם את דמם השפוק, ונזכה לראות כמו עינינו בנקמת דם עבדיך השפוק.

אקוה שתבין את ההפרש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תּתקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תּחִיָּה
לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲצַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּתוּב: (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "עֲזוּ וַחֲדוּדָה בְּמַקְמוֹ",
שָׁמָּה שׁוֹרָה רַק הַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן אִם בְּרַי יִשְׂרָאֵל תְּמִיד שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת
טוֹבוֹת שֵׁשׁ בּוֹ, סִימָן שְׁחִזוֹר בְּתִשׁוּבָה וּתְשׁוּבָתוֹ הַתְּקַבְּלָה בְּשָׂמַיִם, וְזֶה הַסִּימָן
שֶׁכָּל בְּרַי יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּאַמֶּת שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה כְּשִׂמְקֵים
מִצְוָה, זֶה סִימָן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַצֶּה מִמֶּנּוּ, כִּי כָף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סִפְר-
הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִיחָה, סִימָן א') כְּשֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׁלִבּוֹ שֶׁלֵּם
עִם אֱלֹקָיו, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ה') כְּשֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה
בְּשִׂמְחָה, הוּא נִכְנָס בְּשִׂמְחַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

עַלִּיף לְדַעַת כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אֶת כָּל בְּרַי יִשְׂרָאֵל, כִּי הֵם
בְּנָיו, כְּמוֹ שְׂפָתוּב: (דְּבָרִים י"ד) "בְּנֵים אַתֶּם לַהוֹי"ָה אֱלֹקֵיכֶם", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים: (אֲבוֹת פָּרָק ג') חֲבִיבֵינּוּ יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרָאוּ בְּנֵים לְמָקוֹם; וְאָמְרוּ: (שְׁמוֹת
רַבָּה, פָּרָשָׁה כ"ט, סִימָן ד') אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְיִשְׂרָאֵל, אֱלוֹהֵי אֲנִי עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם אֲכַל לֹא יַחֲדָתִי שְׂמִי אֱלֹא עֲלֵיכֶם,
אֲנִי נִקְרָא אֱלֹהֵי עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת אֱלֹא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל; הֲרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ
אֵיךְ כָּל בְּרַי יִשְׂרָאֵל חֲבִיב אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, הַצָּרָה הוּא שֶׁנִּבְרָא הַסֵּמ"ך מ"ם
בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, שְׂמַכְנִיס בְּלֵב הָאָדָם דְּמִיוֹנוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת הַטּוֹרָדוֹת
וּמַבְלָבְלוֹת אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', כְּאֵלוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כּוֹעֵס עָלָיו, וְכֵאלוֹ הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יַעֲנִישׁ אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְכֵאלוֹ הוּא לֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ, וְהוּא לֹא מַעֲנִין
בוֹ וְכוּ' וְכוּ', וּבְאַמֶּת כָּל בְּרַי יִשְׂרָאֵל הוּא חֵלֶק אֱלוֹקִים מִמַּעַל, וְזֶה מַה שְׂמַגְלָה
הַצְּדִיק הָאָמֵת לְכָל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְצַעַק וְעֲדִין צוּעַק בְּקוֹל עֶמֶק: (לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ע"ח) הוּא, אֵינּוּ שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כֻּלָּל, אֵינּוּ דַּבֵּר כְּזֶה לְהַתִּיאֵשׁ,
כָּל זְמַן שֶׁאֲדָם חֵי הוּא יְכוֹל לְתַקֵּן הַכֵּל, וְיְכוֹל לְחַזֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ
יִקְבְּלוּ בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (פְּסָחִים קִיט.) יְדוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

שְׁפָרוּסָה תַּחַת כַּנְּפֵי הַחַיּוֹת כְּדֵי לְקַבֵּל בְּעֵלֵי תְּשׁוּבָה מִיַּד מֵדַת הַדִּין; וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קי"ב) אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל תֵּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְנִיס בְּכֹל עַם יִשְׂרָאֵל שֶׁמְחַה אֲמִתִּית, וְלִשְׁמַח שְׂזַכִּינוּ לְהַבְרָאוֹת מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנּוּ ז"ל, שֶׁהוּא הַצַּדִּיק שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּתְּקָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... יָרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנּוּ ז"ל סֵפֶר סְפוּר מֵרַב שֶׁלְקַח שַׁחַד וְכוּ', וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁנִּפְטַר הַסֵּתוּבָב עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים רַק בְּעוֹלָם הַתְּהוֹ וְכוּ', שֶׁזֶּה עֲנֵשׁ מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (שֶׁבַת ל"ג:) מִשְׁפָּט רְשָׁעִים בְּגִיְהֵנָם שָׁנִים עֶשֶׂר חֲדָשׁ; זֹאת אוֹמְרַת אַחַר שְׁאָדָם נִפְטָר, מְכַנְּסִים אוֹתוֹ בְּקֶבֶר וְכוּ', וְהַנְּשָׁמָה צְרִיכָה לְעֵבֶר זְכוּכִים אַחַר זְכוּכִים בְּמִשְׁךְ שָׁנָה שְׁלֵמָה, וְאַחַר כֵּן כָּל אֶחָד הוֹלֵךְ לְמָקוֹם מִחְצַבְתּוֹ וְכוּ', וּמֵה שֶׁהַכִּיָּן לְעֲצֻמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם לְשֵׁם הוֹלֵךְ, אֲבָל עֲנֵשׁ עוֹלָם הַתְּהוֹ זֶה עֲנֵשׁ הַכִּי חֲמוּר, שֶׁהַנְּשָׁמָה עוֹד לֹא בָּאָה אֶל זְכוּכִים, אֲלֵא מִשׁוֹטְטֵת בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּדְמָה לוֹ שֶׁהוּא חֵי, וְהַנְּשָׁמָה הַזֹּאת לֹא יוֹדַעַת שֶׁהוּא כְּבֹר נִפְטָר וְכוּ', שֶׁזֶּה הָעֲנֵשׁ הַכִּי חֲמוּר שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, וְרַב שֶׁלְקַח שַׁחַד סֵפֶר רַבְּנּוּ ז"ל הַסֵּתוּבָב עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים רַק בְּעוֹלָם הַתְּהוֹ וְכוּ', (זֶה סְפוּר אֲרָךְ), וְכִשְׁסִים רַבְּנּוּ ז"ל אֶת הַסְּפוּר עֲנָה וְאָמַר, אֲבָל מִי שֶׁהִיָּה אֲצִלִּי בְּהַשְׁלָשָׁה זְמָנִים שְׂאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָיוּ בְּאִים אֵלָיו, הֵינּוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וּבִשְׁבַת חֲנֻכָּה וּבִשְׁבוּעוֹת, הוּא לֹא יִכְנַס בְּעוֹלָם הַתְּהוֹ, כֵּן הַדְּבָר מִרַבְּנּוּ ז"ל.

רֹאשׁ הַשָּׁנָה זֶה עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי, רֹאשׁ הַשָּׁנָה אָמַר בְּפִרוּשׁ רַבְּנּוּ ז"ל

(חיי-מוהר"ן, סימן ת"ג) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיא פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאַחַר שְׁהִמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאַמִּינִים לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שְׁיִהְיוּ כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֶה, כִּי כָּל עַנְיָן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוּז שְׁכָּל מִי שְׁפָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרְבֵּי אֱלֹהֵי יְהִיָּה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוּ לֹא יַחֲסֹר אִישׁ וּמִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רָאוּי לוֹ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (נַחֲמִיָּה ח') "אֲכָלוּ מִשְׁמַנִּים וּשְׁתוּ מִמַּתְקִים... כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ה הֵיא מְעֻזָּכֶם", וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹדַע שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבּוֹתַי, רַק הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמַתְנָה, שְׂאֵנִי יוֹדַע מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיָא אַתֶּם כְּלָכֶם, בְּוֵדָאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְעַנְיָן רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ו) שְׁיִכּוּלִין אֲז אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שְׁבָכָל הַשָּׁנָה לֹא הִיא בְּאֶפְשָׁר שְׁיִהְיָה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפְן, אִף עַל פִּי כֵּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכּוּלִין אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף עַל פִּי שְׁבָכָל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעַצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקְּנֶם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַנְיָנִים וְתְקוּנִים מֵה שְׁבָכָל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹת; וְזֶה שִׁדְּךָ גַּם אַחַר הַהִסְתַּלְקוּת שְׁלוֹ, שֶׁבְּפִרוּשׁ בְּקֵשׁ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁיִבֹאוּ אֵלָיו גַּם אַחַר כֶּף הַיְּנוּ אַחַר הַהִסְתַּלְקוּתוֹ, אֲבָל הַקְּפִידָה וְהַזְהָרוֹת שֶׁהִקְפִיד וְהַזְהִיר אוֹתָנוּ הָיָה שְׁיִבֹאוּ אֵלָיו, זֶה הָיָה רַק עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלֹא עַל שִׁבַּת חֲנֻכָּה, וְלֹא עַל חַג הַשְּׁבוּעוֹת, וּמוּבָא (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ו) שֶׁכָּתַב שֵׁם מוהרַנ"ת ז"ל בְּזֶה הַלְּשׁוֹן, "לְמַדְנוּ כַּמָּה צְרִיכִין לְחַזֵּק לְשִׁבְר הַמְּנִיעוֹת מִדְּבָר שֶׁבְּקִדְשָׁה, בְּפִרְט הַמְּנִיעוֹת מִלְּהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁצָרִיכִים לְשַׁבְּרָם בְּיִתְר וְלְהִיּוֹת דִּיקָא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַד שְׂאֶפְלוּ אִם הוּא ז"ל בְּעַצְמוֹ מְצוּה וּמְסָפִים לְבָלִי לְהִיּוֹת אֲצִלוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, חֲלִילָה לְהִסְתַּפֵּל עַל זֶה, וּצְרִיכִין לְהַזְהִיר מְאֹד לְבָלִי לְשֹׂאֵל אוֹתוֹ שׁוּם שְׂאֵלָה עַל זֶה, כִּי הוּא יִשִּׁיב בְּוֵדָאֵי לְבָלִי לְהִיּוֹת אֲצִלוּ, וְאִף עַל פִּי כֵּן בְּנִקְדַּת הָאֱמֶת לְאֱמֶת צְרִיכִין לְהִיּוֹת דִּיקָא וְנֹכַח הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת. וְעַנְיָן זֶה נֹגַע לָמָּה שְׂאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִכּוֹת י'): 'בְּדֶרֶךְ שְׂאֵדָם רוּצָה לִילָךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ' כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י. וְהוּא מְדַבְּרִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל פְּסוּק: (בְּמִדְבָר כ"ב) "לֵךְ עִם הָאֲנָשִׁים", וְכֵן בְּשִׁלּוּחַ מְרַגְלִים שֶׁהִכְרַח מִשָּׁה

רַבְּנוּ בְּעֵצְמוֹ לְשַׁלְּחָם, אִף עַל פִּי שְׁבָאֲמַת רְצוֹנוֹ לֹא הָיָה כָּלֵל בְּזָה. וְעַנִּין זֶה רָאינו מֵרַבְּנוּ ז"ל כְּמָה פְּעָמִים, בְּפָרֵט בְּעַנִּין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ לָהֶם מְנִיעוֹת מִלְּהִיּוֹת אֲצֻלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשָׂאוֹ אוֹתוֹ בְּעֵצְמוֹ וְהִשִּׁיב לָהֶם שֶׁלֹּא יִהְיוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִתְחִילוּ לְהִתְעַקֵּשׁ, הֲלֹא שָׁמַעְנוּ מִכֶּם גְּדֹל הָאֲזִהְרָה לְהִיּוֹת אֲצֻלְכֶם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעָשָׂה עֵצְמוֹ כְּמַקְפִּיד עֲלֵיהֶם וְגַעַר בָּהֶם שֶׁלֹּא יִדְבְּרוּ יוֹתֵר, וְכֵן עָשׂוּ וְלֹא בָּאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאִף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ זָכִינוּ לְהִיּוֹת רְגִילִים לְעֲמֹד לְפָנָיו. וְשָׁמַעְנוּ וְהִבְנֵנוּ בְּרָמֵז וּבְפִירוּשׁ שְׁפָנִימִיּוֹת רְצוֹנוֹ אֵינוֹ נוֹחָה בְּזָה כָּלֵל, רַק הוּא מְכָרַח לומר לָהֶם כִּף מַחְמַת שְׁשׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ עַל זֶה. וַיֵּשׁ בְּזָה הַרְבֵּה לְסִפּוֹ, [כְּמוֹבֵא (שִׁיחוֹת-הַר"ן, רי"ד) כְּשֶׁאָדָם שׂוֹאֵל לְהִצְדִּיק אִם לְעֲשׂוֹת דְּבָר שֵׁשׁ בּוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא רָאוּי לוֹ לְהִשִּׁיב וְלְצוּוֹת עָלָיו שֶׁלֹּא לְעֲשׂוֹת. וְאִף עַל פִּי כֵן הַשְׂוֹאֵל אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם דְּבָרָיו, וְאָמַר אֲזוּ רַבְּנוּ ז"ל כֹּל מֵהַ שֶׁהִצְדִּיק מְצוּהָ לְעֲשׂוֹת צָרִיךְ לְקַיֵּם, רַק כְּשֶׁמְצוּהָ שֶׁלֹּא לִסְעַע עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֻלוֹ, זֶה אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם וְכוּ', עֵין שָׁם].

וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת שְׁכֵשְׁשׂוֹאֲלִין לְהֵרֵב וְהַמְנַהֵיג עַל דְּבָר שֵׁשׁ בּוֹ כְּעֵין מְסִירַת נֶפֶשׁ, צָרִיךְ לְהִשִּׁיב לָאוּ, אִף עַל פִּי שְׁבָאֲמַת לְאֲמַתוֹ רְצוֹנוֹ שִׁימְסֹר נֶפֶשׁוֹ וְיִשְׁבֹּר כָּל הַמְנִיעוֹת. עַל כֵּן מִי שֶׁרוּצָה לְהִתְקַרֵּב וְלִשְׁבֹּר הַמְנִיעוֹת בְּאֲמַת לְאֲמַתוֹ, צָרִיךְ לְהִזְהֵר מְאֹד לְבָלִי לְשֹׂאֵל אוֹתוֹ בְּזָה כָּלֵל, עֵין שָׁם בְּחֵי-מוֹהַר"ן כָּל זֹאת בְּאֵרִיכוֹת.

וְכֹל זֶה מְדַבֵּר רַק עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁאִפְלוּ אַחַר הַסְּתַלְקוֹת רַבְּנוּ ז"ל, עָלִינוּ לְבוֹא אֵלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן בְּלִי שׁוּם שְׂכָל וְחֻכְמוֹת כָּלֵל, רַק מַחְמַת שְׁרַבְּנוּ ז"ל בְּקֶשׁ וְהִזְהִיר וְצוּהָ אוֹתָנוּ, לְהִיּוֹת אֲצֻלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּדַבָּר זֶה, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם מְטַמְטֵם וְכוּ', שְׁקוֹרָא אֶת עֵצְמוֹ בְּעַל מְקַבֵּל וְכוּ', הַהֶפֶךְ מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהַר"ן ז"ל, אֲלֹא צָרִיכִים לְבוֹא כָּל אֶחָד בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן דִּיקָא, כִּי שָׁם גִּנּוּזוֹ רַבְּנוּ ז"ל, וְרוּצָה שֶׁנִּהְיָה אֲצֻלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְפִירוּשׁ אָמַר לְפָנָי הַהִסְתַּלְקוֹת שְׁלוֹ (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן רכ"ה) מֵהַ לָּכֶם לְדַאֵג כְּשֶׁאֵנִי הוֹלֵךְ לְפָנֶיכֶם וְכוּ', וּמָה אִם הַנְּשִׂמוֹת שֶׁלֹּא הִכִּירוּ אוֹתִי כָּלֵל הֵם מְצַפִּים עַל הַתְּקוּנִים שְׁלִי, מִכָּל שְׂכָן אֲתֶם וְכוּ'.

בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָיוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נוֹהֲגִים לְהִתְקַבֵּץ בְּשַׁבַּת חֲנֻכָּה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל בְּעִירָם, חֲנֻכָּה זֶה חַג שֶׁל חֲנוּךְ, חֲנֻכָּה אֲבָא צְרִיף לְהִיּוֹת עִם הַיְלָדִים שְׁלוֹ בְּבֵית, וְלְהַדְלִיק אֶת נְרוֹת חֲנֻכָּה, וְלִשְׂרֹא אֶתֶם בְּיַחַד אֶת שִׁירֵי חֲנֻכָּה, וְלִשְׁמַח אוֹתָם, וְלִסְפֹּר לָהֶם אֶת הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם עַם יִשְׂרָאֵל, וְכֵן אֶת הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גַם עַכְשָׁיו עִם נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן הוּא חַג הַשְּׁבוּעוֹת, הָאֲבָא צְרִיף לְהִיּוֹת עִם הַיְלָדִים בְּבֵית, וְלִקְחַת אוֹתָם לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלִשְׁמַע קְבַלַת הַתּוֹרָה, רַק חֲדָשִׁים מְקֻרָב בְּאוֹ סוּכָּי הַנְּסִיעוֹת לֹא מִפְּסִידִים מִהַעֲסָקִים הָאֵלוּ, הֵם אֲשֶׁר עוֹשִׂים אֶת הַפְּרַסוּמוֹת שֶׁצְּרִיכִים לְהִיּוֹת גַּם בְּשַׁבַּת חֲנֻכָּה וְגַם בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת, אֲבָל הַהֶפֶךְ הוּא הַנְּכוּן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁב, כ' כֶּסֶל הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנֻכּוֹן קְבַלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נֵר נִשְׁמָה עַל נִפְטָר מְדַלִּיקִים רַק בְּשָׁנָה רֵאשׁוֹנָה, שְׂאֵז הוּא טוֹבָה גְדוּלָה לְהַנְשָׁמָה, אֲבָל לֹא יוֹתֵר, כִּי אִם מְדַלִּיקִים יוֹתֵר, מְרָאִים שְׁמִסְכָּן עֲדִין לֹא הִגִּיעַ לְהַתְקוֹן שְׁלוֹ וְכו'.

כֹּל מִצְוָה וְדָבָר טוֹב שְׂאֵדָם עוֹשֶׂה לְעֻלּוֹי נִשְׁמַת הָאֲבָא אוֹ הָאֲמָא שְׁנִפְטָרוּ, זֶה מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וְהַנְשָׁמוֹת מֵאֵד מֵאֵד נִהְיִים מִהַמְצוּוֹת וְהַמְעַשִּׂים טוֹבִים שִׁילְדֵיהֶם עוֹשִׂים לְטוֹבַת נִשְׁמַתָּם כֹּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִם הַיְלָדִים הָיוּ יוֹדְעִים אֵיזָה טוֹבָה הֵם עוֹשִׂים לְהַהוֹרִים שְׁנִמְצָאִים כְּבָר לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם, בְּזֶה שֶׁהֵם שׁוֹמְרִים שַׁבַּת, וְאוֹכְלִים כֶּשֶׁר, וּמְקַיְמִים אֶת הַמְצוּוֹת, הָיוּ מֵאֵד

מֵאֵד מִקְפִּידִים עַל זֶה, וְלִהְפֹךְ אֵיזָה צַעַר גּוֹרְמִים לְנִשְׁמוֹת הַהוֹרִים שְׁנִמְצָאִים כְּכֹר לְמַעַלָּה, בְּשַׁעַה שְׁמַחֲלִים שְׁבֶת, וְאוֹכְלִים טְרַפּוֹת, וְאִינִם מְקִימִים אֶת הַמְצוּוֹת וְכו', אֲזַי בְּרֹדֵאי הָיוּ מוֹנְעִים אֶת עֲצָמָם מִכָּל זֶה.

וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי הַרְבֵּה מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים לְזִכּוֹת הָאָבָא עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְאֵת לֹא יִכּוֹלָה לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַזִּכּוֹת וְהַנַּחַת רוּחַ שְׁאֵת גּוֹרְמַת לוֹ שְׁמָה בְּשָׂמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנִי תַשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ' כִּסְלוֹ הַתַּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל אֲרָנָה תַחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (כְּתוּבוֹת י"ג:) אֵין אַפּוֹטְרוֹפּוֹס לְעַרְיוֹת; הִרְגַע שְׁמַתְעַרְבִים גְּבָרִים וְנָשִׁים וְכו', מֵאֲבָדִים אֶת הַשְּׁלִיטָה וְכו', זֶה מְצִיאוֹת וְלֹא דְמִיּוֹן וְכו', הַיֵּצֵר הָרַע יוֹתֵר חֲזָק מִכְּלֵנוּ, וְהוּא מְחַכֶּה לְדַבְּרִים כְּאִלוֹ שְׂיִהְיֶה עַרְבוּבֵיָא בֵּין גְּבָרִים וּבֵין נָשִׁים, עַד שְׂיִגְיֵעוּ לִידֵי קַלוֹת רֹאשׁ וְכו', וּמִקְלוֹת רֹאשׁ יִגְיֵעוּ לְחֻטָּאִים חֲמוּרִים וְכו', וְזֶה שְׂיִךְ בֵּין דְּתַיִם בֵּין חֲרָדִים וְכו' וְכו', הַיֵּצֵר הָרַע עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, הוּא לֹא מְפָרִיד אִם לְאָחַד יֵשׁ כִּפָּה סְרוּגָה, אוֹ כִּפָּה שְׁחוּרָה, אוֹ אֵין לוֹ כִּפָּה לְגַמְרִי, וְלִכֵּן אֶסוּר שְׂיִהְיֶה עַרְבוּבֵיָא בֵּין גְּבָרִים לְנָשִׁים כָּלֵל, וְאֵין עַל זֶה שׁוֹם הַתֵּר, יִתְבַּטֵּל כָּל הָאֲגָדָה אֲבָל הַעֲקָר שְׁלֵא יִתְעַרְבוּ יַחַד גְּבָרִים וְנָשִׁים שְׂיִבֹאוּ לִידֵי חֻטָּא בְּטוּחַ, וְזֶה לֹא חֲמָרָא אֲלֵא הַלְכָה מְפָרֶשֶׁת שְׂאֵין לְגְבָרִים וְנָשִׁים לְהִיּוֹת מְעַרְבִים יַחַד, כִּי הַקְּלוֹת דַּעַת יִכּוֹל לְהִבִּיא לְהִכֵי גְרוּעַ, וּלְצַעֲרֵנוּ הָרַב לֹא פַעַם אֶחָד אֲנַחְנוּ עַדִים שְׂמַעַרְבוּבִיּוֹת כְּאִלוֹ יֵצְאוּ אַחַר כֶּךָ מְכַשׁוּלִים גְּדוּלִים, עַד כְּדֵי בְּגִידוֹת וְכו', וְעַד כְּדֵי שְׂבִירַת בְּתִים וְכו', וְלִכֵּן מַה צְרִיכִים אֶת זֶה לְגַמְרִי.

אינעצן ... היקרה לא להמשיך בהפעילות שלך, והקדוש ברוך הוא
יזמין לך בן זוגך ותהיי הכי מאשרת בחייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, כ' כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חנכת הבית לא עושים אלא כשקונים בית ונכנסים לבית שלו, ולא
כשמשפירים בית, חנכת הבית זה לא תלוי בזמן כלל, לא צריכים לעשות
חנכת הבית באותו יום, אלא כשהכל כבר מסדר בבית, הרהיטים וכו', וכל
שאר חלקי הבית מסדרים, אז עושים חנכת הבית, ונותנים תודה להקדוש
ברוך הוא על החסד חנם שעשה אתנו שנתן לנו בית חדש משלנו לגור בה,
ועושים סעודה לכבוד המארגע ומזמינים את ההורים של הבעל ושל האשה
ולכל המשפחה, וביחד נותנים תודה להקדוש ברוך הוא, ומבקשים ממנו
יתברך שבבית זה ישרה שלום ואהבה, בבית זה ישרה הצלחה וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יעבר בקלות, ותזכו לשמח עם המתנה
שנתן לכם הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, כ' כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כָּלֵל גְּדוֹל תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כְּשֵׁאתָה רוֹאֵה שְׁנֵי אֲנָשִׁים רְבִים, אֵל תִּתְעַרֵּב, כִּי
 לְבַסּוֹף הַכֹּל יִפֹּל עָלֶיךָ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, בְּלִי שׁוּם רַחֲמֵנוֹת, וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם
 מְּכַל אָדָם (מְשַׁלֵּי כ"ו י"ז) "מִחֲזִיק בְּאֲזְנֵי כָּלֵב עֵבֶר מִתְעַבֵּר עַל רֵיב לֹא לוֹ", וּפִרְשׁ
 רש"י: מִחֲזִיק בְּאֲזְנֵי כָּלֵב - הַעוֹבֵר לְהִתְעַבֵּר עַל רֵיב לֹא לוֹ, הֵרִי הוּא כְּאוֹחֵז
 בְּאֲזְנֵי כָּלֵב הַגּוֹרֵם שִׁישְׁכְּנוֹ עַל חֲנָם; וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים (בְּרִכּוֹת ג"ו)
 שְׂרָבָא יָשַׁב בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ וְלָמַד כָּל הַיּוֹם, וְהָיָה נִכְנָסוּ שְׁנֵי עוֹרִים וְרָבוּ אֶחָד
 עִם הַשְּׁנִי, וּבָא רָבָא לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם, אָז שְׁנֵי הָעוֹרִים הִתְנַפְּלוּ עָלָיו וְהוּא קָבַל
 אֶת הַמַּכּוֹת, וְלִכְּן מָה אֵתָה צְרִיךְ לְהַפְּנֵס בְּדַבְּרִים שְׁלֵא שִׁיף אֵלֶיךָ? לְמָה אֵתָה
 צְרִיךְ לְהָעִיד? שְׁלִבְסוֹף בְּלִי רַחֲמֵנוֹת הַגְּרוּשׁוֹת יְכוּלִים לְהַעֲלִיל עָלֶיךָ כֹּל מִיָּנִי
 עֲלִילוֹת שְׂקָר וְכוּ', וְעוֹד אֵתָה תִּכְנַס בְּבֵית סֵהַר כִּי יֵאֱמִינוּ לָהֶם, וְלִכְּן לְדַעֲתִי
 תִּקְנִים מֵה שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, חֵלֶק ב', סִימָן ג') מִי שְׁבוֹרַח מִן
 הַצָּרָה, הוּא פִּקַּח.

תְּמִיד תִּדַע כְּשֵׁשְׁנִים רְבִים וּבָא הַפְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי לְהַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם, אָזִי
 מְקַבֵּל מִשְׁנֵי הַצְּדִידִים, זֶה סוֹתֵר לוֹ בְּלַחֵי אֶחָד, וְהוּא סוֹתֵר לוֹ בְּלַחֵי שְׁנֵיָהּ
 וְכוּ', וְהוּא מְסַתְּבֵךְ בְּגְדוֹל עַל לֹא דָבָר, וְלִכְּן שָׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה עֲדִיף, אֵתָה לֹא
 הַשׁוֹטֵר שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא כְּדַאי לָךְ לְהִתְעַרֵּב, כִּי סֵתָם תְּסַתְּבֵךְ עִם
 הַחֶק עַל לֹא דָבָר, וְאֵף אֶחָד לֹא יַעֲזֹר לָךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשָּׁב, כ' כִּסְלוֹ הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מִזֵּל טוֹב חֲמָה וְלִבְבֵית לָךְ וְלֵאשְׁתֶּךָ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתוּכְלוּ

לְהַכְנִיס אֶת בְּנֵכְם בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, מֵהַ הַכּוֹנֵה בְּזֶה?
 כְּשֵׁיגִיעַ הַעַת וְהַזְמַן שֶׁיְכּוֹלִים לַעֲשׂוֹת בְּרִית, אִז עוֹשִׂים בְּרִית, וְאוֹתוֹ תוֹרָה
 שְׁאֵמְרָה: (וַיִּקְרָא י"ב ג') "וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יְמוּל בֶּשֶׁר עָרְלָתוֹ", אוֹתוֹ תוֹרָה אֲמָרָה:
 (דְּבָרִים ד' ט"ו) "וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם", קִדְּם כָּל שִׁיבְרִיא הַיֶּלֶד לְגַמְרֵי,
 וְאִז עוֹשִׂים אֶת הַבְּרִית, חַס וְשְׁלוֹם לֹא לְהֵיחִין לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִית כְּבָר עֲכָשׁוּ,
 כִּי אֵתָּה מְסַכֵּן אֶת הַיֶּלֶד, אֵל תִּכְנָסוּ בְּלַחֲץ, אֲתֶם מְכָרְחִים לְחַכּוֹת עַד שֶׁהַיֶּלֶד
 יִקַּח אֶת הַמִּשְׁקָל הָרְאוּי לוֹ, וְכֵן הוּא כְּשֶׁהַתִּינוּק צָהֵב, צָרִיכִים לְחַכּוֹת עַד
 שִׁירֵד הַצֶּהֱבָת, וְאִסוּר לְהִיּוֹת חֲכֵם בְּדָבָרִים אֵלּוּ, כִּי פֶשׁוּט יְכוֹל לְרַצַּח אֶת
 בְּנוֹ, וּבָשׂוּם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִית רַק מְתֵי שֶׁהָרוּפֵא יִגִּיד שֶׁהִגִּיעַ
 כְּבָר הַזְמַן לְזֶה.

אֵל תִּכְנָסוּ בְּלַחֲץ, כְּשֶׁמְקִימִים אֶת צְוֵי הַתּוֹרָה לֹא מִפְסִידִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שִׁיְהִיָּה לָּהּ הַצֶּלְחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
 הַמֵּאֲחֵל לָּהּ בְּרָכָה וְהַצֶּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּתְקִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, כ' כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּתְחַתֵּן בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב וְתִבְנֶה בֵּית
 נֶאֱמַן בְּיִשְׂרָאֵל, הָעֶקֶר וְהַיְסוּד בְּבִנְיַת בֵּית חֲדָשׁ עִם בֵּת זוּגָף הוּא אֶהְבֶּה וְהִבְנֶה
 הַדְּדִית, וְלִהְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ בַּמְדָּה הַיְקָרָה שֶׁל סְבֻלָּנוֹת וְכֵן וְתִרְנֹת, מִי שְׁרוּצָה
 לְהַצְלִיחַ בַּחַיִּים הוּא מְכָרַח לְקִנּוּת לְעֲצָמוֹ אֶת שְׁנֵי הַמַּדּוֹת הָאֵלוֹ שֶׁתְּלוּיִים
 אֶחָד בְּשְׁנֵי, מַצַּד אֶחָד לְהִיּוֹת וְתָרֵן, וּמַצַּד שְׁנֵי לְהִיּוֹת סְבֻלָּן, אִז הוּא יִנְצַח
 בְּכָל אַרְךָ הַדְּרָךְ, וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם "אֵינְ מִמְשָׁלָה גְדוּלָּה, אוֹ מִמְשָׁלָה פְחוּתָה,
 מִמְשָׁלָת עֲצָמוֹ", אָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְמִשְׁלַע עֲצָמוֹ, כִּי מִי שֶׁלֹּא

יִנְצַח עֲצָמוּ וְדַאי שְׁלֵא יִנְצַח אַחֲרֵים, וְאִם לּוֹמְדִים אֶת הַכֶּלֶל הַזֶּה בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם, אֲזִי יוֹצְאִים הַמְנַצֵּחַ.

דַּע לָךְ שְׁמַתְחַתְנִים עִם אִשָּׁה יֵשׁ לָךְ כָּכָר שְׁעָבוּד אֵלֶיךָ, וְהִיא שְׁתַּפָּה בְּחַיֵּיךָ הַפְּרָטִיִּים, וְלָכֵן מָה טוֹב וּמָה נָעִים אִם הֵייתָ מְתִיעֵץ עִם אִשְׁתְּךָ מָה עָדִיף לָהּ? אוֹ לְהַשְׁקִיעַ בְּעֶסֶק, אוֹ לְהַשְׁקִיעַ בְּכַדוּרֵיגֶל, הַעֲקָר שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ וְתִבְיֵא פְרָנְסָה בְּבֵית, וְשִׂיִּהִיָּה שְׁמָחָה וְאַהֲבָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת וְכו', וְכו', יֵשׁ לְכֹל אֶחָד בְּחַיֵּי הַפְּרָטִיִּים, וְכֵן בְּחַיֵּי הַכְּלָלִיִּים וְכו', וְכו', בְּבֵית וּבְחוּץ יֵשׁ לְכֹל אֶחָד אֶת הַעֲלִיּוֹת וְהִירִידוֹת שְׁלוֹ, צָרִיכִים לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוּ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְרַךְ לִידַע שֶׁהוּא יְתַבְרַךְ מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאִזּוֹ כְּשֶׁאָדָם חִזַּק בְּאֲמוּנָה, אֲזִי שׁוֹם דָּבָר לֹא יְכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְהוּא קוֹנֵה לְעֲצָמוֹ אֶת שְׁתֵּי הַמְדוֹת הַיְקָרוֹת הֵן שֶׁל סְבָלְנוֹת וְהֵן שֶׁל וְתִרְנוֹת.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (מְדַרֵּשׁ אַגְדָּה) חֲתָן מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו בְּיוֹם חֲפָתוֹ, וְלָכֵן תִּרְאֶה לְשַׁכַּח אֶת הַעֲבָר וְכו', הַעֲוֹנוֹת וְכו', הַכְּשִׁלוֹנוֹת וְכו', וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּחַיֵּיךָ, וְכָכָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קי"ב) אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל תֵּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְחַקֵּן, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְלִיחַ בְּחַיֵּי נְשׂוֹאֵיךָ וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׂרִים בְּחַיֵּיכֶם.

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקייב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר וַיִּשָּׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דַּעִי לָךְ שֶׁזֶה לֹא סוּף הָעוֹלָם, אִם יֵצֵאת לְשׁוּדוּךָ וְכו', וְהֵייתָ בְּקֶשֶׁר עִם מְשֻׁהוּא וְזֶה לֹא הֶלֶךְ וְכו', אֲזִי עָדִין לֹא סוּף הָעוֹלָם, כִּי בְּפְרוּשׁ גְּלָה

לְנוּ רַבְנוּ ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן תקצ"ה) שֵׁישׁ לְכָל אֶחָד כִּמָּה וְכִמָּה זְווגִים, רַק שֵׁישׁ בְּזֶה כִּמָּה בְּחִינֹת שׁוֹנוֹת וְעִנְיָנִים נִפְלְאִים, כִּי מְכַל הַדְּבוּרִים שְׁמַדְבְּרִים בְּעִנְיֵי הַשְּׂדוּכִים, אָף עַל פִּי שְׂאִינָם נִגְמָרִים זֶה בְּעֶצְמוֹ בְּחִינַת זְווג וְשְׂדוּף. וְלִפְעָמִים יוֹשְׁבִים בְּנֵי אָדָם בְּבִתְיָהֶם וְאוֹמְרִים שְׂרָאוּי שֶׁזֶה יִשָּׂא אֶת זֹאת, וְעַל יְדֵי זֶה נִגְמַר בְּחִינַת הַזְּווג שֶׁל זֶה הָאִישׁ עִם אוֹתָהּ הָאִשָּׁה, וְלִפְעָמִים בָּאִים שְׂדֻכָּנִים וּמְדַבְּרִים הַשְּׂדוּף אֲבָל אִינוּ נִגְמָר, וְגַם זֶה בְּחִינַת זְווג מִשְׂדוּף, וּבִדְאִי הִיא בְּחִינַת זְווג יוֹתֵר מִהֶרָאשׁוֹן, וְלִפְעָמִים נוֹסְעִים לַעֲשׂוֹת הַשְּׂדוּף וּבָעֵת הַגָּמֵר נִפְרָדִים מְאִיזָה סִבָּה, וְלִפְעָמִים נִגְמַר הַשְּׂדוּף וְאַחַר כֵּן מִפְּסִיקִים הַקָּשֶׁר שֶׁל תְּנָאִים, וְלִפְעָמִים בָּאִין לִיְדֵי נִשְׂוֹאִין וְאַחַר כֵּן בְּסוּמָף נַעֲשֶׂה גַט בִּינֵיהֶם, וְלִפְעָמִים אִינוּ נַעֲשֶׂה הַגַּט עַד אַחַר אֵיזָה זְמַן וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ לְכָל אֶחָד כִּמָּה זְווגִים, רַק שְׂאֶצֶל זֶה נִגְמַר אֵיזָה זְווג שְׁלוֹ עַל יְדֵי אֵיזָה דְבוּר בְּעֶלְמָא שְׁמַדְבְּרִים מְזֶה הַשְּׂדוּף, וְלִפְעָמִים עַל יְדֵי אֵיזָה דְבוּר יוֹתֵר, אוֹ עַל יְדֵי אֵיזָה הַתְּקַשְׁרוֹת, אוֹ נְסִיעָה, אוֹ עֲבָדָא, בְּשָׂבִיל הַשְּׂדוּף לְפִי שְׁעָה.

וְלִכֵּן אָסוּר לָךְ לְהַגִּיד דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, שְׁנַמְאָס לָךְ, וְאַתְּ מֵיֹאשֵׁת, וְאַתְּ מְבַלְבֶּלֶת, לְצִאת עוֹד פְּעַם לְפָגִישׁוֹת וְכוּ' וְכוּ', תֵּאמְרֵנִי לִי שֶׁהַבְּחֹר הָאֲמַתִּי שֶׁהוּא בֶּן זְווגָךְ יָבוֹא וְתַתְּחַתְּנוּ וְתִהְיוּ הֵכִי מְאֹשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם, אָסוּר לְהַכְנִס בְּיָאוֹשׁ וְלְהַתְיָאֵשׁ מִהַחַיִּים, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סימן ע"ח) אִין שׁוּם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם כְּלָל, אִין דְּבַר כְּזֶה לְהַתְיָאֵשׁ.

אֵת צְרִיכָה לְהַבִּין שֶׁהַחַיִּים אֵל כָּל כֵּן קָלִים כְּמוֹ שְׂחוּשְׁבִים, וְאַתְּ הַכְּלָל הַזֶּה תִּלְמָדִי כְּבַר עֲכָשׁוּ, "לֹא כָל מֵה שְׂרוּצִים מְקַבְּלִים, וְלֹא כָל מֵה שְׁמַקְבְּלִים רוּצִים", הָעֵקֶר צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמִחִים וְעֵלְיוֹזִים, וְלִקְחַת אֶת הַכָּל בְּחַיִּים בְּקִלוּת, וְאֵז מִהֶפְכִּים אֶת הַחֲשׂוֹךְ לְאוֹר, וְאַתְּ הַמֵּר לְמַתּוֹק, וְאַתְּ הָרַע לְטוֹב.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקיג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, כ' כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין דבר כזה לומר על בת יהיה מה שיהיה, ויהיה איך שיהיה, סוף כל סוף זה הבת שלך.

אני מצטער מאד לשמע על זרם קיצוני וכו', שמלמדת את הילדים שניתקו קשר מההורים וכו', ביהדות אין משג כזה, כי אפלו גוי שמתגיר עדין הוא צריך לכבד את ההורים שלו שנשארו גויים, זה הוא הלכה פסוקה, ולכן הזרם הקיצוני לא יכול לדבר בשם היהדות וכו', כבוד אב ואם נשאר תמיד, צריכים לכבד את האבא והאמא, צר מאד לשמע על אלו הקיצונים שמלמדים דרכים עקמות לאלו שנפלו בפח שלהם וכו', אני לא יכול ליעץ להפסיק לממן את השכר דירה וכו', כי אז מסכנה הבת תהיה זרוקה לגמרי באיזה מרתף וכו', אני רק מקנה ומתפלל להקדוש ברוך הוא שיום אחד היא תפתח את העינים, ותבין את הטעות שהיא עושה בחייה הפרטיים, לא מפקירים הורים בשביל שום דבר, יכולים להיות יהודי חרדי וכו', ועדין שיהיה לו קשר עם ההורים, אבא ואמא נשארים אבא ואמא, ולכן אני מאד מאד מצטער ואני משתתף בצערכם הקשה, והלואי שהיה משהו שיכול לדבר הן עם הבת והן עם החתן, ולהסביר להם מה זה תורה ויהדות?.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלילי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תּתקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וּתְבָרָךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, כ"א כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

צָרִיף שֶׁתּדַע שְׁבֻזָּה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַמוֹן סִבְלָנוֹת, כִּי בְּלִי זֶה אֵי אֶפְשָׁר
לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, כְּפִי פְּגַעִי וּמִקְרִי הַזְּמַן כָּלֵל, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטוֹלָן,
וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵינְךָ גְּבוּרָה כַּהֲתַאֲפָקוֹת", יֵשׁ זְמַנִּים שְׁאֵדָם צָרִיף לְהֲתַאֲפֵק,
וְשִׁיָּהִי לּוֹ אַרְיִכוֹת אֶפִּים שֶׁהוּא מֵדַת הַסִּבְלָנוֹת, שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיִטִּי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה) שֶׁזֶּה זֹכִים עַל יְדֵי אַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יְתַבָּרָךְ,
כִּי כִּשְׁבֵר יִשְׂרָאֵל מִחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ אֲשֶׁר אֵינְךָ בְּלִעְדוֹ יְתַבָּרָךְ כָּלֵל, וְהוּא יְתַבָּרָךְ
מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּק וּבִמְשַׁפֵּט, וְדָבָר גְּדוֹל דָּבָר קֶטָן
אֵינּוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שְׁאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֵלִין ז'): אֵינְךָ אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מְלַמְטָה אֶלָּא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין
מְלַמְעֵלָה; שְׁאֵדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קֶטָנָה בְּאֶצְבַּע קֶטָנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה
קֶדָם מְלַמְעֵלָה, אֲזִי הוּא מֵתְאָזֵר בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָּה, וַיֵּשׁ לּוֹ אַרְיִכוֹת אֶפִּים, וְאֵינּוֹ
נִכְנָס בְּשׁוֹם לַחֵץ וְדַחֵק, וְאָמַר הַחֶכֶם "בְּאַרְףּ אֶפִּים תְּנוּחַ הַנֶּפֶשׁ", כִּי אֵינְךָ עוֹד
מִנּוּחַת וּשְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ, כְּמוֹ מִי שֶׁחִי עִם אַמוּנָה, שְׁאֵז זֹכֶה לְשְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ, כִּי
הוּא מִסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ בְּסֵתֶר צֶל כְּנָפָיו יְתַבָּרָךְ, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְשַׁמַּח מְאֹד שְׁזִכֵּינוּ
לְהֲתַקְרַב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁפּוֹתַח לָנוּ אֶת הָרֵאשׁ וְהַמַּח וְהַלֵּב לְבָעַר תְּמִיד אֵלָיו
יְתַבָּרָךְ, וַיִּדְעַת שְׁאֵינְךָ לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בְּשִׁבִיל זֶה אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אֵל תִּכְנַס בְּשׁוֹם לַחֵץ וְדַחֵק,
וְדַע לָךְ שְׁאֶצְלוּ יְתַבָּרָךְ חֲשׁוֹב כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל: (חֵלִין צ"א): חֲבִיבִין
יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, יוֹתֵר מִמְּלֵאכֵי הַשָּׁרַת, שִׁישְׁרָאֵל אוֹמְרִים
שִׁירָה בְּכָל שְׁעָה, וּמְלֵאכֵי הַשָּׁרַת אֵינְךָ אוֹמְרִים שִׁירָה אֶלָּא פַּעַם אַחַת בְּיוֹם,
וְאָמְרִי לִיָּה פַּעַם אַחַת בְּשַׁבָּת, וְאָמְרִי לִיָּה פַּעַם אַחַת בְּחֻדְשׁ, וְאָמְרִי לִיָּה פַּעַם
אַחַת בְּשָׁנָה, וְאָמְרִי לִיָּה פַּעַם אַחַת בְּשָׁבוּעַ, וְאָמְרִי לִיָּה פַּעַם אַחַת בְּיוֹבֵל,
וְאָמְרִי לִיָּה פַּעַם אַחַת בְּעוֹלָם, בֵּר יִשְׂרָאֵל זֹכֶה לְהִכְנַס שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם
לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלְהֲתַפְלֵל אֵלָיו יְתַבָּרָךְ, אֵיזָה זְכוּת זֶה? אָדָם שֶׁמְסוֹכֵב עִם צְרוֹת
וַיִּסְוֵרִים וְכוּ', עוֹבֵר עֲלֵיו מְרִירוֹת וּמְכֹאֲבִים וְכוּ', עֲנִיּוֹת וְדַחֲקוֹת וְכוּ', סוֹבֵל

סָבֵל גְּדוֹל מִכָּל הַצְּדִידִים וְכוּ', וְאָף עַל פִּי כֵן הוּא זוֹרֵק הַכֹּל אַחַר גּוֹו וְנִכְנָס לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּמִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית, עוֹנָה אָמֵן יְהִי שְׁמִיהָ רַבָּה, קִדְשָׁה וּבְרָכּוֹ וְכוּ' וְכוּ', הִישׁ יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר מִמֶּנּוּ? בּוֹדָאֵי מִי שְׁעֵדִין הַגּוֹף שְׁלוֹ שׁוֹלֵט עַל נִשְׁמָתוֹ וְכוּ', וְהוּא נִמְצָא בְּהַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', קִשָּׁה לוֹ לְדַעַת מַה זֶה לְהִכְנֵס בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם וּלְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת מִתּוֹךְ הַסְדּוּר דִּיקָא, וּבִכְוֹנַת פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, כִּי אִם הָיָה יוֹדֵעַ מַה כָּל בְּרָכָה וּבְרָכָה עוֹשֶׂה לְמַעַלָּה בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, הָיָה מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד לִוְמַר אֶת הַבְּרָכוֹת בְּכוֹנָה גְּדוּלָּה, וְאֵת הַתְּפִלוֹת וְהַמְזֻמּוֹרִים, הָיָה מְכוֹן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה הָיָה נִדְבֵק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא וְכוּ' וְכוּ', וּבִמְקוֹם זֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם מְכַנִּים בּוֹ יְאוּשׁ וְדַכְאוֹן וְעֲצָבוֹת כְּאִלוֹ הוּא לֹא שׁוֹה לְשׁוּם דְּבָר וְכוּ', וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְּךָ, וְתוֹצִיא אֶת עֲצָמְךָ מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת, וְתִרְאֶה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי זְכִינוּ לְהַבְרָאוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ גּוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, אֲשֶׁר הַשְּׂמִחָה הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמִחוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ט, סִימָן ד') אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לִישְׂרָאֵל, אֵלֹהֵי אֲנִי עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם אֲבָל לֹא יַחְדָּתִי שְׁמִי אֵלָּא עֲלֵיכֶם, אֲנִי נִקְרָא אֱלֹהֵי עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת אֵלָּא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא תְהִיָּה חֻזֵק בְּלִמּוּד דְּף הַיּוֹמִי, כִּי דְף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשָׁא, כִּי גַמְ'ר'א רְאֵשֵׁי תְבוֹת אַרְבְּעָה מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבִרְיָאֵל, מִיְכָאֵל, ר'פָּאֵל, אִוְרִיָּאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דְּף גְּמָרָא, נִשְׁמְרִים מִכָּל מִינֵי מְזִיקִים, הַדְּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת ס"ג. תַּעֲשֶׂה מַה שְׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל דְּף גְּמָרָא תִּלְמַד אֲפֹלוּ בְּגִרְסָא, אִם אַתָּה לֹא מְבִין, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לַעוֹלָם לְגִרְסַי אֲיִנִּישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמְרִי; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּיתִי אוֹתִי בְּזָה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יִשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָךְ, וְכִלְל זֶה תִּקַּח בְּיַדְּךָ, כָּל זְמַן שְׁיִהוּדֵי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאֵר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכֵּן אַל תְּהִיָּה בְּטִלְן וְרָאָה מַה לְפָנֶיךָ, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא, אַל אֵיזָה עֲשִׂירוֹת גְּשָׁמִי וְרוּחֲנֵי הָיָה מְבִיא אוֹתָךְ, לֹא הֵייתָ מְפָסִיק יוֹם אֶחָד לְלַמֵּד דְּף גְּמָרָא אֲפֹלוּ שְׂאֵתָה לֹא מְבִין כְּלוּם, רַק לִוְמַד בְּגִרְסָא, שְׂזָה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, וּמוּבָא בְּזָהָר (קְדוּשִׁים פ"ה:) וּמֵאֵן דְּתִיאוּבְתִיָּה לְמַלְעֵי בְּאוּרִיָּתָא [וּמִי שִׁישׁ לוֹ רְצוֹן לְלַמֵּד תּוֹרָה] וְלֹא אֲשַׁכַּח מֵאֵן דִּיּוֹלִיף לִיָּה [וְלֹא מוּצָא מִי שְׁיִלְמַד

אוֹתוֹ] וְהוּא בְּרַחֲמֵימוֹתָא דְאוּרִייתָא לְעֵי בָּהּ [וְהוּא מֵרַב אֲהָבָה לּוֹמֵד תּוֹרָה] וּמִגְמָגֵם בָּהּ בְּגִמְגוּמָא דְלֹא יָדַע. [וּמִגְמָגֵם בְּלִמּוּד וְלֹא מִבֵּין מַה שְׁלוּמֵד] כֹּל מְלָה וּמְלָה סִלְקָא [כֹּל מְלָה וּמְלָה עוֹלִית לְמַעְלָה בְּשָׂמִים] וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי בַּהֲהִיא מְלָה [וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂמַח עִם הַמְּלִים שֶׁהוּא גּוֹרֵם] וְקִבִּיל לָהּ וְנוֹטַע לָהּ סַחְרִינְיָה דִּהִהוּא נַחְלָא [וּמִקְבֵּל אוֹתָם מְלִים וְנוֹטַע מִזֶּה אֵילָנוֹת סָבִיב עַל נַחַל הָעֲלִיוֹן] וְאַתְעֵבִידוּ מֵאֵלִין מֵלִין אֵילָנִין רַבְרַבִּין וְאַקְרוּן עַרְבֵי נַחַל [וְנִנְעָשִׁים מֵאֵלוּ הַמְּלִים שֶׁמִּגְמָגֵם בַּתּוֹרָה, אֲפֹלוּ שֶׁהוּא לֹא מִבֵּין אֵילָנוֹת גְּדוּלוֹת, וְנִקְרָאִים עַרְבֵי נַחַל], מִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת מַעְלַת הָאָדָם שְׂזוּכָה אֲפֹלוּ לְגִמְגָם בַּתּוֹרָה, אִיךְ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעְלָה, וְעַל כֵּן תַּעֲשֶׂה לְעִצְמְךָ קִבְיָעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְזֶה יִצִּיל אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ לְטוֹבָתְךָ הַנְּצַחִית שֶׁתַּצִּיחַ אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ראש השנה ו'): "אִשָּׁה - בְּעֵלָה מִשְׂמַחָה"; וְהִרְגַע שִׂיְהִיָּה שְׂמַחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, מִמִּילָא כֹּל הַבְּרָכוֹת יִהְיֶה מְצוּיֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּיתְךָ, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נַט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֹא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֹאֲמַר (בְּרַאשִׁית י"ב) "וְלֹא־בָרֵם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָה" וְהִינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבַנֵּי מַחוּזָא, "אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכּוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ", (תְּכַבְדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ) וְאָמַר רַבִּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ט) שֶׁעֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְאֵל תִּקַּל בְּדַבָּר זֶה, כִּי כִשְׂשֵׁי שְׁלוֹם בֵּית יֵשׁ הַכֹּל, וְכִשְׂאִין שְׁלוֹם בֵּית אִין כְּלוּם, וְהִסְמִיךְ מ"ם עוֹשֶׂה כֹּל מִיָּנִי פְעוּלוֹת שְׂבָעוּלָם שִׂיְהִיָּה פְרוּדִים בֵּינוּ לְבֵין אִשְׁתּוֹ, וְלִכֵּן אֵל תִּתֵּן לוֹ שִׂישְׁבַר אֶת הַשְׁלוֹם בֵּית שְׁלָךְ וְכו', תִּרְגִּיל אֶת עִצְמְךָ לְדוֹן תְּמִיד אֶת אִשְׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְתִרְאֶה אֶל אֵיזָה טוֹבוֹת זֶה יְבִיא אוֹתְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׂיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתֵּהִי שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה, וְלֹא תִתְּנִי שְׁהֶסְמִיךְ
מ"ם יִשְׁבֵּר אוֹתָךְ כִּרְגַע עִם הַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שְׂמִיכָנִים בְּךָ, אֵין אִשָּׁה שְׁלֹא
יַעֲבֹר עָלֶיהָ אִיזָה מִשְׁבֵּר בְּכָל יוֹם, זֹאת בְּכֹה, וְזֹאת בְּכֹה וְכוּ', וְצָרִיכִים לֵהִיּוֹת
רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, סִימָן כ"ב) הַשְּׂמֵחָה
הִיא סִימָן שֶׁהוּא זֶרַע בְּרֵךְ הַשֵּׁם; וְלִכְּן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִינִיךְ רַק לֵהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וּכְשֵׁאתָ תִהְיֶי בְּשִׂמְחָה, מִמִּילָא גַם בְּעֵלְךָ יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וּכְשֵׁשְׂנִיכֶם
תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אֲזִי גַם הַיְלָדִים יִהְיוּ בְּשִׂמְחָה, כִּי יִלְדִים עֲצָבָנִים וְכוּ', או
מִתְּפָרְעִים וְכוּ', או אֲלִימִים וְכוּ', זֶה רַק בֹּא מֵהַמֶּתַח שֵׁשׁ בְּבֵית בֵּין הָאָבָא
לְאָמָא וְכוּ', כִּי אִם הָאָבָא וְהָאָמָא הֵיוּ רְגוּעִים, וְהָיָה בְּבֵית אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה
וּרְגִיעָה וְכוּ', אֲזִי גַם הַיְלָדִים הֵיוּ שְׂמִחִים וְעֵלִיזִים וּרְגוּעִים, וְלִכְּן אֶת וּבְעֵלְךָ
צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִהְפָּסִיק לְהַתּוֹכַח וְכוּ', וְלָרִיב וְכוּ', וּתַעֲשׂוּ
אֶת זֶה בְּשִׁבְלֵי הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, בּוֹדָאֵי צָרִיכִים סְבָלְנוֹת, אֲבָל סְבָלְנוֹת זֶה הִיסוּד
וְהַעֲקָר בְּהַחַיִּים, כִּי בְּלֵי סְבָלְנוֹת אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְאֵל תַּחֲשָׁבִי
שָׂרָק עֲלֶיךָ עוֹבֵר מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, אֵין אִשָּׁה שְׁלֹא תַעֲבֹר אִיזָה מִשְׁבֵּר בְּכָל
יוֹם, אֵין דְּבַר כְּזֶה וְכוּ', כָּל אִשָּׁה סוֹבְלָת: זֹאת אֵין לָהּ בְּכָלֵל יְלָדִים, וְזֹאת
יֵשׁ לָהּ יְלָדִים וְהִיא לֹא יוֹלֵה לְהַסְתֵּדֵר עִמָּהֶם, כִּי זֶה עֲבוּדָה קָשָׁה, וְזֹאת יֵשׁ
לָהּ בְּעִיּוֹת מֵהַמְשַׁפָּחָה, וְזֹאת יֵשׁ לָהּ בְּעִיּוֹת מְעִנִּיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכִהְנֶה
וְכִהְנֶה יֵשׁ לְכָל אִשָּׁה בְּלִבּוֹלִים וּרִידוֹת וּטְרָדוֹת וְחֲלִישוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ',
וְאִשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁהִיא חֲזָקָה בְּשִׂמְחָה, וּשְׂמֵחָה עִם הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בַּהּ
מְנַקֶּדֶת יְהוּדוּתָהּ, וְהִיא שְׂמֵחָה וְגָאָה עִם הַצְּנִיעוּת שְׁלָהּ וְכוּ', וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד
מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תַּקְחִי אֶת עֲצֻמָּךְ בִּינִיךָ, וּתְצִיְתִי אֶת רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁהִזְהִירָנוּ מְאֹד
מְאֹד עַל נְקֻדַת הַשְּׂמֵחָה, שְׁזֶה יִסוּד גְּדוֹל בְּהַחַיִּים, לְקַחַת אֶת הַכָּל בְּקֻלּוֹת,
וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַכְנִסִי אֶת
הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בַּתּוֹךְ לְבָךְ, וְאֲזִי טוֹב לְךָ תְּמִיד.

נָא וְנָא תְּבוֹאֵי לַעְזוֹר לִי בְּבֵית הַתְּבִשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, שְׁשֵׁם מִשְׁכַּן

הַשְּׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שְׁנוּתָנִים לְאַכֵּל לְרַעֲבִים וְלְצַמְאִים, שֵׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה, וְשֵׁם יְכוּלִים לְפַעֵל אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מַה שְּׁרוּצִים, וְתִתְפַּלְלִי גַם עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלִי וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּתְקַטֵּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כֶּסֶל הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תִּתְפַּעֲלִי מֵאַף בְּרִיָּה שְׁבַעוּלִים, אֲנִי נִתְתִּי לְךָ אֶת הַגֵּב שְׂאֵת תַּהֲיִי הַמְּנַהֶלֶת בְּבֵית הַסֵּפֶר, וְלִכֵּן אֵל תִּתְפַּעֲלִי מִשּׁוֹם מְחַצְפִּים וְכוּ', שְׁשׁוּלְחִים לְךָ מַכְתְּבִים וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכָּל אֶחָד שְׁעוֹסֵק עִם הַצְּבוּרָה, הַהִכְרַח שְׁיִהְיֶה עֲלָיו בְּקֶרֶת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תִּשְׁיִמֵי לִב לְכָל זֶה, אֶת תְּנַהֲלִי אֶת הַבֵּית סֵפֶר בְּדֶרֶךְ הַכִּי טוֹבָה, וְהַעֲקֹר שְׁיִהְיֶה לְהַבְנוֹת יְרֵאת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וַיִּלְכוּ בְּצִנִּיעוֹת וְכוּ' וְכוּ', בְּעִזּוֹת יֵשׁ בְּכָל בֵּית, וּמְנַסִּים לְזָרֵק אֶת זֶה עַל הַבֵּית סֵפֶר, וְלִכֵּן אֵל תִּשְׁיִמֵי לִב אֵל כָּל מַה שְּׁמִדְבָּרִים וְכוּ', עַל הַטּוֹב אֵף פַּעַם לֹא יִסְתַּפְּלוּ, וּמַחְמָאָה אֵף פַּעַם לֹא יִגִּידוּ, וְזֶה מְזַכֵּיר לִי מֵאֲמֵר הַחֶכֶם: "הַסּוּמָא לֹא יִשְׁפֹּט עַל הַצְּבַע - וְהַחֶרֶשׁ עַל הַשִּׁיר", אָדָם הוּא עוֹר וְחַרֵּשׁ, לֹא רוּאָה וְלֹא שׁוֹמֵעַ אֶת הַמְּסִירוֹת, נִפְּשׁ שְׂאֵנָחֵנוּ מִכְּנִיסִים בְּהַבְנוֹת, וְאוֹחוּזִים אוֹתָן מִמַּשׁ בְּצַפְרָנִים שְׁלֵא יִתְקַלְקְלוּ, לְבִסּוּף יֵשׁ עוֹד טְעָנוֹת לָזֶה אוֹ לְזֹאת וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תַּגִּיבִי לְאַף אֶחָד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקיוז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א פסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אני מאד מאד מבקש אותך אישית בקשה פרטית שאל תשיב את פני ריקם, אני הבטחתי להגאון הצדיק רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, להביא אלך פעילים למטה הבחירות, לזאת הקמתי ביבנאל מטה בחירות "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד רוצה שתעזור לי שיהיה לך חלק בזה, ותראה לעשות התעוררות גדולה בין כל אנשי שלומנו שבעיר אשדוד שיש לך השפעה עליהם, שגם הם ישתדלו מאד מאד להתנדב למען הפעילות של "ברסלב למען ש"ס", כי בזה נזכה לקדש שם שמים ברבים, כי באמת רק רבנו רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה דרוסה עד לעפר וכו', וגם עכשו עדין יש הגזענות הארוכה שלא יכניסו בנות ספרדיות בבתי ספר אשכנזים וכו', ועוד הפליות רבות שעושים עם עדות המזרח וכו', ולכן הולך לי בחיים שהפעם יצליחו בגדול, אקנה שתעשה את רצוני ותהיה בקשר עם מטה הבחירות שלנו, ותעביר את כל השמות של הבוחרים אל המטה שלנו שהקמנו ביבנאל "ברסלב למען ש"ס", ואני בטוח אם נהיה חזקים לעזור לקול הקריאה של רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, נוכל לנצח בגדול.

רק חזק ואמץ להיות בשמחה עצומה שיש לנו חלק בדבר קדוש בזה, לאחד את נשמות ישראל שרחקו אותם בכל מיני רחוקים וכו', ונזכה לקרב את כלם אל אבינו שבשמים, ויתקדש שם שמים ושמ רבנו ז"ל על ידינו.

אני מאד מקנה שתעשה את רצוני, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקיה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א פסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

פלא גדול עליך שאת מזכירה שם של בחור שהציעו לך וכו', את יכולה להיות האמא שלו וכו', ודי לחכימא, מה את לא מבינה מה קורה כאן? סתם מציעים לך הצעות לעשות צחוק ממך, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שסוף כל סוף תוכלי להחליט על איזה בחור שאת רוצה, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחדיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מודעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו, והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקיט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א פסלו התשע"ג
שלום וברכה אל היניק וחכים ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתקח את עצמך בידיך לפני שיהיה מאחר, רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות תשובה, סימן ע"ג) העבודות שאדם עובד את השם יתברך בבחירותו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קנב:) "ינקותא כלילא דורדא", עקר לפי הפרח כשעדין בצעירותו, עכשו זה הזמן הכי יפה שלך שאתה יכול לגדל בגשמיות וברוחניות וכו', ובזה שאתה מסתובב על הרחובות ולא רוצה לבוא להישיבה וכו', ועוד פלילות אתה הולך עם בחורים מקלקלים שמסתכלים בכל מיני זבל ולכלוך וכו' וכו', אתה רק תכנס יותר בשאול תחתית ומתחתיו, ותאבד את העולם הזה ואת העולם הבא גם יחד, ולכן תצית אותי, תקח את עצמך בידיך ותתחיל לבוא להישיבה, ותשתנה לטובה, כל הבחורים החברים שלך שלומדים פה אצלי, הם הכי מאשרים, אתה יכול להתקשר אליהם ולשאל אותם, וחבל מאד שסתם תסתובב בלי מעש וכו', אני מאד מאד מקנה שתצית אותי, ולא תתחרט לא בעולם הזה ומכל שפן לא בעולם הבא.

תאמין לי שאני רוצה רק את הטוב שלך שתצליח בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת וְהָאֲחֻלִּים, וְכַל הַמְּבָרָךְ מִתְּבָרָךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.
אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁהַכַּעַס וְהַרְצִיחָה שֶׁנִּכְנַס בְּךָ, זֶה מֵה שֶׁהוֹרַס לְךָ
אֶת כָּל הַחַיִּים שְׁלֹךְ, מִלְּבַד זֹאת שֶׁחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סִפְרֵי מִטּוֹת) בָּא
לְכַלֵּל כַּעַס בָּא לְכַלֵּל טְעוּת; מִי שֶׁכּוֹעֵס הוּא פְּשוּט מְאֹד אֶת הַשְּׂכָל שְׁלוֹ,
כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסֻחִים ס"ו): כָּל אָדָם שֶׁכּוֹעֵס אִם חָכָם הוּא
חֲכָמָתוֹ מִסְתַּלְקֶת מִמֶּנּוּ; וְכַמְעַט שְׂאִין עוֹד מְדָה רַעַה שֶׁהוֹרַסֶת לְגַמְרֵי אֶת
הָאָדָם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת כְּמוֹ הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה, וְזֶה מְדַבְּרִים עַל גְּבֵי סֵתֵם
בֶּן אָדָם, מִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁאָדָם מוֹצִיא אֶת כָּל הָעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל אֲשֶׁתּוֹ וּמְקַלֵּל
אוֹתָהּ וְכו', הֵרִי זֶה הוּא מְזֻלָּזל בְּעֲצָמוֹ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא עֶצֶם מְעֻצְמִיו וְכו',
וְהוּא מְזֻלָּזל בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁנֶּתַן לוֹ מִתְּנָה יְקָרָה אִשָּׁה, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתָךְ
וְכו', אִיךָ אֲבִדְתָּ אֶת הַשְּׂכָל שְׁלֹךְ פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ שֶׁאֵתָהּ מִתְּפָרֵץ עַל אֲשֶׁתָּךְ
כָּל יוֹם וַיּוֹם בְּדַבְּרִים אַחֲרִים וְכו', רַק מִחֲמַת רַע לְבָבָךְ, וְהַכַּעַס הַטְּמוֹן בְּךָ
וְכו', כַּעֲסֵן הוּא אִישׁ בְּלִיעַל שֶׁנִּכְשַׁל בַּחֲטָא הַמְּגַנֶּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה,
כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רַמ"ט) שֶׁנוֹאֵף בַּחֲטָא הַמְּגַנֶּה שֶׁל הוֹצָאת
זֶרַע לְבִטְלָה נִקְרָא רַע, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרַאשִׁית ל"ח ז') "וַיְהִי יַעֲר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע
בְּעֵינֵי הַיְוָי"ה, וְלָמָּה "רַע" וְלֹא "רְשָׁע"? אֲלֵא מִי שֶׁחוֹטֵא בַּחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה
שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, הוּא כַּעֲסֵן תְּמִיד, עֵינֵן שָׁם, וְכֵן אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן
קפ"ד) כִּי בַּחֲטָם יִכּוֹלֵין לְהַפְרִי הַנוֹאֵף, עֵינֵן שָׁם, הֵינּוּ כַּעַס בָּא מִהַחֲטָם שֶׁהוּא
הָאֵף, וְרוֹאִים אָדָם כַּעֲסֵן שֶׁמוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל הַזּוּלָּת, סִימָן שֶׁהוּא
נוֹאֵף, עֵינֵן שָׁם.

אֵתָהּ שׂוֹאֵל מָה אֵתָהּ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת? חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה עַל מְדָה הַמְּגַנֶּה
שֶׁל כַּעַס, שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, עַד כְּדֵי כֵךְ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק
א', סִימָן ס"ח) שֶׁהַכַּעַס דוֹחָה מֵהָאָדָם אֶת כָּל הַפְּרָנְסָה, וְאֶפְלוּ שֶׁנִּגְזַר עָלָיו שְׂיֵהִיָּה

לו הרבה כסף וכו', על ידי כעס הוא כמו ידיו דוחה את זה וכו', ומדת הכעס זה המדה הכי מגנה שרק יכול להיות, עד כדי כך שאמרו בזהר (תצוה קפ"ב.) במאי אתידע לקרבא בר נש בהדיה או לאתמנעא מניה, [איך יכולים לדעת אם מתר להתקרב אל האדם הזה או להתרחק ממנו?], ברוגזיה ממש ידע ליה בר נש, וישתמודע מאן איהו, [בכעסו של אדם מתודע מהות כל האדם ומתגלה מי הוא], אי ההיא נשמתא קדישא נטר בשעתא דרוגזוי אתי עליה, דלא יעקר לה מאתרהא, בגין למשרי תחותא ההוא אל זר, [אם אדם שומר על עצמו לא להיות בכעס כדי שלא יהיה נעקר ממנו נשמתו], דא איהו בר נש כדקא יאות, דא איהו עבדא דמאריה, דא איהו גבר שלים. [זה הוא אדם כמו שצריך להיות, הוא עבד של הקדוש-ברוך-הוא, והוא אדם השלם], ואי ההוא בר נש לא נטיר לה, ואיהו עקר קדשה דא עלאה מאתריה, למשרי באתריה סטרא אחרא, ודאי דא איהו בר נש דמריד במאריה, ואסיר לקרבא בהדיה ולא תחברא עמיה, [ואם אדם הזה לא שומר על עצמו לא להיות בכעס, והוא עוקר את הקדשה ממנו, ונכנס בו סטרא אחרא, אדם הזה הוא מורד בהקדוש-ברוך-הוא ואסור להתקרב אליו], ודא איהו (איוב י"ח ד) "טרף נפשו באפו", איהו טריף ועקר נפשיה בגין רגזיה, ואשרי בגייה אל זר [אדם שהוא בכעס הוא עוקר את הנפש שלו ושורה בו הסטרא אחרא], ועל דא כתיב (שם) "חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו", דההיא נשמתא קדישא טריף לה, וסאיב לה בגין אפו [מי שבכעס הנשמה שלו בורחת ממנו, והוא מטמא את עצמו]; ואמר האריז"ל את כל העברות יכולים לתקן וכו', אבל מי שפועס הוא עוקר את הנשמה שלו לגמרי וכו', וקשה להחזיר לו את נשמתו וכו', ולכן סובל מה שסובל וכו', ולכן תעשה כל מה שביקלתך לעקר ממך את המדה רעה של כעס ורציחה, שכל דבר קטן מה שאשתך רק עושה אתה צריך להתנפל עליה, ולהוציא את העצבים שלך עליה וכו', זה מראה שאתה חסר דעה וכו', הקדוש ברוך הוא נתן לה מתנה אשה יקרה, ובכל יום ויום אתה מתפרץ עליה, ומחפש מתחת לאדמה את החסרונות שלה, כדי שתכנס בעצבים, ולכעס עליה ולהציק לה בלשון החדה שלך וכו', מה אתה? הגיע הזמן שתתעורר, וכבר אמר החכם מפל אדם: (קהלת ז' ט) "אל תבהל ברויחך לבעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח", ובאמת מי שמתבונן אשר אין שום

מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדָבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלֶּא
 בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֵלְיוֹן, אָדָם כִּזֶּה הוּא אָף פַּעַם לֹא בְּכַעַס, כִּי בְּרַגַע שֶׁהוּא
 בְּכַעַס הוּא מְרָאֵה לְדַעַת שְׂאִין בּוֹ אֲמוּנָה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית וְכוּ', כִּי מִי שֶׁמְצַעֵר
 אוֹתִי הוּא גַם כֵּן שְׁלִיחַ מְלַמְעָלָה, וְעֲלִי לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה שֶׁהֲרֻשַׁע הַזֶּה
 שְׂרׁוּדָף אוֹתִי שְׂיִרַד מִמֶּנִּי וְכוּ', וְעַל יְדֵי תַפְלָה נִמְתַּק כָּל הַדֵּינִים.

בְּעֵינַי אֲשַׁתָּף וְאִמְרָה וְכוּ', אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁכֵלָה וְחִמּוּתָה אָף פַּעַם
 לֹא יִשְׁתּוּוּ, אֵין דָּבָר כִּזֶּה, כִּי הֵם שׁוֹנְאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי בְּתַכְלִית הַשְּׁנֹאָה,
 וְזֶה טֹבֵעַ רַע שֶׁנִּכְנַס בְּדַמְיוֹן שֶׁל חִמּוּת כְּאֵלוֹ הַכֵּלָה גְּנֹבָה אֶת הַבֵּן שְׁלָה וְכוּ',
 וְאִם הַכֵּלָה פִּקְחִית וְלֹא מְשִׁיבָה שׁוּם דָּבָר לְהַחֲמוּת וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה תִּמְיֵד
 יִשְׁרָה הַשְּׁלוּם בִּינָה לְבֵין בְּעֵלָה וְכוּ', כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הָאִמָּא שְׁלוֹ וְכוֹאֵב
 לוֹ אִם הִיא תִּדְבַר עֲלֶיהָ וְכוּ', חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים סִפְרוּ לָנוּ (שְׁבַת כ"ו) הִיא
 חֲמַתָּא דְהוֹת סְנִיָּאָה לָהּ לְכַלְתָּהּ אִמְרָה לָהּ זֵיל אִיקְשִׁיט בְּמִשְׁחָא דְאַפְרִסְמָא
 אֶזְלָא אִיקְשִׁיט כִּי אֶתַת אִמְרָה לָהּ זֵיל אִיתְלִי שְׂרַגָּא אֶזְלָא אֶתְלָא שְׂרַגָּא אִינְפַח
 בָּהּ נוּרָא וְאֶכְלָתָהּ; [הִיא חִמּוּת שְׁשׁוֹנָאָה אֶת כֵּלְתָהּ וְקִנְתָּהּ לָהּ מִתְנָה שְׁמֵן
 אֶפְרִסְמוֹן (מִין בִּשְׁם) וְהִלְכָה הַכֵּלָה וְקִשְׁטָה אֶת עֲצָמָה עִם הַבִּשְׁם הַזֶּה אֲבָל זֶה
 הִיא מַחְמַר דְּלִיק וְכִשְׁבָּאָה אֶל חִמּוּתָהּ אִמְרָה לָהּ בְּבִקְשָׁה פְּלִתִי, הַדְּלִיקִי לִי
 אֶת הַנְּרוֹת, וְתַכְךָ וּמְיֵד כִּשְׁהַדְּלִיקָה אִשׁ הִיא נֶאֱחָזָה בְּאִשׁ וְנִשְׂרָפָה כְּלִיל]. וְלִכֵּן
 תִּדּוֹן אֶת אֲשַׁתָּף לְכַף זְכוּת, סוּף כָּל סוּף זֹאת אֲשַׁתָּף, וְהָאִמָּא שֶׁל הַיְלָדִים שְׁלָה,
 וְאֶתָּה צְרִיף אוֹתָהּ, וְכַתִּיב: (בְּרַאשִׁית ב' כ"ד) "עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת
 אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", וְלִכֵּן לְדַעַתִּי תַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 וְתַבְקֵשׁ סְלִיחָה מֵאֲשַׁתָּף, וְתַעֲזוֹר בְּבֵית, וְתִשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם, וְאֲזוּ הַשְּׁכִינָה יִשְׂרָה
 בְּבֵיתְכֶם, כִּי: (סוּטָה י"ז) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׁכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאִמְרוּ (יְרוּשָׁלַיִם בְּרוּכֹת,
 פֶּרֶק ט', הַלָּקָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי
 אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׁכִינָה, וּבְמִקּוֹם, שֶׁהַשְּׁכִינָה נִמְצָא - שֶׁם הַבְּרַכָּה מְצוּיָה,
 רַק שִׁיחָהּ בֵּינֵיהֶם שְׁלוּם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוּם", אִמְרוּ חֲכַמֵּינוּ
 הַקְּדוּשִׁים, (שְׁבַת י') זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת

הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקבא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א פסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם קשה לאדם להתחיל ללמד את הספר "לקוטי-מוהר"ן", עדיף שקדם יחזר וישוב אל הקדוש ברוך הוא ב"שיחות-ה"ר"ן" וב"חיי-מוהר"ן", שהם שיחותיו הקדושים של רבנו ז"ל, שרשם מוהרנ"ת ז"ל, וכן להתמיד בספר קצור לקוטי-מוהר"ן השלם, שבו כלול גם ה"לקוטי עצות", שכתבם מוהרנ"ת ז"ל, ורבנו ז"ל הפליג במעלתה.

אני מכרח להגיד לך שרבנו ז"ל אמר (חיי-מוהר"ן, סימן שנ"ח) שבכל שיחה ושיחה שהוא משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש פשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי ויא איך מיי א גוטער איד) אם ירצה לילך עמה לקים כפי שיחתו הקדושה, ונגם אפלו עכשו כשלומדיו דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יהיה באיזה מדרגה שיהיה. אפלו מי שהוא במדרגה עליונה מאד יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו. וכן להפך מי שהוא בתכלית מדרגה התחתונה חס ושלום באיזה מקום שרק לא יהיה, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם

יִתְבָּרַךְ בְּאֵמַת אִם יִשִּׁים לְבוֹ לְדַכְרֵיו הַיֵּטִב, וַיִּקְיֵם אוֹתָם בְּאֵמַת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲקָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיֵּאֲחֹז בָּהֶם.].

גַּם אֲנִי כְּשֶׁהֵיִתִּי בְּחוֹר צָעִיר בְּגִיל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה וַחֲצִי כְּשֶׁהִתְקַרְבְּתִי לְדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, עֲבַדְתִּי מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה לְהַבִּין אֶת הַלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְלִכֵּן שָׁקַדְתִּי וְהִתְמַדְתִּי הַרְבֵּה בְּשִׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן יֵשׁ הַמוֹן מְאֹמְרִים קִטְנִים קְלִים לְהַבִּין בְּתוֹךְ הַלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, תִּלְמַד אוֹתָם קֶדֶם, וְתִרְאֶה שְׂוָה לֹא כָּל כָּךְ קֶשֶׁה.

הָעוֹלָה עַל הַכֹּל שֶׁכָּל חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב תִּלְוִי בּוֹ, זֶה שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ה) הִתְבַּוְּדוֹת הוּא מַעֲלָה עָלֵינוּהָ וּגְדוּלָּה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לִקְבָּע לּוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהִתְבַּוְּד לְבִדּוֹ בְּאֵיזֶה חֵדֶר אוֹ בְּשָׂדֶה, וּלְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתְּלֵאוֹת בְּדַבְּרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּפְיֹס, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שִׂיִּקְרְבוּ אֵלָיו לְעִבּוּדָתוֹ בְּאֵמַת. וְתַפְלָה וְשִׂיחָה זֹו יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׂמֵדַבְּרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה זֹו הוּא גְּדוּלָּה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶּרֶךְ וְעֶצֶה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֶצֶה כְּלָלִית, שְׁכוּלִל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שִׂיִּחְסֹר לּוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מִכָּל וְכֹל מַעֲבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֵשׁ שִׂיחָתוֹ וַיִּבְקֵשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֶפְלוּ אִם לְפַעְמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאֵינּוּ יְכוּל לְפַתַּח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, אִף עַל כֵּן זֶה בְּעַצְמוֹ טוֹב מְאֹד. דְּהֵינּוּ הִהְכֵּנָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְחַפֵּץ וּמִשְׁתּוֹקֵק לְדַבֵּר, אִף שְׂאֵינּוּ יְכוּל, זֶה בְּעַצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׂיחָה וְתַפְלָה מְזֶה בְּעַצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעַצְמוֹ יִצְעַק וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁנִתְרַחַק כָּל כָּךְ, עַד שְׂאֵינּוּ יְכוּל אֶפְלוּ לְדַבֵּר. וַיִּבְקֵשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּגִים, שִׂיִּחְמַל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיו, שִׂיִּכְל לְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ לְפָנָיו וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׂיחָה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקב.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לא כדאי לדחק את הבת יותר מדי, העקר שהיא בת מקסימה ומלאת חן ויראת שמים, והעולה על הכל שהיא בעלת חסד ועוזרת להזולת, זה יותר מהכל.

את צריכה לדעת שיש ילדים שקשה להם לתפס את החומר מה שמלמדים אותם, בשביל זה לא מגיע להם תליה וכו', ולא מגיע להם השפלות בשום פנים ואופן, אדרבה את צריכה רק לעודד ולשמח את הבת, ולתת לה המון מחמאות שיש לה המדה היקרה של חסד, אשר באמת רק זה חשוב בעיניו יתברך, כמאמרם ז"ל: (נלקוט הושע, רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלה עולות; ואמרו (נלקוט תהלים, רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כמות כמות, מהם אומרים: "יברא", ומהם אומרים "אל יברא", חסד אומר "יברא" שהוא גומל חסדים; הרי שלך לפניך שחסד מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ולכן אל תפסיקי מלתת מחמאות להבת שלך, היא לא יכולה לקלט את הלמודים לא נורא, אזי לא תהיה רבנית... העקר שתהיה עקרת הבית טובה, תוכל לבשל ולתפור וכו' וכו', ותרוו רב נחת דקדשה ממנה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקבג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

כִּהֵן אָסוּר לוֹ לְהִכְנִס בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן בְּקַבְרֵי צַדִּיקִים, וּמָה שֶׁאָמְרוּ
'קַבְרֵי צַדִּיקִים אֵינָם מִטְמְאִים', זֶה רַק בְּמִקּוּמוֹת שֶׁאֵין שְׁמָה קַבְרִים אַחֲרֵים,
כְּגוֹן אֶצֶל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאֶצֶל רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס, שֶׁיֵּשׁ לָהֶם אֵהָל
בְּנִפְרָד, וְאֵין סְבִיבָם שׁוּם קַבְרִים, אֲזִי אֵלוֹ שְׁמַתִּירִים לְפָהֳנִים לְהִכְנִס, זֶה רַק
בְּמִקּוּם הַזֶּה, אָבָל לֹא בְּשָׂאָר מִקּוּמוֹת, כְּגוֹן אֶצֶל הָאֲרִיז"ל שְׁמַכְרָחִים לַעֲבֹר
הַמוֹן קַבְרִים עַד שְׁמַגִּיעִים לְשֵׁם, וְכֵן אֶצֶל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע,
צַרִּיקִים לַעֲבֹר הַרְבֵּה קַבְרִים עַד שְׁמַגִּיעִים אֶל צִיוֹנוֹ, וְלִכְּנָן שֵׁם אֵין שׁוּם הַתֵּר
כִּלְלֵל לְכַהֵן לְהִכְנִס, וּבְשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לֹא כְּדָאי לָךְ לְחַלֵּל אֶת הַכְּהֻנָּה שְׁלֹךְ אִם
אִתָּה כִּהֵן מִיַּחַס.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, וְדַע לָךְ שְׁמָלֵא כֹּל הָאֲרִיץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא מְמַלֵּא
כֹּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כֹּל עֲלָמִין, וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְלִכְּנָן פֶּתַח פִּיךָ
וּתְרַבֶּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמָּךְ הָאֲרֵת שְׂכִינַת עֲזוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְאֵין טוֹב מִזֶּה שֶׁאָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כֹּל אֲשֶׁר עִם
לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲזִי אֵיפֹה שֶׁהוּא רַק לֹא הוֹלֵךְ, מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּכְבֹּר אֲמַר רַבְנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סִימָן קנ"ד) שֶׁעַקֵּר מָה שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק
עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרֵאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוֹ לְבֵין
קוֹנוֹ, וְאֲמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בִּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ,
וְאֲמַר אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מָה שֶׁאֲנִי עוֹתָה, דִּהְיִינוּ חֲדוּשׁ
כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מָה שֶׁעָשִׂיתִי בַּשָּׁנָה כְּלָהּ (כְּלוֹמַר שֶׁהִיָּה מְזוּרָז כֹּל כֶּף
בְּעַבְדוּתוֹ עַד שְׁמָה שֶׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁנָה כְּלָהּ הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה
מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הָעַבְדוּתָהּ שֶׁל פְּרֵאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאַמְתָּה, וְאֲמַר אֵי,
אֵי פְּרֵאסְטִיק. גַּם אֲמַר שְׁדַבֵּר עִם כְּמָה צַדִּיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׁלֹא

הַגִּיעוּ לְמִדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִינַי פְּרֹאסְטִיק, שְׁעִסְקוּ בַעֲבוּדָתְם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בַּפְּשִׁיטוּת גְּמוּר בַּהֲתַבּוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵינֵי קוֹנֵנוּ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הַגִּיעוּ לְמָה שֶׁהַגִּיעוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְקַיֵּם אֶת זֶה בַּתְּמִימוּת וּבַפְּשִׁיטוּת גְּמוּר, וְאִזּוּ יִגִּיעַ אֶל עֲנִינֵנוּ שְׁבִשְׁבִיל זֶה יִרְדֶּה נִשְׁמַתוֹ לְזֶה הָעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵךְ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקבד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וַיִּשָּׁב, כ"א כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"ב) שֶׁהֵגֵן עֲדָן וְהַגִּיהֵנָם הֵם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים יוֹתֵר לְפַחַד מִהַגִּיהֵנוּם שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, מֵאֲשֶׁר הַגִּיהֵנוּם לְמַעְלָה, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל חוֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה אֵין עָלָיו שׁוּם דִּין לְמַעְלָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סְפָרֵי שׁוֹפְטִים) כְּשֵׁישׁ דִּין לְמַטָּה אֵין דִּין לְמַעְלָה; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ט"ו) כְּשֶׁאָדָם שׁוֹפֵט אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, עַל יְדֵי זֶה מוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶת מִדַּת הַדִּין, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲווֹנוֹתָיו, וּכְשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מִתּוֹדָה עַל כָּל עֲווֹנוֹתָיו, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל הַכֹּל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תּוֹרַת כְּהֵנִים, בַּחֲקוּמֵי) אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁמִיד שְׁהֵם מִתּוֹדִים עַל עֲווֹנוֹתֵיהֶם מִיַּד אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם שְׁנֵאֲמַר (וַיִּקְרָא כ"ו) "וְהִתְדוּ אֶת עֲוֹנֵם וְאֶת עוֹן אַבְתֶּם בְּמַעַלְם אֲשֶׁר מְעַלּוּ"; וְכַתֵּב הֶרְמַב"ם (פְּרָק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הִלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שְׁכַתּוּרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֵׂה אִם עֵבֶר אָדָם עַל אַחַת מֵהֵן בֵּין בְּזִדּוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשֵׁיַעֲשֵׂה תְשׁוּבָה וַיִּשׁוּב מִחֲטָאוֹ חָיִב לְהִתְדוֹת לְפָנָי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֵאֲמַר: (בַּמִּדְבָּר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהִתְדוּ אֶת חֲטָאתֶם אֲשֶׁר עֲשׂוּ" זֶה וְדוּי דְבָרִים, וְדוּי זֶה מִצְוַת עֲשֵׂה,

כיצד מתודיין? אומר: אָנָּא הַשֵּׁם חֲטָאתִי, עוֹיְתִי, פִּשְׁעֵי לִפְנֵיךָ וְעִשְׂיִי כִּךָ וְכִךָ וְהִי נַחֲמֵתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה, וְזֶהוּ עֲקָרוֹ שֶׁל יְדוּי, וְכָל הַמְרָבָה לְהַתְּדוּת וּמֵאַרְיָךְ בְּעֵינֵי זֶה הָרִי זֶה מִשְׁבַּח; וְלִכֵּן כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁשָּׁב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּלֵב אֱמֶת וְלֵב נָכוֹן, וּמִתְּדוּהָ כָּל יוֹם עַל חֲטָאָיו וְעוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים שֶׁעָשָׂה וְכו', וְכו', הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵיָד מְקַבֵּל אֶת תְּשׁוּבָתוֹ, וְיִפְטֵר מִדִּינָהּ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וְלִכֵּן אֵין לָךְ לִפְתּוֹד מֵהַגֵּיהֲנוֹם לְמַעְלָה, אִם אֶת חוֹזְרֵת בַּתְּשׁוּבָה אֱמֵתִית.

אָבֵל מַה שֶׁכֵּן צָרִיכִים לִפְתּוֹד מֵהַגֵּיהֲנוֹם שֶׁל מָטָה, שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק"ט) שֶׁכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם כֻּלָּם מְלֵאִים יִסּוּרִים, אֵין גַּם אֶחָד שֶׁיִּהְיֶה לוֹ עוֹלָם הַזֶּה, וְאֶפְלוּ הָעַשְׂרִים הַגְּדוֹלִים וְאֶפְלוּ הַשְּׂרִים, אֵין לָהֶם שׁוּם עוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל, כִּי כָּל יְמֵיהֶם כַּעַס וּמְכַאוּבוֹת, וְכֻלָּם מְלֵאִים טְרוֹדוֹת וְדַאגוֹת וְעֲצָבוֹת וְיִגוֹן וְאִנְחָה תָּמִיד, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים מִיְחָדִים, וְאֵין גַּם אֶחָד מִכָּל הָעַשְׂרִים וְהַשְּׂרִים, שֶׁיִּהְיֶה לוֹ הַכֵּל כִּסְדָּר כִּרְצוֹנוֹ תָּמִיד, וְכֻלָּם כְּאֶחָד מְלֵאִים יִסּוּרִים וְדַאגוֹת תָּמִיד, וְזֶה בְּרוּר וְיָדוּעַ לְכֹל מִי שֶׁבָּקִי קָצַת בְּהֵם וּבִדְרָכֵיהֶם. וְאֶפְלוּ מִי שֶׁנִּדְמָה עָלָיו, שֶׁיֵּשׁ לוֹ הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת וַיֵּשׁ לוֹ כָּל הַתַּעֲנוּגִים, עֲשֵׂר וְנִכְסִים וְכָבוֹד וְהוֹן רַב וְאַרְמוֹנִים גְּדוֹלִים וְכֻלִּים נִפְלְאִים וְתַכְשִׁיטִין וְסִגְלַת מְלָכִים וְכו', וְכו', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יִרְאוּ שֶׁגַּם הוּא מְלֵא מְלֵא כַּעַס וּמְכַאוּבוֹת הַרְבֵּה תָּמִיד בְּכַמָּה מֵינֵי אֶפְנִים וְעֵינָיִם, וְכִמוֹ שְׁאָמַר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ: (קִהְלַת ב') "גַּם כָּל יְמֵיו כַּעַס וּמְכַאוּבוֹת", וְכִתִּיב: (אִיּוֹב י"ד) "אָדָם יֵלֵד אִשָּׁה קָצֵר יָמִים וְשׁוֹבַע רִגְזוֹ", וְזֶה כּוֹלֵל כָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מְקַטְן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כֻלָּם נוֹלְדוּ לְעֵמֶל וּמְלֵאִים רִגְזוֹ וְיִסּוּרִין, וְאֵין שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לְהַנְצִל מֵעֵמֶל וְיִגוֹן הַזֶּה, כִּי אִם לְבַרַח לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְלַעֲסֵק בַּתּוֹרָה. וְכִמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה י"ג, סִימָן ז') "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד" אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה, הֵינּוּ מֵאַחַר שֶׁכָּל אָדָם נוֹלֵד לְעֵמֶל, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַמְלִט מִזֶּה בְּשׁוּם אֶפְן, אֶפְלוּ אִם יִהְיֶה לוֹ כָּל חֲלָלֵי דְעֵלְמָא, בּוֹדְאֵי יִהְיֶה לוֹ עֵמֶל וְיִסּוּרִין וְדַאגוֹת הַרְבֵּה, עַל כֵּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ שֶׁיִּהְפֵּךְ הָעֵמֶל לְעֵמֶל שֶׁל תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נוֹלֵד שֶׁיַּעֲמַל בַּתּוֹרָה, וְאֵז אֲשֶׁרִי לוֹ, כִּי נִצּוֹל מֵעֵמֶל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֶה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא.

כֹּל זֶה שִׁיף לְגַבְרָה, אָבֵל אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ אֶת הַמְצוּוֹת שֶׁלָּהּ, וּבִפְרָט מְצוּוֹת הַחֶסֶד שֶׁאִשָּׁה צְרִיכָה לַעֲסֹק בָּזֶה, שֶׁאֵז הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילָה מְדִינָה שֶׁל גִּיהֵנוּם שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּי כָּל שֶׁאִשָּׁה עוֹזֶרֶת לְהוֹדֵל, כֵּן הִיא נֹצֵלֶת מִהִגִּיהֵנוּם שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּי הִגִּיהֵנוּם כָּאֵן לְמִטָּה הוּא מֵאֵד מֵאֵד מֵה, אָנָּשִׁים מְקַנְאִים אֶחָד בְּהַשְׁנִי, וְעוֹשִׂים רַשְׁעוֹת אֶחָד לְהַשְׁנִי, שְׂמִים רָגֵל אֶחָד לְהַשְׁנִי וְכו', וְכו', אָבֵל אִם אִשָּׁה רַק עוֹסֶקֶת בְּעִשְׂיַת חֶסֶד, אִזּוּ הִיא מֵהִפְכֶּת אֶת הִגִּיהֵנוּם שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה לְגַן עֵדֵן, וְכֵן גְּבַר אִם הוּא מְרַבֵּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְקִיּוּם מְצוּוֹת מַעֲשִׂוֹת, עַל יְדֵי זֶה מֵהִפֵּף אֶת הִגִּיהֵנוּם שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה לְגַן עֵדֵן.

מֵה שֶׁאֵת שׁוֹאֵלֶת שָׂרְבֵנוּ ז"ל אָמַר שֶׁכֹּל מִי שֶׁיְבֹא אֶל הַצִּיּוֹן שְׁלוֹ יוֹצִיאֻהוּ בַּפְּאוֹת מֵהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתִיּוֹ, הָאִם זֶה שִׁיף גַּם לְנָשִׁים? בְּרֹדָאֵי זֶה שִׁיף גַּם לְנָשִׁים, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל הוּא מִתְּנָה לְכֹלל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלְכֹלל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ.

כְּשֶׁנִּסְעֵתִי פַעַם הִרְאִשׁוּנָה אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל בְּשְׁנַת תּשׁכ"ו, אִזּוּ הָיָה מֵאֵד מֵאֵד מֵאֵד חֲמוּר כֹּל תּוֹדוּזָה הִכִּי קִטְנָה לַעֲשׂוֹת נֶגֶד הַמַּשְׁטֵר הַקּוֹמוֹנִיסְטִי שֶׁשָּׁלַט בְּכָל רוֹסְיָה, אִזּוּ הִצְרָכּוֹ קֵדָם כֹּל לְטוֹס לְמוֹסְקָבָה שֶׁזֶה הָיָה עִיר הַבִּירָה שֶׁל כָּל רוֹסְיָה, וּמִשְׁמָה לְנִסְעַ אֶל שָׂדֵה הַתְּעוּפָה בֵּין עִירוֹנִי, וּמִשְׁמָה לְנִסְעַ לְקִיב, שֶׁהָיָה אִזּוּ תַּחַת מְמִשְׁלַת רוֹסְיָה, וְשָׂמָה הָיוּ צְרִיכִים לְהִתְאַכְסֵן רַק בְּמִלּוֹן מִטְעַם הָאֵינְטוּרִיס (שְׂכֵמוֹכֵן זֶה הַקִּיב), וְאַחַר כֵּךְ לְבַקֵּשׁ רִשְׁיוֹן לְנִסְעַ לְאוּמָן, וְנִתְּנּוּ רִשְׁיוֹן פַּעַם בֶּן פַּעַם לֹא, רַק עַל שְׁעֵתִים שֶׁלֹּשׁ לְנִסְעַ לְאוּמָן זֶה הַכֹּל, וְלַחֲזוֹר תַּכְּף וּמֵד לְמִלּוֹן בְּקִיב, וְלִמְחַרֵּת עוֹד פַּעַם לְבַקֵּשׁ רִשְׁיוֹן חֲדָשׁ, וְאִזּוּ כְּשֶׁנִּסְעֵתִי בַּפַּעַם הִרְאִשׁוּנָה, נִסְעֵתִי עִם עוֹד כַּמָּה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּפְגַשְׁנוּ עַל הַשָּׂדֵה הַתְּעוּפָה בְּמוֹסְקָבָה עֲתוּנָאֵי אֶפִיקוֹרוֹס יְדוּעַ, הַחֲתָן שֶׁל 'שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם', שֶׁהָיָה גַּם בֶּן מִין וְאֶפִיקוֹרוֹס, וְהוּא כְּשֶׁרָאָה פְּתֹאוֹס בְּמוֹסְקָבָה קְבוּצָה יְהוּדִים, מֵאֵד הַתְּלַהֵב וְשָׂאֵל מֵאִיפָה אַתֶּם יְהוּדִים? לְאִיפָה אַתֶּם נוֹסְעִים? וְעָנָה לוֹ אֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל בְּאוּמָן, וְהִצִּיעַ לוֹ בּוֹא גַם אִתָּה תִסַּע אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְגַם לָךְ יִהְיֶה תְקוּן וְכו', אִזּוּ הוּא עָנָה בְּצִיּוֹנוּת וּבְלִצְנוּת, הָרִי אֵין לִי פְאוֹת שָׂרְבֵנוּ יוֹצִיא אוֹתִי, עָנָה לוֹ זֶה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אָבֵל אֲזַנִּים יֵשׁ

לך... אם אתה תבוא אתנו אל הציון של רבנו ז"ל, אני מבטיח לך שיתפס אותך דרך האזנים ויוציא אותך מהשואל תחתית.

הכלל שלא צריכים להתבלבל מכל זה, רבנו ז"ל הבטיח לנו הבטחה חזקה מאד עם שתי עדים נאמנים, ואמר מי שיבוא אל הציון שלו ויתן פרוטה לצדקה עבורו, ויאמר את העשרה מזמורי תהלים שנקראים "תקון הכללי", אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו יוציאו מהשואל תחתית, וזה שיך לכל אחד ואחת, ולכן אשרי מי שזוכה להיות על כל פנים פעם אחת בחייו אצל ציון רבנו ז"ל, ויזכה לתת שמה פרוטה לצדקה, ויגיד את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי", ובודאי רבנו ז"ל יעשה את שלו, ולא צריכים להתבלבל משום דבר ומשום בריה שבעולם, כי זה הבטחה מחלטת מרבנו ז"ל ששוה כל הון דעלמא, וכל זמן שאדם חי צריך להתישב בדעתו אם יש מקום אחד בעולם שגנוז צדיק קדוש ונורא מאד, והבטיח הבטחה כזו, בודאי ראוי לנסע מסוף העולם ועד סופו ולבזבז כמה כסף שרק עולה, העקר להיות שמה אצל הציון הקדוש והנורא הזה, ולומר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלילי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקנה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א כסלו התשע"ג

שלום רב אַל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כתוב אצל שמואל הנביא: (שמואל א' ט"ז ז') "האדם יראה לעינים והשם יראה ללב", כשבא רוק או רוקה לבקש ברכה למצא את הזוג, בודאי אני מברך ומתפלל שימצאו מה שיותר מהר את זוגם, ובפרט כשהגיל כבר

מֵאַחֶר, בּוֹדָאֵי תַכְפּ וּמֵיֵד צְרִיכִים לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם וְלֹא לְשֵׁאל הַרְבֵּה שְׁאֵלוֹת, וְכֵן אֲנִי נוֹהֵג כִּי רַבְנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַתֵּן מִה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, וְלֹא לְהִיּוֹת חֲצִי גּוֹף וְכוּ', כִּי אָדָם הַשְּׁלֵם זֶה רַק מִי שֶׁהִתְחַתֵּן, וְלִכֵּן אִם בְּקִשְׁתָּ בְרָכָה, בּוֹדָאֵי אֲנִי מְבַרֵךְ אוֹתָךְ, וּמְזַרְזוֹ אוֹתָךְ לְהִתְחַתֵּן מִה שְׁיִוְתֵר מֵהָר.

אָבֵל לֹא אִמְרַתְּ שֶׁהָאִישׁ הַזֶּה רַמְאֵי וְצָבוּעַ וְכוּ', גְרוּשׁ פְּעַמִּים וְעוֹד הִתְחַתֵּן בְּנִשְׁוֹאִין פְּסוּלִים וְכוּ', כִּי אִם לֹא הָיָה דְרָךְ רַב, רַחֲמָנָא לְצַלָּן מִי יוֹדֵעַ אִם הַקְדוּשִׁין בְּכֻלָּל קְדוּשִׁין, וּמְכַל שְׁכֵן הַגְּרוּשִׁין כְּשֶׁזֶה לֹא בְּבֵית דִּין, זֶה לֹא גְרוּשִׁין כְּלָל, אֲזִי הוּא עֲדִין נִקְרָא נִשְׁוִי וְכוּ', וְלִכֵּן אָדָם שֶׁהוּא לֹא אִמִּין וְהוּא גַם רַמְאֵי, מְשַׁקֵּר בְּמִצַּח נַחוּשָׁה וְכוּ', וְאִם לֹא מְסַפִּיק הוּא כְּבָר טוֹעֵן "שְׁאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְבֻטָּלֶת אֶל בַּעֲלָהּ בְּכָל דְּבָר וְדָבָר", כְּאֵלוֹ זֶה אוֹלְטִימְטוּס, אוֹי וְאָבוֹי לָךְ אִם לֹא תַעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי וְכוּ', אֲזִי אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתָךְ אִיךְ אֵת יְכוּלָּהּ לְהִיּוֹת קְשׁוּרָה אֵלָיו מְאֹד וְכוּ'? וְאִיךְ אֵת רוּצָה לְהִתְחַתֵּן עִם אָדָם כְּזֶה?

בְּחֹר רֶוֶק אוֹ רֶוֶקָה כְּשֶׁמְתַבְּגְרִים אָסוּר לָהֶם לְהִיּוֹת בְּרַרְנִים, אֶלָּא תַכְפּ וּמֵיֵד לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם, אָבֵל לֹא עִם אֶחָד שֶׁהוּא בְּכֻלָּל לֹא אִמִּין וְכוּ', וּמְשַׁקֵּר בְּמִצַּח נַחוּשָׁה וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ כְּמָה פְּעַמִּים כְּבָר הִתְחַתֵּן, אֶפְלוֹ לֹא הִתְגַּרְשׁ, כִּי אִם הוּא לֹא מְאִמֵּן בְּהַמְמָסָד הַדְּתִי, אִיךְ יְכוּלִים לְהִאֲמִין לוֹ שֶׁהוּא גְרוּשׁ?

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּקְחִי אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, וַיִּזְמִין לָךְ בְּחֹר מְשַׁרְשׁ נִשְׁמַתָּךְ, וְשִׁיְהִיָּה אִמִּין וְשִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אַהֲבָה גְדוּלָּה, וּמְשִׁיכָה גְדוּלָּה, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם

תַּתְקוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיִּשָּׁב, כ"א כֶּסֶל הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

האדם צריך להתחתן לשם שמים כדי להנצל מעברות וחטאים, ולהקים בית נאמן בישראל, ושיצא ממנו דורות ישרים מברכים, וזה התכלית של החתונה שאשתו תשמר אותו מעברות חמורות וכו', ושילידו בנים לקים מצות פרו ורבו, ולמלאות את הארץ עם נשמות שמכירים את הקדוש ברוך הוא, וזה תכלית הבריאָה.

בודאי צריכים לבדק בריאות גופנית ונפשית וכו', אף אחד לא מחיב לקחת בעלת מום וכו', או בעל מום וכו', אבל אני מכרח להגיד לך שמשיכה ואהבה בא אחר כך, כמו שכתוב: (בראשית כ"ד ס"ז) "ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאָהבה", שמשם לומדים קדם צריכים להתחתן, ואהבה בא ממילא אחר כך, וכך נוהג בעולם החרדי, לא צריכים לפלפל וכו', ולחקר האם היא משרש נשמת? כי דברים האלה אף אחד לא יודע, ואף אחד שלא יספר לך שקרים ודמיונות שהוא בקי בזה וכו', ובעניני השקפה צריכים לבוא להסכם הדידי לפני שמתחתנים.

אני רגיל לומר ולכתב לרוקים ולרוקות מה שאמרו חכמינו הקדושים : (יבמות ג.ט) "נחית דרגא נסיב אתתא", צריכים לרדת מדרגה ואז מוצאים את הזוג, כי בדרך כלל בחור או בחורה הם גאותנים וכו', ולא מתאים להם לקחת את זאת או את זה וכו', "אני הכי חכם והכי יפה וכו', אקח את זו?" או "אני הכי חכמה והכי יפה והכי משפלת וכו', אקח את זה?" והם מסתובבים ומחפשים את הזוג שלהם כפי הדמיון שנכנס בכל אחד ואחת כאלו מי יודע מה הוא, והם מחיבים שיבואו להם זוג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשים וכו', ומסתובבים ויוצאים לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר לבבי שיבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור או הבחורה מחפס עד שילד זוג כזה, ובין כך הם לא קולטים שהזמן לא מחפה, כמאמר החכם: "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסים את עצמם רואים שאנחנו כבר בגיל שלשים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה: (יבמות ג.ט) "נחית דרגא נסיב אתתא", תרדו מדרגה ואל תחזיקו מעצמכם כל כך בגדול וכו', ואז תמצאו בקלות זוג מה שיתאים לכם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כ"א פְּסָלוֹ הַתּוֹשֵׁעַ אֲנִי

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִנְהַג יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת סְעוּדָה בְּשָׂרִית בְּעֵת בְּרִית מִילָה, כִּי רַק זֶה נִקְרָא
סְעוּדָה, אָבֵל אֵי אֶפְשָׁר לֹאמַר דְּבַר כְּזֶה שְׂאֵם לֹא נוֹתְנִים סְעוּדָה בְּשָׂרִית בְּעֵת
בְּרִית מִילָה, אֲזִי יִקְרָה לְהִבֵּן מֵה שְׂיִקְרָה וְכוּ', זֶה סֵתֵם דְּמִיּוֹן, וְאִדְרָבָה אֲצִל
הָאֲשַׁכְּנִיזִים עוֹשִׂים אֶת הַבְּרִית מֵה שְׂיִוִּתֵר מִקֶּדֶם בְּבִקְרָה, אֲזִי אֲזוּ בְּנֵי אָדָם לֹא
יְכוּלִים לֶאֱכֹל סְעוּדָה בְּשָׂרִית וְכוּ', אֲזִי נוֹתְנִים חִלְבֵי וְדָגִים, וְאוֹמְרִים שְׁסַעֲדַת
דָּגִים גַּם כֵּן נִקְרָא בְּשֵׁר, וְהַכֹּל כְּפִי מִנְהַג הַמְּקוֹם, כִּי זֶה רַק מִנְהַג וְלֹא הִלְכָה,
וְלִכֵּן אֲסוּר לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִדְּבָרִים כְּאֵלוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֹא יִפְחִידוּ אוֹתָךְ
בְּפָחָדִים שֶׁל הֶבֶל וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי
חִלְצִיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפַס
 לְכַבוֹד נְשֻׁמַת
 חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,
 אֲסַפְקֵלְרִיא הַמְּאִירָה
 מְאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת
 יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים
 מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
 הַרְבֵּה הַגְּאוֹן הַצְּדִיק
 מוֹהַר־רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה זַלְה־הָ
 בֶּן
 הַגַּהֲ"צ רַבִּי מְנַחֵם זֵאֵב זַצ"ל
 עָלָה בְּסַעֲרָה הַשְּׁמַיְמָה
 י"ז שְׁבַט תשע"ה
 תִּהְיֶה נְשֻׁמַתוֹ צְרוּרָה בְּצְרוֹר הַחַיִּים תַּחַת
 כְּנָפֵי הַצְּדִיקִים בְּגוֹן עֶדְוִי, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקוֹתוֹ תִּגְן
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנִזְכֶּה לְהַנּוֹת מְאוֹרוֹ
 הַבְּהִיר וְהַתְּגִלוֹת כְּבוֹד שְׁמִים
 שְׁפָעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
 לְעֹלֵי נְשֻׁמַת
 הַרְבֵּנִית הַצְּדִיקוֹת
 מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
 בַּת הַרְה״צ
 רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעִיהָ
 רֵאטֶּעֶנְבֶּרְג מְקוֹסוֹן זְצ״ל
 בַּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
 אֲשֶׁת עֵטְרֵת רָאשִׁינוּ
 כִּיֵּק אֲדָמוּיִד
 רַבֵּי אֶלְיָעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
 נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַיְתִשְׁעִיהָ
 ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱהָ לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵהֶנּוּ
אֲשָׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֻדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצִוְהוּ לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,

אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי
רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוּבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֵסֵלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל פי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסוף נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפחה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, פי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לכטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יְיָ לֹו עֹוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רָמִיָּה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׂאגְתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אֹדְדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִינִי, וְאַתָּה נִשְׂאת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹיֶךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשִׁטְף מִים רַבִּים, אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִּלֵּט תְּסוּבְּכֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁכִּילֶךָ וְאוֹרְךָ בְּדַרְךָ זוֹ תִלֶּךָ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתָּג וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֱלֹיֶךָ : י רַבִּים מִכְּאוּבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בֵּינִי, חֲסֵד יְסוּבְּכֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וּגְלוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא א לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְיָ : ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּחְיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבָיו : ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכֵת בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יְיָ חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שׁוֹא יִדְבַר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹו יֵצֵא לְחוּץ יִדְבַר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעֵל יֵצוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בִּטְחַתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחָמִי, הִגְדִּיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יְיָ חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעַתִּי כִּי חִפְצַתְּ בִּי, כִּי לֹא יָרִיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי,

* אחר אתה סתור לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהֶעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבַנֵי קִרְח: ב כְּאִיל תִּעְרַג עַל אֶפְיִקֵי
מַיִם, כֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צְמָאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים
לְאֵל חַי מְתֵי אָבוּא, וְאַרְאָה פָּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיְתָה לִי דְמַעְתִּי
לְחֵם יוֹמָם וְלִילָה, בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזַכְרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי אֶעְבֵּר בְּסֶךְ אֲדָדִם עַד בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה נִפְשֵׁי
וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנֵינוּ:
ז אֱלֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֲזַכְרָךְ מֵאַרְץ יִרְדֵּן,
וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעַר: ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ
כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה
שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סְלַעִי לְמָה
שָׁכַחְתָּנִי לְמָה קִדַּר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרַצַּח בְּעַצְמוֹתַי
חֲרַפּוֹנֵי צוּרִי, בְּאָמַרְם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מַה
תִּשְׁתַּחֲוֶה נִפְשֵׁי וּמַה תַּהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הֲצִילָנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי מִמַּתְקוֹמְמִי
תִּשְׁגַּבֵּנִי: ג הֲצִילָנִי מִפְּעֻלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דְמַיִם הוֹשִׁיעֵנִי: ד
כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי
יְיָ: ה בְּלִי עוֹן יִרְצוֹן וַיִּפּוֹנְנוּ עוֹרָה לְקִרְאֵתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה
יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיִצָּה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֵל
תַּחַן כָּל בְּגֵדֵי אֹן סְלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כְּכֶלֶב וַיִּסּוּכְבוּ
עִיר: ח הִנֵּה יִבְיַעוֹן בְּפִיהֶם חֲרֻבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי

שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יי תִּשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: ^ז עֲזוּ אֵלַיךָ
 אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: ^{יב} אֵל תִּהְרָגֶם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילֶךָ
 וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוֹ אֲדֹנָי: ^{יג} חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתַימוֹ וַיִּלְכְּדוּ
 בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֱלֹהִים וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כָּלָה בַחֲמָה כָּלָה וְאֵינָמוּ
 וַיֵּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: ^{טו} וַיָּשָׁבוּ
 לְעָרֵב יִהְמוּ כִּפְלָב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ^{טז} הִמָּה יִנְיֵעוֹן לְאַכְל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: ^{יז} וְאֵנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנֵן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי
 הֵיטָּת מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בַּיּוֹם צָר לִי: ^{יח} עֲזִי אֵלַיךָ אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזֻמּוֹר: ^ב קוּלִי ** אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוּלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ^ג בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
 דְּרִשְׁתִּי יָדַי לִלְלָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָ הַנְּחָם נִפְשִׁי: ^ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ^ה
 אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ^ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ^ז אֲזַכְּרָה נְגִינְתִי בְּלִילָה עִם לְבָבִי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ^ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסִּיף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ^ט הָאֶפֶס לְנִצַּח חֲסָדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדַר וְדַר: ^י
 הַשְּׂכַח חֲנוּת אֵל אִם קִפְץ בְּאֵף רַחֲמֵי סֵלָה: ^{יא} וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן: ^{יב} אֲזַכְּרָה מֵעֲלִילֵי יָהּ כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֹאֶךָ: ^{יג} וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: ^{יד}
 אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרַכְּךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: ^{טו} אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פְלֹא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: ^{טז} גָּאֲלַת בְּזוֹרַע עֲמָךְ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: ^{יז} רָאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רָאוּךָ מִיָּם יִחִילוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

אף ירגזו תהמות: ^{יח} זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: ^{יט} קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: ^כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: ^{כא} נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ^ב בטרים הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ^ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ^ד כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ^ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ^ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ^ז כי כלינו באפה, ובחמתך נבהלנו: ^ח שטה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ^ט כי כל ימינו פנו בעברתך, כלינו שנינו כמו ה: ^י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, כי גז חיש ונעפה: ^{יא} מי יודע עז אפה, וכיראתך עברתך: ^{יב} למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: ^{יג} שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיך: ^{יד} שבענו בבקר חסדך, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: ^{טו} שמחנו פירות עניתנו, שנות ראינו רעה: ^{טז} יראה אל עבדיך פעלה, והדרך על בניהם: ^{יז} ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ^ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו: ^ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ^ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ^ה זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ^ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ^ז הוא יי אלהינו בכל

הָאָרֶץ מִשְׁפֹּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוּה לְאֵלֶּף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הֵנִיחַ
אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטְּהָ-לֶחֶם
שָׁבַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכָפֶל וְגָלוּ, בְּרוּזֵל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַתָּה בֵּא דְבַרְוּ, אִמְרַת יְיָ
צָרְפָתָהוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוּן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאַסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקִנָיו יַחֲכֶם : כג וַיְבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּסַּר אֶת עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהוּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא
עַמּוֹ, לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדָיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ כֶּם דְּבַרִי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֵׁף וַיַּחֲשֵׁף, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבַרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דְּגָתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צָפְרָדַעִים, בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיְבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתֶּם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיְבֵא אַרְבָּה, וַיִּלֶּק וְאִין מִסְפָּר : לה וַיֵּאכַל כָּל
עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וְאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נִפְּל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךָ, וְאִשׁ לְהָאִיר לְיִלָּה : מ שָׁאֵל וַיְבֵא שָׁלוֹ,
וְלָחֶם שְׂמִים יִשְׁבִיעֶם : מא פָּתַח צוּר וַיַּזּוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ : מג וַיּוֹצֵא

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפך ירושלם
תשפח מיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלם האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: